

Quadragesimale opus declamatum parisiorum vrbe ecclesia sancti Johannis in grauia: per venerabilem patrem sacre scripture interpretem et diuini verbi preconem eximium: fratrem Oliuerium Maillardi ordinis fratrum minorum. Lugduni nouiter impressum.

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVIENSIS

¶ Fratris Oliuerij Maillardi ex ordie mi
norū ꝓfessoris veneratissimi: necnon p̄dica
tionis vbi dei gr̃a celeberrimi. Quadragesi
male opus parisius predicatum: fausto la=
bore incipit.

¶ Dñica i q̄nq̃gesima d̃ charitate, Ser.i.

I charitatē nō hūero: ni
hil suz. Prime ad
Cor.xiij.ca. Hec
verba origine pri=
meua graficant:
et ꝓ base et prīci=
pio huiꝰ p̄sentis
collationis vr̃is corā dignissimis reuerētijs
in p̄ītiaꝝ assumūtur. Amice quō huc intra
sti nō hn̄s vestē nuptialē. Mat.xxij. ¶ Dñi
mei ⁊ aīe deuote q̄ venistis ad audiendū ali
quid ꝓ salute vr̃a: audite q̄so mr̃ez vr̃am ec
clesiā q̄ vt ē mr̃ pia cupit vos inducere ad re
cipiendū gr̃am spūssc̄ti queādmodū apl'i in
die pēthecostes susceperūt. Prīo dat nobis
exēplū i matutinis de Abrahā q̄ p obedien
tiā imolauit filiū suū. Scd̄o ī introitu miſ
se clamat. Esto mi in deū protectorē. Tertio
epl'am bti Pau. ꝑponit di. ꝙ illā gr̃am sine
amore diuino hr̄e nō possumꝰ. Quarto ꝑpo
nit nobis ī euāgelio xp̄i dñi nr̄i passionē vt
eā feruida mēte cōtēplemur. Qr vo sūt aliq̄
miserrimi pctōres q̄ hodie multos excessus
circa vētr̄s igluuiā faciūt. Jō eccl'ia subdit
ī euāgelio: q꜡ cecꝰ secꝰ viā sedēs illumiatiōez
suscepit a xp̄o. De q̄ lumie inq̄t Pau. in the
mate. Si charitatē nō habuero ⁊c.

¶ Pro exordio sermōis Pau. egregiꝰ p̄dica=
tor i cuiꝰ pectore xp̄s sonabat charitatē nos
hr̄e debere docet cū inq̄t. Si charitatē non
habuero nihil sū. ad qd̄ clare aduertēdū dul
cissimꝰ dñs nr̄ iesus xp̄us i parabola quam
Math.xxij.c. recitat declarat di. ꝙ q̄daz rex
nuptias fecit filio suo ⁊ mltos inuitauit: et
cū intrassent oēs q̄ īuitati erāt rex igressus
est aulā vt triūphū ⁊ gl'iaz nuptialē videret
q̄s cū vidit familiarit̄ salutauit. Cū tm̄ dili
gētiꝰ intueret̄ eos oēs: vidit vnū n̄ hn̄tez ve
stē nuptialē ⁊ vbis eū exasꝑauit durissimis
di. Amice quō huc intrasti nō hn̄s vestē nu
ptialē: Et vocatis seruis ait, Videtis hunc
truphatorē: ligatis pedibꝰ ⁊ manibꝰ mittite
eū ī tenebras exteriores. ibi erit fletꝰ ⁊ stri=
dor dētiū. O durā sniam ⁊ tremebūdū iudi
ciū. vtinā pctōres hmōi snia nō veniat suꝑ
capita nr̄a. Audite fr̄es dilectissimi Grego.
in homelia hūc passū declarātē. Deꝰ pr̄ fecit
nuptias qn̄ filiū suū misit īcarnari ī vterū
vgis ꝓ gn̄is hūani redēptiōe. vn̄ ois gr̄e de
cor venit. Audite ad h̃ Aug. de doctrina xp̄i
ana: cuiꝰ vba ex̄ de sacra vnctiōe ca. cū venis
set recitant̄. A xp̄o xp̄iani dicunt̄ tanq̄ vn
cti deriuētur ab vncto. ¶ Dñi mei vos estis
oēs ad nuptias xp̄i vocati. Xp̄s vocat̄ xp̄us
q̄si vnctꝰ. sic oēs sumꝰ xp̄iani: sic xp̄s ē vnctꝰ
plenꝰ gr̄e ⁊ vitatis: ⁊ d̃ plenitudie eiꝰ oēs ac
cipe debemꝰ: vt d̃r Joh.i. Aliq̄ gerūt hitum
religiōis xp̄iane. aliq̄ capiūt aquā bn̄dictā.
aliq̄ panē bn̄dictū: ſ̃ ista nō sufficiūt: ſ̃ opz
visitare tunicas vr̃as. Sz q̄s ē q̄ visitabit:
Certe rex ille q̄ pēdet in cruce qn̄ descendet
ad vidēdū vitā quā ducitis. Et de isto hēbat
Pau. apl's noticiā clarā qn̄ dicebat. p̄ine ad
Cor.iiij. Veniet dn̄s ⁊ q̄d faciet: certe reue=
labit abscōdita tenebraꝝ: ⁊ tūc vidēbit ſi oēs
sunt vestiti veste vtutis aut vicij. Sz q̄rerē a
vobis libēter o paupes pctōres q̄ veste estis
vestiti: aut pāno candido. i. gr̃a: aut nigro. i.
vitio. Audite Aug. de laude charitatis ⁊ in
lib. de doctrina xp̄iana. ⁊ idē suꝑ canonicaz
sc̄ti iohānis. Sola charitas discernit inter
filios dei ⁊ filios diaboli. signēt se omēs si=
gno crucis. Rn̄dent oēs Amē. Cātent oēs
alleluya. baptizentur oēs: eccl'iaꝝ parietes
impleāt: nō discernūtur filij dei a filijs dia=
boli nisi charitate. hec ē certe vestis nuptia
lis. ¶ Expergiscimini o pctōres: fuistis ne
aliquando ī nuptijs xp̄i: De quibꝰ Cantico
rū.iij. dicitur. Egredimini filie syon ⁊ videte
regem salomonem in dyademate: quo coro
nauit euz mater sua in die desponsationis
illius ⁊ in die leticie cordis eius. Verba sūt
[o peccatrices anie] spiritussancti nos exci
tantis vt cōtemplemur feruide christū qui
fecit nu[illegible] in die incarnatōis: in qua hu
manitas n[illegible]ra diuinitati: fragilitas incor
ruptiōi: paupꝑtas diuinitati fuit copulata.
¶ Habuit em̄ xp̄s tres tunicas q̄bus indu=
tus est. Primo habuit albam q̄ virginitatē
significat qua ab herode indutꝰ fuit: vt Lu
cas meminit, xxiij. capi. Secūdo habuit ru=

beā q̄ charitatē significabat: q̄ pylat⁹ eū ve stiuit. Joh.xix. qn̄ a plāta pedis vsq̄ ad ver- ticē capitis eū fustigari iussit. Exiuit ergo Linq̄t Johā. Jesus portās coronā spineā et purpureū vestimētū. Tertio habuit vestē in cōsutibilē desup ɔtextā p totū: ⁊ ista signifi cat pseuerātiā. de q̄ Joh. loq̄t. ptiti sūt vesti mēta mea sibi: ⁊ i vestē meā miserūt sortem Vos igr̄ admoneo o pctōres q̄ pmā vestē ⁊ s̄c̄dā pdidistis: īduite vos duab⁹ vestib⁹. s. charitate ⁊ pseuerātia. Hodie ⁊ cras multe truphe ⁊ multe bestialitates fiūt: qb⁹ deus ɔtēnit ⁊ diabol⁹ honorat. Veniet hora no tate verba ⁊ signate misteria q̄ vbi videbit ve stra tunica. s. in hora mortis. Sz q̄le remedi um pr̄: di. Pau. Ephe. iiij. deponite veterem hoiem ⁊ īduite nouū hoiē q̄ s̄m deū creat⁹ est. Pēsetis q̄ tps pnie venit. vexilla regis pdeūt. deponite supfluas vestes ⁊ supfluā vitā: pcemurq̄ btīssimā xpi matrē: i cuius gremio celebrate sūt nuptie agni: vt nos iu uare dignetur illiq̄ presentemus mēte pia angelica noua dicentes. Aue maria.

¶ Si charitatē nō habuero ⁊c. More ɔsue to talis pponet theologalis q̄ō tractata a dn̄o Bonauē. ⁊ ab alijs doctorib⁹ lib. i. disti. xvij. pmi. Utrū p viā naturalē ⁊ naturaliter sciat se q̄s h̄re charitatē certitudinal'r. Ad quā q̄ōnē r̄ndēt doctores q̄ cū habit⁹ cogno scat p act⁹ ⁊ nō possint ōndi p signū aut cō iecturā pfectior act⁹. puta velle mori pp deū et p ɔn̄s martyriū ē signū pfecte charitat̄. Unde i ep̄la di. Si tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā: charitatē aūt nō habeā nihil sum Constat igr̄ q̄ nō euidēter possum⁹ nos iu- dicare eē i charitate triplici rōne. Uide do- ctorē ⁊ alios istā q̄ōnē tractātes ⁊ applica.

¶ Sūt multi truphatores ⁊ mali garsiōes hodie q̄ postposito sue salutis desiderio faci unt multos excessus: s̄ nō credo aliquē tā obstinate mētis eē q̄ vellet ymaginē crucifi xi calcare pedib⁹. Audite o paupes pctōres blasphematores vsurarij ⁊ lenones: ⁊ vos ēt viles meretrices timetis ne dānari: Quid pciosi⁹ i mūdo: vel crux de ligno facta: vl' aīe vestre q̄b⁹ estis insigniti: Certe aīa. s̄ si ali- quis sup ymaginē crucifixi vel crucē pedes apponeret grauissima pena esset puniend⁹ Ut h̄r. C. nemini licere signū saluatoris ⁊c. l. cum sit nobis. vbi sic di. Cum sit cura nob religionē summi dei tueri q̄ pedē sup yma ginē vel crucē humi vel saxo depictā appo- suerit grauissima pena puniat̄. grauissima glosa. i. pena capitis. Et sil'e h̄r ex de officio iudicis ordinarij lib. vi. cap. Si canonici. §. Ceterū vbi di. ceterū abusū canonicoꝝ illo rū q̄ ob detestatiōes crucifixū ⁊ ymaginem beate marie in ictis expo suerūt oīno prohi beam⁹. Ad idē est q̄ō scribit̄ Jere. ij. O pctōr scito ⁊ vide q̄ amarū sit te reliq̄sse dn̄ꝫ tuū. Dic o tu peccatrix aīa si s̄m leges humanas canonicas ⁊ diuinas tā malū sit ymaginē crucifixi cōculcare: q̄to magis eīam tuā ad ymaginē trinitatis creatā maculare. Faci- atis que voletis: q̄ñ non tm̄ punieī ille qui posuit pedē sup ymaginē crucifixi sicut vos Reuertimini igr̄ ad dn̄m: doleatis de tpe p terito: ⁊ pēsetis de futuro: maxime ad illud q̄ō incitat vos eccl'ia ⁊ monet ad charitatē: sc̄ꝫ habēdā. iuxta thema pāssūptū. Si chari tatem non habuero: nihil sum.

¶ In hoc sermone erunt due partes: quib⁹ habitis: statim erit finis.

Pria erit d̄ charitatis eminētia ⁊ pfectiōe.

Sc̄da erit de charitatis obtinētia ⁊ qualit̄ habebimus cōsolationē.

¶ Sed pmo opꝫ scire q̄d sit charitas. r̄ndēt magistri nr̄i theologi: q̄ ē idē q̄ gr̄a di gra tificans. Et si aliq̄ d̄ schola theologie aliter dicunt. Dico tamē q̄ oēs i hoc cōueniūt q̄ qui hꝫ charitatē hꝫ gr̄aꝫ. ⁊ de potētia ordia ta nō ē possibile q̄ aliq̄s habeat charitatē sine gr̄a: q̄ sūt annexa sic q̄ vnū īpossibile ē esse sine alio. Sed ad intelligēdū excellētiā et eminētiā charitatis est sciendū q̄ tripli citer aliquis homo ōnditur excellens.

Primo quando hꝫ pulchrum verbū et loqui tur eleganter.

Sc̄do q̄ñ tolerat multa mala patiēter.

Tertio q̄ñ hꝫ multas v̄tutes ⁊ illas obs̄uat excellenter.

¶ Charitas est adeo excellēs q̄ hꝫ oēs v̄tu- tes: sic q̄ illa habita hn̄tur oēs: ⁊ pdita illa pdunt̄ oēs. q̄ hꝫ gr̄am dei nō hꝫ pctm̄. ⁊ q̄ hꝫ pctm̄ nō hꝫ gr̄am dei. Videte o pctōres iue- terati malis si esset aliq̄s hō q̄ h̄ret oēs pfe ctionē quā de⁹ creauit: oēs v̄tutes ⁊ pfectio nes excepta charitate nihil haberet. Hoc in nuit Pau. i pncipio ep̄le di. Si liguis hoiꝫ loquar ⁊ angeloꝝ: charitatē aūt nō habeaꝫ

fact⁹ suꝫ velut es sonās aut cymbalū tynni
ens. Cymbalū eñ alios vocat ꝛ delectat: se
ipm vo nō: ſ ꝯsumit. Vos dñi mei estis mł
tum attēti ad sermonē ꝛ dicitis: ecce bonuꝫ
predicatorē: ꝛ est ꝑdicator egregi⁹ hō bonus
et iust⁹: ſ nō capitis illa q̄ in sermone dicun
tur. Audite igr̄ monitionē quā Pau. dat vo
bis i epl'a dicēs. Si liguis hoiꝫ loquar ꝛ an
geloꝝ. i. dicā doctrinā q̄ naturaliter nō cog
scitur q̄ diuina ꝛ angelica dr: charitatē aūt
non habeā nihil sū. ¶ Sed circa hoc magr̄i
nr̄i theologi q̄runt. Utꝝ angeli habeāt lin
guas? Rñdet Bonauē. in. ij. ꝙ nō loquūtur
vocaliter: ſ hūt aliqd nobili⁹ voce. notificāt
eñ ꝯceptus suos alijs causando ꝯceptuꝫ in
eis. verbigratia. Pono hic exēplū de speculo
in q̄ repñtatur aliqua scriptura: ꝛ dr q̄si ipꝫ
speculū loqui ipi videnti speculū. Querunt
adhuc magistri nr̄i theologi. Quare ꝑdica
tores parū ꝓficiūt hodie in cōuersione hoiꝫ?
Rñdet ꝙ ꝑdicatores nō faciūt que dicunt.
Cōtra exēplū magistri nr̄i xp̄i amorosi ꝑdi
catoris. de q̄ hr̄ Actuū. i. Cepit iesus facere
et docere. ꝛ seq̄tur in epl'a. Et si habuero oēꝫ
ꝓphetiā ꝛ nouerim misteria oīa ꝛ oēꝫ sciaꝫ:
et si habuero oēm fidē ita vt mōtes trāsferā
charitatē aūt non habuero nihil sū: ſ suꝫ si
cut cymbalū tynniēs ꝛ es sonās. Cymbalū
eñ tynniens siue cāpana alios vocat: seipaꝫ
aūt nō audit nec sibijpsi ꝓdest. sic predicato
res q̄ alijs ꝓficiūt ꝛ seipos destruūt. Pone
hic exēplū de candela. Audite o ꝑdicatores
audite vnū terribilissimū. Balaā ꝓpheta fu
it: ꝛ tñ dānat⁹ ē. Si dicatis ꝙ vobis datū ē
nosce misteria diuina etiā paganis q̄ habu
erūt sciam ꝛ fuerūt sapientissimi: ꝛ tñ dāna
ti. De his oībus dr Math. xxv. Nescio vos. ꝛ
xiij. Nescio vos vñ sitis. ¶ Dñi mei vos vide
tis vitā ꝑdicatoꝝ ꝛ ēt doctoꝝ nr̄oꝝ: domin⁹
custodiat nos ne moriamur morte magr̄oꝝ
¶ Sꝫ dicetis vos dñi burgēses: nos facim⁹
elemosynas ꝛ mł'ta bona. Et virgines dicēt
ꝙ ipse seruāt virginitatē. Et bōi religiosi ō
obseruātia dicent: ꝙ ipsi portāt ciliciū ꝛ dor
miūt in straminib⁹. btūs Pau. addit. Et si
distribuero i cibos pauperū oēs facultates
meas ꝛ tradidero corp⁹ meū ita vt ardeam:
charitatē aūt nō habeā nihil mihi prodest:
hoc est vult tñ dicere. si dedero corp⁹ meum
ita. vt ardeā sicut Lauren. ꝛ distribuero oīa
bona mea sicut Math. charitatē aūt nō ha
buero nihil sū. Non ē volētis neq̄ȝ currētis:
sed dei miserātis: vt hr̄ Ro. ix. ¶ Leuate spi
ritus aīe deuote ꝛ videte si estis in grā: quia
dubiū ē. Nescit eñ hō si dign⁹ sit amore vel
odio: vt habaꝛ Eccl'. ix. Et laborate vt habea
tis charitatē. iuxta thema preassūptuꝫ. Si
charitatem non habuero nihil suꝫ.

¶ Secūdo beatissim⁹ Pau. oñdit chariratis
obtinētiā qua habita oēs alie v̄tutes habē
tur. Et dicit sic. charitas nō ē ambiciosa: nō
agit perperā. i. inuidiose aut maliciose: non
querit q̄ sua sūt: ſ oīa fac̄ cōia. Et circa hoc
querūt magistri nr̄i theologi vnā talē q̄ōnē
Utrū peccatū mortale cōtrarieꝛ charitati?
Rñdet Scotus di. xxxvij. ꝙ charitas deme
ritorie opponiꝛ pctō: vꝫ illa rectitudo q̄ de
beret inesse tali actui: sed nō cōtrariaꝛ tali
difformitati talis peccati. Dicit ergo Pau.
oīa suffert oīa patiꝛ. hñs ei charitatē hꝫ vir
tutes cardiales theologales ꝛ morales. ha
bens eñ illā nullū hꝫ maluꝫ: q̄ꝛ cū illa non
stat peccatū. Jō beat⁹ Pe. ꝑme petri. iiij. Añ
oīa fratres charitatē hñtes: q̄ꝛ charitas ope
rit multitudinē peccatoꝝ. oīa ergo o pecca
tores q̄cūq̄ȝ facitis in vr̄o opere referatis in
deū ꝛ sic habebitis paradisū. Sed sūt ne a
liqui qui habeāt istum ȝelū in deū? Audite
o miserrimi pctōres quid dicit Malachias
i. Si ego pater vbi ē amor me⁹? ꝛ si ego dñs:
vbi est timor me⁹? ꝛ si ego de⁹ vbi amor me
us? Uidetis xp̄um qui pendet in cruce vos
ebetati pctōres: vos inq̄ȝ truphatores q̄ du
citis bonū vultū ꝛ colitis his dieb⁹. ventreꝫ
vr̄m ꝓ deo: q̄bus ego dico ꝙ si nō emēdaue
ritis vitas vestras meli⁹ fuisset vos mortu
os in vtero matrū q̄ȝ viuere. Dñs eñ cōque
ritur de vobis dicēs. Si ego sū pr̄ vester de
betis mihi honorē ꝛ nō ventri. si dñs timo
rem: ꝛ si deus amorē: ꝛ sic habebim⁹ charita
tem. Sed diceretis vos pctōres. vos pr̄ ꝑdi
cator multa bona dicitis de charitate: dica
tis nobis vbi fundatur: vbi repeꝛiꝛ: ꝛ vbi vē
datur. Si ei scirem⁹ ꝙ apothecarij haberēt
libenter emeremus. Canticoꝝ. i. Indica mi
hi quem diligit aīa mea: vbi pascas: vbi cu
bes in meridie? Ueniatis post prādiū ꝛ por
tetis bursas vestras: ꝛ oñdā vobis vbi emetis
charitatē ꝛ ꝑ quadragesimā totā. ꝓ nūc ro
gabim⁹ deū vt det nobis ꝛc. Amen.

¶ Eadẽ die post prandiũ. Sermo.ij.

Scẽde ad me in montẽ: ꝛ esto ibi. Exod.xxiiij.ca. Et ꝑ totius quadragesime fundamẽto in pñtiaꝝ assumũtur. Si charitatẽ nõ habuero nihil sũ.ꝓme ad Coꝝ.xiij. Dñi mei et aie deuote si bñ retinuistis doctrinã matutinalẽ:nemo vr̃m esse dꝫ q̃ nõ velit sollicite ꝓcurare salutẽ aie sue:alioquĩ male viueretis. Uisũ ẽ ꝙ sine charitate nõ põt saluari hõ: ꝛ q̃ hꝫ charitatẽ in ip̃o nullũ malũ est:ſ; in ipso oẽ bonũ abũdat. Ideo recito thema matutinũ.s. Si charitatẽ nõ habuero nihil sum. ¶ Dicetis vos burgẽses: pat hoc facile dr̃.si dicatis nobis: hodie d̃ mane ꝓmisistis vbi charitas reperiet. Dico ꝙ thema ꝓpositũ dicit. Ascẽde ad me in mõtem: ꝛ esto ibi. ¶ Audite o dñi ps.dicẽtẽ. Audi filia ꝛ vide et inclina aurẽ tuã ꝛ obliuiscere ppl'm tuũ ꝛc. Berñ.sup illud Canti.i.dicit. Indica mi quẽ diligit aĩa mea. Circuire possũ mare et ascẽdere ꝑ mõtes et colles: ſ; certe nõ possũ te inuenire nisi in cruce. Si ergo peccatores vultis habere charitatẽ:veniatis ad mõtes et ascẽdatis palmã crucis ꝛ apphẽdetis fructus eius. Apotheca igr̃ charitatis est crux xp̃i sup mõte caluarie sita. Apothecari' est ipse xp̃s.si ergo volum' hr̃e vnã drogam charitatis:opꝫ ire ad apothecã:ꝛ ibi emere:alit nemo posset eã hebere. Sũt aũt multi ɔtractus.s.liberalis donatio:emptio:mutuatio locatio:ꝛ sic de aliis. Uide scotũ in.iiij.dist. xv.q.ij. Opꝫ aũt ipam charitatẽ hr̃e per emptionẽ. Sed q̃d facient dñi religiosi q̃ nihil hñt nec debẽt hr̃e saltẽ in ꝓprio. Et dñi mũdani ꝛ domicelle qualr̃ ement: ¶ Audite o pctõres Johãnẽ q̃ nunq̃ mẽtit in sua Apocal.cap.iij.dicẽtẽ. Suadeo tibi emere a me aurũ ignitũ ꝛ ꝓbatũ vt locuplex fias ꝛ vestimentis albis induaris:ꝛ nõ appareat cõfusio nuditatis tue.breuiter oꝫ ꝙ q̃ eã vult emere ꝙ emat ꝑ aliquã pecuniã. ¶ Sꝫ q̃d d̃ nobis qui nõ habem' pecuniã: Dico ꝙ nõ ẽ aliquis qui non habeat sufficienter ad emendũ charitatẽ. Si enĩ esset aliq̃s mercator q̃ discurreret per angliã: flãdriã:ꝛ franciã:ꝛ et inueniret aliquẽ mercatorẽ a q̃ emeret multas mercãtias:ꝛ ille mercator diceret sibi ꝙ vellet ꝑsolui de pecuniis q̃s hꝫ in archa sua ille multũ teneret illi mercatori. Sic est de nobis ꝛ xp̃o q̃ vẽdidit nobis charitatẽ. Archa in q̃ ponit thesaur' xp̃i est corp' suũ pendens in cruce:siue meritũ passionis a q̃ oĩa bona nr̃a: vt gemitus ꝛ suspiria hñt efficaciam a passiõe dñi nr̃i Jesu xp̃i ꝛ ab arbore crucis. Nã de' posuit in eo iniq̃tates omniũ nostroꝝ. Jsa.liij. Et ip̃e ponet oẽs iniq̃tates nostras i ꝓfundũ maris. Mat.vij. O peccatores excecatissimi expgiscimini:rogo vos i dño ꝛ dicite in spiritu vestro q̃s põt explicare charitatẽ xp̃i q̃ ad saluãdũ nos ꝑcise requirit a nobis ꝙ ꝓcidam' añ eũ ꝛ ploremus ad pedes crucis ei':ꝛ ꝓiciam' oĩa pctã nr̃a i cõspectu maiestatis sue p̃cãdo eũ:ꝙ ꝑ meritũ sue acerbissime passiõis pctã nr̃a ꝛ penã peccatoꝝ nobis deleat:ꝛ sic charitatẽ perditam ꝑ pctm̃ recuperabim' ꝛ requiem nobis ꝓmissã habebim'. Dimittam' igit vallem istã neq̃ssimã miserie:ꝛ hoc facietes ascẽdemus in mõtem in q̃ reperiem' charitatẽ.iuxta sermonẽ thematis passũpti. Ascẽde ad me in mõtẽ ꝛ esto ibi. Recurrem' ad dei genitricem: angelicã salutationẽ sibi p̃sentantes di. Aue.

¶ Ascende ad me in mõtẽ ꝛc. Circa materiam charitatis q̃rit q̃d mota a magr̃is nr̃is theologis ꝛ p̃sertim a doctore irrefragabili Alexandro de hallis i.iij.parte sũme. Utrũ aliq̃bus signis possim' nos cognoscere eẽ i gr̃a dei: vide meli'.b. Thom.i.ij.q.cxij.ar.v. Rñdet ꝙ certitudinaliter scire nõ possum' sed bene ꝑ cõiecturas. Et addit ꝙ q̃libꝫ potest dubitare:nisi de' spãlr̃ sibi reuelaret.sic beato Pau.cui dñs dixit.sufficit tibi gratia mea.ij.Coꝝ.xij. ¶ Quid dicũt intellect' vr̃i dñi burgẽses: quõ se hñt aie vr̃e cũ deo: vos facitis hodie bonũ vultũ:nescio quõ sit d̃ aĩmabus vr̃is. multi erãt i alio carnispriuio qui sũt mortui ꝛ forte dãnati.ꝛ vos paupes meretrices publice: ꝛ vos ribaldi ecclesiastici irremediabilr̃ nisi mutaueritis vestes cõscientie siue in fine siue i medio ɔmẽdo vos diabolo. Hodie mane dixi vobis ꝙ nõ mun' puniet q̃ hꝫ pctm̃ i ɔscia sua ꝯ legẽ diuinã: q̃ ille qui ponit pedẽ sup crucẽ dñi nr̃i ihu xp̃i ſm leges humanas. ¶ Sꝫ dicetis forte:

ꝙ lʒ peccetis sepenumero: tm̄ cōfiditis tātū
in mīa dei q̄ est magna. Certe verꝝ dicitis: s̄
nō totū. Habet̄ em̄ in lege ciuili .ff. de re. iu.
l. si seruus: ꝙ si q̄s facere pōt vt ꝯditioni pa
reat iā posse facere vr̄. Si q̄s em̄ legauit ser
uo suo aliquā summā hac cōditōe ꝙ manu
mittat̄: non pōt se excusare seruꝰ ꝙ manu-
mitti non possit an reddere summā. Ad h̄ ē
decretū in maiori volumine ca. nō est. Et ē
sniā Ambrosij de beata vita. xv. q. i. Nō ē: ꝙ
cuiq̄ȝ nostrū ascribamꝰ erūpnā: nisi proprie
voluntati. voluntariū em̄ militē elegit sibi
xp̄s: voluntariū seruū diabolꝰ actionat̄. O
peccatores nolite vos excusare si damnemi
dicentes. si deus dedisset grām fecissemꝰ bo
num: qꝛ in potestate nr̄a ē bene opari. Naȝ
xp̄us dixit Joh. vij. Si q̄s sitit veniat ad me
et bibat. Hoc aūt dixit de spiritu quem acce
pturi erant credentes in eū intelligendi de
aqua gratie ⁊ charitatis. nolite cogitare ꝙ
non sit ita paratꝰ dare grāȝ sicut vnq̄ꝫ. neq̄ȝ
excusetis vos sup̱ eū: qꝛ si ꝑ illa h̄n̄da labore
tis: eam sine dubio habebitis. Persuadeo vo
bis oībus ⁊ hortor vt vos disponatis. Capio
ꝑ similitudine mōtem in qua Moyses ele
uatus fuit. Ita ⁊ nos eleuemꝰ spm̄ per grāȝ
Sicut em̄ angelus dixit loth. salua te i mō
te: ita predicabo vnū monte ad quē vos du-
cam deo fauente. In mōte erunt sex gradꝰ.
Primus gradus fidei saluberrima cōfessio
Secundus legis diuine obseruatio. Tertiꝰ
delictoꝝ commissoꝝ cordialis emendatio.
Quartus singuloꝝ perpetratoꝝ veridica cō
fessio. Quintus offensaꝝ alienaꝝ total' re-
paratio. Sextus beneficioꝝ collatoruȝ cor
dialis recordatio. Si ascēdamus vsq̄ȝ ad vl-
timum ponā aiam meā ꝑ vestra. Ideo pona
mus penam ascēdendi in mōtem. iuxta ser
monem thematis assumpti. Ascēde ad me
in montem et esto ibi.

¶ In isto sermone erunt due p̱tes.
Prima erit sacrosancte euangelice lectiōis
expositiua.
Secunda erit virtuose ascensionis demon
stratiua.
¶ Quātū ad primā p̱tē: in euāgelio tria cō-
tinent̄. Primū ē xp̄i passiōis enūciatio. Se
cūdū est cecitatis spūalis declaratio. Terti-
um ē ceci spūalis illuminatio. Quantū ad
primā partē habet̄ Luc. xviij. Assūpsit duo
deci discipulos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascē-
dimus hierosolymam. ⁊ sequitur. tertia die
resurget: ⁊ ipsi non intellexerunt. Ista dies
dominica est illa in qua multo plura scele-
ra et peccata perpetrantur: q̄ȝ in toto anno
Ista enim dies est tota dedicata diabolo et
ventri. Si beatus Gregoriꝰ esset hic quere-
rem sibi. Beatissime pater ad q̄d dedisti no
bis hodie hoc euāgeliū de passione christi:
nunq̄d hodie est tempꝰ ridēdi: tp̄s corizādi.
Lucas dicit ꝙ xp̄s vocat discipulos suos se
creto ⁊ ait illis. Ecce ascēdimꝰ hierosolymā
et cōsūmabunt̄ oīa que scripta sunt d̄ filio
virginis. Ligabit̄ em̄ ⁊ ducetur ꝑ manꝰ ini
micorū ⁊ spuetur in eū: flagellabitur ⁊ post
ea crucifiget̄: ⁊ tertia die resurget. Dn̄i bur-
genses non sine misterio ⁊ instinctu spūs sā
cti presentat nobis beatꝰ Gregoriꝰ passioneȝ
christi. Nā vt habet̄ in maiori volumine ca.
deniq̄ȝ. dist. iiij. Abusu quodam detenti i p̄n
cipio quadragesime hoīes excecati non me
rentur vocari xp̄iani: sed potius infideles q̄
vadunt die dominico ad crapulam et ebrie
tatem quam sancta mater ecclesia intendit
aboleri. Propter hoc Gregoriꝰ proponit dolo
rosam passionem christi. Ideo domini bur-
genses quando eritis hodie in banquetis:
id est in prandijs vel cōuiuijs: recordemini:
ꝙ christus in cruce aliuȝ cibum comedebat
vt in p̄s. patet. Dederunt in escam meā fel:
et in siti mea potauerūt me aceto. Aristote.
gentilis ⁊ paganus. in. iij. Ethicoꝝ di. ꝙ ad
virtuose operandum tria requirūtur. Prio
ꝙ faciat bonum virtutis. Secūdo ꝙ constā
ter operet̄. Tertio propter bonū finem. Sā-
cta mater ecclesia primo proponit passionē
christi quaȝ meditari debemus. Scd̄o chri-
sti perseuerantiā ⁊ cōstantiā quam imitari
tenemur. Tertio fineȝ: qꝛ vt obediret patri:
quem in actionibꝰ nr̄is sp̱ insequi debemus
Vn̄ Greg. Si memoriam passionis ad me-
moriam reuocetur: nihil est quod equo ani-
mo non toleretur. Rabi salomon di. ꝙ om-
nes prophetie veteris testamenti habuer̄t
aspectum ad messiam s̄m triplicem digni-
tatem in eo existentem. Regaleȝ: sacerdota
lem ⁊ iudicialē. Regalis ostenditur: qꝛ aliū
dānat: alium saluat queȝ tenuit in cruce di
cens. Hodie mecum eris i paradiso. Judicia
lem aūt p̄dicādo, ⁊ docendo, Sacerdotalem

aūt in arbore crucis p aspsionē sanguinis qū obtulit deo sacrificiū seipm. Sed querit vobis qui estis in ecclia: fecistis ne aliquan do xpo sicut inimici: spuistis ne in eius vul tum. Et vos dñi eccliastici qui estis nobilio res: opꝫ ꝙ habeatis pmū discū i securitate cōscie nō mētiemī xpo. vos officiarij q̄tiens cōtra eū peccastis. Et vos q̄ ꝯ ei⁹ pceptū: ꝛ ꝯ ei⁹ mādatū iuistis. Oēs audite q̄d beatus Pau. apl's q̄ nūq̄ꝫ mētit dicat. Heb. vi. Rur sum crucifigētes sibimetipis. filiū dei. Ha bet ēt. xi. q. iij. c. Abijt iudas ꝛc. Et sunt v̄ba bede. Multi hodie detestant scel⁹ iude ꝛ fa ctū abhominant q̄ deteriores sūt iuda. Hr etiā figuratiue. ij. Reg. xvi. Cū ascēderet da uid mōtē oliueti flens opto capite ꝛ nudis pedib⁹ incedēs: ꝛ oīs ppl's q̄ erat cū eo opto capite ascēderet plorantes. Et ecce egredie bat vir de cognatōe dom⁹ saul noīe Semey filius gerat pcedebat egrediēs et maledice bat: mittebatq̄ꝫ lapides ꝯ Dauid ꝛ ꝯ vniuer sos seruos reg. Oīs eū ppl's ꝛ vniuersi bel latores a dextrō ꝛ a sinistro reḡ incedebāt. Ita aūt loq̄bat Semey cū malediceret regi Egredere egredere vir sanguinū ꝛ vir belial ¶ Dñi burgēses casus patēs ē. Absalon mi sit Dauid patrē suum ex hirl'm ꝛ recedebat flēs. ꝛ cū ascēdebat ad mōtē pedib⁹ nudis ꝛ vnus de seruitorib⁹ piecit lapides cōtra eū Iste dauid est fili⁹ dei quē expulit Absalon id ē iudaic⁹ ppl's de hirl'm. Semey vero qui misit lapides in eū sūt xpiani q̄ piciūt tot lapides cōtra xpm quot peccata ꝯmittunt O cōcubinarij manifesti respicite miseram vitā vestram: cōuertimi ad dñm deū vestrū et deponite pctā v̄ra: ꝛ sic ascendetis a valle miserie ad mōtē grē. iuxta verba thematis p̄assūpti. Ascende ad me in mōtē ꝛ isto ibi. ¶ Potest hic superaddi figura de heliseo q̄ hr. iiij. Reg. ij. Qui cū ascēderet i bethel pue ri illius ciuitatis illudebāt dicentes. Ascē de calue. et cōtinuo egressi sūt duo vrsi d̄ sal tu et lacerauerūt ex eis. xlij. ¶ De duab⁹ par tibus euangelij seq̄ntibus. s. de cecitatis de claratione ꝛ ceci illuminatiōe habebitur in q̄dragesimali in expositōe illi⁹ euangelij. De ceco nato a natiuitate pōt h̄ applicari si vis ¶ Quantū ad secūdam partē principalem istius sermonis debemus videre de ascēsio ne virtuosa. Ad ascendendū montē ad queꝫ volo vos cōduce deo volente ꝛ fauēte sex sūt grad⁹ quos ascendere debem⁹: ad q̄s ascēdē dum inuitat nos Isa. ij. dicens. Uenite ascē damus ad mōtē dñi ꝛ ad domū dei Jacob: et docebit nos vias dñi ꝛ ambulabim⁹ i se mitis ei⁹. ꝛ Prouer. iij. Uie ei⁹ vie pulchre ꝛc. Similiter hō in corpe hꝫ ad celū rectitudi nem q̄ demōstrat rectitudinē grē. Uñ i hoc est differentia a brutis q̄ in terrā respiciūt: nos aūt sursū tanq̄ꝫ ad finē nr̄m. Uñ dic q̄ dam poeta. Os hoī sublime dedit celūq̄ꝫ vi dere iussit: ꝛ erectos ad sidera tollere vult⁹. Pronaq̄ꝫ cū spectant aīalia cetera terram. Uertat vnusq̄sq̄ꝫ oculos suos ad illū quem plus diligit. p monte intelligo statū grē: ꝛ ꝯsr statū glē. vertat aūt vnusq̄sq̄ꝫ oclos ad statū grē. Alexander de hallis i secūdo volu mine sūme q̄ōne. xxx. dicit ꝙ grā hꝫ sex effe ctus: siue proprietates. vꝫ purgat: illuminat pficit: viuificat: eleuat: cōfirmat. Igit ascen damus in mōtē retrahēdo nos a multitu dine pctōꝝ ꝛ dicam⁹ cū ps. Unā petij a dño hanc requirā: vt inhabitē in domo dñi oīb⁹ dieb⁹ vite mee. Sed vellē scire si sint hic aliq̄ truphatores ꝛ garsiōes q̄ dicāt in aīo suo. Nos vellem⁹ ꝙ de⁹ retineret paradisū suū: et dereliqueret nos sic viuere. Audite hysto. q̄ habet Gen. xix. Et sūt v̄ba loth ad suos ge neros. Surgite ꝛ egrediemi de loco isto: q̄r delebit dñs ciuitatē hanc. Et visus ē eis q̄si ludens loqui. Pluit aūt dñs sup sodomam et gomorrā sulphur ꝛ ignē. Utinā ista snīa nō descēdat sup capita nr̄a. ¶ O pctōres ha betis multos pdicatores: ꝛ putatis ꝙ qua si ludentes vobis loquātur. Sed scitote q̄m breuis erit hora. ideo ascendam⁹ ad mōtem grē ſm sermonē primo ꝑeuntē. Ascēde ver ba the. pdicti. Ad quā ingrediēdā obseruan di sunt aliqui gradus quos successiue ascen dere debemus. Et sunt sex in numero: q̄s si gillatim in seq̄nti quadragesima deo fauē te declarabimus.

Prim⁹ fidei saluberrima pfessio.

Secūd⁹ legis diuine obseruatio.

Terti⁹ delictoꝝ ppetratoꝝ emēdatio.

Quartus singulorū perpetratorū veridica confessio.

Quītus offensaꝝ alienaꝝ totalis repatio.

Sext⁹ bñficioꝝ collatoꝝ cordial' recordatio.

¶ Sat igitur erit d̄ p̄senti sermone vsq̄ꝫ ad

feriã quartã cinerũ. Inuito vos ad salutem aiaꝝ vestrarum. Rogemus illũ cuius passio hodie recolit̃ in nostra matre ecclesia vt det nobis grãz in pñti ꝛ gloriã in futuro. Amē.

Feria quarta cinerũ. Sermo.iij.

Ascende ad me in mõtē ꝛ esto ibi. Exo di.xxiiij.ca. Cõuertimi ad ad me i toto corde vr̃o i ieiunio ꝛ fletu ꝛ plãctu ꝛ scidite corda vr̃a ꝛ nõ vestimẽta vr̃a. Joelis.ij. ¶ Dñi ꝛ aie deuote in xp̃o iesu deuotissime si retinuistis doctrinã tactã die dñico iã de bec͂ velle bñ agere ad saluãdũ aias vr̃as. Cecus petebat videre ꝛ illuminari. Sic ꝛ nos debem⁹ q̃rere hodie saluari ꝛ illumiari. Saluator nr̃ desideras nos saluare pñtat pncipiũ ep̃le captũ a ꝓpheta Joele q̃ dicit. Cõuertimi ad me. Audite h̃ miserrimi pctõres si sim⁹ dãnati nõ plãgam⁹ nos de deo: q2 nõ ē defect⁹ sui: ipse ei multũ benigne nos vocat. Si igr̃ tp̃e p̃terito seruiuim⁹ diabolo cõuertamur ad dñz. q2 zacharie p̃mo scribit̃. Cõuertimi ad me ꝛ ego ↄuertar ad vos. et Augustin⁹ dicit ꝙ pctm̃ mortale est spreto bono icõmutabili ad bonũ ↄmutabile ↄuersio. pctm̃ formal'r ē auersio a deo. ¶ Duo mouēt nos ad cõuertẽdũ ad dñz. Primũ ē benigna dei mia. scd̃z ē dei seuera iusticia. De p̃mo hr̃ i pricipio misse. ꝛ hr̃ Sap̃.xi. Misereris dñe oim̃ q̃ fecisti ꝛ nihil odisti eoꝝ q̃ fecisti dissimil'ans pctã hoiz ꝓpt̃ pniaz. Cognoscit̃ aũt dei benigna mia i trib⁹. Prio benigne vocãdo. scd̃o diuturne expectãdo. tertio gratiose pctã dimittendo. De primo scribit̃ Mat.xi. Uenite ad me oẽs q̃ laborat͛ ꝛ onerati estis ꝛ ego reficiã vos. De scd̃o d̃r i missa dissimulãs pctã hoiz ꝓpt̃ pniaz. De tertio Ezechiel'.xviij. Si ipi⁹ egerit pniaz ab oibus pctis suis oĩz iniq̃tatũ suaꝝ nõ recordabor. et Bernar. inq̃t. ↄsidera xp̃i pẽdẽtis i cruce corporis dispositões: caput hz iclinatũ ad osculãdũ: brachia extẽsa ad ãplexãdũ. De scd̃o benigne expectat nos. Pau. ad Ro.ij. Ignoras qm̃ bẽignitas dei ad penitẽtiã te adducit. ↄsiderate o pctõres ꝙ multi sũt in iferno q̃ nõ tm̃ peccauerũt q̃tuz vos. De tertio nos p ie recipit. q̃tũcunq3 ei aliquis peccauerit si velit ad dñz cõuerti: faciliter sibi p̃stabit̃ venia. Quãtũ ad scd̃az. s. ad seuerã iusticiaz diuinã q̃ inducit nos ad cõuertẽdũ illud tãgit̃ in missa ꝛ i toto officio hodierno. Uos venitis oẽs hodie ad p̃sbyteꝝ q̃ ponit vobis cineres sup caput ꝛ nõ sup pedes nec alijs mẽbris: vt supbi auari cõsiderẽt se i puluerẽ redigi ꝛ miseriã iferni igredi nisi ↄuertãt̃ ad dñz p pniaz. iuxta v̄ba themat͛ pãssũpti. Ascẽde ꝛc. Igit̃ pctõres postulem⁹ grãz meritis christifere matris dicẽdo. Aue ꝛc.

¶ Ascẽde ad me in montē ꝛc. More consueto ꝓpõit̃ q̃stio theologalis termiata a magistris nr̃is ꝛ p̃sertiz a Scoto i q̃rto. Utrũ mia dei plus se habeat q̃z iusticia. R̃ndet ꝛ dicit ꝙ de pfectõib⁹ diuinis dupl'r loq̃ possum⁹. Uno mõ i se ꝛ absolute. Alio mõ ↄnotatiue. Scd̃z hoc põit duas cõclusiões. pria ꝙ loq̃ndo absolute pfectões diuine sũt eedē realiter q̃uis iter eas sit distictio formalis vl'ex natura rei. Scd̃a ↄclusio loq̃ndo cõnotatiue diuina potẽtia multa põt ad q̃ nõ se extẽdit volũtas. ꝛ sic mia vt di. Jaco.i. Superaltat iudiciũ: ꝛ sic infert Scotus ꝙ pctã simul dimissa q̃tũcũq3 pctõr recidiuat nõ iputãt̃. Bona vero pdita mortificata p pctm̃ si hõ ad grãz redeat ei restituunt̃. Et si q̃ratur q̃re poti⁹ merita restituũt̃ q̃z demerita. dico ꝙ hoc ē a bonitate dei ꝛ nõ a meritis nr̃is. Dubitat͛ ne dãnari o vos pctõres: fecistis heri bonũ vultũ: nunq̃d ostẽdistis heri signũ ꝛ vocē illã diaboli: Dico vobis ꝙ nõ ē tẽpus flẽdi hoi q̃n ē ante iudicē. Dicet͛ forte vos ꝙ xp̃s hz pedes ligatos ad expectandũ ꝛ man⁹ extẽsas ad amplexãdũ: ꝛ sic ꝙ miserebit̃ vr̃i. Bñ dicitis s̃ nõ totũ. Lex eñ ciuilis. C. de reuocãdis donatõib⁹ lege vltia dicit. oẽs donatões legitias. i. s̃m legē factas firmas illibatasq3 cõsistere volum⁹: nisi dõatori iniuriat⁹ fuerit aut ipias man⁹ in eũ iniecerit aut dãnũ reꝝ fecerit vel piculuz vite dõatori suo iferre p̃sũpserit. Ad hoc etiã est decretalis in ãtiq̃s extra d̃ dõatõib⁹ ca. ꝓpt̃ ei⁹ igratitudinē in q̃uē liberalitas collata ē donatio reuocari põt. Si ipias man⁹ ꝛc. Casus ē patẽs. dñi burgẽses habet͛ vnũ seruitorē ꝛ facitis ei m'lta bona ꝛ datis sibi m'lta dona iniuriat̃ vobis ꝛ facit vobis multa dãna. Dicit ipator donatio valet nec põt reuocari nisi iniuriet̃ seru⁹ dño ꝛ noceat vel spu

at in vultũ eius ꝛ ꝑcutiat. hoc dicũt ille leges ꝛ cano. Videatis ergo ꝙ deteri⁹ põt eẽ illis qui sanguinẽ xp̄i cõculcauerũt aut cõtumeliã iesu fecerũt. Nũquid ille q̄ expuit ꝛ ponit manũ sup magistrũ suũ facit mai⁹ dedec⁹ ꝙ ille q̄ peccat ꝛ facit iniuriã deo. Habetis Pau. ad Heb. vi. Rursus crucifigẽtes sibimetipsis filiũ dei. Persuadeo vobis vitã vr̃am emẽdare ꝛ dimittere vallẽ miserie vt ascẽdatis ad mõtẽ grẽ. iuxta verba thematis preassũpti. Ascende ad me in montẽ ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima erit sacrosancte euãgelice lectionis expositiua.

Scd̃a erit virtuose ascẽsiõis demõstratiua

¶ Pro p̄rio pũcto i euãgelio ꝛ in expositiõe cineris tria sunt ꝯsiderãda. P̄rio penitẽtie austeritatis inductio. scd̃o cõsciẽtie purgatio. tertio cordis hũiliatio. Primũ notaꝰ cũ d̄r. cũ ieiunatis. Scd̃z cũ d̄r. faciẽ tuã laua. Tertiũ cũ d̄r. memẽto hõ q: cinis es. P̄rio i citat ad ieiunãdũ. Cũ ieiũatis nõ eritꝭ sicut ypocrite tristes. Ad hoc itelligẽdũ p̄mo aduertẽdũ ꝙ multiplex est ieiuniũ. scd̃o oꝫ scire q̄d nos iducit ad ieiunandũ. tertio oꝫ scire vtilitates ꝓueniẽtes ꝓpter ieiuniũ. Pro p̄mo. Dona. dicit. in. iiij. dist. xiij. ꝙ ieiuniuꝫ capiꝰ dupl'r. Uno mõ gñaliter. õ q̄ Augusti sup Johãneꝫ ꝛ recitaꝰ de cõsecra. dist. v. Jeiuniũ magnũ ꝛ gñale ẽ abstinere ab iniq̄tatib⁹ ꝛ ab illicitis voluptatib⁹ seculi. q̄d eñ ꝓdest ieiũare a cibis nisi etiã a vicijs abstineam⁹. vñ etiã Pi⁹ papa eadẽ dist. dicit. Nihil ꝓdest ieiunare ꝛ alia bona facere nisi q̄s studeat mẽtẽ a pctõ reuocare. Aliđ ẽ sp̄ale ieiuniũ de q̄ alexãder in q̄rta p̄te sũme dicit ꝙ ẽ astinẽtia certis dieb⁹ ab ecclesia ordinatis a certꝭ cibarijs ob reuerẽtiã dñi assũpta volũtarie ꝓ pctis ad satisfaciẽdũ corã deo. aliđ ẽ ieiuniũ sp̄alissimũ q̄đ icludit oĩa ista ꝛ cũ hoc maceratõeꝫ carnis. sicut portare cilicũ suscipe disciplinã sic faciũt bõi religiosi ꝛ reformati. Scd̃o notãdũ ꝙ duo sũt q̄ iducũt nos ad ieiunãdũ: scꝫ auctoritas ꝛ exẽpla ritaꝰ. de p̄rio h̄r. xiiij. q. i. c. q̄đ p̄cipiꝰ ip̄aꝰ. q̄đ ip̄aꝰ necesse ẽ fieri. si ñ fiat penã habꝫ. Paulus iducit nos ad obediẽdũ platꝭ dicẽs. Heb. xiij. Obedite p̄latꝭ vr̄is. ip̄i ei p̄uigilãt q̄si rõnem ꝓ aïab⁹ vr̄is reddituri. Sꝫ q̄rit aliq̄s: peccam⁹ ne mortaliter si nõ ieiunam⁹? dico ꝙ multi sũt excusati q̄ nõ peccãt nec mortaliter nec venaliter. Uñ thomas d̄t ꝙ precepta legis positiue plus obligãt ad volũtatẽ legislatoris ꝙ ẞm sententiã aut vim ꝑcepti. Uba eñ debẽt deseruire intẽtõi plusꝙ intẽtio verbis. Et si q̄raꝰ qui excusanꝰ a ieiunio dico ꝙ sũt multi: sicut antiq: nutrices: laboratores: ꝛ medici: ꝛ alij multi in q̄bus nõ ẽ facile dare regulã vniuersalẽ. Sꝫ dicũt dñi curiales ꝛ diuites. pr̄ ego suꝫ colericus non possuꝫ ieiunare. Alij dicũt ieiuniũ mihi nocet nõ possũ dormire. Audite Pau. ad Heb. xiij. q̄ dicit doctrinis varijs ꝛ ꝑegrinis nolite abduci. bonuꝫ est eñ gratia stabilire cor. Scd̃m q̄đ nos inducit ad ieiunãdũ est exẽplũ. videatis dñi burgẽses in nouo ꝛ antiq̄ testamẽto moyses ieiunauit. xl. dieb⁹. Exod. xxiiij. Similiter Helyas. iij. Regũ. xix. Judich oĩbus dieb⁹ vite exceptis kalẽdis ꝛ festis ꝛc. In nouo testamẽto habem⁹ exẽplũ de xp̄o Mat. iiij. ꝛ de apostol'. ꝛ in vitis patrũ de Paulo ꝛ Anthonio ꝛ multis alijs. ꝛ breuiter oẽs q̄ deo voluerũt placere ieiunauerũt. Videatꝭ iohãneꝫ q̄ venit nõ comedẽs neqꝫ bibẽs. Lu. vij. Sed sũt aliq̄ truphatores q̄ dicũt ꝙ hoc ẽ min⁹ bonũ q̄đ possum⁹ facere ꝙ meli⁹ ẽ dare vnũ denariũ ꝓpꝰ deũ et dãdo hõ est quittus. sed certe vellẽ videre q̄ttatiã. Tertio q̄d ꝓdest ieiuniũ. dico ꝙ ip̄sius sunt multe vtilitates q̄s enũerat btũs Grego. in p̄fatõe dicẽs. q̄ corpali ieiunio vicia ꝯprimis: mentẽ eleuas: virtutẽ largiris ꝛ premia. applica vt scis. ¶ Quãtũ ad ꝯsciẽtie purgatõeꝫ ip̄a est lauãda: q: sicut ꝑ faciẽ cognoscitꝰ hõ: sic ꝑ cõsciẽtiã suã quilibet iudicaꝰ in iudicio. Moyses in lege p̄cipiebat ꝙ purgatões fierẽt in aq̄ lustratõis in sanguine effusiõis in ignẽ purgatõis. q̄ñ enim aliq̄s lauabaꝰ vt leprosus vel aliq̄s in antiqua lege oportebat habere aquã lustratõis ꝛc. Ita etiã nos ad lauãdũ sp̄ualiꝰ oꝫ habere aquã ꝯtritõis: ignẽ purgatõis ꝛ charitatꝭ ꝛ sanguinẽ dñi nr̄i iesu xp̄i. i. Johã. v. Tres sũt q̄ testimoniũ dãt i terras: sp̄s: aqua: ꝛ sãguis. istis trib⁹ vultus aïe. i. ꝯcie mũdatur. ¶ Quãtũ ad tertiã scꝫ cordis humiliatõem hodie cinis p̄sentaꝰ vt humiliem⁹ nos ꝛ habeam⁹ mortẽ añ oculos nr̄os. Uñ Gregori⁹ li. xij. mor. Qui ꝯsiderat q̄lis erit i morte semper pauidus erit in op̄atõe. Nihilꝙ q̄đ trã

feat appetit. cūctis vite p̄ntis desiderijs cō tradicit. Habem⁹ figurā de hoc p̄mi Regū. xx. Saul qñ fuit in ramata expoliauit ve stes suas. Ramata ei visio mortis eoꝝ inter pretat̄. Sic etiā pctōr qñ ꝯsiderat se moritu rū exuit ātiq̄s vestes pctī ⁊ induit nouū hoīez Hieronym⁹. facile cōtēnit oīa qui se cogitat moriturū. Sed qd dicem⁹ de nr̄is ecclīasti cis. qd ꝯ alijs xp̄ianis. q̄s eoꝝ domat carnē? q̄s lauat faciē? quis ꝓponit mortē añ oc̄los suos? Audite Bernardū beatissimū q̄ nūq̄ mētitur fetidi pctōres in sermōe sup cātica O bone iesu⁊ mihi multū extraneū dimit tere vos ⁊ seruire diabolo. ipsi sūt q̄ dn̄t alijs ōndere ducatū q̄ simulaut te amare ⁊ nō se cunt̄ te nec volūt seq̄. Ego ꝓmitto vobis p fidē meā ꝙ nullus tali medio vadit ad pa radisū. Vos estis in p̄ia die q̄dragesime: ne scit̄ si videbitis aliā. Jō a bōis opib⁹ nolite cessare ⁊ dimittat̄ vallē miserie ⁊ ascēdatis ad montē g̃re. iuxta ⁊c. Ascende ad me ⁊c.

¶ Quantū ad scd̄aꝫ ptēz p̄icipalē sermōis opꝫ ascēdere ad mōtē padisi. ps. mouet̄ que stionē. Quis ascēdet in montē dn̄i. Quidā rapiunt̄ sicut helyas ⁊ enoch. alij volant p contēplationē sicut scti. Sed nos quō itra bimus. filij israel lōgo tpe ꝓstiterūt i deser to añq̄ aliq̄s eoꝝ posset venire ad terrā pro missiōis: ⁊ de oib⁹ q̄ egressi sūt de egypto q̄ erāt sexcētū milia aīe ⁊ vltra: solū duo egres si sunt terrā ꝓmissiōis. s. iosue ⁊ caleph. Ali orū vero cadauera sepulta sūt i deserto. Oēs mare rubrū trāsierūt: oīs furias pharaōis euaserūt: ⁊ tñ requiē terre ꝓmissiōis adipi sci nō potuerūt. Caueam⁹: orem⁹ deū ne ta lis sentētia cadat sup nos oēs. mare rubrū baptismi trāsiuim⁹: oēs d̄mōnē i baptismo vicim⁹: supest totū desertū trāsire vt ascēda m⁹ ad mōtē dn̄i. Habet̄ p̄mi Regū. xiiij. ꝙ Jonathas manib⁹ ⁊ pedib⁹ reptās ascēdit ⁊ cū inimici viderūt faciē ionathe oēs cade bāt ⁊ armiger ei⁹ occidebat eos. Sic etiam nos debem⁹ pedib⁹. i. cogitatōib⁹ ⁊ manib⁹ id est opationib⁹ niti ascēdere ad patriā. vti nā ego possēz vos deducere. ¶ Salomō sa pientissim⁹ sicut habet̄. iij. Regū. x. Fecit fieri thronū grādē de ebore deaurato: ⁊ erāt leo nes ab vtraq̄ pte gradiū de auro purissimo: ⁊ erāt sex gradus p q̄s ascēdebat. Salomō interptat̄ pacific⁹ ⁊ significat xp̄ꝫ q̄ edifi cauit thronū. i. paradisuꝫ ad quē si ascēdere volumus opꝫ p sex gradus scādere. Primus ⁊ oīm alioꝝ fundamētū est fides. i. Coꝝ. iij. Fundamētū aliud nemo pōt ponere preter id qd̄ positū est qd̄ est xp̄s iesus. ⁊ Hebre. xi. Fides est sperandaꝝ substantiaꝝ argumē tū nō apparētiū. Vultis ergo dn̄i parisiēses itrare terrā ꝓmissiōis cū xp̄o opꝫ ponere pe dē in primo gradu. i. ꝯꝫ firmiter tenere fidē ꝓmissaꝫ in baptismo. ⁊ hoc ē qd̄ ecclesia no bis ostēdit in sacramēto baptismi qñ cōpel lit nos abrenūciare sathane. Et bene note tis egregiaꝫ ꝓpositionē ad questionē magi strorū meoꝝ theologoꝝ ꝙ post pctm̄: morta le cōmissuꝫ adult⁹ nō pōt intrare paradisū nisi recuperauerit inocētiā baptismalē. Et hoc habetur. Apoca. xxi. Nihil coinquinatū aut abhominatiōeꝫ faciēs intrabit regnū celoꝝ. Volo ergo vobis p̄suadere pctōrib⁹ p meritū passionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i vt p peni tentiā recupetis innocētiā q̄ facta ē vilis ⁊ nigra. sicut habet̄ Hiere. ij. Quā vilis facta es nimis iterās vias tuas. ⁊ Treñ. iiij. Deni grata ē sup carbones facies eoꝝ. i. aīa. Au deo dicere ꝙ nisi ad mūdicitatē innocentie redierit̄ nunq̄ intrabit̄ terrā ꝓmissiōis: s̄ i deserto morient̄. Jdeo iuxta v̄ba the. passū pti. Ascende ad me in montē ⁊c.

¶ Feria quinta post cineres. Ser. iiij.

Scende ad me in mōtē ⁊ esto ibi. Di spone domui tue: q2 mori eris ⁊ nō viues. ysaie. xxx viij. ⁊ in ep̄la p̄sentis diei Si tenuistis doctrinā hesternā dn̄i burgen ses dꝫ vos mouere ad honorandū deū ꝓpter miam quā fecit pctōribus ad disponēdū cō scientias nr̄as. Heri dati fuerūt nobis cine res vt cognoscamus nos ⁊ humiliem⁹ corā dn̄o. Hodie presentat̄ nobis vna ep̄la pul cherrima quātū ad sensuꝫ litteralē ⁊ mora leꝫ. Et dicit. egrotauit ezechias ⁊c. ¶ In hie rusalē erat rex ezechias noīe qui lōgo tpe deo seruiebat ⁊ cecidit in peccatū elatōnis ⁊ supbie: ꝓpter quā elationē cecidit in ifir mitatē corporalē. q2 sicut habetur extra de penitētijs ⁊ remissionib⁹. ca. Cū infirmitas

corporalis nõnũq̃ ex pctõ pcedit. τ venit ad eũ ppheta ysaias τ dixit ei. Dispone domui tue q: moriens τ nõ viues. Et ista pphetia vt dicit Nicola⁹ de lyra fuit cõminatõis τ nõ pdestinatõis. Rex audito verbo ysaie terribili ɔuertit faciẽ suam ad parietẽ τ fecit claudi camerã suã τ fleuit amare dicẽs. Recordare dñe quõ ãbulauerim i ɔspectu tuo τ q̃ fecisti mihi mlta bona τ opꝫ nũc q̃ ego moriar. erũt ne dñe bñficia tua vana? Dixit dñs ysaie. dic ezechie. Audiui orõnem tuã τ ppter fletũ viues. xv. ãnos τ saluabo ciuitatẽ hierl'm ab inimicis suis. Utinã nos haberem⁹ talẽ pdicatorẽ τ cõuerterem⁹ vultũ ad parietẽ cũ lachrymis. ¶ Quid ẽ ezechias nisi corp⁹ h'm qd peccauit. ysaias ẽ sẽtẽtia dei q̃ oñdit iudiciũ dei pctõribus. paries vbi sũt lapides duri τ frigidi ẽ vita pctõꝝ quã dꝫ q̃libet inspicere. Ideo in tota ep'la duo notantur. salutaris monitio ibi. dispõe. Scd'a dura cõminatio ibi. moriens tu τ nõ viues. De primo apoc. iij. Ecce sto ad ostiũ τ pulso τc. De scd'o. ij. Regũ. xiiij. Om̃es morimur τ q̃si aque dilabimur i terrã q̃ nõ reuertũt. Uos estis hodie sani in leticia τ gaudio cras moriemini. sicut secana ñ cessat currere: sic vita nostra nõ ẽ nisi cursus ad mortẽ vt dicit Seneca. Disponam⁹ ergo domui nostre: dimittamus pctã et vallẽ miserie τ ascẽdam⁹ ad montẽ grẽ. iuxta verba thematis passũpti. Ascẽde ad me i mõtẽ τc. merit⁹ τ itercessiõe beate marie quã salutabim⁹ dicẽtes. Aue.

¶ Ascende ad me in montẽ τc. Loco τ capitulo quib⁹ supra habent hec v̈ba. Moz̃e solito talis pponet theologalis q̃stio τ ɔnotata a Scoto in tertio τ fũdat in euãgelio p̃sentis diei vbi dr̃ de xp̃o q̃ admirat⁹ est de centuriõe. Utrũ scꝫ in xp̃o hoĩe poterat aliqua cognitio accidere noua ex qua seq̃retur admiratio? Bona. in breuiloq̃o vitatis theologice parte. iiij. distiguit de sciẽtia xp̃i q̃ q̃drupler erat scia i xp̃o. erat em̃ ipse de⁹ ɔphẽsor τ btũs: innocẽs τ mũdus: ppheta viator τ iustus. inq̃tũ de⁹ cognoscebat ifinita actu τ sic ñ cadebat i xp̃o admiratio. iq̃tuꝫ ɔprehẽsor nouit oĩa q̃ nũc. vñ Bona. dicit cognouit noticia simplicis apprehẽsiõis. inq̃tuꝫ innocẽs p spẽs innatas cognoscit oĩa q per tinẽt ad pfectõeꝫ vniuersi plusq̃ ali⁹. iq̃tũ vir sctũs τ ppheta cognouit oĩa q̃ erãt necessaria ad redẽptionẽ pfectius q̃ꝫ aliq̃s pphetaꝝ. inq̃tuꝫ viator τ iust⁹ sensibus vtẽs nõ cognouit oĩa noticia intuitiua: sꝫ pfecit ad aliq̃: τ ɔuertebãt sẽsus i gñe ppo cognoscẽdo. Et ƀm hãc noticiã admirabant. τ ƀm hãc pfecit. Soluo igit questõeꝫ: τ dico q̃ q̃tuoz pmis mõis nõ ẽ admirat⁹: sꝫ solũ ƀm quintũ modũ scꝫ ƀm noticiã intuitiuã rerũ

Timetis dãnari dñi burgẽses? Ezechias ppter vnã vanitatẽ qui fuerat bonus seruitor dei cecidit in talẽ statũ q̃ si nõ fecisset penitẽtiã: nõ tm̃ corporaliter: sꝫ etiã eternaliter fuisset punitus. Quid ergo erit d̃ nobis qui in tantis offendimus postq̃ꝫ illũ ppt̃ vnaꝫ tm̃ vanitatẽ voluit d ãnare. Habet vos dñi burgẽses multas vanitates. Sꝫ dicetis forte q̃ hoc ẽ satis extraneuꝫ: q̃ aliq̃s moriat p vno pctõ mortali. ¶ Populẽ nõ fit vobis extraneũ nec durũ ista. Habetis em̃ legẽ ci. C. de actõe empti. τ vẽditi. l. i. Emẽs possessionẽ seruituti subiectã obligat ad seruitiũ Ideꝫ habet extra de decimis ca. pastoralis. τ extra de reg. iu. lib. vi. rationi congruit: vt succedat in onere q̃ substituitur in honore. Nunq̃d est iustuꝫ dñi mei: q̃ illi qui suscipiunt beneficiũ ecclesiasticuꝫ q̃ tales habeãt laborẽ. Unus officiarius regis q̃ hꝫ vtilitatẽ ɔgruũ est vt habeat laboreꝫ. Ille q̃ tenet domũ ptinentẽ alteri dꝫ soluere redditus. An creditis oẽs q̃ viuitis in hac vita q̃ nõ debeatis portare onus τ dare stipendiũ de peccatis? Habetis amasias ɔcubinas vsuras põpas. Respõdeatis audacter sicut est. Uerũtñ dico vobis: q̃ oĩb⁹ ɔputatis i pctõ ẽ maioz tristicia q̃ꝫ d̃lectatio. ¶ Audite Pau. ad Romanos. vi. Stipendia pcti mors. Et Phil'. iij. quoꝝ finis interitus. Opꝫ igit̃ redire τ conuerti ad dñꝫ: q: semel opꝫ soluere redditus pcti si pro ipso nõ satisfaciamus i hac vita: qd̃ tributũ est durũ portare in hũeris nr̃is. ¶ Precemur igit̃ deũ q̃ a nobis auertat suuꝫ rigorẽ: sicut fecit ezechie q̃ñ vertit faciẽ suaꝫ ad parietẽ: τ det nobis gratiã dimittendi valleꝫ miserie τ ascendendi ad montẽ gratie. Iuxta verba the. preassũpti. Ascende ad me.

¶ In isto sermone erũt due partes: scꝫ

Prima erit sacrosancte euãgelice lectionis declaratiua.

Scd'a erit virtuose ascẽsiõis demõstratia.

¶ Quātū ad primā partē. In toto euāgelio duo ostēdunt. Prīo spūalis īfirmitatis recognitio. Scđo virtuose hūilitatis ostēsio. ¶ Euāgeliū loquit de vno armigero scʒ cē- turiōe: ⁊ erat bon⁹: nō q̄les sūt nostri: quoꝝ vitā de⁹ nouit. pauperes timēt armigeros ⁊ etiā aduocatos. Iste cēturio seruuʒ habebat quē vnice diligebat: quē nō misit ad hospitale nec expulit a domo sua sicut mlti hodie faciūt: qnīmo seruis ⁊ ancillis īponunt furta vt salariū sibi retieāt. Cōtra id qđ dominꝰ p̄cepit. Leuitici.xix. Nō morabit opꝰ mercēarij tui apđ te vsq3 mane. ¶ Iste aūt nobilis capitaneꝰ audiēs ꝙ xp̄s in capharnaū venit ad seniores iudeoꝝ q̄ itercederēt ꝓ eo ad xp̄m vt sanaret seruū: q̄ rogauerūt eū ostēdētes centuriōis fidē ⁊ deuotōeʒ ad xp̄m. q̄ respōdit. Ego veniā ⁊ curabo eū. Cēturio vero audiēs xp̄i hūilitatē q̄ ad domū gentilis viri descendere volebat dixit. Dn̄e nō sum dignꝰ vt intres sub tectuʒ meū: sed tātū dic verbo ⁊ sanabit puer meꝰ. O laudabilis armigeri fides: nō viderat xp̄ʒ nec miracula eiꝰ: ⁊ t̄n dixit ītra se si placeret sibi dicere ꝙ sanet sanabit. ⁊ addit. Ego suʒ subiectus īpatori ⁊ habeo seruos: ⁊ q̄n dico isti fac hoc ipse facit: q̄to plus de te si dicis v̄bo fiet. Cōuersus aūt xp̄s miratꝰ ē ⁊ seq̄ntibꝰ se dixit. Nō īueni tātā fidē in israel. i. fidei expressionē. ⁊ sicut credidisti fiat tibi. Et subdit xp̄s. Venīēt multi ab oriēte ⁊ ab occidēte q̄ erūt saluati: ⁊ multi q̄ erūt đ regno isto ligatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ mittēt ī tenebras exteriores. Et vos dn̄i p̄sbyteri tāgitis corpꝰ xp̄i ⁊ tetigitis meretricē. q̄d dicit: r̄ndeatis in ꝯsciētia: sanet se q̄ volet: q̄ mlti de regno mittent in tenebras exteriores. ¶ O durū ⁊ terribile verbū cōtra xp̄ianos. Nunc videre opʒ q̄ īfirmitate ē detentꝰ. dico ꝙ iacet ī domo paraliticus. Ubi tria notātur,

Primo status indigentie.

Scđo actus meritorij p̄uatio.

Tertio peccati ꝓprij cruciatio.

¶ Dico ꝙ oīs existēs in pctō est ī tali statu sicut ē ille infirmꝰ. Prīo ē īfirmꝰ. Scđo paraliticus. Et tertio torquet in lecto suo. Sic ē de aīa q̄ est in pctō q̄ ꝑdit gratiā credo ꝙ hreremias habebat de hoc noticiaʒ. Hieremie.iij. Leua oculos tuos in directū ⁊ vide vbi nūc ꝓstrata sis. De scđo ī p̄s. Os hn̄t ⁊ nō loquent. De tertio Hiere.ij. Scito ⁊ vide q̄ malū ⁊ amarū est reliq̄sse te dn̄ʒ deū tuū. Sic aīa dilecta filia dei filia diaboli. p̄s. Filia babylōis misera ⁊ miserrima: paraliticꝰ nō sentit īfirmitatē: nec pōt se iuuare de aliquo mēbro. Sic vos pctōres vadatis ad missaʒ ad sermonē: capiatis aquā bn̄dictā: vos estis paralitici: q̄ ibi nō ē acceptatio diuina q̄tuʒ ad grāʒ gratificantē. Deinde infirmꝰ torquet. Augustinꝰ in libro cōfessionū dicit Iussisti dn̄e ⁊ sctm̄ ē vt oīs mala volūtas sit sibijpsi pena. Vos paupes pctōres dicitis. Quale malū ē esse ī pctō: ego nō sentio malū. Audi te silitudinē. q̄n estis in prādio ⁊ comeditis de vno bono pisce si comeditis fel os vr̄m abūdat putredine ⁊ fetore: ⁊ spuitis in terrā: ⁊ postmodū masticatis aliū morsuʒ dulciorē ⁊ ꝓpter delectatōeʒ n̄ sentitis amaritudinē fellis sʒ q̄n deglutitis tūc sentitis. Sic ē de vobis o pctōres estis nūc ī voluptatibꝰ ⁊ delectatōibꝰ: ⁊ nō sentitis pctm̄, Sʒ veniet tp̄s in quo sentietis velitis nolitis videbitis penā ⁊ experiemini. facite igit sicut cēturio qui p̄ntauit seruitorē suū ī mīa saluatoris ⁊ hūiliauit se corā illo q̄ pōt saluare, oīn dat illi pctm̄ ī hūilitate ꝯfessiōis ⁊ cōtritōis ⁊ dabit sanitatē. q̄ hūiliū ⁊ māsuetoꝝ sibi placuit dep̄catio Iudith.ix. Quare dico si sumꝰ paralitici in aīa ponamꝰ penā ad redeūdū ad dn̄m iesuʒ xp̄m. Dimittamꝰ igit vallē miserie ⁊ ascēdamꝰ ad mōteʒ gratie. Iuxta v̄ba thematis preassumpti. Ascende ad me ⁊c.

¶ Quātū ad scđaʒ partē principalē sermonis dixi heri ꝙ primꝰ gradus ad ascēdēdū in domū dn̄i ē fidei saluberrima ꝯfessio. Dicit hieronymꝰ ī epistola: ꝙ nemo repēte fit summus. Si ergo volumꝰ ītrare illā regeʒ oꝫ successiue ascēdere per gradus. Et sicut filij israel ī deserto fecerūt diuersas māsiōes in q̄bꝰ ꝑ spaciū q̄draginta annoꝝ ꝑmāserūt: ⁊ sic nos debemꝰ ꝑmanere ī q̄libʒ istoꝝ gradū vt tādē ꝑueniamꝰ ī terrā ꝓmissiōis q̄ ē terra fluēs mel ⁊ lac. Diximꝰ heri ꝙ ī baptismo fit votū solēne de fide seruāda: qđ vocat votū cathecuminū qđ exprimit his verbis. credis in deū patrē ⁊c. credo. Oportet nūc videre de effectu ipsiꝰ baptismi. Habetis hic filios vr̄os dn̄i burgēses. A multis đr ꝙ nō peccāt vsq3 ad septimū annū. Audeo t̄n asserere ꝙ multi sūt peiores ī q̄rto anno nūc q̄̄

alias in septimo ꝛ nūc in septio ꝙ alias in etate perfecta. Vos dn̄i burgēses datis eis corda dānatiōis eoꝝ.hoc dico ꝓpter illos q̄ filios suos ponūt i lectis q̄ vidēt secreta matrimonij: ꝛ filij ꝛ filie vidēt ea q̄ vos mutuo facitꝪ. Taceo ꝑticularia: q꞉ itelligēti pauca sufficiūt. Si filij vr̄i ꝛ filie vr̄e in ān̄is pueribus sunt inuerecūdi: ego do culpā parētibus. ¶ Effect⁹ eñ baptismi est quadruplex.
Pꝛim⁹ est totius culpe deletiuus.
Scd̄s est totius pene remissiuus.
Terti⁹ grē gratū faciētis infusiu⁹.
Quartus caracteris impressiuus.
¶ Sic dicit Aug. de ꝓſe.di.iiij. A decrepito vsq̄ ad paruulū nulli ꝓhibet baptism⁹: sine quo nullus ē qui releuet a pctō. De scd̄o Augu.dicit eadē di. Qui recepit baptismū quicq̄d cogitatū: aut factū aut dictū fuerit ꝑ baptismū remittit ac si actū nō fuissꝫ. De tertio hr̄ in glosa sup illud Pauli.ad Titū iij. Per lauacrū regeneratōis ꝛ renouatiōis ꝛc. De sūma trinitate ꝛ fide catholica in clemētinis. De quarto habet in antiq̄s extra de baptismo ꝛ ei⁹ effectu ca.maiores. Baptismus cum ei⁹ effectu iprimit caracterē. ꝑ baptismū oīa pctā dimittūtur: lꝫ a penis naturalib⁹ nō liberemur. hoc iō vt habeam⁹ meritū ꝛ patiētiā vt cognoscam⁹ deū in ifirmitatib⁹ i fame ꝛ siti. Tho.dicit.iij.pte.q.lxix. ar.iij.vide ibi: ꝙ nō sum⁹ liberati a penis q̄ cōcernūt corp⁹ vsq̄ ad resurrectōeꝫ. Terti⁹ effect⁹ est grā q̄ dat ꝑ baptismū ad habēdū paradisuꝫ. Quart⁹ effectus ē caracter q̄ est qualitas q̄dā ꝑ quā aīa efficit similis deo ꝛ distinguit ab oī alio qui nō est baptisatus. ¶ Sed q̄retis forte vos quid representāt nobis ea que fiūt in porta ecclesie: Ad hoc respondet btūs Thomas.iij.pte.q.lxxi.ꝙ oīa fiūt vt sacramentū habeat i maiori reuerētia. Pꝛio eñ dat puero sal i oꝛe ad ostēdēdū ꝙ dꝫ esse sine putredine pcti. Sal ei ponit i carnib⁹ vt nō putrefiāt ad dādū sapoꝛē gustui. Scd̄o dat puero tunica cādida: ꝛ significat inocētiā ꝛ puritatē in aīa. Tertio dat puero cere⁹ accēsus in manu: ad denotāduꝫ ꝙ oīa opa sua dn̄t fundari i charitate ꝛ iflāmari igne sp̄ussctī. ¶ Audite o pctōꝛes moyses plāgentē se de nobis q̄ nō seruam⁹ inocētiā baptismalē. Deuīo.xxxij. Nōne ip̄e ē p̄r tuus q̄ possedit te ꝛ fecit te ꝛ creauit te per sacramētalē regñatōeꝫ. deū q̄ te genuit dereliq̄sti: ꝛ oblit⁹ es dn̄i creatoꝛis tui. ¶ Vos dn̄i facitis nūc i baptismo truphas ꝛ risus ꝛ alia hm̄ōi. O pctōꝛes quō dimisistis tunicā cādidā: Petrus i scd̄a canonica.c.ij.dicit. Canis reuersus ad vomitū suū: ꝛ sus lota i volutabꝛo luti. xp̄iane vbi ē lumē qd̄ i te ē: Dimisistis cereū accēsuꝫ. Johel.i. Cōputruerūt iumēta i stercoꝛe suo. Vsurarij paillardi foꝛnicarij sacerdotes ꝛ q̄libet stat⁹ hodie dimittit lucē cādētē. Exo.xv.ca. Cātem⁹ dn̄o glorioſe ꝛc. Unus ex eis nō remāsit. Audiuistis ne loq̄ de filijs israel: Trāsierūt mare rubꝛū: ꝛ colūna nubis antecedebat eos. Pharao persequebat eos: ꝛ ipse cū exercitu suo submersi sūt: ꝛ de sexcentis milib⁹ ꝑpl'i israel nō remāserūt nisi duo q̄ itrauerūt terrā ꝓmissiōis: scꝫ caleph ꝛ iosue. Sꝫ q̄d ē mare: ē aq̄ baptismalis. Colūna ignis ē grā sp̄us scti. Pharao ꝛ sui ē diabolus q̄ in sacramēto baptismi fuerūt submersi i mari. IbitꝪ ad paradisuꝫ dn̄i burgēses: Dico ꝙ de sexcētis milib⁹ duo p̄cise venerūt ad terrā ꝓmissionis. Ego n̄ habeo lr̄aꝫ saluatōis plusq̄ alij. Persuadeo igit recuperare inocētiā baptismalē ꝛ dimittere vallē miserie ꝛ ascendere ad motē gratie. Juxta verba thematis p̄re assumpti. Ascēde ad me in mōtē ꝛ esto ibi.

¶ Feria.vi.post cineres de mane. Ser.v.

Scende ad me i mōtē vt supra. Dissolute colligatiōes ipietatꝪ: solue fasciculos deprimētes.ysa.lviij. ¶ Dn̄i ꝛ fr̄es mei in xp̄o dilectissimi si tenuistis doctrinā heri datā debetꝪ moueri ad volēdū salutem vr̄aꝫ.ysaias dabat nobis exēplū ad nos disponēdū: q꞉ opꝫ mori. Sꝫ q̄liter debem⁹ dispōere dicit ysaias. Clama ne cesses.ꝛ seq̄t. hoc ē ieiuniū qd̄ elegi dissolue colligatiōes ꝛc. Credo ꝙ oēs ieiunatꝪ saltē a carnib⁹: ꝛ si oratꝪ ꝛ capitis aquā bn̄dictā nō sufficit hoc ꝓ pctis vr̄is. si dicit ysaias. dissolue fasciculos iniq̄tatꝪ.i.multitudinē pctōꝝ. ¶ Sꝫ q̄re tis q̄re dicūt pctā fasciculi siue colligatōes: Greg.i moral. dicit ꝛ recitat de pn̄ia disti.i. Pctm̄ qd̄ ꝑ pn̄iaꝫ nō delet mox suo pōdere

ad aliō trahit. sicut videtꝫ in vno globo fili ꝙ vnū filū trahit aliō. sic ē de pctō. ¶Uos iuuenes mulieres estis supbe: de pulchritudine vr̄a ⁊ de alijs q̄ habetꝫ a deo ⁊ estis irate si alie hn̄t aliq̄d plusq̄ȝ vos. deinde venitꝫ ad detrahēdū ⁊ diffamādū eas. gula vr̄a trahit vos ad luxuriā. Solue ergo vincula filia syō: solue fasciculū pctī. Nunq̄d hētis i ps. Qm̄ iniq̄tates mee supgresse sunt ⁊c. Uere nō est hic aliquis qui nō esset bene onerat⁹ si haberet istā ecclesiā sup dorsuȝ suū. Sed q̄d ē de illo q̄ est onerat⁹ pctis vere eēt multomagis onerat⁹. Ista em̄ eccl'ia nō faceret cadē nisi sup terrā: pctm̄ aūt mortale facit cadere i pfundū iferni. q̄le remediū: R̄n̄det ysaias. depone fasciculū iniq̄tatis. Et btūs Pau. ad Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ ⁊ circūstās nos pctm̄ curram⁹ ad ppositū nob̄ certamē aspiciētes i auctorē fidei ⁊c. ponam⁹ oīa pctā nr̄a i autorē fidei iesū q̄ tollit pctā mūdi: ipse portauit iniq̄tates nr̄as p nobis moriēs i cruce. Uolo igit̄ psuadere vt cōuertamur ad dn̄m dimittētes vallē miserie et ascēdam⁹ ad mōtē gratie. Juxta verba thematis preassumpti. Ascēde ad me ⁊c. Aue maria.

¶Ascende ad me in montē ⁊c. Loco ⁊ capitulo prelibatis ⁊ prenotatis. More solito mouet̄ questio terminata a magistris nr̄is theologis: ⁊ pserti a be. Tho. ij. ij. q. xxvij. ar. vij. ⁊ in. iij. ⁊ fundat̄ in euangelio hodierno. Ego aūt dico vobis diligite iimicos vr̄os ⁊ bn̄facite eis q̄ oderūt vos. Utrū dilectio inimicoꝝ sit magis grata deo q̄ȝ dilectio amicoruȝ: R̄n̄det thomas ꝙ dilectio dupl'r pōt psiderari. Uno mō in radice. Alio modo in obiecto. Primo mō dicit ꝙ eadē dilectōe tenemur iimicū diligere sicut amicū q̄ȝtū ad naturā suā: ⁊ sic nō ē magis meritū de vno q̄ȝ d̄ alio: cū sit eadē charitas q̄ diligit̄ de⁹ ppt̄ se: ⁊ prim⁹ ppter deū. Si aūt psiderat̄ dilectio ex pte obiecti cū iimico nō sit aliq̄ rō diligēdi eū nisi ppt̄ deū: sic ē magꝫ meritoria. ¶Quid dicūt corda vr̄a o paupes pctōres d̄betis ne reddit⁹ pctī: Dixim⁹ heri ꝙ q̄ capit vtilitatē ⁊ honorē dȝ capere onera. Juxta illā regulā. Qui sētit onus: sentire dȝ ⁊ cōmodum. de re iu. li. vi. Uos meretrices ruffiani tabernarij capitꝫ delectatōes oȝ ꝙ aliq̄n velitis nolitꝫ suscipiatꝫ labores vel penā ppetuā q: stipendia pcti mors. Uos dicetis forte ꝙ hoc est multū extraneū: ꝙ dānemur ita faciliter. pfiditis de mīa dei ꝙ de⁹ miserebit̄ vr̄i. verū dicitis sed nō totū. Habet̄ ei extra de snīa excō. c. venerabilib⁹ li. vi. ꝙ q̄ citat⁹ fuerit tribus vicibus vel vna vice p trib⁹ ⁊ nō cōparuerit excōicādus venit. Itē habet̄ ff. de penis. l. relegatus: ꝙ cōtumacia penā accumulat. vbi si monit⁹ corrigi noluerit: grauamie afficit̄. Uidet̄ vobis ꝙ bono iure nō debetis dānari. Quero si die dn̄ica mittat̄ hic vna excōmunicatio: ⁊ det̄ vr̄o curato ex parte dn̄i officialis. Citant̄ Johānes ⁊ Petrus ad diē martis. Officialis sedebit i auditorio. pmotor dicet dn̄o officiali. Petr⁹ ē hic citat⁹. officialis faciet ipȝ vocari. si nō respōdeat iterū erit citat⁹ vsq̄ȝ ad tertiā vicē: ⁊ si in tertia vice nō cōparuerit bono iure erit excōmunicatus p cōtumacia. Et vtinā deus nō faciat nobis istū ludū. paupes peccatores vos fuistꝫ citati a deo: vos habuistis bella pestes fames infirmitates p̄dicatōes q̄ citauerūt vos: ⁊ nō cōparuistis ⁊ nō estis facti meliores pp̄ter illa. Certe ego cōcludo ꝙ iudex vel officialis nō habuit vnq̄ȝ tantā causaȝ excōicandi aliquē propter inobediētiā: q̄ȝtaȝ hȝ deus cōtra nos: ideo pōt nos excōmunicare ⁊ separare a consortio beatoꝝ. ¶Unde ipse xp̄s vocauit ⁊ exposuit totum sanguinē pro nobis in arbore crucis. Prouerb. i. Uocaui ⁊ renuistis: extēdi manum meā ⁊ nō fuit qui aspiceret: despexistis om̄e cōsiliū meū: ⁊ icrepatōes meas neglexistis: ego quoq̄ȝ in interitu vr̄o ridebo: ⁊ q̄n erit: dico q̄n dicet. Discedite a me maledicti in ignē eternū. Mat. xxv. ¶Dicatis mihi dn̄a domicella si quis diceret vobis nūc exeatis extra ecclāȝ vos estis excōmunicata: essetis ne verecūda: Et vos dn̄i q̄ habetis magnā comā i die sctō pasche q̄n venietis ad recipiendū corp⁹ xp̄i si aliq̄s iproparet vobis excōmunicatōeȝ essetꝫ ne verecūdi: credo ꝙ sic: q̄ȝtomagis de dānatis q̄b⁹ dicet̄ a deo. Discedite a dilectis: separe vos a bonis ⁊c. Q̄d remediū: cōuertimi ad dn̄ȝ: q: nescitꝫ si videbitis q̄dragesimā futurā. Si em̄ nō cōuersi fueritis paratus ē vobis panis amarissimus fel drachonis. Dimittamus igit̄ valleȝ miserie ⁊ ascēdamus ad montē gratie. Juxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem ⁊ esto ibi.

Feria.vi.post cineres.

¶ In isto sermone erunt due partes.
Prima erit sacri euangelij expositiua.
Scda virtuose ascentionis demõstratiua.
¶ Quãtuꝫ ad primã partẽ euãgeliũ ꝯtinet duo pũcta. Primũ est de inimicoꝝ dilectõe Scdm est de elemosynaꝝ largitiõe. Hodie est dies veneris ⁊ pma totiꝰ quadragesime ¶ Est aũt sciẽdũ ꝙ q̃libꝫ dies veneris q̃dragesime est nũciꝰ passiõis xpi. ⁊ ideo singulis diebꝰ veneris faciã vnã persuasionẽ de passiõe dñi nr̃i ihu xpi. Dicit Mathe. Audistis qꝛ dictũ est antiq̇s. ⁊ bñ dixit dictũ ⁊ nõ p̄ceptũ: vt dicit Tho. Sco. ⁊ Bona. Ideo decepti sunt asini manichei q̇ voluerũt se oñdere logicos ⁊ fundauerũt se ĩ r̃la illa scdi thopicoꝝ. ꝙ in cõtrarijs tenet ꝯña in seipso. vt si amicꝰ ẽ diligẽdꝰ: inimicꝰ ẽ odio habẽdus Regula eĩ illa tꝫ solũ in causis p̄cisis. Ego aũt dico vobis [inq̇t xp̄s] diligite inimicos vr̃os: bñfacite his q̇ oderũt vos vt sitis filij prĩs vr̃i q̇ in celis ẽ. Saluator volẽs nos ducere ĩ requiẽ glie ꝓponit euãgeliũ ⁊ dat exẽplũ ascẽdẽdi discipulꝰ de dilectõe inimicoꝝ Qñ facitis aliqd̃ bonũ aut oratõeꝫ facite ꝓpter dilectõeꝫ amicoꝝ ⁊ inimicoꝝ. Istud est vnũ de nũcijs passiõis xpi. Bona. ⁊ Lãdulphus referũt de vna bona muliere q̃ voluit scire quẽ dolorẽ habuit xp̄s grauiorẽ. ⁊ fuit sibi oñsuꝫ ⁊ reuelatũ ꝙ fuit qñ intrauit hortũ hora. xi. qñ sudauit aquã ⁊ sãguinẽ adeo ꝙ ꝑ oĩa mẽbra sui corpis exiuit sãguis taliter ꝙ venit riuulus currẽs pre tiore mortis ⁊ factꝰ ẽ ĩ agonia ⁊ sudauit sãguinẽ tanꝙ̃ si posuisset q̇s gladiũ ĩ corde suo. Aliꝰ dolor fuit grauissimꝰ qñ fuit fustigatꝰ ĩ domo pilati Et recitat Boñ. ꝙ habuit quinq̧ mille plagas ĩ corpe ⁊ ĩ capite mille: qꝛ ĩ eiꝰ corona fuerũt multe spine. O q̃tꝰ dolor fuit ille ⁊ ꝙ̃ terribilis. Berñ. exclamans ita dicit. Vide ꝓdigia q̃ posuit xp̄s sup terrã: flagellis cesus: spinis coronatꝰ: caput illd̃ diuinũ dẽsitate spinaꝝ pũgit̃: clauis ꝑforatũ corpꝰ cruci ligatũ habuit manꝰ clauis ꝑforatas. os suũ ꝯtumeliãti nõ aperuit quin potiꝰ p̄buit osculãti ĩauditũ ꝓtulit verbũ. pr̃ ignosce illis: qꝛ nesciũt q̇d faciũt. Bona. dicit ꝙ põdus corpis xpi attigebat vsq̧ ad pedes crucis ⁊ põdus corpis xpi remãsit ĩ brachijs qñ fuit suspẽsus: sic ꝑ brachia trahebãt eũ tortores. ⁊ ꝑ pedes; qꝛ pedes nõ poterãt venire ad foramẽ: ⁊ intantũ ꝙ oĩa ossa eius dissoluebant̃. Vñ hr̃ in p̄s. Foderũt manꝰ meas ⁊ pedes meos dinũerauerunt oĩa ossa mea. sicut pargamenũ trahit̃ ad elõgãdũ sic corpus xpi sanctissimũ: ita ꝙ oĩa ossa ⁊ oẽs vene ⁊ nerui eiꝰ apparebãt dissoluta. Ista patiẽdo xp̄s dulcissimꝰ ĩ cruce pẽdẽs cepit flere ⁊ cũ clamore valido rauca voce dixit. Pater ignosce illis: ac si diceret diligite inimicos vr̃os bñfacite his q̇ oderũt vos. Nõ eñ maledicebat eos nec ĩprecabat̃ eis morteꝫ. Si ergo vultis ĩtrare terrã promissiõis dñi burgẽses diligite inimicos vr̃os. ¶ Sũt aũt tria q̃ nos inducũt ad diligendũ inimicos.
Primo diuinalis preceptio.
Scdo eternalis retributio.
Tertio fraternalis offensio.
De p̄io Math. vi. Si nõ dimiseritis hoĩbꝰ nec pater vester dimittet vobis pctã vr̃a. De scdo di. Augu. Eligite qd̃ placuerit diligite inimicos: qꝛ ñ solũ habebitis retributiõeꝫ: sꝫ etiã amici dei eritis. De tertio Hierdi. Si te offẽderit inimicꝰ tuꝰ ignosce illi sciẽs: qꝛ primus quẽ offendisti veniã optare desiderat. Sed q̇d dicitis pr̃ dicitis ꝙ debemꝰ inimicũ diligere verũ est: sed nocuit mihi tm̃ in tp̄alibꝰ ꝙ sibi nõ possũ parcere. Dicit Tho. ij. ij. q. xxv. ar. ix. ꝙ amare inimicos põt eẽ tripliciter. Primo q̃tũ ad affectõeꝫ generalẽ. ⁊ sic qñ oramꝰ equaliter ꝓ illis ⁊ oĩbꝰ debemus orare. Scdo ꝙ debemꝰ hr̃e volũtatẽ si videremꝰ eos ĩ necessitate si nõ eẽt aliꝰ q̇ adiuuaret subueniẽdi. Scotꝰ dicit ĩ tertio: ꝙ odire primũ seu optare eiꝰ malũ plus nobis ꝓhibet̃ q̃ꝫ p̄cipiat̃ diligere: qꝛ qñ q̇s offẽdit nos nõ possumꝰ optare dãnatiõeꝫ suã sine pctõ mortali: nec etiã ꝙ moriat̃ nisi ĩ duobꝰ casibꝰ Primo qñ ĩpedit bonũ cõe ⁊ seruitiũ diuinũ. Scdo qñ ẽ publicꝰ pctõr ⁊ nõ vult se corrigere ⁊ fũdat se in vna littera quã mãdauit sctã anastasia btõ grisogono q̃ habebat viꝝ malũ ⁊ rogabat eũ ꝙ oraret vt moreret̃. nec ipa peccauit. ĩ hoc: qꝛ ĩpediebat eã a seruitõ diuino. De malis aũt corpalibꝰ ⁊ tẽporalibꝰ possuꝫ inimicos optare ea q̃ vellẽ mihi propter bonũ finẽ. vt si multas diuitias haberet quibꝰ deũ offẽdit velle possuꝫ ipm priuari ipsis bonis ne sint sibi cã ꝑditiõis. ¶ Eleuate corda vestra dñi burgẽses quero vobis si habeatis talẽ amorem ad proximũ sicut

hiere.q dixit. Unusqsq3 se a ,primo suo cu-
stodiat: τ i oi fratre suo nō habeat fiduciā:q2
ois frater supplātās supplātabit:τ ois ami
cus fraudulēter icedet τ vir frēm deridebit
et vitatē nō loqtur. Querer si ē amor i hac
ciuitate ad iimicos.vix eēt certe inter ami-
cos:q2 iter frēs τ parētes nlla ē fiducia nec
veritas nec securitas. τ si nō ē inr amicos:
qualis erit inr iimicos: τ q vitas τ q amici
tia. Nūquid portatis cathenas: τ qn videt
aliquā mulierē i ecclia pcedere vos.velletis
φ marit9 pdidisset oia bona sua. τ qn non ē
aliq mulier q vos vocat ad eūdū ad aliquē
locū:dicit φ ipa ē supba: vr φ nō sū digna
ire in societate sua:si viderē eā mori fame n
darē sibi vnū morsellū panis. Nunqd vir et
vxor etiam incipiūt infernū i hoc mūdo: Di
cit em mulier viro suo: maledicat hora in q
ego vidi vos.estis sicut canes. Nunqd ēt sūt
rācores iter officiarios: Aliq dicūt:nō odio
eū:s nolo videre eū nec audire loqui d eo. O
amici mei psuadeo vobis vt nō dānemi.pci
te illis.qn dicitis pater noster τc.qritis deo
veniā:date etiā veniā. Et ad istud hortat et
monet vos euangeliū cū dicit. Diligite ini-
micos vros τ habebitis multa bona. Nisi di
misistis meretrices τ cōcubinas dimittat τ
maledictiones vras τ reuertimi ad dnm et
miserebit vestri:q2 ē pi9 τ misicors. ¶ Quā-
tū ad secūdā partē pme partis q ē d elemo
synax largitiōe. Elemosyna ē op9 satisfacti
onis τ ps de q inferi9 loqmur. ¶ Pro isto ser
mone sat sit retinere verba Hieronymi di-
cētis. Nō memi me legisse mala morte mo
riturū q opera pietatis in paupes exercuit.
Dimittam9 igit vallē miserie τ ascēdamus
ad mōtē gre. Iux vba the.passūpti. Ascēde
ad me in monte τc.

¶ Quātū ad secūdā ptē pricipalē sermōis:
que est d virtuosa ascēsiōe. Si vos dni mei
vultis intrare terrā pmissiōis o3 cū festina
tione icedere. Dns pcepit ppl'o iudeox. Exo
di.xij.φ ipsi comederēt agnū paschalē cū fe
stinatione. Sed qretis qs ingrediet illā ter
ram: Rñdet ps. Qui igredit sine macula τ
operat iusticiā τc. Op3 gradatim incedere.
Prim9 grad9 ē fidei saluberrima confessio q
datur i sacro baptismi.de quo dictū fuit he
ri. Nūc debem9 dicere de effectib9 fidei q ha-
bet nouē excellētias:τ p nūc dicemus tres.
Primo fide aia xpo despōsatur. Scdo aia il
luminat.tertio aia a pctis purgat. De pmo
Osee.ij.spōsabo te m i fide in iusticia mia et
miseratiōib9.in fide vt scias q2 ego dns. i iu
sticia:q2 punitor acerrim9. i mia:q2 placabil
De scdo.ij.Pe.i.Cur bnfacitis attēdētes qsi
lucerne lucēti in caliginoso loco donec dies
illucescat τ lucifer orat i cordibus vris. De
tertio ad Ro.iij. Arbitramur em iustificari
hoiem p fidē sine opib9 legis. Dico igr φ fi-
des reqrit ad intrādū terrā pmissiōis spūa
les: q2 iā p fidem nos sum9 desponsati deo.
sicut qn aliq filia capit aliquē iuuene3: dat
ei anulus p arra.sic i baptismo aia nra de-
sponsatata ē arra q ē fides. Hoc dicebat san
cta agnes.anulo suo subarrauit me dns me
us iesus xps τ tanq spōsa3 dcorauit me co
rona. Scdo p grām baptismi τ p fidē sum9
illumiati ad bn agēdū:sic tradit Bonauē.i
breuiloquio suo.a dno ē fides nra tanq lu-
cerna τ fundamētū stabiliēs.vadat ad mis
sam. Uos dicitis φ corp9 xpi ē platis vbis
sub spē panis τ vini.qs dixit vobis: certe fi
des. In pfessione d: vobis φ de9 dimittit vo
bis oia pctā: si feceritis qd in vobis ē qs di-
xit vob: certe fides.qd expectam9 i h mūdo:
miam dei τ paradisu3. qs dixit hoc: fides.
Fides ei ē sicut luna illuminās noctē. Quā
do facitis elemosynas qd expectatis: Retri
butionē a deo.qs dixit: fides. Sicut ei nox
est obscura sine luce: sic nos essem9 brutales
et bestiales si nō haberem9 fidē. Tertio p fi-
dem purgant pctā. bm ei legē moysi non di
mittebat nobis pena: s bn bm legē xpi.hoc
dicit Pau. Arbitramur em iustificari hoie3
per fidē sine operib9 legis. ¶ Eleuetis spūs
dni burgēses: estis boni catholici: Istud re-
gnum vocatur christianissimū. nescio si ha
beatis fidē pfectā. Si ego adducā vobis du
os testes validissimos dignos fide q mētiri
nō pñt: nunqd credetis eis: Sit ergo pau.a
dextris τ Jaco.a sinistris.si isti duo boni viri
essent h: qd dicerent ipsi d fide vra: Dicat vos
paule illud qd scripsistis ad Titū.i. Cōfitē-
tur se nosse deū: factis aūt negāt. Et vos Ja
cobe minor dicatis nobis de fide qd vob vr.
Jacobi.ij. Fides ex operib9 ē: τ fides sine opi
bus mortua ē. Uos vsurarij ɔgregat thesau
ros in terra: an creditis φ nō moriemi: Et
vos mulieres q caput τ corp9 vestrū ornat τ

venditis carnes vras et de aia nil curatis. Sunt ne hic domicelle icathenate: aiaz yma gine dei insignitã dimittitis et corp⁹ illd qd est putredo et terra nutritis. An creditis q sanguis xpi nõ fuit pro vobis effusus: datis aiam voluptati. Audite quid dicit Pau. Cõfitentur se in sciã nosce deũ: sed veraciter ipm factis ne gant. Cõuertimini igitur ad deuz et dimittatis peccata et vallẽ miserie: vt intrem⁹ in illuz montem etc.

¶ Fe.vi.post cineres post prãdiũ. Ser.vi.

Ascẽde ad me in montez: et esto ibi. Exo.xxiiij.ca. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia tra hã ad meip m. Joh.xij.c. ¶ Dñi et aie deuote: q venistis pro audiendo aliqd pro salute aie vre dixi in pricipio isti⁹ qdragesime q si volum⁹ intrare terrã pmissiõis: opz trãsire p mare rubrũ.i.hẽre gram spũssctĩ. Et i figura h⁹ xpus qñ voluit trãsfigurari et oñdere glãm suã ascendit i mõtẽ vt trãsfiguraret: et tali die sic est hodie exiuit i ciuitatẽ hrl'm portãs crucẽ durã et grossaz sup spatulas: et ascẽdit in mõtẽ caluarie. sic opz nos exire babylonia et ascẽdere i mõtẽ gre. Vos dicitis: pr facile ẽ dicere: sed nescim⁹ quõ poterim⁹ ipz seq. Mulier grossa et pinguis: hõ vetul⁹ et ãtiqu⁹ non pñt festinãter icedere. dixit xps. Ego si exaltatus fuero etc. Ego dabo brachia oib⁹ volẽtibus ascẽdere. Ista aũt ascẽsio fuit facta in morte xpi qñ pepẽdit in medio aeris. Circa qd aduertẽdũ ẽ q xpus qttuor vicib⁹ fuit in periculo mortis. Prio qñ fugit in egyptum. Mat.ij. Futurũ ẽ enĩ vt herodes qrat puerũ ad pdẽdũ eũ. Scdo i etate.xxxi. anni: qñ iudei duxerũt eũ in mõtẽ vt pcipitarẽt eũ. Luce.iiij. Si nõ fuisset vsus ptãte diuina pcipitassent: et xps tũc mortuus fuisset. Tertio i mense decẽbris qñ frig⁹ erat et iudei circũdederũt eũ. Jo.x. Et ceperũt lapides vt iacerẽt in eũ. et mortu⁹ fuisset si nõ fecisset se iuisibilem. Quarta vo vice nõ fugit: sed mortu⁹ ẽ in mõtem caluarie. O filie i xpo iesu dilectissime: cogitetis qre voluit suspẽdi i cruce amorosissim⁹ iesus: videtis crucẽ eleuatã in medio ecclie. Ipe potuisset nos redimere aliter si voluisset: sed voluit pati istã mortẽ crucis ad dandũ intelligere q p mortẽ suaz vult nos trahere sursuz. Si g sentitis vos graues et põderosos habeatis bonũ cor et pcemi eũ vt det nobis manũ sicut pueri faciũt. qui quando sũt i lacu vel i luto et nõ pñt surgere querũt vt eis man⁹ detur. Sic qram⁹ a iesu xpo dño nro q fuit expãsus i cruce manũ. vt trahat nos a lacu pcti dicẽtes cũ ps. Eripe me et libera me de aqs multis: et de manu filiorũ alienorũ. Sic anie deuote cor vrm dz esse clausũ ab hoib⁹ et aptũ ad sermẽdũ deo. precemur igitur beatissimã virginẽ mariã vt nobis concedat pie meditari passionẽ xpi filij sui: illiqz pñtem⁹ salu. ange. di. Aue.

¶ Ascẽde etc. More cõsueto tal' pponitur theologalis qõ mota a magris nris theologis Utrũ.s.sũma gra sit creabil'. vide Scot.i.iij. di.xij. et dic fm qd ipe di. Ueltis saluari vos oẽs: de⁹ det vobis gram. Infirm⁹ nõ põt melius sanari q̃ p̃uenẽdo infirmitatẽ p medicinã 9rã tali infirmitati. Ad istõ ppositũ dicũt iuriste ex̃ de re.iur. in antiqs. et sũt verba Criso. Ois res p quascũqz cãs nascit: per easdẽ dissoluit. Nos cecidim⁹ p nraz sensualitatẽ et p nram iniqtatẽ oz q resurgamus per rõnẽ sẽsualitati oppositã. Allegorice cecidim⁹ p hoiem et mulierẽ: sic de⁹ dedit nobis mariã et iesũ xpm ad resurgẽdũ: et dedit nob gram gratificatẽ ad bñ seruãdũ statũ religiõis xpiane. Seruiam⁹ g deo deuote fm vocationẽ nraz. Hoc volo psuadere vt dimittatis vallẽ mĩie et ascẽdatis mõtẽ gre. iux v̄ba thematis pāssũpti. Ascẽde ad me etc.

¶ In isto sermone erũt due ptes.

Prima erit pfectionis inductiua.

Scda modi pfectionis acquisitiua.

¶ Quantũ ad primã partẽ. Dicebã mane q dies veneris quadragesime sũt oms nuncij passionis dñi nri iesu xpi: et i ipis spãliter ecclesia passionẽ xpi ad mẽoriã reducit. et illi sũt boni xpiani et catholici q istis dieb⁹ ad memoriã reuocãt passionẽ ei⁹. Bona. in li. q dr stimulus amoris dicit: q aia deuota sex modis dz mẽorari passionẽ dñi nri iesu xpi.

Primo recogitãdo.

Scdo cõpatiẽdo.

Tertio admirando.

Quarto 9gratulãdo.

Quinto exaltando.

Sexto quiescendo.
¶De primo casus est patens: q de oib⁹ cogitationib⁹ nostris reddere coputū i die iudicij. Debem⁹ igit habere corā oculis nostris xp̄m in cruce pēdētē ⁊ recogitare ei⁹ dolores ⁊ acerbissimas passiones: q̄ recogitatio ducit nos ad fletū. Dic ibi exēplū de illa muliere q̄ hēbat maritū quē vnice diligebat: q̄ pfect⁹ ad bellū cōfect⁹ ē multis vulnerib⁹ ⁊ vita puat⁹ Famuli ei⁹ exuto corpe camisiā sanguinolētā mulieri sue apportauerūt. quā camisiam ipa mulier i loco tutissimo seruabat ⁊ singulis dieb⁹ i recognitionē sui mariti intuebat eius sanguinē: vi dēs familiarit mariti sui repñtationē ⁊ effigiē. Scđo debem⁹ recordari passionē iesu xp̄i p cōpassionē. s dicūt corda dura ferrea ⁊ lapidea: nos nō possumus cōpati nec flere. Bona. dic q tripl' possum⁹ ꝯpati. s. p viā vnionis: ꝯpassiōis: ⁊ tolerationis. ¶De pmo si dicat nobis q amicus nr̄ ducit ad patibulū: nunqd hētis ꝯpassionē: et si diceret q ē vn⁹ de cōsobrinis vr̄is: nunquid magis cōpatimini: ⁊ si tāgeret ꝓpiqu⁹ dicētes q ē fili⁹ vel charior amicus quē habeam⁹ i mūdo: certe nullus ē q nō ꝯpateret O paupes pctōres ⁊ aīe deuote ∂e ille q̄ ducit ad mortē crucis ē nobis multū ꝓpiqu⁹: et ē de gñe nr̄o: frat nr̄ amicissim⁹ nr̄: q sumpsit nr̄am hūanitatē. Recogitate igit dicit btūs Pau. Hebr. xi. eū q̄ aduersus semetipz talē sustinuit ꝯtradictionē. De scđo. s. de via cōpassiōis. magna certe fuit pena laurētio cremari: bartholomeo excoriari: ⁊ alijs martyrib⁹ cremari ignib⁹ ⁊ amputari capitibus Sed passio xp̄i maior fuit pena oib⁹. De tertio. s. de via toleratiōis si nō potes compati xp̄o morienti in cruce cape vnā vgā in dorso ⁊ pcute teipm fortiter ⁊ ꝯsidera q xp̄s carne fuit te lōge tenerior ⁊ delicatior: ⁊ tñ iter duras penas ⁊ cruciat⁹ ipe dixit. Pr ignosce illis: q nesciūt quid faciūt. ac si diceret. diligite inimicos vestros: bñfacite his q̄ oderunt vos. Hoc dixit i arbore crucis: i q̄ arbore sex sūt folia pulcherrima ⁊ vtilia ad meditamēta spūalia. Et hec arbor crucis describit Daniel. iiij. Videbā ego daniel ⁊ ecce arbor erat in medio terre alta nimis: ⁊ folia pl'chra habēs ad sanitatē gētiū. vñ in ps. dr̄. Et foliū eius nō defluet ⁊c. Quando alicui⁹ arboris fructus bon⁹ ē ipsa arbor diligit, ⁊ sic de arbore crucis: cuius nō solū fructus: s ⁊ folia optima sūt. Folia arboris crucis sūt septē verba q̄ xp̄s ꝓtulit in cruce. Primū ē. pater ignosce illis. Ipe eñ pendebat i cruce ⁊ torquebat non solū i vno mēbro: s in oib⁹ mēbris. i capite: q corona de spinis i capite habebat. in manib⁹ ⁊ pedibus: q ꝯclauatos hēbat. ⁊ p totū corp⁹: q Lvt inqt Bern. Ip ꝯpositionē vestiū oēs plage p fustigationē illate renouate fuerūt: ⁊ p totū corp⁹ fluebat sāguis i modū riuulorꝝ. o piū spectaculuz: o seuicia iudeorꝝ exprobatissima. adhuc tñ xp̄s ista patiēs vnū foliū sue cruci infixit dicens Pr ignosce illis ⁊c. Istud foliū fuit trib⁹ coloribus coloratū. Fuit nigrū: rubeū: et blaueū. Nigrū significat dolorē. rubeū significat amorē. blaueū significat vigorē. ¶De primo mēbro dicit Isa. isaie. liij. Pro trāsgressoribus exorauit. De scđo Actu. iij. Vos sanctū ⁊ iustū negastis: ⁊ petistis virū homicidam dari vobis. De tertio Hiere. xviij. c. Recordare q steterim in ꝯspectu tuo vt loq̄rer pro eis bonū. Ecce pulchrū foliū. ¶Vos dn̄i burgēses qñ estis i tauestra ⁊ vos mulieres que habet liguā ꝓptā ad maledicēdū: deberetis accipere vnū de folijs istis. s. meoriā passionis. ¶Secūdus color ē rube⁹ q̄ significat amorē: q habuit magnū amorē quādo tanta voluit pati pro nobis: ⁊ tanta patiēs se cōstituit aduocatū nr̄m ⁊ nō qsiuit vindictā de aduersarijs suis. O iuuenes mulieres si vos sciret qual' obligatis aīas vr̄as ad dānationē: ⁊ ad plurima supplicia pp pctā desineretis peccare. Quid poterat dicere fili⁹ dei qñ videbat matrē suā stātē illic ⁊ flētem et discipulos fugientes: qñ videbat homicidā pati ⁊ ipm morti adiudicari. ¶Terti⁹ color est blaue⁹ ⁊ significat vigorē. magnus ei fuit i xp̄o vigor qñ vidbat corp⁹ suū qnq3 milibus plagaꝝ vulneratū: caput milleꝯ spinis pforatū: ⁊ tñ dicebat. hec libēter patior p redēptione gñis hūani. ¶Anime deuote ponatis in caput vestrū istud foliū qñ aduersitates habetis dicētes. oīa q̄ patior fint i honore passiōis xp̄i. Et vos dissolute mulieres capiat istud foliū qñ supuenit tentatio carnis. Et vos domicelle habeatis memoriam de istis colorib⁹. Et vos ēt mūdani capiatis patiēter aduersitates vt possitis itrare i terrā pmissiōis. Dimittat igr valle miserie ⁊c.

iuxta v̄ba thema.p̄assūpti. Ascēde ad ⁊c.
¶ Quātum ad secūdā p̄tem p̄ncipalē s̄mo-
nis q̄ ē de statu perfectoꝝ in q̄ debem⁹ profi-
cere sūt aliqui gradus. Prim⁹ ē sancta me-
ditatio. aliqui mūdani querūt d̄ quo seruit
religio bene obseruata. Dico ꝙ q̄ eā bene cu
stodierit salu⁹ erit: ⁊ ꝑ oppositū q̄ nō custo-
dient damnabit̄. Et grad⁹ religionis sunt
magis periculosi q̄ȝ oēs hoīes mūdi. heu q̄d
est de cōuentibus dissolutis: q̄ vult profice-
re in religione dȝ h̄re sanctā meditationeȝ.
Ideo p̄s. di. Meditatio cordis mei ⁊c. In re
ligione dn̄t custodiri p̄cipue tria vota. s. pau
pertatis: castitatis: ⁊ obedientie: ob reuerē-
tiam illi⁹ q̄ dedit seip̄m ꝓ nobis humiliter.
vltra in religiōe ē oratio cōtēplatiua. quan
do prādetis ponit̄ primo vobis cib⁹ ⁊ sic vide
tis qualis cib⁹ ē vobis parat⁹. Scd̄o masti-
catur. Tertio d̄glutit̄. Hugo dicit. Lectio co
ctum cibū inuenit meditatio masticat ⁊ o-
ri apponit. oratio aūt degustat. Cōtēplatio
per cibū refert̄. p̄dicatio p̄ntat̄ nobis ⁊ ē ci-
bus: ⁊ post sp̄ūs leuat̄ ad deuotionē ad de-
gustandū. Uos dn̄i qn̄ estis ī missa cogitet̄
de passione dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Sed certe aliq̄
sunt sicut simia qn̄ dicūt p̄r nr̄ nō hȝ memo
riā de aliquo q̄ offendit eos. ⁊ aliq̄ faciūt sic̄
porcus q̄ credit se mūdare ⁊ cadit in lutum
Sic multi orātes in eccl̄ia q̄ hn̄t viles cogi-
tationes luxurie: alij ꝯ deū ⁊ sctōs murmu-
rant. Sȝ vos xp̄iani nō sic: s̄ dicatis cū Eze-
chia Isa. xxxviij. Meditabor vt colūba: da-
bo meditationē deuotis ꝑsonis. Guiller. pa
risiēsis fecit vnū librū de orōne ⁊ ibi dicit: ꝙ
cec⁹ q̄ ꝑdit oculos vel ali⁹ q̄ ꝑdit mēbrū ⁊ co
gnoscit hoc: ē bene tristis ⁊ q̄rit incessanter
elemosynā dicēdo. detis vnū denariū propt̄
amorē dei. vere opȝ ire ad iudiciuȝ dei. Uos
mūdani estis ceci: cogitet̄ ꝙ de oīb⁹ opȝ red
dere cōputū. q̄ȝta pctā cōmisistis: vere sicut
iudex facit illi quē hȝ corā se dicit. Amice tu
cōmisisti tale q̄d: q̄propter tu suspēsus eris
ꝑ guttur tuū. Sic erit ī iudicio dei. s̄ q̄le re-
mediū p̄r: Recurratis ad adiutoriū v̄ginis
marie ⁊ oīm sctōꝝ ꝑ deuotionē vt ītercedāt
ꝓ vobis et petatis remediū passiōis xp̄i et
euitetis tētatiōes pctōꝝ. Ista ē meditatio
quā debetis h̄re vos q̄ habetis grossū sensū
Dō q̄ vult vacare meditatiōi: p̄mo cōsideret
multitudinē pctōꝝ suoꝝ in q̄libet die. scd̄o
gratuita q̄ de⁹ sibi dedit iux̄ vocationē suaȝ.
Et istis meditatiōib⁹ peractis facilit̄ pot̄ it
ꝯuolare ad statū ꝑfectiōis q̄ adepto īgredie
tur terrā ꝓmissiōis: quā nob cōcedat ⁊c.

¶ Sabbato post cineres. Sermo. vij.

Scende ad me ī montem: et esto ibi. Exo. xxiiij. ca. Tūc d̄lecta beris sup dn̄o ⁊ sustolā te sup altitudinē terre: et ci-
babo te hereditate Iacob p̄ris tui. Isa. lviij.
¶ Dn̄i ⁊ aīe deuote si r̄tinuistis doctrinā he
ri habitā debet̄ laborare ꝓ salute aīaꝝ v̄raꝝ
Isa. di. ꝙ debem⁹ ponere penā ad dissoluen-
dū colligatōes īpietatis ⁊ fasciculos depri-
mētes. Adhuc hodie cōtinuat vt mag̃ aīe-
mur. ⁊ subdit. tūc delectaberis supple: si de-
posueris cathenā pctōꝝ ⁊ clauseris ostium
oris ne loq̄ris ꝯ xp̄m: ⁊ sabbata ⁊ mandata
dn̄i custodieris h̄ebis tres fructus. Primus
erit ī terris eleuatio. Scd̄s b̄titudis eterne
p̄miatio. Terti⁹ ī deo delectatio. Dicit mag̃r
sn̄iaꝝ in. iiij. ꝙ peccatū reducit̄ ad tria.
Quoddam est ꝯ deum.
Aliud est ꝯ proximum.
Aliud est ꝯ seipsum.
¶ De primo ē blasphemia. De scd̄o est diffa-
matio. De tertio nō ieiunare ⁊ luxuriari. De
p̄mo Isa. i. Si p̄cepta mea seruaueritis: bo
na terre comedetis. De scd̄o Isa. ī themate.
Sustollā te sup altitudinē terre. De tertio
Pau. ij. ad Coꝝ. v. dicit. scim⁹ qm̄ si t̄restris
dom⁹ nr̄a hui⁹ habitatiōis dissoluat̄: hēm⁹
domū in celis. de q̄ Aug. in lib. de sp̄ū ⁊ aīa.
Tāte dignitatis ē natura hūana: vt nullū
bonū creatū sufficere possit. Iux̄ p̄s. Satia
bor cū apparuerit gl̄ia tua. Aīa insignita ē
signo sancte trinitatis. O q̄ȝtū bonū post q̄ȝ
de⁹ fecit nobis gr̄am ꝙ spectat nos. Perde-
m⁹ igr̄ aīas nr̄as o pctōres: nō si placet deo.
Uolo dicere s̄ ꝓh dolor ꝙ diabolo tēꝑe p̄te
rito seruiuim⁹: eleuem⁹ cor ⁊ desideriū ad q̄-
rendū dn̄m ꝑ intercessionē b̄tē marie v̄gis
cui p̄sentabim⁹ salutationē di. Aue.
¶ Ascende ad me in montē ⁊c. More solto
mouet̄ q̄ō terminata a mag̃ris nr̄is theolo
gis: ⁊ ꝑserti a Bona. di. xxiij. tertij sen. fūda
ta in euangelio hodierno, vbi. d̄r ꝙ discipuli

erantiū mari laborātes: q: hēbāt vētū ɔ̄riū dixit eis iesus. Nolite timere q: ego sū. oēs sperām⁹ saluari dn̄i mei. Querit vtrū certitudo spei includat certitudinē rei euēt⁹ ⁊ opponat errori: Et ꝙ nō: q: certitudo spei est ordis: s; nō opponit hesitatiōi: q: q̄ʒtūcunq; hō speret in mīa dei ⁊ glīa: nō tn̄ ē cert⁹ in spe de btitudine. vide ibi. ¶ Quid dicūt corda vr̄a dn̄i burgē. ⁊ pctōres miserrimi: timetis excōicari: vos habuistis multas citationes: s; nullā penit⁹ fecistis emēdationē. vos dicetis. Iuuēt⁹ ē dura ad trāseūdū. ⁊ iuuēt⁹ excusat nos: de⁹ miserebit nr̄i pp fragilitatem nr̄am. vos nō debetis sic dicere nec vos ita turpit dānare. Habetis ei legē ciuilē. ff. de penis. l. si seruus: ꝙ seru⁹ incēdēs fornacē et dormiēs: si ignis exierit a fornace ⁊ cōbusserit segetes dn̄s fornacis restituere tenet segetes. Ad idē ē qd̄ hr̄ ex̄ de dolo ⁊ ɔtu. i antiquis cap. cum dilecti. de epo nō cōparente corā papa. ¶ Casus ē patēs dn̄i mei. fuit q̄dā ppōsit⁹ q̄ hēbat quādā fornacē incēsaʒ: ⁊ habebat quendā iuuenē q̄ dormiuit ⁊ ignis exiuit de fornace ⁊ ɔbussit segetes. Dicit iustinian⁹: ꝙ tūc dn̄s soluet ad lōguʒ segetes cōbustas. Nolite igr̄ vos excusare o iuuenes sup iuuētute vestra. Q: ꝺm pau. ad Ro. viij Si ꝺm carnē vixeritis moriemi. ⁊ q̄ faciūt oppositū meli⁹ eēt eis ꝙ fuissent mortui in vtero mr̄is. Dimittatis ergo luxurias vr̄as falsitates: vsuras: ⁊ vitā malā. Q: Gen. iiij. c. scribit. Sub te erit appetitus ei⁹ ⁊ tu dn̄aberis illi. ⁊ sapiens Eccl'. xviij. Post cōcupiscētias tuas nō eas: ⁊ a voluntate tua auertere. Si pstes aīe tue cōcupiscētias ei⁹ faciet te in gaudiū inimicis tuis. Dimittat q̄ malā vitā vr̄am ⁊ cōuertimini ad dn̄m vt tandem possitis venire ad terrā ꝓmissionis. iux̄ v̄ba thema. passū. Ascende ad me in mōtē ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a v̄tualis igressiōis demōstratiua.
¶ In pma duo ostendunt.
Primo periculor mūdialiū psignatio.
Scd̄o diuinalis indignatiōis pn̄tatio.

¶ Quātū ad pmā ptē. Marc⁹ dicit: ꝙ apl'i erant i mari ⁊ trāsfretabāt: ⁊ xp̄s erat i mōte ⁊ māsit in orōne vsq; ad mediā noctē. Cōsideremus hic ⁊ saluatoris penam: q: i monte. ⁊ discipulor laborem: q: vent⁹ erat eis cōtrari⁹. Post quartā horā noctis ambulabat iesus sup mare ⁊ ipsi credebāt eū eē fantasma ⁊ dixit eis. Nolite timere: q: ego sū q̄ vobis in oī tribulatione assisto. Ego libēter q̄rerē btō grego. et marco qd̄ sigt: ꝙ saluator fuisset in mari vsq; ad q̄rtā vigiliā noctis. Dicit glosa: ꝙ ipse ē cū tribulatis inuocātibus eum. vn̄s ps. Cū ipso sū in tribulatiōe

Scd̄m vero allegoriam debetis scire domini burgēses ꝙ sicut dies veneris sūt nunciȷ passionis: sic sabbati dies sunt nūciȷ btē marie virgis. Sicut ergo xp̄s in q̄rta vigilia ābulauit sup mare ⁊ itrauit mare ⁊ cessauit tēpestas: sic ēt xp̄s tpe legis nature ingressus ē nauē. i. vterū beate marie virgis ⁊ posuit pacē inter deū ⁊ hoīes. Si ergo volum⁹ pacē inuenire debem⁹ intrare nauē btē virginis ad tutius trāseūdū mare istius mundi ⁊ incursus demonuʒ. Mare repr̄esentat istum mūdū pp tres ꝓꝑetates.
Primo ē amarum.
Scd̄o fluctuosum.
Tertio absorptiuū.

¶ De primo scribit Eccl'. xliij. Qui nauigāt mare enarrāt pericula ei⁹. De scd̄o ps. Mirabiles elationes maris: mirabilis i alt̄ domin⁹. De tertio ps. Hoc mare magnū ⁊ spaciosum manib⁹ ⁊c. Iste mund⁹ ɔparat mari. Primo q: sicut mare ē amarū: ita iste mūd⁹ est amar⁹. vn̄ Greg. di. xiij. c. Nerui dicit ꝙ oē qd̄ pspicientib⁹ eminet pl⁹ dolore torquet: q̄ʒ honorē pbeat. Exēplū in oī pctō maior ē pena q̄ʒ delectatio. Scd̄o mare sp ascendit vel descēdit ⁊ nunq̄ʒ ē trāquillū. sic etiā iste mund⁹. Nunqd̄ vidistis multos q̄ fuerūt in hoc mari ⁊ habuerūt vētū ꝓ ipsis ⁊ subito euanuerūt. Certe fatui sūt illi viri diabolici qui regūt mūduʒ vidētes mūdi instabilitatem: mutabilitatē: ⁊ fortune volubilitateʒ. videm⁹ saltū ꝙ appropinqt ⁊ nox mortis et pn̄r nox dānationis. Propter tertiā cōditionē iste mūdus ē mare. Sūt eni i mari multi passus periculosi. vnde Bern̄. In mari sicilie et calabrie de. q̄ttuor nauib⁹ vix saluatur vna. sic de quattuor aīab⁹ vix euadit vna q̄n damnetur. Vos chorisatis dn̄i mei vos letamini. ego nō possū videre q̄n dānemī nisi redēptor noster veniat ad saluādū nos. Audite illud qd̄ scribit Sap. xiiij. Exiguo ligno credūt hoīes aīas suas. ꝑ lignū crucis tran

simus pericula h⁹ maris.⁊ Hiero.ad Deme-
triadē dicit.pⁱma ē scd̄a tabula post naufra
giū.ac si diceret.vos filie q̄ timet̄ dānari ve
matis ad nauē pn̄ie ⁊c.Quarta vigilia noct̄
redēptor veniet ad vos.
Prima vigilia ē dolor de pctis.
Scd̄a ē cauere a futuris.
Tertia ē cōfiteri de pctis.
Quarta ē satisfacere de offensis.
¶ Et tūc saluator veniet ⁊ dicet.Cōfidite ⁊
deducet vos ad terrā pmissiōis.s.ad mōtem
grē.Dimittam⁹ igr̄ vallē miserie ⁊ ascenda-
m⁹ad mōtē grē.iux̄ v̄ba the.paſ.Ascēde ⁊c.
¶ Quantū ad secūdam partē principalē vi
dēdū ē d̄ igressiōe vtuali.credo q̄ vellet̄ oēs
eē in t̄ra pmissiōis.Certe ē terra irrigata ⁊
optia.Sȝ Hie.di.q̄ nemo repēte fit sūmus
Opȝ igr̄ ire gradati ponēdo pedē post pedē
Ponam⁹ ergo pedeȝ in pmo gradu q̄ ē fidei
saluberrima cōfessio.Oȝ oia credere q̄ fides
ostendit.habuimus heri tres excellētias fi-
dei.Restāt adhuc tres.
Pria ē q̄ p fidē aggredit̄ spūal' debellatio.
Scd̄a p fidē porrigit̄ deuota supplicatio.
Tertia p fidē in aīa recipit̄ v̄a adoptatio.
¶ De pmo ad Heb.xi. Scti p fidē vicerūt re-
gna.De scd̄o Mat.xvij.Si habuerit̄ fidē si
cut granū sinapis ⁊ dixeritis huic mōti:trā
si hinc ⁊ trāsibit.De.iij.ad Gal'.iij.Pollicita-
tionē spūs accipiam⁹ p fidē.Hētis bonū cor
dn̄i burgēses:vos estis credo omēs xp̄iani.
Prio fides ē bacul⁹ defendēdi vos ab inimi
cis.Legistis de filijs israel:q̄ de egypto pue
nerūt in terrā pmissiōis.Primū qd̄ fecerūt
destruxerūt villā hierico.Quid ē hierico:Di
co q̄ ē luxuria. Greg.dicit q̄ luxuria plen⁹ē
mund⁹.si habem⁹fidē oīs muri hierico ca-
dent. Quid ē hierico:dico q̄ ē luxuria. ex q̄
sunt v̄re dom⁹:ex plastro:ꝭ aliter sūt isti⁹ci-
uitatis muri.Prim⁹mur⁹ē ex supbia ⁊ vani
tate.scd̄s ē luxuria. terti⁹ ē auaricia. Quid
deueneꝛt mulieres q̄ fecerūt bāquetos:⁊ vi-
ri eccl'iastici cōcubinarij.vos multos vidist̄
et videtis i hoc regno. ꝯsideretis oēs q̄ opȝ
q̄ oia puta banq̄ta:pōpas:luxurias:⁊ vani
tates dimittatis. dicatis his q̄ sūt dānati:
q̄d ꝯsunt eis oia p̄dicta: q̄d luxuria:q̄d va-
nitates.¶ Scd̄o p fidē habem⁹aliō bonū.s.
supplicationē.Jaco.i.Si q̄s v̄rm indiget sa
pientia postulet in fide nihil hesitans, dico

tū hoc eē validū si ꝯferat ad salutē.Legim⁹i
hystoria scholastica: q̄ q̄dā h̄rtici isurrexeꝛt
ꝯ xp̄ianos ⁊ dixerūt:gratis i fide v̄ra q̄ mōs
trāsferat de loco isto. Epi ⁊ clerici stabāt cō
fusi.Uidēs aūt q̄daȝ bon⁹ vir simplex q̄suit
ab epo an illud scriberet i euāgelio: Rn̄dit
eps q̄ sic.Tūc ille vir accinct⁹ fide dixit mō-
ti.pcipio tibi i virtute illi⁹ q̄ nō mētit̄ vt trā
seas vltra aquā ⁊ trāsiuit. Mons alt⁹ ē dia
bolus supb⁹.Si q̄ram⁹ ex fide liberabimur
a diabolo ⁊ tētatione ei⁹. De tertio p fidem
aīa fit filia dei. Pau.dic̄ ad Gal'.iij. Ex fide
q̄ sūt hi sūt filij abrahe q̄ p fidē reputat⁹est
fili⁹dei. ¶ Quero vobis dn̄is meis:hētis ne
fidē dn̄i eccl'iastici ⁊ religiosi q̄n tenetis cor
pus xp̄i i manu:hētis verā fideȝ: Et vos ēt
curiales q̄n cās suspēditis. Et vos mercato
res vsurarij: Et vos ēt ribaldi ⁊ ruphiani:et
oēs q̄ tenetis cōcubinas: creditis q̄ de⁹ nō
videat vos: Loq̄t̄ vobis Lucas q̄ nunq̄ mē
tit̄ Lu.xviij.Uerūtn̄ fili⁹hoīs veniēs putas
inueniet fidē in terra: ⁊ loq̄tur de fide ope-
rosa. Audite o pctores qd̄ scribit̄.xi.q.iij.ca.
estimāt ⁊ sūt v̄ba Hiero.Quotiēscūq̄ vinci
mur a vitijs totiēs deū negamus.⁊ ecōtra-
rio quotiēscūq̄ bn̄ q̄d agim⁹.deū cōfitemur
Credēdū ē deū iudicaturos eos q̄ fidē non
tenuerūt.Domicelle de⁹ videt respect⁹ v̄ros
q̄s facitis i eccl'ia:q: oia nuda ⁊ apta sr̄ ocu
lis ei⁹. Ad Heb.iiij.Et si fili⁹ aut filia nō au
deret facere malū p̄nte patre:aut religiosus
corā plato suo:q̄to magis xp̄ian⁹ dȝ timere
pp p̄ntiam dei q̄ cuilibet rei p̄ns ē ⁊ oia vi-
det.Sed v̄n ꝓuenit hoc q̄ non cauetis:dico
q̄ ex defectu fidei.Habete igit̄ fidē ⁊ corrigi
te vicia v̄ra: ⁊ sic intrabitis terrā pmissiōis.
Dimittatis vallē mi̇ſie ⁊ ascēdatis mōtem
grē.iux̄ v̄ba the.paſ.Ascende ad me in ⁊c.

¶ Dominica prima quadragesime
de mane.Sermo.viij.

Scende ad
me i montem: et esto ibi.
Ecce nūc tp̄s acceptabile
ecce nunc dies salut̄.ij.ad
Cor.vi.Si tenuistis do-
ctrinā quā heri dedi vob:debetis moueri ad
cōpatiendū aie v̄re.Jsa.dicebat.Si ponam⁹
pctā ex nos nō perdem⁹ penaȝ.si ponamus

nos in gra:tūc habebim⁹ delectationē:ꝛ tā-
dem btitudinē. Et si vnꝙ̄ fuerit tp̄s dimit-
tendi peccata[.] Di. pau. [ecce nunc tp̄s acce
ptabile. Hortamur vos fratres nullū caput
ꝑmittens vel cogēs:ſ; dic̄ hortamur idē
monem⁹ saluef q̄ voluerit.dimittatis pctā:
qꝛ nūc tp̄s est salutis:ꝛ tp̄s in q̄ debem⁹ pla
cere deo. Duo hic ostendūtur.
Primo bn̄ agēdi oportunitas.
Scd̄o tp̄is breuitas.
¶ Tp̄s illud ē couenies pp̄ quattuor.
Prio pp̄ xp̄i meritū exhibitū.
Scd̄o ppt̄ sacroꝝ effectū.
Tertio pp̄ ỽitatis clarū testimoniū.
Quarto pp̄ sctōꝝ ỽtuosū exēplū.
¶ De pmo ad Heb. xi. Nō.eṁ in manu facta
iesus introiuit:ſ; in idipm celū vt appareat
nūc vultui dei p nobis ꝛc. De scd̄o Eccl. xxx
viij. Vnguētari⁹ faciet pigmenta ꝛ vnctōes
cōficiet sanitatis. De tertio Joh. i. Gratia et
veritas p iesū xp̄z facta ē. De q̄rto ad Heb.
xij. deponentes oē pōd⁹ ꝛ circūstans nos pec
catū p patiētiā curram⁹ ad ꝓpositū nob cer
tame. In oī tpe post creationē Ade nunq̄
fuit tp̄s in q̄ de⁹ nō dederit grām volēti. S;
spālius nūc i quadragesima ē tp̄s cōueniēs
ppt̄ illas q̄ttuor cās. Qꝛ sicut Bona. dic̄ di.
xix. secūdi. Supposito ꝙ adā nō peccasset
tn̄ donū nobis a deo nō fuisset datū sic. ppt̄
meritū passiōis xp̄i q̄ totū sanguinē suū ex
posuit. ꝛ ē mō an̄ patrē p nobis orās:qꝛ oīa
querim⁹ patri p meritū passiōis ei⁹. grām⁹
igr̄:qꝛ obtinebim⁹. cū dicat pau. ecce nūc tp̄s
ꝛc. De scd̄o hr̄ i ātiq̄ lege: ꝙ sacra veteris le-
gis nō erāt efficacia: nūc aūt oīa hn̄t effica-
ciam. De. iij. doctrina euāgelica patēter ofn-
dit̄ oīb⁹. Jō nō hēbim⁹ excusationē si nō sal
uemur. De. iiij. exēpla sctōꝝ nobis ꝓponun
tur q̄ mlt̄o plura fecerūt q̄ nos facim⁹ vnꝙ̄
in vita nr̄a. Nolite vos excusare domicelle
ꝓpter fragilitatē ꝛ teneritatē:qꝛ multi fra-
giliores ꝛ teneriores vobis fecerūt artissimā
pniam:ꝛ q̄siuerūt vobis viā paradisi. S; q̄-
modo debem⁹ icipere: deponētes oē pōd⁹ et
cirūstās pctm̄ curram⁹ p patiā ad ꝓpositū
nobis certamen:non capiam⁹ viam paradi
si ad exēplū illoꝝ q̄ xp̄m crucifixerūt: ſ; mu-
lierū q̄ lamentabātur eū. ꝛ sequamur xp̄m
deprecādo eū vt nos introducat in terrā pro
missionis ꝛ in mōtem gr̄e, iuxta verba the-
matis preassumpti. ¶ Ascēde ad me in mō
tem:et esto ibi.

¶ Ascēde ad me in mōtē ꝛc. Loco ꝛ capitu
lo prelibatis ꝛ prenotatis. More solito mo
uetur questio termiata a magistris nostris
theologis ꝛ presertim a beato Thoma i ter
tia parte ꝛ fundatur in euāgelio hodierno
cum dicit ꝙ xp̄s fuit in deserto quadragin-
ta diebus ꝛ ieiunauit ꝛc. Utrū ieiuniū q̄d
passus ē xp̄s fuerit sufficiens ad redimēdū
genus humanū: Ad hoc rn̄det Tho. iij. par-
te. q. xlvi. ꝙ passiones ꝛ dolores xp̄i pn̄t du-
pliciter cōsiderari. Primomō in q̄tuz fuerīt
a tali supposito q̄d infinitum est: ꝛ actiōes
sc; suppositoꝝ ꝛ singuloꝝ: ꝛ sic omnes passi
ones q̄ntūcūq; parue erant sufficientes p
redemptione nostra. Alio mō in q̄tuz acce-
ptate de potentia ordinata. Et quia a tota
trinitate erat decretum ꝙ incarnaret̄ fili⁹
dei ꝛ effunderet totum sanguinē. Jdeo nō
quelibet passio sine sanguinis effusione fu-
it sufficiens ad redimendum genus huma
num:sed requirebatur mors actualiter per
pessa. Jdeo ieiunia et passiones non fuerūt
sufficientes. ¶ Leuate corda vestra. non ti-
etis damnari: audiuistis quid dicebat̄ in se-
ptuagesima: Multi sunt vocati: pauci vero
electi. Si esset hic vnus angelus super cru-
cifixuz ꝛ haberet vnū magnum rotulū: ego
porto vobis bona noua dn̄i ꝙ inter oēs qui
estis hic vnus solus damnabit̄. Querit̄ nūc
inter omēs quis esset ille vestrum qui nō ti
meret dānari: Jdeo quilibet d; timere. Pec
catores saluef quis voluerit: qꝛ ſm dictū sal
uatoris maior pars erit damnata: qꝛ multi
sunt vocati ꝛc. Dixi vobis heri de illo qui nō
cōparuit ꝛ de eo qui accendit fornacē: quo-
modo sūt puniendi ſm leges hūanas. Uos
dicetis forte: ꝙ licet feceritis mlt̄a mala: fa
cietis tamen pniam ꝛ satisfacietis: ꝛ sic spe
ratis saluari: ꝛ dicitis ꝙ deus remittet vob.
bene dicitis: sed non totum. Habetur eṁ ex
vt lite non contestata. non procedat̄ ad sen
tentiā in antiquis ca. q̄m frequenter: ꝙ cre-
scente malicia crescere d; et pena. ꝛ qui ppt̄
vnā penā noluerit corrigi mlt̄i d; affici. Ad
hoc habetis legem ciuilem. ff. de seruis fu-
gitiuis. lex incipit. Si seruus non obtempe
rauerit domino et non emendauerit se pe-
na afficiatur: et crescēte malicia pena auge

atur. Eritis vos boni dñi mei: emendastis ne vitā vřam: vos audiuissis sermões multos q̄tū emēdastis vos. Nūquid m̄lti vřm capiūt corp' xp̄i plurib' ānis i pctō: Ubi est meretrix quā dimisistis: vbi ē vitas iusticie: Audite Pau. aduersus vos vociferātē. Ro. ij. Scd̄m duriciā cordis tui thesaurizas tibi irā dei. Uos citati estis a deo ↄ nō vult̄ ↄpa rere: q̄to eritis maḡ ↄtumaces: tāto pl' eritis puniti: sicut fuus rebellis dño: cui dominus dixit. Tu nō vis corrigi neq̄ʒ es obediens. Date ei alapā: ↄ si nō se emēdat date ei cū baculo: ↄ tertio mittite eū extra domum O pctōres vtinā de' nō faciat nobis taliter Nūquid dñi burgēses fuistis i periculo ṗdē di multotiēs oīa bōa q̄cūq̄ʒ habuistis: vos remāsistis pigues ↄ grassi. Uolo igr̄ suadere si sint defect' [si ṗ q̄] ↄuertimi ad deū et laborate cū diligētia vt possitis intrare t̄rā ṗmissionis. Dimittatis vallē miserie ↄ ascē datis ad mōtē gratie. Iuxta verba the. pas- sumpti. Ascēde ad me ↄc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Secunda erit virtuose ingressionis demōstratiua.

¶ Pria ps cōtinet duas partes. prima dicetur nunc. secunda post prandium.
Prima ē sacratissimi iesu xp̄i ieiunatio.
Scd̄a tētatiōis neq̄ssime supatio.

¶ Quātū ad primā ptē dicit Mathe'. Ductus ē iesus a spū ↄc. Uos dñi sperat̄ salua ri: de' det vobis gra̅ʒ. Estis vos h̄ q̄ nō potestis ieiunare: ↄ vos q̄ dormit̄ in sermone nō solū xp̄s passus ē i die veneris scta: h̄ sp fuit in laborib' a natiuitate: vt pʒ i ps. Paup sū ego ↄ i laborib' a iuuētute mea. Sp ei redē ptor nr̄ fuit i penis ṗ nobis. ptʒ: i tēplo oblatus ē ad circūcidēdū: i desertū ad ieiunādū ad ṗdicādū laborauit: ↄ sic de alijs. Uñ Isa. xliij. dicit. seruire me fecisti i pctis tuis. q. d. ṗbuisti m̄ laborē i iiq̄tatib'. Creator se plāgit de nobis dicēs. Ppl'e vos fecistis me m̄l'ta pati. Nā paup ego sum a iuuentute mea. Postq̄ʒ xp̄s fuit baptizat' cepit licētiā a matre ↄ nōdū vocauerat aplos ↄ ascēdit desertū vbi null' morabat: ↄ erat ibi solus cubās sup terrā nudis pedib' capite discoopto. Iuxta illud opat' ē salutē i medio terre: portauit penā ṗ vita nr̄a mirabili. Ieiunauit. xl. dieb': ↄ i q̄dragesimo die tm̄ sitiuit et fameʒ passus ē ꝙ vix natura potuit sustinere. Dic hierony. ꝙ ipossibile ē vt q̄s hic vētrē ipleat delicijs ↄ supi' mētē. O paupes pctōres oʒ ieiunare vel i alio mūdo cū diabolis ṗmanere. Uos fregistis iā ieiuniū infallibil'r. debet̄ ieiunare nisi necessitas vl' ifirmitas excusent. Sʒ dicet aliq̄ mulier: pr̄ habeo maritū ferocē ↄ iurauit ṗ sanguinē xp̄i ꝙ ego comederē. Utrū ipa d̄beat ieiunare: dico ꝙ tenet ieiunare: q2 marit' nō pt eā soluere a ṗcepto dei vel eccl'e. Pro saluādo aīas vr̄as oʒ intrare desertū qd̄ hʒ tres cōditiōes,
Primo ē loc' bono vacuus.
Scd̄o bestijs ↄ feris plenus.
Tertio spinis ↄ tribulis refertus.

¶ Desertū ē cōsciā vacua vbi nullū ē bonū sicut in deserto. videam' q̄le bonū sit: si bonū facimus tale i vita. ¶ Custoditis v̄gitatē puelle: ↄ vos domicelle custodit̄ castitatē matrimonialē: ↄ vos religiosi custoditis religionē: Certe credo ꝙ inuenietis ibi lupuʒ rapacē: aprū ferocē: ↄ serpētē mordētē. Dic ibi d̄ trib' vicijs. s. luxuria: supbia: ↄ auaricia. oʒ etiā deponere spinas mūdanaꝝ curiositatū vt semē boni operis fructificare possit. Bea. Tho. in. iij. sen. di. ꝙ tria sūt gn̄a hoim. Quidam sūt icipiētes. Alij ṗficiētes. Alij ṗfecti. qd̄ nō ignorauit phs in. ij. Ethico. dū dicebat. Quidā hn̄t habitū virtutis i gradu cōtinētie. Ecce incipiētes. Quidā i gradu tēperantie. ecce ṗficiētes. Alij in gradu heroico. ecce ṗfectos. Et i figura h' hēm' triplicē q̄dragesimā. Prima scribit̄ Gen. vij. Rupti sūt fontes abyssi: ↄ facta ē pluuia sup terrā xl. dieb' ↄ. xl. noctib'. Scd̄a. iij. Reg. xix. Helyas dormiuit ↄ postea comedit ↄ ambulauit in fortitudine cibi illi' quadragita dieb': et xl. noctib'. Tertia q̄dragesima scribit̄. Exo. xxiiij. d̄ moyse q̄. xl. dieb' in deserto corā dño ieiunauit. Sed qd̄ significāt iste quadragesime: dico ꝙ ṗma qn̄ fluxert aq̄ ṗceptoꝝ diuinoꝝ ↄ euāgelioꝝ repn̄tat incipiētes q̄ incipiūt bn̄facere i ṗncipio vite. Scd̄a repn̄tat illos q̄ icipiūt benefacere i media etate. Uos q̄ nūq̄ icepistis icipiatis ↄ pseueretis Tertia significat illos qui vacauert tota vita diuino seruitio. sicut clerici: boni religiosi et vidue: q̄ pseuerauerunt orantes. Uacate igitur vos oēs q̄ vultis saluari: et videatis

si sitis cōphensi sub aliqua istarum quadragesimarum. Et hoc volo suadere vt intretis in terram pmissionis paradisi. Dimittamus igitur vallem miserie et ascendamus ad montem gratie. Iuxta verba the. pas. Ascende ad me etc.

¶ Quantum ad secundam partem vultis saluari: debet vobis gratiam oportet transire per viam fidei et per gradus sex ascēdere in soliū salomōis. iij. Reg. x. Primus gradus est fides: de qua diximus heri aliquas excellētias. adhuc restant tres.

Prima per eam aie fit spiritualis fecūdatio.
Secunda per eam fit singularis operatio.
Tertia per eam ad btitudinē pfertur itroductio.

¶ De prima ad Heb. xi. fide et ipsa sarra sterilis virtutē in pceptōne seminis accepit. De secunda Lu. i. Elizabeth dixit marie. Beata que credidisti: quoniam pficientur tibi ea que dicta sūt tibi a dño. Et ibi Augu. dicit. Beatior fuit maria xpm mētaliter pcipiēdo quam corpaliter i vtero cōcipiēdo et portādo. De tertia Marci vlt. Signa autem eos qui crediderint hec sequntur. in noie etc. Et Mat. ix. Fides tua te saluū fecit. Et Lu. vij. de magda. Fides tua te saluā fecit. Seruemus igitur dñi mei fidē nram vt habeamus fructū tpe suo. quoniam enim expectatur fructus ab arbore oportet primo quod arbor plātetur. secundo quod rigetur. Tertio quod fecūdetur. Fecūdatio operationum nrarum puenit ex fide. in signū huius sara ex fide fuit fecundata filio suo ysaac. Elizabeth ad btām vginē dixit: quod singulariter fuerat operata ex fide. Singularis etiā prerogatia ipsius fidei est quod per eā fiūt miracula. Ideo dixit saluator quando ascēdit in celū. signa eos qui crediderit etc. Et ibi dicit Gregorius quod miracula spūalia sūt maiora quam corpalia. dñi mei scitote quod maius est curare aiam a pctō quam resuscitare hoies a morte corpali vel eijcere demonia a corpibus obsessorum. Ista autem puenūt ex fide: per fidē intramus beatitudinē eternā: et per gratiam ostium aperitur. Unde petrus dicit in prima canonica prio ca. Credētes exultabitis leticia inenerrabili reportātes finē fidei vestre salutē aiarum vrarum. Et vult tantū dicere. Nolite tiere quoniam per fidē nō habebitis tristiciā nec penā sed gloriā et exaltatōem magnā. ¶ Habetis ne fidē dñi burgēses: et vos pauperes pctōres adulteri fornicarij estis boni catholici oēs: quod vobis videtur: Credo quod oms respōdebitis generaliter. vere pater nos dicimus credo singulis diebus vbi cōtinetur fides catholica et faciamus cōtra diabolum protestationes dicendo. Abrenūcio sathane. Vellem o pctōres quod esset hic aliquis valens vir qui loqueretur nobis: sicut xps loquebatur nobis in cruce. Sed diceret aliquis. qualē vitā habetis in ista ciuitate: Ueniat igitur Paulus in mediū qui nūquam mētitur et dicat alta voce quod sentit in hac materia. O pople amice dei repetatis illud quod dr prime ad Thi. iiij. In nouissimis tpibus descēdēt quidā a fide attēdētes spiritibus erroris et doctris demoniorum in ypocrisi loquntiū mēdaciū et cauteriatā hntium suā cōsciētiā. Et idē ca. v. Adolescētes viduas deuita. cū enim luxuriate fuerit in xpo nubere volūt hntes dānationē: quia primā fidē irritā fecerūt. Uos dicitis vos hre fidē. dñi burgēses audite ambrosiū amicū dei. xxij. q. v. ca. Cauete fres mēdacium: quia oēs qui amāt mendacium filij sūt diaboli nō solum in falsis verbis sed etiā i simulatis opibus mendaciū est. Mēdacium namque est se xpianū dicere opera xpi nō facere. Mēdacium est episcopum sacerdotē vel clericum se profiteri et contraria huic ordini operari.

¶ Quero igitur vobis o sacerdotes: est ne fides tenere cōcubinā publicā: est ne fides pstare decē frācos et recipere duodecim: Est ne fides operantibus qui laborāt per totā septimanā et diebus festiuis vadūt ad lupanar et stāt in tabernis vsque ad ebrietatē et in ludis nomē dñi nri iesu xpi blasphemāt. Fecistis ne fidē primā irritā: certe credo quod sic. Scitis quod dicā vobis quod in multis articulis excepto baptismo christiani sūt multo detestabiliores iudeis. Igitur cōcludo quod nisi emēdaueritis vitā vram et tenueritis fidē promissam in baptismo nunquam intrabitis terrā pmissionis: ergo cum festinatione intrare debetis et dimittere vallem miserie et ascendere ad mōtem gratie. Iuxta verba the. preassumpti. Ascende ad me in montem etc.

¶ Eadem dñica prima quadragesime post prandium. Sermo. ix.

Scende ad me in montem: testo ibi. Exodi. xxiiij. ca. Ecce nūc tempus acceptabile. ecce nūc dies salutis. ij. ad Corint. vi. ca. ¶ Dñi et aie deuote si retinuistis

sententiam sermonis naturalis vos,debe-
tis habere desideriū saluandi aīas vestras.
dicebat Paulus ꝙ nō est tempus optimuꝫ
ad intranduꝫ paradisum:qꝛ nunc est tēpus
passiōis christi:vita euāgelica declaratur:⁊
vita factoꝝ demōstraꝑ Hortamur vos frēs
ne in vacuum gratiā dei recipiatis.¶ Sed
queretis forte dn̄i. in cordibus vestris q̄ztū
durat ista oportunitas querendi gratiaꝫ et
faciendi bonum.dicit Paulus.ecce nūc tē-
pus.⁊ Thomas in cōmento supra.iiij.phisi-
coꝝ.Tēpus nostruꝫ tribus vocabulis expri
mitur:scꝫ tūc nūc ⁊ olim:⁊ quocūqꝫ vocabu
lo accepto.ecce nūc tēpus acceptabile.Capi
atis ergo quodcūqꝫ voletis de preterito il-
lud preterijt.Job.xvij.Dies mei trāsierūt:co
gitatōes mee dissipate sūt ⁊c.Tēpus futu-
rū est incertuꝫ. Possibile est enī ꝙ multi in
comitiua sunt hic qui nō videbūt dn̄icaꝫ fu
turam.¶ Anselmus in orationibus suis di
cit.terret me tota vita mea que diligēter di
scussa : apparet mihi totaliter aut vanitas
aut sterilitas. Anselmus erat bone vite et
regularis obseruātie: ⁊ dicebat totuꝫ bonū
qđ fecit taliter est annexum multis vanita
tibus ꝙ vix ego possum videre viaꝫ saluādi
me.Et si ille qui erat taꝫ sancte vite dubita
bat:quid nos miserrimi faciemus qui ī tot
⁊ tantis deū offendimus? Paulus aposto-
lus hortatur nos ꝙ si perdidimus preteri-
tum tēpus:bene expendamus p̄sens. Tp̄s
futuruꝫ qđ expectamus exprimiꝑ isto voca-
bulo tūc. Et sūt septē tūc terriblia in sacra
scriptura.Primū tūc tremēde visiōis.tūc vi
debūt filiū hois venietē in nube cū potesta
te magna.Lu.xxi. Scđm tūc est lamētabi-
lis deploratōis.Math.xxiiij. Tūc plāgent
se oēs tribus terre.Tertiū tūc est flebilis cō
gregatiōis.Math.xxv.Tūc sedebit sup se-
dē maiestatꝭ sue ⁊ ꝯgregabunꝑ ante eū oēs
gentes. Quartū tūc est durissime locutōis.
Tunc loqueꝑ ad eos in ira sua. Quartū tūc
est mirabilis sepatōis.Mat.xxv. Tūc sepa-
rabūt mali de medio iustoꝝ. Sextū tunc ē
formidabilis accusatōis. Sapiētie.v. Tūc
stabūt iusti in magna ꝯstātia aduersus eos
qui se angustiauerūt ⁊ q̇ abstulerūt labores
eoꝝ.Septimuꝫ tunc ē formidāde dānatio
nis.Mat.xxv. Tunc ibūt hi in supplicium
eternū,Et pōt supaddi,viij,tūc qđ ē eterne
premiationis.Math.xxv.tunc ibunt hi in
vitā eternā. ¶ Dn̄i mei videꝑ vobis ꝙ estis
fatui:faciatis bonūvultū.⁊ magnates diui
tes ⁊ potētes:⁊ vos mulieres saltatrices et
dissolute si vos sciretis tūc qđ nos expectat
timeretis nō dubito ⁊ fleretis abūdāter.vi-
debitis illum q̇ iacet in cruce in iudicio.tūc
plāgēt se oēs tribꝰ terre. Et dicit chrisosto-
mus ꝙ iudei q̇ eū crucifixerūt: pagani q̇ eū
suscipe noluerūt:⁊ xp̄iani videbūt illū cuiꝰ
sacramēta susceperunt: ⁊ oꝑa nō tenuerūt.
Tūc ꝯgregabunt oēs iusti q̇rētes oēs ꝙ de
malis fiat iusticia:tūc loqueꝑ eis xp̄s vitaꝫ
suā:⁊ tūc ibūt hi in suppliciū eternū.tūc nō
erit remediū nisi ꝙ reddamꝰ cōputū de oī-
bus excessibꝰ ⁊ malis nr̄is.Quale remediū
pctōres? Ecce nūc tp̄s:⁊ si tp̄e preterito vita
vr̄a fuerit mala:emēdetis vos qꝛ nūc ē tp̄s
acceptabile.Eccli.ix.Qđcūqꝫ pōt facere ma
nus tua instāter oꝑare: qꝛ nec opus nec rō
nec scia nec sapiētia erit apud īferos quo tu
ꝓperas.Et si tp̄s ē tā ꝑiculosū:disponamꝰ
nos ad q̄renduꝫ dei gr̄aꝫ. Utinā p̄uideamꝰ
casuꝫ nr̄m.Dimittamꝰ vitā imūdā ⁊ venia-
mꝰ ad deū q̇ nos vocat. Recurramꝰ ad btāꝫ
virginem di.Aue.

¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. More cōsue
to talis ꝓponiꝑ theologalis q̄stio mota a
magistris nr̄is theologis:⁊ p̄serti a Richar
do de mediavilla dist.ij.ij.Utꝝ possibile sit ī
natura hūana eē tētatōeꝫ aliquā sine pctō.
Et moueꝑ sup euāgelio vbi agiꝑ de tētatōe
demonis.¶ Rn̄det predictꝰ doctor:ꝙ differē
tia est iter viciū pctm̄ culpā ⁊ demeritū.Ui-
ciū dicit carētiā rectitudinis habitualis q̄
deberet inesse in natura.s; pctm̄ dicit carē-
tiā rectitudis q̄ deberet inesse in actu:pctm̄
dicit defectū sicut ē in mōstris.Culpa dr̄ ꝙ
talis habeat reatū pene.d̄meritū dicit ordi
nē ad suppliciuꝫ eternuꝫ.Duplex ē tentatio
Una est a diabolo:⁊ talis pōt eē sine diffor
mitate ⁊ pctō:⁊ talis fuit in xp̄o. Alia ē tē
tatio ī carne ⁊ illa nō pōt eē q̇n sit viciū aut
deformitas saltē venialis aut mortalis: qꝛ
ꝓueīt ex fomite.¶ Leuate corda vr̄a dn̄i mi
hētis aīm ad saluāduꝫ vos? qđ dicūt aīe vr̄e?
tietis dānari? Dixi hodie mane ꝙ si vnꝰ an-
gelus eēt supra crucifixuꝫ ⁊ hr̄et vnū rotulū
ī manu ⁊ diceret valete oēs ⁊ gaudete ⁊ ca
uete:qꝛ vnꝰ vr̄ꝫ ē dānatꝰ; q̇libet vr̄ꝫ tieret ⁊

diceret. Heu q̄s ē ille: q2 bene meruim⁹ oēs dānari. Habem⁹ exēplu3 in comitiua xp̄i q̄ dixit. vnus vestru3 me traditurus est. Incē perunt singuli dicere. nunq̄d ego su3? Chri stus dixit etiā verbis. q̄ multi sunt vocati: pauci vero electi. Mat. xx. Dixi hodie mane q̄ crescēte cōtumacia crescere deb3 τ peua. Utinā deus nō faciat nobis sic. quotiēs eni dn̄i mei fuistis a deo visitati: totiēs fuistis contumaces. Uolo igit̄ dicere q̄ castigetis emēdetis, τ corrigatis vos τ nō differatis: q2 periculu3 est in mora. Habetis decretalē in antiquis extra de electōe τ electi potesta te ca. cu3 iter vniuersas. Ubicūq3 mora auf fert periculu3 nullatenus est differēdū. Et idē extra de regulis iuris libro. vi. Ad hoc ē ff. vt cu3 de obligatōibus. vbicunq3 certus dies nō cōpetit: ipso die cadere intelligitur Et ouidius dicit. Mora semp nocet τ nocu it differre paratis. Casus est patens. Uos estis nunc in ecclesia τ in sermone: venit an cilla ad vos festinanter dicēs q̄ dom⁹ vestra est incensa. q̄d debetis facere ad extiguēdū ignē: debetis ne expectare? Lex ciuilis dicit q̄ si accōmodasses cēn ducatos ab aliquo hoc pacto: q̄ quotiēs voluerit pōt repetere. Sic ē de diuina iustitia q̄ sp pōt petere satisfa ctionē p̄ pctis. Et sicut ille q̄ h3 domū incē sam nō d3 expectare in eccl'ia sed currere et extinguē ignē: sic dom⁹ incensa est ɔsciētia: ignis ē pctm̄ mortale. Ideo Job. xxi. Ignis est vsq3 ad ɔsummatōe3 deuorās. ¶ Habetis ne cordā pcti qua suspendemini in inferno. Nō debetis tm̄ optare fractiōe3 cordē: τ qui h3 domu3 incēsa3 extinctōe3 ignis: q̄tū pec cator d3 optare remotōe3 pcī a ɔsciētia sua ¶ Uolo dicere q̄ postq̄3 tēpus nunc ē acce ptabile recurram⁹ ad deū. vos pōposi dimit tatis pōpas. vos diuites nō opprimatis vi duas τ pauperes. dimittatis cōcubinas et meretrices: τ dicat vnusq̄sq3. funes pctōru3 circūplexi sūt me. de⁹ mihi gra3 det q̄ resur gā. Ego istud suadeo vt intretis terrā pmis siōis τ grē. Dimittatis igit̄ vallē mīsie τ ascē datis ad mōtē grē. Ju. ver. the. pas. Ascēde τc. ¶ In isto sermone erunt due partes. Prima erit sacri euāgelij expositiua. Scd̄a erit igressiōis sp̄ūalis demōstratiua. ¶ Quātu3 ad p̄mā partē ɔtinet duas par tes. Pria est ieiunij sacratissima exhibitio. Scd̄a tentatōis durissime supatio. Prima fuit dicta hodie mane. Scd̄a dicet̄ nūc. Cō tinet ergo euangeliū q̄ redēptor nr̄ erat in dserto pedib⁹ nudis capite discoopto sedēs sup terrā inter serpētes. vn̄ p̄s. Sup aspidē τ basiliscū ābulabis τ cōculcabis leonē τ dra conē: τ ibi ieiunabat. diabolus vero nō dor miebat: sed accedēs ad eū dixit. Si fili⁹ dei es dic τc. Habetis tētatōes dn̄i mei: q̄s est il le q̄ nō habeat? certe pauci sunt. Si estis i deserto penitētie diabolus aggrediet̄ vos. dicit Tho. iij. pte. q. lxi. Si queratis cur dn̄s voluit tentari. vt in oībus tentationibus τ necessitatib⁹ ad eu3 recurramus: τ sicut ipē restitit ita τ nos resistamus. Hugo cardina lis dicit q̄ xp̄s fuit ductus ad quattuor lo ca. bis ad templu3. semel ad desertū. quarto ad montē excelsum. Quid ē dicere q̄ maria τ ioseph duxerūt eū ad tēplu3, maria inter p̄ratur aīa. Joseph est cōsciētia: ad denotā dū q̄ qui vult duci ad templū d3 duci per a marā penitentiā: τ p̄ conscientiā deuota3. Spiritus sanctus duxit eū in desertū: et si gnificat q̄ q̄n q̄s h3 īspiratōes deserēdi mū du3 τ intrādi religionē: duct⁹ est a sp̄ūsctō: qui sp̄ūs sanct⁹ facit ire ad desertu3. i. ad do lorē pctōꝝ τ nō ꝑpter aliā causā. sicut mul ti qui intrāt religionē vt habeāt abbatias τ multa bn̄ficia. Et isti ducūtur a demone in desertū τ nō a sp̄ū sctō. Alij vero ducunt̄ in montē excelsu3 a demone. i. ad dignitates τ ad honores eccl'iasticos τ mūdanos. de⁹ no uit vita3 taliū. Et isti sunt similes petro quē ancilla āne introduxit ad ignē. Caueāt igi tur tales ne diabol⁹ p̄cipitet eos in ꝓfundū iferni. Sed q̄retis: pr̄ quare diabolus tenta uit xp̄m? Dico ꝑpter duo. Primo q2 diabo lus habuit noticiam scripturarū plusq̄3 ali quis hoīm et sciebat q̄ deus erat redēptu rus genus humanu3 τ per hoc q̄ totā. xl. ie iunauit cogitauit q̄ esset filius dei: q2 non famebat sed postq̄ incepit famescere dubi tauit τ posuit ante eum lapides τ venit ad eū in forma heremite cū barba τ dixit. Ego sum hic in deserto famēs. Ego scio q̄ es fi lius dei fac panes: cōuertēdo istos lapides in panes vt ambo comedam⁹. vn̄ p̄s. Nar rauerunt mihi iniqui fabulationes: s̄ nō vt lex tua. Respondit xp̄s. nō in solo pane vi uit hō τc. Uidens demō q̄ isto mō non po

tuit euz habere. voluit euz decipere per vnā gloriā sicut mos est demoniū qui qñ nō pōt tētare de vno pctō trāsit ad aliud ⁊ assumpsit eū sup pinaculū tēpli. Gregoriꝰ facit ibi vnā exclamationē ꝓ eo φ hūane aures nō capiūt φ diabolus tētauerit ꝑsonā iesu xp̄i ⁊ portauit eū: qđ nō est mirādū vt dicit. quia nos facimꝰ peiꝰ qñ sumimꝰ corpꝰ xp̄i ī pctō mortali. Si eī iudas ⁊ pilatꝰ tetigerūt xp̄m ⁊ a crucifixoribꝰ ꝑmisit se xp̄s poni sup crucē: nō ē mirādū si a demōe ꝑmisit se portare sup pinaculū tēpli. Tñ doctores cōmunit̄ dicūt: φ cepit eū ꝑ manū ⁊ duxit eū ī hirl'm sup pinnaculuz tēpli ⁊ dixit. Si filiꝰ dei es mitte te deorsuz. Respōdit. Nō tētabis dñz deū tuū. Hic dat̄ documētū φ nullꝰ sciēter dz tētare deū vbi nō ē necessitas. finalit̄ tētauit illū de auaricia ⁊ duxit eū in mōtē excelsuz ⁊c. Beatꝰ ambrosius ⁊ recitat̄ ī decreto. xv. q. i. c. Nō ē dicit volūtariū sibi militez eligit xp̄s: volūtariū seruū sibi diabolꝰ actōnat̄. Neminē iugo ꝟuitutis astrictū possidet nisi se ei priꝰ pctōꝝ ere vēdiderit. Caueāt illi q̄ se excusāt dicētes nō possū resistere tētatōibꝰ diaboli. qꝛ vt inq̄t Pau. i. Cor. x. Fidel' ē deꝰ q̄ nō patiet̄ vos tētari supra id qđ potestis. ¶ Btūs Anthoniꝰ habuit quādā visionē φ totꝰ mūdꝰ erat plenꝰ laqueis ⁊ clamauit. dñe q̄s hos laq̄os euitabit. respōsū fuit ei hūilitas. Job. vij. Militia ē vita hoīs sup terrā. in q̄libet statu nemo ē q̄ nō habeat tētationes. Estis vos hic artiste: fuistis tētati ⁊ examiati: ⁊ vos baccalarij fuistis ꝓbati: dicit Bonauētura φ ꝓbari significat tētari.

Tentatio aūt dat̄ nobis propter tria.

Primo ad nostrā hūiliationē.

Scdo ad meriti augmētationez.

Tertio ad iustoꝝ ꝓbationē.

¶ De prīo Pau. ij. ad Cor. xij. Datꝰ est mihi stimulus carnis mee āgelus sathane q̄ me colaphiset. De scdo Eccli. xxvij. Uasa figuli ꝓbat fornax vt hoīes iustos tētatio tribulatiōis. De tertio ibidē loco preallegato eadē auctoritate. Propter ista vult deꝰ nos tētari vt mereamur corā eo. dicat igit̄ q̄libz ī tētationibꝰ ⁊ aduersitatibꝰ. Merito hec patior ꝓpter pctā mea ⁊ ob reuerentiā passiōis dñi nr̄i iesu xp̄i sustinebo. sequit̄ ī euāgelio. Et ecce angeli accesserūt et ministrabāt ei. Superato aūt demōe angeli portauerūt ibi prādiū qđ decoxerūt sup craticula sua. dic ibi figurā de abacuch qui portauit prādiuz danieli. Uincamꝰ igit̄ tentatōes o pctōres vt possimus comedere fructꝰ terre ꝓmissionis. dimittamꝰ vallē miserie ⁊ ascendamus ad montē gratie. Juxta verba the. preassū. Ascēde ad me in montem ⁊c.

¶ Quantū ad scdam partez si volumꝰ ascēdere ad montē gratie opus ē auxilio diuīo. Precemur dñm vt det nobis grām trāseūdi cū festinatōe ī desertū. diximꝰ ī p̄cedēti ꝑte de prīo gradu: oz nūc loq̄ de scdo ⁊ ibi figere pedē. ¶ Est aūt scd̄s gradus diuīe legis obseruatio. istū aūt gradū xp̄s qui est veritas infallibilis plātauit dicēs. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādata.

¶ Ad istū gradū obseruādū tria nos īducūt.

Primo dantis auctoritas.

Scdo obseruātis vtilitas.

Tertio trāsgrediētis penalitas.

¶ De primo Exodi. xx. Ego suz dñs ꝑ gubernationē. deus per creationē. tuus ꝑ redēptionē fortis zelotes visitās iniq̄tatē patrū in filijs in tertiā ⁊ quartā generationē. Nūq̄d dñi burgēses bonū ē obedire regi prelato ⁊ magistro. Opz ergo deo obedire. qꝛ scriptuz est ysa. xlij. Gloriā meā alteri nō dabo. ¶ De scdo Deut̄. xxviij. Si mādata mea seruaueris ⁊ feceris ea: bn̄dictꝰ eris in ciuitate: bn̄dictus eris in agro: ⁊ benedictus fructus ventris tui. ¶ De tertio ibidē Deut̄. xxviij. ¶ Audiatis dñi vultis ascēdere ad montē gratie: opz seruare diuina precepta vel damnari.

¶ Casus est patēs: qꝛ si debemꝰ obedire regi in regno suo: ⁊ etiā epo in episcopatu: multomagis deo debemꝰ obedire: qꝛ ip̄e est dñs ⁊ episcopꝰ: vt ipse dicebat qñ dabat p̄cepta. si etiā obediamus sibi dabit nobis bona tēporalia ⁊ sp̄ualia. Si nō obediamus dabit miserias penas bella pestes īfirmitates penas infernales. Sed videamꝰ dñi qualiter seruātur precepta diuina in ista ciuitate: ꝓducamus duos testes in mediū hieremiaz ⁊ Jsaiā ⁊ dicāt nobis q̄d eis videt̄. dic ysaias i. Ue genti peccatrici populo graui iniq̄tate semini neq̄z filijs sceleratis. dereliquerūt dñm: blasphemauerūt sanctū israel: abalienati sūt retrorsū. dic tu hieremias. Circuite vias hirl'm ⁊ querite in plateis eiꝰ an īuenietis viruz facientē iudiciuz. Hiere. viij. Po-

namus dñi ꝙ ego porto vobis vnū ꝓceptū regni dicēs sic: nr̄is fidelib⁹ manētibus i ta li loco salutes. Jesus xp̄s fili⁹ dei ꝑ eternaꝫ generatōeꝫ. Rex celestis oīꝫ rerū ꝑ grāꝫ dei patris ꝓpter nr̄aꝫ sanctitatē ꝛ oīpotētiam patris nostri volum⁹ ꝛ ordinam⁹ ꝙ vos xp̄i fideles colatis vnū solū deū ꝛ sup oīa ꝙ nul lus iuret nec blasphemet ꝛc. Ab alia vero pte venit diabolus cū vno mādato ꝛ ita di cit. sathanas rex iferni ꝛ dn̄s tenebraꝝ oīm nobis ꝙ odiam⁹ sup oīa salutē: ꝓcipit ꝛ mā dat ꝙ oēs iuretis ꝛ blasphemetis deū: sitis adulteri ꝛ fornicarij: ꝛ sic de alijs. Dicatꝗ nūc o burgēses cui istoꝝ hodie obedit. Dicūt pri mo eccl'iastici. Scd̄o alij. Chrisostom⁹ dicit certe lugendū est tp̄s p̄sentis vite in quo tā ta flagicia cōmitunt: q̄d si videres nō posses a lachrymis detineri. Dico ꝙ iudei erāt tu ronis tpe Ludouici regis octaui: audiētes xp̄ianos nomen dei blasphemare dixerunt vos dicitis ꝙ xp̄s mortu⁹ ē ꝓ nobis: mira mur nos ꝙ tales sibi ifertis iniurias. Audeo dicere ꝙ plures isolētie fiūt in ecclijs xp̄ia noꝝ q̄ iudeoꝝ. Quot sūt xp̄iani q̄ tenēt me retrices sicut vxores: q̄t eccl'iastici: ꝛ dn̄s cu rat⁹ dat eis corp⁹ xp̄i. Dimittatꝗ pōpas abij ciatis supbias: ꝛ si tpe preterito fuistis ma li corrigatis mala ꝛ seruetis mādata. vt pos sitis ascendere ad montē grē ꝛ glorie ꝛc.

¶ Feria secūda prime dn̄ice quadragesime. Sermo. x.

Scende ad me in monteꝫ ꝛc. Ubi su pra. Ego ip̄e reqraꝫ oues meas: ꝛ visitabo illas sicut visitat pastor gregē suuꝫ. Ezechiel. xxxiiij. Si tenuistis doctrinā dn̄i mei debetis aīari ad bn̄ agēduꝫ. dixi heri ꝙ tp̄s nr̄ꝫ ē paucū. tp̄s preteritū ptenjt. tp̄s p̄ sens est piculosuꝫ. Ponam⁹ ergo nos ad bn̄ agēdū. Ad hoc incitat nos ep̄la: q: ecce ego requirā oues meas sicut pastor ꝛc. Creator nr̄ p ezechielē vult ostēdere quā affectionē hꝫ ad nos ꝛ dicit. faciā sicut bon⁹ pastor qui locat oues in hospitio ꝛ tuetur eas a lupis. ¶ Et in hac ep̄la notātur tres cōditōes bo ni pastoris q̄ notant etiā. Johā. x. Ego sum pastor bon⁹. scitote o pctōres ꝙ nūqꝫ pastor fecit tanta pro ouibus: sicut pro nobis fecit xp̄s. Bonus pastor primo debet oues nutri re. Scd̄o custodire. Tertio perditas diligen ter q̄rere. ꝛ q̄n est aliq̄ in spinis capta dꝫ eā sup humeros ponere ꝛ reducere ad gregeꝫ. De primo xp̄s ē verus pastor. nutrit em̄ nos māna de celo: q̄n corpus suum dat nobis ad nos nutriendū in sacramēto altaris. Scd̄o custodit ouē: q: sicut samaritan⁹ descēdēs a hierusalē in hierico inueniēs hoīeꝫ sauciatū posuit sup asinū ꝛc. De tertio q̄siuit eā inter spinas: id est iter infideles ꝛ inimicos suos. postq̄ em̄ descēdit pditā q̄siuit vsqꝫ ad mor tē crucis: ꝛ a morte vsqꝫ ad diē iudicij. O in effabilis dei charitas. O inaudita clemētia saluatoris. Precemur nos oēs o pctōres vt simus de ouib⁹ suis: ꝛ si sum⁹ inter spinas pctōꝝ nos reqrat ꝛ in morte nos singularit visitet. Istud precemur meritis ꝛ itercessiōe illi⁹ ouis q̄ agnū portauit imaculatū. Pre sentem⁹ igit sibi mente pia dicētes. Aue. ¶ Ascēde ad me in montē ꝛc. More cōsue to q̄ritur questio mota a magistris nostris theologis ꝛ singulariter a Scoto in. iij. dist. xlvij. Et mouet super euangelio presenti q̄d tractat de iudicio futuro. Utrū iudiciū ge nerale sit sic futurū ꝙ aliqua rōne possit ꝓ bari. Rn̄det Scotus ꝙ iudiciū in sacra scri ptura aliqua rōne pōt ꝓbari taꝫ apud theo logos q̄ apō philosphos: ꝛ multipliciter ca pitur. Uide ipꝫ scotū qui cōcludit tandē ꝙ rōne naturali ꝓbari nō pōt. sūt tn̄ alique cō gruētie vt dicūt doctores que sunt coniecture quib⁹ probat esse proximū. Quid dicūt aīe vestre o pctōres: audiuistis mādatū diabo li nūquid dixit ipse oēs volētes ei seruire ꝑ suā horribilē crudelitatē ꝓmisit dare ꝓ sa lario dānationē eternā: q̄d ergo faciemus: Couertamur ad dn̄ꝫ. dimittam⁹ pctm̄. Sꝫ q̄n pater i medio quadragesime: nō sꝫ nūc. dedi vobis heri decretalē ꝛ legē. Nemo ē ve struꝫ vt opinor qui si habeat ignē in domo sua q̄ nō vellet ip̄m extinguere nec expecta re pascha. Quid ergo faciemus: dimittatis pctā ꝛ seruiatis deo. Habetꝗ legē. ff. de opib⁹ seruoꝝ. l. i. ꝙ seru⁹ tenet dn̄o suo seruire ne dū in opib⁹ legalibus sed etiā psonalib⁹ prō pte ꝛ diligēter. Ad idē ca. que cōtra mores viij. disti. ꝛ sunt verba Aug. Generale q̄ppe pactū est societatis humane optemperare

regib⁹ suis:q̃tomagis deo regeneratori vni
uerse creature audistis loqui de guerra.dñi
si aliquis aliū saluasset in bello a morte ille
teneret seruire ꝯseruatori omnibus diebus
vite sue.ꝛ ꝺm legē tenet seruire in oi serui-
tio bonoꝝ ꝛ corporis licito ꝛ honesto q̃tum
fuerit sibi possibile.Vos estis redēpti preci-
ciosissimo sanguine dñi nrī:ꝛ nō auro neq̃
argento nec corruptibilib⁹.Quis ꝯseruabit
vos.a dānatōe: nūq̄d xp̄s:seruitis vos ei ex
toto corde totis virib⁹: Aug.dicit ꝙ ratio ē
ꝙ subditi obediāt regi ꝛ ducib⁹. Nos sum⁹
deo subditi: ꝛ si regi ꝓcipimur obedire:a for
tiori deo.Et vti ei seruiam⁹ cōsiderem⁹ si tē
pore preterito offendim⁹ eū. ꝯuertamur ad
ipsuꝫ vt facili⁹ terrā ꝓmissiōis igrediamur.
dimittatis igit vallez miserie: ꝛ ascēdatis
ad montē gratie. Juxta verba the.preassū
pti.Ascende ad me in montem ꝛc.

¶ In isto sermōe erūt due ꝑtes ꝑncipales.
Prima erit sacri euāgelij declaratiua.
Scd̄a virtuose ingressionis demōstratiua.

¶ Quātuꝫ ad primā partē o pctōres audite
q̄d dicit euāgeliū. Dico ꝙ ē diuinior mate-
ria toti⁹ mūdi:ꝛ si ego ꝛ vos essem⁹ tales q̄-
les debem⁹ esse:deberem⁹ ꝓsternere nos in
terrā ꝛ ꝑcutere pectus:ꝛ poti⁹ tacere q̃ꝫ loq̄.

¶ Euāgeliū diuidit in duas ꝑtes.
Prima loquit de maiestate triūphali.
Scd̄a erit de qualitate iusticiali.

¶ Prima adhuc ꝯtinet quattuor Primū ē
incertitudo diei cū dr̄ cū:venerit.Scd̄m est
plenitudo ipij cū dr̄:fili⁹ hois. Tertiū ē alti-
tudo celsitudinis cū dr̄:in sede maiestatis.
Quartū ē multitudo collegij cū dr̄: ꝯgrega
bunt añ eū oēs gētes.De p̄io. Mat.xxiiij.
de illa hora nemo scit.De scd̄o. Joh.v.dedit
ei iudiciū facere: q: filius hois ē. De tertio.
Malachie.iij.Quis poterit cogitare diē ad
uentus eius: ꝛ q̄s stabit ad vidēdū euꝫ: De
quarto. Jsaie.iij.Dñs ad iudiciū veniet cuꝫ
seniorib⁹ ppl'i sui ꝛ ꝑncipib⁹ ei⁹. Totū euāge
liū loq̄t de iudicio ad qd̄ vos inuito cito: vt
ꝑsonaliter cōpareatis.aduēt⁹ aūt xp̄i sūt si
gna q̄ precedūt iudiciū. Qñ ego vado ꝑ cā-
pos dñi mei ꝛ q̄ro a rusticis q̄ est hora:dicūt
mihi p̄r est fere nox. quō cognoscitis:nō ha
betis horologiū: Respōdent. Agnoscim⁹ i
hoc ꝙ nō apparet ampli⁹ sol. Mathe.xxiiij.
Qñ abūdabit iniq̄tas ꝛ refrigescet charitas

multoꝝ:signū est ꝙ iudiciuꝫ ē prope. Nā:q̄n
sol nō videtur in vallibus ꝛ collib⁹: signuꝫ
est ꝙ nox appropinquat. Videatis dñi mei
cōmunē gentē que significat per vallē iaꝫ
non h̄nt soleꝫ. Videatis nobiles q̄ sunt col-
les:in ipsis nō videt sol. Videatis ꝑlatos q̄
debēt esse mōtes:ꝛ sūt sicut valles:q: in ip-
sis scādaluꝫ totius populi est:ꝛ nō lucet am
plius sol boni exēpli in ipsis:illud est suffici
ens signuꝫ ꝙ dies iudicij appropiquat. Ad
ꝓpositū dr̄ in euangelio. Cuꝫ venerit filius
hois in sede maiestatis sue. Cuꝫ venerit.si-
cut Noe tēpore diluuij dicebat amicis suis
vidēs pctā eoꝝ.deus puniet vos.Et ꝑdica-
uit eis penitētiā centuꝫ annis. Similiter
loth dicebat sodomis. Recedam⁹ recedam⁹
hinc:q: veniet punitio sup pctōres. Et vide
batur eis ꝙ ludēs loqueret: ꝛ repēte venit
diluuiū tēpore noe:ꝛ i sodoma fulgur de ce-
lo:ꝛ cōbussit eos. Dñi mei mille sunt in hac
ciuitate qui timerēt si scirēt quid eēt vētu-
rū ꝛ qd̄ nō tardabit:ꝛ si scirēt que veraciter
erūt in iudicio emendarēt ꝛ corrigerēt vitā
suaꝫ. Et quō veniet: an scꝫ flēdo sicut igres-
sus est hierusalē: Dico ꝙ nō:sed in triūpho
in sede maiestatis sue. Et quis stabit ad vi
dēduꝫ eū: Dico ꝙ oēs angeli ꝛ diaboli ꝛ san
cti ꝛ dānati cōparebūt. Ego inuito vos dñi
ꝛ domicelle q̄ habetis tunicas caudatas et
cirothecas. Et vos dñi ecclesiastici,cū bene-
ficijs vestris:qui nutritis equos canes me-
retrices:ꝛ histriōes. Et iudiciarij ꝛ curiales
aduocati ꝛ procuratores cū vestris processi
bus ꝛ litteris opprimitis pauperes. Notarij
etiā cū calamis suis ad scribēdū.tūc separa
bit eos sicut pastor oues. Dicit frāciscus de
maronis:ꝙ erūt ꝺm sex differētias positio-
nū situati:scꝫ ante ꝛ retro:sed ꝺm ymagina
tionē. Sursuꝫ erūt oēs iusti ꝛ saluati. Sed
inferius erūt pagani. Dextrorsuꝫ pueri qui
mortui sunt siue baptismo. Sed mali xp̄ia
ni erūt a sinistris. Et p̄io. Prouer.iiij. Vias
que a dextris sunt nouit dñs. peruese sūt q̄
a sinistris sunt:ꝛ tūc aperient cōsciētie no-
stre:q: libri aꝑti sūt. Apoc.xx. Et ali⁹ liber
apert⁹ est q̄ ē liber vite:et iudicati sunt mor
tui his que scripta erāt in libris ꝺm opa ipo
rū.ꝛ seq̄tur. qui nō est inuētus in libro vite
script⁹ missus ē in stagnū.ignis. De q̄b⁹ eri
tis vos dñi:quā vitā ducitis: Libri erūt tūc

apti: videbūtur: oīa q̄ in eis sūt scripta. Sȝ
qui sūt illi libri: dico q͏ sunt aīe: qm̄ q̄d feci
mus a quarto anno vsq̄ ad ꝯsūmationem
vite portabimus ibi. Tūc iudex tria faciet.
Primū erit discussio
Scōm reuelatio.
Tertiū snīe prolatio.
¶De primo.i.ad.Cor.iiij. Ueniet dn̄s q̄ ꝛ il
luminabit abscōdita tenebrarū: ꝛ manifesta
bit cōsilia cordiū. De scđo Nauū.iij. Reuela-
bo pudenda tua. Et ps. Existimasti inique
q͏ ero tui similis: arguā te ꝛ statuam cōtra
faciem tuā. De tertio Ezechiel.vij. Nō par-
cet oculus meus sup te nec miserebor tui: ꝛ
ponā ante te oēs abhominationes tuas.
Tunc apparebūt mulieres adultere q̄ nūc
sunt secrete: adulteria: auaricie: deceptōes:
oīa secreta tūc i publicū ponent. dicit ergo
euāgeliū q͏ saluator vēiet ad pctōres dicēs
eis. sitiui: hospes fui: esuriui ꝛ non dedistis
mihi ꝛc. Nunq̄ princeps durius locutus est
proditori: q̄z xp̄s loqtur malis seclusa passi
one. Tūc dicent pctōres mōtibus cadite su
per nos. Et quare: q2 hospes fui. vobis dicȝ
xp̄s obliti estis mei. ꝛ ego obliuiscar vr̄i. Audi
te o pctōres si illi q̄ nō dederūt sua ita icre-
pabūtur: q̄to magis illi q̄ rapuerūt aliena
ꝛ nō restituerūt. Et tūc dn̄s ad iustos com-
mēdans eos dicet. bn̄dicti vos q̄ me susce-
pistis: hospes erā: sitiui: esuriui ꝛc. venite bn̄
dicti pcipite regnū vobis paratū a p̄re meo
Male pingūt pictores iudiciū qn̄ ponūt be
atā virginē genib⁹ flexis ꝛ btm̄ Joh. q2 tūc
amplius nō orabūt p pctōrib⁹. Tūc appor-
tabunt crux ꝛ claui ꝛ martelli ꝛ alia instru
mēta passiōis. Chrisostom⁹ dicit sup Mat.
q͏ xp̄s dicet: hic ē saluator q̄ passus ē p vo-
bis: q̄ effudit sanguinē propter vos. ego fui
flagellat⁹: sput⁹: derisus ꝛc. De qbus erim⁹
nos dn̄i mei: sed q̄d dicetis vos pctōres: Chri
stus dicet tria verba iustis: ꝛ tria malis.
Primo dabitur iustis bn̄dictio.
Scđo regni adeptio.
Tertio eterna premiatio.
¶De primo Prouer.x. Bn̄dictio dn̄i sup ca-
put iusti. De scđo in euāgelio hodierno. Re-
gnū pcipite paratū vobis a ꝯstitutione mū
di p effusionē sanguinis mei. Bn̄ erit istis
tūc: nec penitebit fecisse penitētiā: seruasse
religionē ꝛ austeritatē: restituisse furta ꝛ ra
pinas ꝛc. Et sicut snīa iustorū erit dulcis et
optima: sic snīa dānatorū dura ad audiēdū:
durior ad vidēdū: ꝛ durissima ad penas sen
tiendū: ꝛ habebit tria mala cōcomitantia.
Primū paterna maledictio.
Scōm dura dyabolorū associatio.
Tertiū eterna cruciatio.
¶O durū verbū: vtinā nō simus de illis: me
lius eēt esse nihil: ꝛ esse abortiuos. dicēt dā-
nati xp̄o. dn̄e dedisti nobis bn̄dictōes. q̄ respō-
debit maledictio sit vobis. Scđo petēt dā-
nati aliquē honestū locū. Respōdebit ite in
ignē. Et q̄tuȝ durabit dn̄e: eternaliter. Et
q̄s erit prelat⁹ noster: dyabolus cui seruiui
stis ꝛ angeli ei⁹. O pctōres nunq̄d p pauca
voluptate vultis h̄re istas tres maledictio
nes: dicatis in spū. Humilietis igit vos di
cēdo. tu es de⁹ meus ꝛ te offendi. o paupes
aīe vultis ire ad illū locū: quale remediuȝ.
si sint defect⁹ emēdetis ꝛ corrigatis vitā: co
gnoscatis q͏ moriemini ꝛ dicatis ei. dn̄e co-
gnosco q͏ vocabis me ꝛ iudicabis: ego pcor
veniā corāȝ te: facias mihi tuā miam. Et sic
miserebit vestri. volo suadere vt vicia dimit
tatis ꝛ vallē miserie: vt tandē veniatis ad
montē gr̄e. Juxta verba the. preassumpti.
Ascende ad me in montē ꝛc.
¶Quantū ad scđaȝ partem principalē dixi
heri q͏ si volumus ascēdere finaliter ad mō
tem gratie opȝ figere pedē in scđo gradu q̄
est seruare legē diuinā. ¶Sed dicet aliq̄s:
pater anteq̄ illa lex esset data: nunquid fu
erunt aliqui in statu gr̄e: nūquid seruando
legē nature possumus h̄re grām: dico q͏ nul
lus est ab Adam qui nō possit h̄re gratiaȝ
dei si vult: ꝛ si faciat q̄d in se est. Jdeo dedit
precepta pp̄ter tria.
Primo propter auxiliationē ad operanduȝ.
Scđo pp̄ter iustificationē ad premiādū.
Tertio pp̄ter occasionē ad humiliandum.
¶De primo Paul. ad Ro.vij. Concupiscen-
tiā nesciebam esse pctm̄: nisi lex diceret. Nō
cōcupisces. De scđo Deut.xi. Propono in cō
spectu vestro hodie maledictionē his q̄ nō
seruauerit: ꝛ bn̄dictionē his qui seruauerit
legem. De tertio.i. Petri.v. Humiliamini
sub potenti manu dei: vt vos exaltet in tē-
pore visitationis. dico q͏ oēs debetis ser-
uare precepta: aliter eritis dānati. Lex fuit
scripta in lapidibus: ad denotanduȝ q͏ du-

rabitvsq ad finē seculi.vñ ps.Lex dñi imaculata cōuertēs aīas zc. sicut eī lapis ē fortis sic puemēs erat φ pcepta pseuerāter essent seruāda. Scdo fuerūt scripta i cordib⁹ nrīs ad denotādū φ nō sufficit hre fidē ad extra ħ opȝ hre i cordib⁹. Propt̄ tria igr̄ fuit data lex. Pmo ad cōducēdū nos z oñdēduȝ qd debem⁹ facere. Hoc declarat Pau.qꝛ i lege Moysi pplus erat ita ebetat⁹ φ oīno nō vtebat̄ dictamine legis naturalis: iō oportunū fuit φ de⁹ eos dirigeret p legē scriptā. Sicut qñ hō ē cec⁹: oȝ φ habeat vnū ducēȝ: Scdo ē data nobis lex ad pmerēdū: qꝛ adiplēdo pcepta meremur. Vñ Hiero. qd pei⁹ φ non obedire deo? Ideo dicebat Moyses pplo israel. En ppono vobis maledictōem sup vos: ħ nō obediatꝭ: z bñdictōeȝ ħ obedia tis. Tertio data ē lex ad auxiliū hūilitatꝭ.s. vt ei obediam⁹ z platꝭ nrīs z oib⁹ ppt̄ deū. Sȝ quō seruat̄ hodie lex xpi i ista ciuitate? Vultis φ adducā vobis duos testes validissimos q nūqȝ mētiūt̄. veniāt Osee: z Ezechiel vt dicāt q sentiūt. dic Osee.iiij. Audite vbū dñi filij israel: qꝛ iudiciū dño cū hitatoribus terre nō ē vitas: nō ē mia: nō ē scia dei i terra: z maledictū z homicidiū z furtū: z adulteriū inūdauerūt. Et tu Ezechiel q nō mētiris: dic testimoniū sup ciuitate ista. Ezechi. ix. Iniqtates dom⁹ israel z iuda magna est nimis valde z repleta ē terra sāguinib⁹: z ciuitas repleta ē auersiōe. Scitꝭ qd dicūt isti pphete. dñi vultis scire qliter seruant̄ pcepta dñi sup terrā. Dicit Osee. maledictū mēdaciū zc. Scitꝭ vos dñi mei qd ē devna ripa ria qñ exit extra limites deuastat oīa blada sic facit pctm̄ nūc p oīa loca inūdat. sicut di. Ezechiel. Adeo cōe ē peccare φ ē fine verecūdia. pmo iniqtas iuda scȝ viroꝝ eccl'iasticoꝝ z ppli: qd intelligit̄ p israel. Suadeo igr̄ vobis pctōrib⁹ pcepta dei seruare vt tādē veniatis ad mōte grē: qua mediante pueniam⁹ ad gloriā: quā nobis cōcedat.

¶ Feria tertia pme dñice.xl. Sermo.xi.

Scende ad me in mōtē z esto ibi. Querite dñȝ dū iueniri pōt: iuocate eū dū ppe ē. derelinqt impi⁹ viā suā: z vir iniquus cogitatōes suas: z reuertat̄ ad dñȝ: z miserebit̄ eius. Isa.lv. z in epl'a ho. Dñi mei et aie deuote ħ tenuistis doctrinā heri datā: null⁹ est taȝ duri cordis qui nō debeat prouidere aie sue: qꝛ velimus nolim⁹ erimus a dextris vel a sinistris: z vt de⁹ det nobis miaȝ. Isaias di. Querite zc. vbi primo tangit̄ salutaris monitio qrite. scdo salutaris iformatio dreliquat. qñ diceret: fres mei qrite dñȝ dū ppe ē: qꝛ qñ veniet mors velletis bñ fecisse. ħ tūc verificabit̄ illud Ioh.viij. Queretꝭ me z nō iuenietis z i pctis vrīs moriemi. qram⁹ ḡ eū nūc qꝛ ppe ē: qdcūqȝ pcm̄. nō pōt ipedire: qd queritis vltra ħ vultis saluari? Dimittatis pctā q nouissime ducunt ad mortem. Prouer.xiiij. ē via q videt̄ hoī iusta: nouissima aūt ei⁹ deducūt ad mortē. volo dicere φ qlitercūqȝ peccaueritis aut p societatē aut fragilitatē aut ignorātiā ħ potestis a pctis mūdari: nisi gr̄a dei pueniēte. z hoc p intercessionē beate virginis dicēdo. Aue maria.

¶ Ascende ad me in montē zc. Mote cōsueto mouet̄ questio a magistris nrīs terminata a Scoto.xl.di.i. Utrū reprobatōis z eiectionis de padiso sit aliqua rō vel cā ex parte reprobati vel pdestinatoris. Dicit φ non ex pte predestinatoris: sed bñ reprobati. Lenate corda vrā timetis ne dānari: pensatis in iudicio? ego vos iuito ad oēs dyabolos nisi puertamini. dicetis nos habebim⁹ vnū bonū pcuratorē. Hystoria qdā refert φ sacerdos qdā hēbat plures curas: z cū eēt vicinus morti vocauit vicarios z dixit eis. dñi egroto ad mortē: oȝ reddere cōputū: oȝ φ vadatis: qꝛ meli⁹ nostis oues meas φ ego. Dixerūt vicarij. dñe: ite in pace. O paupes meretrices dicatis ribaldis vrīs φ sint pcuratores vestri. Credo certe φ nō erūt. Dicebat Pau.ij. ad Corin.v. nos opȝ manifestari añ tribunal xpi vt recipiat vnusquisqȝ propria corpis put gessit siue bonū siue malū. Habetis ad hoc.l.ci.ff. de publicis iudicib⁹: z incipit accusationē. Et extra de pcuratorib⁹.c. tue fraternitatis. in cā criminali qñ crimināliter agit̄ nemo pōt cōparere p pcuratorē. Casus ē patēs. aliqs criminosus vocat̄ ab vno cliēte. dicit papa φ talis nō pōt mittere pcuratorē. O pctōres deus vocat vos ad pniaȝ: oēs oȝ cōparere psonaliter: nemo potest mittere neqȝ famulū neqȝ pcuratoreȝ.

Quapropter suadeo vt dimittatis pctā: ludos ꝛ pōpas ꝛ dimittatis vallē mi̅ie ꝛ ascēdatis ad mōtē grē. iuxta verba the. passum. Ascende ad me in mōtē ꝛ.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Pria erit sacri euāgelij expositiua.
Scda virtuose ascēsiōis demōstratiua.
Primo euāgeliū q bñ meditaret: timore vehementi timeret: ꝛ loqtur de duob⁹.
Prio de electōe indignoꝝ a tēplo. eiecit vendentes ꝛ emētes ꝛc.
Scdo d vtuose doctrie auditōe. Si qs sitit.
¶ Dñi mei si legatis totū pcessū euangelij a principio vsqꝫ ad finē: nō inuenietis ꝙ xps fuerit vnqꝫ tam rigorosus tā p furto aut aliquo alio casu sicut p facto hodierno qñ venit in hiīrlm in die ramoꝝ: ad denotādū ꝙ pctōres eijcient a tēplo: ꝛ conuenit turba dicens. iste ē magn⁹ pphā d nazareth. In templo salomonis erant tres partes. Pria vocabaẗ sancta sctōꝝ: i quā sol⁹ summ⁹ sacerdos semel in anno ingrediebaẗ: ꝛ erāt ibi tabule Moysi: archa testamēti: ꝛ ponebaẗ ibi sicut corpus xpī honorabiliter in ecclesijs nr̄is. Secūda pars vocabaẗ sanctuariū: ꝛ erat locus vbi ingrediebātur sacerdotes oēs offerentes deo sacrificia p pplo: ꝛ erat sicut nauis ecclesie versus oriētē: ꝛ distiguebatur a sctis sctōꝝ sicut chorus i ecclesia nr̄a a naui ecclie. Tertia pars vocabaẗ atriū: et erat sic cimiteriū in ecclesijs nr̄is: ꝛ ibi erat ppl's et doctores legis pponebāt eis verbū in atrio et predicabant mādata legis: ꝛ ibidē scoriabanẗ bestie ꝛ cōburebātur sup altare holocausti qd erat ibi: ꝛ ibi erāt ementes ꝛ vēdētes capras: columbas: oues ꝛ boues ꝛ turtures: ꝛ erant ibi cāpsores. xpus ingressus eicit oēs vendētes ꝛ emētes cū ipetu. ꝛ erant ibi scribe ꝛ pharisei q libēter posuissent manū i eū pp honorē quē sibi ppl's exhibuerat et dixit xps. Dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabiẗ et vos fecistis eam spelūcā latronū. Scribe vero ꝛ pharisei dixerūt sibi. dic nobis i qua potestate hoc facis: Dixit xps. soluite mihi hāc qōnē. baptism⁹ Joh. an erat ex deo vl' hominibus: Dixerūt nescim⁹. Dixit xpus. nec ego dicā vobis. Ubi aduertēdū ē ꝙ xpus eiecit vendētes turturas. ꝛ significat eos q habēt maliciā vulpinā. eiecit etiā vēdētes boues ꝛ significat magnos tyrānos deuoratores populi. et columbas: ꝛ significat venditores sacramentoꝝ et symoniacos. Eiecit etiam cāpsores: ꝛ significat vsurarios. Sed qd fecissꝫ saluator si venisset ad ecclīam nr̄am: Tāta em̄ est differentia inter tēplū salomonis et ecclīaꝫ nr̄am: inter filiū vginis ꝛ filiū ouis. in tēplo salomonis imolabanẗ oues: in tēplo nostro filius virginis. Ideo nos dbem⁹ honorare tēpla nr̄a pp tria.
Prio pp p̄sentiā corpis dñici.
Scdo pp psolutionē diuini officij.
Tertio pp exēplaritatē virtuosi zeli.
¶ De pmo dicit ps. dñs i tēplo sctō suo ꝛc. Jubet em̄ ꝙ tēplis nr̄is exhibeam⁹ reuerentiā: qꝛ i qualibet ecclīa ē sacraliter xpus: vt hr̄ ca. relinqui. ex d custodia eucharistie. Si em̄ sordes eijciuntur de locis pphanis: q̄to magis de locis deo sacratis: Rex venit ad istā ciuitatē: nunqd facietis disponere oīs vicos ꝛ domos vestras: vt digni⁹ eū recipiatis. Et si quando epūs vel rex vadūt p ciuitatem flectitis genua: q̄to magis corpori xpī ex de immunitate ecclīaꝝ ca. decet domuꝫ. Ibi etiā fiūt orōnes: celebrātur misse. igr tēpla debēt mūdari. Xps etiā ondit suo exemplo. qñ em̄ iudei voluerūt ipm lapidare non se defendit: ꝫ exiuit: qꝛ zelus dom⁹ tue comedit me. inquit ps. Sed qualr gubernatꝭ vos dñi i ecclīa: dicit hic Aug. xps eiecit emētes ꝛ vendētes de tēplo. Quid si inuenisset luxuriosos ꝛ ebriosos: vos videtis turres ꝛ menia: si lapides isti haberēt linguā clamarēt contra vos. nunqd multi vr̄m qñ deambulatis per ecclīam intrāt p beatā virginē: p sanctos ꝛ sanctas: nūqd aliqñ dicitis: ista mulier ē pl'cherria meretrix. ista ē mulier meretrix tal'. nunqd aliquando loquimi d factis inutilib⁹ in ecclīa: dñi rogo vos si vultis male agere nolite querere locū vbi de⁹ est orād⁹ qꝛ si in illo statu moriremini: iretis infallibiliter ad oēs diabolos. Dicatis ergo intra vos: dñe deus nō mittatis me extra tēpluꝫ paradisi. et sic dimittatis vallē miserie et ascendatis ad montē grē. iuxta ver. the. preaẗ sumpti. Ascende ad me in mōtē ꝛc.
¶ Quantū ad secūdā prē. dñi mei habetis bonū cor ad ascēdendū in montē: oꝫ manere i scda māsiōe q ē pceptoꝝ obſuatio. precepta aūt sūt obseruāda septē modis. s.
Primo intellectualiter.

Secundo veraciter.
Tertio reuerenter.
Quarto integraliter.
Quito intentionaliter.
Sexto fiducialiter.
Septimo pseueranter

¶De primo dicim⁹ p nūc de q̄ Aug.i.de trinitate. Inuisa diligere possum⁹: incognita nequaq̄. Si vultis saluari oꝫ scire oīa precepta. Deute.vi. Audi isrl' dn̄s de⁹ tuus vn⁹ est. diliges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo: et ex tota aīa tua ꝛ ex tota fortitudine tua. eruntq̄ verba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo: ꝛ narrabis ea filijs tuis ꝛ meditaberis sedēs in domo tua: ꝛ ambulās i itinere dormiēs i lecto atq̄ cōsurgēs et ligabis ea q̄si signū i manu tua. Erūtq̄ ꝛ nō mouebūtur añ oculos tuos. Scribesq̄ ea i limine ꝛ postib⁹ dom⁹ tue. opꝫ ista scire: q2 vt dic̄ Pau.i. Cor.xiiij. Ignorās ignorabit. Et Tho.ij.ij. q.lv. ꝛ Bona.xxi.di. ꝛ Alexā. ð hall'.in.ij. pte sūme dicūt ꝙ q̄libet fidelis adult⁹ tenet̄ scire oīa p̄cepta ꝛ articulos fidei q̄ pn̄t haberi ex traditiōe eccl'ie: ꝛ ēt q̄libet tenet̄ ea scire que spectāt ad suū gradū ꝛ dignitatē. volūt dicere illi doctores ꝙ q̄cūq̄ hꝫ vsū rōnis tenet̄ scire oēs articulos fidei de quib⁹ eccl'ia facit festū. de p̄ceptis vo legis illa sunt posita in trib⁹ locis. i digitis: ꝛ in sensib⁹ corporis: manib⁹ ꝛ pedib⁹. Decē sūt digiti manuū. decē sūt p̄cepta legis. pedes significāt affectiones: ꝛ man⁹ opationes. oꝫ seruare p̄cepta legis s̄m opationē et affectionē mētis. decē sunt sensus iteriores ꝛ exteriores. decē sūt p̄cepta legis s̄ꝫ opationē. O pctōres nō mireminī si de⁹ dixit moysi: ꝙ ppl's haberet p̄cepta in oculis ꝛ scripta i cordib⁹: q2 oīa scripta sūt tā i mēte q̄ꝫ in corpe. Prīo rō dictat ꝙ non debem⁹ adorare aliū nisi deū. Scd̄o ꝙ p nulla cā debem⁹ eū iurare: ꝛ sic de alijs p̄ceptis. Dicatis mihi mulieres: nunq̄d scitis cātilenas ꝛ decipere amatores vrōs: oꝫ scire p̄cepta. ps. Nescierūt, neq̄ intellexerūt: in tenebris ambulāt: mouebūtur oīa fundamenta terre. Et Job.xxiiij. Ipsi rebelles fuerunt lumini: nescierūt vias ei⁹. demū oꝫ seruare p̄cepta vt ascēdam⁹ ad mōtē grē: quaꝫ nobis cōcedat q̄ sine fine ꝛc.

¶Eadē die post prādiū de cathedra sancti petri. Sermo.xij.

Ascēde ad me in montez: ꝛ esto ibi. Exo.xxiiij.ca. Satagite vt p bona opa certā vr̄aꝫ vocationē ꝛ electionē faciatis.ij. Petri.i.c. Dn̄i et aīe deuote si tenuistis doctrinā heri datam debetis laborare vt saluemi: q2 Isa. dicebat ꝙ tp̄s ē inq̄rēdi deū. Sꝫ qual'r debeam⁹ dic̄ epl'a pn̄s. satagite. i. sat̄ aut valde agite. grego. i maio. volu.xxiij.q.iiij. Obtineri neq̄q̄ possūt q̄ predestinata nō sūt. Sꝫ ea q̄ sctiviri efficiūt: ita p̄destinata sūt: vt precib⁹ obtineant̄. De⁹ pp aliq̄ bona elect̄ suis ꝯfert aliqua tp̄alia. Audiatis dn̄i mei hodie incipit tp̄s vernale. Cito incipiēt orti fructū suum dare. Nullus tn̄ ort⁹ ē talis ꝯditiōis ꝙ faciat fructū nisi p̄mo laboret̄: scd̄o plātet̄: ꝛ tertio claudat̄. sic ē de nobis. Opꝫ p̄mo laborare cōsciam cognoscēdo pctā. iō xp̄s dixit petro. Nō vocaberis cephas: sed petr⁹. i. agnoscens. Cognouit eñ tria.
Primo dei viuētis maiestatē.
Scd̄o ppri pctī vilitatē.
Tertio diuini bn̄ficij sublimitatē.

¶De primo Math.xvi. Tu es xp̄s fili⁹ dei viui. De scd̄o Mat.xxvi. Egressus foras fleuit amare. De tertio.i. Pe.i. Scientes ꝙ nō corruptibilib⁹ auro vl' argento redēpti estis: s̄ precioso sanguine agni immaculati. Si vultis saluari oꝫ ꝙ cognoscatis diuinā maiestatē. de⁹ eñ triplicē ethimologiā hꝫ.
Prīo iterp̄tat̄ de⁹ q̄si oīa vidēs.
Scd̄o oīa cognoscēs.
Tertio oīb⁹ inexistens.

¶O pctōres qñ facitis aliq̄d crimē in q̄cūq̄ statu vel loco habeatis istud añ ocl'os vestros ꝙ de⁹ oīa videt. Beat⁹ Petr⁹ cognouit pctm̄ suū. ð pe.di.i. Lachryme lauāt delictū ꝛc. Peccauit ei primo negādo ꝙ nō nouerat hoīeꝫ. scd̄o iurando. ꝛ tertio qñ se obligauit oībus penis possibilib⁹ etiā inferni. P⁹ passionē xp̄i vixit.xxxiij. annis ꝛ erexit eccl'iam anthiochie: ꝛ hodierna die fuit eleuat⁹ i papam ꝛ māsit papa.xxv. annis. xp̄s vero rmisit ei peccatū in die pasche. bea. Clemēs dic̄ ꝙ nunq̄ꝫ petrus fuit in mēsa aut in q̄cūq̄ alio loco quin fleuerit qñ audiuit gallū can

tantē. Et btūs Grego. dicit: ꝙ habebat vul-
tum semicauatū pp fletū. ❡ O pctōres fate
mur nos nosse deum dictis: factis aūt nega
mus. toties q̄ties peccam⁹ deū negam⁹. Ha
betis ne lrām ꝙ pctā vestra dimissa sūt: Be
atus petr⁹ q̄ nō peccauit nisi ter: ⁊ sciebat ꝙ
pctm̄ suū erat remissū: tm̄ fleuit amare. Au-
diatis dn̄i mirabilē ꝓpōnē theologalē. Si
cut solus de⁹ cognoscit suā entitatē: potētiā
infinitā ⁊ nullus ali⁹: sic null⁹ ali⁹ p̄t cogno-
scere vilitatē pcti mortalis. q: sicut de⁹ ē in-
finitus: ita pctm̄ ē infinitū saltē obiectiue.
Ideo si q̄rat̄ anie xp̄i si cognoscit vilitatem
pcti mortalis: dicet ꝙ non. Volo suadere vt
quilibet pōat penā cognoscēdi pctā sua. Ad
virginē gl'iosam recurrendo presentando ei
angelicā salutationem di. Aue.

❡ Ascende ad me in montē ⁊c. Loco a capi
tulo p̄libat̄ ⁊ p̄notatis. More solito moue-
tur qō termiata a mag̃ris nr̄is theologis ⁊
p̄serti a Scoto di. xviij. q̃rti. Et fundat̄ sup̄
materia hodierna sancti pet. Utꝝ in eccl'ia
sint claues: Dicit doctor Bona. ꝙ clauis est
locutio methaphorica ꝺm aliquā sil'itudinē
et trāssumptiue. Clauis aūt i materialib⁹
nō est ostiū: ꝟ ē instr̄m p̄ qō aperit̄ ip̄z ostiū
Sic intelligēdū ē de claue sp̄uali per quam
paradisus aperit̄. Auctoritas em̄ eccl'ie per
quādā sil'itudiez vocat̄ clauis. Triplex aūt ē
clauis. Quedā ē principal' auctoritat̄: ⁊ istā
h̄z solus de⁹. Alia ē superexcellētis ⁊ infal-
libilis auctoritatis: ⁊ illā h̄z solus xp̄s. alia
est ministerial': ⁊ illā h̄z sol⁹ sacerdos. ❡ De
prima loq̄tur Isa. iij. Ego sū ipse q̄ deleo ini
quitates tuas pp̄ me. De scd̄a Act. iiij. Nō ē
aliud nomē sup̄ terrā in q̊ oporteat nos sal
uos fieri. De tertia Jo. xx. Quoꝝ remiserit̄
pctā remittunt̄ eis: ⁊ quoꝝ retinueritis r̄tē
ta erūt. ❡ ❡ Leuate corda vr̄a: eritis ne sal-
uati: deliberastis mittere ꝓcuratorē i die iu
dicij ad r̄ndendū ꝓ vobis: Sed dicetis forte:
p̄r nos orabim⁹ vt sancti intercedat ꝓ nobis
Certe bn̄ dicitis: ꝟ nō totū. Habetis. l. ci. C.
de p̄cib⁹ imperatori offerendis. l. dānosa. pre
ces irratōabiles ip̄atori porrecte nullaten⁹
sunt exaudiende. Habetis ēt decretuz. iij. q.
vij. ca. in grauioribus. Et sūt verba Gregorij
Non tm̄ de⁹ pōderat quicq̄d sibi offert̄: ꝟ a q̊
Respexit em̄ ad Abel ⁊ ad munera ei⁹. Ad
cayn aūt ⁊ ad munera ei⁹ nō respexit. ❡ Le
uate corda o peccatores. Imp̄ator dicit: ꝙ̄
qn̄ aliq̄ petitio est illicita non dz mitti in ef
fectū. Dn̄i irrōnabile ē ꝙ viuam⁹ i pctō ⁊ ꝙ
scti orent pro nobis: ⁊ ꝙ preces nr̄e exaudiā
tur. Ezechie. xiiij. dr. Si fuerint tres viri in
medio illius ppl'i Noe: Daniel: ⁊ Job: ipsi in
scia sua liberabūt aīas suas ⁊ non alias
❡ Volo dicere ꝙ corrigatis vitā vr̄am et di-
mittatis pctā vr̄a. Dimittam⁹ igr̄ vallē mi-
serie ⁊ ascendamus ad mōtem gratie. Iux̄
ba thematis p̄assumpti. Ascende ad me in
montem: et esto ibi.

❡ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit dignitatis eccl'ie cōmēdatiua.
Scd̄a v̄tuose ascēsionis demōstratiua.

❡ Leuate corda dn̄i. ego fui i eccl'ia iudeorū
et ethyopū ⁊ nō vidi ꝙ facerēt tantā irreue-
rentiā locis suis in q̄bus volūt seruire dijs
suis q̄ztā irreuerentiā xp̄iani faciūt eccl'ijs
suis. Legatis oēs hysto. paganoꝝ ⁊ videbit̄
quam reuerentiā h̄ēant ad loca sacra ad sa-
cerdotes. Superest declaratio alteri⁹ pūcti
in quo errāt xp̄iani: puta circa inobediētiā
quā ōndūt eccl'ie prelatis. Dn̄i viri eccl'iastici
non honorant̄ nec habētur in estimatione.
et illa ē cā ruine eccl'iaꝝ. Propter tres cās vi
ri eccl'iastici sūt honorādi.
Prio rōne dignitatis ⁊ excellētie.
Scd̄o rōne medietatis ⁊ exigētie.
Tertio rōne necessitatis ⁊ indigētie.

❡ Hodie ē cathedra scti pe. id ē ingress⁹ pa-
triarchalis anthiochie in quā intrauit Pe
trus ⁊ ibi sedit sicut papa. Papa aūt dr̄ vica
rius xp̄i et successor petri. Dignitas ecclesia
stica est triplex. s.
Papalis.
Archiep̄alis.
Et ep̄alis.

❡ De p̄ma Jo. vlti. Symō petre diligis me
pl⁹ his. tu scis dn̄e q: amo te. pasce oues me-
as. Tūc xp̄us istituit eū vicariū suū. sic scri-
bit Greg. ad ip̄atorē mauriciū. Jō pp̄ euz q̄
eū posuit debet̄ ip̄z honorare q̄ eos mō dos
mō angl'os appellat. Sic habetur Exodi
xxij. nō d̄trahes dijs. mag̃ ē dignitas reg̃ et
p̄ncipis: ꝟ maior ē dignitas sacdotal'. q̄ztū
cūq̄z sacerdos prau⁹ sit: dignitas ei⁹ ē maior
q̄ꝫ dignitas cuiuscunq̄z regis. Primo: quia
sacerdotalis dignitas est immediate a deo.
dignitas vero secularis nō ita immediate.

Scđo: q2 tāta ē differētia iter dignitatē secularē ⁊ eccl'iasticā: q̄ʒta iter corp⁹ ⁊ aīam: solē ⁊ lunā. Ut dicit ca. solite ex̄ de maioritate et obediētia. Tertio: q2 q̄ʒtūcūq3 polleat aliquis dignitate regali: o3 ꝙ iclinet ⁊ genua flectat añ sacerdotē vt absoluat eū. Dico etiam ꝙ rōne vtilitatis ⁊ efficacie sacerdotes dñt honorari: vt p3 Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciam. Sūt eñi sacerdotib⁹ date claues eccl'ie: q2 [seruatis cōditiōib⁹] sacerdotes hñt auctoritatē remittēdi pctā. qñ venitis corā sacerdote remittunt̄ vobis pctā sicut si de⁹ ipse remitteret. supposito ꝙ habeāt sciam ⁊ ptātem. Differētia tñ ē: quia xp̄s dimittit auctoritate: ⁊ sacerdos misteri aliter. Sūt ne hic portatores bullarū? certe ibi est magn⁹ abusus: ⁊ miror ꝙ p̄lati nō apponūt remediū. Durād⁹ di. ꝙ de indulgētijs nihil habem⁹ certū i sacra scriptura. Legat̄ Basiliū: Hieronymū: Augustinum: nihil dicūt de indulgētijs. Ita dicunt doctores moderni: puta Hostiēsis i ca. ꝙ q̄dā. ex̄ de penitētijs ⁊ remis. ⁊ asserūt ꝙ materia idulgentiaꝝ sp̄ fuit dubia. S3 diceret aliq̄ mulier: pr̄ ego nescio si sint bone: nunq̄d ē meli⁹ capere postq̄ʒ ep̄s mittit? credo ꝙ capiūt ꝑtez suā ⁊ sūt oēs fures. Heu sūt aliq̄ bullatores qui dicūt: ꝙ si scirēt ꝙ pr̄ eoꝝ nō cepiss3 nūq̄ʒ orarēt ꝓ eo. Ad oēs diabolos. Nolo tñ reuocare clauē eccl'ie: si dico ꝙ qñ papa ⁊ cardinales cognoscūt ꝙ nō est aliq̄ necessitas aut iusta ⁊ rationabilis cā: nō dñt dari idulgentie. In hoc oēs doctores cōueniūt. ⁊ tūc pensata necessitate iusta ⁊ rōnabili cā idulgentie tm̄ valēt q̄ʒtū sonāt. Nolo loq̄3 ptātē pape nec cardinaliū nec p̄latoꝝ ecclesie.

¶ Leuate pectora vestra. dico vobis ꝙ p̄ncipalis indulgētia ē dimittere viā pcti ⁊ oms iniq̄tates. restituere ablata ⁊ remittere offensas: ⁊ istud tutissimū ē. Papa eñi sepenumero decipit̄ in his q̄ facti sūt. errare p̄t papa ex̄ de cōsti. li. vi. ca. l3. Indulgentie eñi date monasterijs piguib⁹ vbi sūt buffeta ⁊ religiosi pleni auro ⁊ argento de qb⁹ papa nō ē sufficiēter informat⁹ paꝝ valēt. An creditis ꝙ vnus magn⁹ vsurari⁹ plen⁹ vicijs q̄ hēbit mille milia pctā: dando sex albos trūco habeat remissionē oīm pctōꝝ suoꝝ? Certe durū est mihi credere ⁊ durius predicare. ¶ S3 dicet vna ꝓba mulier: pr̄ ego nō sū ad iudicandū de talib⁹ magnis rebus: capio indulgentiā bona intētiōe ⁊ pia facio ego male? Dico ꝙ si deponas pctā tua sic ꝙ d3 tibi remittere si facis in noīe dei. nec volo ēt dicere ꝙ indulgētie nō sint bone si sint ꝑꝑ charitatē collate. Dic ibi praticā q̄ obseruatur rome sup̄ cōpositiōe idulgētiaꝝ. Tertio honoranda ē ꝑꝑ necessitatē ⁊ indulgētiā. Uñ sapiens Eccl'. xxxviij. Honora medicū ꝓpt̄ necessitatē. cui ꝓfiteremur nisi esset eccl'ia? q̄s ministraret corp⁹ xp̄i nisi essent sacerdotes? Dñi sacerdotes qñ vaditis auditū cōfessiones: dicūt vobis curati. dñe iacobe nō audietis int⁹ cōfessiones: nisi detis mediā partez pecuniaꝝ. dicatis ei ꝙ pecunia sua secū sit in perditiōe cū symone mago: quoniam ibi est manifestissima simonia. Quod Hieremias preuidēs in suis lamētatiōib⁹ ita dicit. Treñ. i. Princeps ꝓuinciaꝝ facta ē sub tributo. Et sequit̄. Manū suā misit hostis ad oīa desiderabilia ei⁹: q2 vidit gētes igressas sanctuariū suū d̄ qbus p̄ceperas ne itrarēt in eccl'iam tuā. Et Leuitici. xxi. ꝓhibuit dominus dicēs. Homo habēs maculā nō offeret panes dō suo: nec ascēdet ad ministeriū ei⁹ si cecus fuerit vel claudus. Uos dñi burgen. si habetis vnū filiū defectuosū vl' monstruosum dicitis: op3 facere ip̄m eccl'iasticū. pari forma de filiabus vr̄is. sed si nō debeāt itrare eccl'ia3 maculati: nec ēt ignorātes debēt assumi ad sacerdotiū. Claudi q̄ ñ recte ambulant nō assumebātur i lege antiq̄ ad cultū diuinū. Sil'r nūc claudi q̄ ingrediunt̄ ecclesiā nō bona intētiōe: sed ad obtinēdū bñficia: nō per viā rectā: s3 ꝑ intercessionē meretricū ⁊ cōcubinarū. O de⁹ me⁹ q̄ʒ infelices sūt tales q̄ hoc mō eccl'iam ingrediūtur: meli⁹ eos fuisset nunq̄ʒ eē natos. Uolo dicere vobis laicis oretis si sint defectus in eccl'ia: ꝙ de⁹ ꝓseruet eam: ⁊ si sint defect⁹ i quolibet statu corrigam⁹ ⁊ emēdem⁹ ⁊ honorem⁹ eccl'iam. ⁊ si hoc fecerim⁹: ille ꝓ quo illud facim⁹ retribuet nobis. Uolo ꝑsuadere vt dimittat̄ vallem miserie ⁊ ascendatis ad montē gratie. Iuxta verba thema. p̄as. Ascēde ad me ⁊c.

¶ Quātū ad secūdā ꝑtē. Dñi si vultis ascendere ad mōtem gr̄e op3 figere tabernacula vestra ⁊ stare in scđa māsione q̄ ē p̄ceptoru3 diuinoꝝ obseruatio. Dixi mane ꝙ oēs scire tenemur precepta diuina: et ꝙ septem mo

dis obseruari debent.
Primo intellectualiter.
Scdo veraciter.
Tertio reuerētialiter ꝛc.

¶ De primo sum⁹ locuti. Restat nūc loqui de scdo.s.ꝙ p̄cepta sūt veraciter obseruāda. Habem⁹ ad hoc textū rotundū ꝛ auctoritatē.Joh.vi.Cognoscetis veritatē:ꝛ veritas liberabit vos.Et apl's ad Ephe.iiij. Renouamini spiritu vr̄e mētis:ꝛ induite nouū hominē qui ſm deū creat⁹ ē in spū ꝛ sanctitate veritatis.Ad hoc ē text⁹ ambrosij:ꝛ recitatur.xxij.q.v.c.cauete.Mēdaciū ē se xp̄ianū dicere:ꝛ opa xp̄i nō facere.Et Augu.de doctrina xp̄iana. A xp̄o sumūt nomē xp̄iani: qui est veritas. Ita p̄me Johā.iij.d̄r. Filioli mei nō diligam⁹ vbo neq̄ lingua:ſ opere ꝛ veritate:ergo opꝫ veraciter p̄cepta seruare. ¶ Beat⁹ aūt Hiero.sup Math.dicit:ꝙ ē triplex veritas.s.vite:doctrine: ꝛ iusticie:ꝛ oēs debemus viuere ſm istos modos:ꝛ quilibet ſm suā vocationē. ¶ De veritate vite tūc vita nostra d̄r recta qn̄ ē cōformis regulis ac vite xp̄i qn̄ nō sum⁹ sortilegi ꝛ seruam⁹ precepta:diligim⁹ deū:nec iuram⁹ deū nisi i casu necessitatis. ¶ Uos mercatores q̄ p quali bet re quacūq̄ parua iuratis.Utruꝫ seruatis diuina precepta veraciter? certe dico ꝙ non. Secūda ē veritas doctrine. Pau.ij.ad Cor. ij.dicit. Nō sum⁹ sicut plurimi adulterantes verbū dei:ſ ex sinceritate sicut ex deo coram deo in xp̄o loq̄mur. ¶ Estis hic dn̄i p̄dicatores.ista verba ad vos dirigūtur qui predicatis ꝓpter magnā questā: ꝛ qn̄ habetis multas pecunias in festo pasche dicitis : ꝙ fecistis bonā q̄dragesimā. vos estis adulteri. Adulteri em̄ de malo cōcubitu recipiūt ꝓlem:ita et vos pecuniā: vel ꝑꝑ vanitatē ꝛ adulationē. ¶ Tertia veritas ē v̄itas iusticie.Dn̄i iusticiarij si sitis hic:arrigite aures vr̄as. Augu.dicit. Tolle iusticiā de regnis ꝛ ciuitatibus.Quid erūt regna nisi latrocinia? Et iō iusticia dꝫ eē sine fauore:sine timore:sine acceptiōe ꝑsonarū ꝛ eq̄lis in oīb⁹.Uos dn̄i in parlamēto equaliter audiatis pauperes sicut diuites ꝛ equaliter faciatis iusticiā pauperibus sicut diuitib⁹.Sꝫ q̄d vr̄ vobis domini:reperiem⁹ne in hac ciuitate iusticiā et illam veritatē.Dicatis vos dn̄i eccl'iastici burgenses ꝛ oēs alij si ē veritas vite viuere i peccatis ꝛ vicijs ꝛ scelerib⁹.Si afferā vobis duos testes dignos fide:nūq̄d credetis eis? Loquatur primo Isa.lix.Corruit in platea veritas:ꝛ equitas nō potuit ingredi. Loq̄tur etiā Ose.illud qd̄ scripsit.iiij.ca. Non ē sciencia dei:nō est mia:nō ē veritas in terra:propter hoc lugebit terra.Certe dn̄i isti duo testes in hoc cōueniūt ꝙ veritas ē pedib⁹ conculcata: ꝛ eq̄tas nō egredit̄:ſ est incarcerata.Uide per oēs stat⁹ si hec vera nō sint. Sꝫ quod remediū? cōuertimini cōiugati et custodite mādata dei ꝛ honeste i matrimonio viuite:ꝛ ita quilibet obseruet suū statū. Uolo persuadere vt dimittatis vallē miſie ꝛ ascēdatis ad mōtē gr̄e.iuxta verba the.passū pti. Ascēde ad me ꝛc.

¶ Fe.iiij.prime do.xl.Sermo.xiij.

Ascēde ad me in montē: ꝛ esto ibi. Surge ꝛ comede. grādis em̄ tibi restat via.iij. Regū.xix. ¶ Dn̄i ꝛ aīe deuote si retinuistis doctrinā hesternā:debetis emendari a peccatis.Dixi vobis ꝙ per bona opa certā facimus vocationē ꝛ electionē nostrā Hodie eccl'ia proponit vnā hystoriā pulchrā quo ad sensū litteralē ꝛ pulchriorē q̄ ad sensum moralē. Dicit primo ꝙ helyas surrexit et abijt quocūq̄ volūtas ferebat ꝛ peruenit bersabee vna die ꝛ dimisit ibi puerū suum:ꝛ iuit in desertū viam vni⁹ diei:ꝛ stās sub iunipero petijt sue aīe vt moreret̄. Dn̄i fuit q̄daꝫ regina in israel peior totius mūdi q̄ vocabatur Jezabel:ꝛ erat cōiunx achab regis q̄ occidi fecit oēs prophetas dei ꝛ solus helyas euasit ꝛ fugit in desertū:ꝛ cū esset nox dixit Dn̄e da mihi vt euadam illā mulierē. meli⁹ est mihi mori in pace q̄ꝫ a muliere occidi:et hoc dicto dormiuit. Angel⁹ dn̄i venit apportās subcinericiū panem ꝛ vas aque. helyas comedit et bibit ꝛ iterū obdormiuit. Et venit angelus scdo ad eū dicens. Surge comede grādis ei tibi restat via: ꝛ ambulauit.xl. diebus in virtute cibi illius vsq̄ ad mōteꝫ dei oreb sine comedēdo ꝛ bibendo. Utinam nos haberem⁹ de illo pane vt possem⁹ ascendere ad mōtem gr̄e ꝛ p̄nr ad mōtē glorie. Moraliter Jezabel interp̄tatur fruct⁹ ster

quilinij et ē sensualitas. Achab est diabol⁹ Helyas est aīa deuota. si voluerim⁹ euadere sensualitatē copulatā diabolo p malā cōsuetudinē seu inclinationē op3 intrare desertū ꝛ ibi itinerare .xl. diebus ꝛ q̄escere sub iunipero que repn̄tat nobis pniam. h3 em̄ iuniper⁹ corticē asperā ꝛ fructū medicinalē. et de ista iunipero dicit̄ in cāticis in persona aīe deuote. Canticoꝝ .vij. Ascendam in palmā ꝛ apprehēdā ei⁹ fruct⁹. vn̄ Bern̄. Ex qualitate remedij sumit̄ q̄titas pcti atq3 periculi. Si nō essent pctā mea ad mortē nō eēt opus tāta medela. Op3 ergo q̄escere sub iunipero cōsiderādo suoꝝ pctōꝝ magnitudie3 multitudinē ꝛ turpitudinē. Uel aliter dicēdum q̄ iuniperus est crux xp̄i q̄ fuit aspera et tn̄ fructus ei⁹ fuit medicinalis. Bn̄dicta hora in q̄ xp̄s passus ē: q: grā fuit nob exhibita ꝛ glīa paradisi pn̄tata. Sed qd significant q̄ angelus excitauit helyā ꝛ portauit sibi subcinericiū panē. Panis subcinerici⁹ ē dolor ꝛ amaritudo pcti. vn̄ ps. Quia cinerē tanq̄3 panē māducabā ꝛ potū meū cū fletu miscebā. Fugiam⁹ ergo cu3 helya a facie Jezabel. Cōmendem⁹ nos dō ꝛ beatissime matri sue: pn̄temusq3 illi angelicā salutationē orātes q̄ p nobis intercedat dicēdo. Aue.

¶ Ascende ad me in mōtē ꝛc. More solito mouet̄ qō terminata a magr̄is nostris theologis fundata in euāgelio hodierno: qō loq̄tur de his q̄ sūt obdurati pctis: ꝛ terminat̄ a Scoto in .iiij. sen. in materia d̄ penitētia. Utrū peccata p pniam dimissa redeāt eadē in numero: Dicit q̄ hoc pōt intelligi tripliciter. Primo q̄tu3 ad essentiā eo modo quo peccatū habet essentiā: ꝛ sic non redeūt. Secundo mō q̄tum ad equiualentiā: ꝛ sic non necesse est q̄ redeat peccatū recidiuāđ. Tertio q̄tū ad aggregationē. Un̄ dico q̄ sic bn̄ redeūt: q: bn̄ficiū illatū irritū fecit peccator Ideo p recidiuū seq̄tur aggrauatio peccati ꝓpter igratitudinē quā quis h3 de collata sibi gratia quā de⁹ dederat ꝛ nō suis meritꝭ.

¶ Leuate corda dn̄i. cogitatis ne q̄ velitis nolitis oꝫ veniatis ad iudiciu3: Dixim⁹ heri q̄ qn̄ quis apprehēsus est in materia criminali nō op3 q̄ mittat procuratorē. Qn̄ nos erim⁹ in mortis periculo aget̄ criminal'r cōtra nos. Sed dicetis: p̄r multa sūt remedia ad hoc per q̄ possum⁹ euadere iudicium. Primū ē appellatio. Qn̄ quis est iudicat⁹ i; vna curia appellat ad aliā. sic appellabim⁹ a deo et interim ꝓuidebim⁹. verū dicitis s̄ non totum. Uetis legē ciuilē. ff. quoꝝ appellatō n̄ recipit̄. l. ij. q̄ a sententia principis nō ē appellandū. Et idē habet̄ in maiori volumie. xxxi. di. ca. inferior. Casus est patēs. si habetꝭ aliquā cām in parlamēto ꝛ couincimini: et curia suprema dat arrestū nō est ampli⁹ remediū. Luce .iij. Genimina viperarū q̄s on̄dit vobis fugere a vētura ira. q. d. nemo. Cauillationes aduocatoꝝ ꝛ malicia ꝓcuratoꝝ tunc cessabūt. O peccatores terribili⁹ est adhuc de curia dei q̄3 de curia parlamenti appellare. ibi nulla penitus admittitur appellatio. vnde Bern̄. Ueniet dn̄s qui iudicabit iudicanda ꝛ reformabit reformanda: visitabit oēs ꝓcessus nostros ꝛ cōdēnabit vl' premiabit bm̄ qō gesserimus in corpore siue sit bonū siue malū [inq̄t Pau.] Uolo dicere q̄ conuertat̄ vnusq̄sq3 ad dn̄m deū suū: studeat placere iram indignationis sue: ꝛ laboremus dimittere peccata. Dimittam⁹ igr̄ vallē miserie ꝛ ascendam⁹ ad mōtē gr̄e. iux̄ verba thematis passumpti. Ascende ad me in montem: et esto ibi ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.

Pria erit sacri euāgelij expositiua.

Scda ascēsiōis sp̄ualis demōstratiua.

¶ Primo euāgeliū duo puncta cōtinet: a q̄bus preseruet nos saluator vt nō incidam⁹ in illa.

Primū est obstinatio detestāda.

Scōm est recidiuatio punienda.

Prima ps tāgit̄ in principio.

Scda ibi. cū immūdus sp̄us.

¶ Quātū ad primū. Accesserūt ad iesū scribe et pharisei dicētes. Magr̄ volum⁹ a te signū videre. Dixit iesus. Generatio praua et peruersa signū querit: ꝛ signū nō dabitur ei nisi ꝛc. ¶ Leuate corda. ista materia tangit vos istius ciuitatis. Sūt em̄ multe ciuitates in mūdo q̄ fecissent multo plura bōa q̄3 vos si habuissent monitiones ꝛ p̄dicatiōes q̄s vos habetis. Euangeliū loq̄tur de ciuitatibus iudeoꝝ. Cū ei saluator vna die p̄dicaret: venerūt scribe ꝛ pharisei dicentes. querimus signū videre a te. Scribe erāt doctores: ꝛ pharisei erant religiosi. Xp̄s vero incepit eos tangere vsq3 ad sanguinem ꝛ dixit,

Uos estis pessimi truphatores: vos non habebitis aliud signū nisi signū Jone pphete Nunquid viri niniuite in vna pdicatiōe Jone cōuersi sunt: vos aūt nō. qpropter ipi clamabunt aduersus vos. quam excusationem poteritis dare in iudicio? Dixit xps. ve tibi capharnaū: ve tibi bethsaida: q: si in tyro et syndone facte fuissent virtutes que in te facte sunt: vtiqz pniam egissent in cinere τ cilicio. maledictio erit sup capita vestra τ ibitis ad oēs diabolos. Uos audistis aliqñ de luxuria τ etiā de vsuris: et φ debetis aliena restituere sub pena dānatiōis eterne. Diceτq vos: pater dabim⁹ indigentib⁹ τ fabricis ecclesiarū: nunqd sufficit? Certe dico φ nō. oȝ restituere illi a quo abstulistis: nec aliq idulgentia vos subleuabit. Actu. vij. de Moyse dicebat beatus Stepha. Qui iniuriaȝ faciebat proximo suo repulit eum. Et post. Dura ceruice τ incircūcisis cordibus τ aurib⁹. vos sp spūisancto resistitis. Qñ aliquis ē cōsuetus in peccatis de die in diē indurescit τ tādeȝ efficit obstinatus. Uñ bernar. de cōsideratione ad eugeniū. Nemo vnqȝ duri cordis salutem cōsecutus ē ab eo: nisi forte mibās deus abstulerit coꝛ lapideū τ dederit coꝛ carneum. O pauperes filie τ mulieres mundane socie canū nolite obdurare corda vra: ꝫ cōuertimini instanter ad dñm. Nolite perseuerare in mala vita vra. ¶ In secūda pte euangelij tangitur recidiuatio punienda cū subditur. Cum immūd⁹ spūs exierit ab homīe transit per loca inaquosa τ nō inueniens requiē reuertit ad eundem locū adducens secum nequiores se dicēs: reuertar in domuȝ vnde exiui. Multi sunt qui resurgūt a peccato: τ subito per inconstātiā cadūt ad maioꝛa peccata. Ideo dicebat xpus φ fiunt nouissima hominis illius peioꝛa prioribus. ac si dicere vellet xpus iudeis. Uos estis peiores predecessoribus vestris: quia vt dicit hic Chꝛisostomus. patres iudeoꝛuȝ fuerūt ydolatre in deserto: sed Moyses extirpauit ydolatriam τ fugauit demonem. Nunc vero reuertitur ad filios iudeoꝛuȝ incitans eos ad occidendū chꝛistū. Non enī sufficit semel habuisse gratiā: sed opoꝛtet cauere a recidiuatione propter tria mala q̄ inde sequūtur.

Primū ingratitudo beneficij.

Secūdū meditatio periculi.

Tertiū incōsideratio dāni futuri.

¶ De pmo ps. cv. Obliti sūt deum q̄ saluauit eos τc. De scdo Eccl. iij. c. Qui amat periculū in illo peribit. De. iij. Deute. xxxij. Gēs absqȝ cōsilio τ sine prudētia vtinā saperēt τ intelligerent ac nouissima puiderēt. et ista tria mala sunt cā recidiuatiōis qñ aliquis nō cognoscit bonū qd deus fecit illū creando τ cōseruādo deus dimittit eum: τ sic labitur in peccatū. Simil'r qñ videt pericula et non cauet: tunc facile labit. etiā qñ nō cōsiderat fructum nec bona que deus facit. Caueamus ergo a recidiuatione o paupes peccatores: τ si al's fuim⁹ i pctis ꝯuertamur ad dñm dicēdo sibi. dñe da nobis grām satisfaciendi d pctis. Et sic ascēdaτq i mōtē glorie. Juxta verba the. passum. Ascende ad me τc.

¶ Quantū ad secūdam partē vultis ascendere ad mōtem glorie? habetis bonū aīm τ bonos pedes ad ambulādū per desertū: opȝ stare in tentorijs siue mansionib⁹: quarum vna est preceptoꝝ diuinoꝝ obseruatio. Sȝ dicetis. nos scimus bene φ opȝ seruare: sed quomō nescimus? Caueatis ne faciatis sicut pharisei qui poꝛtabāt fylateria in capite suo τ brachijs. Opoꝛtet ꝫuare precepta diuina itellectualiter: τ etiā veraciter τ adhuc hoc non sufficit: sed opoꝛtet obseruare reuerenter. Ideo Exo. xx. scribitur. Cunct⁹ ppl's videbat τ audiebat voces: τ dixerūt Moysi. Loquere tu nobis: τ non de⁹. ne forte moriamur. Dixitqȝ moyses. Nolite timere: nō enī querit a te de⁹ nisi vt timeas nomē ei⁹: et vt timeas deuȝ ex toto corde tuo τ reuerearis maiestatē etiā ex tota aīa. Nā maiestas diuina est summe reuerēda: vt inquit Bern. vnde Sap. Eccl. xxxij. Si non in timoꝛe domini tenueris te instāter cito subuertetur domus tua. Ubicūqȝ enī deus loquebat populo addebat istam clausulaȝ. Ego dñs deus tuus zelotes vindicans iniquitates patrum in filios vsqȝ ad tertiam τ quartā generationē: ad ostendendū φ precepta diuina debēt haberi in maxima reuerētia τ obseruari. vñ Bern. sup cantica. In veritate nihil efficaci⁹ ad gratiā dei hñdaȝ atqȝ seruādā q̄ oī tpe deū revereri. Si aliqñ fuistis i parlamēto τ i curia regis: opȝ sepe deponere biretū τ facere reuerētiam. Seruetis ergo pcepta diuina cū reuerētia. Nūquid quo

tiens legũtur littere regie ⁊ noiatur nomẽ regis: totiens oẽs deponũt biretũ: ꝙto magis debemus facere d̃ preceptis diuinis: qñ nomẽ eius admirabile noiatur. Sȝ dicatis vos dñi ecclĩastici quã reuerẽtiã hẽtis ad diuina ꝑcepta: nunqd ꝑceptũ diuinũ ẽ ꝙ sacdotes nõ cohitent cũ mulierib⁹: neqȝ teneant cõcubinas: Et vos dñi vsurarij nũquid est preceptũ diuinũ ꝙ ametis deũ sup oia: et vos facitis de pecunijs vestris deũ vr̃ȝ seu deos vr̃os. ergo vos nõ seruatis ꝑcepta. Similr̃ vos q̃ hẽtis filios: magis illos diligitꝭ: ꝙȝ vxores vr̃as ⁊ deũ ipm̃: inde sequũt magna odia. Uolo dicere ꝙ si tẽpe ꝑterito fecistis multa mala: male ⁊ irreuerẽter ꝟuastis ꝑcepta diuina. corrigatis vitas vr̃as vt ascẽdatis ad montẽ glĩe. Amẽ.

¶ Fe.v.pme dñice.xl. Sermo.xiiij.

Scende ad me i montem: et esto ibi. Aia q̃ peccauerit ipa morief. Ezech.xviij. Dñi ⁊ aie deuote si tenuistis doctrinã heri datã debetis laborare ad placẽdum deo ⁊ ad saluãdũ aias vr̃as. dictũ ẽ de helia qui fugit a facie Jezabel. sic aie que timent deũ debẽt flere añ pedẽ crucis: sicut fec̃ Helyas añ pedes iuniperi. Cõtra eos q̃ oppositũ faciunt loqtur ep̃la pñs ⁊ dicit Ezechiel qd ẽ ꝙ inter vos parabolã ꝯuertitis i ꝓuerbiũ: vr̃ vobis ꝙ si adã nõ peccasset ꝙ nõ essetis puniti. Dicebãt eñ iudei. p̃res nr̃i comedũt vuã acerbã: ⁊ dẽtes filioꝝ obstupescunt. hoc ẽ adã ⁊ p̃res nr̃i fecerũt malũ: ⁊ nos portam⁹ penã ꝓ ipsis. Dñs vero p ezechielẽ rñdet. vos iudei nõ excusetis vos sup p̃res vestros: qm̃ fili⁹ nõ portabit iniqtatẽ p̃ris: neqȝ pr̃ iniqtatẽ filij: ſ aima q̃ peccauerit ipa morief. Sed q̃retis forte sic. ergo ſȝ ezechielẽ aia nr̃a ẽ mortalis: Doctores eñ ponunt triplicẽ mortẽ. Quedã ẽ mors naturalˀ: alia est mors culpabilis: ⁊ alia ẽ mors gehẽnalˀ. De ꝑma.ij. Reg.xiiij. Oẽs morimur ⁊ tanꝙ aque dilabimur. in terrã eñ nõ reuertũtur. De scđa ꝑs. Illumina oculos meos ne vnꝗȝ obdormiã i morte: neqñ dicat inimic⁹ me⁹ ⁊c. De tertia ꝑs.di. mors peccatoꝝ pessima. Cũ igif dicit ezechiel. Aia q̃ peccauerit ⁊ aplus Ro.vi. Stipẽdia pcti mors. Nõ intelligit de ꝑma morte: qꝛ talis ẽ imortalis: ſ d̃ scđa vel tertia morte. De q̃ dicit Aug. ꝙ sicut aia facit ⁊ dat vitã corpi qñ ẽ i corpe: qñ vo est ex corp⁹ nõ hȝ opatiões vitales. sic ẽt qñ gr̃a cõcomitaf aiam orãteȝ hȝ orões meritorias. ſ qñ ẽ separata nihil põt meritorie operari. De tertia morte loqtur. b. Johãnes in apoc. xx.c. ⁊ ipam vocat mortẽ scđam: qñ sepabif aia a deo: ⁊ locabif cũ diabolis: ⁊ ista ẽ dura et terribilissima. Et tũc dicet xp̃us illud qđ hr̃ ad Ro.vi. Quẽ fructũ habuistis i illis in qb⁹ nũc erubescitꝭ: Offendatis inqt pau. deum ꝙtũ voletis: qꝛ in fine finali vos eritꝭ dãnati. nã seqtur. Finis illoꝝ mors ẽ. dimittatꝭ ergo pctõres miserrimã vitã vr̃am: implorate auxilium sctõꝝ: ⁊ ꝑserti btĩssime ꝟgis: vt det vobis grãm pctã vr̃a deflẽdi: qđ vt facilius faciat pñtabim⁹ sibi salutationẽ angelicam dicendo. Aue.

¶ Ascende ad me in mõtẽ ⁊c. More solito mouef qđ theologalis a magr̃is nr̃is theo. fundata in euãgelio hodierno ꝟm vsũ romanũ de cananea: ⁊ termiaf a Bona. disti.viij. scđi. Utrũ demones quotiẽscũqȝ volunt possint vexare corpora hũana ⁊ penetrare ⁊ inhabitare: Et vr̃ ꝙ possint penetrare: qꝛ hñt subtilitatẽ nature: ⁊ cũ sint sp̃us nullus corpus põt eos impedire. Et ẽt videf ꝙ possint inhabitare. qꝛ vt dr̃ Johã.xl. Nõ ẽ potestas sup terrã que cõparef ei. Rñdet Bona. ꝙ nisi de⁹ impediat pñt tẽtare penetrare ⁊ vexare: nisi a dõ ipediãtur. Ponit aũt q̃ttuor cãs ꝓpter quas de⁹ ꝑmittit ꝙ demones vexant hoies. Primo pp pcti purgationẽ: sicut hõ qui suis demeritis exigentib⁹ nõ vult corrigi a pctõ: necesse ẽ vt hic puniaf et i futuro. Scđo pp peccãtis correctionẽ: qꝛ de⁹ ꝑmittit diabolũ inhabitare vt eũ corrigat. Tertõ ꝓpter eorũdẽ cognitionẽ vt cognoscãt hoies quam penã in alio seculo patienf: nisi d̃ peccatis suis fecerit pniam. Quarto ad glĩe diuine ostẽsionẽ: vt. s. alij a vexatiõe liberẽtur.

¶ Leuate corda vr̃a pensatis ire aliqñ ad iudiciũ: ego inuito vos: ⁊ si ñ corrigatꝭ vitas vr̃as inuito vos ad oĩs diabolos. Dixim⁹ pridie ꝙ nõ potestis mittere ꝓcuratorẽ ⁊ heri appellatiões penit⁹ nihil valẽt. Dicetꝭ: pr̃ nos faciem⁹ sicut fit sepenũero i parlamẽto: nos allegabimus errores in processu: ⁊ sic prolõ

gabimus processuz nostruz p tres vel quat tuor annos ꝛc. vos nō dicitis totū. Habetis em̄ decretalē extra de iudicijs. ca. Nouit. in antiqs. ꝙ de⁹ nihil ignorat: ideo illa causa nihil valet. Dicetis forte nō possum⁹ aliter ꝓuidere: nos nō sum⁹ adhuc in medio quadragesime ꝛ ideo nos poterim⁹ in fine cōfiteri ꝛ saluari: qꝛ de⁹ misericors est ꝛ miserebitur nostri. Verū dicitis sed nō totuz. Habetis. ff. de seruitutib⁹ rusticoꝝ predioꝝ lex incipit. Hec aūt. ꝙ habēs ius ducēdi viaz p prediū alicui⁹: si suo iure nō vtaṫ merito venit priuādus. Habetis etiā in maiori volumine. xi. q. iij. ca. priuilegiū mereṫ amittere: qui cōcessa sibi abutiṫ potestate. Casus est patēs. quidā habebat ius eūdi ad eccliaz p pratū alteri⁹: ipse fuit piger: ꝛ nō trāsiuit p longū tēpus. Ali⁹ cui⁹ erat prediū placitat cōtra illū qui fuit negligēs vti suo iure: volēs eū priuare iure pscripto: venit corā imperatore: dicit īpator ꝙ merito erat priuād⁹. Et decretū dicit ꝙ quotiēscūqꝫ aliqs hꝫ priuilegiū apostolicū ꝛ suo priuilegio pōt priuari. Audite o pctōres vtinaz de⁹ nō faciat nobis taliter. Prouerb. ij. Reliquerūt iter rectū: ꝛ ābulāt vias tenebrosas. Vos dn̄i habetis nūc priuilegiū intrādi paradisuz p viaz pceptorū dei. cauete ne ius vr̄m pdatꝭ. Salomō dicebat. Ve vobis ꝓditorib⁹ xp̄ianis q̄ ambulatis p vias nō bonas. Queratꝭ vni luxurioso vtrū illa sit via paradisi? certe nō. Queratis vni vsurario vtrū ꝛc. certe nō. ꝛ sic de alijs. Volo dicere nūc in tp̄e quadragesimali: ambulet vnusquisqꝫ ea vocatiōe qua vocat⁹ est: ponat penā ad dimittēdū pctā: ꝛ ascendet ad montē grē. Iuxta verba the. p̄ assūpti. Ascēde ad me in mōtē ꝛ esto ibi ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scḋa erit virtuose ascēsionis declaratiua.
¶ Prima pars cōtinet duas partes.
In pria tāgiṫ diuie misericordie īploratio.
In scḋa tāgiṫ diuine mie ꝯdescētio.
¶ Prima adhuc cōtinet duas ptes.
In prima tangiṫ peccādi occasio.
In scḋa peccati deletio.

¶ Quantū ad primā partē. Egressus iesus secessit in partes tyri ꝛ sydonis ꝛ ecce mulier cananea a finib⁹ illis egressa clamabat dicēs. Dn̄e filia mea male a demonio vexaṫ In maiori volumie. di. i. c. Ius naturale. dꝛ ꝙ de iure naturali ē ꝙ mater ꝓuideat ꝓli ꝛ etiā ei cōpatiaṫ. Una vacca hꝫ pietatē de vitulo: canicula de catello: gallina vero recipit suos pullos sub alis ad seruanduz eos. Et mater hꝫ curā de filio aut filia: sicut habuit hodie cananea. quāto magis nos debemus habere pietatē de aīab⁹ nr̄is? Si ego dicerē vobis ꝙ iretis pedib⁹ nudis ꝛ ītraretis sctissima monasteria: ꝙ nō comederetis nisi radices. ꝛ si vobis eccliasticis dicerē ego ꝙ viueretis sicut apl'i vel sicut btūs bn̄dict⁹ btūs Bernardus: ꝛ alij scti religiosi: ꝛ qn̄ haberetꝭ tētatōes carnis ꝙ poneretꝭ vos inter spinas sicut fecit bn̄dict⁹. Sꝫ ad min⁹ si nō vultis tātū facere: sequimi istā mulierē cananeā. Et sicut ipsa īplorabat diuinā maiestatē ꝓ filia sua ꝓ qua postulabat elemosynā: sic etiā vos q̄ratis elemosynā pro aīab⁹ vr̄is. Discite ab vna gentili saluare aīas vestras. nunq̄ꝫ forte audierat xp̄m predicātē: nunq̄ꝫ susceperat sacr̄m baptismi: ꝛ tn̄ clamabat miserere mei fili dauid. O xp̄iani excecati: ista mulier vos accusat: ꝛ igratitudinē vr̄az rephendit. Una dierū cū xp̄s p̄dicaret iter iudeos: vidēs eoꝝ igratitudinē vēit ad paganos: ad ostēdenduz ꝙ fides debebat plātari iter eos. Cū aūt appropinquauit tyrū ꝛ sydonē egressa ē hec mulier: ꝛ genib⁹ flexis clamauit altissima voce: miserere mei fili dauid. Saluator nullū respōdit verbū: sꝫ stetit fortis vt leo. Btūs matheus nō erat ibi. sed iudas ꝛ oēs alij apostoli erāt oīs: q̄ dixerūt xp̄o. dn̄e dimitte eaz qꝛ clamat post nos. Ipsa em̄ vidēs euz nō dare verbū rogauit apl'os dicēs. Dn̄i mei intercedite pro me apud magistrū vr̄m. Tūc dixit xp̄s. nō veni nisi ad oues que perierūt dom⁹ israel. ꝛ tūc xp̄s dixit. vade ꝛ fiat tibi sicut petisti ꝛ sanata ē demoniaca. Dn̄i oꝫ exire extra tyrū ꝛ sydonē. Ista filia gerit figurā aīe existētis in pctō. vnde apo. xviij. Cecidit cecidit babylō magna ꝛ facta est habitatio demonioꝝ custodia oīs spūs imūdi. Tyrus iterpretatur angustia. Sydon venatio. Volo dicere ꝙ a tyro ꝛ sydone dꝫ exire pctōr ꝛ laborare p viā mandatoꝝ dei. Labor enim peccatoris est infructuosus. Sapiē. v. Lassati sum⁹ ī via iniquitatis ꝛ pditōis ꝛ ambulauim⁹ vias difficiles. q̄d ꝓfuit nobis supbia: aut diuiti

arum iactantia quid contulit nobis?tran-
sierūt oīa illa tanq̄ vmbra. Peccetis tantū
q̄tū voletis o pctōres quoniā nihil remane
bit vobis nisi angustia et dolor. Audite q̄d
dicūt dānati in iferno. Ue ve nobis. vbi sūt
nūc nostre superbie? vbi luxurie? vbi decepti
ones? vbi thesauri plurimi? Quid supest no
bis de oībus nisi angustia? Estis hic viles
meretrices q̄ datis tot tormēta: tot passio-
nes amatorib⁹ vr̄is: nūq̄d op₃ dānari p istis?
Dico certe q̄ sic nisi emēdet̄is vos. Quid igit
supest? Op₃ q̄ dimittatis nō solū pctm̄: sed
locū ⁊ occasionē peccati. q: scriptū est. Eccli.
iij. Qui amat piculū pibit in illo. Et si hoc
feceritis: fidelis est de⁹ qui dimittet vobis
oīa pctā vr̄a. In hystoria euāgelij video duo
verba singularissima. vnū est rigoris: aliud
est amoris. Rigoris ē illud qd̄ dicit xp̄s apo
stolis suis qn̄ orabāt p cananea dicētes: di-
mitte eā q: clamat post nos. Dixit saluator
fratres mei nō veni p ipsa q: ipsa est cana-
nea. Nō eni venerat pncipaliter pp̄ter paga
nos s̄ ppt̄ iudeos. S₃ dicit vnū verbū amo
ris. Uidēs ei₃ xp̄us q̄ cananea psistebat in
sua deuotiōe dixit sibi amorosissimū verbū.
vade ⁊ fiat tibi sicut petisti: ⁊ sanata ē filia
ei⁹ i illa hora. O pctōres qn̄ videbitis xp̄m
p fide in cruce pēdentē dicatis. O dn̄e mise
rere mei. qm̄ aīa mea est plena pctīs: ⁊ sicut
nō abhorruisti depcatiōe₃ cananee s̄ sana-
sti ei⁹ filiā digneris sanare aīa₃ meā. Uolo
dicere dn̄i q̄ dimittatis statū pctī: trāseūdo
per desertū penitētie vt ascēdatis ad mon
tē grē. Iuxta v̄ba the. paſ. Ascēde ad me ⁊c.
¶ Quantū ad scd̄a₃ partē₃ vultis ascēdere
ad illū montē desiderabilē in que₃ introdu
xit moyses populū israel. Uita hoīs breuis
est. o₃ festinare. o₃ currere. Inq̄t Paulus. i.
Cor. ix. sic currite vt cōprehendatis. Pueri
israel habuerūt multas māsiōes in deserto
anq̄ intrarēt terrā pmissionis. Spūaliter
scd̄a māsio vocat̄ preceptor̄ diuinor̄ obser-
uatio. Iam dixim⁹ op₃ seruare pcepta intel
lectualiter veraciter ⁊ reuerēter. Uos garsi
ones qn̄ vaditis ad visitādū domicellas nū
quid facitis eis reuerētiā magnā? Utinā es
setis ita diligētes ⁊ prōpti ad deū honoran
dū. dubito certe q̄ ista prōptitudo sit diabo
li. Quarta cōditio est q̄ pcepta debēt serua
ri integraliter. habem⁹ ad hoc tertiū, figurā,
⁊ ratiōnē. Tertius. habet̄ Jacobi. ij. Qui to-
tā legē seruauerit: offendat aūt in vno fa-
ctus est oīm reus. ideo xp̄s plangebat se de
iudeis dicēdo discipl'is Mat. v. Nisi abūda
uerit iustīcia vestra plusq̄ scribar̄ ⁊ pharise
or̄: nō intrabitis regnū celor̄. Habet̄ etia₃
extra de re. iu. in antiquis. ca. defleat. et sūt
verba August. libro de penitē. defleat pctōr:
q: offendēs in vno: fact⁹ est oīm reus. Habe
tis ad hoc figurā. iij. Regū. xviij. Usquequo
claudicatis in duas partes? dixit Helyas. si
dn̄s est deus sequimini eū: q: transgredien
do vnū pceptu₃ hō mortaliter peccat. Ideo
dicebat xp̄s Math. xix. Si vis ad vitā igre
di: serua mādata. Diceret vn⁹ dn̄s de parla-
mēto laus deo pater: ego nihil volo habere
de alieno. Hoc bonū est: s̄ nō dicitis totu₃.
nunq̄d aliqn̄ defendistis cām iniustā? nūq̄d
plongatis pcessus. Et qn̄ facitis iquestas
facitis maiores scripturas: vt habeatis ma
iorē pecuniā. vos n̄ estis vxorat⁹ dn̄e s̄ habe
tis vxorē in camera: q̄ seruit vobis de die ⁊
de nocte. Et vna burgēsis dicet. pr̄ nūq̄ ali
q̄d habui de alieno. nunq̄ fui meretrix. Ue
rū dicitis: sed nō totu₃. vos linguā habetis
acutā sicut nouaculā: ⁊ diffamatis oēs idif-
ferent̄. Leuate corda vr̄a. oēs qn̄ estis i vna
riparia in vna naui sufficit vnū foramē ad
submergēdū nauē: sil'r in vna domo sufficit
vnū foramē vni⁹ latronis ad oīa bona dep-
dendu₃. Uolo dicere nō sufficit seruare no-
uē precepta: nisi decē seruetis. neq₃ duo vel
tria: nisi totā legē seruetis integralit̄. Sua
deo igit̄ vobis vt dimittatis pctā. seruet̄ le
gē. itrate desertū pnie vt possitis venire ad
mōtē grē ⁊ pseq̄nter ad mōtē glorie. Amē.

¶ In die sancti Mathie. post prandiu₃.
Sermo. xv.

Scende ad
me in monte₃ ⁊c. Tu dn̄e
q̄ nosti corda hoī₃ ostēste
quē elegeris. Actuū. i. ⁊ i
epl'a hodierna. Si recor-
dami eor̄ q̄ mane dixim⁹
dn̄i mei ⁊ aīe deuote: vos debet̄ dare operā
ad bn̄ operādū. q: Ezechiel dicebat q̄ q̄ pec
cauerit: irremediabilit̄ dānabunt̄ nisi peni-
teant. S₃ qui erūt illi pr̄. Dicit epistola ho-

dierna q̄ cantat in honorē sancti Mathie. Tu dn̄e nosti. Istud verbū est terribile. dicere retis mihi vos dn̄i qs est securus: q̄ pctā sūt sibi deleta. nunq̄d et aliquo tpe pctā fuerūt dimissa iude ⁊ tn̄ fuit dānatus. Quid ergo nos q̄ nunq̄ fuim⁹ certi q̄ pctā sunt nobis dimissa. btūs Paul⁹. ij. Coꝝ. x. dicit. Qui gloriat in dn̄o glorief. Nō eni qui seipm cōmēdat ille probat⁹ est. Ecclesia hodie p̄sentat nobis vnū electū ad vitā eternā: sc; btm̄ mathiā. De lyra dicit: q̄ qn̄ aliqs eligit ad aliquā dignitatē si nō ponat obicē de⁹ dat sibi gratiā suā: sicut fecit hodie btō Mathie. Est aūt aduertendū: q̄ post ascēsionē xp̄i immediate oēs discipuli fuerūt in vnū cōgregati ⁊ petr⁹ tanq̄ senior eoꝝ dixit. Fratres mei vos scitis q̄d scriptū est i libris psal. de iuda qui fuit dux eoꝝ q̄ cōprehenderūt iesu; quō epatū ei⁹ accipere d; alter. soluto ei denario de mercede iniq̄tat̄ suspēdit semetip; ⁊ crepuit medi⁹ dānat⁹. Op; ergo eligere vnū ex his qui nobiscū sūt. Et oēs se posuerūt i oratione ⁊ posuerūt sortes. Dr̄ extra de electōe ⁊ electi ptāte q̄ cū nōdu; plenitudo tp̄is eēt data poterāt eligere sorte: sed nūc nō est licitū: vt pat; extra de sortilegijs. c. i. ⁊ vlti. Et erāt illi mathias ⁊ ioseph ambo iusti ⁊ dixit petr⁹. Tu dn̄e qui nosti corda ostēde quē elegeris. ⁊ tūc creator de⁹ misit signū ⁊ cecidit sup mathiā ⁊ cōnumerat⁹ ē cū. xi. apostolis. ¶ Sed circa hoc orit dubiū an possim⁹ scire si erimus dānati vel saluati nisi p reuelationē. Paulus ad Ro. viij. dicit. Quos p̄sciuit ⁊ p̄destinauit p̄formes fieri ymaginis filij sui. Quos autem p̄destinauit hos et vocauit. et q̄s vocauit hos ⁊ iustificauit. Quos aūt iustificauit illos ⁊ magnificauit. Ecce dn̄i quale signū dat nobis sacra scriptura. ¶ S; dicet̄. vultis ergo dicere q̄ si nō vocat nos de⁹ q̄ sum⁹ dānati: Augusti. p̄solatur pctōres sup iohānē sup illo passu. Johā. vi. Nemo pōt venire ad me nisi pr̄ q̄ misit me traxerit eū. Et q̄d faciā (inq̄t Augustin⁹) ego nescio si de⁹ nō vocat me. dixit. q̄ntūcūq; pctm̄ feceris cu; ad detestationē ei⁹ veneris ⁊ pcti cognitōe; scias p certo q̄ de⁹ te traxit: ⁊ est signū q̄ eris saluat⁹. Nullus ei pōt venire ad deū nisi ipso auxiliāte ⁊ trahēte. Iō petōres ⁊ peccatrices si vultis ascēdere in montē beatitudinis eterne dicat̄ xp̄o pēdenti i cruce. Cāti. i. Dn̄e de⁹ trahe me post te curREM⁹ in odorē vnguentoꝝ tuoꝝ. Nos ei sumus i hoc mūdo sicut in lacu sicut i luto a quo non possum⁹ surgere nisi iuuemur ⁊ trahamur ab aliq̄. Dimittam⁹ igit valles miserie ⁊ ascēdam⁹ ad mōte; grē. Iuxta verba thematis preassūpti. Ascēde ad me ⁊c. ¶ Ascēde ad me in mōtē ⁊c. More p̄sueto talis proponit theologalis q̄stio a magr̄is nr̄is theologis fundata in euāgelio hodierno ⁊ termiata a Bona. in. iij. dist. xlv. Utrū scti orēt p nobis: q: apostoli orabāt pro cananea. Respondet preallegatus q̄ sic.

Primo q: hoc decet diuinā maiestatē.
Scd̄o q: requirit propter nr̄am infirmitatem ⁊ sanctoꝝ perfectionē.
Tertio p̄pter suā charitatē ardentē.

¶ Primo maiestas diuina hoc exigit: q: peccatores deo sunt ingrati: ideo p se nō digni Iuxta illō dictū Gregorij. ⁊ recitat. iij. q. vij. ca. In grauiorib⁹. Cū his q̄ displicet ad intercedēdū mittit irati anim⁹ ad deteriora puocat. Scd̄o infirmitas nr̄a hoc req̄rit. Cū eni simus debiles ⁊ infirmi querim⁹ a fortiorib⁹ auxiliari. Tertio hoc req̄rit ardēs charitas ⁊ sanctoꝝ sublimitas q̄ cu; charitate mittit nobis influxū sue pfectōis. Uñ debem⁹ petere auxiliū oī; sctōꝝ ⁊ potissime btē virginis gloriose. Et iō festa oīm sctōꝝ celebramus vt pro nobis itercedāt. Et ita cananea orauit oēs aplos. ¶ Leuate corda vr̄a. Op; pēsare de aiab⁹ vr̄is vel dānari. op; etiā seruare legē. S; dicetis forte. pr̄ nos faciemus pniam tpe futuro. op; nūc facere bonū vultū dū sum⁹ iuuenes op; transire iuuentutē vos facitis viā paradisi nimis strictā: si vos faceretis sicut faciūt bullatores vos essetis bon⁹ socius. ¶ Audite nūc testor deū ⁊ veritatem quā predico: q̄ est magis stricta q̄ ego dicā. op; ergo facere q̄ sancti orēt p nobis. Habetis legē ciuilē. C. de precibus imperatori offerēdis. l. Illicitas preces irrationabiles imperatori porrecte nullo mō sunt admittende Ad ide; est capitulū in grauioribus. iij. q. vij. Deus nō aspicit quid sibi offertur sed a quo. Si nos volumus q̄ preces nostre oblate p btm̄ Mathiā; sūmo iperatori sc; xp̄o audiātur nō op; q̄ supplicationes nostre ptineāt aliqd̄ irrationabile. ps. Iniquitatē si aspexi in corde meo nō exau

dicet dñs. Vos vultis habere paradisũ ⁊ pe
titis ⁊ tñ estis in pctõ mortali. Certe hoc ẽ
irrationabile ꝙ habeatis. Volo suadere ⁊ ẽ
intẽtio mea vt dimittatis pctã vr̃a ⁊ oretis
sanctos. Et sic ascẽdetis ad montẽ grẽ. Ju⸗
xta verba thematis preassumpti. Ascẽde ⁊c.
¶ In isto sermone erũt due partes
Prima erit sacri euãgelij expositiua.
Scõa virtuose ascentõis demõstratiua.
¶ Quãtũ ad primã partẽ. Euãgeliũ loquit̃
de cananea q̃ petebat salutẽ ꝓ filia sua seu
elemosynã ⁊ erat paup multũ cananea ⁊ nũ
ꝙ̃ fuerat baptisata sed erat gẽtilis ⁊ paga
na: ꝙ̃ primũ vidit xp̃s ꝓstrauit se ad pedes
⁊ orauit apostolos vt itercederẽt pro ea. Ju⸗
xta illud Job. vij. Ad aliquẽ sanctoꝝ cõuer⸗
tere. nõ iuit ad diuinos nec ad sortilegos.
Si eñi queraẽ a vobis q̃re colit̃ festũ sancti
mathie: Dico ꝙ vt oret ꝓ nobis. Johannes
Gerson in tractatu de mẽdicitate spũali di
cit: ꝙ oratio nõ est nisi quedam elemosyna
spũalis. Ideo vadatis ad sctm̃ dionysiuз ⁊
videatis istos paupes quõ q̃rũt elemosynas
⁊ illi dicẽt vobis q̃liter debeatis orare. ¶ Ali
qui aũt heretici dicebãt: ꝙ scti in patria nõ
orabãt ꝓ nobis: q: cõformabãt se voluntati
diuine. Et sic cũ cognoscerẽt deũ velle aliquẽ
dãnare: volebãt etiã eiꝰ dãnatõeз ꝯformãdo
se volũtati diuine. ¶ In oppositũ arguit̃. q:
orare ẽ actꝰ charitatis: ꝰ scti in patria sunt
repleti pfectissima charitate: ideo orãt ꝓ no
bis. de xp̃o aũt vtrũ oret ꝓ nobis. Ideo i ec⸗
clesia nõ dr̃. xp̃e ora ꝓ nobis: ꝰ bñ dr̃ xp̃e ad⸗
iuua nos vel ꝓprie exaudi nos. Et hoc ideo
ẽ ne videamꝰ fauere errori arrij q̃ dicebat fi
liũ eẽ minorẽ patre. Cũ igit̃ xp̃s sit vnũ sup
positũ: lз in illo sint multe nature tales pro
positões cõmunit̃ nõ cõcedũtur nec admit
tunt̃. ¶ Leuate corda vr̃a iaз dñi scietis ora
re sctõs vt itercedãt ꝓ nobis: videatis istã
paganã q̃ venit a finibꝰ illiꝰ terre ⁊ orauit
ꝓ filia. Videatis vos bõe mulieres ãcillas
leprosas quõ q̃rũt elemosynas. nũq̃d dicũt
habeatis pietatẽ de tali leproso q̃ nõ videt q̃
nõ põt se iuuare in honore passiõis dñi nr̃i
iesu xp̃i date ei aliq̃d. Currite igit̃ ad pedes
dñi nr̃i ihu xp̃i. Dat ei aliquid: dicite illi. Pi
issime iesu ego sũ illa peccatrix q̃ in hospita
li meo .i. ꝯsciã mea habeo plurios leprosos
⁊ multos alios pauperes .i. pctã. Rogo per
meritũ tue passiõis da mihi elemosynaз de
merito passiõis tue vt ego possiз viuere spũ
alit̃ ⁊ possiз saluare aiaз meã. Vos dñi bur
gẽses qñ paupes q̃rũt sic elemosynã vos di
citis eis ite i pace. adhuc ipsi orãt magis ꝓ
itercessionẽ beate virginis: btĩ Dionysij Ni⸗
colai Anthõij: ⁊ sic de alijs. Tũc i fine finali
datis elemosynã: saltẽ vxor dicit vobis oз ali⸗
q̃d dare amore dei. oз facere sicut fecit hodie
cananea lз pmo fuerit reiecata ꝑ xp̃з posuit
mediatores apostolos: ⁊ tãdẽ ipetrauit q̃d
voluit. Volo dicere ꝙ recurramꝰ ad xp̃m ꝑ
itercessionẽ btĩ Mathie ⁊ alioꝝ apostoloꝝ
⁊ pseuerãter oremꝰ vt ipsis interuenientibꝰ
simus ad montẽ grẽ ⁊ glorie. Amen.
¶ Scõa pars sermonis propter breuitateз
tpis non fuit absoluta nec ad finem vsq̃ a
predicatore producta.

¶ Feria. vi. prime dñice. xl. Sermo. xv

Ascende ad me in mõtẽ ⁊c. Cũ auerte
rit se iustꝰ a iusticia sua et
fecerit iniq̃tatẽ morietur in
ea: i iusticia quã opatꝰ est
moriet̃: ⁊ cũ auerterit se ipius ab ipietate sua
quã opatꝰ ẽ ⁊ fecerit iudiciũ ⁊ iusticiã ipe ai⸗
mã suã viuificabit. Ezechie. xviij. ¶ Dñi ⁊ aie
deuote si tenuistis doctrinã hesternã debetis
icipere bñ agere. Dixi heri ꝙ deꝰ cognoscit
q̃s ẽ saluãdꝰ aut dãnãdus. Judas fuit i grã
et sub bono plato et tñ finalr̃ fuit dãnaus.
Sз diceretis: pr̃ q̃ pctõres fuerũt saluati: Rñdet
ezechiel. videt̃ vobis ꝙ deꝰ sit iniquꝰ ꝰ vos
estis. veniat ad me maior pctõr totiꝰ mũdi
⁊ agat pniaз ego suscipiã eũ. Et ꝑ oppositũ
sit religiosus magis deuotꝰ totiꝰ mũdi ⁊ a⸗
uertat se a iusticia sua bona morte nõ mori
etur ⁊ nõ viuet ꝰ dãnabit̃. O terribilis snĩa
Jõ dicebat Pau. i. Coꝝ. x. Qui stat videat
ne cadat. ⁊ Eccli. xv. Apposuit tibi aquã et
ignẽ ad q̃d volueris porrigẽ manũ tuã. Añ
hoĩeз vita ⁊ mors bonũ ⁊ malũ q̃d placuerit
dabit̃ illi. Vos estis nũc i ꝰmõe ⁊ dicitis apud
vosipsos nos sumꝰ satis boni. nos libẽter ve⸗
nimꝰ ad sermões. certe nescio. Nescit eni hõ
an amore vel odio dignꝰ sit. Eccl'es. ix. Nos
sumus nũc boni ⁊ cras erimus mali. Estis
hic o truphatores q̃ dicitis ꝙ in morte suffi

rit vnū bonū spūm ad saluādū. O sña in-
felix audite Bernardū in cōtēplationibus
Credo ꝙ de centū milibꝰ ꝑsonis q̄ cōtinu-
auerūt plures annos in pc̄tō ꝙ vix ē aliqs
qui faciat cōdignā penitentiā. Jō ysa.xliiij.
Quasi pannus mēstruate vniuerse iusticie
vr̄e. Uolo dicere vt oretis in hūilitate ⁊ dica
tis. Dñe deꝰ detis mihi grāꝫ bñ agēdi. vt aūt
facilius ipetremus illud per intercessioneꝫ
sue dignissime matris dicemus. Aue.

¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. More solito
mouet questio tractata a magistris nr̄is ⁊
presertiꝫ a Bonauētura in.iiij. sup euāgelio
hodierno vbi dr̄: ꝙ infirmi curabant in pi-
scina. Utruꝫ in sacramētis noue legis sit a-
liqua virtꝰ insistēs causatiua grē vel alicu
ius dispositōnis preuia ad gratiā. Opinio
cōis tenet ꝙ nulla est talis virtus in aqua
baptismi nec in alijs sacramētis: queadmo
dū in aqua iordanis in qua mundatus fuit
naamā a lepra: qr inter oēs alios leprosos
curatꝰ est. Sic etiā in ista ꝓbatica piscina.

¶ Leuate corda vr̄a q̄d dicūt aīe vestre: ti-
metis ire ad iudiciū: si possetis respōdere ꝑ
ꝓcuratorē bonū eēt vobis: s̄ certe oꝫ ꝙ vos
ipsi vadatis. nō est remediū. nunq̄d habetis
doctores ⁊ mēdicātes dicētes ꝙ viuatis ioco
se ⁊ ꝙ oīa bñ se habebūt. Habetis decretalē
extra de officio iudicis ordinarij. c. ex pte. ꝙ
absolutio ipetrata ꝓ aliquibꝰ excessibꝰ taci
tis hmōi excessibꝰ absolutio nō valet. Idem
habetis in. ff. de rei vēdicatōe. Incipit lex in
fundo. false accusans aliū nō venit audien
dus nec i accusatōe sua recipiēdꝰ. Estis ne
adhuc ꝯfessi dñi mei: vos habetis vestꝝ dñꝫ
Jacobuꝫ qui nihil audet dicere. Uos bñ di-
citis mea culpa: mea culpa: s̄ nō minus cō-
mittitis vsuras nec minꝰ ꝯtinuatis malā vitā.
Dicit papa ꝙ si quis veniat ad ipetrādum
absolutōeꝫ ⁊ taceat veritatē talis nō ē abso
lutꝰ. Mat. vij. Nō oīs q̄ dicit mi dñe dñe itra
bit regnū celoꝝ. Diceti forte: ego suꝫ ꝯfessus
sꝫ pnia ē mihi nimis rigorosa nō posseꝫ illā
cōplere. Dico ꝙ hoc nō ē verisimile nec s̄m
legē ciuilē estis i hac accusatōe audiēdi. qr
dicit Hieronymꝰ. anathema sit q̄ dicit xp̄m
aliq̄d ipossibile. Uolo dicere ꝙ si tpe p̄terito
fuistis in pc̄tō iaꝫ instat tēpus penitentie.
Cōuertimini ad dominū emendando vitā
vitā vestrā: ⁊ sic ascēdetis ad montē gratie.
Juxta verba the. pas. Ascende ad me ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a ascensionis spūalis demonstratiua.

¶ Euangeliū duo continet.
Prio notat passiōis xp̄i ꝓfūda declaratio.
Scd̄o pc̄ti preteriti debita emendatio.

¶ Quantū ad primū dicit euāgeliū: ꝙ erat
dies festus ⁊ ascēdit iesus hierosolymaꝫ et
erat ꝓbatica piscina q̄ habebat q̄nqꝫ porti-
cus ꝑ quos intrabāt infirmi illā piscinam.
⁊ erat ibi multitudo languentiuꝫ. Angelus
aūt descēdebat ⁊ mouebat aquā: ⁊ tantum
in die sanabat vnus. dicit Hugo cardinalis:
ꝙ istud festuꝫ erat festum penthecostes: q̄d
colebant iudei: eo ꝙ in tali die legem moysi
receperāt. Querit insup ille Hugo vñ habe-
bat illa aqua virtutē sanādi ifirmos. ¶ Di-
cūt aliqui ꝙ regina sabba qñ venit ad audi
enduꝫ sapiētiaꝫ Salomōis vidit in spū vnū
ligmuꝫ ⁊ cognouit ꝙ illud erat in quo debe-
ret suspendi redēptor mundi. Ipse vero fe-
cit sepeliri infra terrā ne iueniret. in illo lo
co erat illa piscina. ex quo aqua habebat illā
virtutē sanatiuā: vt dicūt expositores: ⁊ tpe
incarnatiōis incepit miraculose natare su
per aquā. Hugo vero dicit ꝙ oīa q̄ erāt in an
tiqua lege figurabāt ea q̄ nos habemꝰ i no-
ua lege in aliquo sensu vel anagogico vel al
legorico morali aut tropico. Et sicut baptis
mus iohannis figurabat baptismū xp̄i: ita
illa piscina in qua mundabātur aīalia ad
sacrificāduꝫ significabat nobis dolorosam
xp̄i passionē virtute cuius nos oēs munda
mur a delictis. Leuate corda vr̄a. dixi vobis
a principio quadragesime ꝙ dies veneris
sunt nuncij passiōis xp̄i. Ista eniꝫ piscina si
gnificat nobis corpus xp̄i: ⁊ quinqꝫ porticꝰ
significant quinqꝫ plagas corporis xp̄i vñ
fluxit sanguis ad saluanduꝫ ⁊ mundādum
oēs immūdicias nostras. Zacharie. iij. In
illa die erit fons patēs domui Dauid ⁊ ha-
bitātibus hirl'm in ablutione pc̄toꝝ. Unde
Jsa. xij. Haurietis aquas in gaudio de fon-
tibus saluatoris. Uenite igit oēs ad haurie
das aq̄s. vos porci luxuriosi. ⁊ vos p̄lati clau
di ambulātes in tenebris ⁊ ceci q̄ nō videtis
nisi terrā vadatis ad piscinaꝫ saluatoris. i.
ad arboreꝫ crucis. ⁊ vos viles meretrices ꝓ
perate ad fontē, venite vos religiosi ⁊ p̄sby

teri ad iesum et ipse vos mūdabit a delictis omnib⁹: pperate et emite vobis aquā de fonte saluatoris absq; vlla pecūia Isa.lv. ¶O pia cōteplatio.o misericordia xpi infinita. Christ⁹ inuenit vnū paraliticū.xxxviij.annis laborantē in infirmitate sua et dixit illi. Uis sanari? ita dñe sꝫ hoies nō habeo. Dixit saluator.surge tolle grabatū tuū et ambula. Iste aūt ifirm⁹ est pctōr putridus et obstinatus totus paraliticus q nō hꝫ aures ad audiēdū nec oculos ad videndū: nec man⁹ ad se iuuādū.vñ ps. Aures hñt et nō audiēt man⁹ hñt et nō palpabūt ꝛc. Iste ad subleuandum se a pctō debet.

Primo surgere pctm̄ derelinquēdo.
Scdo tollere grabatuꝫ vere confitēdo.
Tertio ambulare virtuose operando.

¶De primo Pau.ad Ephe.v. Surge q dormis: et exurge a mortuis et illumiabit te xps ¶De scdo ps. Stratū meū rigabo. De tertio Apoc.iij. Ambulabūt mecuꝫ in albis qr digni sūt. ¶Dñi burgēses vultis hre talē medicū? vult sanari opꝫ tollere grabatū dimittēdo ɔcubias et oia pctā.et sic creator ipe videbit vos ituitu pietat et dabit vobis grām recedēdi a pctō et sic ascēdat ad montē grē. iuxta verba the.preas. Ascēde ad me in ꝛc. ¶Quantū ad scdam parteꝫ. Loqmini mihi: habetis bonū cor ad trāseundū desertū? nō ē remediū oꝫ seruare legē vel dānari integraliter vt dixim⁹ heri. Sꝫ dicet vn⁹ tabellio vl' aduocat⁹.pater nō vellē esse latro ſ; vellē q pctm̄ luxurie nō fuisset pctm̄? Certe hoc nō est possibile. Ideo oꝫ ponere quintā ɔditōeꝫ s. q opꝫ seruare precepta fiducialiter et magnanimiter: sic q nec murmure nec dolore dimittam⁹. Ad Heb.x. Habētes fiduciā i introitū sanctoꝝ in sanguine xpi:qr iniciauit nobis viā nouā. Deut.xxx. Mādatū hoc qd ego pcipio tibi hodie nō supra te ē neq; procul positū nec in celo sitū Mat.xi. Uenite ad me oms q laboratis et onerati estis et ego reficiā vos:qr iugū meū suaue ē et onus meuꝫ leue. Prie Jo.i. Hec ē charitas dei vt mādata ei⁹ custodiam⁹ et mādata ei⁹ grauia nō sūt. Pro quocūq; nō dēm⁹ dimittere seruire deo. Sꝫ quō debem⁹ seruare legē:habemus decretalē in antiqs extra de sñia excōmunicatōis ca.sacris.q q inuitus pticipat cū excōmunicatis nō ē excōmunicat⁹:qr pati magis q agere videt. Si vero attract⁹ p metuꝫ eēt excōmunicat⁹ vt dicūt doctores Uos q habetis mulieres amatorias nunqd amore illaꝝ mulierculaꝝ:descēditis ad peccanduꝫ et dimittēduꝫ legē dei. Heu me dñe vtinā cuꝫ tāta diligentia laboraretis ad seruiēduꝫ deo qtuꝫ adseruiēduꝫ dyabolo. Uideatis illuꝫ q tāta passus ē pro vobis i cruce.dedit vobis pcepta nō difficilia. Sꝫ videamus quō in ista ciuitate seruat lex xpi. Habeam⁹ duos testes validissimos. Dicit prio Hiere.vij.et.xliiij. Misi ad vos seruos meos pphetas et nō īclinauerūt aurē suā vt cōuertētur a vijs suis malis. Dicat isup Eccl'.xli. Ue vobis viri ipij q dereliqstis legē altissimi Dñi si nati fuissetis i maledictiōe infelices essetis. Quid si moriami in maledictōe eterna.hoc eni tāgit vos scholares q habuistis multas inspiratōes vt intretis in religiōeꝫ et tñ ad obtēperandū parētibus: dimisistis illas. Audite Paulū ad Heb.xij. Recogitate eū q taleꝫ sustinuit a pctōrib⁹ aduersum semetipm ɔtradictionē. Uos mulieres mūdane dicitis q nō estis fortes ad ieiunādū: et tñ estis fortes ad chorisanduꝫ ad seruiēdū diabolo ad chorisandum et sic de alijs. Uolo psuadere vt ponatis penā ad seruiendū deo et renuncietis dyabolo.dimittatis vallē miserie:et ascendatis ad monteꝫ gratie. Iuxta verba the.preassumpti. Ascende ad me in monteꝫ et esto ibi ꝛc.

¶Feria sexta prime dñice.xl. post prandium. Sermo.xvij.

Scende ad me in montem: et esto ibi. Duxit eos in mōtē excelsuꝫ seorsum et trāsfigurat⁹ est ante eos. Math.xvij.et in euangelio crastino. ¶Dñi et aie deuote si tenuistis dicta in pcedētib⁹ oꝫ laborare ad ascēdenduꝫ montē grē.btūs Bern.dicit vnū singulare verbuꝫ:q sī nō eēt pena inferni pparata nō seruātib⁹ legē: et nō cauētib⁹ a pctis:et hō nihil aliud optaret nisi puritatē ɔscie sufficeret p mercede. Certe filie religiose et vos aie deuote nihil aliud est nisi puritas ɔscie. sufficit ei p leticia cordis q aia

fit dura: et si qs hoc faciat ppter seruitiū dei non eum penitebit. Hortor vos vt habeatis sp bonū cor: q si sciretis qd est esse in mōte gre: nō esset aliqs vrm q nō vellet eē cū creatore. Quid igit dz esse in religiōe bene seruata: Certe hec ē alia paradisus terrestris. Dicite mihi oro amatores religiōis cū Ber. qd est eē in religiōe bn̄ seruata. ¶ Bern. inqt Dn̄e bonū ē nos hic esse: q ibi videt gloria paradisi per imaginatōez eternitatis. p cōtēplationē memorat qd factū est in hūtm. per recordationē vero pctōꝝ in obliuionem mittunt. Dicatis mihi: comeditis porros et allia. Vn̄ filij israel existētes in deserto comedētes māna habebāt nauseā et cupiebāt comedere de cibis egyptioꝝ et de allijs et porris eoꝝ. Nu. xi. ¶ Dn̄i religiosi dicatis mihi si placet vtruz appetatis aliqn̄ reuerti in egyptū: Porri et allia p̄io dāt appetitū. Secūdo vero faciūt fetere anhelitū. Tertio faciūt flere oculū. Sic faciūt pctā vr̄a nisi vos emēdaueritis. Sed q seruire vult deo in religionē māducat māna dulcissimū oē delectamētū in se habēs: et odorē suauitatis. Sapiē. xv. Talē cibū comederūt boni religiosi et bone religiose postq̄ p detestatōez cibaria egyptiorū abiecerūt. Volo dicere q vnusquisqz in sua vocatione studeat dimittere peccata et agat pniam. Et vt facili⁹ hoc faciat recurrere dz ad btissimā virginē mariā pn̄tādo sibi āglicā salutatōez: et di. Aue. ¶ Ascēde ad me in montē et c. More solito mouet qstio termiata a magistris nr̄is theologis: et pserti a Bona. in tractatu ɔtra calūniatorē. Vtrū pfectio status pficiat ad salutē sine pfectione act⁹. ¶ Nota q triplex est pfectio scz beatoꝝ: et istā habebim⁹ qn̄ erimus in padiso. Alia ē superogatōis quā cōsequūt religiosi qui se submiserūt ad obseruandū cōsilia. Alia est pfectio necessitatis ad quā oēs xp̄iani obligant. ¶ Dn̄i religiosi solutio nr̄e qstionis est ad humiliandū frōtē nr̄i stat⁹ religiōis. sine exercitio virtutis nō est pfectio: s aduersio. nō est status pfectionis: sed piculū dānatōis. Aristo. eni primo ethicoꝝ dicit: q habitus nō facit hoiez felicez: alioqn dormiēs esset felix. Vn̄ felicitas est optime viuere sm esse pfectū: et inde prouenit q cū pfectione habit⁹ sine pfectione act⁹ nō posset qs saluari. ¶ Leuet pectora vr̄a. durū eēt si qs diceret q essetis dānati. Et vos mulieres etiā illud esset vobis satis durum si illud diceretur. vos dicitis in corde vestro q sancti īvocatōe q estis et scte fuerūt saluati. verꝝ dicitis s nō totū. Est ei regula iuris li. vi. q priuilegiū psonale sequitur psonaz et extinguit cū psona. Casus est patēs. Rex venit parisi⁹ et dedit vnā domū vni domicelle. vtruz sequit q dederit sorori aut cōsobrie: certe nō. Volo dicere q si feceritis q scti. fecerūt vtiqz habebitis padisuz: et ascēdetis ad mōtem gr̄e. Iuxta verba thematis passumpti. Ascēde ad me et c.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima erit passionis dn̄i nostri iesu christi demonstratiua.

Scd̄a stat⁹ religiōis virtuose declaratiua.

¶ Leuate corda vr̄a: vultis ascēdere ad mōtē gr̄e opz hr̄e ɔductorem. qn̄ Moyses voluit mori istituit Josue vt dux ppl̄i. Dux noster: via ad eundū ad patriā. ¶ Bonauen. in tractatu q vocatur apologia dicit q nos d̄bemus ɔsiderare passionem dn̄i nostri iesu xp̄i ad quattuor.

Primo ad plorandū.

Scd̄o ad gaudendum.

Tertio ad admirandū.

Quarto ad requiescendū.

¶ Nos habem⁹ figurā Ezech. ij. Ad hoc videbā et ecce librū scriptū int⁹ et foris: et in eo ɔtinebant tria. s. lamētatiōes: carmē et ve. Vos iuuenes mulieres qd habetis in libris vr̄is de carmib⁹ et choreis: liber erat script⁹ int⁹ zelatōez diuinitatis: extra p ɔtēplatōnē hūanitatis. in cruce ē vnū corp⁹ hn̄s caput inclinatū ɔtra supbiā vt hūilietis vos. Extēsa brachia ɔtra auariciā. corp⁹ vgineū sanguinolētū ɔtra cōcupiscētias et luxurias. corp⁹ in cruce ligatū et affixuz ɔtra pigritiā. p inimicis orātē cōtra inuidiā. felle potatū ɔtra gulā. Bona. i tractatu q intitulat stimulus amoris dicit: q q bn̄ respicerz crucē īueniret ibi diuinitatē: sapiētiā: scientiam: miam: potētiā: et iusticiā. Magna certe est ibi sapiētia: qn̄quidē in arbore crucis inuenit remediū redēptiōis et nō angelice restaurationis. Magna mia: quia de⁹ pater filiū vnigenituz pro nobis morti exposuit. Magna iusticia pro eo q voluit nō potentia sed precio mortis filij satisfacere p pctō.

nõ eñ diuina iusticia fuisset placata nisi filius suus fuisset passus in natura assũpta. Magna potentia hõ demonẽ victoriosissime vicit. Et de illo mirũ imoduz ꝛ triũphauit. Iuxta illud dictũ xp̄i. Ioh.xij. Nũc iudiciũ est mũdi: nũc princeps hui⁹ mũdi eijcieẗ foras. Crux est arbor plena oib⁹ bonis fructibus. Si eñ folia alicui⁹ arboris sint bona necesse est vt fruct⁹ ei⁹ sint meliores. De folijs ei⁹ dicit p̄s. Et foliũ ei⁹ nõ defluet. Nos declarauim⁹ die veneris primũ foliũ: hodie ẽ scd̃s nũcius passiõis dñi nr̄i iesu xp̄i. Euãgeliũ loquiẗ de piscina hñte qnq3 portic⁹: piscina ẽ corpus xp̄i bñdictissimũ. porticus vero sũt qnq3 vulnera q̄ sũt ad sanitatez ꝑ oibus infirmitatib⁹ nr̄is. Scd̃z foliuz siue scd̃z verbũ isti⁹ arboris fuit cũ xp̄s pẽderet ꝑ duo brachia vertit faciẽ suã ad latronẽ ꝛ dixit ei hodie mecũ eris i ꝑadiso. Lãdulph⁹ dicit ꝙ in passõe xp̄i erãt centuz viginti milites: ꝛ erãt duo latrões suspẽsi cũ eo: ipse aũt in medio. Malus vero latro truphabaẗ cũ alijs militib⁹ q̄ spuebãt in faciẽ ei⁹. Bonus vero latro increpabat ip̄z dicẽs. Nos q̄dem digna factis ꝛc. Et id̃ vertit orõez ad xp̄z ꝛ dixit. dñe memẽto mei duz veneris i regnũ tuum. christus vero dedit sibi vnuz foliuz in sanitatẽ. s. hodie mecũ eris in paradiso. Et habet tres colores.

Primus est rubeus qui significat amorem,
Scd̃s est niger q̄ significat dolorez.
Tertius blaueus q̄ significat vigorẽ.

¶ De primo ad Ro.viij. Proprio filio nõ pepercit: s̄ ꝑ nobis oib⁹ tradidit illuz. Et iste color dr̄ amor. De scd̃o habeẗ Iob. Fr̄es mei lõge fecit a me: ꝛ noti mei quasi alieni recesserunt a me. De tertio Deut'o. xxxij. ego occidã ꝛ ego viuere faciã: ꝑcutiã ꝛ ego sanabo ꝛ nõ est q̄ de manu mea possit eruere. Vos dñi mei vadatis ad cartusiẽses. ego fui in vno cõuẽtu eoꝝ. Et q̃primũ fui itus venit ad me vn⁹ de seniorib⁹ ꝛ dixit mihi. pr̄ deq̄ mihi aliqd̄ bonuz cõsiliuz ego dubito dãnari. ego ei habeo tot scrupulos i ꝯscia nescio quõ euadere. Dicatis mihi dñi si illi religiosi qui quotidie cõfiteṅẗ timẽt: quid dz eẽ de nobis qui sum⁹ nutriti in pctis. Deus paẗ proprio filio nõ pepcit: sed pro oibus tradidit illuz. nunq̄d dubitatis ꝙ nõ parcat nobis si ꝑseueremus in pctis. Christus etiaz dolorem vehementissimum habuit. Inter oẽs ei presentes nemo tenebat q̄relaz ei⁹ nisi mater ꝛ latro ꝛ aliq̄ mulieres q̄ eũ comitabãẗ. ꝛ fratres sui id ẽ discipuli fugerãt oẽs. O q̃tus dolor. habuit etiã vigorẽ xp̄s: q2 nõ obstãte pena ac dolore dñabaẗ sup̱ sensualitatẽ. dicebat ego occidã ꝛ ego viuere faciaz ꝛ nõ ẽ qui de manu mea possit eruere. Vos filie accipiatis ista folia: studeatis cõplacere saluatori. dimittamus igiẗ vallem miserie ꝛ ascendamus ad montẽ gratie. Iuxta verba the. preassumpti, Ascende ad me in montem ꝛ esto ibi ꝛc.

¶ Quãtũ ad scd̃az partez. si velletis ṽtuose in religione ꝑsistere: oz hr̄e septẽ meditationes: cuz q̄bus plurimũ poteritis proficere: ꝛ finaliter saluari. btũs Berñ. sup̱ illud cãticorũ. Pone me sicut signaculũ sup̱ cor tuuz. dicit ꝙ sex sũt gradus q̄b⁹ q̄s dz ꝑficere in religiõe. Primus est sancta meditatio. vos iuuenes meditamini ꝙ oia pctã vr̄a et oẽs cogitatões vr̄e videbũẗ ꝛ apparebũt i die iudicij. Sd̃s gradus ẽ imitatio virtuosa. Leueq̄ corda domicelle. paucũ ẽ hr̄e meditationẽ: nisi habeam⁹ imitatõez. Vñ xp̄s Mat. xvi. di. Si q̄s vult post me venire abneget semetip̄m: ꝛ tollat crucẽ suã ꝛ seq̄tur me. ꝛ Paul. ad Ephe. v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi: ꝛ ãbulate i dilectõe sicut ꝛ xp̄s dilexit vos. Dñi q̄ venistis ad audiendũ ꝑdicatõez: creditis saluari audiẽdo ꝛ cogitãdo passionẽ xp̄i: certe opz imitari xp̄m. Nunq̄d caiphas: annas: ꝛ p̄ncipes iudeorũ oẽs vider̄t xp̄z crucifixũ: ꝛ tñ ñ sũt facti meliores: vos vaditis ad matutinas: debetis pẽsare ꝙ hora matutinaꝝ sudauit sanguinẽ: ꝛ fuit capt⁹: ligat⁹: ꝛ verberat⁹. hora p̄ia fuit duct⁹ ad pylatũ. hora tertia fuit crucifixus. ꝛ sic de alijs. s. lingua iudeoꝝ clamãtiũ ꝛ dicẽtiũ. tolle tolle crucifige eũ. ꝛ fuit idut⁹ veste alba: in signũ derisiõis. Opz ista pẽsare ꝛ imaginari ꝛ cõpati xp̄o ꝛ dicere sibi. dñe de⁹ ego suz illa infelicissima peccatrix aĩa ꝑ qua tu tãta passus es. Id̃ dicit xp̄s Cãti. vij. pone me vt signaculũ sup̱ cor tuũ. oz eñ aĩe deuote ista ponere in aĩo suo ꝛ sepe imaginari ꝛ xp̄z imitari. Vos fatue mulieres loq̄mini mihi: nunq̄d hẽtis amatores q̄ dãt vobis flosculos: ꝛ ponitꝭ amore eoꝝ iter vbera vr̄a: vos estis scripte i libro dyaboli ponaq̄ istuz

Osculū passionis dñi nr̄i iesu xp̄i sup corve strū: sup vbera vr̄a. In cruce em̄ licet reluceant oēs v̄tutes: tn̄ p̄cipue charitas ꝛ humilitas. Uos dñi religiosi seq̄mi xp̄m i tribus votis. p̄rimo i obediētia: q2 fact⁹ ē obediens vsq3 ad mortē: mortē aūt crucis. Scdo i castitate seu virgitate. i pede crucis xp̄i n̄ erāt viles meretrices: s̄ btissim a v̄go maria que fuit virgo aū ptū: v̄go i ptu: ꝛ v̄go post ptū. Tertio seq̄mini eū i pauptate. credo ꝙ vidistis suspēdi latrōes: l3 deponātur eis vestes tn̄ dimittit̄ eis camisia. xp̄s fuit nud⁹ suspēsus in cruce: sicut exuit de vtero m̄ris: q̄uis fm̄ Bern̄. btissima virgo ad tollēdū verecūdiam hūanā: posuit ei velū aū locū secretū. nunq̄d fuit paup i natiuitate: s̄ paupior fuit q̄n suspensus fuit i cruce. ꝛ vos mundani portatis cathenas aureas ꝛ alias supfluas vanitates ꝛc. Uolo dicere dimittatis peccata vr̄a: ɔtēplamini passionē xp̄i: ꝛ venieṫ ad hereditatem supnam.

¶ Sabbato dn̄ice p̄me xl. Ser. xviij.

Ascēde ad me in montē: ꝛ esto ibi. Dn̄m elegisti hodie vt sit tibi de⁹: et ābules in vijs ei⁹ ꝛ custodias cerimonias illi⁹ ꝛ mādata atq3 iudicia: ꝛ obedias ei⁹ imperio. Deute. xxvi. Dn̄i ꝛ aīe deuote si retinuistis doctrinā heri tactā ōbeṫ aīari ad laborādū p salute aīa2 vr̄a2. Ezechiel dicebat ꝙ si q̄s dimitteret pctm̄ ꝙ dn̄s pceret ei: et p oppositū q̄ nō dimitteret dānaret̄ finalit̄ bono iure. Iō eccl'ia ꝑponit hodie statū filio2 israel ꝛ mala ad q̄ se submiserūt. Et iō orauit Moyses ad dn̄3 dicēs. tu scis dn̄e ꝛc. dn̄i filij israel erāt i deserto ad eūdū i terra3 ꝑmissionis ꝛ erat multitudo copiosa: ꝛ pauci intrauerṫ. Et dixit ill' moyses. Filij mē02 amini q̄ dixi vobis i mōte synai q̄n dedi vobis legē: vbi dixistis mihi. Loq̄re tu nobis: et nō loq̄tur dn̄s ne moriamur. ꝛ ꝑmisistis adiplere p̄cepta ei⁹: vt venire posseṫ ad t̄ra3 ꝑmissiōis: ꝛ iuramēto firmastis. O pctōres xp̄iani si ppl's iūdeo2 q̄ nō expectāt nisi terrā ꝑmissiōis: ꝑmiserunt seruare legē dei: a fortiori nos debem⁹ cū nobis ꝑmittat̄ r̄gnū celo2. ¶ Leuate corda vr̄a: nunq̄d ꝑmisistis fidē deo i baptismo: ac ei⁹ seruare mandata renūciare diabolo ꝛ pompis ei⁹: salte hoc fecerūt patrin⁹ ꝛ matrina p vobis. Alexā. d̄ hal lis. iij. pte sūme exponit q̄d ē renūciare diabolo ꝛ pōpis ei⁹. Et dicit ꝙ ē renūciare pctō sub pena dānatiōis eterne. Certe o3 seruare legē ꝛ articulos fidei vel dānari. hoc. di. paulus Hebr. iiij. Timeam⁹ frēs ne forte relicta pollicitatiōe existimet̄ aliq̄s ex vobis deesse ꝛc. Nō em̄ ē bn̄placitū dn̄o in vijs eo2. Caue te vobis dn̄i ne veniat sup capita vr̄a sicut filijs israel: q2 de oīb⁹ illis q̄ igressi sūt desertū solū duo intrauerṫ terrā ꝑmissiōis. Cauete ne fides quā in baptismo ꝑmisistis frustra sit. Uolo dicere dimittatiṡ lutū pctō2 recurrētes ad dei genitricē dicēdo. Aue.

¶ Ascende ad me in mōtē ꝛc. More cōsueto mouet̄ q̄ theologal' a magr̄is no. theol'. fundata i euāgelio hoð. vbi d̄r ꝙ xp̄s duxit tres discipulos in mōtē excelsū ꝛ oñdit eis gl'iam corpis sui: ꝛ p̄serti a Scoto disti. iiij. quarti. Utr̄. s. hō i p̄nti vita possit cōseq̄ btitudinē. Et dicit ꝙ i vita p̄nti de potētia ordinata nō pōt haberi btitudo: sed illa repugnātia nō ꝑuenit ex pte ip̄i⁹ aīe: q2 ip̄a ē ita capax sicut i patria. nō ꝑuenit ēt pp mortalitatē: q2 xp̄s q̄uis mortalis ab instāti cōceptionis fuit vere btūs. s̄ difficultas ꝑuenit ex effectu btitudis: q2 effect⁹ btitudis ē tollere oīs repugnātias. tn̄ de potētia absoluta pōt q̄s i p̄nti statu cōseq̄ btitudinē. Leuate corda: quid dicūt sp̄ōs vr̄i dn̄i: velletis inuenire largā viā vt possetis saluari: arcta ē via que ducit ad patriā. vigilare vos op3 ꝛ custodire p̄cepta. habeṫ ad hoc legē ciuilē. ff. cōmodati vel cōducti. lex incipit. In reb⁹ accōmodatis res alteri accōmodata si pereat tenet̄ ɔmodatari⁹ nedū de dolo s̄ de culpa: nedum leui s̄ etiā leuissima. Idē h̄r ex̄ d̄ ɔmodato. ca. cū gr̄a. in antiq̄s. Casus ē patens. q̄dā burgē. vult ire ad nuptias: oēs portant cathenas ꝛ ip̄a nō h3: venit ad cōmatrē suam dicēs. cōmater mea cōcedatis mi cathenā vr̄am ego p̄cor. dicit alia. libēter ɔcedam vobis: s̄ cauete ne pdatis: q2 marit⁹ me⁹ nō daret mihi aliā. tūc ista burgē. vadit ad nuptias: ꝛ in vespere ponit cathena3 infra archam suā ꝛ non claudit eā: fur venit ꝛ capit eam an mulier debeat soluere cathenā: Dic imperator per maiestatē nostrā decernim⁹

q restituat. Quid erit de vobis dñi qñ eritis ante iudicē: qñ dicet vobis. Redde rōnē vili cationis tue. Quis pstitit vobis corp⁹ ⁊ aīaʒ nunqd de⁹: ⁊ quare hoc: vtinā ppter vtilitatem suā: dico q nō: sed vt seruiam⁹ ei. Audi te Pau. Ro. vi. Sicut exhibuistis mēbra ve stra seruire immūdicie ⁊ iniqtati: ad iniqta tē: ita nunc exhibete mēbra vr̄a seruire iusti cie in scificationē. O domicelle qs dedit vo bis oculos: nunqd deus: vtrū ad aspiciendū vr̄os amatores: nō. Quis dedit vobis corp⁹ nunqd de⁹: vtrū ad dedicandū diabolo: cer te nō. Uolo dicere illud Prouer. iiij. Omni cu stodia sua cor tuū: q: ex illo vita pcedit. Su adeo igr̄ vobis vt defect⁹ corrigatis ⁊ penite at vos offendisse deū: ⁊ relinquatis vallē mi serie ⁊ ascē. ad mōtem gr̄e. iuxta ver. thema tis passumpti. Ascēde ad me ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scda erit vtuose ascēsiōis demōstratiua.
¶ Primo euāgeliū bm vsū romanū ē idē ho die ⁊ cras. ⁊ ptinet tria mysteria.
Primū añs trāsfigurationē.
Scdm cōcomitās trāsfigurationē.
Tertiū sequēs trāsfigurationē.
¶ Dñi ⁊ aīe deuote rogate xpm vt ducat vos in mōteʒ thabor: sicut hodie assumpsit tres discipulos. Math. xvij. Pe. Joh. ⁊ Jaco. ⁊ ce pit orare. Lu. ix. Et trāsfigurat⁹ ē ante eos. albus sicut nix. Dñi retineatis hoc verbū sin gulare: xp̄s assūpsit tres solū discipulos: ad ondendū q plures sūt dānādi q̄ saluādi. et ascendit in mōtē thabor ⁊ trāsfigurat⁹ ē an te eos. Si qs caperet tunicā meā nigrā: da ret albam ⁊ similē vultū: ego eēm trāsfigu rat⁹. i. i aliā spēm mutat⁹. Magr̄ frācisc⁹ d chymenis doctor patriarcha hierosolymita nus describit psonā xp̄i. si vidistis ymaginē que ē i capella sctā parisi⁹ in ostio: xp̄us erat talis lōgitudinis quo ad corp⁹. Ambulabat sp sine caputio: capite discoopto: hēbat pil los lōgos vsq ad hūeros demissos ad mo dū nazareoꝝ: sup quoꝝ capita ferrū ascēde re nō debebat. Hr̄ de sansone Judicum. xiij. Habebat barbā coloris castaneaꝝ lōgā vsq ad pect⁹. ⁊ Landulph⁹ addit q xp̄s nunq̄ risit: sed sepe fleuit. in resuscitatiōe Lazari: ⁊ in passione. habebat faciē pallidā sicut peni tentes: habebat pmixtā rubeo in medio fa ciei. Et dicit ille d chymenis: q habebat tu nicā coloris cinerū q̄ erat rotūda tā in supe riori q̄ in inferiori parte: ⁊ in manicis factaʒ cū acu: ⁊ erat brodata i pte inferiori in fim brijs bʒ modū iudeoꝝ: quā btissima vgo ma ria suis pprijs manib⁹ texuerat: q crescebat ipso crescēte: nec veterascebat. ⁊ sub illa tuni ca habebat vnā breuē tunicā per vnū annuʒ añ passionē suā. Trāsfigurat⁹ ē ante discipu los ⁊ posuit se genibus flexis: ⁊ facies ei⁹ re splendēs plusq̄ sol: vt dicit Mat. ⁊ Pe. ⁊ tā ta visione stupefact⁹ cuʒ nesciret qd deberet dicere: dixit. dñe bonū est nos hic eē. Leua te corda: si vultis ascendere ⁊ videre xpʒ trāsfiguratū: opʒ capere tres discipulos ⁊ ascen dere in mōtē. Criso. dicit ⁊ btūs Tho. iii. iij. pte. q. xlv. dicit q hoc fecit ad ostēdendū di uinitatē. Prio assūpsit petrū pp dignitatis preeminētiā: q: debebat eē pontifex. Secun do Jac. assumpsit pp pmū martyriū: quia in ter aplos prim⁹ passus ē martyrium. Tertio Joh. ppter vginitatē nobilitatē: q: vgo erat.
¶ Circa antecedētia trāsfigurationem tria sūt. tres apli sumūtur. scdo orō pmittitur. ⁊ tertio in mōtem ascēdit. Tres apli sūt tria vota religionis: q̄ cū tu emiseris ne moreris deo reddere. Ideo ps. Redde altissimo vota tua. Dñi religiosi opʒ seruare tria vota vl dā nari cū diabolis. Quid ē vouere paupptatē ⁊ thesaurizare: vel saltē hr̄e volūtatē habendi pecunias: Que castitas nō habere vxores ⁊ habere cōcubinā ⁊ meretrices: ad oēs dia bolos talis castitas. Et vos dñi religiosi di citis q nō sūt nisi qdā cerymonie. vos secu lares audite me. Petr⁹ interpretat cognitō. Jaco. supplātans. ⁊ Joh. cōtinētia. Opʒ co gnoscere peccatū primo ⁊ supplātare diabo lū ⁊ seruare castitatē matrimonialē. Domi ni ecclīastici vultis ascēdere i mōtē btitudi nis eterne: oʒ q habeatis istos tres discipu los. Primo petrū. i. cognitionē ⁊ sciam. vos ministratis sacra ⁊ nescitis rn̄dere ad mini mā qōnē q̄ fieret de formis sacroꝝ. Prime ad Coꝛ. xiiij. Si qs ignorat ignorabit. ⁊ in canone di. xxxviij. c. Ignorātia mater cūcto rū erroꝝ maxime ē sacerdotib⁹ vitāda: qui docendi officiū in populo dei susceperūt ⁊c. Quid dicitis vos presbyteri: ponitis vos ad audiēdū cōfessiones ⁊ nesciretis rn̄dere vni casui tāgenti psciam. veniet vnus vsurar⁹

aut symoniacus qd dicetis: Cecus em̄ ceco viam pbēs: ambo in foueā cadūt: vt dr̄ Mathei. xv. Scdo debetis habere Jacobū. i. resistentiā. vos habetis beneficiū ꝛ dicitis ꝙ ē ad nutriēdū vos. verū dicitis: ſꝫ vos nutrictis meretrices. male studuistis capl'ꝫ. Nulli ex de rebus eccl'ie non alienandis. vos debetis defendere bona eccl'ie ꝛ diuidere in tres. ptes. Una pars dꝫ eē ministrātiū. Scda dbꝫ esse pauperib⁹. Et tertia p edificijs ecclesie. et vos exponitis qualiter de⁹ scit. Vos seculares oretis deū vt dignet eccl'iam spōsaꝫ suā preseruare. Tertio opꝫ habere Johānē. Vos dñi psbyteri: diaconi: ꝛ subdiaconi: oēs vouistis in eccl'ia occidētali votū solēne: vt habetur extra de voto ꝛ voti redēptione ca. qō votū li. vi. Jdeo si velitis saluari opꝫ vos eē castos. Dñi curati hētis in parrochijs vr̄is m̄ltos cōcubinarios: ipi sūt excōicati: ꝛ vos ministratis eis corpus xp̄i. O diabolicos viros melius esset ponere vos in latrinā infectaꝫ ꝗ̄ in latrinā diaboli. Apl's dicit. Coꝛ. vi. ꝙ fornicatores ꝛ ipudici eternaliter dānabuntur. Orate ergo cū xp̄o vt i morte dignet vos iuuare ꝛ cōducere in hac valle pcti ꝛ deducere ad mōteꝫ grē. Juxta verba the. passum, Ascende ad me ꝛc.

¶ Quantū ad secūdaꝫ partē loqmini mihi dñi: vultis transfigurari: oꝫ ascendere i mōtem nō passibus corporis: sicut dicit Augu. sed affectib⁹ mētis opꝫ stare in secūda mānsione q̄ est diuine legis obseruātia. Hodie ē dies sabbati. per totaꝫ istā ebdomadā dixim⁹: ꝙ precepta diuina sunt obseruanda itegraliter: fiducialiter: reuerenter: veraciter: intētionaliter. Opꝫ nūc dicere ꝙ precepta diuina sunt obseruāda perseuerāter. Et de hoc habemus auctoritatē ꝛ rōnem ꝛ figurā. De primo Math. x. Qui perseuerauerit vsqꝫ in finē salu⁹ erit. ꝛ Apo. ij. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: ꝛ dabo tibi coronā vite. ꝛ Jsido. hispalēn. dicit. Salus bene agētib⁹ pmittit: sed perseuerātib⁹ corona glie confert. Et ideo lꝫ bonū sit incipere: meli⁹ est cōtinuare: ſꝫ optimum pseuerare. Bernar. i epl'is dicit. Neqꝫ meritū neqꝫ mercedē: neqꝫ bonā retributionem: neqꝫ futurā gloriā quis promeret nisi i perseuerantia. Et Gregorius in homelijs. cauda bestie i sacrificio offerebat. in cauda perfectio operis. in capite initiū: et oia vult de⁹ sibi offerri. Ad h̄ hēm⁹ figurā Gen. xxxvij. Jacob qui fecit tunicam talarē filio suo Joseph. i. vsqꝫ ad plātam pedis: qꝛ eū valde diligebat. Pater Jacob est de⁹ pater ſm Greg. qui habuit multos filios. plāta pedis ē perseuerantia in opere. Vos dñi venitis ad ecclesiam: vos primo debetis habere intētionem rectā: vt faciatis ob reuerentiaꝫ dei et non ad videndū amasias vr̄as. Etiā vos p̄dicatores debetis predicare nō propter questam adulterantes verbum dei: nec pp laudem populi: nec ppter beneficia: qꝛ alit' melius esset flere ꝗ̄ pdicare. Sed dicetis: pat' nos sumus satis boni: si post pascha possemus habere licentiā faciendi bonū vultum nos essem⁹ cōtēti de deo. Certe opꝫ irremediabiliter pseuerare vel dānari. Arist. ij. Ethi. dicit: oportet ꝙ operans operet sciens ex electione propter finē debitū: ꝛ ꝙ operet constanter ꝛ perseuerāter. Utinā vos mulieres que habetis caudas: sil'es estis caudis bestiaruꝫ in operationib⁹ vr̄is. Vos adulteri dimisistis adhuc luxurias vestras: ꝛ vos cōcubinarij concubinas: Audite Paulum a dextris ꝛ Petruꝫ a sinistris duos testes validissimos. Dic petre loquere isti ciuitati. ij. Pe. ij. Sunt sicut canes reuersi ad vomitū. Dic et tu Pau. illud qd scripsisti ad Gal. iij. O insensati galathe quis vos fascinauit nō obedire veritati: añ quoꝝ oculos iesus xp̄s proscriptus ē: ꝛ in vobis crucifixus. Domi testor vos habetis multos quotidie sermões sunt multe ciuitates in mūdo si habuissent decimā partē predicationū fecissent multo plura bona: ꝛ emēdassent peccata sua plus ꝗ̄ vos fecistis. vos estis vt dicit Petr⁹: sicut canis qui est bestia immūda: qui ꝗ̄primꝫ eiecit escam de stomacho: iterū redit ad vomitum. Volo dicere ꝙ emendetis vitas vestras. seruetis precepta: dimittatis peccata et sic ascendetis ad monteꝫ glorie. Quā nobis concedat Amen.

¶ Dominica secūda. xl. Sermo. xix.

Scende ad me in montē: ꝛ esto ibi. Hec voluntas dei sanctificatio vestra: vt abstineatis vos a fornicatione: et

non solū a fornicatōe:s; etiā ab oi pctō luxurie:vt sciat vnusqsq3 vas suū possidere i sanctificatione et honore. Prime ad thessa.iiij. Dñi ꝛ aie deuote: si retinuistis doctrinā3 hesternā debetis aiari ad seruiedū creatori.dixi ꝙ elegim⁹ dñm deū creatorē vt seruiam⁹ ei ꝛ ei⁹ pcepta custodiam⁹. Sz qd ē qꝺ debem⁹ suare:? Rñdet pau.dicēs. Hortamur vos id ē reqrim⁹ ꝛ rogam⁹:vt ob reuerētiā sacri baptismatis qꝺ sumpsistis:ꝛ ob reuerētia3 passionis iesu xpi seruetis fidē qua3 pmisistis:ꝛ pcepta q̄ de⁹ pcepit:q2 volūtas dei est sanctificatio vr̄a. Sctificari vero i sacra scriptura tripl'r accipitur. vno mō tm̄ valet sic a peccato purgari. pme ad Cor.iij. Tēplum dei sctm̄ ē:qꝺ estis vos. Scḋo tm̄ valet sicut virtutibus abūdare. Apoc.vlti. Sctūs sanctificet adhuc. Oi tpe debem⁹ deū requirere singulariter in hoc tēpe. sicut dñica pterita dicebat eccl'ia. Ecce nūc tp̄s acceptabile ꝛc. Tertio idē ē ꝙ gl'ia paradisi saluari. vñ ps. Exultabūt sancti in gl'ia. ꝛ istā sanctificatōnē debem⁹ oēs optare. Leuit.xix. Estote scti q2 ego sanct⁹ sū.ꝛ.i. Pe.iij. Petrus q̄ hodie fuit in trāsfiguratiōe dñi nr̄i iesu xpi hortatur nos oēs vt laborem⁹ sctificari ſm lege3. Dicit em̄ Aug.li.soliloqoꝝ. Impossibile est: ꝙ quis in delicijs affluat ꝛ ad delicias trāseat:vt hic et i futuro gaudeat:vt hic ipleat ventrē ꝛ superi⁹ mētē. Uolo dicere ꝙ si al's offendistis deū:laboretis cōplacere saluatori p intercessionē sue matris cui more ↄsueto dicetis. Aue maria.

¶ Ascende ad me in montē ꝛc. More ↄsueto mouet qō theo.a magr̄is nr̄is theologis fundata in euāgelio hodier. vbi hr̄ ꝙ xp̄us duxit tres discipulos in mōtem ꝛ trāsfiguratus ē corā eis. Utꝝ ex puris naturalibus hō possit btificari:? Scotus dist.xl.qr̄ti dicit ꝙ hoc pōt intelligi dupl'r. Ex parte potentie passiue:ꝛ sic dico ꝙ aia est capax btitudinis Alio mō per potētiā actiuā ꝛ actiue concurrere. Et sic nō pōt natural'r eam attigere:cū beatitudo cōsistat in clara visione diuinitatis quā nō pōt aia attingere:cū aia nō cōtineat diuinā essentiā formal'r aut eminēter et p ↄn̄s nō ē possibile ꝙ aia ex puris naturalib⁹ possit btif[illegible]ri. Leuate corda vr̄a. tietis dānari vos m[illegible]eres:? nunqd studetis in theologia:? vtinā essetis boni theo logi ꝛ bn̄ diligeretis deū. Uos scitis ꝙ qn̄ aliqs accōmodat aliquid dz reddere. Sz dicūt mūdani. nos habem⁹ mūdum q̄ militat aduersus nos:ꝛ iuuētutē q̄ est difficilis ad trāseūdu3 et iuuenes mulieres dicūt ꝙ op3 cōplacere maritis. ꝛ dñi de curia dicūt ꝙ op3 tēporisare ꝛ dissimulare. tp̄s nō ē sicut solebat: s; qn̄ veniet senectus pr̄ nos faciem⁹ bonā ꝛ grossam pniam. Bene dicitis:s; nō totū. Habet3 legē ciuilē. C. de rebus creditis ꝛ iureiur. et incipit lex. Si qs. absurdū ē ꝙ qs redire cogatur ad id qꝺ semel renunciatū est. Casus legis ē de quodā q̄ fuit incarcerat⁹ pp aliqꝺ crimē: ꝛ factis informatiōib⁹ cū diligēti inquisitiōe renūciauit liti. postmodū vo data snīa voluit redire ad ius cui pri⁹ renūciauerat. Dicit impator. p maiestatē meā hoc nō dz fieri. Ad idē est decretalis extra de puilegijs ꝛ excessib⁹ puilegiatoꝝ.c. Accedētibus. Si vni puilegiū fuit cōcessū:ꝛ si post priuilegiū actū fuerit cōtrariū: priuilegio carebit. Casus ē talis. qdā monachi querebāt decimas a tēplarijs q̄s possederāt longo tēpe ēt postq̄3 a tēplarios fuerūt deuolute. dicit papa ꝙ si ita ē ꝙ abbas ꝛ monachi pbarēt: ꝙ tēplarij de terris pdictis per.xl. annos. cōtinue soluerūt decimas:.ꝙ cōpellerēt eos ad soluēdū:q2 tacite vident puilegio renūciasse. Casus ē patēs. Uos estis oēs boni frācigene. postq̄3 vnus miles cōmisit crimē lese maiestatis. Rex diligit eū ꝛ mittit sibi vnū de seruitoribus suis ꝛ dicit sibi ꝙ q̄rat mia3 et dabit sibi absolutionē. Ipe aūt dic famulo regis:ego non q̄ro nisi iusticiā. Iterū mittit rex. Ipse sp querit iusticiā. Tādē capit ꝛ ponit in carcerib⁹. confitet crimē. snīat ad mortē. mittit ad regē vt habeat gratiā. Dic imperator q2 semel spreuit gr̄a3 ꝙ nūq̄3 habebit ꝛ suo priuilegio priuabit. Ideo audite durū verbū Pau.ad Roma.ij. Scḋm duriciam cordis thesaurizas tibi irā i die ire ꝛ reuelatōis iusti iudicij dei. Utinā deus nō faciat nobis sic. A principio quadragesime deus vocauit nos dicēs. Conuertimi ad me i toto corde vr̄o ꝛc.q.d. querite absolutionem ꝛ oīm pctoꝝ remissionē. s; cum venerit hora mortis dicetis. dñe da mihi gr̄am. qn̄ diabolus tenebit vos difficillimū erit impetrare. Uolo dicere o pctōres: postq̄3 rex nos vocat et postq̄3 est paratus dimittere offensas ne

ſcimus ſi videbimus quadrageſimā futurā dimittamꝰ peccata ⁊ vallē miſerie ⁊ aſcen-damꝰad mōtē gr̄e.xix. verba thema. paſſū-pti. Aſcende ad me in ⁊c.

¶ In iſto ſermone erūt due ꝑtes.
Pria erit ſacri euāgelij expoſitiua.
Scōa virtuoſe aſcēſiōis declaratiua.

¶ Quantū ad primū euangeliū hodiernuꝫ continet tria myſteria. Prio ꝑcedentia trāſ figuratiōnē. Scōo cōcomitātia. Tertio ſub ſequētia. Vidimus heri pmū myſteriū quō xp̄s aſcendit in mōtē ⁊ aſſumpſit tres diſci pulos. Dixi quid ē trāſfigurare et ꝙ nō eſt niſi in alia figura apparere: q: prius xp̄s fu it dulcis gratioſus: ſ; habuit vultum penitē tis: ⁊ apparuit facies eius ſicut ſol ⁊ veſtimē ta eius ſicut nix. et apparuerūt cū eo Moy ſes de limbo: ⁊ Helyas de paradiſo terreſtri et loquebātur de his q̄ debebāt fieri in hirl'ꝫ tꝑe paſſiōis. ⁊ dixit Petrus ſtans genibꝰ fle xis. dn̄e bonuꝫ ē nos hic eē: bn̄dicta ſit hora in qua aſcēdi iſtū mōtē. Aug. dicit. More mur hic dn̄e vt te cōtēplemur. Nō memora batur petrꝰ celi nec terre neꝗ alteriꝰ rei: q̄d ſi guſtaſſet vnā guttā illius beatitudis quā nunc habet: O bone mulieres vtinā fuiſſet cum petro. Sed quare voluit trāſfigurari i cōſpectu iſtoꝝ diſcipuloꝝ: dixi heri vnā cau ſam. Alia ē ſm̄ Grego. q: ſpes premij minu it penā vel timorē flagelli. pro eo em̄ ꝙ xp̄s dixerat apl'is ꝙ irent ꝑ totum mundū et ꝙ eſſent ab oībus illuſi: ideo vt eſſent magis animoſi oſ̄dit eis premiū qđ cōſequerētur.

Et ibi facta fuerunt tria.
Primo faciei alteratio.
Scōo veſtimētoꝝ radiatio.
Tertio terrenoꝝ obliuio.

¶ De primo Math. xvij. Reſplēduit facies eius ſicut ſol. De ſecūdo dicit Matheꝰ. ⁊ ve-ſtimenta eius ſicut nix. De tertio. Neſciens petrus quid diceret dixit. bonū ē nos hic eē Iſayas ad hoc dicit. xliiij. Oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs aſcēdit: q̄ preparauit deus diligētibꝰ ſe. ⁊ Ambro. lib. de libero arbitrio. Tanta ē iocūditas lucis eterne: tāta pulchritudo: tāta incōmutabil' veritas ⁊ etiā ſi nō liceret in ea ampliꝰ ma-nere ꝗ̄ vniꝰ diei hora ꝓpter hoc ſolū āni hꝰ vite innumerabiles pleni diuitijs ⁊ circūfluē tia bonoꝝ tꝑaliū merito cōtēnerent. O pec catores habetis appetitū ſaluādi: ſi vixiſſe-mus a principio mūdi vſꝗ nūc vel vſꝗ ad finē mundi: ⁊ habuiſſemꝰ oīs penas q̄ pn̄t cogitari: multoplures adhuc deberemꝰ pati ad habēdū gloriā vniꝰ hore in illa regiōe tā pulchra tāꝗ iocūda. O miſerrimi mūdani cōtēnite gloriā hꝰ mundi q̄ eſt mixta cū mil le miſerijs. Videte exēplū petri qui ſolū vnā guttam beatitudinis corporalis guſtauit ⁊ oblitus ē oīꝫ dicēs. bonū ē nos hic eē. O bo ne ieſu a te ſuſpiramꝰ deuote clamantes vt nos in hoc exilio ⁊ periculo ad portū tue bti tudinis nos deducas. Fuiſtis aliq̄n in ma-ri: aliq̄n naute qui ſūt prope portū ad ſeptē leucas incipiunt iocūdari: ſed repēte ſupue nit periculū ⁊ ſubito tēpeſtas maris abſor-bet eos. Loquebātur helyas ⁊ moyſes xp̄o d̄ exceſſu quē paſſurus erat in hirl'ꝫ. vos vide bitis illuꝫ q̄ ſic cōſolabatur in ſacro altaris per fidē. dicatis ergo ei. Dn̄e deꝰ ſi habuiſſeꝫ tantā gratiā ꝙ potuiſſem te aſpicere in pe-de mōtis in valle: queſiuiſſeꝫ tibi tuā ſctām miam. nūc igiť rogo vt peccata mea deleas et des mihi poteſtatē aſcēdendi in mōtem beatitudinis eterne. ¶ Sed q̄retis fortaſſe vnde veniebat claritas corꝑis xp̄i. Reſpon-det Tho. in. iij. parte. q. xlv. ⁊ de lyra ſuꝑ Ma theū ꝙ claritas illa corporis xp̄i fuit in pa tria. ideo Mat. xiij. d̄r: ꝙ ſancti fulgebūt ſic ſol in regno patris eoꝝ. ¶ Sed q̄rūt adhuc doctores vtrū erit dr̄ia. Dico ꝙ nō erit dr̄ia ꝗ̄tum ad ſpeciē: ſed ſolū ꝗ̄tū ad tp̄s: quia gloria ſaluatoris fuit ad tp̄s: ⁊ gloria btōꝝ erit eterna. et veſtimenta illa non mutaue-runt colorē ſm̄ ſe: ſ; ſicut claritas ſolis radi ans ſuper domuꝫ reddit domū ſplēdidam: ſic claritas corꝑis xp̄i redundabat ſupra ve ſteꝫ. Tertio tangiť terrenoꝝ obliuio. Petrꝰ enim oblitus ē oīa mundana. Ariſto. dicit. vij. ethicoꝝ: ꝙ paſſiones vehementes tollūt memoriā: ⁊ concupiſcentie faciunt obliuiſci gaudiū. Petrus em̄ taliter fuit paſſiōatꝰ ꝙ neſciebat vbi erat. Et iſtā tranſfigurationē debemus ponere in nobis. Quecūꝗ ei fecit chriſtus ad noſtrā inſtructionē operatus ē. Omēs debemus lucere ſicut facies ieſu xp̄i Et vos laici debetis eſſe clari ſicut veſtis ie ſu chriſti mundādo cōſciās vr̄as: exuētes ve terem hoīem et induētes nouas veſtes. hoc autē opꝫ facere ꝑ ſex dies: ⁊ tunc q̄libet trāſ

figurabit de statu pcti ad statū glie. In sex em̄ diebus deꝰ creauit oīa. In prima creauit lumē. Fiat lux. ⁊ facta est lux. In secūda firmamētū. In tertia solē ⁊ lunā. In qrta aues et pisces. In quinta bestias terre. In sexta hoiem. In septima vero die requieuit ab oī opere. Per lumen intelligitur bene agendi conceptio. per firmamētū bn̄ agēdi deliberatio. per terrā celūqꝫ boni operis fructificatio. per lunā boni exempli demōstratio. per aues ⁊ pisces vite actiue ⁊ cōtēplatiue occupatio. p hoiem vite eternalis eleuatio. Primo o peccatores debemꝰ habere bonū lumē cognoscēdo peccatū. Secūdo firmamentuꝫ ad bn̄ agendū nos disponere. Tertio ponere penā ad non reuertendū ad peccatum. Quarto dare bonū exemplū. Quito laborare in vita actiua vel cōtemplatiua. Sexto eleuare mentem ad celestia. Et sic ascendemꝰ ad nomen gratie. Iuxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem ⁊ esto ibi. ⁊c.

¶ Quantū ad secūdā partē posuimꝰ sex mā siones in deserto presentis vite: oportet stare in qualibet. diximus de duabus primis mansionibus. Est autē tertia māsio cōmissoruꝫ omniū debita emendatio. credo ꝙ Iudith habuit de hac noticiā. Iudith. viij. Corripimur tanqꝫ filij ad emēdationē nō ad ꝑditionē. Dn̄i si fecistis malū opꝫ emēdare vitam. Ad emendandum autem vitam tria debent nos inducere.

Primuꝫ est mandantis auctoritas.
Secunduꝫ impenitentis periculositas.
Tertiuꝫ emendantis fructuositas.

¶ De primo. Leuiti. iiij. Aia que delictū suuꝫ intellexit agat pniam de pctō. ⁊ Mat. iij. Penitentiā agite appropinquabit enim regnum celoꝝ. De secūdo ps. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrauit: arcū suū tetendit ⁊ parauit illū. Luce. xiij. Nisi pniam egeritis omnes simul peribitis. De tertio Hie. xviij. Si penitentiam egerit gens illa: agam et ego pniaꝫ ⁊c. ⁊ Act. iij. Penitemī ⁊ ꝯuertemī vt deleantur pctā vestra. peccastis mortaliter dn̄i post baptismū. ⁊ si nō peccaueritis nisi de lingua: sufficit ad dānationē. peccatum lingue habet. xviij. species. nescio quō confitemini. Habetis vos burgenses dn̄m iacobū qui portat vobis horas vestras ad ecclesiā. Queratis sibi hodie que sunt spēs pcti lingue. si vultis saluari domicelle oportet stare ī ista māsiōe ꝑ istos octo dies: ⁊ ingere misericordiā. Primus sermo quē vnqꝫ fecit xp̄s fuit de pnia. Et similiter iohānes baptista. ⁊ similiter Ionas in ciuitate niniue. hoc precepit xp̄s. ⁊ impenitētes sunt in magno periculo: ⁊ emēdātes vitā suā cōsequūtur mirabilē fructū. Beatꝰ petrus ī die penthecostes post receptionē spūsctī existētibꝰ tribus milibꝰ ꝑsonaꝝ ⁊ etiā illis q̄ fuerant in causa mortis xp̄i dixit petrus. Fratres mei in xp̄o vos cōdēnastis xp̄ꝫ ad mortem: sed conuertimini ⁊ dabit vobis misericordiā. Et tūc oēs se ꝓstrauerūt ad terram. ⁊ beatꝰ petrus eos baptisauit: ⁊ ab oībꝰ eorum peccatis absoluti. ¶ O pauperes peccatores nunquid xp̄s est nūc ita pius sicut fuit vnqꝫ. Uolo dicere ꝙ cōuertimini ad dominū qꝛ paratꝰ est vos suscipere. Loquor vobis ecclesiasticis prio: qꝛ estis honorabiliores ⁊ cōsequēter oī statui nobilibꝰ ⁊ etiā simplicibꝰ. cōuerti oēs: aliter ego vos cōmēdabo oībꝰ diabolis. ¶ Dicā vobis dn̄i quā pniaꝫ facietis ⁊ vt in meliꝰ credatis adducā vobis duos testes. Dicat pmo hieremias. Hiere. viij. Nemo quid bonū est loqtur. nullꝰ est q̄ agat penitētiā suꝑ pctō suo dicēs q̄d feci? Conuersi sunt oēs ad cursuꝫ suū q̄si equꝰ in īpetu vadens ad p̄liū. Dic ⁊ tu ysaia. xxviij. Erit eis verbū dn̄i. māda remāda. expecta reexpecta modicū ibi modicū ibi: vt. cōterātur et illaqueātur ⁊ capiātur. ¶ Ad hoc est gregoriꝰ de peni. distin. iij: Pnia est pctōꝝ causas excidere ⁊ eaꝝ suggestionibꝰ aditū nō p̄bere. ⁊ Isido. ibidē. Irrisor est nō penitēs q̄ adhuc agit quod penitet. Ideo doctores super dist. xiiij. q̄rti dicūt ꝙ pnia est virtꝰ ꝑ quā deploramꝰ vitā p̄teriti tēporis ⁊ habemꝰ propositū mediāte gratia dei nō redire vel amplꝰ nō cōmittere. Sūt ne multi parisiꝰ iudicio vestro agētes sic pniaꝫ? Quero vobis dn̄is in parlamēto vtrū emere officia sit penitētia: et ꝓlongare ꝓcessus ꝑꝑ fauores ꝑ sex annos: nō velle audire pauperes sed solum pingues: vtrū sit pnia. Uobis. loquor ecclesiasticis tenentibꝰ meretrices publicas ⁊ celebrātibꝰ quotidie: ⁊ vos domicelle q̄d dicitis? Utrū sit pnia portare lōgas caudas soluere ieiunia: ⁊ dormire vsqꝫ ad meridiē.

Uolo dicere ꝙ veniā postulet a deo ⁊ ipse dabit vobis gratiam ⁊ consequenter gloriam. Amen.

¶Dominica secūda.xl.post prandium Sermo.xx.

Scende ad me in montē ⁊c. Nō enim vocauit nos de⁹ in immūdiciam: sed in sctificationem.i.ad Thessa.iiij. Si retinuistis doctrinā matutinā dn̄i ⁊ aīe deuote opꝫ ꝙ laboretis ad salutē aīaꝝ vestrarum:aliter dānabimini. Paulus dicebat. voluntas dei est.ꝙ sim⁹ scti: ⁊ ꝙ laborem⁹ ꝓ virtute adipiscēda: qꝛ nō sufficit dimittere peccatū:sed opꝫ ꝓficere in virtutib⁹: sed vt nō possim⁹ nos excusare ꝙ de⁹ nō cupit nostrā salutē capio aliud verbū pauli dicentis. deus non vocauit nos in immundiciam sed in sanctificationē. Deus enim vocat nos quinqꝫ modis.
Primo per pulsum.
Secundo per verbum
Tertio.per nuncium.
Quarto per signum.
Quinto per gratie infusionē: ꝑ gratie augmentationē:⁊ glorie adeptionem.
¶De p̄mo. Apoc.iij. Ecce sto ad ostium et pulso:si qs apuerit intrabo ad illū ⁊ cenabo cum illo.De secūdo Paulus ad hebreos xij.Accessistis ad sanguis aspersionem melius loquētem q̄ȝ abel.De tertio.Luce.xiiij. Homo qdam fecit cenā magnaꝫ ⁊ vocauit multos:⁊ misit seruū suū hora cene dicere inuitatis vt venirent:qꝛ parata sunt oīa. De quarto.ysaie.xi. Leuabit signū in natiōes ⁊ cōgregabit ꝓfugos israel.De quīto. Mathei.xi.Uenite ad me oēs q laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. ¶Leuate corda intelligitis me burgēses?si fueritis dānati nō plāgatis vos de deo.nūquid habetis seruitores? quō vocatis eos qn̄ vultis ꝙ ad vos veniāt.qn̄ sunt somnolenti quid facitis eis.excitat eos ꝑ pulsū?hoc scitote ꝙ nūq̄ȝ magis appetistis excitationeꝫ seruitoris vestri q̄ȝ deus pc̄ōris.Dn̄a domicella qn̄ estis in lecto vestro nunqd somniatis aliqn̄ bene facere, credo ꝙ sic.Dico ꝙ deus vt sic vocat vos ꝑ pulsuꝫ:aliqn̄ ꝑ xbū.nō sicut sanguis abel q qrebat vindictam de fratre.Gen̄.iiij. de penitentia dist.prima. Ecce vox sanguinis fratris tui Abel ⁊c. Uox autem christi est ad misericordiā. Audite peccatores. venit tempus in quo in cruce loquitur vobis dicens. Sitio.querens salutē vestram. Qn̄ iudei dederunt sibi vinum felle mixtum nō cupiebat bibere vinum:sed optabat saluteꝫ animarum nostrarū. Sed loquitur dicens Mathei.xxv.capi. Ite maledicti in ignem eternū ad omēs diabolos. Aliquādo vocat nos christus per nunciuꝫ. Nunquid habuistis grandines?nunquid persecutiones vinearuꝫ? nunqd bella? nunquid defalcationes monetarum?Cauete ne fiat de vobis sicut de porcis qui postq̄ȝ sunt pingues ponitur eis gladius ad guttur. Uos propter diuitias vestras spernitis omēs.cauete ne indignatio domini cadat super capita vestra. Aliquando christus vocat nos per signum: et istud est crux christi: et sanguis saluatoris que vocant nos non ad immūdiciam: ſ ad sanctificationem. Sed ātbiocus[vt habetur primi Machabeorū primo]precepit vt non obseruaretur sabbatū nec festiuitates solēnes.¶Notum sit cūctis ꝙ dimittēs seruitium dei vt veniat ad seruitia ydolorū. Iste anthiocus est diabol⁹.Loquimini mihi:cui plus seruitur vel deo vel diabolo?diabolus vocat vos ad omnes immundicias:⁊ christus ad sanctificationem. habetis lusores ad hasardum et ad ludos prohibitos? Uos domini officiarij nunquid seruatis regnuꝫ propter iusiurandū? estis magis obligati seruire regi q̄ȝ deo?vadatis ad loca publica istius ciuitatis.inuenietis iurantes ꝑ sanguinem dei: per passionem et mortem. Uideatis leges vestras:nūquid habetis legem ciuilem. C.de ferijs quomodo festa sūt honoranda.Dicatis ergo. Domine deus da mihi victoriaꝫ:⁊ sicut mater tua beatissima virgo fuit mediuꝫ:per quod verbum fuit incarnatum: ita est mediatrix per quam q petimus nobis largiuntur. Ut igitur pro nobis intercedat: ad eam recurremus dicendo.Aue maria.

¶Ascende ad me in mōtem ⁊c. More solito mouetur questio theologalis terminata a magistris nostris theologis fundata sup

euangelio hodierno:quod loquitur d' trans-
figuratione xpi. Utrū.s.gloria apparens in
xpi trāsfiguratōe eēt gn̄alis? Rn̄det doctor
subtil' ꝙ hūanitas xpi pt ꝯsiderari s3 q̄dru
plex gen⁹ cause.s.efficientis:materialis:for-
malis ꝛ finalis. Si cōsideret ex pte cāe ma
terialis:dico ꝙ cū illa materia ex q̄ hūani-
tas erat assūpta eēt subiecta morti: illa glo
ria nō erat gn̄alis. Si aūt ꝯsideret ex parte
cause efficiētis:cū illō corp⁹ eēt sanctissimū
et aīa ꝛ hūanitas eēt formata a spūsctō in
mediate gl'a illa erat sibi gn̄alis. S3 si cōsi-
deret q̄tū ad gen⁹ cāe finalis cū hūanitas
eēt assūpta ad redēptionē nature hūane:sic
nō erat gn̄alis. Si aūt ꝯsideret q̄tū ad ge-
nus cāe formalis:cū hūanitas esset vnita di
uinitati ꝛ aīa eēt beata i supiori portōe tūc
erat gn̄alis. Jō dicit scot⁹ ꝙ miraculose fu-
it ꝙ illa gl'ia nō redūdabat in portionē infe-
riorē ꝛ in corp⁹. ¶ Leuate corda v'ra:timete
dānari: vos dn̄i audiuistis vnq̄ originē or-
dinis carthusien̄. Inuenit̄ i hystorijs auten
ticis:ꝙ in ciuitate parisien̄ obijt vir magn⁹
q̄dā ꝛ litterat⁹ bone fame apud hoīes:q̄uis
esset oppositū apud deū: q̄ cū esset mortuus
audita ē vox de corpe suo dicēs. ad diuinu3
iudiciū vocat⁹ sū. Quod verbū oēs eccl'iasti-
cos ꝛ seculares terruit vehemēter:ꝛ disposu
erunt se oēs i spū hūiliato ꝛ aīo cōtrito im-
plorātes sup hoc diuinu3 auxiliū. In crasti
nū vero fun⁹ ad eccl'iam portat̄ ꝛ more eccl'ie
parisien̄.corpe pn̄te vigilie mortuor inchoā
tur. Cū vero a quodā iuuene legeret̄ lectio il
la que sic incipit. Rn̄de mihi:surrexit ille d'
feretro dicēs. Ad iudiciū vocatus sū:ꝛ iterū
magis ac magis territi sūt ecclesiastici ꝛ se
disposuerūt ad celebrādū solēniter illud of-
ficiū. Cū vero iterū cātaret̄ ista lectio.s. Rn̄
de mihi. capite erecto dixit. Iusto dei iudi-
cio cōdēnatus sū. ¶ O pauperes peccatores
si illo spectaculo affuissetis vidissetis treme
re pectora:vociferare voces:ꝛ currere oēs ad
confessionē.ꝛ adhuc tertia vice officiu3 solē
niter celebrauerūt.ꝛ tūc qn̄ incepta fuit illa
lectio. Rn̄de mihi: toto corpore erecto dixit.
Iusto dī iudicio in inferno eternal'r dānat⁹
sū. Et tunc sup hoc hito decreto extulerunt
corp⁹ extra cimiteriū: ꝛ dederūt ei sepulturā
asini. Quidā vero cū q̄busdā scholarib⁹ char-
tusien̄, fundauit religionē territ⁹ ex isto mi-
rabili facto:q̄ religio vsq3 in hodiernū diē sā
cta imaculata perseuerat. O pctōres si pec-
cator secret⁹ ē dānat⁹ tā cōfusibiliter:q̄d d' vo
bis pallardis ꝛ meretricib⁹ histrionib⁹ ꝛ cō-
cubinarijs publicis eccl'iasticis erit dicēdū?
Sed dicetis forte: p' nos faciem⁹ pn̄iam et
xp̄s etiā p nobis sufficiēter satisfecit p pas-
sionē suā. ver dicitis sed nō dicit̄ totū. Uos
habetis legē ciuilē.ff.de officio p̄sidis. Lex
incipit.illicitas. Mors medico iputari nō
d3 si fecit qd' faciendū erat. Idē habetur ex
tra de homicidio casuali et voluntario sicut
dignū.ꝛ extra de reg.iu.li.vi. Imputari nō
d3 ei per quē nō stat si nō facit qd' per eū fu
erat faciendū. Audite me si placet. Nūquid
habetis medicos in ista ciuitate? loquimi-
ni mihi. Casus est patens. Est hic vn⁹ cano-
nicus infirmus vel preposit⁹ aut domicella:
venit honorabilior medicus toti⁹ ville: ꝛ cū
intrat cameram tota camera ē incortinata
et nihil videt:ꝛ capit cādelā ꝛ dicit: bona vi
ta domicella: ꝛ respicit oculos ei⁹ nasum et
vultū ꝛ dicit ei, dn̄a vos estis bene cōsolami
ni:infirmitas vestra nō ē ad mortē.ꝛ dic an
cille.si domīa sua dormiat.ꝛ festināter scri-
bit et facit ei multas p̄hibitiones dicēs. p-
hibeo vobis ne comedatis carnes bouinas
nec comedatis pisces sine scamis vt anguil
las:nō bibatis vinū sine aqua:ꝛ sup oīa nō
loquamini nec capiatis ventū:aliter vos e-
stis mortua. bibatis thisana3 cū liquericia:
et sic ponam vitā meam p v'ra:ꝙ sanabimi
ni:ꝛ sic recedit. Ista vero mulier nō tenet p-
cepta que sibi dedit medicus:ꝛ totū opposi-
tum facit ꝛ comedit oēs escas sibi p̄hibitas
et morit̄:quid iuris dn̄e imperator? Respon
det ille per maiestatē meā mors non debet
imputari medico qui fecit qd' faciendū erat
Luce.v. Non egent qui sani sūt medico: sed
qui male habent. Non eīm veni vocare iustos
sed pctōres ad pn̄ia3. Nunq̄d fuit aliq̄s me
dic⁹ magis sollicit⁹ circa infirmū q̄3 xp̄s circa
aīam n'ram. Medici non capiūt cōiter me
dicinā pullulas nec fleubothomiā ꝛ p alijs
ordinant. Xp̄us vo p̄mo in seipso fleubotho
miā in arbore crucis suscepit qn̄ nō reman-
sit in eo gutta sanguinis:ꝛ dietā qn̄ fuit po-
tat⁹ felle ꝛ aceto. fuerat ei iā p viginti q̄ttuor
horas nō comedēdo vel bibēdo ꝛ certe nihil
p̄cepit qd' ipse pri⁹ non fecerit, Precepit no-

bis ꝙ nō capiamus ventū ſupbie: ipſe prio fuit humiliat⁹. p̄cepit ꝙ nō ſim⁹ auari ipſe fuit pauperrim⁹. ¶ Dn̄i iuſticiarij xp̄s p̄ce-pit ꝙ nihil capiatis de alieno. vos ducitis magnū ſtatū ⁊ etiā vxores vr̄e ipſe habēt ca-thenas ⁊ zonas aureas: ſignū eſt ꝙ habetiſ lucrū in archa ⁊ dānū in ꝯſciētia. Sʒ dice-tis forte: pr̄ officiū eſt paruū ſ; practice ſūt bone. Uos iuuenes pctōres ⁊ etiā pctōres cuiuſcūqʒ officij nūquid dieb⁹ feſtiuis facitꝭ mala eūdo ad locū imundū ⁊ ad ludos. Ui-deatis q̄d habetis in ſtatutis vr̄is. nunq̄d anno milleſimo quadrigēteſimo fuit ꝓhibi-tū ꝙ oēs ludi carthaꝝ: ⁊ ſic de alijs expelle-rent ⁊ ꝯburerēt ⁊ q̄ inuētus eēt ludēdo cō-dēnat⁹ eēt ſoluere q̄draginta ſolidos pariſi-enſes. ⁊ ꝙ oēs meretrices ponerētur extra ciuitatē in aliquo loco. Scōm eñ leges cō-cedēs ei domū priuatur domo ſua. Sāguis xp̄i clamat contra vos dn̄os iuſticiarios: ad quos ſpectat corrigere: ⁊ tn̄ nō corrigitis hu-iuſmodi facinora. Uolo dicere vt vnuſq̄ſqʒ cōuertatꝭ ad dn̄m ⁊ teneam⁹ cōſiliū ipſi⁹: qꝛ bon⁹ ⁊ expꝛtiſſim⁹ medicus eſt. Dimittam⁹ igiꝭ vallē miſerie ⁊ aſcēdam⁹ ad montē gr̄e. Iuxta verba the. preaſſū. Aſcēde ad me ⁊c.

¶ In iſto ſermone erūt due partes
Prima erit ſacri euāgelij expoſitiua.
Scd̄a virtuoſe aſcēſiōis demōſtratiua.

¶ Quātū ad primā partē. Dixim⁹ in duob⁹ precedētib⁹ ſermonib⁹ de p̄cedētib⁹ ⁊ cōco-mitātib⁹ tranſfiguratōeʒ. Reſtat videre de ſequētibus. ¶ Dn̄i mei optimū eſt laborare ad eūdū ad paradiſuʒ. Quid fuiſſet ſi Petr⁹ habuiſſet vnā partē illi⁹ glorie quā nūc hʒ: cū ſolū habuit vnā ſcintillā de torrēte volu-ptatꝭ: ⁊ tn̄ neſciebat vbi erat. Sequētia trāſ-figurationē fuerunt tria.

Primo ſctōꝝ ꝯmunicatio ſiue aſſociatio,
Scd̄o trinitatis manifeſtatio.
Tertio meriti beatificati declaratio.

¶ De primo. Ecce apparuerūt Moyſes ⁊ he-lyas in ſignū ꝙ bti erim⁹ cū ſanctis. Scd̄o facta eſt vox de nube: Hic eſt filius meus. i. Iohā. iij. Cū apparuerit ſimiles ei erimus qn̄ videbim⁹ eū ſicuti eſt. De tertio. Circui-bāt p caſtella euāgelizantes ⁊ curātes vbi-qʒ. Luce. ix. Hodie ſunt mille q̄dringēti no-nagintaocto ānni ꝙ moyſes et helyas loq̄-bantꝭ cum xp̄o in monte thabor: ⁊ ſignificāt ad lr̄am ꝙ iudei dicebāt: ꝙ xp̄s blaſphema-bat legē dei. Sed ad confutandū iudeos ⁊ ad ꝓbandū legē xp̄i moyſes apparuit cū eo loquēs quaſi legē ei⁹ approbādo. Inſup di-cebant iudei: ꝙ xp̄s deſtruebat prophetias. Ideo ad illud ꝯfutādū Helyas apparuit et locut⁹ eſt cū xp̄o ad reprobādū ei⁹ p̄dicati-onē ſumptā ex ꝓphetijs. Petr⁹ cognouerat Helyā donec ſpūs ſctūs apparuit in nube: ad denotādū ꝙ ſpūs ſctūs illuminat oēm hoīem per gratiā. Filius vero apparuit in carne ad denotādū ꝙ videbim⁹ diuinitatē ⁊ humanitatē qn̄ aſcēdemus p dei gratiā in mōtē glorie. vnde Grego. Quid eſt q̄d nō videt qui videtē oīa videt. Sicut videns ſpeculū videt ſpeculū ⁊ oīa repn̄tata in ſpe-culo niſi deus velit aliq̄d celare. Iſti ergo ꝓ-phete loq̄bantꝭ cū ieſu. Sed de quo loq̄ban-tur: loquimini mihi dn̄e domicelle: d̄ quo lo-q̄mini ad inuicē qn̄ eſtis ſeparate? Et vos turpes ⁊ viles mulieres de quo loquimī cū amatorib⁹ veſtris qn̄ loquimī ad aurē ⁊ ca-pitis camerā in inferno. nō erat talis locu-tio in trāſfiguratōe xp̄i ⁊ ꝓphetaꝝ: ſed loq̄-bantur de triplici exceſſu: ſcʒ

Amoris.
Doloris.
Et dedecoris.

¶ De prio. Ioh. xv. Maiorē charitatē nemo hʒ ⁊c. De ſcd̄o. Tren. i. O vos oēs ⁊c. De ter-tio. p̄s. Afflict⁹ ſū ⁊ humiliat⁹ ſum nimis. Nunq̄d fuit magn⁹ exceſſus in xp̄o qn̄ non ſolū ꝓ amicis: ſed etiā ꝓ inimicis mortuus eſt. Nūquid magn⁹ exceſſus fuit in eo dolo-ris qn̄ nō remāſit lingua illeſa qn̄ dederūt ei bibere fel ⁊ acetū. Nunq̄d exceſſus dede-coris fuit magn⁹ cū eo qn̄ illa facies tā p̄cio-ſa fuit tā inhumaniter tractata ⁊ ꝓpꝭ ſpu-ta ⁊ vulnera facies ei⁹ apparuit ſicut facies leproſi. ⁊ fuit ſuſpēſus ī loco ignominioſo ⁊ morte obprobrioſiſſima: ſcʒ crucis inter du-os latrōes: ſicut princeps latronū. Hoc dice-bāt ſctiſſimi ꝓphete corā eo genib⁹ flexis aſ-ſiſtētes: ⁊ faciē xp̄i p̄cioſiſſimā ītuētes. Prio eñ dicebat Helyas. Ego ſcripſi de vobis: ꝙ eſſetis turpiſſima morte ꝯdēnat⁹. Propter vos ego feci occidi ꝓphetas. Et ſilr̄ dicebat Moyſes. ¶ Dicit hic Bon̄. i arbore vite. Dn̄e ieſu xp̄e ꝯcede mihi aliquā guttulā tue gr̄e quā hodie habuerūt ſancti prophete quare

nō merui his sacratissimis interesse miste-
rijs.¶Uos etiā dñi q̄ nō īterfuistꝭ ī trāsfigu
ratōe xp̄i:s mō libēter auditꝭ d̄ ea loq̄vt det
vobis gr̄az illā cogitādi ⁊ ad illā p̄ueniēdi.
dimittatis vallē miserie ⁊ ascēdatꝭ ad mōtē
gr̄e. Iuxta verba the.preassum. Ascēde ⁊c.
¶Quantū ad scd̄az ptez. Oportet laborare
vt ascēdamus ad terrā p̄missiōis:⁊ oz stare
in tertia māsione ad trāseundū desertū pre
sentis mūdi.Est aūt tertia māsio pctōꝝ cō-
missoꝝ p̄ penitētiaz vera emēdatio.Diximꝰ
heri:ꝙ tria sūt q̄ nos īducūt ad verā penitē
tiā. Pro nūc est aduertenduz ꝙ pnīa capit
dupl'r.Uno mō p̄ virtute:scz p̄ iusticia pu-
nitiua actu aut habitu.Scd̄o capit p̄ sacra
mēto.Nos loq̄mur hic de pnīa p̄mo modo
⁊ scd̄o mō:q2 q̄libet est necessaria nō obstāte
ꝙ nō ꝯfiteamur. Scotꝰ i.iiij.dist.xiiij.dicit
ꝙ pnīa de rigore verbi est tenere penā.i.pe-
nalitates volūtarie assūptas.De qua Iob,
xlij.dicebat.Ago penitētiā in fauilla ⁊ cine
re.⁊ Ezechiel.xviij.Cōuertimini ⁊ agite pniaz.
⁊ Leuitici.v.aīa q̄ pctm̄ fecerit aget pniaz.
¶Est aūt aduertēdū ꝙ sicut in domo regis
sunt tres ꝯditōes delinquētiū.Quidā sunt
seruitores p̄ditores ⁊ illi debēt suspēdi ī pa
tibulo.Alij sūt rebelles:⁊ illi debēt incarce-
rari.Filiꝰ si offendat patrē dz virgis suffra-
gari.Sil'r iusticia dei habz triplicē carcerē.
Primꝰ carcer ē pro p̄ditoribꝰ dānatis.⁊ iste
est carcer inferni.Iō dicūt paupes pctōres.
p̄s.Dñe ne in furore tuo arguas me ⁊c.Et p̄
uerb.vi. Zelus ⁊ furor viri nō parcet ī die vi
dicte.Quo ad scd̄z dicit p̄s.Neq3 in ira tua
corripias me.Quo ad tertiū.Miserere mei
dñe:q̄m infirmus suz.¶Ad faciēdū pniam
in hoc mundo tria sunt necessaria.
Primo preteriti pcti cessatio.
Scd̄o pro futuro diligēs euitatio.
Tertio pro pacto pctō dura emēdatio.
¶De primo.Iob.viij.Dixit xp̄s mulieri adul
tere.Uade ⁊ ampliꝰ noli peccare.De scd̄o ad
Ro.vi.Sicut exhibuistis mēbra vr̄a seruire
īmūdicie:ita ⁊ nūc exhibite seruire iusticie ī
scti ficatōez.De tertio.p̄s.Laboraui p̄ singu
las noctes lectū meū.Leuate corda vos dñi
habuistis multos p̄dicatores q̄ p̄dicauerūt
vobis indulgētias apl'icas ⁊ plenarias abso
lutiōes: oīa illa nihil sunt nisi seruetis ista
tria:aut eternaliter damnari oportet.

Primo opz cessare a pctō.
Scd̄o diligenter euitare.
Tertio dure emendare.
¶Capiatis quodcūq3 pctm̄ voletis quod re
gnat ī ista ciuitate vos dñi iusticiarij.⁊ vos
diuites incrassati ⁊ impinguati nūquid ha
betis medicos supersticiosos et sortilegos?
nūquid emistis officia vestra quattuor mi-
libus scutis:⁊ habetis magnū statum.dñs
nouit vnde veniūt iste pecunie.Et vos vsu
rarij qui comeditis substantiā pauperis:si-
cut escam panis.Et vos ecclesiastici qui nu
tritis meretrices de bonis crucifixi vos estꝭ
auditores verbi:sed non factores.dico ergo
nō ego sed dñs. Agite pniaz:aliter irreme-
diabiliter eritis damnati.Dñs dat vobis lo
cū pnie ⁊ vos indurami magis.Considera-
te ꝙ multi sunt in inferno q̄ nunq3 fecerūt
tot mala quot vos fecistis.Apoca.ij.dicitur.
Ecce dedi ei tp̄s vt pniam ageret ⁊ nō vult
penitere a fornicatōe sua.sequit. nisi pniaz
ab opibꝰ suis egerit filios suos interficiā in
morte ⁊ punitio maxima erit. Uolo dicere
ꝙ emēdetis vitā vestrā ⁊ cōuertimini ad dñz
vt studeatis placere deo.dimittatis vallem
miserie:⁊ ascēdatis ad mōtez gratie,Ascē
de ad me ī montē ⁊ esto ibi ⁊c.

¶Feria scd̄a dñice secūde.xl, Ser.xxi,

Scende ad me in mōtem ⁊c.Auertat obsecro ira tua ⁊ furor tuꝰ a ciuitate hierusalem et a monte sancto tuo .propter peccata eniz nostra ⁊ iniquitates patrū no
strorūz positi sumus in obprobrium.Danie
lis.ix. ¶Dñi ⁊ anime deuote si retinuistis
doctrinā vobis datam:debetis laborare pro
salute vestra . Heri diximus ꝙ deus vocat
nos vt simus scti. ⁊ diabolus vocat nos ad
statū pcti ⁊ finaliter ad dānationē eternaz.
Ut cognoscamꝰ quibꝰ subijcimur pro pctis
hodie ostēdit in epistola . ⁊ dicit sic Daniel.
Dñe deꝰ qui eduxisti ppl'm tuū de terra egy
pti:nos sumus hodie positi in obprobrium
oībus circūstantibꝰ p̄pter pctā nr̄a.Daniel
erat in captiuitate ⁊ orabat p̄ populo.dñi si
nos sciremꝰ penas quas p̄ pctis meremur
studeremꝰ emēdare vitas nostras. Propter

pctā iudeoꝝ hierosolyma fuit destructa: tē plum diruptū: oīa loca fuerūt desolata: ⁊ ip si filij israel ducti fuerūt in babyloniā ⁊ du riter afflicti. Dñi oīa in figura contingebāt illis. aīe nostre priuate sunt gratia ⁊ sunt in cōfusione ⁊ in manu diaboli. vnde ps. Filia babylōis misera. aīa pctōris est decolorata: tēplū est diruptū ⁊ destructū: vbi diuinum officiū nūc celebraṫ: sed diaboli sunt tēpluꝫ dei qđ estis vos: ⁊ aīa vestra vbi deus debet coli diabolus inhabitat. Uidete dñi si veni ret soldanus ⁊ intraret istā ecclesiā ⁊ depo neret imaginē crucifixi ⁊ btē marie virgis ⁊ aliorū sctōꝝ ⁊ sanctaruꝫ ⁊ apponeret ydo la sua: nūquid fleretis vos vidētes istā deso lationē: credo ꝙ sic. quale remediū: cōuerti mini ad dñm. O miserrimi pctōres videatꝭ oēs vicinos vr̄os ab vtraqꝫ parte. videatis deū a parte supiori qui iudicat vos. a parte sinistra diabolū qui q̄rit arripere aīas vr̄as. a parte dextra angelos qui plangūt vos ⁊ q̄ rūt vindictā de vobis. a parte interiori cōsci entiā que remordet. Qđ remediū: Dicamꝰ cū Daniele ꝓpheta. O dñe deꝰ libera nos a cōfusione babylonica: non nr̄is meritis sed tua misericordia. Et ad hoc faciliꝰ īpetrādū orabimꝰ beatissimā virginem mariā vt uo bis īpetret grām: presentabimusqꝫ illi salu tationē angelicā dicendo. Aue.

¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. More solito moueṫ questio theologalis termiata a ma gistris nostris theologis fundata sup euan gelio terminata a beato Thoma in prima ij. q. lxxx. vbi đr. in pctīs vestris moriemini. Utrū scꝫ diabolus possit esse cā̄ sufficiēs ad perpetrandū pctm̄. Respondet doctor. Ali quem esse causaꝫ peccati potest intelligi tri pliciter. Uno modo ꝙ aliquis fit causa vo luntatis. Et tūc illud dicitur esse causa qđ potest mouere voluntatē: ⁊ sic diabolus nō potest esse causa nec deus etiaꝫ. Alio modo aliquid pōt eē causa obiectiue. Et hoc mul tipliciter. Uno modo ꝓponēdo. alio modo mouendo. Alio modo suadēdo. Et alio mō cōsiliū prebendo. Et hoc modo diabolus po test esse causa peccati politi: sed deus nō po test esse causa efficax. Quia fm̄ Augustinū de auctoritate nō fit homo deterior. ¶ Leua te corda vestra: quid videṫ vobis domini ti metis dānari: Dicetis forte in cordibus ve stris. deus si vult preseruabit nos a peccatō. Verum est: sed si vultis habere gloriam hu ius mundi ego inuito vos ad perdendū glo riaꝫ paradisi. Habetis ad hoc legē ciuilē. ff. si certū petaṫ. l. secūda. Si aliquid certū ꝑ certo loco ⁊ tempore alicui debeatur: et alte ro loco ⁊ tēpore petatur iniusta est petitio. Et ideꝫ habetur in decretali extra de plus petitionibus. ca. consilium in antiquis. vbi đr: ꝙ petitio pōt eē iniusta quadrupliciter. Primo re.
Secundo tempore.
Tertio causa.
Quarto loco.

¶ Casus est patens. ponatis per casum ꝙ habeatis duas curas ī diuersis locis. Ma gistri nostri dicūt: ꝙ nō debetis tenere duo beneficia. Sed secūdo methaphisice diciṫ: finis theorice est scire. finis vero practice ē operari. Multi sunt qui sciunt ꝙ quicūqꝫ habet duo beneficia incompatibilia est dā natus: nisi dimittat vnuꝫ: sed tandem veni unt ad practicam ⁊ habēt duo tria quattu or: ⁊ sic de alijs: ⁊ dant vnū vni sacerdoti vt det ei decē francos ꝑ pensione singulis an nis. vendūt patrimoniū suo seruitori vt ser uiat ei per duos ānos. Si seruitor petat pa trimoniū ante tēpus seruitij: vtꝝ teneatur reddere. Dico ꝙ nō. Isaye. xxij. Uocauit deꝰ nō ad gaudiū delectationis. ad quid ergo: ad planctū ⁊ fletū. ⁊ Johānis. xvi. Mūdus aūt gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudiū. Non queramus ergo ante tempus gloriaꝫ para disi. opꝫ primū tristari ⁊ agere penitentiaꝫ. dimittamus igitur vallē miserie: ⁊ ascēda mus ad montē gratie. Iuxta verba thema tis preassūpti. Ascende ad me in montem ⁊ esto ibi ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scđa erit virtuose ascēsiōis demōstratiua.

¶ Quantū ad primā parteꝫ euangeliū duo continet. Primū est dura cōminatio. Ibi in pctō vestro moriemini. Secūdū eū formidā da distinctio. cū diciṫ. vos de deorsūꝫ estis.

¶ Dñi leuate corda vestra. qui bene aspice ret istud euāgeliū nō esset fas predicare: sed flere potius. Christus dixit iudeis. Ego va do ⁊ ī peccato moriemini. vado scꝫ ad mor

tem corporalē quā mihi inferetis.⁊ in pctis
vestris moriemini morte spūali. Et quere-
tis me⁊ nō īuenietis. Tūc irato aīo scribe ⁊
pharisei dixerūt quo vadis. Respōdit quo
ego vado nō potestis venire: qꝛ vos deorsuꝫ
estis. ego aūt de sursuꝫ. ⁊ vos de hoc mūdo
estis ⁊ nō ego. O populi ve illis supra quos
cadet presens sentētia. Eccli.xli. Ve vobis
viri impij q̄ dereliq̄stis legē altissimi. Me-
lius fuisset vos fuisse abortiuos. Ideo Job
loq̄ns in ꝑsona eoꝝ q̄ moriunt̄ in pctō mor-
tali dicit Job.x. Quare d̄vulua eduxisti me
qui vtinā cōsumptꝰ essēꝫ ⁊c. Nō dicebat hoc
qꝛ erat in pctō mortali: sed dicebat ī ꝑsona
pctōꝝ. ¶ Sꝫ dicetis forte in aīabꝰ ⁊ cogita-
tionibus vestris pr̄ nos vellemus ꝙ dareꝗ̄
nobis aliquā doctrinā vel cōiecturaꝫ ad co-
gnoscēduꝫ si moriemur in pctō mortali hoc
ē plurimū difficile. Quia Eccl'es.ix. scribit̄.
Nemo scit an amore vel odio dignꝰ sit: ꝫ in
futurū oīa seruātur incerta. Dico ꝙ ego ne
scio de me quō dicā de vobis. Licet habeaꝗ̄
vnā cōiecturā. Jo.viij. vbi dr̄. Vos ex patre
diabolo estis. Vtinā nō habeamꝰ talē patrē
⁊ opera eiꝰ vultis facere. Ille enī homicida
fuit ab initio ⁊ in veritate nō stetit. Et ꝫm
hoc nos possumꝰ ponere tria signa ꝑ que q̄s
poterit cognoscere an in pctō moriet̄. Pri-
mū ꝙ pꝰ natiuitatē cito postq̄ꝫ potuit pec-
care peccauit mortaliter ⁊ nō penituit. Se-
cundū qꝛ nō sufficit ei peccare semel: ꝫ cōti-
nue peccat. Tertiū: qꝛ nō solū ipse peccat: ꝫ
est causa ꝙ alij peccāt. Videmꝰ vnū pueruꝫ
qn̄ ducit̄ corā nobis ex imagine ⁊ ꝓpter si-
gna q̄ hꝫ: vna mulier dicet: in cōsciētia mea
ego credo ꝙ est filiꝰ talis. Et quō cognosciꝗ̄
Respōdet: qꝛ similia signa hꝫ. Magister se-
tētiaꝝ dicit ꝙ diabolus īmediate post crea-
tionē peccauit. Scđo post pctm̄ semꝑ ꝑseue-
rauit sicut bonꝰ angelus ꝑseuerauit ī bono.
Tertio sꝑ nitit̄ nos tētare. si vos estis de nu-
mero dānatoꝝ poteritis ex istis signis co-
gnoscere. De primo Job.viij. Ille homicida
erit ab initio ⁊ ī veritate nō stetit. De scđo.
Psal. Malicia eoꝝ q̄ te oderūt ascēdit sēꝑ.
De tertio. Job.xxi. Post se oēm hoīeꝫ trahit
⁊ añ se inumerabiles. O pctōres habetis si-
gna ⁊ imaginē diaboli. dic mihi o meretrix
in quo tēpore primo teipsaꝫ ꝓstrauisti. dic
mihi scđo si ab illo tēpore semꝑ ꝑseuerasti,

dic mihi tertio nūquid es nūc maquerella:
postq̄ꝫ effecta es ātiqua: certe tu es filia di-
aboli: ⁊ portas imaginē ⁊ signa. o infelicissi-
ma vita nr̄a. nūquid tales inuenietis ī ista
ciuitate que in iuuētute īcipiūt lupanaria
⁊ semꝑ cōtinuāt: ⁊ postmodū efficiunt̄ ma-
querelle. Ego facio appellationeꝫ de vobis
dn̄i iusticiarij qui nō facitis punitioneꝫ de
similibus maquerellis. si esset aliquis latro
in ista ciuitate q̄ furaret̄ decē solidos fusti-
garet̄ pro prima vice: si recidiuaret: esset mu-
tilatus in corpore: si tertio furaret̄ eēt posi-
tus in patibulo. Dicatis mihi dn̄i iusticiarij
quid peius est: cētuꝫ scuta furari aut vēdere
vnā filiaꝫ. Credo ꝙ vēdere filiā. Videte igit̄
o pctōres ne portetis phisonomiaꝫ diaboli.
Scđo dicit xps iudeis. vos de deorsuꝫ estis
ego de supnis suꝫ supernꝰ sum. Aliq̄s pōt se
cognoscere esse de sursum tripliciter. pmo cō-
uersatōe. scđo ore. tertio operatōe. De primo
nuquid Paulus mentitꝰ est qn̄ dicebat ad
Philip.iij. Nostra cōuersatio in celis ē. De
secundo. Math.xij. Bonus homo de bono
thesauro cordis sui ꝓfert bona: ⁊ malus ho-
mo de malo thesauro ꝓfert mala. De tertio
Paulus ad Gal.vi. Qui seminat in spiritu
de spiritu metet vitā eternā. Dn̄i vidistis ali-
qn̄ domicellas qn̄ vadūt ad eccl'iam: vos po-
testis cognoscere illas de qua patria sūt: cō-
uersatione: verbo et opere: in loquela si sint
de picardia vel parisienses. q̄ꝫtuꝫ ad opatio-
nem vos dicitis ꝙ illi q̄ tenēt banquas ad
vsuraꝫ sunt de lombardia. sed illud est nūc
satis cōmune omibus. Volo dicere ꝙ qui li-
benter cōuersant̄ cū bonis ⁊ in bonis ope-
ribus sunt de sursum: si vos filij hoc facitis
signuꝫ est ꝙ estis de paradiso. loquendo de
humanitate xp̄i et de diuinitate et gaudijs
paradisi. p̄s. Beati q̄ habitant in domo tua
dn̄e: in secula seculoꝝ laudabunt te. Tertio
cognoscit̄ aliquis esse de aliqua patria: qn̄
facit opera illius patrie. nunq̄d qn̄ vos pec-
catis: facitis opera inferni: certe si xp̄s esset
hic diceret vobis quod dicebat iudeis. Vos
de deorsum estis. Estis hic truffatores qui
dicitis aliquando: vtinam deus custodiret
suum paradisuꝫ: et nos permitteret viuere
in volūtatibꝰ nostris. ⁊ vos infames xp̄ia-
ni qn̄ iuratis. per vulnera xp̄i. per corpus ⁊
sanguinem, nūquid istud est idioma infer

nũ:qñ etiã loquimini de meretricibus τ vsu/ris: certe vos portatis ymaginem dyaboli. Uolo dicere φ āmodo dimittatis pctā τ cō suetudinā peccādi:τ benignissim⁹ de⁹ dabit vobis gratiā intrandi terrā promissiōis. Juxta verba the. preassumpti. Ascēde ad me i montē τ esto ibi τc.

¶ Quantū ad scdam partē. Dicatis dñi vel letis ascendere montē grē: si habeatis bonuz cor ego cōducā vos:sed opz paululū stare in tertia māsione. opz em corrigere pauperē vitā quā duxistis. τ hoc p verā penitētiā. Primo dicēdo ego amplius nō peccabo. Scdo dimittēdo voluntatē peccādi. Tertio pponēdo bene agere τ exequi ppositū bonū sed agere penitētiā ē plurimū difficile. Leuate corda dñi audite verbū terribile qđ scribitur de penitētia. di.i.c.iij.§. Sunt q̄ arbitrant. Et idē habet de pe.di.iij.ca.iij.τ sunt verba Ambrosij. Facili⁹ repperi qui innocētiam seruauerunt:q̄z qui veram penitentiaz peregerūt:quasi dicat plures inueni q̄ facili⁹ custodierūt innocētiā q̄z q̄ in pctō mortali existentes fecerūt cōdignā penitentiē. Uolo dicere φ si pauci sint q̄ agāt verā penitentiā:plures sunt q̄ post pactā post pascha ad vomitū reuertunt sicut canes. Suadeo igit vobis oībus vt laboretis facere penitētiā: duz tps habetis. Multa tñ sunt q̄ retrahūt pctōres ab hmōi penitētia faciēda. τ sunt sex in ordine īpedimenta. Primū est presumptio nequissima. O de⁹ meus quot hoīes deuorat hec dira τ fera pessima:loquimini mihi. sunt ne duo in tota comitiua q̄ sint in tali statu in quo vellent mori:credo φ nō. sed qđ obest:certe dyabolus q̄ pmittit longeuā vitā. lōgeua em vita multos pduxit ad dānatiōne τ spes penitēdi in articulo mortis. Ideo Scotus in.iiij.di.xx.q.i. qua querit. Utruz penitētia sera sit fructuosa. Dicit φ q̄uis q̄s possit penitere in articulo mortis:valde tñ est difficile τ piculosū. Dñi medici vobis loquor qñ acceditis ad egrotū nō debet apponere manū:nisi primo fuerit cōfessus τ cōtritus. Habetis textuz. extra de peni.τ remis.ca. Cū ifirmitas. Sz forte dicetis pater practica est talis φ nūq̄z psuademus cōfessionē ne forte infirm⁹ dubitet de morte:sed q̄z primū videm⁹ φ infirmus est afflict⁹ adeo φ nō pōt loq̄ nec emittere anhelituz:tunc dicim⁹ φ opz habere cōfessorē:τ aquā benedictā. O de⁹ me⁹ hec cōfessio penit⁹ nulla est. tunc em infirmus pene vsuz ratōis perdidit. Habetis exēpluz in vitis patruz de illo vsurario qui postq̄z longo tēpore egrotauerat penitētiā τ cōfessionē cōtēnens demones sup equos nigros illius vsurarij ingrediunt. quos vidēs vsurarius auxiliū dei iplorabat. Quē sic alloquit alter demonū. tarde inuocasti. supest vt nobiscū pficiscaris. Unī quidā medicus doctissim⁹ dixit mihi se interfuisse morti cuiusdā nobilis viri isti⁹ regni:q̄ cū esset inter man⁹ medicoꝝ laborans in agone dixit. vadatis mihi q̄situ doctorē talē. qui cū irent: emisit spūm. O magnū periculū. Cauete igit dñi medici:τ patiētes vestros primuz ad medicinā spūalez inuitate: τ pseqnter medicinā corporalē sibi ppinate. Uidetis latrōes habentes cordā in collo: nesciunt qđ dicūt qñ cōfitent:sed loquunt sicut picca. O pctōres penitētiā agite nolite expectare dies nouissimos. Tāta ē em doloris vehemētia in ifirmo:φ vix pōt memorari de deo nec de sctis ei⁹. Et si infirm⁹ agat aliquā penitētiā hoc potius facit propter timorē mortis q̄z ppt amorē dei. Nunqđ legistis dñi mei φ veniens iesus hierusalē fleuit sup illā τ dixit:qñ circundabunt te inimici tui τc. Certe pctōres ciuitas est aīa:que qñ egredit de corpore:mille dyaboli circundāt eaz in hora mortis. Quapropter videatis vitā vestrā quaz ducitis. vos dñi mundani τ vos dñi iusticiarij:dimittatis causas iniustas: laborate vt sitis in illo statu: in quo velletis mori:τ doleatis de oībus pctis:τ sic miserebitur vestri deus:τ venietis ad terrā promissionis:quā det vobis Amen.

¶ Feria tertia dñice secunde quadragesime. Sermo.xxij.

Scende ad me in mōtez τc. Surge et vade in sareptā sidonioꝝ τ manebis ibi. pcepi ei ibi mulieri vidue vt pascat te. Tertij Reg.xvij. Dñi τ aīe deuote si retinuistis doctrinā: debetis laborare pro aīabus vestris. Heri habuim⁹ durā cōminatōez xpi

dicentis ꝙ nisi emendauerimus vitam nostras:in petis moriemur. Nunc ꝓponit̄ vobis vna hystoria pulcherrima q̄tuȝ ad sensum litteralē ꝛ moralē. Erat q̄dā propheta magnus Helias nomine princeps carmeli cui deus locutus est dicēs. vade in quādaȝ villā:que vocat̄ sarepta sidonie ꝛ inuenies viduā:cui p̄cepiẏt te nutriat. Qui Helyas surrexit ꝛ venit ad portaȝ ville ꝛ inuenit quandaȝ mulierē colligētē ligna. cui dixit talia. Amica mea ego sum alterat⁹ valde: da mihi paululuȝ aque in vase. Cūq; mulier pgeret vt afferret:clamauit post dorsuȝ dicēs Affer mihi ꝛ buccellā panis:q: suȝ ieiunus. Dixit mulier. obsecro dn̄e:viuit dn̄s ꝛ viuit aīa tua:q: nō est panis in domo mea: ſ; tantuȝ pugill⁹ farine q̄tuȝ man⁹ pōt capere: ꝛ colligo ligna vt ingrediar: ꝛ faciā subcynericiū panē.pro me ꝛ filio meo ne moriamur. Dixit propheta.ne dubites:q: hec dicit dn̄s de⁹ israel ydria farine nō deficiet nec lechitus olei minuet̄ vsq; in diē in qua dn̄s daturus est pluuiā super faciē terre. Erat em̄ Helyas tū itinere tuȝ senio fessus nec poterat amplius ire:sed sedēs ibi q̄escebat:mulierē deprecādo. Que abijt ꝛ fecit iuxta verbū Helye. Et comedit ipse ꝛ illa domus ei⁹tota ꝛ ex illa die ydria farine nō defecit:nec lechitus olei est minut⁹ iuxta verbū dn̄i. ¶ Leuate corda:loquimini mihi q̄d hoc denotat ad sensuȝ allegoricū. Certe si cūcta recte notentur:hic tangit̄ nostre redēptōis mysteriuȝ. Helyas q̄ venit in sareptā:est saluator q̄ venit in terrā. Sicut em̄ Helyas destruxit ꝓphetas Baal:sic xp̄s venit in terrā vt destrueret seruitiū dyaboli. Mulier q̄ colligebat ligna:significat naturā humanā que i fide xp̄i vixit q̄nq; mille annis: colligēdo ligna crucis. Oēs em̄ iusti qui habebāt speȝ passionis xp̄i saluabant̄ in fide xp̄i vēturi:colligebāt oēs ligna.i.meditatōeȝ crucis. Iste vero propheta q̄ fecit bibere ꝛc. Si xp̄s fatigat⁹ ex itinere sedēs sup puteū dixit samaritāe.da mihi bibere. Joh.iiij. Et exn̄s i cruce dixit sitio.sciebat aūt ꝙ nō daret̄ ei neq; vinū neq; aquā. Cōquerit̄ hic btūs Bern. O bone iesu q̄d sitis:de fame taces: ꝛ de siti loq̄ris.salutē aīaꝝ nostraꝝ postulās nō q̄rebas potū aut escā materialē ad reficiēdum corpus vel stomachū.ad denotandū ꝙ nun q̄ȝ aliquis famelicus vel sitibundus magis appetiuit comedere vel bibere: q̄ȝ xp̄s saluteȝ aīaꝝ nostraꝝ. Joh.iiij. Meus cibus ē vt faciā voluntatē eius qui misit me. Uolo dicere ꝙ colligamus ista ligna scȝ meditationū crucis ꝛ dn̄ice passionis ꝛ perseuerantiā bonorum operum. Et hoc per intercessionē btē marie virgis cui mēte pia dicem⁹ Aue. ¶ Ascēde ad me in montē ꝛc. More ꝯsueto mouet̄ questio theologalis a magistris nostris theologis:fundata in euāgelio hodierno scȝ vbi d̄r:ꝙ scribe ꝛ pharisei faciebāt opera sua vt viderent̄ ab hoībus: ꝛ terminata a Bona.dist.xxxviij.ij. Utruȝ scilȝ bona opera possint fieri seu ordinari vł referri ad duos fines. Et dicit ꝙ duplicē finem possumus in operibus humanis imaginari. Primo ꝙ sint duo equaliter boni ꝛ principales ꝛ hoc nō est possibile. De quo Eccle.ij.ve peccatori ingredienti terraȝ duabus vijs. Alio modo ꝙ vnus sit principalis ꝛ alius min⁹ principalis disparatus tn̄: ꝛ hoc ē bene possibile sine perditione gratie:sed nō sine culpa veniali.vnde Augusti. Minus te amat qui aliud tecū amat q̄d nō propter te amat Exemplū de canonico q̄ principaliter vadit ad ecclīam vt deo seruiat ꝛ min⁹ principaliter vt retributionē recipiat. Tertio modo pōt intelligi ꝙ vnus sit principalis ꝛ alius minus principalis:et vnus sit subordinat⁹ alteri: ꝛ sic nō est aliqua culpa sed potius ē mai⁹ meritū. Ut si aliquis canonic⁹ vadat ad ecclesiā propter deū ꝛ minus principaliter vt recipiat distributōeȝ: ꝛ illā pauperib⁹ eroget. ¶ Leuate corda dn̄i timetis mori in peccatis vr̄is:velletis habere paradisum ꝛ ducere vitā quaȝ cōsueuistis: oportet emendare vitaȝ vestrā aut damnari: faciatis q̄d voletis. Sȝ dicetis:pater dicatis nobis q̄re in hoc mūdo nō debemus capere delectationes ꝛ glorias mundanas: cū in fine dierū nostroꝝ possimus emendare vitam ꝛ agere penitentiā de peccatis ꝛ sic intrare terrā ꝓmissiōis vestiti ꝛ calciati. Hētis legē ciuilē ff.de abortiuis ꝛ eoꝝ liberis.l.ij. Suscipiēs terrā seruituti subiectā seruus efficit̄ cū oībus subiectis filijs postea natis. Nec min⁹ habetis in decreta.in maiori volumine.ca. Cū redēptor.xij.q.ij. Et sunt verba Gregorij Redēptor hūani generis nostrā assūpsit na

turam: vt nos a pctis rediмeret. Quero vobis dñi burgẽses si in scto dionysio eẽt vna vinea talis cõditionis: ꝙ qui eã emeret eẽt subiectus beate marie parisieñ. venit vnus burgẽsis qui eã emit. queritur vtrum subijciatur seruituti? Respõdit imperator ꝙ sic: et ipe et sui successores. Utinã deus nõ faciat nobis sic. Joh. viij. Qui facit pctm̃ seruus ẽ pcti. et ad Ro. vi. Nũc liberati a pctõ serui aũt facti deo habetis fructũ vrm. O pctõres: vos estis in seruitute dura dyaboli: quale remediũ? Natura humana ante cõmissionẽ pcti nesciebat qd erat seruitus: sed p pctm̃ natura humana icurrit seruitutẽ: quã xps redemit ab ipsa seruitute p incarnationẽ. Uolo dicere ꝙ si culpa vestra ipediat si in pctõ fuistis et in seruitute dyaboli si vultis ascẽdere ad mõtem, gre ops ꝙ dimittatis vallem miserie. Juxta verba thematis preassũpti. Ascẽde ad me i montẽ et esto ibi etc.

¶ In isto sermone erũt due ptes.
Prima erit sacri euãgelij expositiua.
Scda erit virtuose ascẽsiõis demõstratiua.

¶ Quantũ ad primum. euangeliũ duo documenta necessario obseruãda ptinet. Primũ est recte intentiõis in oĩbus dispositio. Secundũ est nostri animi in oĩbus vera humiliatio. Primũ tangit ibi. super cathedram Moysi quecũqz etc. Scdm ibi. nolite vocari rabi. Quãtum ad primum dicit Ambrosius in homelia. Uidete fratres dulcedinẽ saluatoris et mãsuetudinẽ: scribe et pharisei volebãt tradere morti: dicebãtqz illi iniurias: ipe aũt imemor iniuriarum dixit cõmunitati apostolorum ꝙ quecũqz dicerẽt eis scribe et pharisei sedẽtes sup cathedrã Moysi facerent et adiplerẽt: sed ẽm opera eorum nõ facerent. Illud tãgit pdicatores: platos: curatos: et oẽs qui ascendunt super cathedrã: si male viuãt vos layci ẽm opera eorũ nolite facere. dicũt enĩ et nõ faciũt. Dilatãt enĩ filateria sua vbi scribebant precepta decalogi vt scribit Deuteronomij. vi. Ligabis ea manu tua añ oculos tuos. Judei enĩ ponebãt precepta ante oculos in pargameno scripta: et vocabant filateria. Intentio xpi est prohibere ne quis cuiuscunqz status sit: faciat aliquod opus: vt videat ab hoĩbus. Nã dicit Christus. Amẽ dico vobis receperũt mercedẽ suã. Sed vos dicetis: pater est ne peccatum vanagloria? Thomas in quolibeto dicit ꝙ de pctõ luxurie: gule: vsure: symonie: nemo dubitat quin sint peccata. hoc enim manifestum est: sed de inuidia: vana gl'ia: et ira: hoc est difficiliũ cognoscere. Dicit enĩ ps. A sagitta volãte in die a negocio pambulãte in tenebris: ab incursu et demonio meridiano. super quo Berñ. Uanitas vane glorie nõ est modicum. lz enĩ leuiter veniat et velociter trãseat: vulnus tñ causat. Sagitta volãs in die velocit venit: sꝫ qñ tãgit vnũ hoĩem in stomacho: vulnus nõ est modicum. Tho. ij. ij. q. cxxxij. ar. iij. et Alexan. in. ij. et henri. quolibeto. ij. dicũt ꝙ vana gloria põt dici mortale pctm̃ triplici rõne. Primo rõne materie. sicut qñ qs gloriatur de malo. Alio modo ratione finis qñ ẽ mortalis. Tertio modo qñ aliquis refert sibi qd est deo referendũ. De primo dicit ps. Quid gloriaris in malicia qui potẽs es in iniqtate. De scdo dicit. Eleuatũ est cor tuum dixisti: deus ego sum. De tertio Augu. lib. de doctrina xpiana. Quicqd ptinet ad sacram scripturã fidem: spem: et charitatẽ ad dei honorem esse dicimus. Uana ergo gloria qñqz ẽ pctm̃: vtputa si aliqua mulier appetit honorẽ ex superbia. et talis dr portare vexillum dyaboli. aut qñ aliquis vult et appetit laudẽ sui. Et põt esse pctm̃ mortale tribus modis. Primo quãdo quis iactat se peccasse. ps. Quid gl'iaris in malicia. ppterea deus destruet te in finẽ et euellet te etc. Qñ ergo aliqs iactat se aliquã virginẽ violasse vel pcussisse aliquẽ: talis mortalr peccat. Scdo cõmittit cũ quis diligit plus istã vanã gl'iam ꝙ deũ. hoc tãgit eos qui nõ dicunt veritatẽ in societate vel i caplo: ne sint in mala gratia assistentiũ vel superiorum. Tertio mõ committitur qñ quis gratiã bene predicandi refert in seipsum quam debet referre in deum: et hoc est mortale pctm̃. Et principaliter cõmittitur vana gloria ratione finis. sicut aliquis ieiunat nõ propter preceptũ diuinum sed vt appareat bonus: et hoc est peccatum mortale. si vero sint tales cogitationes que non sint morose: sicut vna mulier dicit ꝙ qñ est in ecclesia tot cogitationes veniunt sibi ꝙ multi eam aspiciãt: potest esse solum peccatũ veniale. ops enĩ cito expellere istas cogitatiões. Sicut faciebat Abraham qñ offerebat sacrificiũ expellebat muscas cum vir

ga. Gen. xv. Sic os expellere istas cogitationes. Si igit̃ veniat vobis in mentē q̄ aliqua mulier que alias male vixit nō sit ita bona sicut vos. dico q̄ vos estis ingrata deo. Forte eñ si de⁹ dedisset sibi gratiā quā dedit vobis fuisset melior ꝛ vixisset ad laudē creatoris sui. volo dicere q̄ opera vestra referat̃ ad laudē dei. Quātū ad illud vbū euāgelij. Qui se humiliat exaltabit̃. Est triplex hūilitas cordis: oris: ꝛ operis. De prima Math. xi. Discite a me q2 mitis sum ꝛ humilis corde. De scđa Judith. xi. Humiliuȝ ꝛ māsuetorū semꝑ tibi placuit depcatio. De tertio ad Ephes. iiij. Obsecro vos ego vinct⁹ in dño vt digne ambuletis ĩvocatōe q̄vocati estis: cū omi hūilitate ꝛ māsuetudine cū patientia supportātes inuicē in charitate solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Volo dicere depōnite oēm supbiaȝ ꝛ sectamini humilitatē: dimittatis valleȝ miserie ꝛ ascēdatis ad montem gratie. Juxta verba the. preassumpti. Ascēde ad me in ꝛc.

¶ Quantū ad scđaȝ pteȝ. Si vultis ascēdere ad montē gratie irremediabiliter os stare in tertia mansione: ꝛ ibi flere pctā sua vel dānari. Vidim⁹ heri de prima cā ĩpediente verā penitētiaȝ que in rei veritate multos damnat. Scđa vero causa est assuefactio: ꝛ habem⁹ de hoc textuȝ: auctoritatē: ꝛ ratōeȝ Jeremie. xiij. Si mutare pōt ethiops pellē suā: aut pardus varietates suas: sic vos poteritis benefacere cū didiceritis maluȝ. Ad hoc est capl'm. Mala cōsuetudo. distin. viij. Mala cōsuetudo nō minus q̄ȝ perniciosa corruptela est abijciēda. Ideo dicebat paganus Ari. ij. Ethicoꝝ. q̄ nō parū refert iuuenes sic vel sic assuefieri. Ad hoc est figura ĩ Exodo de Pharaōe q̄ nolebat dimittere populū nisi ĩ manu forti. Vos vēitis ad sermonē. dicatis mihi q̄tū emēdastis vos de supbia: q̄tuȝ de ludis: q̄tum de luxuria? certe parū. sed q̄ est cā? dico q̄ assuefactio iniqua vel ɔsuetudo mala. vos estis adeo ɔsueti q̄ nō potestis vertere vos ad bñ faciendū. vñ Juuenalis satyra q̄nta. Cōsuetudo mali ē insanabile vuln⁹. Videm⁹ experimētaliter q̄ cera calida cito ĩprimit ĩpressionē sigilli: sed nō durat ita faciliter ĩpressa. quapropter sapiēs dicit. Prouer. xxij. Adolescēs iuxta viā suā etiā cuȝ senuerit nō recedet ab ea. Ego tetigi vos de policia vr̃a. Rex Ludoui. preceperat vt oēs meretrices extra regnū eijcerent. Dñs vero Aug. cōsulit ad maius scādalū euitādū q̄ in aliquo loco secreto extra ciuitatē viuere permittant̃ dicēs. tolle meretrices de ciuitatib⁹: oīa replebis libidinibus. Sed hodie q̄s vicijs nō abundet meretricib⁹? similiter assueti estis in iuramētis per deū: ꝑ ɔsciam: ꝑ nr̃am dñam. ꝛ dicitis: pater ego sū sic ɔsuet⁹ dicere. dubito q̄ hoc nō excuset vos. Ethiops q̄tūcūq̄ lauet pelleȝ suā nō pōt albus fieri: sic assuet⁹ ad malefaciēduȝ nō pōt bñ operari. Quid significat q̄ xp̄s duos mortuos faciliter resuscitauit: sed tertiuȝ cū difficultate: ad cuius suscitatiōeȝ martha ꝛ Magdalena fleuerūt? Ad denotandū q̄ pctm̄ ɔsuetudinis ē difficilioris curatōis. Volo dicere vt corrigatis cōsuetudines vr̃as: nō assuefaciatis pueros vr̃os in maluȝ. Ego vidi quendā hoīeȝ qui viderat quendā diuitē mercatorē tantū iuramētis assuefactū q̄ quasi desistere nō poterat. Cui ille dedit ɔsiliuȝ q̄ q̄ncunq̄ iuraret: semꝑ biberet vnuȝ vitruȝ aque. Et fecit sic: ꝛ malaȝ ɔsuetudinē reliq̄t. Exuite ergo illā malaȝ ꝛ veterē ɔsuetudinē: dimittatis vallē miserie: ꝛ ascēdatis ad monteȝ gr̃e: vt tandē peruenire valeatis ad montē glorie.

¶ In festo scti albini. Sermo. xxiij.

Scende ad me ĩ montem: et esto ibi. In dieb⁹ suis placuit deo ꝛ iuētus est iustus ꝛ ĩ tpe iracūdie fact⁹ est recōsiliatio. Eccl'. xliv. Dñi ꝛ anie deuote ꝛ scholares charissimi q̄ venistis ad aliq̄d audiendū ꝑ vestra salute: hodie colitis festū bti Albini q̄ fuit vir religiosus: q̄ ꝓpter bonā vitā ꝛ ꝑfectā eius cōuersationeȝ erat eps andegauen. in officio sibi cōmisso taliter laborauit: q̄ ingressus est beatitudinis locū. Dñs p̄cepit Loth. Gen. xix. vt nō staret in oī regione circa iordanē: sed q̄ in mōte saluā faceret vitā suā. Volo dicere ꝓuideatis saluti aīaruȝ vestraꝝ. si enim in valle pcti manseritis moriemini: ꝛ ad dānationeȝ vos inuito cū. ps. Ignis sulphur ps calicis eoꝝ. q̄ratis ergo btō Albino quā vitaȝ ducendo meruit hr̄e

paradisũ. Certe dñi nõ sequendo vanitates hui⁹ mũdi: nõ luxurias: ſ sanctã ⁊ btissimã cõuersationẽ. vnã em̃ cũ ps. petijt a dño hãc scʒ vt habitaret i domo dñi oib⁹ diebus vite sue. Triplici aũt mõ btũs Albin⁹ deo placuit i dieb⁹ suis. Pmo in religioso exercitio et virtuosa cõuersatiõe. Scdo i supfluoꝝ dãnatione ⁊ salutis pximi pcuratiõe. Tertio in carnis maceratiõe. De pmo Math. xix. di. petrus ad iesum. Ecce nos reliqm⁹ oia ⁊ secuti sumus te. O petre vnde tibi illa noticia puenit ꝙ te nõ sufficiẽtẽ ad xpm sequẽdũ dicebas cũ onere bonoꝝ pñtis mũdi? Domini nemo oneratus põt intrare terrã pmissionis. De scdo Eccl. i. Religiositas custodit ⁊ iustificabit cor. iocũditatẽ ⁊ gaudiũ dabit. timenti deũ bene erit: ⁊ i dieb⁹ ꝯsolatiõis illi⁹ benedicet. Status em̃ religiõis bñ obseruatus iustificat cõsciam ⁊ dat gaudiũ ⁊ leticiam. vñ Bern. in religione bñ obseruata hõ viuit purus: ambulat cauti⁹: cadit tardius: resurgit veloci⁹: irrigat grã dei frequẽtius: gubernat prudẽtius: morit felici⁹: ⁊ pmiat copiosi⁹. Volo dicere ꝙ ad cõplacendũ deo: opʒ intrare statũ religiõis: ꝙuis in statu seculari possim⁹ saluari: tñ cũ difficultate. Jõ sancti patres inspirati a spũsctõ vt facili⁹ saluarent: vt Aug. Basi. ⁊ alij: statũ religionis sumpserũt. De qbus di. Aug. dist. xvj. c. ꝙtũlibet. ꝙ nihil melius his q̃ in claustro profecerunt: nihil deterius his q̃ i monasterio defecerũt. De tertio. ij. Coꝝ. xij. Quis infirmat ⁊ ego nõ infirmor: quis scãdaliʒat ⁊ ego nõ vror? Gal. iiij. Filioli mei quos iteruʒ parturio donec formet in vobis xpus. Volo dicere aie deuote: ſi vultis deo placere: btũs Albinus placuit deo: ⁊ inuẽt⁹ est iust⁹. Grego. sup Ezech. Nulluʒ sacrificiũ veri⁹ deo potest offerri: q̃ʒ ʒelus aiaꝝ. Sed pp hoc conq̃ritur dñs de nobis p Ose. iiij. dicẽs. Ad iniquitatẽ eoꝝ subleuabant aias eoꝝ: ⁊ erit sic ppłus sic sacerdos. Vos dñi habetis multa bona: ſ nemo est q̃ habeat pietatẽ de aima sua. vos laboratis acq̃rere bona tpalia: ⁊ qḋ mirũ est sancti nõ tm̃ laborauerũt ad placẽdum deo: q̃tũ vos ad placẽdũ diabolo ⁊ mũdo. Videte sctm̃ albinũ q̃ nõ in sequẽdo concupiscentias placuit deo: ⁊ i tpe iracũdie factus ẽ recõciliatio. Volo dicere ꝙ laborem⁹ placere deo per intercessionẽ gliosissime matris ei⁹: cui mẽte pia dicem⁹. Aue.

¶ Ascende ad meam montẽ ⁊c. More ꝯsueto mouet qõ a magrĩs nrĩs theologis: fundata sup festiuitate hodierna: vbi dr̃ ꝙ beatus albinus per grãʒ placuit deo. terminata per Alexan. de hallis: ⁊ Bona. di. xxix. secundi sniaꝝ. Utꝝ. s. grã gratũ faciẽs necessaria sit homini adeo ꝙ stante casu inocẽtie sine illa impossibile eẽt saluari. Rñdent ꝙ necdũ stãte statu nature corrupte verũetiaʒ in statu innocẽtie necessaria erat grã: verũtñ in statu nature corrupte mlto pl⁹ fuit necessaria q̃ʒ i statu innocẽtie: pp duas causas.

Prima ẽ petõꝝ iustificatio.

Scda actus acceptatio.

¶ Pro statu vo innocẽtie erãt due cause.

Prima nature rõnalis sublimatio.

Scda actus meritorij remuneratio.

¶ De pmo ad hoc ꝙ hõ iustificet de lege posita necesse ẽ esse aliquã mutationẽ q̃ nõ potest poni i deo: opʒ ergo ꝙ ponat in creatura: ⁊ sic infundet creature aliqs habit⁹. De secũdo. Respexit de⁹ ad abel ⁊ ad mũera ei⁹. Gen. iiij. Opera aũt nõ sũt deo grata nisi in q̃tum fiũt ab exñte in charitate. Quis igr Adã i statu inocẽtie fuisset creat⁹ ⁊ dei amicus: nõ tñ amicitia spãli: ſ dei gratia. iõ ad hoc ꝙ hõ sit dign⁹ necessaria ẽ sibi grã gratificãs ad pficiẽdũ in merito. Leuate corda vestra domicelle velletis saluari? ſi q̃rat̃ beato albino ſi fit in patria ducendo vitã quam ducitis nunc: etiã hñdo vestes pciosas: tapeta: capillos nimia curiositate pollitos. audeo dicere ꝙ difficillimũ est vos hic hr̃e vestras delectatões ⁊ pñr saluari. Habetis ad hoc legẽ canonicã. extra de religiosis domibus. ca. Ne nimia. §. vltimo. ꝙ idẽ abbas in duobus monasterijs presidere nõ põt nec religiosus vocẽ hr̃e. Jdẽ hr̃ in. l. ciuili. C. de arte militari. lex incipit. his quidẽ. Nemo potest hr̃e duas militias. Et iste leges multũ bñ cõcordant cũ illo qḋ scribit Mat. vi. Nemo põt duob⁹ dñis seruire. Casus ẽ patens. Si esset aliqs miles q̃ vellet suire regi frãcie ⁊ caperet tributũ ab eo: ⁊ regi anglie: ⁊ caperet stipendia ab eo. Certe dicit imperator ꝙ hoc nõ ẽ rationabile. vtiam rex celestis ñ teneat nobis istum rigorẽ. vos seruistis diabolo: sunt hic ex vobis q̃ nõ ieiunant istã q̃dragesimã. vos tenemini sub pena dãnatio

nis eterne oēs ieiunare: nisi habeatis excu
sationē legitimā: si vultis eē de religione di
Dicatis ergo charissime. o dñe deus ego scio
ꝙ te offendi: āmodo ꝓmitto ꝙ te nō offen-
dam. Incipiatis bene agere in iuuētute sicut
beatus albinꝰ: ꝛ sic ascēdetis ad mōtē grē.
Iuxta ver. thema. ꝑassū. Ascēde ad me ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Pria erit de virtuali ascēsione.
Scda de viciosa ascēsiōis impeditōe.
¶ Quantū ad pmā si vultis ascēdere mōtē
grē oꝫ trāsire ꝑ sex mansiōes.
Prima ē ꝓpositi stabilitatio.
Scda pteriti pctī euacuatio.
Tertia scandali totalis ablatio.
Quarta vtuosa ꝛ ꝓfunda cōpūctio.
Quita pcti pteriti emēdatio.
Sexta pctī vera satisfactio.

¶ De his in lege antiqua scribitᷣ Leui. iiij. ꝛ in multis capi. Qui oblationē vult offerre dño de bobus ꝛ pecudibꝰ ꝛ ouibꝰ offerens victima a si holocaustū fuerit eiꝰ oblatio de armento masculi imaculati offeret ad ostiuꝫ tabernaculi: ꝛ detracta pelle cōburetᷣ sup altare holocausti. ¶ Leuate corda peccatores In antiqua lege qñ offerebāt sacrificiū apportabatᷣ vitulū ad ostiū tēpli ꝛ dabatᷣ magno sacerdoti ꝛ ipse ponebat ei gladiū i gutturr: ꝛ postea deponebatᷣ pellis ꝛ mūdabatᷣ ꝛ vltimo cōburebatᷣ. Sic opꝫ ꝙ sacrificet deo. Nunꝗ̄ inueni ꝙ xp̄s ꝯsulat ꝙ q̄s accipiat curā tpaliū. Inuenio tñ ꝙ xp̄s cōsulit ꝙ dimittamus mūdū ꝛ agamꝰ pniaꝫ. Opꝫ ergo capere bestiā et ligare. vbi oñditᷣ ꝓpositi stabilitatio. tūc eñ pctōꝛ ē ligatus sicut bestia qñ ꝓponit firmiter pctā dimittere. De scdo opꝫ pellē dimittere: vbi denotatᷣ pctī euacuatio. Ad Collocē. iij. Nolite mentiri inuiceꝫ expoliantes vos veterē hoīem cū actibꝰ suis De tertio opꝫ lauare bestiā: vbi denotatᷣ scādali totalis ablatio. de quo Isa. i. Lauami ꝛ mundi estote: auferte malū cogitationū vrarum. opꝫ eñ pensare ꝙ moriemi: iō oꝫ mundare aīam aut dānari. Quarto bestia cōburebatur: vbi ꝓfunda cōpūctio oñditᷣ. oꝫ eñ dare corpꝰ aīam ꝛ cōsciam ad seruitiuꝫ dei. Unde Pau. i. Coꝛ. vi. Qui adheret deo vnꝰ spūs ē. De quito oportebat ꝙ tota bestia cōbureretᷣ: caput: pedes: ꝛ intestina. dꝫ ei pctōꝛ seipꝫ trāsformare q̄ ad oīa mēbra sui corpis vñ Pau. Ro. vi. Sic exhibuistis mēbra vrā fuire imūdicie: ita nūc exhibere fuire iusticie in sanctificatiōe. Sexto cinis bestie ꝯbuste aspergebatᷣ: vbi denotatᷣ peccati vera satisfactio. o paupes pctōres ꝛ vos charissimi scholares: ista est via per quā beatus albinꝰ placuit deo ꝛ inuentꝰ ē iustꝰ. Sophismata nec tota logica docebit vos vias dñi. Primo debetꝭ scire que sūt ad salutē necessaria. Secundo debetis laborare in seruitio dei vt saluetis aīas vestras ꝛ intretis terrā ꝓmissaꝫ Dimittamꝰ igitur vallē miserie ꝛ ascen. ad mōtem grē. Iuxͣ verba thema. ꝑassumpti. Ascende ad me in ꝛc.

¶ Quātū ad secūdā partē. Audiuistis iā in supioribꝰ: ꝙ multa sūt q̄ retrahūt a vera pnia. Dicvt seqtur in secūdo sermone sequēti.

¶ Feria quarta dominice secūde quadragesime. Sermo. xxiiij.

Scende ad me i montem: et esto ibi. Cōuerte luctū in gaudiū vt viuētes laudemus nomē tuū. Hester. xiij. Dñi ꝛ aīe deuote si retinuistis doctrinā heri datā: debetis intente deo seruire ꝛ in virtute ꝓcedere. Loq̄bamur heri de magno ꝓpheta helya qui querebat aquā vidue. Hodie hēmus pulcherrimā hystoriā q̄ꝫtū ad sensum lrālē: et pulchriorē q̄ꝫtū ad sensū moralē. Erat quidam rex Assuerus noīe qui acceperat i vxorem quandā pulcherrimā noīe Hester. Iste rex habebat vnū capitaneū pessimū q̄ impetrauit litteras vt oēs iudei q̄ erāt in terra illius regis. s. cxxv. ꝓuincie traderentᷣ morti et bona eoꝝ essent confiscata: ꝛ pceptū fuit execucutioni mādari. Sed hester vxoꝛ regꝭ humiliauit se ꝛ cepit cinerē sup caput ꝛ ciliciū super corpus ꝛ orauit. Orōne vero facta induit se vestimētis regijs ꝛ pciosis: vt an regeꝫ iret: ꝛ orauit hoc mō. Dñe deus in ditōe tua cuncta sūt posita: si decreueris saluare nos saluabimur: sin aūt fiat volūtas tua. sed tu dñe deꝰ Abrahā ꝛ patrū nostroꝝ vides ꝙ inimici nrī volūt nos tradē morti: miserere nostri: ꝛ cōuerte luctū nrm in gaudiū. Orō hester fuit taliter exaudita: ꝙ cū ipsa venit ad regē eam suscepit familiariter: dedit ei vnā

virgā aureā in signū pacis:⁊ pplꝰs iudeoꝝ
fuit liberatus. Amā vero suspēsus est in pa
tibulū qḋ fecerat ꝓ mardocheo. Leuate cor
da:quid hoc sigt̄ dn̄i loqmi: mihi? Certe hic
pateter ondit̄ mysteriū nr̄e redēptionis. vti
nam pctōres haberemꝰ talē mediatricem si
cut hester. essemꝰ eni securi ꝙ haberemꝰ be
niuolētiā regis eterni. Asuerꝰ repn̄tat nob
creatorē. Amā sigt̄ diabolū q̄ ꝓcurat nr̄am
dānationē. hester sigt̄ beatā virginē:⁊ mar
docheꝰ sigt̄ filiū dei. hester cepit cinerē ⁊ ci
liciū. Beata vgo habuit humilitatē ⁊ vgita
tem. Luc.i. Respexit hūilitatē ancille sue.
Ubi Bern. placuit ꝑ virginitatē:ꝫ lōge plus
per humilitatē:imo vginitas sine hūilitate
non placuisset. Posuit cineres qn̄ ꝑ humili
tatem venit corā rege. vn̄ Bern. Celi ciuium
in se ꝓuocabat aspectus qn̄ venit ante re
gem suis meritis. Quid igit̄ debemꝰ facere
nunc:o pctōres numqd mr̄ dꝫ flere ꝓ filio qn̄
morit̄:sic qn̄ aīa est in pctō mortali dꝫ flere.
Queratis ergo deo grām flēdi ꝓ pctis pa
ctis:vt luctus vr̄ vertat̄ in gaudiū. Recurri
te ad virginē vt ipsa preces vr̄as porrigat.
¶ Ascende ad me,in mōtem ⁊c. More soli
to mouetur questio theologalis terminata
a magr̄is nr̄is theologis:fundata sup euā
gelio hodierno vbi dr̄ ꝙ filij zebedeorū volu
erunt eē vnus ad dexterā:alter ad sinistraꝫ
in regno xp̄i:q̄ terminat̄ a Tho.ij.ij.q.lxiij.
Utrum.s.in electione ad gl'iam sit aliq̄ ꝑso
nalis acceptio:sic ꝙ deꝰ cōferat gloriā vni et
nō alteri:beatꝰ Pe. Actuū.x.dicit. In verita
te cōperi:q: nō est personaꝝ acceptor deus.
Tho. vero dicit:ꝙ acceptio personaꝝ capit̄
dupliciter. Primo vt importat obligationeꝫ
Scd̄o distributionē iniustā. Tūc em̄ persōa
acceptat̄ qn̄ in his q̄ distribuūtur nō atten
ditur qualitas meriti qḋ dꝫ eē cā distributi
onis:vt per parentelā vel fauorē. hec duo in
deo nō inueniūtur:q: neqꝫ ex obligatiōe ne
qꝫ ex merito cōfert:sed ex mera liberalitate
ideo nō est acceptor ꝑsonaꝝ. ¶ Leuate corda
numqd dn̄i facietis bonū vultū post pascha
vos disponitis nūc vos ad pn̄iam [vt arbi
tror] sed post pascha erit vt supra. habetꝫ le
gem ciuilē ⁊ scribit̄. C. de actionibꝰ ⁊ obliga
tionibꝰ:⁊ incipit lex. qḋ ab initio est volunta
riū ex postfacto efficit̄ inuolūtariū. Ad idē
est ff.iu.lib.vi. Quod semel placuit amplꝰ
displicere nō pōt. Loquimi mihi vos iuue
nes mulieres que vultis maritari. Est ali
qua iuuencula que capit vnū truphatorem
pro marito ⁊ cōsentit in eū ⁊ stant simul ꝑ
vnū annū:sed post duos ānos incipit ei du
cere vitam diabolicā. Utꝝ possit dimittere
istū virū? Rn̄det papa ⁊ impator ꝙ non. O
peccatores vos capitis nūc volūtarie diabo
lum sicut illa mulier q̄ capit illū truphato
rem in maritū suū:qn̄ veniet articulꝰ mor
tis velletis dimittere ⁊ nō poteritis. Quale
remediū? agatis pn̄iam:recurrite ad sctōs:
date demoni libellum repudij. Dimittatis
igitur vallē miserie ⁊ ascendatis ad montē
gratie. Iuxta verba thematis preassumpti,
¶ Ascende ad me in mōtē ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a vtuose ascēsionis demōstratiua.
¶ Prima pars duo cōtinet.
Primum est dolorum saluatoris deuota re
cordatio.
Scd̄m ē meriti ꝓ btitudine hn̄da acq̄sitio.
¶ Quantū ad primū pūctū. Ascendit iesus
hierosolymā ⁊ dixit discipulis. Ecce ascēdi
mus hierosolymā:⁊ filiꝰ hoīs tradet̄ ⁊c. vbi
Ambro. facit admirationem dicēs. q̄ꝫ pius
est dn̄s iesus qui discipulis suis dixit. ascē
damꝰ ⁊ ero cōdēnatus ad mortē:⁊ iudas po
net me inter paganos ⁊ ab eis ero illusus:
cōsputꝰ ⁊c. suspēsusqꝫ in cruce:ac tertia die
resurgā. Dn̄i nūc sūt mille quadrigēti.xcviij
anni quibus xp̄s passus ē. Quero si vos fuis
setis pn̄tes voluissetis ne illū flagellare et
crucifigere? credo dicitis in cordibꝰ vr̄is ꝙ n̄.
O proditores peccatores audite quid scribi
tur ad hebr.vi. Rursum crucifigentes filiū
dei. Videatis omnes illum q̄ vulneratus ē
in cruce. Loquitur vobis per Bernar. dicēs
Numqd satis afflictus sū ⁊ passus grauissi
mos dolores? sed vos additis mihi dolorem
dolori. Coronatio fuit mihi dura:sed durꝰ ē
mihi videre peccata vr̄a q̄ de die in diē ꝯmit
titis. Dicatis ergo oēs. dn̄e deus nos multo
tiens offendimus:vos precamur tamen ꝑ
meritū vestre sacratissime passionis vt no
bis detis gratiam penitēdi. Et seq̄tur in e
uangelio. Accessit mater filiorum zebedei q̄
dixit. Domine ⁊c. Et xp̄s. Nescitis quid pe
tatis. Crisosto. super Matheū dicit. Aliqui

comparant filijs militias:alij diuitias: alij
honores:ſed nõ cõparãt dñm deũ:ſi videant
eos pauperes triſtãtur:cũ magno labore ac
quirunt diuitias de gratia parũ curãtes:q̃ſi
dicat ꝙ parẽtes oñdunt ꝙ ſunt tm̃ paren-
tes corporis ⁊ nõ aie. Nunq̃d hec mulier ſic
ꝓcurauit filijs ſuis?Certe nõ.Hodie emun
tur bñficia ⁊ officia ꝓ filijs . Dñi curiales q̃
dicitis ꝙ deus nõ fecit vos ad dãnandum.
credo ꝙ vos nõ eſtis cõſobrini xp̃i:⁊ tamen
xp̃s dixit hodie cõſobrinis poteſtis pati la-
bores ſicut paſſurus ſum:quaſi dicat ꝙ qui
vult intrare paradiſuꝫ opꝫ ꝙ ꝑ labores et
tribulationes ingrediat᷑.Mathei.vij. Non
oĩs q̃ dicit mihi dñe dñe intrabit in regnuꝫ
celoꝝ.Et augu.de fide ad Petrũ dicit.Vide
xv.q.i.ca.firmiſſime.Firmiſſime tene ⁊ nul
latenus dubites nõ oẽs hoies q̃ ꝑ ſacramẽ-
tum baptiſmi eccleſiã ingreſſi ſunt regnuꝫ
eternũ adepturos. Ideo xp̃iani cauete oẽs
Ad hereditatẽ eñi ꝑuenit᷑ quadrupliciter
Primo per ſucceſſionem.
Secundo per legalem emptioneꝫ.
Tertio per liberalem donationem.
Quarto per violentam adeptionem.
¶Et ſm legiſtas. Illi dñi dicunt᷑ habere he
reditatem paradiſi ꝑ ſucceſſionẽ q̃ in ſua in
nocẽtia poſt gratiã ſuſceptã permanẽt ſicut
xp̃s ⁊ beatiſſima virgo.Nunq̃d vos dñi ſer-
uaſtis innocentiã baptiſmalẽ?credo ꝙ nõ.
Unde p̃s. Multiplicate ſunt ſuꝑ capillos
capitis mei.q.d.Iniq̃tates noſtre ſunt ĩ ma
iori numero q̄ꝫ capilli capitis.Secũdo acq̃-
ritur hereditas ꝑ emptionẽ.ſicut martyres
petrus paulus laurenti⁹ emerũt ꝑ ſangui-
nem.Tertio ꝑ liberalẽ donationẽ.ſicut bo-
nus latro:cui liberaliter xp̃s regnũ celoruꝫ
cõceſſit.⁊ hoc fuit vnũ ꝑſonale p̃uilegiũ q̃
nunq̄ꝫ legit᷑ feciſſe niſi illi.Extra de regulis
iuris li.vi.Priuilegiũ ꝑſonale ſeq̃tur ꝑſonã
⁊ extinguitur cũ ꝑſona. Quarto ꝑ violẽtiã
puta vi armoꝝ.De quo xp̃s Mathei.xi.Re
gnũ celorũ vim patit᷑ ⁊ violenti rapiunt il-
lud.Non eñi poteſt eſſe vt q̃s de luxuria trã
ſeat in caſtitatẽ vel ſobrietatẽ ſine violẽtia
Queratis carturſieñ.vtrũ ſit durũ ire ſingu
lis noctib⁹ ad matutinas. certe opꝫ violen-
ter portare.Unde Iſa.xxxviij.Dñe vim pati-
or reſponde pro me ⁊c. Volo dicere ꝙ peta-
mus gratiam peccata dimittendo ⁊ veram
penitentiã faciẽdo:vt aſcẽdam⁹ ad monteꝫ
gr̃e. Iuxta verba the.preaſſumpti.Aſcende
ad me in montem ⁊c.
¶Quãtũ ad ſecũdã ꝑtẽ.Dñi.ſi vultis aſcen
dere ad montẽ gr̃e:opꝫ trãſire ꝑ deſertum ⁊
ibi figere pedẽ ⁊ ſtare in tertia mãſiõe.Que
eſt peccatoꝝ ꝯdigna ſatiſfactio.dixim⁹ que
nos retrahũt a penitẽtia:⁊ poſuim⁹ duo re-
trahẽtia: ſcꝫ fatuã expectationẽ ⁊ pctõꝝ cõ
ſuetudinẽ.oꝫ ſcire tertiũ ⁊ eſt aſſociatio per
uerſa.Credo ꝙ ſalomõ habuit cognitionẽ
de iſto qñ dicebat Prouerb.i.Fili mi ſi te la-
ctauerint pctõres ne acq̃eſcas eis.Sequit᷑.
pedes eñi illoꝝ ad malũ currunt.⁊ Prouer.
xiij.Qui cũ ſapiẽtibus gradit᷑ ſapiens erit.
hoc etiã cognouit p̃s.q̃ dixit. Cũ ſancto ſan
ctus eris:⁊ cũ ꝑuerſo ꝑuerteris. Ad hoc eſt
Ambro.ſuꝑ Marcũ:⁊ recitat᷑ in maiori vo-
lumine.xxiiij.q.i.Nõ turbat᷑ nauis q̃ petruꝫ
habet:ſꝫ turbat᷑ illa que iudaꝫ hꝫ. ⁊ ſi multa
illic diſcipl'orũ merita nauigabãt: tñ adhuc
eaꝫ ꝓditoris ꝑfidia agitabat in vtraq̄ꝫ erat
petrus. ſed q̃ ſuis meritis ẽ infirm⁹ turbat᷑
alienis.caueamus igr̃ perfidi.Caueam⁹ ꝓ-
ditoreꝫ ne ꝑ vnũ fluctuemus plurimi.eadeꝫ
cauſa.q.iij.c.reſecande ſcribit᷑. Reſecãde ſũt
carnes putride ne totũ corp⁹ pereat.Leuate
ſpũs:habetis multa mala in iſta villa?certe
ſi eſſẽt dñi ⁊ alij loquerer illis. viſitat̃ ne ho
ſpitalia ad vidẽdũ ſi pauꝑes moriant᷑ fame
et ſine cõfeſſiõe.vaditis ne in ꝓpria ꝑſona?
ſcitis que eſt cauſa quare habetis malã po
litiam?hec certe mala ẽ ſocietas.quis ducit
te ad ludos?mala ſocietas.q̃s vr̃ꝫ ẽ melior?
Dicatis mulieres. credo ꝙ oẽs eſtis bone ſi
aliqua ſit mala q̃ eſt cã : nunq̃d mala ſocie-
tas?quapropter hortor vos cuꝫ Iſa.lij.Rece
dite recedite exite inde:pollutũ:nolite tãge
re.Dicatis mihi quare patres ſancti ordina
uerũt religiones?credo ꝙ duplici de cauſa.
Primo vt mali ſepararẽtur a bonis ⁊ econ-
tra.Scδo ad dãdũ bonũ exẽplũ.Uñ ſcribit
lxxxiij.ca.nemo.Nihilitaꝫ in eccl'ia nocet q̄ꝫ
qui ꝑuerſe agẽs nomẽ vl' ordinẽ ſanctitatis
tenet:q: faciliter trahit᷑ in exẽplũ quod a p̄
latis agit᷑.Audeo dicere :ꝙ prelatorũ pctm̃
facit maius malũ in eccl'ia q̄ꝫ quodcũq̄ꝫ ali
ud.Habet᷑ extra de voto ⁊ voti redẽptiõe.ca.
Magne deuotionis.q̃ agit᷑ a prelatis faci
le trahit᷑ a ſubditis in exẽplũ.xi.q.iij.preci

pue. Loquimini in mulieres: habuistis ama
tores i iuuētute vr̄a: Nunq̄d ducebatis fili-
um aut filiā vr̄az nūc vos estis antiq̄ ꝛ filie
vestre sequūtur vias vr̄as malas. O plati ca
uete a scādalis. Dicūt em̄ laici. si istud eēt tā
graue peccatū p̄lati nr̄i nō facerēt. sil'r si du
cerē vitā meretriciā esset ignominiosū ꝛ ex-
probabile: meretrices nō vocarent ad bōas
societates: vt ad nuptias ꝛ banqueta. O iu
sticiarij ego inuito vos ad dānationē ꝑpetu
am nisi corrigatis istos abusus. Quid eniz
dicent paupcule filie iuuenes qn̄ vidēt me-
retrices portātes magnas ꝛ grossas cathe-
nas aureas: ꝛ quasdā mulieres habitare pu
dice ꝛ caste cū maritis suis. quale exēplum
Et vos dn̄i religiosi q̄le exēplū datis secula
ribus qn̄ vaditis ad lupanar: fugite scādala.
Hortor vos fratres ꝛ dn̄i diligite vitaz refor
matā. Ego vidi alemaniā ꝛ multas alias ꝓ-
uincias vbi sūt multi cōuentus reformati ꝛ
vos peritis hic fame. O dn̄i seculares dicatꝭ
Dn̄e da mihi grām vt possim saluari: saluēt
se alij si velint. tn̄ rogo te deꝰ meꝰ vt des eis
animū conuertendi vt valeant ascēdere ad
montem gratie.

¶ Fe.v. dn̄ice secūde.xl. Sermo.xxv.

Scende ad me in montem ꝛ esto ibi.
Ego dn̄s scrutās cor ꝛ ꝓ-
bans renes: q̄ do vnicuiq̄
iuxta viā suā. Hiere.xvij.
Dn̄i si tenuistis doctrinā hesternā debetꝭ la-
borare ad corrigēdū vitā vr̄am. Hester quesi
uit heri q̄ luctꝰ cōuerteret i gaudiū ꝛ q̄ pec
cata nobis dimitterent ꝛ grā nobis dona-
ret. Ep̄la hodierna insinuat nobis ꝑ Hiere.
quid debeamꝰ facere. credo ei q̄ ipse videbat
tā quā ducimꝰ. Sūt aliq̄ q̄ non ymaginan-
tur nisi de vita p̄nti tanq̄ si deberēt sp̄ viue
re ꝛ nō de salute aiaꝝ. iō dicit. Maledictus
hō q̄ cōfidit in mūdo seu i hoīe. Et ꝑ argu-
mentū a cōtrario sensu qd̄ ē validissimū in
iure. bn̄dictꝰ hō q̄ spem suā ponit i deo. ꝓuuz
est cor homis q̄ nō. cognoscit q̄ ego suz dn̄s
scrutās corda ꝓfunda sapiētia ꝛ dās vnicui
q̄ sūma iusticia iuxta opera sua. O miserri
mi pctōres ducatis vitā quā voletis: ponatꝭ
penā ad seruiēdū deo aut diabolo; seruiatis
firmiter cuicūq̄ volueritis. Qn̄ em̄ dn̄s da-
bat p̄cepta dicebat Exo.xx. Ego dn̄s zelotes
vēdicās iniq̄tates patrū i filios vsq̄ ad ter-
tiā ꝛ quartā gn̄ationē. Loq̄mini inviles pec
catrices. creditis qn̄ facitis pctā vr̄a q̄ deꝰ n̄
videat vos. i. Re.xvi. scribit. Hō videt ea que
patent: deus aūt ituet cor. ad Hebr.iiij. Oīa
nuda et apta sūt oculis eiꝰ. Vos nō vidistis
vnq̄ tā clare manū aut faciē meā: sic deꝰ fa
cit corda vr̄a ꝛ cōsciās vr̄as. Jō dicebat crea
tor. Ego faciā magnū examē cogitationuz
vestraꝝ: ꝛ dabo vnicuiq̄ iuxta opera sua. Ju
stus dn̄s [inq̄t p̄s.] ꝛ iusticias dilexit: eq̄ta
tē vidit vultꝰ eiꝰ. deꝰ p̄miat iux̄ merita. si eq̄-
les sumus in meritis: sil'r et in p̄mijs. Volo
dicere q̄ laboremꝰ accumulare merita ꝑ int
cessionē gl'iose vgis p̄ntādo ei. Aue ꝛc.
¶ Ascēde ad me in montē ꝛc. More solito
mouet qd̄ theologalis a mag̅ris nr̄is theo-
logis fundata in euangelio hod̄. qd̄ loq̄tur
de malo diuite: ꝛ tractata per Bonauē. dist.
xlv.iiij. Utrū in oī ope diuino ꝯcurrat diuīa
mīa ꝛ iusticia: Dicit Bona. q̄ iusticia capit
tripl'r. Uno modo ꝓ cōdecētia diuine volun
tatis. Scd̄o ꝓ exigentia retributiōis. Ter-
tio ꝓ seueritate punitionis defectuū p̄teri-
torū cōmissoꝝ. Hugo vero de castro dicit: q̄
mīa capit tripl'r. Uno mō vt seclusa passiōe
dicit effectū diuine volūtatis ex toto liberā
tis. Scd̄o mō vt dicit effectū volūtatis a to
to liberantis. Tertio mō vt dicit effectū volū
tatis p̄te liberātis. Isto mō etiā dicit Scotꝰ
in.iiij. circa finē: et sic ē dicēdū q̄ beati plus
p̄miant scd̄o mō q̄ meruerint: et sic dico q̄
ibi apparet iusticia ꝛ mīa sil'. ¶ Leuate cor-
da: euangeliū hod̄. est mirabile. dic̄ q̄ diues
malus ē sepultꝰ i parrochia inferni: ego ne-
scio cuius ꝓchie vos estis. si ego inuenireꝫ
vos in porta eccl'ie ꝛ q̄rerē vobis de q̄ parro-
chia essetis: diceretis mihi. ego sū de parro-
chia sancti pauli vel geruasij. Si vlteriꝰ que
rerem quō scitis: r̄nderetis mihi. ego freq̄n
tius audio ibi seruitiū diuinū q̄ alibi. Ha-
bet em̄ ex̄ de ꝓchijs ꝛ alienis ꝓchianis
ca. Nullus. Is censet alicuꝰ ꝓchie in q̄ au
dit diuina ꝛ ministrātur sacra. Ad hoc ē lex
ciuilis. ff. de his q̄ sui vel alieni iuris sūt. l.i.
Casus ē patēs. dn̄i non sūt nisi due ꝓchie:
infernꝰ. s. ꝛ paradisus: ꝛ quilibet illoꝝ habz
vnū cimiteriū, rō ē vt q̄libet parrochianꝰ in

cimiterio eccl'ie sepeliat̃ vbi audiuit diuina et ministrata fuerũt sibi sacra. Si vos audi tis missam diaboli ⁊ seruitis sibi vos eligit eum in curatũ vr̃m. ipse sepeliet vos in cimi terio suo inferni: vbi ipe cũ oib' diabolis est curatus. Si vero seruitis deo ⁊ suscipitis ei' sacra ipse sepeliet vos in paradiso qui est ci miteriũ suũ. Sz dic mihi beatissime Pau. q̄ nunq̃ mẽtiris. quã ecclíam dñi isti' ciuitat magis frequẽtant: ad Philip. iij. Multi ei ambulãt quos sepe dicebã vobis. Nũc autẽz est flens. dico inimicos cruc̄ xp̄i quoꝝ finis interitus: quoꝝ de' vẽter ẽ ⁊ glia. In cõfusio ne ipsoꝝ q̄ terrena sapiũt. q. d. illi magis fre quẽtant eccl'iam diaboli q̄ cõformant vitã suã vite diaboli: quoꝝ finis erit eterna dã natio. Nunqd intelligitis hoc viles meretri ces: vsurarij publici: eccl'iastici q̄ habẽt plu ra beneficia. suadeo vobis vt dimittat̃ istaz vitã. si sint defect' emẽdetis iã ẽ tp̄s. Instat enĩ media quadragesima: gratis a deo suaz miam: vt possitis puenire ad montem grẽ. Iuxta ver. thema. passum. Ascende ad me i montem ⁊ esto ibi.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit sacri euãgelij expositiua.
Scd̃a virtuose ascẽsiõis demõstratiua.

¶ Expergiscimi o pctõres ⁊ audite me. Ma teria p̄ntis euangelij potius p̄bet materiaz flendi q̄z loquẽdi. Qñ audim' loq̄ d̄ ista ma teria deberemus inclinare capita nr̃a sup terrã ⁊ percutere pectora dicentes. Dñe mi serere nobis. In toto euangelio duo sũt. via et terminus: meritũ ⁊ demeritũ: premiũz et suppliciũ. Loquit̃ ergo euãgeliũ de duobus hoibus qui duxerũt disparatas vitas. vnus bonam: ali' pessimã. Bernard' in vno tracta tu quẽ fecit ad religiosos dicit. Si vis exeq̄ quod intẽdis: cõsidera ⁊ ymaginare q̄tum potes duas ciuitates. vnã plenã oib' bonis aliam plenã oibus malis. ⁊ credas ꝙ ad ali quam illaꝝ opz ire. Ciuitas plena bonis est paradisus. ciuitas plena malis ẽ infernus. Ego enĩ inuito vos ad vnã illaꝝ viaꝝ. s. para disi vel inferni. Aliq̄ tñ voluerunt dicere ꝙ euangeliũ hodiernũ est vna parabola soliz: sed de lyra dicit ⁊ ambros. ꝙ nõ est parabo la: sed est res gesta: q: mendicus noie appel latur. diues iste erat de iudea. induebatur de purpura ⁊ bisso ⁊ epulabat̃ quotidie splẽdi de: habebat vestimẽta preciosa ⁊ nutriebat corpus suũ. Ecce rectã viaz inferni. iõ postq̄ mortuus est sepult' ẽ in inferno. curat' cui seruierat deportauit eũ ad cimiteriũ infer ni. Ex alia vero parte erat quidaz mẽdic' la zarus noie: plenus vlcerib'. Iste petebat sa turari de micis que cadebant de mẽsa diui tis: ⁊ canes veniebãt ⁊ lingebãt vlcera eius: ex quadã naturali pietate: ⁊ mortuus ẽ mẽ dicus fame: ⁊ suscepit eũ sinus abrahe. Ele uauit oculos diues in inferno existẽs. Ubi Grego. Oculos quos culpa claudit pena a perit. Talpa nõ aperit oculos post mortem: et tñ pellis ei' aperit̃. Iste diues nihil vidit qñ erat in vita: s3 quando erat i cimiterio in ferni aperuit oculos: ⁊ vidit abrahã tenẽtez lazarũ i brachijs suis ⁊ dixit voce lachryma bili. Pater abrahã mitte lazarũ vt intingat extremã digiti partẽ in aquã: vt refrigeret linguã meam. Abrahã erat in limbo ⁊ laza rus. Lz enim dãnati nõ videant beatos i pa radiso: tñ poterant tũc videre in limbo ꝑpt̃ vicinitatẽ loci. O peccatores diues guttam aque petit q̄ buccellam panis negauit laza ro. q. d. o pat̃ abrahã detis mihi elemosynaz aut mittite mihi illum pauperẽ qui det mi hi vnaz guttã aque super linguã vt refrigeret eam. Dñi audite istud mysteriũ fuit factum añ incarnationẽ per duo milia annoꝝ: et s3 fuit ante tp̄s moysi per quingẽtos annos: et nũc sunt tria milia annoꝝ: ꝙ hoc fuit fa ctum ⁊ quadringẽti nonagintaocto. vbi dic̄ Greg. ꝙ adhuc querit: ⁊ nunq̄ habuit nec vn q̄ habebit. O infelix homo melius fuisset si non fuisset natus. Sed queretis: pat̃ qd est illa gutta aque: Dico ꝙ ẽ modicũ de merito lazari. Lingua illa erat instrumẽtum p q̄d peccauerat per gulã: ideo habebat illaz cali dam ex defectu potus ⁊ comestionis. Diues duxit vitam deliciosã: ideo opz ꝙ ipse patia tur nunc labores ⁊ calamitates. Audiat̃ do micelle qd dixit abrahã diuiti petenti aquã Recordare infelix diues: ꝙ recepisti bona i vita tua: lazarus sil'r mala. ipse vero cõsola bitur: tu vero torqueberis. Usurarij faciatis bonum vultũ si velitis: ⁊ vos domicelle faci atis loqui de vobisipsis: ego inuito vos cuz diuite ad omnes diabolos ad potandũ vnã guttã aque: quam nunq̄ poteritis habere. Sed queretis: pater dãnabimur nos propt̃

indumenta: propter vitam opulētam:ē ne peccatū pat er qñ vnus mercator hʒ duo milia scutoꝝ vel ducatoꝝ: ⁊ cū vnus prelatus cōgregat bona crucifixi: ⁊ de mulieribus q̄ preciose vestiūtur ⁊ habent magnas cathenas. Audite grego. Si in indumētis nō esset peccatū sermo diuinus nō tam vigilanť exprimeret ꝙ ille diues quotidie induebať purpura ⁊ bisso. Dānatur ille qui non dedit vbi oportebat: q̄to magis q̄ tollit aliena qñ ille qui male distribuit fuit dānatus. Dico ꝙ vbi aliq̄s haberet bona ⁊ distribueret qñ decet ⁊ opꝫ: nō peccaret. Ideo dicit Ambro. sup Lucā. Non census culpa ē: sed affectus. Dñi diuites ponatis vnū qui nūq̄ʒ fuit fur neqʒ mechus: neqʒ occisor: neqʒ vsurari⁹: est tamē diues: ⁊ nō dedit loco ⁊ tpe qñ oportebat: dānabiť iste. Dico ꝙ sic. Faciamus igiť correlariū a fortiori ꝙ vsurarij qui aliena rapiūt: curiales q̄ ꝓcessus ꝓlonguant: ⁊ ceteri transgressores: symoniaci q̄ beneficia emūt et vendūt: irremediabiliter cuꝫ diabolis dānabuntur. Et vos q̄ tātū estis curiosi: ⁊ mulieres fatue que in vestris indumētis estis curiose. Dicit Grego. Si nō esset in cultu p̄ciosaꝝ vestiū peccatum: nō dixisset ꝙ diues qui induebať purpura ⁊ bisso: sepultus ē in inferno. Hic dicit etiā Tho. ij. ij. q. clxxxvij. et Alexander de hallis: ꝙ si nō esset scādalum et si fieret ad ornatū corpoꝝ ⁊ nō ad alliciēdum ad amorē inhonestū: possent licite portare vestes preciose. Sed dicatis mihi: est ne pulchrū ꝙ vxor vni⁹ aduocati q̄ emit suū officiū ⁊ nō hʒ decē francos in redditib⁹ vadat sicut vna princeps: ⁊ ꝙ talis portet auꝝ in capite et in collo ⁊ in ʒona ⁊c. vos dicitis ꝙ hoc est ſm statū vestrū. ad oīs diabolos status ille ⁊ tu ipsa. Et vos dñe iacobe absoluitis eas in tali statu ⁊ tam leuiter? Diceť forte: maritus noster nō dat nobis tales vestes: sed nos lucramur ad penā nostri corporis. Ad triginta mille diabolos talis pena. Audite dulcissime filie: si velitis saluare animas vestras et non damnari cū diuite: capiatis statum honestum ſm statum vestꝝ. comedite parce: q: Hieronymus inquit. Uēter ⁊ genitalia sunt multū vicina: ⁊ ex vicinitate illaꝝ partium prouenit vicinitas viciorum. Non legimus de malo diuite ꝙ fuerit meretricarius nec adulter: nec ꝙ soluerit ieiunia legis Moysi: sed quia solum volebat delectabiliter nutrire corpus: et tamen ipse damnatus est. Cauete vobis. Iste diues rogauit abrahā ꝙ mitteret lazarum ad frēs suos: ne venirent ad locum tormentorum. vbi dubitant doctores si damnati vellent ꝙ omnes alij essent damnati? Respondeť cōmuniter ꝙ vellent: ꝙ illi qui fuerūt cā pctī eoꝝ non dānarentur: ne forte augmentareť eorum pena. De alijs vero ipsi vellēt ꝙ oīs damnarenť. Lazarus vlceribus plenus dat nobis exemplum patientie. non enī clamabat nec contra deū murmurabat: sed patiēter ⁊ equanimiter oīs cruciatus ⁊ dolores portabat: quod exitus rei manifestat cum diciť ꝙ mortuus est lazarus: ⁊ in sinu abrahe deportatus. Uolo dicere: optemus omēs ire ad paradisum ⁊ faciam⁹ bona opera: dimittam⁹ vallē miserie vt ascendam⁹ ad mōtem gratie. Iuxta verba thematis preassūpti. Ascende ad me in mōtē ⁊c.

¶ Et hec de prima parte.

¶ Quantū ad secūdā partē. Domini habeť bonas tibias: oportet transire per desertuꝫ: oportet stare in tertia mansione. Estis adhuc confessi? ita pater: alia die fuimus expediti. Uidimus in superioribus sermonibus tria impedimenta vere penitentie. Sequitur quartum quod est negligentia damnosa. credo ꝙ Salomō habuit de hoc cognitionem quando dixit Prouer. xix. c. Qui negligit viam suam mortificabitur. et. lxxxiij. distin. In decretis. capi. Nihil. Sicut in vnaquaq̄ʒ re est diligentia mater: ita i vnoquoq̄ʒ opere nouerca omnium malorum est negligentia. Bernardus in libro de precepto ⁊ dispensatione: ⁊ libro de consideratione ad eugeniū dicit. Cadit bos aut asinus in lutū et releuatur continuo. Cadit aīa ⁊ non est qui cogitet. Et Chrisostomus in homelia. Reparatur caliga ⁊ spernitur anima. Uos domini et domine nunq̄d quando vaditis ad banqueta: consideratis vultum vestrum in speculo? quid est de q̄ minus curať? nunquid de puero aut marito aut de paupe aīa Nunq̄d q̄ hʒ maculā i veste sua illā dponit? sed nō ē sibi cura de sua misera aīa xpī sanguine redempta ⁊ ad ymaginē dei formata Quid obstat ꝙ non facimus pniam? Certe hoc est quia nō ē nobis cura de salute aiaꝝ.

nostra. Scitis dn̄i q̄ dr̄ia ē inter omissiones: pigritiā: neglīgētiā: desidiā: incōstātiā: et torporē. Alexā. r̄ndet i tertia pte φ omissio ē respectu actus q̄ ē de pcepto. negligentia est respectu circūstātie: vt si qs celebrar; aut aliud faceret: τ nō poneret finē debitū. Pigritia ē respectu inceptiōis act⁹. Desidia respectu pcessus act⁹. Incōstantia respectu instabilitatis actus trāseūdi. Et torpor qn̄ quis ad nullū bonū agendi exponit. Negligentia venit ex tribus.

Primo ex iordinata vite p̄ntis dilectiōe,

Scd̄o ex animi incōsideratione.

Tertio ex animi ad alia iplicatione.

¶ Vn̄ Eccl'.xx. Lasciuus τ imprudēs nō seruabunt tp̄s. τ Math.xvi. Quid ei pdest hoi si vniuersū mūdū lucret: Si perdidistis aliquid qd̄ sit vobis preciosū diligēter q̄ritis: s; qn̄ negligitis nō curatis. Sic de aīa vestra que tm̄ pciosa τ charissima deo ē: τ pcio magno empta. Tertia cā ē: q: tm̄ occupam⁹ vitam nr̄az in causis mūdanis φ nō curam⁹ de deo neq; de aīa. Jō dicit saluator. qd̄ prodest τc. Quale remediū: dicitꝫ dn̄a domicella qn̄ tenetis vnū speculū. vtinā haberē vnū speculū: vt possem videre aiam.: Et vos qn̄ facitis deponere pulueres de veste vr̄a: pside retis deponere pctā de aīa vr̄a: Volo psuaderē vt intretis terrā pmissiōis τc.

¶ Fe.vi. dn̄ice secūde.xl. Sermo.xxvi.

Ascende ad me in mōtē τc. Missus d̄ valle ebron venit in sichē: inuenitq; eū vir errātē i agro τ interrogauit qd̄ q̄reret. At ille r̄ndit. fratres meos q̄ro. Gene. xxxvij. Dn̄i τ aīe deuote si retinuistis doctrinam heri tractatā debetis laborare p salute aiar̄ vr̄ar̄. dictū fuit φ Hieremias dicebat φ quilibet recipiet iuxta opa sua bona vel mala. in euāgelio vidim⁹ de duob⁹ parrochianis quor̄ vn⁹ sepult⁹ ē i cimiterio paradisi τ alius in cimiterio inferni. Eccl'ia dat nobis hystoriā pulchrā in sensu lr̄ali: τ pulchriorē in sensu anagogico. Erat qdā pr̄ sc̄s Jacob habēs decē filios τ custodiebāt oues in cāpis: τ pr̄ stabat cū filio suo quez diligebat vnice, et erat Joseph vltim⁹ de decē. Et dixit pater. fili mi diu ē φ nō vidi frēs tuos vide si cūcta sint pspera apd̄ eos. Qui ad pceptū p̄ris venit i sichē τ inuenit quēdā hominē q̄ dixit illi. Quid q̄ris. q̄ r̄ndit. fratres meos q̄ro. Dixit ille. vade i dothaim: q: ibi pascūt gregē suū. Qui venit ad eos. Quē cū vidissent dixert adinuicē. Ecce sōniator vēit: venite occidam⁹ euz: τ videam⁹ qd̄ psint illi sōnia sua. Venerūt τ expoliauert eū: τ tunicā tinxert in sanguine vni⁹ mutonis τ vēdiderūt eū hismaelitis τ miserūt eū i egyptū O pctōres notate quō q̄libet v̄bū valet sum pōdus auri. o pctōres sic hēbim⁹ paradisū p p vitā nr̄am: nō ē possibile: oz hr̄e penā. Jdeo ysa. dicit in psona xp̄i.xliij.c. Seruire me fecisti in pctis tuis. Quid ille pr̄: qd̄ Joseph: qd̄ filij τc. Dn̄i ecce mysteriū passionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Pater ē de⁹ etern⁹: q̄ hēbat decē filios. i. naturā hūanā q̄ erat dcima cū natura ordinū angelor̄. Paruul⁹ fili⁹ ē xp̄s qui missus ē i ebron: qd̄ iterptat visio perpetua. Sichē iterptat labor. Xp̄s fuit missus ad laborē et penalitatē. Et qdā hō. s. symeō et pastores τ tres reges iuenerūt eū errātes in agro τ dixerunt ei. Bone iesu qd̄ q̄ris: qd̄ stas in stabulo boū τ aialiū brutor̄: R̄ndit ipse. fratres meos q̄ro. Domicelle leuate spiritus si vultis placere deo q̄ratis puero i presepio: si patit frigus τ multos labores natiuitatis nostre: dicatis ei. Bone iesu qd̄ q̄ris Et ipē r̄ndebit. frēs meos q̄ro. Vadatis ad xxx. annū ad desertū: q̄ratis qd̄ ibi q̄rit. R̄ndebit. frēs meos q̄ro. vadatis ad cenā qn̄ lauat pedes discipulor̄: ad ortū qn̄ orabat: inuenietis φ querit frēs suos. ad Eph.ij. Propter nimiā charitatē qua dilexit nos: misit filiū suū vnigenitū qui venit de dothaim. Tūc aūt fuit in dothaim qn̄ habuit crucem sup spatulas: τ ascēdit in crucē: τ tūc spoliata fuit vestis ei⁹ qn̄ aīa fuit separata a corpe per mortē. Et missus ē i egygtū qn̄ aīa dscēdit ad infernū. vn̄ patres antiq̄s eripuit cū maximo triūpho τ victoria. O paupes xp̄iani recognoscite eū q̄ talē apud semetipūm passus ē cōtradictionē: τ nolite fatigari: et cōpatimini christo hanc duram mortez patienti. cōpatimini τ sue matri tā abūdāter lachrymanti: rogateq; illam vt donet vob̄ gratiam illā meditandi. Quod vt benigni⁹ ipetret dicetis. Aue maria τc.

¶Aſcēde ad me in mōtē ⁊c. More ꝯſueto
mouet̄ queſtio theologalis a magiſtris no-
ſtris theologis fundata in euāgelio hodier
no. vbi dꝛ ꝙ paterfamilias locauit vineam
ſuā agricolis. Utrū noībus ſimbolicis ma
ieſtas diuina debeat fundari. Alexāder ī pri
ma parte ſūme circa principiū dicit ꝙ nos
habemꝰ duplicē theologiā parabologicā et
ſimbologicā: miſticā ſiue ſpūalez. Prima dꝛ
eſſe q̄ eſt ex ꝓprietatibus creaturaꝝ natura
liū corꝑaliū que propter aliquas ſimilitu-
dines transfert̄ ad deū: ex quibus deꝰ lau-
dari pōt. Alia eſt theologia ſpūalis ⁊ myſti
ca miſticū id eſt abſcōditū hn̄s ſenſuz: q̄ ex
creaturis ſpūalibus laudat deū. Dionyſius
in libro de diuinis noībꝰ dicit ꝙ tripliciter
venimus in cognitionē diuine maieſtatis.
Primo per viā nature. ⁊ ſic attribuūtur deo
noīa phiſica: ſicut qđ eſt primū ens. prima
cā. primū principiū. ꝑmū mouēs. Alio mo
do per viā eminētie: ⁊ ſic attribuunt̄ deo no
mina analoga: ſicut ens ſuꝑ ens ſuꝑ ſpūs
ſuper intellectus. Tertio mō per viā negati
onis: ⁊ ſic loquit̄ euāgeliū, ⁊ ſic attribuunt̄
ei noīa ſimbologica vt leo pater paterfami
lias: ⁊ ſic dicit ꝙ paterfamilias plātauit vi-
neā. Leuate corda timetis dānari? pēſatis
dn̄e domicelle in quo cimiterio eritis ſepul-
te? nō dubitetis minus q̄n curatꝰ illiꝰ par-
rochie in q̄ moriemi veniet ⁊ portabit vos
ad cimiteriū ſuū. Diues malus nō habebat
aliq̄d de alieno nec fuerat meretricariꝰ: ſed
qꝛ nutriebat corpus ſuū ſplēdide: ⁊ nolebat
dare de ſuo dānatꝰ eſt. Ubi erūt ſepulti nr̄i
gaudiſſerij qui vadūt ad lupanar: in malis
dies ſuos ducētes: adulteri luſores ego īui-
to vos ad dānatōēz ꝑpetuā: vt ſepeliant̄ cū
diuite malo ⁊ fiāt ſuaꝝ neceſſitatū ꝑticipes
O deus meꝰ melius fuiſſet vos nunq̄ȝ eſſe
natos q̄ȝ dānari cū diabolis. vos nō pote-
ſtis pati febrē vnā: quō poteritis pati ignez
perpetuū? Dicetis forte: pater ſinatis nos vi
uere lete trāſire tp̄s. Juuentꝰ eñ ē difficilis
ad trāſeundū: ſed q̄n veniemꝰ ad articulū
mortis nos faciemꝰ vnū bonū ſuſpiriū ⁊ bo
nā pn̄iam ⁊ deo fauente fructuoſaz: ⁊ deus
miſerebit̄ nr̄i vt ſꝑamus. Bn̄dicti ſitis vos
a dn̄o. certe bene dicitis: ſed nō totū. Habe-
tis legē ciuilē. ff. a quibus manumiſſi libe-
ri nō ſunt, l. i, Textus eſt talis, ſurdus ⁊ mu
tus a natiuitate ſeruū manumittere non
poſſunt. Ad idē eſt ca. Diaconi. in maloꝛ vo
lumine diſt. xciij. Moderatio dei ac pietas
ſolū nr̄m reditū querit ac nos cupit longa
bonitate ſua ſaluari. Si nō cōuertimur ſi
duri colli ſumꝰ ſi in pctīs vſq̄ȝ ad mortē illi
cite ꝑduramus aſſidue peccātiū nō miſere
tur deꝰ. Caſus eſt patēs. Jn domo cuiuſdaz
ſurdi ⁊ muti a natiuitate erat q̄dā ſeruꝰ q̄ q̄
rebat māumittere a dn̄o ſuo ſrudo ⁊ muto.
Jſte ſurdus ꝑ aliqua ſigna manumiſit eū.
Jmꝑatoꝛ dicit: ꝑ maieſtatez noſtrā nos de
cernimꝰ ꝙ iſte ſeruus. manumiſſus ab iſto
ſurdo ⁊ muto erit liber: ſed manumiſſio iſta
eſt ipſo iure nulla. Utinam o pctōres deus
nō faciat nobis illū ludū. yſaias dicit. xlij.
ca. Quis ſurdus niſi ad quē miſi nūcioſ me
os. ⁊ Prouerb. xxviij. Aures ſuas ne audiat
legē: oratio eiꝰ fiet execrabilis. Pctōres q̄s
eſt ſeruꝰ ⁊ q̄s eſt mutꝰ q̄ nō pōt manumitte
re ſeruū nec dare libertatē? Jlle ſeruuſ ē aīa
in pctō: ⁊ eſt in manu diaboli. quia qui facit
pctm̄ ſeruus eſt peccati. Joh. viij. Surdus ē
durꝰ pctōꝛ qui nunq̄ȝ per predicationē nec
per inſpiratōēz vult corrigere mores ſuos:
veniet mors: ſi mihi credideris pones ani-
mā ī libertatē. Ueniet mors ſuꝑ te pauper
ribalde pauper meretrix pauꝑ vſurarie: ⁊ tu
credis facere penitētiā ⁊ nō eriſ exauditus.
qꝛ decretū dicit. Si aūt dure ceruicis fueri-
mus ⁊ reuerti noluerimus aſſidue peccātiū
nō miſerebit̄ deꝰ. Et ideo dicit Hieronymꝰ.
Miſericordiā ſi optas aſſequi: deſine pecca-
re. Uos dn̄i religioſi videte vitā veſtrā: ſi nō
ſeruiatis deo ⁊ ſeruetis precepta regule vr̄e
irremediabiliter eritis damnati. O pctōres
cōſiderate que feciſtis tēpore preterito. ſur-
dam aurē dediſti creatori. cōſiderate q̄d pro
ſunt luxurie luxurioſo: vſure vſurario? certe
nihil. trāſit eniz mūdus ⁊ tota cōcupiſcētia
eius. Et vos mulieres dicatis mihi q̄d pro-
deſt vobis ꝙ aliquis aſpiciat vos in frōtibꝰ
vr̄is? quare decaluatis frōtes vr̄as? nunq̄d
iſta ſūt ſigna īpudici animi? certe ſic. Uolo
dicere: corrigatis vitas vr̄as et dimittatis
vallez miſerie: trāſeatis per deſertū penitē
tie: ⁊ tandez peruenientis ad montem gra-
tie. Juxta verba the. preaſſumpti. Aſcende
ad me in montem ⁊c.

¶Jn iſto ſermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascēsiōis demōstratiua.
¶ Euangeliū duo tāgit. Primo iniquitatē detestādā ibi. Hic est heres venite. Scd̄o punitionē metuendā.ibi. Malos male perdet. Leuate corda euāgeliū hodiernū ē tertius nuncius passionis dn̄i nostri iesu xp̄i. In primo die veneris qn̄ xp̄us trahebat in cruce dixit.pater ignosce illis:q₃ ꝛc. In scd̄o vidimus de piscina habēte quinq̄ portic⁹: qua significabat mortē dolorosā passionis xp̄i que passio dat oībus sanitatē qui in fide ꝛ bono opere ꝛ ꝯuersatōe venīūt ad deū. Isti nūq̄ fuerūt pij: sed iste ē adhuc magis pius:ꝛ sequētes erūt adhuc magis pij.dicit ergo iste nuncius. homo quidē plātauit vineā ꝛ posuit torcular ꝛ turrim edificauit:ꝛ locauit eā agricolis vt in tēpore darent ei fructū. Placeat deo o pauperes pctōres ꝙ soluemur.nō eni habemus occasionē plangēdi nos de deo:q₃ verus paterfamilias disponit de nobis sicut de filijs suis. Iste paterfamilias misit seruos ad agricolas:vt darēt sibi fructū ꝛ darēt sibi vinū.ipsi vero pessimi truffatores vnū ꝑcusserunt ꝛ aliū interfecerunt. Pater vero familias secūdario misit eis seruos alios ꝛ fecerunt illis similiter. Tunc dixit ipse fortassis verebunt filiū meū.ꝛ vidētes eū dixerunt. hic est heres. Dicit de lyra ꝙ iudei a principio cognouerūt ꝙ xp̄s erat fili⁹ dei:ſ₃ qn̄ viderunt ꝙ reprehēdebat eos ꝛ peccata eoꝝ peruerterunt sensū suū passiōibus inuidie ꝛ odij ꝛ ire: reuersi sunt a cognitōe sua ꝛ īdurauerūt corda sua ne intelligerēt veritatē ꝛ dixerūt.occidamus eū ꝛ mittamus eū extra vineā. qd̄ ꝛ fecerūt. Tūc dixit saluator scribis ꝛ phariseis:quid faciet paterfamilias agricolis illis? dixerūt.malos male perdet ꝛ vineā suā locabit alijs agricolis. Tūc dixit xp̄s. Amē dico vobis q₃ vobis tollet regnū celoꝝ.vtinam iste casus nō cadat sup ciuitatē istā. Iste paterfamilias est deus pater. vinea ē fides catholica que fuit ichoata i iusto abel ꝛ erat in ea torcular ꝛ erit vsq̄ ad ꝯsummationē seculi.ꝛ fecit sepē: id est custodiā angeloꝝ. Torcular est doctrina prophetaꝝ et ius diuinū qd̄ tenebant obseruare q̄tum ad precepta moralia. Vinū qd̄ petebat creator ab agricolis qd̄ delectat deum ꝛ homines sunt bona opera. Nunq̄ aliquis tantū appetit vel delectatus est in bibendo bonū vinū:sicut deus delectat in bonis operibus nostris. Tēpus vindemiarū est tēp⁹ benefaciēdi. Judei vero tāq̄ mali agricole interfecerunt seruitores. Fuerūt prophete qui venerunt ad querendū fructū vinee.sicut Isaias qui fuit secatus.ꝛ Hieremias lapidatus.ꝛ Nabot interfectus. ꝛ isti fuerūt primi seruitores. Cōsequēter misit paterfamilias ꝛ alios scz Ezechielē ꝛ Danielē:ꝛ fecerunt eis sicut prioribus. Finaliter misit filium suū vnigenitū dicēs: verebunt fortassis filiū meū. De quo ad Galathas.iiij. At vbi venit plenitudo tēporis misit deus filiū suū natū ex muliere quē apprehendētes duxerunt extra vineā:id est ciuitatē hierusalem ꝛ mōtē caluarie:ꝛ morte turpissima cōdemnatū occiderūt. De quo Paulus ad Hebre.xiij. Exeamus ergo ad eū extra castra i properiū ei⁹ portātes:ꝛ ista est prima vinea. Alia est vinea de qua Ezechiel.xv. Fili hominis q̄d fiet de ligno vitis:nūq̄d fiet de ea paxillus:ad q̄d valet paxillus nisi vt i ignē mittat? Ista vinea est cōsciētia que d₃ esse pulchra in bonis fructib⁹: sed qn̄ est separata a pallo nihil valet: sed qn̄ ē ligata in trūco charitatis:valde bonū fructū portat. Expgiscimini o pctōres domini prelati doctores burgēses ꝛ oēs quotquot estis: posuistis ne ad mortē seruitores iesu xp̄i:ꝛ nūq̄d ipsum xp̄m eiecistis extra ciuitatē vestrā: vos estis iam cōfessi:vt arbitror. Nunquid habuistis aliquando bonas inspirationes quas posuistis sub pedib⁹ vestris: certe sic. ꝑphetas occidistis id est snīas ꝑphetarū spreuistis. Nūq̄d etiā filiū dei extra vos eiecistis per pctm̄ mortale postq̄ sacramētaliter eū recepatis dicētes. Job.xxi. Recede a nobis sciam viaꝝ tuaꝝ nolumus. Volo dicere ꝙ si deū pdistis ꝑ pctm̄ ponatis penā ad tp̄s recuperādū. Si vultis ponere penā ipse veniet ad vos ꝑ grāꝫ ꝛ habitabit i cubiculo vr̄o. Hortor igit vos in dn̄o ꝛ obsecro vt dimittatis vallē miserie ꝛ ꝑficiatis i deserto.pni vt tādē veniatis ad terrā ꝑmissiōis ꝛ montem gratie. Juxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem ꝛ esto ibi ꝛc.

¶ Quantū ad scd̄ā partē. Si vultis salua

re aīas vestras [deus det vobis gratiaȝ] opȝ transire desertū pnīe. nō opȝ facere barbā de palleis deo: neqȝ oculos cereos: ꝫ opȝ plantare baculū ꝛ figere pedē i tertia mā̄siōne. Dixi heri de vno trahēte a vera pnīa: scȝ de negligētia. Nūc videndū est de quarto ipedimento: scilȝ de verecūdiā. Prouerb. xiiij. Ambulans recto itinere ꝛ timens deū despicit ab eo q̄ infami graditur via. Salomon detestat stultos: eo ꝙ via recta nō ambulant. de quibus ꝯquerit deus per ps. dicē tē. Factus sum tanqȝ vas perditū: qm̄ audi ui vituperationē multoꝝ cōmorātiuȝ in ciuitate. Qō aūt verecūdia sit detestāda i bono opere dicit pagan⁹ Aristoteles. Verecūdia est passio laudabilis in iuuenib⁹. Et valerius maxim⁹ lib. iiij. rubrica de verecūdia dicit ꝙ verecūdia est pars honesti cōsilij factrix: leguȝ directrix actuū: in oīm actu ꝛ gestu vtiqȝ amabilis. In ecclesia aūt singularissime prebet lucē ꝛ ante veterū conspectū diuina bona. Primo gratiā prefert. Leuate corda domicelle habetis filias. Heu heu melius esset nutriuisse porcos aut canes: quia vos p exēpla vrā posuistis eas in manu diaboli si de⁹ nō preueniat eas sua mīa: ꝛ quotidie p negligētiā corrigēdi ponitis eas in dānatiōe. Vultis cognoscere quō custodieti filios ꝛ filias? Certe initiū custodiēdi est verecūdia: ꝛ per oppositū inuerecūdia est pditionis cā. Nūquid videtis miserrimas mulieres cōmūes ita effrōtes sicut canes absqȝ pudore. ¶ Alia est verecūdia vituperabilis quā habent peccatores nō audētes cōfiteri peccata sua propter confusionē: ꝛ ne alij de his iocū faciāt. Hiere. vi. Cōfusione nō sunt cōfusi ꝛ erubescere nescierūt. O pctōres vbi est verecundia quā debetis habere. Nunqd blasphematis nomē dn̄i nostri iesu xp̄i: ꝛ tenetis bācquā ad vsurā sicut publicāi ꝛ pctōres? Et vos dn̄i curiales ꝛ cōsiliarij qn̄ estis in prādio comedēdo ꝛ bibendo dicitis. talis mulier que morat in tali domo ē pulchra: ego posui sibi manū in suo sinu. Vos etiā vi les mulieres nūquid loquimi de reb⁹ vilib⁹ ꝛ de factis vestris turpibus. nūquid etiam vos mulieres portatis caudas? ꝛ vos mariti patimini. si faceretis sicut faciūt in hyspania qd̄ tn̄ laudo quo ad vnū casū ꝙ si mulier fuerit deprehēsa in adulterio maritus ducit eaȝ ad finē ville. ipse tollit q̄cquid hȝ supra caput ꝛ sic remittit eam ad domū patris. Vos dn̄i religiosi ꝛ eccl̄iastici viri nunqd videtis ꝙ nō viuitis ꝫm ordinē vestrū? vos viuitis sicut mercatores ꝛ seculares negociatores. Sed dicet vn⁹ canonicus. pater ego scio ꝙ ego male viuo. si aūt meipȝ corrigerē ego esseȝ opprobrio oībus alijs. Audite verbuȝ xp̄i cōtra tales dicētes. Luc. ix. Qui me erubuerit et meos sermones hunc fili⁹ hominis erubescet. Audeo asserere ꝙ plus nocēt hodiernis hoībus derisores in membris xp̄i q̄ꝫ crucifixores corporis xp̄i. Hec est musca egypti: ꝛ deuorauit oēs arbores egypti: vt scribit. Exodi. viij. ¶ Sȝ quereret vna bona mulier. Est ne pctm̄ mortale truffari de illo q̄ icipit bn̄ facere. Tho. in. ij. ij. q. lxxv. ponit differētiā inter derisionē ꝛ subsānationē. derisio ē in vbo. subsānatio i erigēdo nasuȝ. Et dicit ꝙ q̄cunqȝ hoc facit cū aīo nocēdi nocumēto notabili sp̄ ē pctm̄ mortale. ꝛ q̄to psone sūt digniores: pctm̄ ē mai⁹. Volo dicere ꝙ corrigatis vitā vrām ꝛ dimittatis pctā: ꝛ intrabitis terrā promissionis ꝛc.

¶ Eadem die. Sermo. xviij.

Scende ad me in montem ꝛ esto ibi. Uide vtrū tunica filij tui sit. quā cū vidisset pr̄ ait. Fera pessima deuorauit eū. Gen̄. xxxvij. ¶ Dn̄i ꝛ aīe deuote q̄uenistis ad saluandū aīas vrās epistola tāgit vnaȝ hystoriā pulcherrimā de Jacob patriarcha: q̄ habebat decē filios inter quos erat vnus noīe Joseph: quē misit ad fratres suos: vt videret si cūcta prospera essent apud eos: quē vidētes apprehēderūt ꝛ vēdiderūt ysmaelitis ꝛ occiderūt vnū mutonē ꝛ tinxerūt tunicā ipsi⁹ Joseph ꝛ portauerūt patri dicētes Vide si tunica filij tui est. quā cū vidisset pater cū fletu maximo clamauit dicēs. Joseph fili⁹ meus mortu⁹ est. vadā ad infernū vt lugeaȝ filiū meū. Vere dn̄i mei istud repn̄tat mysteriū passiōis dn̄i nostri iesu xp̄i. Christus fuit eiect⁹ extra ciuitatē [vt dicit euāgeliū] ꝛ Joseph est xp̄us qui fuit obediens patri vsqȝ ad mortē crucis. Hic venit ad que

rendū fratres ſuos.i.naturā humanā:que⸗
ſiuit eos in ſichē ⁊ in dothaim. Si qrātis ei
qn̄ erat in deſerto qd faciebat. Rn̄debit. fra
tres meos qro. Paucos inuēit in mōte cal
uarie niſi matrē ⁊ mulieres ⁊ Johānē euā
geliſtā.inuenit etiā ibi bonū latronē cui
dixit. Hodie mecū eris in padiſo. In infer⸗
no multos inuenit quos ſecū adduxit qn̄ i
infernū deſcēdit. Oſee.xiij. ¶ Leuate corda
dn̄i.xp̄s venit ad qrēdū vos.nunqd timetꝫ
dānari viſo ꝙ obduraſtis corda vr̄a. Nunqd
ſunt multi cū dyabolis q nunq̄ fecerūt tot
neq̄ tāta mala ſicut vos: Certe credo ꝙ ſic.
ſed qd facīemꝰ pater: opꝫ mittere tunicā ad
patrē ⁊ dicere ſicut ſibi dixit dn̄s Bona. Re
ſpice deꝰ pr̄ eterne de ſāctuario tuo ⁊ de ex⸗
celſo celoꝝ habitaculo cognoſce tunicā Jo⸗
ſeph in ſāguie rubricatā. Dn̄e deꝰ reſpice ſu
ꝑ nos ⁊ api oculos tue mīe. Tunicā Joſeph
ieſu xp̄i fili tui hūanitatē ſanguīe coopta
tibi p̄ſētamꝰ: vt mīa ipetremꝰ. Tunica Jo
ſeph ſanguine rubricata ē corpꝰ xp̄i ſuſpē⸗
ſū in cruce: qd a planta pedis vſq̄ ad verti
cē capitis fuit vlneratū ⁊ in ſanguine ma
defactū. corpus remāſit i ſepulchro ⁊ aīa de⸗
ſcēdit in lymbū. Volo dicere o pctōres ꝙ q⸗
libet dꝫ dicere deo pr̄i. dn̄e deꝰ ego ſū ille mi
ſerrimꝰ pctōr q te offendi: ego tibi preſento
tunicā Joſeph filij tui: ⁊ crede mihi o pctōr
ꝙ nō eſt aliqd tā graue pctm̄ qui deꝰ remit
tat ſi cū dolore p̄ſentet ſibi tunica filij ſui.
¶ Sed dicet forte vna mulier. Ego nihil ſē⸗
tio de paſſione: ſū dura. dic ergo ſic. Dn̄e deꝰ
tu ſcidiſti lapides: frāge cor meū durū. Vn̄
p̄s. Cōcupiuit aīa mea deſiderare iuſtifica
tōes tuas in oī tēpore. Habe deſideriū habē
di voluntatē ſi nō potes facere. Dic diſplicꝫ
mihi ꝙ nō habeo diſplicētiā de pctīs. ſi hoc
facias illi cui repreſentata eſt tunica habe⸗
bit pietatē de te ⁊ rōne illiꝰ diriget te ꝑ viā
ſalutis in mōtē gr̄e. Quā gratiā vt facilius
poſſimus ipetrare: p̄ſentabimꝰ virgini ma
rie ſalutationē angelicā dicētes Aue.

¶ In iſto ſermone erunt due partes
Prima erit amoroſiſſim ieſu chriſti paſſio⸗
nis meditatiua.
Scd̄a aſcenſionis ſp̄ualis declaratiua.

¶ Quantū ad primū pūctū. Leuetis corda
veſtra dn̄i mei: vultis eſſe religioſi opꝫ prio
ꝙ oēs ſitiſ boni xp̄iani; vt ſic deꝰ iſpiret vos
vt intretis religionē. ¶ Sed in quibꝰ debēt
religioſi occupari pr̄: Dico ꝙ in paſſiōe xp̄i.
Eſt eīn xp̄i paſſio liber ſcriptꝰ intus ⁊ foris.
in quo ſūt ſolū duo folia: ſcꝫ humanitas ⁊
diuinitas. Et ille liber ē ſcriptꝰ litteris au⸗
reis: rubeis ⁊ nigris. De iſto libro loquit̄ de⸗
uotus Bona. i tractatu de ſtimulo amoris:
dicēs: ꝙ ibi ꝯtinent̄ decē precepta ⁊ cōſilia
oīa euāgelica. ⁊ dicit ꝙ plus adiſcit in pede
crucis q̄ in ſtudio. ideo dicit ꝙ crux dꝫ eſſe
arbor vite. qui cōprehēderit eam btūs erit.
Nam arbor vite erat in medio paradiſi pro
nutritiōe nature hūane. Crux etiā arbor eſt
bona: ſed tūc dr̄ eſſe melior qn̄ fructꝰ ⁊ folia
ſūt bona. Daniel di.iiij. ꝙ folia eiꝰ erāt pul⸗
cherrima. Et Ezech.xlvij. ⁊ Apo.xxij. Folia
eiꝰ in ſanitate gētiū. Et p̄s. dicit. Et foliū
eius nō defluet. In ſuperioribꝰ ſermonibus
vidimus de duobus folijs. Eſt aūt tertiū fo
liū tertiū verbum ꝓlatū a xp̄o in cruce. ⁊ ē
tale. Mulier ecce filiꝰ tuus. ¶ O mulieres
eleuate pectora vr̄a. qui diceret vobis ꝙ fili
us veſter ſuſpēderetur poſt prandiū: credo
ꝙ ſeq̄remini eū. Beata virgo nunq̄ dimi⸗
ſit filiū ſuū: ſicut teſtat̄ Lucas. Mulieres
que de longe venerant ſubſeq̄bant̄ eū ⁊ la
mentabantur: ſed ipſa ſtetit in pede crucis
per tres horas flēs cum amaritudine. Et ſi
queras qd dicebat: hoc dicā die veneris: ſꝫ
hoc nō ſufficiet ꝙ nō eſt aliquis cuiꝰ lingua
dicere poſſit nec mens cogitare eiꝰ dolorē ⁊
mētis amaritudinē. ¶ Unde btūs Bernar.
in tractatu de lamētatōnibus virginis ita
fingit btām virginē loquentē. Aſpiciebā de
um meū: videbā pēdētē in cruce morte tur
piſſima morientē tota dolore vexata: mens
tacebat: tabeſcebat animus: quatinꝰ nō va⸗
lerē exprimere: ſed plorabā ⁊ deplorabā di⸗
cēdo. O amor vnice. O fili dilectiſſime. O
ſingulare gaudiū. cur te genui ad talē mor
tē: cur nō morit̄ hec meſtiſſima mater tua:
cur poſt te viuere permittis cū tāto dolore.
¶ Si ergo aliqua burgēſis videret filiū ſic
cruciari ⁊ mori in patibulo: ⁊ ipſe exiſtēs in
tormētis eleuaret vocē ſic dicēs. mulier ec⸗
ce filius tuꝰ: nūquid dolor eiꝰ eſſꝫ magnus:
credo ꝙ ſic. Iſtud aūt foliū eſt tribus colo
ribus coloratū.
Primus color eſt amor cōſiderationis.
Scd̄s eſt dolor deſolationis.

Terti⁹ est vigor solationis.

¶De primo dicũt doctores: φ si xps mariã matrẽ nominasset: ptinus expirasset. Ideo postq̃ dixit. Mulier ecce fili⁹ tu⁹ vertit faciẽ ad Johẽz: ꝛ dixit. ecce mater tua ego tibi eã cõmendo vt illi⁹ curã agas. Et ista maternitas ꝛ filiatio vocat maternitas adoptõis. De scdo Bern. in lamẽtatiõib⁹. Oculus meus afflict⁹ ẽ nec tacuit nec requies erat. De tertio Jere. dicit Tren. ij. Cui assimilabo te vel cui adequabo te virgo filia syon. filia hirl'm: cui adequabo te virgo filia syon. Dicatis dñi burgẽses. dicitis aliq̃n le chapel let. vultis scire requestã quã debetis facere btẽ virgini q̃n estis in tẽtatõib⁹: q̃n timetis mortẽ ac dãnatõez. p̃sentetis sibi dolores ꝛ flet⁹ quos habuit in pede crucis filij sui: q̃n effecta est mater Jo. Johãnes interptat in quo est grã. igit ipsa ẽ mater grẽ. Si igit ẽ mater grẽ rogem⁹ eã vt nobis pctõrib⁹ illã donet. Scitote pctõres φ pro eo Johãnes dat⁹ est in filiũ virgini: vt nos itelligamus suis precib⁹ ꝛ meritis grãm adipisci posse. ¶Istud foliũ coloratũ est nigro scilꝫ dolore maximo ꝛ nõ solũ dolore xpi: sed etiã mr̃is ei⁹: vt xps diceret oculus me⁹ nõ vidit tã ꝑ pter eã q̃ ꝑpter me. Tertio istud foliũ habuit vigorẽ: q: nõ obstante vehemẽti dolore xpi: ipse habuit curaꝫ de matre q̃ erat virgo ad dandũ nobis itelligere φ semp debem⁹ virginitatẽ seruare neq̃ deserere ꝑpt quãcũq̃ tẽtationẽ demonis. ipsa eñi virginitas ẽ cognata angeloꝝ spõsa xpi in qua habitat spũs sctũs. Sitis igit o domicelle accẽse igne diuini amoris. aspiciat crucẽ ꝛ filiũ suã matrẽ in cruce recognoscẽtẽ. Capite illi⁹ arboris fruct⁹ vt itroduci mereamini finaliter in terrã ꝑmissiõis. Juxta verba thẽ. passumpti. Ascẽde ad me in montẽ ꝛc.

¶Quantũ ad scdam partẽ. Dixi in superiorib⁹ φ opꝫ ascẽdere ad mõtẽ grẽ. ad quẽ ascẽdendũ sunt sex gradus siue statiões. ¶Pria ẽ religio sctã. de qua Cãticoꝝ. viij. Pone me vt signaculũ sup cor tuũ. Ad intrãdũ aũt religionẽ opꝫ egredi de terra sua ꝛ de cognatiõe sua: ꝛ recedere de tabernaculis pctõꝝ. vñ Apoca. xviij. Exite de medio babylonis. ¶Dicatis mihi dñi quare intrãt multi religionẽ: Certe vt euitẽt pctm̃ ꝛ occasionẽ peccãdi. Vñ ps. Ecce elõgaui fugiẽs ꝛ mãsi in solitudine: expectabã euꝫ q̃ saluũ me fecit a pusillanimitate spũs ꝛ tempestate. ¶Audite peccatores expergiscimini.

Tria sunt q̃ faciunt cadere in pctm̃.

Primũ est ociositas.

Scdm est societas.

Tertiũ est mala ꝯsuetudo.

¶De primo Eccli. xxxiij. Multa mala docuit ociositas. De scdo ps. Et nõ cõmunicabo cũ electis eoꝝ. De tertio Juuenal'. satyra. v. Cõsuetudo mali ẽ insanabile vuln⁹. ¶Cogitate igr̃ o pctõres amorẽ dei q̃ vos vocat ad statũ salutis. Dr̃ ei Cãticoꝝ. viij. Fortis vt mors dilectio. Nã sic mors expellit aiam a corpe: sic etiã amor dei expellit aĩaꝫ de hoc mũdo ꝛ ducit eã in religionẽ. Et istud debetis sepe vos religiosi meditari. Est eñ meditatio sctã terti⁹ gradus religiõis. Festinate igit intrare illaꝫ requiem ꝛc.

¶Sabbato secũde dominice quadragesime. Sermo. xxviij.

Ascẽde ad me in monteꝫ: ꝛ esto ibi. Affer mihi de venatione tua vt comedã: ꝛ bñdicã tibi añq̃ moriar. Geñ. xxvij. ꝛ i epl'a. Dñi ꝛ aĩe duote in xpo iesu si tenuistis doctrinã heri habitã: debet̃ laborare ꝑ salute aĩaꝝ vr̃aꝝ. habuimus de Joseph q̃ fuit vẽdit⁹. ꝛ de filio qui fuit posit⁹ ad mortẽ ꝛ extra vineã: ꝛ significat passionẽ xpi ꝛ acerbissimos ei⁹ dolores: quos xps pro nobis tulit in cruce. Epistola hodierna dat nobis vnã pulcherrimã hystoriã i vtroq̃ sensu. Erat qdã bon⁹ vir Jsaac noie sener in tm̃ φ ñ videbat. Jste hẽbat duos filios: vn⁹ scilꝫ Esau erat venator: ali⁹. s. Jacob de domo nunq̃ exiuerat: ꝯ erat sp in sinu mr̃is. dixit aũt pr̃ ad Esau qui erat primogenit⁹. affer mihi de venatõe tua vt comedã: ꝛ bñdicat tibi aĩa mea. Jste vir hẽbat vxorẽ noie Rebeca q̃ diligebat filiũ iuniorẽ s. Jacob: ꝑ eo φ cognoscebat in spũ ꝑpheticõ φ Jacob erat saluãdus: ꝛ Esau dãnãdus Dixit ergo mater Jacob. fili mi veni ꝛ vtere cõsilio meo. pr̃ tuus vult dare bñdictionem fratri tuo ꝛ vult eũ ꝯstituere dñm tuũ. ego vero illõ nõ volo. vade igr̃ ꝛ affer mihi duos hedos ꝛ porta patri: ꝛ vt bñdicat tibi pater

tuus anq̄ȝ veniat germanꝰ de venatōe. filiꝰ
iste timuit ⁊ dixit mr̄i. Esau frater meꝰ pil
losus ē; ego ꝟo lenis dubito ꝙ det mihi ma
ledictōeȝ ꝓ bn̄dictōe. dixit mr̄. si det tibi ma
ledictōeȝ ego capio ꝓ te n̄ cures. Tūc mr̄ pa
uit hedos ⁊ dixit filiꝰ pr̄i. pr̄ comedat si pla
cet de hac venatōe. dixit pr̄ quō tā cito cape
potuisti fili mi. R̄n̄dit filiꝰ. fuit volūtas dei
⁊ tetigit eū pr̄ ⁊ dixit. vox tua, vox Jacob: s
manꝰ tue sūt Esau: ⁊ bn̄dixit Jacob di. Ec
ce odor filij mei sicut odor agri plēi. crescere
te faciat deꝰ meꝰ. q̄ bn̄dixerit tibi sit ille bn̄
dictꝰ: ⁊ q̄ maledixerit tibi maledictiōibꝰ re
pleat̄. Nūdū pr̄ ꝟba finierat ⁊ ecce Esau in
gressus ē domū flebatq̄ȝ fletu maxio ⁊c. dic
hystoriā. Expositores h̄ dicūt ꝙ ita erat de
cretū a spū sctō ꝙ Jacob deberet hr̄e bn̄di
ctōeȝ. ⁊ iō nō mētiebat̄ dicēdo se eē priogēi
tū. Leuate corda vr̄a dn̄i mei: ecce grādissi
ma misteria. Dicat̄ mihi q̄s ē ille magnꝰ pr̄
⁊ q̄ sūt isti filij. ⁊ q̄d significat illa mr̄: Istud
mysteriū ē valde recogitādū. Audite vnū ꝟ
bū mirabile i oibꝰ domibꝰ: de q̄bꝰ loq̄t̄ scri
ptura. Sēp fuerūt aliq̄ dānati i q̄libet do
mo. pȝ prio i domo ade priogenitꝰ. s. cayn. in
domo Noe caȝ. In domo abrahe ysmael fu
it ꝓuatꝰ hereditate: q̄ȝuis de dānatōne sua
doctores sint ābigui. i domo ysaac esau fuit
dānatus. Sȝ q̄d significat totū hoc si capia
mꝰ allegoriā ⁊ ꝯm sēsuȝ moralē magnꝰ pr̄ ē
deꝰ pr̄: si Jacob vult hr̄e bn̄dictōeȝ oȝ ꝙ det
cibū pr̄i de q̄ cibo scribit̄ Jo. iiij. Ego aliū ci
bū hēo mādūcare quē vos nescitis. Cibus
igit̄ q̄ ē offerēdus deo sūt bōa opa. Deꝰ aūt
nō capit venatōeȝ esau s iacob q̄ supplāta
tor iterp̄tat̄ ⁊ significat aīam resistētē tēta
tionibꝰ. Jaco. iiij. Resistite dyabolo ⁊ fugiet
a vobis. Rebeca mr̄ q̄ dedit vestimēta iacob
vt veniret corā patre ē btissima virgo q̄ qn̄
xp̄s in cruce fuit ⁊ ꝯmēdauit eā Joh. dedit
eā oibꝰ mr̄eȝ q̄ sūt i gr̄a ⁊ se disponūt ad gra
tiā. ista hȝ vestimēta optima. De q̄bus Pro.
vl. Bissus ⁊ purpura idumētū eiꝰ. maria in
cuiꝰ custodia sumꝰ habet duas tunicas.
Prima est alba q̄ significat virginitateȝ.
Scd̄a ē rubea q̄ significat charitatē. Utinā
vos mulieres essetis idute talibꝰ vestibꝰ. s. bis
so ⁊ purpura. bissus ē tela cādidissima Istā
habuit btā ꝟgo: q̄r virgo an̄ partū: virgo in
partu; virgo post ꝑtū, hūit purpuraȝ. Cā. iij.

Fulcite me floribꝰ stipate me malis: q̄r amo
re lāgueo. oȝ cape duos hedos: scȝ appetitū
irascibilē ⁊ concupiscibilē ⁊ decoquere ⁊ sa
crificare deo. Et tūc mr̄ nr̄a virgo maria eos
p̄n̄tabit ysaac. i. deo pr̄i. Qd̄ vt faciliꝰ faciat:
illi p̄sentabimꝰ āgelicū suaue dicētes Aue.
¶ Ascēde ad me in mōtē ⁊c. More ꝯsueto
mouet̄ questio theologalis a magistris no
stris: ⁊ p̄serti ad dn̄o Bonauē. di. xxvi. ij. fū
data in euāgelio p̄n̄tis diei. vbi d̄r ꝙ pr̄ vi
dēs venire filiū suū occurrit ei obuiā. Que
rit̄ si liberū arbitriū in pctō mortali lapsuȝ
ad gr̄aȝ valeat se disponere sine aliq̄ lumīe
gr̄e. Dicit Bona. ꝙ nō iacet i rōne naturali:
ꝙ cū ita sit ꝙ gr̄a gratū faciēs sit donū su
ꝑnaturale ⁊ trāscēdēs rōneȝ naturalē nec
adipisci nec cognosci valet nisi aīa illustret̄
vltra facultatē naturalē: ⁊ sic si deꝰ nō p̄ue
niret existēteȝ i pctō mortali nūq̄ȝ posset se di
sponere ad gr̄aȝ. qd̄ notat̄ in euāgelio. ¶ Le
uate spūs vr̄os oēs timet̄ dānari: credo ꝙ
est tp̄s meditādi nūc. dixi heri ꝑ legē ciuilē
⁊ decretū ꝙ qn̄ aliq̄s ē mutꝰ aut surdꝰ hn̄s
seruū nō pōt eū manumittere. sic etiā pctōr
surdus aut mutꝰ qd̄cūq̄ȝ signū faciat n̄ pōt
reddere libertatē aīe nisi apiat aurē ⁊ liguā
deo. Caueāt igr̄ illi miserrimi pctōres q̄ di
cūt ꝙ in articulo mortis sufficit habere vnū
suspiriū. Ad om̄es dyabolos talia suspiria.
¶ Audite decretalē extra de electōe ⁊ electi
ptāte ca. Ne ꝓ defectu. Eligere omittētes i
fra tp̄s ꝯcessuȝ eis a iure ⁊ institutū ipa ele
ctōe ꝓ tūc priuant̄: potestas istituēdi p̄latū
deuoluit̄ ad suꝑiorē. Habetis etiā legē ciui
lē ad istud ꝓpositū. ff. solutio matrimonio.
Lex icipit. Maritū. priuilegiū ꝑsonale du
rat solū vsq̄ȝ ad mortē. ¶ Casus est patens
Est vna eccl'ia metropolitana: ep̄s moritur
canonici hn̄t priuilegiū eligēdi prelatū in
fra certū tp̄s: ifra qd̄ si nō elegerūt priuant̄
iure electōis. Utinā talis sn̄ia nō cadat su
pra nos. Ecclesiastes. ix. ca. hr̄. Qd̄cūq̄ȝ pōt
manꝰ tua istāter opare: q̄r nec opꝰ nec ratio
nec sciētia nec sapiētia apud iferos quo tu
ꝓperas. Ideo pctōres eligatis prelatū deū:
dū habetis tp̄s seruiatis deo: dimittite dy
abolū: q̄r veniet tp̄s in quo nō habebitis fa
cultatē eligēdi sicut mō habetis. Jā instat
media quadragesima ⁊ q̄dā sūt hic q̄ nō vi
debūt aliā q̄dragesimā futurā, Dimittatis

ergo egyptum:transite per desertum:ascendite ad montē gratie. Iuxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem et esto ibi etc.
¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd'a erit virtuose ascēsiōis spiritualis demonstratiua.
In euangelio hodierno tria tangūtur.
Primū miserabilis hois trāsgressio.
Scd'm boni ppositi sceptio.
Tertiū diuine dignatōis gratuita sceptio
Primū tangit in principio. pater etc.
Scd'm ibi. surgā et ibo ad patrē.
Tertiū ibi. pater mia motus etc.
¶ Istud euāgeliū est pulcherrimū. Sūt ne hic boni filij q̄r. xxx. nō valēt duos. Euāgeliū dicit q̄ hō q̄dā habebat duos filios. Lucas dicit q̄ iudei erāt scādalisati. s. p eo q̄ xp̄s recipiebat pctōres et murmurabāt stra eū. Ideo xp̄s dedit tres parabolas: et hodierna ē prima. Et dixit eis sic. Nō debet irasci si suscipiā pctōres. Quia hō q̄dā habuit duos filios et dixit iunior. pr̄ da mihi portiōes substātie q̄ me stingit. et dedit illi pr̄. Dicit hic Ambro. vides q̄ diuinū patrociniū petētibus dat: nec est culpa patris: q̄r adolescēti oīa dedit q̄ se ydoneū iudicauit. si ei a p̄re nō recessisset impedimentū etatis nesciuisset. et pfect⁹ ē in regionē longiquā nō passu corporis. s; affectib⁹ mētis: dissipauit substātiā suā viuēdo luxuriose seqndo bāqueta: et post vitā imūdā, pecunia defecit: et tādē vēdidit tunicas: annulos: et caligas: vidit se nudū et dixit apud seipm. ego nō su; bn̄: ego moriar fame: et adhesit vni ciuiū regiōis illi⁹ cui dixit. dn̄e ego morior fame placeat vobis me locare. et misit eū ad custodiēdu; porcos ad ondendū vitā quā duxerat esse detestādā. et cupiebat iplere vētrē suū de siliquis porcorum et nemo illi dabat. Dicatis dn̄i mi i scia q̄d istud repn̄tat nobis: habetis ne tales filios in ista ciuitate: dat eis cordā q̄ suspēdēt. habet filias de q̄b⁹ facitis ydola vr̄a vestiēdo et poliēdo. credit eas bonas et pbas facere et faciūt eas meretrices. Nūq̄d vos dn̄i dat argētū et libertatē filijs vr̄is vt vadāt ad lupanar et ad stuphas et tabernas. ¶ Audite Hiero. ad damasū papā. Quid em̄ subā hec i manib⁹ adolescētis posita nisi q̄ sētim⁹ vidim⁹ et intelligim⁹ i libertatis arbitrio sstitutū. et q̄d ē sbām viuēdo luxuriose ssumere: nisi q̄r oīa q̄ ad dei cultū suerti deberēt ad peti libidinū suertūt. Quid ē pr̄: q̄d fili⁹: q̄d sba: certe de⁹ ē pr̄: et ei⁹ filij sūt eccl'iastici: religiosi: burgēn. et oēs alij. Sbē sunt corp⁹ aīa: pedes et man⁹ itellect⁹ et rō et oīa dona nature et grē. Dic mihi o igrate pctōr q̄d de his fecisti: quō dissipasti: quō emancipasti: q̄ erat dādū seruitio dei dedisti dyabolo. vn̄ Je. xvi. Seruistis dijs alienis die ac nocte: q̄ nō dabūt vobis reqe; die ac nocte. Iste dn̄s q̄ n̄ dabit reqe; ē dyabolus. Por⁹ q̄ nō diligit nisi lutū s; pctm̄ mortale: et si aliq̄ sūt voluptates hui⁹ mūdi. ad Ro. vi. Quē fructū hūistis i illis i q̄b⁹ nūc erubescitis. O miserrie mulieres vos q̄ ondītis frōtē et vultū q̄ fecistis mille luxurias. Et vos mercatores vsuras. Et vos eccl'astici symōias innūerabiles. Et vos mūdāi q̄ sp viuitis in pctis vr̄is. Heu heu quō poteritis expectare diē aduent⁹ dn̄i: quō poteritis i ppetuū stare cū porcis inferni i fame et siti i frigore et tedio. ¶ Audite Aug. clamātē in li. de spū et aīa. Tāte dignitatis est hūane nature sditio vt nullū bonū terrenū ei sufficere possit. videtis frēs mei q̄ bōa mūdana siliq̄ porcorum sūt. Reuocate igr̄ mētes vr̄as et videte hui⁹ adolescētis bonū ppositū. Reuersus ē q̄ aduersus fuerat et dixit: q̄nti mercēarij abūdāt panib⁹ i domo p̄ris mi: surgā et ibo ad p̄re; meū. iste moriebat fame cogitauit itra se dicēs Nūq̄d ego sū maledict⁹: dimisi p̄re; et matrē ego dissipaui sbām meā: surgā: psternā me an̄ faciē p̄ris mei et dicā. pr̄ peccaui i celū et corā te: nō su; dign⁹ ampli⁹ vocari fili⁹ tu⁹: fac me sicut vnu; de mercēarijs tuis. O pctōres dānati q̄ estis scripti i li. diaboli. O macq̄relle et meretrices: et vos burgēses: q̄ locatis domos ad tenendū lupanaria ad exercēdū suas imundicias et vt lenones vadāt. certe et i sspectu dn̄i testor et miror admodū q̄ terra nō aperit ad absorbēdu; vos sicut dathā et abirō. nō habetis vn̄ viuatis dn̄i mei: vultis viuere de posterior ib⁹ meretricū: Ludouic⁹ sctissim⁹ tēpe suo sstruxit eis domū ex ciuitatē. nūc autē tota ciuitas ē vbiq; repleta. ego appello de vobis dn̄i iusticiarij. ¶ O pp̄le habetis exēplū de isto filio qui in se reuersus dixit. surga; et ibo ad patrē meu;. Ubi tria notantur.

Primo peccati cogitatio ad se reuersus,
Secundo peccati detestatio surgam
Tertio peccati confessio dicaȝ patri meo. pater peccaui ⁊c.

¶ De primo Hiere. iij. Leua oculos in directum ⁊ vide vbi nūc prostrata sis. Uos estis in pctis ⁊ nō comeditis nisi siliquas porcorū. dimittatis pctā vr̄a paupes mulieres ⁊ vos lusores ad cartulas ⁊ dicatis surgaȝ et nō faciā amplius. Dicatis ꝯfessori: pr̄ peccaui in celū corā te. dicet vobis vade in pace ⁊ ampli⁹ noli peccare. Si em̄ cōfessi fueritis de bite sine dubio de⁹ pr̄ recipiet vos. Un̄. i. Johā. i. Si ꝯfiteamur pctā nr̄a fidelis ē vt remittat nobis. Restat tertiū verbū euāgelij qd̄ ē diuina gratificatio. Uos dn̄i hētis cor molle ad parcēdū inimicis vr̄is. vn̄ Sene. in ep̄lis di. Nobile ē cor hoīs. nō em̄ rigore ſ; dulcedine vult duci. Ideo pr̄ vidēs filiuȝ a lōge occurrit illi ⁊ iclinauit se ad āplectēdū eū ⁊ dixit seruis suis: cito ꝓferte stolā pmā i. tunicā nouā ⁊ date ei annulū in manu ei⁹ ⁊ calciamēta in pedib⁹ ei⁹. Ibi sunt tria mysteria. Prio tāgit gr̄e preuētio q: occurrēs. Scd̄o gr̄e ifusio. ꝓferte stolā primā. Tertio bonoꝝ dep̄ditoꝝ recup̄atio. Occide vituluȝ saginatū. O pctōres ꝯsiderate miaȝ pr̄is ad filiū: dei pr̄is ad pctōreȝ. ¶ Un̄ Aug. i lib. de spū ⁊ aīa. Tāto desiderio cupit de⁹ misereri ꝙ plus tardat cū iusticia viuere q̄ȝ miaȝ amplecti. Uere iste pr̄ q̄ venit ad filiū est de⁹ q̄ venit ad aīaȝ peccatricē: vt peccatrix aīa dimittat vitā suā. Dimittite igit̄ vitaȝ vr̄aȝ: o adulteri ⁊ fornicatores. plus em̄ sitit de⁹ pr̄ salutē vr̄aȝ q̄ȝ vosipsi. Audite singulare verbuȝ petri rauen. Attende o pctōr ꝙ filio reuertēti nō improperat pater vitā preteritā. nō querit vbi sunt dona q̄ deportasti: vbi fuisti: vn̄ venis: sed statiȝ amplerat⁹ est eū: ⁊ dedit ei tunicā et gr̄am gratū faciētē. Et dedit ei annulū id ē fidē. ⁊ calciamēta. i. exēpla sctōꝝ ⁊ eleuationē ad gr̄am p̄adisi: ⁊ dedit ei vitulū saginatū: ⁊ significat ſm̄ Ber. sanguineȝ iesu xp̄i ⁊ corpus qd̄ dat̄ nobis. Quis igit̄ o pctōres nō dimittet porcos ⁊ siliquas porcoꝝ vt veniat ad patriā. Uolo igr̄ ꝑsuadere vt induatis nouū hoīeȝ ⁊ accīgatis lumbos vr̄os: vt facilius p̄ueniatis ad mōtem gratie. Iuxta verba the. preassumpti, Ascēde ad me in montem ⁊c.

¶ Quantū ad scd̄am parteȝ. Loqm̄i mihi dn̄i burgēses: habetis volūtatē itrādi terrā ꝓmissionis. si nō ego inuito vos ad dānationē eternā nō erit defect⁹. Sed dicetis forte. hoc est difficile pr̄ seruare precepta diuia Certe volēti nihil difficile ē. ¶ Dn̄i q̄ debetis exercere iusticiā tp̄alē ⁊ eccl'iasticā ⁊ habetis regimē isti⁹ ciuitatis ego nō habeo nisi linguā: ego facio appellationē nisi deposuerit ribaldas ⁊ meretrices a locis secretis. habetis lupanar ferme in oībus locis ciuitatis. Heu heu ego morior: ꝙ vos boni viri nō clamatis ꝯtra iusticiā. Et vos maritati bn̄ scitis quā vitā ducitis. quale exēplū datis filiab⁹ vr̄is: nullus murmurat: q: om̄s capiūt ꝓfectum. similiter illi qui locāt eis domos: qd̄ nō possūt facere sine sua dānatiōe. Ego dixi heri de impediētibus verā penitētiā: ⁊ presertim de verecūdia. Restat aliud ipedimētuȝ: scȝ obduratio. credo ꝙ sapiēs Eccl'iastici. iij. Habuit de hoc noticiā qn̄ dixit. Cor durū in nouissimo male habebit. ⁊ Johan. xli. cor ei⁹ indurabit̄ quasi lapis. ⁊ Iere. v. Indurauerūt facies suas supra petrā ⁊ noluerūt reuerti. Et Actuū. vij. Dura ceruice ⁊ incircūcisi cordibus ⁊ auribus: vos semp̄ spiritui sctō restitistis. Dicatis mihi dn̄i q̄d appellat̄ obduratio cordis. Bona. dicit ꝙ ē metaphorica locutio. durum i naturalibus habet triplice ȝ proprietatum.
Prima est difficile in retinēdo,
Scd̄a stabile in permanēdo.
Tertia forte in resistendo.

¶ Nam durū cor dr̄ quod gratiam spiritus sancti non vult recipere. qd̄ in peccato vult manere: ⁊ qd̄ momēti nisu toto vult resistere. Unde de tertio ad Ro. ij. Scd̄ȝ duriciā tuam ⁊ ipenitens cor tuū thesaurizas tibi irā in die vindicte. Et iiij. Reg. xxvij. Indurauerūt ceruicē suā iuxta crucē patꝝ suoꝝ: q̄ noluerunt obedire domino deo suo. ⁊ ps. dicit. Hodie si voceȝ eius audieritis: nolite obdurare corda vestra ⁊c. Et Bernar. de cōsideratione ad Eugeniū. Nemo vnq̄ȝ duri cordis saluteȝ cōsequutus est. O peccatores quid obstat nūc ꝙ non agatis penitentiā: quid dicam de vobis ecclesiasticis ⁊ religiosis: quid de vobis dn̄is ⁊ domicellis: certe vos habetis corda dura sicut lapis. quotiēs audistis loqui ⁊ predicare ꝙ oportet dimittere pecca-

ta ⁊ cōuerti ad dn̄m: ⁊ restituere alternū: et
nunq̄ estis cōuersi. sepe audistis loq̄ d̄ ma-
lo diuite qui nō erat vsurari⁹ nec pallard⁹:
non nutriebat cōcubinas: s̄ nimis curabat
de corpe suo: ⁊ tn̄ dānatus ē. q̄d erit d̄ vobis
qui lōge maiora cōmisistis? Vultis scire q̄d
est cor durū? Bernar. dicit ad Eugeniū lib.
v. q̄ interrogem⁹ pharaonē. Et seq̄tur. Cor
durū ē q̄d nec ꝯpunctione scindit: nec pieta
te mollit: nec mouet ꝑcib⁹: minis nō cedit:
flagellis indurat: ingratū ē ad bn̄ficia: infi
dū ad cōsilia: seuū ad iudicia: inuerecūdum
ad turpia: īpauidū ad pericula ⁊c. nō moue
tur p̄mia: nec terret ad verbera: ⁊ vt ī breui
tibi cōcludā. Cor dur ē q̄d nec deum timet:
nec hoīes reueret. sicut qn̄ aliq̄s audit loqui
de passione xp̄i: de gaudijs paradisi: d̄ penis
inferni: nō timet audiēdo: nec de p̄miatiōe
gaudet: talis est obdurat⁹. Op; tn̄ pctōres
ad dn̄m cōuerti ⁊ figere pedē suū in gradu
pnīe. o; seruire dō: agere pnīam de pctīs cō
missis: nō detineat nos verecundia nec spes
lōge vite. Et sic facilit̄ trāsibim⁹ ꝑ viā deser-
ti: ⁊ veniem⁹ ad terrā ꝓmissiōis ⁊c.

¶ Dn̄ica. iij. quadragesime. Sermo. xxix.

Scende ad me in montem: ⁊ esto ibi. Estote imitatores dei sicut
filij charissimi: ⁊ ambula-
te in dilectione sicut ⁊ xp̄s
dilexit vos. ad Ephe. v. Aīe deuote in xp̄o ie
su: si tenuistis doctrinā heri habitā debetis
laborare ad saluandū aīas vr̄as. Lu. d̄clara
uit nobis d̄ filio ꝓdigo q̄ dimiserat patrē. vi
sa necessitate reuersus ē ad patrē: ⁊ pr̄ susce
pit eū familiariter. Hodie mr̄ nr̄a eccl'ia oñ
dit nobis viā quā d̄bem⁹ tenere vt saluemur
⁊ ꝓponit nobis verba pauli. Estote imitato
res dei ⁊c. Casus ē patēs. Dn̄i q̄ vult facere
viaticū ⁊ ignorat locū vel viā: si inueniat ali
quem bonū ducē: d; ip̄m inseq̄. vn̄ Ambro.
Ignota erat an̄ xp̄m via paradisi: donec de-
scendit fili⁹ dei in mūdū. Adā em̄ ceperat: s̄
immediate ꝑdidit. Abrahā ascēdit ī mōte;
ad sacrificandū filiū: nō potuit inuenire vi
am: nec Isaac: nec Jacob qui transiuit iorda
nē in baculo ꝑ rachel. vn̄ p̄s. Viam ciuitat̄
habitaculi nō inuenerūt. ¶ Leuate corda vr̄a
ponatis manus ad pectus: ⁊ dicite mihi si
vultis inuenire viā paradisi. Et sic. Estote ḡ
imitatores dei. inq̄t pau. Unde. i. Pe. ij. Xp̄s
passus est pro nobis vobis relinquēs exem-
plū vt sequamī vestigia eius q̄ pctm̄ nō fec.
Et. i. Joh. ij. Qui dicit se cū xp̄o manere d; si
cut ille ambulauit ⁊ ip̄e ābulare. ⁊ Aug. li.
de doctrina xp̄iana. Ex sacro vnctiōis voca-
bulū xp̄iani secutū ē vt a xp̄o xp̄iani dicāt.
Casus est multū patens. si rex in regno vel
let ire cōtra inimicos: ip̄e faceret ꝑconizare
q̄ oēs disponerent se ad bellū: seq̄rent q; ca
pitaneum ⁊ vexillū ei⁹. Si igit̄ o pctōres vul
tis saluari seq̄mini viā xp̄i. in ip̄o em̄ virtutē
inueniem⁹: ⁊ presertī inueniūtur tres vie. ꝑ
quas ip̄m insequi debem⁹.

Prima ē via puritatis ⁊ mūdicie.
Scd̄a via cōtēptus ⁊ indigētie.
Tertia via charitatis ⁊ amicitie.

¶ De prima p̄s. Ambulās in via īmaculata
hic mihi ministrabat. De scd̄a Mat. xix. Ec
ce nos reliq̄mus oīa ⁊ secuti sum⁹ te. De ter
tia Joh. xiij. In hoc cognoscēt oīs q̄ mei
estis discipuli si dilectionē adinuicē habue
ritis. Qn̄ ego vado per viā placet mihi inue
nire viā nō lutosam: nec lapidē: nec rubos.
vt igr̄ nō inueniam⁹ talē viā op; q̄ nos vi-
deam⁹ xp̄; qn̄ erat in presepio: qn̄ ieiunauit
in deserto. tertio qualr̄ ascēdit in crucē. Oñ
dit em̄ primo viā mūdicie ⁊ veritatis qn̄ ha
buit virginē matrē. viā pauꝑtatis pauper-
rime viuendo: ⁊ h⁹ mūdi bona sperniēdo. viā
charitatis qn̄ voluit pro nobis mori. Dn̄i ec-
clesiastici capiatis sicut voletis. xp̄s nunq̄
fuit cōcubinari⁹: nunq̄ habuit plura bene-
ficia: nunq̄ nutriuit canes: neq; ācipitres.
habuit charitatē ad discipl'os ⁊ ad nos oēs
qn̄ in die cene corp⁹ suū ⁊ sanguinē mistra-
uit. Credo q̄ pauci sūt parisius q̄ sequūtur
xp̄m istis trib⁹ vijs. O infames pallardi di-
mittatis hāc viā: q̄ ducit ꝓculdubio ad ꝑdi
tionē. et vos vsurarij restituat̄ vsuras. Estis
ne hic q̄ tenetis rācores ꝯ ꝓximos: ē ne illa
via iesu xp̄i? Certe nō. vn̄ p̄s. Ipsi vo cogno-
uerunt vias meas q̄bus iuraui in ira mea
⁊c. Xp̄s se plāgit de oībus vobis: ⁊ de iustici
arijs: doctorib⁹: ⁊ mercatorib⁹ ⁊ nobilib⁹: ip̄e
oñdit vobis viā: ⁊ nemo seq̄tur eū: s̄ tenet̄ vi
am aliam. s. cōfusionis. Seq̄tur ergo per ar
gumētū a cōtrario sensu ⁊ ꝑ locū ab opposi

tis q eritis dānati velitis nolitis si nō agatis pniam. Si ergo vultis saluari deus det vobis grām dimittatis pctā: recurrat ad xpm τ ad eius dignissimā matrē: pñtetisq illi angelicā salutationē di. Aue.

¶ Ascēde ad me in montē τc. More solito mouet qō fūdata sup euāgelio qd loqtur de qdam demoniaco q hēbat diabolū in corpe et est terminata p magros nros theologos et pserti p btōs Tho. τ Bonauē. in. ij. dist. vi. Utrū demones possint p subtilitatē sue nature illabi aie nre: Pro intellectu ipsi questionis di. Bona. q sol deus pōt illabi τ nō demon nec aliq creatura. Leuate corda vestra dñi burgeñ. qd dicūt spūs vri: dixi heri p decretalē q qñ aliqs eligere dz platū τ nō eligit: ille de iure priuat electione. Nos possumus nūc eligere deū prelatū nrm. nō dimittam igit tps preterire. si nō apponam nūc remediuz velimus vel nolim erim dānati. Sed dicūt aliq: pr nūqd ess possibile q haberemus delicias h mūdi: τ postmodū paradisū: hoc eēt nobis multū delectabile. credo q vos mulieres essetis multū iocūde: et si aliquis pdicator illud vobis pdicaret hretis multū gratū si possetis ire cū pulchrioribus tunicis vris τ cū cyrothecis. certe nō ē possibile: sed si vultis hre delicias i alio mūdo: opz q habeatis nūc labores. Habet eni legē ciuilē. C. de caducis tollēdis: τ est vnica. Ferēd nō ē q lucrū amplectit τ on subire recusat. Et de re. iu. li. vi. Qui sentit on sentire dz τ cōmodū. Casus ē patēs. dñi ponatis casum q fili psidentis sit i curia regis: portant sibi noua q pr suus morit. ipse dic. opz q vadā ad domū. τ postq venit ipe inuenit frēm suū pmogenitū: τ dicit ei. frater mi scitis q sum fili pris nri sicut τ vos: mos isti patrie ē q bona diuidūtur eqliter inter fratres: ideo volo hre ptē meā de bonis. Dicit sibi pmogenit: certe qd dicitis veruz ē. τ iustū q habeatis partē vram: sz bona pris nri sunt ypothecata: pr nr accommodauit duo milia scutoz a qdā dño: iō oz q soluatis ptem vram sicut ego. Ali dicit hns bonuz caput q nō vult soluere: τ q vult solū hre ptē. Dicatis dñi legiste si ista cāveniret corā vob credo q rideretis p legē allegatā. ille tolerand nō est: nec dz hre ptē bonoz nisi portz onus. Audite mūdani si vultis possidere hereditatē paternā. i. delicias τ dignitates h mūdi q sūt hereditates diaboli: oz q soluatis debita pris. debituz aūt pris diaboli est mors. Ad Ro. vi. Stipēdia pcti mors est. et Sapi. ij. Inuidia diaboli mors introiuit in orbē terrarū. O pctōres si vultis eē pricipes in hereditate, pmitto vobis q eritis in debitis mortis eterne: τ soluetis illā penā. Dicatis ergo in corde vro: dñe deus indulge nobis pctā: da nobis cor rectū τ pfectū: vt hui desertivia trāsire possim τ venire ad terraz pmissiōis. Iuxta ver. thema. passū. Ascēde ad me in mōtem τc.

¶ In isto sermone erūt due partes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Scda vtuose ascēsionis demōstratiua.

¶ Quantū ad primū. Euāgeliū cōtinet duo puncta.

Primo aie peccatricis miserā cōditionē.

Secūdo virtuosam informationē τ deuotā auditionem.

¶ Prima tāgit in pncipio. Secūda ibi. Extollēs vocē qdā mulier τc.

¶ Leuetis corda dñi burgeñ. Una vice cuz xpus pdicaret duxert vnū hoiem qui habebat diabolū in corpe q reddebat eū mutuz surdū: et cecū. Dicit Marcus q pr ei duxit eū ad xpm di. Reuerēde magr adduco tibi filiū meū q torqtur a demone vehementer: adeo q aliqñ cadit in ignē: aliqñ in aquaz: τ osñdi discipulis tuis: τ nō potuert eū curare: nūc ergo dñe si potes adiuua me. Rñdit xps: si potes credere: oīa possibilia sūt credēti. Et dixit. credo dñe: adiuua incredulitatē meā: τ da mihi grām vt credere possim. dixit iesus. Exi ab eo maledicte diabole τ da locū deo. Et recessit ab eo: τ admirate sūt turbe. Scitis dñi quā retributionē fecerūt scribe et pharisei. dixerūt in pñtia turbaz q in pncipe demonioz beelzebub eijciebat demōia. Beelzebub vocat de muscarū. prim q fecit ydola fuit nin q fecit niniuē: q pp mortem pris tm doluit q fecit in meoriā pris τ adorabat eū. Et filij qñ alij nobiles moriebātur: parentes eoz faciebāt ydola τ faciebāt adorare illa ydola. Pharisei τ scribe machinabātur xpm tradere morti. iō xps rephēdit eos et ondit q nō faciebat miracula i noie diaboli. Prio qr filij eoz eijciebāt spūs imūdos et hoc nō faciebāt in virtute demonij vt ipsi

dicebāt. Scđo dicit iesus. q nō ē mecū: ɔtra me ē. ego q̄ro salutē aiaꝝ vraꝝ: ⁊ diabol⁹ dānationē. videtis retributionē quā xp̄us habuit pp h̄: q: liberauit demoniacū. vñ Ber. in sermone sup cātica di. O bōe iesu q̄ dulciter cū homib⁹ cōuersat⁹ es: q̄ pura ab eis passus: duraꝟba: durioraꝟbera: ⁊ durissima tādē tormēta. nūquid eētis vos dñi burgē. cōtēti ꝙ aliq̄s faceret iniuriā medico q̄ sanasset filiū vr̃z: credo ꝙ nō. Beda i homelia p̄ntis diei dic vnū singulare ꝟbū. s. qđ a xp̄o factū ē tpal'r fit sp̄ūaliter q̄tienscūq̄ pctōr cōuertit ad deū: ⁊ p verā pniam a pctis liberat. Sic em̄ demones eijciūtur a corpe ⁊ recedūt: ita pctā p pniaꝫ recedūt a pctōre. Jo Joh. Apo. xviij. Cecidit cecidit babylon magna ⁊ fcā ē hītatio sp̄ūs imūdi. De scđo Sapi. ij. Excecauit eos malicia eoꝝ. De. iij. ps. sicut aspidis surde ⁊ obturāt̄ aures suas. dic ꝓprietates serpētis. Eccli. xv. Nō ē speciosa laus in ore pctōris. Nunq̄ pr̄ h̄is filiuꝫ demoniacū debuit tm̄ velle ꝙ ei⁹ fili⁹ sanaret: q̄tū pctōr dꝫ cōsiderare ꝙ pctm̄ ab aia eius auferat: q: talis p effectū hꝫ diabolū in aia sua. Sicut ergo demoniac⁹ fuit surd⁹ ⁊ mutus: ita pctōr ē cec⁹. i. ignorās. iij. Ethi. Oīs mal⁹ ē ignorās. scđo est surd⁹ sicut aspis surda: ⁊ ē mut⁹ ad dicēdū bonaꝟba: s̄ nō ad dicēdū mala: ad diffamādū: basphemādū ⁊c. Quero vob̄ pctōrib⁹ si iste pp vnū mīnimuꝫ pctm̄ est i tali statu cōstitut⁹: q̄d erit de ill⁹ q̄ nunq̄ fecerūt nisi peccare: sic recitat Mar. de quodā q̄ habebat legionē demonū i corpore. ¶ Leuate corda vr̄a vos vsurarij: meretrices: ⁊ blasphemi si nō vultis pdi ⁊ dānari ⁊ ɔuertami ad deū. ipse em̄ ē ita bon⁹: mitis ⁊ misericors sicut vnq̄ fuit. Dicatis igr̄ i. cordib⁹ vr̄is: dñe de⁹ si fuissem⁹ vobiscū q̄n sanastis demoniacū: ipetrassem⁹ vr̄aꝫ miaꝫ et dixissem⁹. dñe salua aiam nr̄am. Et si sic feceritis ascēdetis ad mōtē gr̄e. Juxta verba thematis preassū. Ascende ad me ⁊c.

¶ Quantū ad secūdā partē. hētis bonū cordiū mei ad trāseūdū desertū: Ppl's iudeoꝝ in deserto habuit multas psecutiōes. de sexcentū mille psonis: due solū itrauerūt t̄raꝫ et alioꝝ corpa ꝓstrata sūt i deserto. Dixi aūt ꝙ oꝫ trāsire p servias siue grad⁹.

Prim⁹ ē fidei saluberrima cōfessio.

Scđs ē diuine legis obseruatio.

¶ Dixi de p̄cepto dei ⁊ diaboli: ⁊ ꝙ plus obedit diabolo q̄ deo. Dixi de pnia dñica pteritā q̄ est terti⁹ grad⁹. Estis vos hic p̄sbyteri q̄ auditis cōfessiōes: tenuistis firmū baculū: et vos mechanici ꝓposuistis cōuerti ad dñz dimittite meretrices q̄s tenetis a pa in et a pot. ⁊ vos curati videtis q̄b⁹ mīstratis sacra eccl'ie: Uos oēs dimittatis pctā ⁊ ꝓponatis ampli⁹ nō peccare: ⁊ dicatis cū ps. Ampli⁹ laua me dñe ab iniq̄tate mea. ¶ Seq̄tur q̄rtus grad⁹ seu quarta statio qua debem⁹ stare si volum⁹ intrare terrā ꝓmissionis: ⁊ ē singuloꝝ pctōꝝ veridica cōfessio siue cōmissionis siue omissionis. oꝑꝫ cōfiteri aut dānari. Legit̄ de pnia di. i. c. Taciturnitas. nō ē sperandavenia criminis nisi fuerit crimē deletum p effectū cōfessiōis. Ad hoc habem⁹ figurā ⁊ auctoritatē veꝫis ⁊ noui testamenti De primo. Leuiti. xiij. scribit̄. hō in cui⁹ barba signū lepre apparuerit: ad sacerdotē adducetur: ⁊ si viderit leprā ad arbitrium ei⁹ separabit̄. De scđo Job. xxxi. Si erubui peccata mea cōfiteri i cōspectu ppl'i ⁊c. De. iij. Joh. xx. Quoꝝ remiseritis pctā: remittūtur eis. Habemus etiā ad hoc decretalē que non solū preceptū explicat: sed etiā tp̄s determiat extra de pnijs ⁊ re. c. Oīs. Scot⁹ i vltima q̄one tertij q̄rit q̄ lex ē grauior: noua aut Moysi. Dicit ibidē ꝙ in lege noua habem⁹ vnum difficile: ⁊ est cōfessio. Ideo dico vobis ꝙ ꝓuideatis ibi vbi pendet vr̄a salus. Doctores theologi ponūt duas cōclusiōes de ista materia. Prima. Quicūq̄ legitime cōfessus fuerit oīa pctā: sine dubio remissionē oīꝫ pctōrum suoꝝ consequtur: ⁊ sine dubio saluabit̄. Secūda cōclusio est p oppositū: lege posita stante nullus q̄ peccat mortaliter saluabitur: nisi cōfessus fuerit legitime. Teneat̄ ergo oēs cōfessionē eē necessariaꝫ ex fide sic articulū fidei. Sed dicet vnus magn⁹ pctōr vsurari⁹ vel meretrix publica: et sic de alijs. ego tanta pctā cōmisi ⁊ tam magna ꝙ videtur mihi ꝙ deus nō velit mihi dare veniaꝫ. Dico ꝙ q̄tūcūq̄ peccata grauia ɔmisisti: si cōfitearis cōplete ⁊ cū conditionib⁹ req̄sitis promitto tibi ꝙ nō eris dānat⁹. Per oppositum: si tu cōmisisti vnū solum peccatū mortale et facias tanta bona sicut est possibile: nisi confitearis nunq̄ consequeris saluteꝫ. ¶ Dico igitur: ꝙ confessio est necessaria

et est de iure naturali. Sz hoc pōt intelligi tripl'r. Uno mō tanq̄ pncipiū. alio mō sicut cōclusio euidens q̄ seqtur ex pricipio. Alio modo sic conclusio q̄ stati pōt inferri ex tali pncipio: s nō euidēter. vide scotū i.iiij.i hac materia. Iustū ei iure naturali ē q̄ q̄ offendit: recognoscat offensam τ eū quē offendit Modo ita ē q̄ deus pr̄ τ de' xp̄us filius ei' vnigenit' nr̄is pctis offendit. iustū igr̄ ē q̄ veniam' añ eū genib' flexis dicēdo offensas nr̄as τ orātes veniā. Et q: nosipsi non possumus eē iudices in cā ppria: nō habem' sacerdotē cui dictū ē: quoꝝ remiseritis pctā r̄mittūtur τc. O de' me' pauci sūt qui sufficiētez faciāt cōfessionē. Iohes gerson dicit. Nō video q̄ hoies sufficiēter cōfiteant. Si eni curatus qlibet die vellet audire bñ cōfessionez vnius hois satis esset occupat'. τ si nō esset satis tp̄s ante pascha deberet expectare vsq̄ ad festū scti iohānis: anteq̄ reciperet corpus xp̄i. Precor studeatis bñ cōfiteri omia pctā vestra. queratis illos q̄ bñ possūt istruere vos: τ nō dñm iacobū q̄ non est expert' τ est oino ignorans. Et sic ascendetis ad mōtem glorie. Ad quā τc.

¶ Do. tertia. xl. post prandiū. Sermo. xxx.

Ascēde ad me in montem: τ esto ibi Nemo vos seducat inanibus v̄bis. pp. hoc ei venit ira dei i filios diffidētie. hoc eni scitote itelligētes q̄ ois fornicator aut immūd' nō hz p̄tē in regno xp̄i. τ dī. ad Ephe. v. Aīme deuote τ dñi mei si tenuistis hodiernā s̄niam debetis moueri ad saluandū aīas v̄ras τ seq̄ xp̄m. nr̄am eplām contināndo capio verbū sequēs. Nemo vos seducat a veritate doctrine allegādo īpossibilitatē pene. Pau. ad Gal. vlti. Nolite errare: de' nō irridet. q̄ ei seminauerit hō hec τ metet. qui seminat i carne sua de carne τ metet corruptionē. q̄ aūt seminat i spū: de spū metet vitā eternā. Qñ est aliqs p̄dicator volēs vos tangere vsq̄ ad carnes: dicūt truphatores. si hoc eēt verū qd dicit p̄dicator oēs essem' dānati. Nō dubites amica mea dicūt ruffiani: qui facit placitū hoib': faciliter de' cū eo misericordiā agit. sufficit vnū bonū suspiriū v' vnū Aue maria: ad satisfaciēdū p oib' peccatis. O pctōres nemo vos seducat inanib' verbis. Dicit pau. Nolite errare. de' nō irridet. de' non irrisorie loqtur. Audite pctōres Hiero. ad pāmachiū scribēte. An putamus fratres q̄ ludēdo locuti sint apl'i: iocādo locuti sint pphete: pueriliter loquant: pueriliter iudiciū cōminant sancti: s ioca nō sūt vbi supplicia iteruenīūt. Isi. Tradit daniel ad deuorandū leonib'. occidit petrus: sicut magister i cruce ponit. paulus capite truncatur. hec oia tolerauerūt vt diuinū iudicium euitarēt. O pp'le v̄r̄ ista q̄ passi sunt sancti fuerūt mēdacia: τ si illa q̄ passi sūt nō sunt ludi: nec illa q̄ dixerūt sunt mendacia: h autem scitote intelligētes. Dixim' hodie mane q̄ debem' inseq̄ xp̄m p tres dies. Iō dīc pau. Scitote q̄ ois fornicator aut immūd' aut auar' nō habebit partē in regno dei. Dicatis mihi o pctōres qualē p̄tē habebunt ribaldi: meretrices: τ gñaliter oēs p ctōres: q: non intrabitis in regnū celoꝝ si viuatis ptinuando modū vestꝝ viuēdi. Dicatis vos pauperes meretrices amatorib' v̄ris τ cōcubiarijs: si ipsi defendent vos in die iudicij: vtrū velint dānari p vobis: credo q̄ nō. Dimittamus igit pctā: cōuertamur ad dñm. Rogemus suā dignissimā mr̄ez: vt p nobis intercedat. qd vt facili' faciat p̄ntabim' sibi salutationē angelicaz dicēdo. Aue.

¶ Ascende ad me in mōtē τc. More solito q̄ritur qd mota a theologis magr̄is nr̄is fundata in euāgelio hod. τ terminata a Bona. in. ij. dist. viij. Dixim' hodie mane q̄ demon non pōt illabi aīe: q: nō pōt imittere vitam Querit vtꝝ angeli mali siue demones possint immittere cogitatōes. dicit Boñ. τ Alexan. de hallis q̄ d̄ria ē inter immittere per auctoritatē τ suggestionē. Incendere naq̄ nō p̄nt cogitatiōes malas: sic q̄ possint cogere ad volēdū. Immittere aūt p̄nt p suggestionē τ appropiquationē obiecti. exemplū. Ignis incēdit ligna imp̄mēdo formā suaz i ligna: s agens incēdit ligna appropinquādo agens passo τ disponēdo. ¶ Leuate corda v̄ra: qd dicitis dñi burgēses in cordib' v̄ris: timetis dānari: vos soluetis debitum si capiatis hereditatē diaboli: τ hoc in inferno: ideo caueatis. Audistis exēplū qd dixi. sunt octo dies q̄ fuit gestū parisius: τ dicaz

aliud in alberto magno recitatũ:q̄ fuit ma
gister sctī Tho.in lib.de sacramē. Quidā do
ctor q̄vocabaṫ philipp⁹ fuit parisius: ⁊ suo
tpe fuit decretũ ĩ facultate theologoꝝ ꝙ q̄
cũq; teneret plura bñficia incõpatibilia: si
vnũ solũ sufficeret advitā honestā sacerdo-
tis ambob⁹ priuareṫ. Tpe illo erat quidāvir
bon⁹ extũs parisij inter alios doctores surre
xit vn⁹ q̄ dicebaṫ philipp⁹: ⁊ dixit coraz tota
vniuersitate. Dicāvobis dñi:loq̄tur q̄cũq;vo
luerit:q̄ volo experiri vtꝝ determinatio vr̄a
sit vera. Ego nõ dimittā bñficia. dic̄ Alber.
ꝙ iste philipp⁹ incepit infirmari p⁹ breues
dies. eps visitauit eũ ⁊ dixit. magr̄ philippe
vos debetis nũc cõfiteri ⁊ habere curā de sa
lute aīe vestre. vos scitis ꝙ tenuistis pl'a bñ
ficia. qd̄ nõ fuit licitũ: dimittatis nũc ⁊ con
uertimini ad dñm ⁊ miserebiṫ vr̄i. Iste phi
lippus noluit intelligere vt bñ ageret; ſ; du
rior ingrauescēte infirmitate mortu⁹ ē ⁊ dā
natus. Post mēsem vero mortis sue: eps vir
bonus ⁊ religiose vite ingressus ē studiũ su
um: ⁊ vidit in vmbra philippũ q̄ dixit. Epe
noli timere ego sũ philipp⁹. Cui epus dixit.
Adiuro te p deũ viuũ vt si tu es dānat⁹ mi-
hi manifestes. Qui rñdit. certe sic. Interro-
gante vo epo de cā: rñdit ꝙ pp plura benefi
cia incõpatibilia. Audite o pctõres eccl'ia-
stici qui hētis bona crucifixi: si iste pp plu-
ra bñficia est dānat⁹: q̄d ƀ vobis q̄ cõsumiṫ
bona eccl'ie ⁊ bñficioꝝ cũ meretricib⁹: leno-
nibus: ⁊ canib⁹: ⁊ ancipitrib⁹. Iteꝝ interro
gauit philipp⁹ epz si eēnt adhuc plurimi vi
uentes. rñdit eps ꝙ sic. Certe dicit philip-
pus credebā nullos penit⁹ eē. tot em̄ ad ifer
na descendunt: ꝙ vix sunt numerabiles. O
pctõres q̄ztũ debem⁹ dubitare: vos scitis vi-
tā quā ducitis oēs. Nolite mirari si sint tot
dānati. nõ em̄ hic potestis capere ƌlectatio
nē ⁊ saluari finaliter. Dicit em̄ lex ciuilis. ff.
cõmodati. Incipit lex. si vt certo. Res cõmo
data ad aliũ vsum trāsferri; nõ pōt. ⁊ si quis
aliter tenet inuito dño teneṫ ad restitutio-
nē. Idē hr̄ extra de cõmodato. ca. cũ gr̄a. tex
tus ē cũ glosa. Casus ē satis patēs. Uenit
vn⁹ de amicis vestris ad domũ vr̄az ⁊ rogat
vos obnixe ꝙ p̄stetis ei vnũ equũ ⁊ mulam
vr̄am. Si vos dicatis sibi: ego libēter facerē
tibi placitũ: sed nõ possũ tibi p̄stare nisi pro
breui tpe. Dicet ali⁹. ꝓmitto vobis ꝙ nõ ibo
vsq; rothomag. Ipe vero cõcedit sibi ad illũ
vsum: ⁊ pp suā negligētiā veniũt armigeri
et auferũt sibi totũ equũ mulā ⁊c. Quid di-
cetis vos dñi legiste: vtruz iste teneaṫ ad re
stitutionē. Dicit impator ꝙ q̄litercũq; istō
sibi auferaṫ: teneṫ ad restitutiōez. Quero vo
bis o peccatores q̄s dedit vobis oīa q̄ hētis.
quis corpus. q̄s aīam. quis sensus. q̄s pul-
chritudinē: nunq̄d de⁹. vt exponatis in fui-
tio suo: ⁊ oppositũ facitis. Hoc clare dic̄ pau
lus. i. ad Coꝝ. iiij. Quid habes qd̄ nõ accepi
sti. si aũt accepisti cur gloriaris quasi nõ ac
ceperis. Quis dedit vobis liguā ad blasphe
mandũ per plagas p mortē. Rex sanct⁹ Lu
douicus de istis blasphemijs legez dederat
ꝙ pro p̄ma vice incarcerenṫ p mēsem: ⁊ post
modũ ponerētur in pilario: a prima vsq; ad
meridiē. scd̄o si recidiuarēt in cõspectu oīm
ꝙ perforareṫ eoꝝ. lingua cuz ferro calido. in
tertia vice labia inferiora etiā pforarenṫ. in
quarta vice ambo labia ⁊ lingua remouerē
tur. Tenetis ne vos dñi iusticiarij talem po-
liciā. certe nõ. nunq̄d dimittitis abire ma-
lefactores impunitos. dico vobis ꝙ aīe vr̄e
rñdebunt ꝓ illis. Et vos mulieres q̄ habetı̄
guttur ⁊ oculos ad alliciendũ ad peccatum
estis ne hic. meli⁹ eēt vobis ꝙ haberetis vnũ
granũ lepre in facie vr̄a ⁊ in q̄libet parte fa
ciei: q̄ꝫ ꝙ essetis ita pulchre ⁊ ita compte. Et
vos dñi notarij ⁊ aduocati ꝓcuratores qui
excoriatis deũ ⁊ hoīes: vsq̄quo indurato aīo
spũi sancto resistitis ⁊ puertitis veritatē. Et
vos eccl'iastici q̄ de fructu beneficioꝝ nutri
tis canes ⁊ meretrices: vos abutimini bñfi
cio. an dubitatis ꝙ xp̄us q̄ passus est in cru
ce nudus nõ puniat insolētias vr̄as. Dic ibi
hystoriā ƌ epo ⁊ curato partiũ normanie. cu
ratus cũ esset timorate cõscie scribebat oīa
noīa parrochianoꝝ vt referret epo. Qui epſ
illusit eũ: illiusq; laborē reprobauit. Curat⁹
vero dixit epo. vos dñe epe non debetis esse
sollicit⁹ de plebe vr̄a. si ei extra diocesi vr̄a vo
lauert ad aliā: vos habebitis ancipitres cũ
quib⁹ poteritis eos capere si longe volauerit
si vero per terrā profecti fuerint: habetis ca
nes advenāduz ⁊ ad illos capiendũ. ego au
tem nõ sic. Cõuertimini igiṫ ad dñm deum
nr̄z: emēdate vitā vr̄am: dimittite pctā; festi-
nate ascendere ad mõtem gr̄e. Iuxta verba
thema. preassũ. Ascende ad me ⁊c.

¶In isto sermone erunt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a ascēsiōis spūalis demōstratiua.
¶Dn̄i mei dixim⁹ mane de demoniaco quez
xp̄s curauit.de⁹ det nobis grām surgendi a
pctis nr̄is. Restat secundā partē declarare.
Que diuidit̄ in duas ꝑtes.
Primo tāgit̄ virtuose reformatiōis auditio
Scd̄o periculose recidiuatiōis euitatio,
Pria ꝑs tāgit̄ ibi.cū immūd⁹ spūs.
Scd̄a ibi.beatus vēter q̄ te portauit.
¶Quantū ad ꝑmā ꝑtē postq̄ xp̄s demoni
acū sanauit ⁊ vidit ꝙ dicebātur sibi iniurie
et iproperia a scribis ⁊ phariseis:dixit vnaz
mirabilē ꝓpōnē queutinā n̄ cadat sup ciui-
tatē istaz.oretis ꝙ nō ita cōtingat. Cū imū
dus spūs exit ab hoīe q̄rit loca: ⁊ si nō inue
nit dicit.reuertar ad domū vn̄ exiui:et assu-
mit septē spūs nequiores se.ij.Pe.ij. Meli⁹
erat illis nō cognoscere viā iusticie: q̄ p⁹ a-
gnitionē retorsū cōuerti. Vos venitis nunc
ad sermonē ⁊ ꝓmittitis nūc emēdare vos:ſ
post pascha diabolus leuabit vexillū suum
et ducet vos quo voluerit.Bern̄.sup cantica.
sup illo verbo.in pace amaritudo mea ama
rissima.dicit.In oē corp⁹ eccl'e irrepsit ypo-
crisis.amara fuit eccl'ia in ꝑsecutione tyrā-
noꝝ.amarior in ꝑsecutione hereticorum: sz
amarissima i ꝑsecutiōe maloꝝ xp̄ianoruz.
Retineatꝭ dn̄i ⁊ pauꝑrimi pctōres:peccatū
xp̄iani ē grauı⁹ q̄ pctm̄ sarraceni.⁊ pctm̄ vi
ri eccl'iastici grauı⁹ ē q̄ pctm̄ laici.meli⁹ essz
vobis eē paganos q̄ nō seruare legem xp̄i.
Postq̄ xp̄s disputauit.cū scribis ⁊ pharise-
is:vna domicella q̄ ſm Hugonē cardinalē
erat ancilla marthe: surrexit in medio et di
xit alta voce.Btūs vēter q̄ te portauit ⁊ vbe-
ra q̄ suxisti.Et addit xp̄s.Bti q̄ audiūt v̄buz
dei ⁊ custodiūt illud.Gētes sūt i triplici dif
ferentia.q̄dā sūt durissime ⁊ intractabiles.
alie sūt dulces.alie sūt mediocres.Iste licet
habeant volūtatē bonā:nō tn̄ hn̄t saporē in
verbo dei.⁊ istis ē vtile verbū dei.
Prim⁹ se hz tanq̄ malle⁹ cōcutiēs maliciā.
Scd̄us tanq̄ ros infundēs dulcedinē.
Tertius tanq̄ spūs suscitās vigorē.
¶De primo Hiere.xxiij.Nunq̄d verba mea
sūt quasi ignis ardēs ⁊ q̄si malle⁹ cōterens
petrā.De scd̄o Isa.lv.Quō descēdit ymber ⁊
nix de celo ⁊ inebriat terrā ⁊ germinare eaz
facit:sic erit verbuz q̄d egredief de ore meo.
De tertio Jo.vi. Verba q̄ locut⁹ sū vobis spi
ritus ⁊ vita sūt.Volo dicere o burgēses au-
dite v̄bū dei:qm̄ ip̄m ē vtile duris ad emoli
endū corda.hoc dicit Hiere. Nunq̄d ē vobis
durū domicellis audire ꝙ opz ire ad iudici-
um:nūquid ē vobis durū domicellis audire
qn̄ dr̄ opz ire ad infernū: opz dānari.cor eoꝝ
emolitur. Scd̄o verbū dei sicut ros dulcis.
nunq̄d ē dulce qn̄ in ortho germināt herbe.
Dicit Isa.Quēadmodū ros cadēs de celo fa
cit germinare ortū:sic verbū dei facit germi
nare mentē ⁊ bona opa facere cōpellit.Ter
tio verbū dei est saporosū. Dn̄i burgēses qn̄
estis in aliqua bona cena hētis multas bo
nas escas:ſ nō habetis appetitū:apportan
tur vobis salse diuerse ⁊ ille dāt vobis sapo-
rem in escis.Sic etiā qn̄ estis i sermone pro
ponit̄ vobis passio dolorosa xp̄i ⁊ ē salsa ca-
melina ⁊ dat vobis saporē: puta gaudiū pa-
radisi aut timorē inferni. Pau.ad Rom̄.ij.
dicit. Nō enī auditores legis iusti sūt apud
deū:ſ factores legis iustificabūtur. Jaco.i.
Estote ergo factores verbi dei ⁊ non audito
res tm̄.Sz quō debem⁹ audire: dicet̄ dn̄ica
de passione.¶Dicatis dn̄i burgēses:creditis
ꝙ sufficiat vobis audire sermonez: ⁊ audi-
re ꝙ festa sūt colenda:certe nō. Dico ꝙ hoc
nō sufficit.vos venditis mercātias v̄ras die
bus festiuis.Et vos tabernarij q̄ a ꝑncipio
diei tenetis bibulos vsq̄ ad noctē.Et vos q̄
adhuc tenetis vestras cōcubinas.Dimitta-
mus viā:q2 xp̄s nō mō min⁹ pi⁹ ē q̄ fuit qn̄
liberauit demoniacū. Cōfiteamur ⁊ cōuer-
tamur ad deū et adimpleam⁹ opera mie:et sic
facile ascendemus ad mōtē gr̄e. Juxta ver
ba the.passū.Ascende ad me ⁊c.
¶Quantū ad secūdā partē.Habetis volun-
tatē saluandi aīas v̄ras:timeis dānari dn̄e
burgen̄.opz ponere pedē in gradu cōfessiōis
i.Joh.i. Si cōfiteamur peccata nr̄a fidelis
est de⁹ vt remittat nobis peccata nr̄a.si cōfi
teamur sicut tenemur dabit nobis paradi-
sum.Sed q̄retis vos burgen̄.quare pr̄ dicitꝭ
cōfiteamur sicut d̄bem⁹: nūquid curati nr̄i
hn̄t ptātē nos absoluēdi:Dico ꝙ sic.ſ nota-
te v̄bū.q̄ n̄ trāsit ꝑ manū discreti viri ⁊ ꝑ ma
num boni cōfessoris: ē in maximo periculo
dānationis.Dicā vobis vnū:nolite scandali
zari.Vr̄ extra de reg.iu.i antiq̄s. vtili⁹ scan

dalum nasci permittit᷑: q̄ʒ veritas relinqua tur. ¶ Dn̄i doctores si sint aliqui p̄ntes fa ciovos iudices ī hac materia. quando ē ali qua materia ex qua dependet salus aīe: opʒ dicere veritatem aut dānari. nunq̇d ē verū? Ad bene ergo cōfitendū o dn̄i: octo obserua re debemus: de quibꝫ per totā septimanā ʒ ī secunda parte sermonis sp̄ālē faciemꝫ mēti onē. Si em̄ vultis facere verā pn̄iam: oʒ di mittere peccata et affectum pctōrū ʒ: et opʒ ponere finē peccatis. Et istud ē tentoriū qd̄ figebāt filij israel in deserto. Dixi vobis de mane ꝙ mittatis macquerellas de domibꝫ vestris. Loquor ēt vsurarijs ꝙ dimittāt vsu ras suas: ꝛ oībus iusticiarijs ꝙ faciāt iusti ciam ꝛ ꝙ nō plōgent cās in curijs suis: ꝛ sy moniacis ꝙ nō vendāt sacra. Vultis g̊ dn̄i ire per gradū quartū. Audite sapiētē Eccl'. xxxvij. A malo cōsiliario serua aīam tuam. Et Mat. xv. Ceci sunt ꝛ duces cecoꝝ. Si ce cus ceco ducatū p̄stet: ambo in foueā cadūt Ad idē ē illud qd̄ h̄r de pn̄ia dist. vi. c. q̇ vult. et sunt verba Aug. de vera ꝛ falsa pn̄ia. Qui vult cōfiteri vt inueniat sua pctā: querat sa cerdotē scientē soluere ꝛ ligare. Dn̄i sacerdo tes et cōfessores arrigite aures vr̄as. Et vos infirmi pctōres q̇ vultis accedere ad medi cum. Notate verba cōfessores: quattuor cōdi tiones cōfessionis sūt. Prima cōditio est: ꝙ sit discreta. Discernere ꝭm grāmaticos. i. di uidere ꝛ separare vnū ab alio. Ad bn̄ igitur cōfitēdū debetis h̄re aliquas cōditiōes.

Pria est ī ꝯfessionis seu sacerdotis electōe,
Scd̄a in pcti a pctō separatiōe,
Tertia in multitudinis actuū distictione

¶ Dn̄i ad bene cōfitendū eligatis cui cōfite mini. Scd̄o discernatis qd̄ ē pctm̄ distictuʒ ab alio ꝛc. ¶ Leuate corda vr̄a: videatis qn̄ habetis pctā: h̄ētis perpetuū cōfessionale ꝛ bullas. Nunq̇d dicit ibi papa ꝙ debes cape re cōfessorē ydoneū? de cētū pctis mortalibꝫ non reliquatis vnū: sed dicatis singula. Ex parte cōfessoris req̇rit᷑ p̄mo ꝙ sit discretus ꝛ litteratus. Scd̄o ꝙ habeat auctoritatē. Ter tio ꝙ habeat sanctitatē. De primo de pn̄ia dist. v. vbi d̄r in principio. Considerare dʒ cō fessor qualitatem criminis in loco: in tp̄e: ꝛ in perseuerantia in varietate persone: ꝛ q̇l'r hoc fecerit tentatiōe et in ip̄iꝰ vicij multipli ci excecutione. De secūdo extra de iudicijs, c.

At si clerici. Sn̄ia a nō suo iudice lata nul la est. Casus est patens. Si aliq̇s de aureli nis habeat debitū cū aliquo parisiensi cōue niat eū corā officiali aurelianeū. ꝛ officialis aurelianeū. ferat sn̄iaʒ nulla ē. Iuxta sn̄iaʒ predictā iuris. Multi sūt q̇ querūt quis est proprius sacerdos cui dn̄t cōfiteri. De hoc vi de scotū in. iiij. in hac materia ꝛ p regula ge nerali ē q̇cūq̄ʒ pōt absoluere ille ē p̄priꝰ sac dos. Vnū audeo dicere ꝙ vos pctōres debe tis q̄rere vnū hoīem bone ꝛ honeste vite. mlͤ ti sunt q̇ cōfitent᷑ doctoribus et tn̄ nūq̄ʒ ha bent cōsciam pacificā. dico ꝙ cōscia noīaliū vel realiū nō quietat aīmas. Sophismata paucū valēt in materia p̄nti: nō tn̄ vitupe ro sciam. Sʒ nihil opʒ aliō nisi ꝙ sacerdos habeat perfectā bonitatē. Multi sūt q̇ mi rant᷑: qr ego sepe loquor de lenonibꝫ meretri cibꝫ ꝛ maquerellis. Dico ꝙ nō debetis mira ri. si em̄ sciretis q̇d inde seq̇tur: clamaretis vsq̄ʒ ad tertiū celū. Verbigratia. ē vnꝰ iuue nis qui venit ad domū maq̄relle q̇ vēdit car nē viuā sicͭ macelarij ꝛ tenet tres filias aut plures. ille iuuenis capit vnā que ē de picar dia. post hoc vadit ad picardiam ꝛ ibi capit vxorē que forte ē soror vel cōsobrina illiꝰ quā carnaliter cognouit: ꝛ post venit parisiꝰ: mu lier sua inuenit illā quam maritꝰ suꝰ carna liter cognouit ꝛ dicit. deꝰ meus estis ne hic? nōne cognoscitis me? ego sū cōsobrina vr̄a. Ille iuuenis cogitat ꝛ dicit vxori. Est ne il la de parētela vr̄a? dicit illa ita: qr mat᷑ mea et sua sunt sorores. Dico ꝙ illud matrimo niū nō ē matrimoniū. Istud ē extra de ꝯsā guinitate ꝛ affinitate. c. nō dʒ. vbi d̄r: ꝙ affi nitas impedit matrimoniū. Iste casus ꝛ si miles nō h̄nt paruā difficultatē. Queratis ergo ꝯfessorē ydoneū ꝛ prudētē ad discutiē dū istos casus difficiles. Preterea ī matrimo nio fiūt mlͭa mala: puta. Est vnꝰ ꝯiūx puer sus q̇ cogit vxorē suā vel forte ip̄i libent᷑ ap plaudit vt ab oī latere cognoscat᷑. O q̄ʒ gra uissimū pctm̄. Sʒ forte dicetis: p̄r postq̄ʒ su mus ꝯiuncti in matrimonio vti possumus sicut volumus. Certe falsū est. Si ei eēt ibi vnus anglicꝰ q̇ haberet gladiū suū ꝛ vnꝰ gal licus ensem: ip̄si p̄nt se interficere: etiam cū suis gladijs. Similiter ē aliqua mulier nu pta q̇ amat suū ribaldū cui adultere p̄mit tit post mortē mariti eā capere in vxorem: si

ita ꝯtingat matrimoniũ ẽ nullũ.et totiens q̃tiẽs eã cognoscit mortal'r peccat: q2 nõ est vxor nec ꝯcubina. Nõ credatis mihi:ſ3 d̃cretali. Extra de illo q̃ duxit in matrimonium quã polluit p adulteriũ.c.vlti.vbi d̃r ꝙ si q̃s cognouerit mulierẽ eius marito viuẽte:ipo defuncto vir ille ⁊ mulier illa nõ tolerari nõ d̃nt. Dicatis d̃ni mei. nũq̃d isti casus ⁊ siles reqrũt cõfessorẽ ydoneũ? certe sic. Dic ẽt d̃ illo q̃ accepit clã vnã:⁊ i facie eccl'e aliã. Et sic cõsulo oib⁹:nõ ego:ſ3 btũs Aug.⁊ Ambr.in li.de officijs: vt q̃libet bonũ ꝯsiliariũ ⁊ ꝯfessorẽ petat honestũ ⁊ bone vite. Quis ei vere cũde vni paillardo ꝯfitebit? Quis taberna rio ⁊ bibulo diffamato publice libenter sua peccata manifestabit? Certe null⁹. Suadeo vt q̃rat̃ bonos ꝯfessores ⁊ ñpublice diffamatos ⁊ taliter d̃claratos q̃ sciãt discernere inter spẽs pctõꝝ:vt ad montẽ gl'ie feliciter ascendere mereamur. Amen.

¶ Feria.ij.tertie d̃nice.xl.de beato Thoma d̃ aquino. Sermo.xxxi.

Scende ad me in montem ⁊ esto ibi. Vade ⁊ lauare septies in iordane:⁊ recipiet sanitatẽ caro tua atq3 mũdaberis.iiij.Reg.v.⁊ i epl'a hod. ¶ Aie deuote q̃ venistis ad reuerentiã doctoris scti:cui⁹ hodie ẽ solẽnitas si tenuistis doctrinã dierꝝ pteritorꝝ debetis emẽdare vitã vrãm. Heri fuit facta mẽtio d̃ ceco:surdo ⁊ d̃moniaco. aia que ẽ i pctõ ẽ demoniaca ceca ⁊ surda. ceca: q2 nõ videt periculũ in q̃ ẽ.muta q̃tum ad laudẽ ⁊ gl'ia3 dei. Restat videre de merit̃ sancti Tho.si fuisset i tali statu ñ fuisset vbi nũc est.introiuit i desertũ pnie:⁊ a deserto pnie migrauit in terrã q̃etis ⁊ gl'ie. Si q̃rat̃ quõ intrauit. Dico ꝙ recepit ꝯsiliũ helysei qd̃ dedit vni corpal'r leproso.s.naamã de quo epl'a di.ꝙ in dieb⁹ illis erat vir fortis ⁊ honorat⁹ apud d̃nm suũ:⁊ erat de regno sirie:ſ3 leprosus. In terra illa erat vna de filiab⁹ israel q̃ fuerat dep̃data p bellũ:⁊ fuerat data i fuitiũ vxori illi⁹ leprosi. Una die cũ illa filia loqueref vxori naamã dixit ei.si d̃ns me⁹ iret i patriã nrãm inueniret ibi vnũ ꝓphetã q̃ sanaret eũ a lepra.qd̃ ⁊ fecit:⁊ dixit sibi Helyseus. Vade ⁊ lauare septies i iordane:quod et fecit:⁊ recepit sanitate3. Notate d̃ni mei verba hec ⁊ figurate misteria:nos hẽbimus paradisũ si aĩa nr̃a fuerit mũdata i iordane a pncipio natiuitatis vsq3 ad vltimũ ab oibus pctis cogitatiõib⁹ ⁊ verbis:ſ3 si habem⁹ oppositũ d̃nabimur. Studeatis q̃tũ voletis scholares:vtinã sciẽtia ⁊ cõsciã essent simul.studeatis ad virtutes. Iste naamã vltima vice surrexit ita integer sicut puer. Sic sctũs Tho.ingressus ẽ paradisũ q̃n mortu⁹ est:⁊ sũt hodie ducenti septẽ anni q̃b⁹ passus est mortẽ tpe scti Ludouici regis veniẽdo ad cõsiliũ lugduneñ.in monasterio fistersiensi tpe Gregorij decimi. Queratis nũc sibi d̃ni mei si ipe ẽ i padiso ducẽdo vitã quã3 ducitis.certe credo ꝙ nõ. ¶ Audeo dicere ꝙ nunq̃ aliq̃s leprosus debuit tm̃ velle sanari corpalit̃ q̃tũ ille q̃ ẽ leprosus ⁊ i pctõ mortali spũaliter:d3 velle sanari. Opt3 ergo ire ad iordanẽ:sicut naamã ⁊ mũdari:⁊ caro sue spũs a lepra mũdabit. Quero q̃ ẽ illa ancilla hebrea? Dico ꝙ est sinderesis:⁊ d̃na sua vxor naamã ẽ volũtas libera. Sinderesis ei sp pungit volũtatẽ ⁊ incitat sp ad bñ agendũ dicẽs. Si cõsentis in malũ tu eris d̃natã:tu patieris cruciat⁹ ppetuos. Propheta helyseus est xp̃s. de q̃ Deutero.xviij.d̃r. Prophetã suscitauit d̃ns de fratrib⁹ vr̃is ip3 audite. Certe op3 venire ad istũ ꝓphetã q̃ dat⁹ est ad inueniẽdũ salutẽ mẽtis ⁊ corpis. Iordanus q̃ interptat̃ riuus iudicij ẽ meritum passionis d̃ni nr̃i iesu xp̃i:⁊ significat sacrm̃ pnie:⁊ ibi o3 septies lauare. Dicit hic Greg. ꝙ totũ tp̃s vite nr̃e septenario claudit̃ nũero:q2 septẽ sũt etates hoĩs ad denotãdũ: ꝙ debem⁹ mũdari ab oib⁹ pctis mortalib⁹ q̃ cõmisim⁹ corde:ore vel ope p totũ spaciu3 vite nr̃e. O pctõres naamã leprosus ñ pdidit tẽpus suũ.caro ei sua restituta ẽ ad etatẽ vni⁹ pueri. Sic si vos veniatis ad pniam d̃ syria: dimittẽdo põpas:⁊ pctã ⁊ pponatis decetero nõ peccare:restituemini ad innocẽtiã puerorꝝ post baptismũ. ⁊ si nõ possitis in seclo cauere a pctis ingredimini mõtẽ sctm̃ religionis: q̃quidẽ status pfert̃ oibus statibus mundanis:vt dicit Bernar.li.de dispẽsatione preceptorꝝ. ¶ Et legitur in vitis patrum ꝙ eandẽ gr̃am cõsequũtur ingrediẽtes religionẽ bene obseruatã quã baptisati in ba

ptismo. ¶ Et de beato Thoma recitat soci⁹ suus frater reginaldus qui predicauit post mortē sancti Thome dicēs cernētibus corpus eius videatis dñi mei corpus magistri mei. ipe est nūc ante iudiciū dei: nec indiget mendacio meo: sed in ɔspectu dñi loquor et scio φ nō mētior: ꝛ dico φ ipse est adeo ⱴgo sicut puer quinq; annoꝝ: ꝛ sepe fecit mihi cōfessionē: sed nunq̄ audiui ab illo vnū pctm̄ mortale. Et q̄s gloriabiẜ cor se habere castū dicēs ego innocēs sū a pctō. O patres religionū videte speculū imitatōis vr̄e: nō fuit ꝑruetari⁹: nō imūd⁹ sicut canis ẜ obediēs fact⁹ i lege dñi meditabaẜ noctu dieq;. Est hic pctōres ꝛ meretrices q̄ estis scripti in libro diaboli. Dicat ego q̄rā ꝓphete vt det mihi gratiā eūdi post illū sctissimū oꝫ φ ipe iuuet vos vt dimittatis vitā vr̄aꝫ.i. terrā ꝛ trāseatis ꝑ desertū pnie cū festinatōe. vt illud igiẜ faciliter faciat. Recurrite ad beatā virginē mariā illiq; p̄ntetis. Aue ꝛc.

¶ Ascēde ad me in montē ꝛc. More cōsueto moueẜ q̄stio theologalis a magistris nostris: ꝛ ɔferti a btō Thoma.ij.ij.q.lxxxiij. fundata sup festiuitate scti Thome ꝛ alioꝝ sanctoꝝ. Uos venistis p̄ncipaliter vt arbitror ad ɔmendādū vos btō Thome ꝛ ad q̄rēduꝫ ei elemosynā spūalē. Erat eñ pius in vita ꝛ nūc ꝑdidit miam. Quero ergo. Utꝝ sctis sit porrigēda orō: Dicēdū φ porrigere possum⁹ alicui dupl'r. Unomō ad iplendū. Alio mō tanq̄ ad ipetrāduꝫ. Si loquamur de ipletione: orōnes sunt soli deo porrigēde: q: gratiam ꝛ gloriā dabit dñs. Si vero de ipetratōe ꝛ adiutorio sic debem⁹ porrigere ꝛ angelis ꝛ sctis orōnes nostras. Et circa hoc est vnū argumentū valde difficile. q: vel de⁹ decreuit dare aut nō decreuit: ergo nō oꝫ petere. si decreuit vr̄ φ orōnes sint frustra. Dicēduꝫ ad hoc: φ vt habeẜ in dialogo beati Greg. ꝛ referẜ in maiori volumine.xxiij.q.iiij.c. obtineri. Obtineri nequaq̄ p̄nt que predestinata nō fuerūt: sed ea qua scti viri orādo efficiūt ita predestinata sūt vt precib⁹ obtineātur. Nā ipsa regni p̄destinatio ita ē ab oīpotenti deo disposita: vt ad hoc electi ex labore ꝑueniāt quatin⁹ postulādo mereanẜ accipere qd̄ eis ops deus añ secula disposuit donare. Sicut eñ preordinauit finē: ita media ꝑ q̄ finis haberi pōt. Dic exēplū de milite misso ad belluꝫ qui ordinaẜ a rege φ habeat talē equū ꝛc. ¶ Leuate capita vr̄a aīe deuote estō memores illoꝝ que dixim⁹ heri. dixi de lege ciuili ꝛ decretali de accomodato: φ qñ aliq̄d concediẜ ꝑ certo vsu opꝫ φ respōdeatis ꝛ φ restituatis ꝛ nō ponatis ad alios vsus. De⁹ dedit vobis vitā ad seruiēdū sibi: nō opꝫ applicare ad aliud. Sed forte dicetis vos. pater anteq̄ moriamur nos disponem⁹ ꝛ emēdabim⁹ vitas nostras. scti orabūt ꝓ nobis quibus semꝑ nos cōmendam⁹. bene dicitis sed nō totuꝫ. ¶ Lex ciuilis. C. de religiosis ꝛ sumptib⁹ funeꝝ. lege vltima. Reliquie sanctoꝝ perpetue sepulture nullatenus transferri debēt. Et religiosi forte dicēt: φ ipsi sūt domestici sanctoꝝ ꝛ tenēt loca ipsoꝝ. Igr̄ ipsi orabūt pro ipsis. Certe patres hoc nō sufficit. Habeẜ etiā in maiori volumine. di. xl. c. nō est. Nō sunt filij sctōꝝ qui loca tenent sctōꝝ: sed qui exercēt opera eoꝝ. Ad hoc est illud Ecc'iastes.xi. Ubicūq; ceciderit lignū ibi stabit siue ad austrū siue ad aquilonē. de pnia dist.iij.ca. Qualis vnusquisq; hic egrediẜ talis in iudicio p̄ntaẜ. Casus est patēs. Dñi mei leuetis spūs. ponatis casuꝫ φ sanctus Thomas fuerit in hoc cōuētu mortu⁹: ꝛ φ fuerit in p̄ncipio sepult⁹ in capella vbi veneraẜ ꝛ coliẜ. prior isti⁹ cōuētus cuꝫ fratribus transferūt corpus ei⁹ de isto cōuētu ad aliū ꝛ de ecclesia in ecclesiā. ¶ Querit vobis dñis legistis ꝛ canonistis. Utrū hoc possit de iure fieri. Et vtrū hmōi trāslatio venerabilis sit ꝛ sancta. ¶ Uos habetis legē ciuilē ꝛ canonē que respōdēt. Dicit primo iustinianus φ nō dꝫ alicui⁹ scti corpus datū sepulture trāsferri ad aliū locū sine romani pōtificis auctoritate. Videtis vos aliq̄n vnā magnā arborē que qñ cadit ibi ɔsumiẜ ꝛ putrefit ꝛ inde euelliẜ. Sic est de vobis pctōrib⁹ qñ moriemini i pctō mortali tales apparebitis in iudicio dei. ¶ O pctōres nunq̄ lignū fuit magiẜ dignū cōbustiōe q̄ȝ aīa est digna dānatōe eterna qñ egrediẜ de corpore: ꝑprio seclusa ei oī potētia diuina. Si oēs sancti ꝛ sancte dei btīssima virgo ꝛ oēs angeli venirēt in terrā ꝛ facerēt tantā pniam ꝑ aliquo q̄ ɔcessit i pctō mortali q̄ntā fecit pr̄ noster adā magdalena ꝛ oēs alij sancti vel pateremur tātas penas q̄ȝtas passus ē xp̄s in cruce nō posset aīa resurgere a damnatiōe,

¶ Uos dñi religiosi cõfiditis in sanctis ve-stris q: gestitis habit⁹ eorũ ꝛ statis in locis eoꝝ. Certe dicit gregori⁹ ꝙ nõ sunt filij sanctorũ q̄ tenẽt loca eoꝝ sed q̄ imitanẗ mores eoꝝ. Uos mulieres habetis sanctã genoue-faz q̃ratis sibi quõ ẽ saluata. Utꝝ ducẽdo vitã quã ducitis? certe dicet nõ. ꝛsic dicat̃ oib⁹ sctis. Quos si interrogaueritis dicẽt qḋ dicit Paul⁹ ad Heb. xi. Scti ꝑ fidẽ vicerũt regna opati sũt iusticiã adepti sũt repromissiones. Festinem⁹ igr̃ igredi illã requiẽ ante q̄̃ veniat nox mortis: ne forte inueniamus ostiũ clausũ sicut fatue virgines. Qḋ sonãt verba the. preaſ. ¶ Ascẽde ad me ꝛc.

¶ In isto sermone erũt due partes.
Prima erit sacri euãgelij expositiua.
Quã applicabim⁹ ad beatuʒ Thomã.
Scđa ascensionis spũalis demonstratiua.
¶ Primo euangeliũ duo continet,
Primũ est celeste desideriũ.
Scđm est cõmouens suspiriũ.

¶ Quantũ ad primũ Uno die sequebantur iudei xp̄m ꝛ totaliter volebãt eũ occidere ꝛ hoc fuit scđa vice in qua fuit in. piculo mortis. Uenerunt iudei ad xp̄m dicẽtes. Magister reuerẽde audiuimus signa q̄ facis ꝑ totã galileã ꝛ in alijs ciuitatib⁹: fac ꝛ hic in patria tua. Dicit xp̄s. Nemo accept⁹ ẽ ꝓphã ĩ patria sua. quasi vellet dicere: ꝙ nõ erãt digni. Et subiunxit hystoriã. Nunqḋ vos iudei audiuistis loq̄ de Helya q̄ venit in sareptaʒ sydonioꝝ ꝛ erãt multe vidue in israel. visitauit illã. similiter tp̄e helysei erãt multi leprosi in israel ꝛ nulluʒ curauit nisi solũ naamã syrũ. ¶ Tunc iudei indignati duxerũt euʒ in supciliũ mõtis: ꝛ ipʒ precipitaue rũt. Lãdulphus dicit: ꝙ rupis apta est et se ibidẽ abscõdit. nesciebãt quo iuerat ꝛ seipʒ inuisibilẽ reddidit. Quid significat domini mei iste Helyas ꝛ ista vidua sareptana ꝛ helyseus ꝛ naamã. Uidua est aĩa. ij. Reg. xiiij. Heu mulier vidua ego suʒ. Ista mulier est aĩa peccatrix separata a spõso suo xp̄o. ꝛ ꝓpheta venit ad illã. Sed q̃retis q̄ ẽ sarepta sydonie. Sarepta ẽ panis desiderat⁹. q̄m n̄ daẗ gratia dei nec xp̄s venit ad illos q̄ non desiderãt illuʒ. Casus ẽ patẽs. dñi Si habeatis bonuʒ vinuʒ vbi ponitis nunqḋ in bono vase ꝛ puro? Sed gratia daẗ tãtuʒ sarepte desiderãti panẽ vite ꝛ gloriã paradisi ꝛ nõ daẗ leprosis pctõribus nisi desiderẽt mũdari. Uidetis ꝙ leprosi sũt tm̃ abhominabiles a ↄspectu oĩʒ abijciũẗ. Sic aĩa peccatrix a cõsortio sctõꝝ angeloꝝ repelliẗ. Uidetis experimẽtaliter: ꝙ si aliq̄s habeat vnuʒ filium. xx. annoꝝ cõtumacẽ. pr̄ dicit sibi vade ꝛ recede a me. fuge a cõspectu meo. nunq̄̃ venias corã oculis meis. Iste fili⁹ vidẽs iratũ patrẽ venit ad matrẽ quã orat lachrymosis oculis ꝙ ducat euʒ ad patrẽ: ꝛ euʒ pacificet: ꝛ promittit se nunq̄̃ patrẽ turbaturũ. Nunquid de⁹ dicebat ysa. lxvi. Quõ si cui mater blandiaẗ ita ego cõsolabor vos. Mater ista cõsolatur filiuʒ suũ dicẽs: fili mi ne dubites ego pacificabo pr̄eʒ tuũ. ¶ Audite o pctõres nunqḋ mater fuit ꝑmota filio magis seculsa passiõe q̄̃ de⁹ ꝑmoueaẗ a pctõre q̄n postulat sibi gratiã genib⁹ flexis dicẽs. pr̄ peccaui in celũ ꝛ corã te. nõ suʒ dign⁹ vocari fili⁹ tuus ꝛc. Audeo dicere ꝙ nunq̄̃ de⁹ recusat misericordiã dare posc̃eti ꝛ se disponenti sicut dʒ. Nunqḋ hoc Tho. postulauit: q̃ratis nũc sibi boni religiosi quõ assecut⁹ est vitã eternã. nunqḋ ducẽdo vitã quã ducitis? vos praui religiosi scire debetis ei⁹ vitã atq̄ meditari. Nã humiliãdo se cũ alijs intrauit paradisuʒ. Religio mũdauit eũ septies: sicut naamã fuit mundat⁹ septies. Utinã tacuisset magister Iohã. gersõ q̄n dixit: ꝙ ad ꝑfectuʒ statũ sufficit charitas: ꝛ ꝙ castitas nõ ẽ necessaria. Thomas ĩ libro de ꝑfectõe vite spũalis. ꝛ. ij. ij. q. lxxxvi. Et Bona. in apolo. ꝯtra calũniatorẽ tenẽt: ꝙ lʒ charitas sit initiũ ꝛ ꝑncipiũ oĩʒ opeꝝ ꝛ ꝑfectõuʒ ad ꝑfectõeʒ vite necessaria: tñ ꝑfect⁹ est stat⁹ religiõis approbate. Nunqḋ saluaẗ Tho. q̄ erat virgo? ꝛ quõ corpus suũ delicatis cibis nutriẽdo et vnã tunicã foderatã habẽdo? Certe nõ. Si em̃ abstinẽtia carnis ꝛ vini ꝛ desertio mũdi nõ augeret meritũ: ꝟ cũ oib⁹ istis q̄s posset esse ĩ statu ꝑfectõis. Tũc Thomas n̄ fuisset ingressus vt eẽt ꝓpinq̄or deo. Ideo lauit se septies. Tria ptinẽt ad vitã purgatiuã. duo media valẽt ad vitã illuminatiuã: ꝛ duo vltima ad vitã ꝑfectiuã. In prima ꝓgatiua tria sunt.

Primũ est abiectio siue abrenũciatio.
Scđm est sensualitat̃ mortificatio.
Tertiũ ẽ ꝑferẽde miserie. p̄ntis deploratio.

¶ De primo Math. xxvi. Ecce nos relinqui

mus oia et secuti sumus te etc. Gal.v. Qui xpi sunt carnem suam crucifixerunt cum vicijs et concupiscentijs. De.ij. Math.v. scribitur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iusticiam: quoniam ipsorum est regnum celorum. Et Lu.ix. Si quis vult venire post me: abneget semetipsum etc. De tertio ps. Deus meus: quia incolatus meus etc. Domini quando ego loquor de religione mens mea est loquitur de religione bene obseruata. Sed dicunt aliqui pres pater si essemus de obseruantia: non studeremus. Dico pro vobis, pro omni resolutione quod Tho. et Bona. viuebant in obseruantia: et tamen multum bene studuerunt vt opa eorum docent et ostendunt. Est autem aduertendum quod comparatio actuum vel habituum pot fieri vel in eodem genere vel in diuersis generibus. verbigratia. Status prelatois debet esse adeo perfectus quod prelatus omnibus suis subiectis sit melior. Sed postea dico quod perfectiores debent esse religiosi: et status eorum est perfectior i. securior: sed non secundum dignitatem: vt aliqui dicunt et sic non dubitetis ponere filios vestros in religionibus: et hoc presertim vbi bene viuitur. quia si ponitis in religione dissoluta vos ponitis sibi cordam in collo per quam damnabitur in inferno. ¶ Obedientia non debetur regule propter prelatum sed prelato debetur obedientia propter regulam. Sic btus Tho. qui erat filius comitis et de genere nobilium intrauit ordinem vt posset saluare aiam suam: vt per obseruantiam regule et obedientiam regularem ingrederetur terram promissionis. Purius enim in religione absque cupiditatibus viuitur quam in seculo. Dicit enim Aug. Venenum charitatis est cupiditas. Paulus etiam dicit. i. Thi.vi. Radix oium malorum est cupiditas. Ideo xps magister veritatis vt iuueni petenti. quid faciendo vitam eternam possum habere serua mandata. Et cum hec oia se fecisse dixisset continuo subiunxit. Lu.xviij. Vade et vende oia que habes et da pauperibus et sequere me. Ecce apertam mundi abrenunciationem quam debet quilibet religiosus et vir perfecte vite facere. Secundo oportet mortificare sensualitatem. Quia qui xpi sunt carnem suam crucifixerunt. Gal.v. Est ei regula magistralis: quod penitens debet deuiare sensualitatem si vult perfecte penitere. Istam regulam seruabat sapiens quando dicit Sapi.viij. Sciui quoniam aliter non possum esse continens nisi deus det. O patres et matres multum debetis aduertere quod filij vestri non debent amittere virginitatem, perdunt illud quod nunquam recuperabunt. ¶ Tertio oportet deplorare pctam quo ad vitam purgatiuam. Mathei.v. Beati qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. Prouer.xiiij. Extrema gaudij luctus occupat. quoniam impossibile est quod quis abstineat a peccatis nisi deus iuuet eum in istis vijs. beatus Tho. floruit gloriose. floruit etiam secundo modo scilicet in sacrarum litterarum meditatione. Eccle.xv. Cibauit illum pane vite et intellectus etc. Dico enim quod plus ipse profecit orando quam sub magistro. Tempore quo fuit nouus doctor Parisius fuit quidam error de corpore xpi: et omnes reseruauerunt sibi resolutionem. ¶ Secunda via que pertinet ad vitam illuminatiuam est feruens oratio in qua btus Tho. multum profecit. Ipse enim stans ante imaginem crucifixi orauit eum: vt si ille tractatus de sacramento altaris erat bonus et ab omni errore immunis sibi dominus reuelaret: quod et fecit dicens Quod de me scripsisti Tho. bene scripsisti. Tertia via pertinet ad vitam perfectiuam. vbi consistit perfecta contemplatio in qua beatus Thomas multum profecit. Semel fuit in mensa regis sancti Ludouici et cum eo erat prior conuentus qui adeo fuit raptus in mensa dicens. Scribe sic: scribe sic. Et prior dixit ei. Frater Thomas vos estis in mensa xpianissimi regis francie quid facitis. Qui cum eet reductus ad sensus: dixit. Christianissime rex da mihi veniam. Ego enim putabam ee in studio etc. ¶ Domini si vultis saluari et vos aie deuote sequimini Thomam in sanctitate vite et perfectione: et sic ascendetis ad montem glorie. Ad quam.

¶ Feria tertia dominice tertie quadragesime. Sermo.xxxij.

Scende ad me in montem: et esto ibi. Vade et vende oleum: et redde creditori tuo. iiij. Reg.iiij. ¶ Domini et anime deuote si retinuistis doctrinam heri datam debetis laborare ad saluandum animas vestras. hodie proponitur nobis hystoria pulcherrima quantum ad sensum litteralem et moralem.

¶ Erat quedam proba mulier vidua que venit ad Helyseum dicens: Pater mi ego sum mulier vidua. maritus meus mortuus est: quem cognoscebatis. ipse debebat multas pecunias: creditores venerunt ad me: quibus ego non possum satisfacere: ipsi volunt a me tol-

lere filios meos: vt faciāt illos sibi seruos.
Dixit ꝓpheta: filia habes aliqd ī domo tua
de quo possis te iuuare. dixit mulier: nō ha
beo nisi modicū olei q̄ vngar. Dixit Helyseꝰ
vade ⁊ accomoda vasa ab oibꝰ vicinis tuis:
qd̄ ⁊ fecit: ⁊ cū ipleret vasa dixit filio: sūt ne
ampliꝰ: ⁊ dixit ꝙ nō: ⁊ stetit oleū. Tūc venit
ad Helyseū ⁊ dixit. pr̄ hēo tue sctītati grās:
feci qd̄ iussisti. Tūc dixit Helyseꝰ: vade ⁊ vē-
de oleū ⁊ satisfacias creditoribꝰ. Credo ꝙ
vos vidue essetꝭ bn̄ ꝯtēte si haberetis talē ꝓ
phetā. Sȝ est aduertēdū q̄ est mulier: q̄ sūt
pueri. ⁊ q̄ sūt creditores. iiij. Reg. xiiij. habet.
Heu mulier vidua ego suȝ. Ista vidua ē pec
catrix aīa: nunq̄ȝ eīm vidua fuit in tāto peri
culo sicut aīa peccatrix q̄ ꝑdidit spōsuȝ suū
xp̄m. Sȝ qd̄ est istud debitū qd̄ oȝ creditori
reddere. Dico ꝙ est pena ꝓ pctō debita: cre-
ditor ille terribilis q̄ nō vult cōtētari est iu
sticia diuina q̄ dicit illud Math. v. Nō exi-
bis inde donec reddas nouissimū q̄drantē.
Qn̄ quis peccauit mortaliter oȝ soluere de-
bitū. Adā nōgētis trigīta annis pniāȝ egit
⁊ fleuit totiēs quotiēs recordatꝰ est pctī sui.
Justicia diuina nunqd̄ fuit cōtēta? certe nō
donec xp̄s redemit mūdū ꝑ passionē. Dya-
bolus ei ē mirabilis creditor seuerꝰ ⁊ terri-
bilis. Eccl'a. xxi. dētes leōis dētes eiꝰ deuorā
tes aīas hoīȝ. Dyabolus vult deportare cor
pus ⁊ aīam q̄ sūt duo pueri. Uadamꝰ igr̄ o
pctōres ad ꝓphetā vt det nobis ad soluēdū
debitū. Oleū effusuȝ nomē tuū. Cāti. i. Sȝ
qd̄ ē oleū istud? Dico ꝙ ē mīa dei. Heri xp̄s
dn̄s noster dedit nobis aquaȝ ad mūdāduȝ
nos: hodie dat nobis oleū qd̄ est bonū. prio
ad comedēdū. scd̄o ad gustāduȝ. tertio ad il
luminandū. quarto ad frixandū. qn̄to ad ce
nandū. Sic etiā mīa xp̄i passionis est bona
ad comedēdū spūaliter: ad gustādū cibaria
doloꝝ passiōis xp̄i: ad illuminādū consciās
nr̄as: vt cognoscamꝰ pctā: ad frixādū vulne
ra pctōꝝ nr̄oꝝ: ⁊ finaliter ad sanandū aīaȝ
peccatricē. O peccatrices qd̄ debetis facere?
Uideatis istā paupculā viduā: seqmini eaȝ
⁊ dicatis creditori dn̄e non habeo vn̄ possuȝ
satisfacere: sed da mihi modicū de oleo. i. de
merito passiōis tue ad satisfaciēdū iusticie
diuine: ⁊ tūc dyabolus nihil poterit nocere.
Ut aūt faciliꝰ oleuȝ habeatis recurrite ad
virginem mariam dicendo Aue.

¶ Ascēde ad me ⁊c. More ꝯsueto mouetur
q̄stio theologalis: fundata ī euāgelio hodi-
erno qd̄ loquit̄ de correctōe fraterna. termi
nata a Bona. q. xxxvij. tertij. Utrū precepta
diuina sp̄ obligēt ad pctm̄ mortale. Dicit ꝙ
preceptorū diuinoꝝ q̄dā sūt affirmatiua: q-
dā negatiua. Negatiua obligāt ad sp̄ ⁊ pro
sp̄. sicut nō adorabis deos aliēos nō mecha
beris. Ad sp̄ ⁊ pro sp̄. i. ꝓ oī loco: ⁊ pro oī tpe
Affirmatiua sunt q̄ obligant ad semꝑ. sicut
honorare parētes. Casus ē patēs. in oī eīm
actu positiuo vt actꝰ bn̄ ⁊ meritorie fiat: opȝ
ꝙ sit circūstātionatꝰ vt dicit Arist. ij. Ethi.
Cū ergo affirmatiua exigāt actū nō bn̄ fie-
rēt nisi loco ⁊ tpe: ⁊ sic correctio fraterna cū
sit preceptū affirmatiuū nō obligat nisi pro
sp̄. ¶ Leuate spūs: audiuistis heri ꝙ qn̄ reli
quie sūt in aliquo altari nō debēt trāsferri
C. de religiosis ⁊ sūptibꝰ funerū. sil'r ꝙ vbi-
cūq̄ȝ ceciderit lignū ibi erit. Si fueritis se-
pulti in iferno etiā si btā virgo oraret pro vo
bis exinde nō exhibitis. Dicetis: pr̄ in facul
tate dei ē saluare nos: iō saluabit nos si plȝ
sue sctissime maiestati. Uerū dicitꝭ ꝟ nō to-
tū. Habetis eīm legē ciuilē. ff. qbꝰ causis ypo
theca ꝯtrahit̄. Lex icipit vigilātibꝰ ⁊ nō dor
mietibꝰ iura subueniūt. Idē hr̄ in antiq̄s:
extra de electōe ⁊ electi pctāte. ca. Cū in cū-
ctis. ⁊. c. inotuit. glo. ibi. Negligētie hoīs nō
est ꝑcēduȝ. ⁊ extra de iniurijs ⁊ dāno dato. c.
Si culpa. glosa. Negligētia ⁊ ignorātia a-
scribunt̄ culpe. O pctōres si dānamini non
plāgatꝭ vos de deo: nunq̄ȝ ei mater tenēs pu
erū suū ī brachijs ī mortis articulo tm̄ dolu
it q̄ȝtū xp̄s dolet de punitiōe pctōꝝ seclusa
passiōe. vellet eīm xp̄s nos saluare si pctm̄ n̄
ipediret. Ezechie. xxviij. Nūqd̄ volūtas mea
ē mors ipijꝰ? quasi dicat nō: ꝟ defectꝰ ꝓuenit
ex parte negligentie nr̄e. Ponatis casuȝ ꝙ
ista ciuitas sit vallata inimicis: ⁊ custodiē-
tes sint supra muros ⁊ dormiāt. iteri ciuitas
capiat̄ ab hostibꝰ. Dicit iperator ꝙ tales de
bent puniri grauissima pena scilicet pena
mortis sicut traditores reipublice. dbuerūt
enim vigilare ⁊ nō dormire. Osee. xiij. Per
ditio tua ex te israel: tantūmodo ex me au-
xiliū tuuȝ. Uolo dicere peccatores tempus
est vigilādi ⁊ custodiendi animas vestras:
iam est media quadragesima: et si tempore
preterito fuistis in peccato dimittatis val-

les miserie: et ascēdatis ad mōtē grē. Juxta verba the. preassumpti. Ascende ad etc.
¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascensionis demonstratiua.
¶ In isto euāgelio sunt duo puncta.
Primū est de correptione fraterna.
Scd̄m est de excōmunicatione vitāda.
Scd̄m ibi tāgit. sit tibi tanꝙ ethnic⁹ etc.
Primū tangit in principio.
¶ Dicit ergo xp̄s ꝙ cū videmus fratrē delīquentē debem⁹ eū corrigere. respiciens em̄ discipulos dixit: si peccauerit etc. Quero vobis dn̄i qn̄ videtis aliquē faciētē malū quō habetis vos ad illū: nunqd truffamini et facitis cātilenas et iocos: Dn̄s noster precepit oībus per. ps. di. Ab oculis meis mūda me dn̄e: et ab alienis parce seruo tuo. q. d. ꝙ pctā alioꝝ corrigere et emēdare debemus: et hoc precipue qn̄ videmus delinquētē et existiamus ꝙ corrigeret se: si nō habeat aliū correctorē mortaliter peccamus nō corrigēdo. O deus meus qt̄ sunt qui deficiūt i isto precepto. Credo ꝙ iter oīa precepta diuina tā affirmatiua ꝙ̄ negatiua istud minus ad impletur. Casus est patēs: si inuenias vnū famelicū in itinere: si tu potes eū cibare et nō des sibi que sūt necessaria si morit ex tuo defectu eternaliter eris dānat⁹: nisi pniam agas. Heu heu qui nō hꝫ pietatē ō aīa: quō habebit pietatē de corpe: Si corpori qd̄ est putredo tenet subuenire sub pena pcti mortalis et dānatōis eterne: qd̄ si pmittatis dānare aīam sanguine xp̄i redēptā: et ad imaginē trinitatis creatā: Jō xp̄s dicit. Si peccauerit in te. i. te sciēte corripe eū iter te et ipsum solū: et si noluerit te audire voca duos vel tres. primū intelligit de pctō occulto ꝑ doctores. et scd̄ꝫ de pctō qd̄ incipit esse notū multis. et sunt illi vocādi q̄ sciūt vel illi qui possunt ꝓdesse: et nō obesse. si aūt illos noluerit audire: dic eccl'e ad quā spectat corripere pctā publica. Extra de officio iudicis ordinarij ca. Jrrefragabili. si aūt eccliam noluerit audire sit tibi tanꝙ ethnicus et publicanus. i. heretic⁹ et pagan⁹. Dn̄i capiam⁹ casū de aliqua adultera: habetis ne aliqs i ista ciuitate nō est vtile: credo ꝙ lex Moysi hodie obseruet q̄ dicebat ꝙ adulter et adultera debebāt lapidari: si ergo aliq̄ adultera vobis pn̄tibus ꝯmittit adulteriū: nō debetis i publicū referre: ſ inter vos et peccatricē illā corrigere iuxta dictū xp̄i. Si peccauerit. i. te. i. te solo sciēte. O ꝙ̄ graue ē pctm̄ māifestare ꝓdere: propalare pctm̄ secretū. Jsta materia tāgit vos iudiciarios: epos et p̄latos: qui nō corrigitis subditos q̄s tn̄ scitis eē viciosos et corruptos. Nūqd legistis illud qd̄ scribitur tertij Reg. xx. ca. Et fuit dictū achab regi. Custodi viruꝫ istū: qm̄ si lapsus fuerit: erit aīa tua pro aīa illi⁹. Nunqd habetis etiā in maiori volumine. lxxxiij. dist. ca. Error. Error cui nō resistit: approbat. Vos habetis filios et filias burgēs q̄ nō faciūt cōputū de vobis in senectute. Sapiē. xi. Per q̄ quis peccat: p hec et torquet. Qn̄ sūt iuuenes vos nō punitis eos: et qn̄ sunt senes ipsi puniūt vos Ad hoc pōt allegari ca. si culpa. extra de iniurijs et dāno dato. Debēt em̄ parētes ex facto suo siue negligētia posse ꝯtingere iacturā. Loqmini mihi p̄res. legistis vnꝙ hystoriā ō Hely: de quo primi Re. i. et ij. caplis recitat. extra de symonia. cap. lꝫ Hely. Hely fuit summ⁹ sacerdos: ſ q: negligēs circa punitionē filioꝝ suoꝝ fuit: cadēs supine in terrā: fractis ceruicib⁹ expirauit: et dānat⁹ est ſm Hiero. Dn̄s ꝓhibeat sententiā istā a vobis. meli⁹ eēt corripe filios ꝙ̄ dānari. Facite qd̄ voletis: ſ si nō corrigatis filios v̄ros inuito vos ad dānationē. De pctis aūt manifestis oportet dicere ecclesie dicit xp̄s. Domini iusticiarij q̄ habetis stipēdia a rege: creditis ꝙ illa stipēdia dent vobis ad ducēdū magnos triūphos ad viuēdū lete et voluptuose: non certe. nunqd habetis. ff. de officio iudicis et ꝑ sidis. l. i. ꝙ preses dꝫ punire pctā: corripe malos. nunqd habetis in ista ciuitate blasphematores: lusores publicos: macquerellas: Jsta pctā clamāt quotidie ꝯtra vos: et nullā penitus facitis punitionē. sed aliqn̄ dicitis nō est aliquis q̄ se plāgat. Nūquid habetis capitulū qualiter et qn̄. et est scd̄m extra de accusatōibus. vbi dr̄ ꝙ iudex ex officio dꝫ per clamorē inqrere ō pctis. Et sumit ex illo qd̄ hr̄ in Ge. xviij. Clamor sodomoꝝ venit vsqꝫ ad aures meas: vadā et videbo si clamorē q̄ venit ad me ope ꝯpleuerit. Corrigatis ergo hortor vos pctā publica: deponatis lupanaria ō medio probaꝝ mulieꝝ: eijcite macquerellas in signū reprobatōis eterne. si nō vos

xritis dãnati cũ oĩbus dyabolis eternaliter
Si enĩ hodie magister noster iesus xp̃s cui
libet precepit corrigere pctã secreta: quanto
magis pctã publica. Sʒ qd erit devobis mi
serrimis pctõrib⁹ q̃ ducitis mulieres pvicos
ꝛ plateas ad lupanaria ad luxuriãdũ ꝛ pec
candũ: videtis illũ q̃ pẽdet in cruce. Si rex
noster xp̃anissim⁹ mitteret filiã suã vni mi
liti: ꝛ ille milesviolaret eã: quãta pena esset
dignus ille: nunquid deberet occidi sicut p-
ditor? Certe non minori pena dignus est
qui inducit aliquam mulierem ad peccan-
dũ. pro certo dico [o pctõres] ꝙ melius esseʒ
vobis fuisse mortuos in vẽis matrũ q̃ʒ mo-
ri in pctõ mortali. ¶ Quantũ ad scd̃m ver-
bũ euãgelij. Amẽ dico vobis: quecũq̃ʒ liga-
ueritis sup terrã ꝛc. Scot⁹ di.xxiiij.quarti
dicit ꝙ hoc verbũ intelligit̃ de clauib⁹ in fo
ro interiori q̃tũʒ ad sñiam excõ. Si essent
hic prelati ecclesie loq̃rer eis vnũ v̾bũ qd̃ h̾r
in ca. Nemo ep̃s.ij.q.i. ꝙ nemo episcopoꝝ si
ne certa ꝛ manifesta mortalis pctĩ causa ali
quẽ cõmunione priuet eccl̾iastica. ¶ Pona-
mus casuʒ ꝙ ẽ vn⁹ paup hõ qui accomodat
vnũ scutũ aut duo: ꝛ nõ hʒ vñ soluere possit
excusat̃ ꝓpter ĩpotentiã. si aũt prelatus eũ
excõmunicauerit: in foro ꝯsciẽtie nõ ẽ excõ
municat⁹. Et nõ laudo excõmunicatões q̃
dant̃ pro rebus tẽporalib⁹: sed bñ pro pctĩs
publicis. verbigratia. est vnus ecclesiastic⁹
q̃ tenet vnã meretricẽ ꝛ nõvult emẽdari dʒ
excõmunicari. Unus vsurarius ẽt q̃ nõ emẽ
dat̃. adultera publica que nõ vult emẽdari
tales sunt excõmunicãdi. ¶ Est aũt notan-
dũ ꝙ duplex est excõmunicatio: scʒ maior ꝛ
ꝛ minor. Maior est maximũ vinculũ qd̃ ha
beat ecclesia ꝛ separat a sacramẽtis ꝛ parti
cipatõe sacramẽtoꝝ ꝛ ab oĩbus bonis ꝛ suf
fragijs ecclesie ꝛ hoc si sit iusta. sicut videm⁹
ꝙ mẽbrũ abscisuʒ a corpore nõ ꝑticipat cũ
alijs mẽbris: sic etiã hõ excõicat⁹ nõ partici
pat cũ suffragijs eccl̾ie. ¶ Legi in quodã li-
bro autẽtico ꝙ in delphinatu quidã fur fu
rat⁹ fuerat breuiariũ a q̃dã sacerdote ꝛ po-
suerat supra vnã quercũ: sacerdos fecit excõ
municari oẽs detinẽtes breuiariũ ꝛ subito
illa arbor desiccata est. Caueatis ergo sentẽ
tiã excõmunicatõis. si videatis aliquẽ pec
care nolite ridere: sed corrigite eũ cũ lenita-
te: ꝛ si nõvult corrigi habeatis desideriũ cor

rigẽdi eũ ꝛ de ei⁹ vita pietatem. Et sic ascẽ-
detis ad montem gratie. Iuxta verba the
matis preassumpti. Ascende ad me in ꝛc.
¶ Quantũ ad scd̃am partẽ sermonis. Dñi
vultis ascẽdere ad montẽ gr̃e: oʒ trãsire de-
sertũ ꝛ istare paululũ in q̃rta mansiõe q̃ est.
Oĩm pctõꝝ suoꝝ vera ꝯfessio. Nõ oʒ expedi
re ꝯfessiõeʒ: s; oʒ figere pedẽ ꝛ ꝯfiteri. Dñica
p̄cedẽte aperui istã mãsiõem: ꝛ dixi ꝙ peni-
tẽs q̃ vult bñ ꝯfiteri dʒ h̾re certas ꝯditões.
Nũc sequit̃ alia scʒ ꝙ cõfessio dʒ eẽ discreta
Dñe domicelle qñ estis infirme nũquid vo-
catis bonũ medicũ: ita oʒ si vult; sanari spũ
aliter ꝙ eligatis bonũ doctũ ꝛ deuotũ me-
dicũ spũalẽ. Est aũt intelligẽdũ vt dicũt do
ctores ꝙ triplex dʒ esse discretio in cõfessiõe.
Prima in eligẽdo confessorem.
Scd̃a in distinguẽdo spẽm a specie.
Terta in distinguẽdo circũstantiã a pecca-
tis ꝛ etiam inter se.
¶ Peccator enĩ nõ debet facere cumulũ de
oĩbus pctĩs summarie dicendo ego peccaui
p gulaʒ: per auariciã ꝛ sic de alijs. Alias cõ
fessio tñ valet sicut tergere nasuʒ cũ pallio
immũdo. Prima ergo discretio debet esse ex
pte sacerdotis. Leuitici.iiij. Sacerdos ad
cuius iudiciũ stat oĩs lex: discernat si lepra
sit vel nõ. Idẽ habet̃ de penitẽtia dist.vi.c.
Qui conteri vult querat sacerdotẽ scientẽ
ligare ꝛ soluere: ne si cec⁹ cecũ ducat: ambo
in foueã cadũt. Debet etiaʒ ponere differẽ-
tiã inter circũstãtias que saltiʒ mutat spẽʒ
pctĩ. verbigratia. nõ sufficit dicere ego ꝯmi
si adulteriũ cũ fratre siveꝝ sit. sil̾r nõ sufficit
dicere ego portaui vindictã ꝯtra aliqueʒ: s;
oʒ dicere p tot vel tot annos. sil̾r nõ sufficit
dicere ego nõ cõmisi furtũ vel sacrilegiũ: s;
si fuistis in cã ꝙ aliq̃s habuerit malã fãta-
siaʒ de te: puta dederis occasionẽ malefaciẽ
di vel loq̃ndi: oʒ cõfiteri ꝛ nõ sufficit dicere
pctm̃ in re: sed opʒ dicere morã vel tẽpus p
qd̃ mãsit in tali pctõ. Habemus hystoriã ad
hoc Marci.ix. Christus anteq̃ʒ sanaret de
moniacũ q̃siuit p qd̃ tẽpus erat ꝙ habebat
de moneʒ tũc curauit eũ. Hoc ẽ certũ penes
pctõres ꝙ quotiẽscũq̃ʒ veniũt ad cõfessiõeʒ
opʒ ꝙ dicãt mansionẽ peccatoꝝ. Sicut qñ
habetis vnã arborẽ in ortovestro qñ vultis
eradicare illaʒ opʒ destruere radices brãcas
ꝛ truncũ ꝛ quicq̃d est in arbore: ne forte cre-

scat vel iteruȝ orat. Isa.xxiiij. Perdā babylonis nomen.i.peccati mortalis ⁊ reliq̄as ⁊ progeniem ⁊ germē. Babylon est pctm̄ mortale.radices sūt meditatōes:reliq̄e sūt memorie. Sed dicetis:pater ego libēter dicerē oīa pctā mea: sed nō possuȝ recordari nec discernere inter pctā: detis mihi bonū ꝯsiliuȝ q̄d debeo facere? Dic charissima ea q̄ scis et potes scire ꝑ diligēteȝ inquisitōeȝ:⁊ cōmitte te bono sacerdoti:⁊dn̄s miserebit̄ tui. Et sic ascendetis ad monteȝ ⁊c.

¶ Feria quarta tertie dn̄ice quadragesime. Sermo.xxxiij.

Scende ad me in montem ⁊ esto ibi. Honora patreȝ ⁊ matreȝ tuā vt sis longeuus super terraȝ. Exodi.xx. Domini ⁊ aīe deuote si retinuistis doctrinā hesternā debetis velle saluare aīas vestras ⁊ placere deo. diximus heri de vidua ⁊ duob⁹ pueris: ⁊ quō propheta dedit eis oleū ad satisfaciēdū creditorib⁹ suis. O pauperes aīe de quo satisfaciem⁹ creditoribus pro pctīs nostris? quilibet nostrū habȝ duos filios.s.corpus et aīam. dyabol⁹ cui obligauim⁹ nos vult recipere vtrūqꜫ:nō est remediū nisi meritū passionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i nos preseruet. Restat nūc epistola hodierna. honora patrē tuum ⁊c. Proponit̄ nobis hic doctrina quā de⁹ dedit filijs israel.s.honorare parentes.⁊ redditur causa:vt simus longeui sup terrā. Sed notandū est q̄s sit iste honor:⁊ q̄s pater. In sacra scriptura triplex pater reꝑitur.

Primus pr̄ eternus ⁊ celestis.
Scd̄s est pater internus ⁊ spūalis.
Tertius est pr̄ eternus ⁊ tꝑalis.

¶ Si velimus saluare aīas nr̄as opȝ istos patres honorare. Silr̄ hēmus tres matres.
Prima est celestis:que est triūphās ecclesia
Scd̄a est interna q̄ est ecclesia militās.
Tertia est tꝑalis ⁊ carnalis.

¶ Primo honora deū.i. Thimo.i. Soli deo honor ⁊ gloria.⁊ Deute.xxxij. Nōne ipse est pater tuus q̄ possedit te ⁊ fecit te ⁊ creauit te redemit ⁊ beatificauit te? quō honorabimus ergo eū. Dic ergo mihi pctōr q̄d requirit a te de⁹, certe nihil nisi vt diligas eū ⁊ timeas cū offendere. Silr̄ debemus honorare matrē eccl'iam triūphantē. Ad Galath.iiij. Illa aūt q̄ sursuȝ ē libera est: q̄ est mr̄ nr̄a. Scd̄o oȝ diligere pr̄es spūales: vt sūt prelati doctores:⁊ ꝯfessores. Vn̄ Apost.i.Cor.iiij. In xp̄o iesu ꝑ euāgeliuȝ vos genui. nec minus eos debem⁹ diligere q̄ꜫ patres carnales. mater etiā est eccl'ia militās in qua recepimus sacramēta. vn̄ Hiero. de pnīa disti.i.c. Ecclesia.⁊ extra de snīa excōicatōis libr.vi. Vocat̄ alma mater ecclesia. De honore vero quē debem⁹ eccl'iasticis viris habet̄ ca. In scripturis disti.xcvi.⁊ sunt verba cōstātini īperatoris. si ꝓprijs oculis vidisseȝ sacerdotē dei aut aliquē eoꝝ qui habitu monastico circūamicti sunt peccantē: clamide mea cooperirē eū ne ab aliquo videret̄. Tertius est pater ⁊ mater carnales. Eccl'ia.vij. Honora patrē tuū:⁊ gemit⁹ mr̄is tue ne obliuiscaris: memēto q̄m nisi ꝑ illos n̄ fuisses. Et iste honor ſm Hiero. nō intelligit̄ solū in salutatōibus; sed etiā in subuētiōib⁹. nō eniȝ sufficit dicere pater bona dies sit vobis: s̄ oȝ amare:honorare: ⁊ si instruant nos libēter audire:⁊ in pauꝑtate eis subuenire. Dn̄i habetis filios in ista ciuitate qui faciāt opposītū patrib⁹ suis. De q̄bus Johānes baptista ait Lu.iij. Genimīa vipaꝝ q̄s ostēdit vobis fugere a vētura ira? filij diaboli ⁊ serpētū q̄s custodiet vos fugere a maledictiōe eterna? Volo dicere q̄ꝺ honoret eū Malachie.i. Si ego pr̄:vbi honor me⁹? ⁊ si ego dn̄s: vbi ē timor me⁹? Quē timorē habet hic de deo dn̄i iusticiarij? nūq̄d dixi vobis q̄ꝺ poneretis manū ad macq̄rellas? q̄t sūt filie ꝑdite ꝓpt̄ eas oēs. Dicitis in cordib⁹ vr̄is nō possum⁹ pr̄: qꜫ nō sum⁹ iusticiarij ad ponēdū manū ī ipsis. credo q̄ꝺ si aliq̄s ascēderet illā cathedrā ⁊ diceret malū ꝯtra regē eū diffamādo nemo est vr̄m hic in eccl'ia q̄ nō cōspiraret ꝯtra eū mala ⁊ q̄ nō diceret iusticie vt talis caperet̄ ⁊ puniret̄. sed heu vos videtis q̄ꝺta irreuerētia fit patri celesti ⁊ eternali: ⁊ nemo capit querelā ei⁹. Sed q̄d dicem⁹ de patre ⁊ matre carnalibus? Estis hic filij dyaboli qui nō bene obeditis patribus vestris? Sed dicetis que est causa? Dico qꜫ ī etate tenera nutriuistis eos sine correctione. Et filiam fecistis meretricē: ducendo ad choreas ⁊ bāqueta. Vos filij teneatis istud verbū, Ea men-

sura qua mensi fueritis remetietur vobis Dñs dabit vobis aliquē qui tenebit vobis tales terminos sicut tenuistis parētib⁹ vestris. ¶ Narratur q erat quidā fili⁹ qui tenebat patrē suū per capillos percutiēs eū. Cuz aūt vicini eū increparēt dicentes q nō licebat patrē sic tractare: rñdit. Dñi hoc ē pprium generi nr̄o. hoc sp cōsuetuz est in domo nr̄a. Pater me⁹ iste hoc fecit patri suo: τ ego fili⁹ sic facio patri meo. Et iste fili⁹ quē videris faciet mihi sic. Qd̄ dñs ita disposuit: q fili⁹ creuit τ traxit patrē suuz. Cui dixit pater. fili nō trahas me vltra: ego eñ nō traxi patrē meū nisi vsq ad istā partē domus. O pr̄es eritis dānati pp̄ter filios vr̄os. Uolo dicere honorem⁹ deū eternū patrē τ ecclīam matrē: patres spūales: τ similiter gēitores nr̄os. Et vos filij si fueritis defectuosi corrigatis vos: seruādo pcepta. τ videatis q̄ benigne xp̄s est cōuersatus cū matre sua. Recurratis ad virginē di. Aue.

¶ Ascēde ad me i mōtē τc. More ɔsueto q̄rit q̄stio theologalis mota a magistris nostris theologis fundata in euāgelio quod loquit de quadā traditōe antiquoꝝ: terminata a Scoto pp̄e finē. Utrū scʒ intētio finis sufficiat ad meritū. Dicit Scot⁹: q triplex ē bonitas. Quedā est bonitas ex gn̄e siue entitatiua. Alia ē moralis ex circūstātia. Alia est bonitas meritoria. Bonitas moralis vltra bonitatē ex genere dʒ includere oēs circūstātias req̄sitas ad talē actū. sicut pulchritudo non dicit vnā qualitatē solū: sed dicit aggregatōeȝ req̄sitoꝝ ad debitā proportōeȝ mēbroꝝ. sic bonitas moralis. nō eñ sufficit q intētio sit bona: sed reqritur debita materia: debitus finis: debitū obiectū: debit⁹ locus: debitū tēp⁹: τ sic de alijs. ¶ Leuate corda: quid dicitis timetis dānari: Ostēdi heri p legē τ decretaleȝ q qñ homo aut mulier sūt negligētes facere qd̄ debēt: si aliqd̄ seq̄tur eis incōueniēs: ipsi sunt in culpa. Nos sumus negligētes facere salutē aiaꝝ nostrarū: ideo culpabiles. Quid dicitis pater. nos credim⁹ adhuc saluari: q: de⁹ dat nobis bonas monitōes τ bonas pdicatōes: lʒ pseuerem⁹ in pctis nostris tñ i hoc cognoscim⁹ q deus nō deseruit totaliter. Bñ dicitis ſ nō totū. Habet in antiquis. extra de cōsuetudine. c. cū tāto sunt grauiora crimina: quanto diutuis infelicē detinēt aīam alligatā. Ideʒ habet. C. de seruo pignori dato. Incipit lex. sʒ creditorib⁹. Allegās propriā turpitudinē nō ē audiēdus. Loqmini mihi. vos dicitis vos esse assuetos: τ pp̄ter hoc nō posse resistere. Dicit papa q pctā ex cōsuetudine efficiunt grauiora dānatōe. Siīr īpator dicit q nemo dʒ allegare q nō possit penitere pp̄ter hoc q allegās suā turpitudineȝ nō est audiēdus. Uolo dicere, dimittat mōdū vestrū viuēdi τ veniatis ad dñm qui vocat vos. Et sic ascēdetis ad monteȝ gratie. Iuxta verba the. preassumpti. Ascende ad me in montē τc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Scd̄a, virtuose ascēsiōis demōstratiua.

¶ Euangeliū duo continet: a q̄bus dñs nos vult esse immunes.

Primū ypocrisis eualsio.

Scd̄m scandali oīmoda euitatio.

¶ Euangeliū est satis lōgū τ dicit. q cū vna die xp̄s pdicaret: discipli erāt cū eo scribe τ pharisei surrexerūt in eū dicētes: quare discipuli tui nō seruāt traditōes senioꝝ: mā ducāt eñ nō lotis manib⁹. Isti iudei curabāt magis: de precepto senioꝝ q̄ de pcepto diuio. qñ eñ comedebāt de diuersis cibarijs sp lauabāt manus suas. Discipuli vero xp̄i qui vt freqnter incedebāt pedibus nudis τ mādu cabāt illa que eis dabant nō curabāt an haberēt manus lotas. Cū igit iudei dixerunt: tui discipuli frangūt traditōeȝ seniorūʒ. Tunc xp̄s dixit. quare τ vos frāgitis p cepta diuina pp̄ter traditōes vr̄as: vbi vero. Falsa traditio verā traditōeȝ cōfutabat. Dixit xp̄s i pticulari magis exponēdo vos scribe τ pharisei nunqd habetis in precepto diuino q debetis honorare patrē τ matrē: dando eis necessitates suas. vos dicitis ꝭm traditionē vr̄am q si aliqs portet ad templū illa q̄ debet parētib⁹ ampli⁹ nō ē obligatus parētib⁹: τ hoc nō fecistis: sed p oīs vicos τ plateas ɔsumpsistis: hoc modo vos oēs q̄ habetis patrē pauperē detis templo: quia cū dederitis magis proderit vobis q̄ si daretis parentibus vestris. O infames ypocrite dixit xp̄us: bene prophetisauit de vobis Isaias. Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. Estis

hic filij quorum vna duodena plus valet q̄ vna centena: Et vos qui estis in domo parentum vestrorum: qui nō habetis modū lucrandi vitam vestram: nec estis doctores: neq̄ aduocati: nec mercatores aut mechanici: s̄ dūtaxat habetis bona patrū vestrorum. Certe non potestis aliqd alienare sine scia vel volūtate parentū. intelligo de pecunijs. secus autē esset de pane et vino pro sustentatiōe pauperum s̄m facultatem domus. Inferatis ex h' dn̄i q̄ si filius nō pōt dare pp deuotionē bona parentū: multomagis nō pōt dare meretricibus neq̄ maqrellis: nec exponere in alijs malis et inhonestis vsib'. ¶ Istud habetur. ff. de donationibus filiorum. Incipit lex filiusfamilias. ergo nō oz deponere parētib' ad dādū tēplo. Sed qd ē q̄ xp̄s dixit. Popul' hic labijs zc. Credo q̄ xp̄s loqbatur nobis q̄ sumus de regno francie. Istud em̄ regnū dicitur xp̄ianissimū: sed dubito q̄ sitis ypocrite. Isidorus em̄ hyspalen̄. li. d' summo bono dicit q̄ ypocrita ē qui simulat vnū ad extra: z aliud ad intra. Et dr̄ ab ypo. qd̄ est sub: z crisis aurū. q. appens aurū. Quicūq̄ ei portat habitū sanctitatis z cōtrariū facit pōt dici ypocrita. de qbus dicit xp̄s Mat. vij. Attēdite a falsis pphetis q venīūt ad vos in vestimentis ouiū: intrīsecus aūt sunt lupi rapaces. Vos portatis habitū xp̄iane religiōis: et oppositā vitā ducitis. certe vos estis ypocrite. vnde Aug. li. de doctrina xp̄iana. Xp̄ianus ē nomē sanctitatis: virtutis z iusticie. Qui igit̄ hoc nomē sibi assumit z nō meretur habere vere ypocrita est. Vos venitis ad missam: portatis pr̄ nr̄ z horas vestras: vos honoratis deū ore: cor aūt vr̄m lōge ē ab eo. Bernar. super illud. Ecce i pace amaritudo mea amarissima. dicit q̄ eccl'ia passa ē triplicem persecutionē.

Prima fuit a tyrānis.
Scd̄a ab hereticis: z ista fuit amarior.
Tertia ab ypocritis: z ista fuit amarissima.

¶ O q̄ fera pestis. Cauete ypocrisim. fid' bon' xp̄iani. Nunq̄ vidi in eccl'ia maiores dissolutiones: q̄ i regno francie. ego vidi mauros: sed si aliqs eorum fecerit vnū iuramētum nunq̄ faciet oppositū. z si qs eorum fuerit vxoratus: nunq̄ cōmittet adulteriū. sed qd de vobis gallicis: dicatis m̄ in cōscia si iuramenta facitis: si frangitis matrimonia: certe dicitis sic. Scd̄m verbū euāgelij est scādali euitatio. dicit xp̄s. Manducare em̄ nō lotis manib' nō coinquinat hoiem: de corde aūt exeūt adulteria: male cogitationes et sil'ia. Tūc discipuli dixerūt xp̄o. dn̄e nunqd vidistis q̄ scribe z pharisei audito hoc v̄bo scandalizati sunt: Dixit eis. finite eos: ceti sūt et duces cecorum. Quid dicitis: nō curatis dare scandalū. ve mūdo ab scandalis. vtinā oēs abstinerent. Tho. in. ij. ij. q. xliij. Dicit q̄ scādalū est dictū vel factum pbens occasionem ruine. De isto scādalo qd̄ ē datū dicit xp̄s q̄ expedit ei vt suspēdat̄ mola asinaria in collum ei': z demergat̄ in pfundū maris. Int̄ oia mala q̄ pn̄t fieri in vna villa nullū aliud maius malū est: q̄ dare alijs exēplū male viuendi. Ideo Bernar. Aia ē adeo pciosa q̄ nihil potest existimari ea pciosius. Iō si omia bona mūdi eēnt in vna statera: z aia sola in alia pte statere: cū sit redēpta pciosissimo sāgurne iesu xp̄i: pl' ponderat q̄ oia bona mūdi. Quid ergo dicem' de illis q̄ nō solū vnam aiam: sed plures pdūt: nunqd sūt digni grauissima pena: Estis hic maqrelle diabolice: qui excoriaret vos viuas: nō faceret vobis sufficientes dolores: Et vos dn̄i plati: doctores ecclīastici: pdicatores z oēs tales: nunquid datis scādalū qn̄ publice peccatis: pēsate hor torvos q̄ graue pctm̄ sit scādalū. audite me rogo. nunqd Ambr. z alij doctores dicūt: q̄ pena Arrij nō ē adhuc cōsūmata. q̄to enim plures dānabunt̄ pro sua heresi: tanto plus cruciabit̄ zc. Expedit ergo em̄ sniam saluatoris pati q̄ aliū scandalizat cui sua damnatio nō sufficit: sed sicut diabolus sua cauda peccati alios in dānationem trahit: expedit inq̄ q̄ suspēdat̄ mola asinaria zc. Cauete ergo a scādalis: reuertimini ad dn̄m z miserebitur vestri. Et sic ascēdetis ad mōtem gr̄e. Iuxta verba thema. preassū. Ascende ad me in montem zc.

¶ Quātū ad secūdā pte. Dn̄i si habetis bonū cor spero q̄ eritis saluati. ps di. Laqus cōtritus est et nos liberati sum'. Opz si velimus ascendere ad mōtē gr̄e stare in quarta mansiōe. necesse ē em̄ integraliter et veracit̄ cōfiteri. Dicebā heri q̄ nō oz facere vnū fasciculū de peccatis: s̄ opz dicere multitudinē: z tps quādo incepistis. Pro nūc oz ondere q̄ cōfessio dz eē integra. A hoc habemus

auctoritatē:figurā:ꝛ rōnem: Aug.est ad h̄. et recitat̄ i canone de penitē.di.v.ca.Cōsideret. Caueat aūt penitēs ne verecūdia duct⁹ cōfessionē diuidat:de⁹ nō dimidiat veniam. Leuiti.xiiij.scribit: ꝙ q̄ mundabat̄ a lepra radebant pillos pellis sue. Joh.iiij. Totum hoiem saluū feci in sabbato. Dico ergo xp̄s nō dimidiat veniā.ſi eīn dimittatis vnū peccatū ꝛ dicatis aliud qn̄ vaditis ad sacerdotē ſi nō habeatis niſi duo peccata:vos reportatis tria Quale remediū: Faciatis ꝙ ꝯfessio sit integra:ꝛ ſi aliqn̄ dimidiaueritis redeat̄ ad eūdē cōfessorē:ꝛ dicat̄. pr̄ ego scient̄ omiſi tale peccatū de q̄ q̄ro pniam: ꝛ de illo qd̄ nouiter omiſi mētiēdo. Si vero nō īueniat̄ eundē cōfessorē dicatis alteri totū qd̄ feciſt̄ et etiā illā fictionē. Sed dicetis:pr̄ ego non habui memoriā de vno: aut nesciebā ꝙ eēt peccatū:ꝛ audio p̄dicare ꝙ ē pctm̄:vtꝝ sit necesse ꝙ redeā ꝛ vadā ad eundē cōfessorē: aut dicā oia pctā q̄ cōmisi: Dico ꝙ non:ſi feceris qd̄ in te ē. Dico igit̄ ſi fecerim⁹ debitā pniaꝫ et diligētiā ꝛ lauauerim⁹ oia vestimēta nr̄a ꝛ raserim⁹ oēs capillos capit̄ nr̄i:erim⁹ mūdi a lepra peti mortal:ꝛ remittet nobis dn̄s quicqd fecerim⁹. Sed fatuus noluit intelligere vt bn̄ ageret. Sūt ne aliq̄ dn̄e in ciuitate iſta dormiētes vſq; ad horā decimā:ꝛ aliqui mūdani q̄ nō curāt de cōſcia nec de sermonib⁹ ſicut canes: nec cōfitētur niſi semel in anno: nec meditant̄ in cōfessione i pctis ſuis pluſq̄ pecus. Dicatis nobis pr̄:vtꝝ tales excusant̄ ſi nesciant cōfiteri: dico ꝙ nō: sed eis iputat̄:q: noluerūt intelligere vt bn̄ agerent: noluerīt cognoſcere qn̄ habuerunt oportunitatē. Sed dicꝫ aliq̄ pba mulier: pr̄ ego habeo remorſum i cōſcia de aliq̄ qd̄ ego feci in matrimonio:ſ; cōfessor nunq̄ me int̄rogauit: nescio ſi illud ſit mortale vel venia le.q̄ro a vobis vtrū teneat̄ illud cōfiteri: Rn̄ det Bona.i.iiij.di.xvij. ꝙ q̄s obligat̄ de neceſſitate ſalutis cōfiteri oia pctā mortalia ꝛ etiā dicere illud de quo cōſcia remordet eū: Vtrū ſit pctm̄ mortale vel veniale:ſi eīn nō diceret q̄s exponeret ſe in periculo dānationis eterne. Vos igit̄ mulieres debetis ſic dicere.pr̄ ego fui cōfessa sepe:ſ; habeo dubiuꝫ: vtrū tale q̄d ſit pctm̄ mortale vel nō: Sꝫ dicet ad hec aliq̄ mulier:pr̄ ego fui ꝯfeſſa viro doctore ꝛ probo iudicio meo.:ſ; adhuc aīa mea nō ē quieta. Dico ꝙ vos debetis credere cōfessori perito mag̃ q̄ꝫ proprie fantaſie. Nā articulus fidei ē. Credo remiſſionē peccatoꝝ. Nō eīn debemus ponere ꝓ obice ſalutis qd̄ datū ē ad ſalutē aiaꝝ nr̄aꝝ. Uolo dicere nō veniatis ad cōfessionē: niſi oia integre velitis cōfiteri. Et ſic ille q̄ pendet i cruce dabit vobis ſuā hereredítatē. Amen.

¶ Feria.v.tertie dn̄ice.xl.Ser.xxxiiij.

Ascende ad me in montem: ꝛ eſto ibi. Bonas facite vias vr̄as et ſtudia vr̄a:ꝛ hītabo vobiſcū in loco iſto. Hiere.vij.c.

¶ Dn̄i ꝛ aīe deuote ſi tenuiſtis doctrinā heri habitā: reſtat ꝙ laborare debetis ꝓ ſalute aiaꝝ vr̄aꝝ. Dixi heri ꝙ opꝫ honorare deū patrē eccl'iam matrē nr̄am. Ad iſtud ꝓpoſitū dicit hiere. Sta in porta ꝛ p̄dica verbuꝫ dn̄i. Cū lego v̄ba iſta venit mihi in mētem mod⁹ dicēdi xp̄ianoꝝ. Judei ei dicebāt i quodam ꝓuerbio. Tēplū dn̄i:tēplū dn̄i. ac ſi dicerent.ad ſeruiendū deo ſufficit habere templū. Dn̄i[dicit hiere.] nolite voſ ipſos decipere.bonas facite vias veſtras.i.opatōes ꝛ ſtudia.i.cogitatiōes.ꝛ habitabo vobiſcuꝫ et non aliter. O pauperes chriſtiani:nunquid dicitis in cordibus veſtris. chriſtus creauit nos: chriſtus redemit nos ꝛ promiſit paradiſum.dedit nobis baptiſma.hoc totū verū eſt:ſ; nō ſufficit:ſ; opꝫ cōuertere vias nr̄as ꝛ deponere rubos ſpinas ꝛ lapides:vt dn̄s habitet nobiſcū. Nihil eīn dulci⁹ pōt dici. Nolite cōfidere ī verbis mēdacij dicētes tēplum dn̄i:q: opꝫ cōuertere vias. Terret me verbum Aug.de fide ad petrū dicētis: ꝙ nō oēs xp̄iani q̄ baptiſati ſūt ſaluabūtur. Uolo dicere depōite ſordes peccati:currite ad beatā virginem dicendo. Aue.

¶ Aſcēde ad me in montē ꝛc. More ſolito mouet̄ qd̄ theologalis a mag̃ris nr̄is fūdata in euangelio hodier. vbi dr̄ ꝙ xp̄s expellebat diabolos a corporib⁹ hoim q̄ dixerunt Jeſu nazarene vt q̄d veniſti perdere nos: q̄rit Bona.in.ij.di.xij. Utrū demones cognouerūt ꝙ xp̄s eēt ver⁹ fili⁹ dei: Et v̄r ꝙ ſic:q: nō ceſſabant loq̄ dicētes. Cognoſcim⁹ te eē filium dei. Jn oppoſitū.i.ad Coꝝ.ij. Si cognoſ

Doceant vos doctores. V.[illegible]

tiissent: nunq̃ dñm glie crucifixissent. Dicit
de lyra: ꝙ duplex ē cognitio. Quedā ē côie
cturalis. Alia ē certitudinalis. Demones vi
dētes tps scripturaꝝ ⁊ ꝓphetias potuerūt
cognoscere cognitiōe coiecturali: ſ; nō certi
tudinali. Scot⁹ vero. x. dist. ij. dicit ꝙ demo
nes multa ꝑ suā potētiā potuerūt a quibus
priuātur ꝑ diuinā potētiā. Jō multa latuit
eos circa misteriū incarnatiōis: ſ; scire potu
issent si fuissent a deo ꝑmissi. ¶ Leuate cor
da: timetis dānari: fundetis vos in vbo he
ri dicto. Nūquid dicitis vos mūdani: nos cō
sueuim⁹ sic viuere velim⁹ nolum⁹ opꝫ ita fa
cere. Dixi insuꝑ ꝙ allegās ꝓpriā turpitudi
nē nō ē audiend⁹. Dicetis forte. de⁹ nō ꝑmit
tet nos dānari: q̄ ipse ē pr̄ nr̄. veꝝ dicitis: ſ;
nō totū. Hētis legē ciuilē. ff. de iure delibe
randi ⁊ adeūda ⁊ acq̄renda hereditate. l. sci
m⁹. §. fin vero. vbi dr̄: legis nr̄e beneficio non
ꝑfruūtur quā cōtēnendā eē censuerūt. Ad
hoc ē decre. extra de vsuris ca. q̄ frustra. Fru
stra legis auxiliū inuocat q̄ cōmittit i legē.
¶ Estis hic maq̄relle queadmodū vxor ꝓcu
ratoris vocať ꝓcuratoria sumēdo nomē ma
riti: sic vos q̄ estis vxores diaboli potestis vo
cari diabolice. ¶ Leuate pectora. Quedā hy
storia referť ꝙ q̄dā mulier hūit tres filios:
quoꝝ vn⁹ sol⁹ fuit soluꝫ legitim⁹. cū vero vēit
ad mortē dixit mulier marito: ꝙ vn⁹ illoruꝫ
tm̄ erat fili⁹ eius: nullū sibi noiando. Pater
vero insci⁹ q̄s eēt fili⁹ ei⁹ moriēs dedit here
ditatē filio ꝑmo. Deinde facta ē lis magna
inť illos tres: q̄s illoꝝ eēt heres. Judex vo
ordinari⁹ corpus pr̄is extrahi iussit de sepul
chro: ⁊ cuilibet illoꝝ triū sagittas dedit ⁊ ar
cū: ⁊ q̄ ꝓpinquius iret ad cor pr̄is: ille esset he
res. Duo primi sagittauerūt cōtra p̄rem. ve
nit terti⁹ q̄ erat ver⁹ fili⁹ ⁊ cōmota sūt viscera
eius dicēs. Dñe iudex nō placeat deo: ꝙ ego
cōtra p̄rem meū sagittā mittā: malo eñ pri
uari hereditate: q̄ȝ p̄reꝫ meū sagittare. Tūc
dixit iudex. tu es ver⁹ heres: date illi heredi
tatē. Ad istud ꝓpositū dicit lex: ꝙ q̄n ē vnus
fili⁹ q̄ ipugnat patrē signū ē ꝙ nō ē ver⁹ fili
us. ¶ Moraliter. Dñi vos dicitꝭ oēs ꝙ estis
filij dei: vr̄ ne vobis ꝙ nō faciatis dedec⁹ pa
tri vr̄o: Nunq̄d Pau. ad Hebr. xij. dicit: ꝙ exi
stens extra correctionē pr̄is ē ex̄ filiationē.
Quero vobis qualr̄ vos emēdatis: vos reli
quitis seruitiū dei ⁊ vaditis ad seruitiū dia
boli. Lu. xi. Qui mecū nō ē cōtra me ē: ⁊ qui
mecū nō colligit mecū dispergit. Nunq̄d il
le q̄ trahit cōtra p̄rem oñdit se nō eē filium
pr̄is: Sic ēt ille qui mortalr̄ offendit deum
dat maximū signū ꝙ nō ē filius dei. Hortor
vos vt seruiatis deo ⁊ dimittatis pctā: vt a
scendere valeatis ad montē gr̄e. Juxta ver
ba thema. ꝑassūpti. Ascende ad me in mon
tem: et esto ibi.

¶ Jn isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scđa ascēsionis spūal' demōstratiua.
¶ Quantū ad primū euāgeliū duo cōtinet.
Primo vicij ⁊ pctī decisionē.
Scđo ꝑmij ⁊ meriti acq̄sitionē.
¶ Prima tāgiť ibi. Surgēs xp̄s. Scđa ibi.
turbe aūt. Hystoria euāgelij ē pulcherrima:
et dicit ꝙ xp̄us ꝑdicauit inter iudeos: et di
scessit ab eis ⁊ iuit ad domū symonis petri:
vbi erat q̄dā mulier q̄ habebat febres. Ubi
est notandū: ꝙ in antiq̄ lege erant ꝑsbyteri
vxorati. nō eñ habebāt ordines nec cōsecra
bant corp⁹ xp̄i. Petr⁹ habuit vxoreꝫ ⁊ dimisit
eā q̄n venit ad aplatū. Hēbat aūt vnā filiā q̄
vocabať petronilla: q̄ fuit dedicata ad serui
tiū dei. Johānes ēt euāgelista fuit vxorat⁹: ſ;
matrimoniū nō fuit ꝯsumatū ⁊ dimisit vxo
rem vt sequereť xp̄m. Si aliquis ꝑsbyť ca
peret vxorem modo ⁊ de facto attentarꝫ ma
trimoniū esset nullū. ¶ Petrus ergo habe
bat illam antiquā mulierem in domo sua:
et discipuli rogauerunt pro ea ꝙ sanaret eā
et christus imperauit febri dimisit illā: ⁊ ex
illa hora sanata est: ⁊ dixit ei xp̄us. Date no
bis cenam. ⁊ in solis occasu venerūt mlťi in
firmi: vn⁹ claudus: alius cecus: ⁊ sic de alijs.
Sed quid est hoc domi ſm allegoriaꝫ: Dico
cum Luca in actibus apostoloꝝ. xiij. Uobis
quidem oportebat predicare ⁊ euangelizare
regnum dei. Et quid significat hoc ꝙ venit
ad domum petri: ⁊ dimisit synagogaꝫ: dico
ꝙ domus petri ē consciētia in qua vult xp̄s
morari. pagana gens erat mater infidelita
tis ⁊ erat infirma febre infidelitatis. Sed
quid est hoc ꝙ christus in occasu solis sana
uit infirmos. Dico ꝙ christus ascendit in
crucem ⁊ pagani receperunt sanitateꝫ fidei
et aie sue: sed ad propiquius tangendū ma
teriā: dico ꝙ oēs existentes in pctō mortali
tenenť febrib⁹, febricitans eñ primo est fri

gid⁹. Scdo in cibarijs ꝛ potu nō inuenit gu
stū. Tertio hꝫ calorē nimiū. ¶ Primū signi
ficatꝰ in pctōꝛe: qꝛ in eo ē timoꝛ male īpedi-
ens. Scdo ē amoꝛ male accidēs. Tertio est
malignitas oē bonū auferēs. De pmo ꝓphe
ta dauid habuit noticiā cū dixit. Illic trepi
dauerūt timoꝛe vbi nō erat timoꝛ. De secun-
do.i.Joh.v. Totus mūd⁹ i maligno posit⁹ est
De tertio Pau.i.Coꝝ.ij. Aīalis hō non pci-
pit ea q̄ sūt spūs dei. Dn̄i retineatis verbuꝫ
istud q̄ꝫadmodū febricitās cadit ī frigidita-
tem: sic pctōꝛ ē frigid⁹ ad faciēdū bonū. Dei-
de febricitans nō hꝫ gustū i cibarijs: sic pail
lardi truphatoꝛes nō hn̄t gustū i ꝭmonib⁹:
nec oꝛōnib⁹. Jō paulus reputat tales besti
ales. Nunq̄d sanabūtur: dicit ꝙ nō: nisi de⁹
apponat manū sup illos. ps. Eripe me ꝛ li-
bera me ꝛc. Et seq̄tur. Turbe req̄rebāt eum.
Ubi tangitꝰ fidei affectio. ꝛ amplexabantur
vbi tangitꝰ charitatiua ꝺuotio. ¶ De primo
Jsa.lv. Querite dn̄m dū inueniri pōt. De se
cundo ad Hebr.iiij. Adeamus cū fiducia ad
thronū grē vt miam cōsequamur. De tertio.
Canti.iij. inuenit quē diligit aīa mea: tenui
eum nec dimittā. Nūq̄ꝫ tm̄ optauit illa mu
lier sanari a febꝛe: q̄ꝫtuꝫ dn̄t optare pctōꝛes
saluari a pctō suo. Jste turbe q̄rebāt xp̄m p
charitatē ꝛ inuenerūt eū. O paupes aīe q̄-
ratis deum. si eū inueneritis: bn̄ erit vobis.
Uolo psuadere vt q̄ratis eū ꝛ dimittatꝭ val-
lem miserie ꝛ ascēdatis ad mōtē grē. Juxta
ver. thema. p̄assū. Ascēde ad me in mōtē ꝛc.
¶ Quātū ad secūdā ptē. Hētis bonū coꝛ dn̄i
opꝫ ascendere ad mōtē grē. estis bn̄ oms ar
mati: oꝫ tm̄ stare pri⁹ in deserto circa quartā
mansionē aut dānari. Estis ne adhuc cōfes
si: vos estis iā i medio quadragesime. Dixi
vobis heri ꝙ cōfessio dꝫ eē integra. Et hoc
est qd̄ dicebat p̄s. Ab oī delicto mūda me. ꝛ
Hiere. Tren̄.ij.c. dicebat. Effunde sicut aquā
coꝛ tuū. Nō dicit sicut lac vel oleū. in lacte e-
manet coloꝛ ꝛ in oleo remāet sapoꝛ vel odoꝛ
et in vino remanet sapoꝛ sp: ꝫ dicit sic aquā
vbi nihil remanet. Si ergo vultis bn̄ cōfite
ri nō sufficit ꝙ nihil retineatis sciēter: ꝫ ꝙ
faciatis diligētiā quā debetis facere: qꝛ si re
maneret vnū peccatū p ignoꝛātiā crassā aut
per negligētiam illō ē sufficiēs ad dānādū
vos. Possetis tm̄ dicere in coꝛde vr̄o. patꝰ ego
sum dānatus aut dānata: nisi mia dei me p̄
ueniat. q̄d faciemus: Dicatis oēs o pctōꝛes
Dn̄e deus si aliq̄d sit qd̄ tue displiceat maie
stati: da mihi oīm pctōꝝ meoꝝ verā cōfessi-
onē. ꝛ q̄nq̄ꝫ vulnera tui coꝛpoꝛis remitte mi
hi oēs languoꝛes meos. Nō dubitetis o pec
catoꝛes ego nō dabo viā strictā paradisi ita
ꝙ nō possitis intrare sicut creditis quin bn̄
possitis saluari si velitis: ꝫ opꝫ ꝙ faciatis il
lud qd̄ dicit Hiere. effundatis coꝛ vr̄m sicut
aquā. Primo effundatis peccata volūtatis
quotiēs. s. fuistis in ludo ꝛ societate ꝛ habui
stis malā voluntatē. Multi cōfitētur ꝺ pec
cato luxurie: ꝫ de malis volūtatibus ꝛ deli-
beratis quas habuerūt nō cōfitentꝰ: qd̄ cer-
te est periculosum: qꝛ quotiēs habuistis ma
lam volūtatatē malefaciendi: moꝛtalꝛ pec-
castis: si etiam nō fecistis pctm̄. Hoc hr̄ i e-
uangelio Mat.v. vbi dꝛ. Qui viderit mulie
rem ad cōcupiscendū eā: iam mechat⁹ est in
coꝛde suo. Una iuuenis mulier dicet: pr̄ ego
nunq̄ꝫ cōmisi actū luxurie: ꝫ aliq̄n tentata
fui et habui volūtatem male faciēdi nunq̄d
est peccatū: certe dico ꝙ sic. Uos habetꝭ ad
hoc textū de pnia dist.i.ca. sicut. ꝛ ca. homici
dioꝝ vbi dꝛ. Non ideo minus delinq̄t cui de
est sola facultas. Et qui odit fratrē suū ꝛ q̄
detrahit ei: ꝛ q̄ occidit pariter homicida: de-
monstratꝰ. Et extra de snia excō. ca. cū volun
tate. dꝛ ꝙ voluntate ꝛ pꝛoposito maleficia
distinguūtur. Sciēdū ꝙ volūtatū ē triplex
differentia. Quedā in delectatōe moꝛosa tā
tum. Quedā in actu exterioꝛi si adesset facꝭ-
tas. Quedaꝫ in intētiōe pficiēdi opus: ꝛ po
test superaddi alia q̄ ē voluntas iūcta operi
Bonauen. disti.xv.ij. querit. Utrū quando vo
luntas est cōiuncta operi sint duo peccata:
Cōis schola dicit ꝙ vbi vnū ē ꝓpter alteruꝫ
est ibi vnū solū peccatū: sed vbi vnū est disti
ctum ab alio sūt duo pctā. Capiatis de om
nib⁹ pctis moꝛtalib⁹. Nā i quolibet peccato
moꝛtali sunt q̄ttuoꝛ modi volūtatū. Prim⁹
modus ē in cogitatiōe scienter delectandi:
et ē peccatū moꝛtale. Scdͦs est volūtas faci
endi peccatū si eēt facultas. Tertius volun
tas q̄ p nūc exequi nō pōt: sed ꝓponit face-
re tpe et loco. Quartus qn̄ opus cōsumma-
tur siue sit homicidiū siue opus carnale. ta-
men dixi ꝭm Bona. ꝙ pꝛincipaliter de dele-
ctatione in peccatis moꝛtalib⁹ cōcoꝛdāt tho
mas ꝛ bonauētura ꝛ richardus: et capiunt

ab Augu.xij.de trini.⁊ a magro sniarum in.ij. distin.xxiiij. ꝙ delectatio in ope ꝓhibito est peccatū mortale. Et hoc figurat Joh.iiij. de filio reguli q̄ incipiebat mori. Sic pctor per delectatione nō sufficit dicere ego peccaui: ſ oꝫ dicere volūtatē quā prius habuisti:⁊ tps qn̄ cepisti:⁊ diligētiā quā fecisti: ⁊ totū h̄ dꝫ dici in cōfessione. Et idē iudiciū de vsurarijs aduocatis:⁊ pcuratorib' q̄ tuent ⁊ defēdūt iniustas cās:⁊ de lenonib' q̄ pnoctāt et dormiūt cū meretricib'. Nō sufficit dicere ego dormiui cū peccatrice:ſ opꝫ dicere totū ⁊ venire ad radicē.⁊ ad extirpādū totā radicem pcti necesse ē eradicare.i. dicere oēs radices et expellere frōdes ne aliqd pcti remaneat. Multi sūt q̄ cōmittūt peccata:⁊ postq̄ fuerunt inuoluti luto iactant se ꝯmisisse talia. O deus me' q̄ graue pctm̄ ē istud. Vn̄ ps. Quid gloriaris i malicia q̄ potens es in iniquitate. tota die aduersū dn̄m cōstituebant prelia. Quid em̄ ē se iactare de peccato aliō q̄ vexillū ponere in faciē dn̄i nr̄i iesu xp̄i q̄ in terrā venit vt oē peccatū expelleret. Sil'r graue pctm̄ ē qn̄ aliqs laudat aliū de ptcō suo.est em̄ nutritor pcti illi'.vn̄ Prouerbi.i. Si te lactauerit pctores n̄ acqescas eis.mala ē nutrix q̄ loco lactis dat venenū. Prouer. v. Posteriora pcti amara velut absinthiuꝫ. Sunt ibi aliq̄ iuuenes q̄ dolēt ⁊ vellēt fecisse peccata q̄ nō fecerūt dicētes.doleo me nō fuisse in lupanari aut in stuphis. Intelligo ꝙ ibi sunt pulcherrime meretrices:ſ voueo ꝙ si aliqn̄ veniā fruar voluptatib' meis. O vita perditissima.dic mihi nephāde iuuēis si deus eriperet a te aīam doles ꝙ nō male feceris.tristaris ꝙ xp̄o non fueris aduersatus. Volo suadere vt cōuertatis ad dn̄ꝫ ⁊ studeatis integre confiteri: vt ascendere possitis ad montem gl'ie. Amen.

¶ Feria.vi.tertie dn̄ice.xl. Ser.xxxv.

Scende ad me in montem ⁊ esto ibi. Loqmini ad petrā et illa dabit vobis aquas. Nūeri.xx. Dn̄i ⁊ anie deuote si retinuistis doctrinā heri datam debetis aiari ad saluādū aīas vr̄as. Dicebat heri hiere. ꝙ poneremus penā ad seruiēdū deo ne perderem' tps:q: dn̄s erit nobiscū hodie. ¶ Ecclesia ꝓponit nobis pulcherrimā hystoriaꝫ q̄tū ad vtrūq̄ sensū. Moyses erat in deserto cū pplo:q̄ nō habebant aquā potabilē et insurrexit oīs ppls cū clamore magno ⁊ ipe tu cōtra moysen ⁊ aarō dicens. Date nobis aquā:aliter occidemus vos. Moyses ⁊ aarō se ꝓstrauerūt in tabernaculo proni corā dn̄o dicentes. Dn̄e deus audi clamorem ppl'i h'. Dixit dn̄s Moyses cape virgā et pcute terrā. qui obediēs prima vice pcussit petrā ⁊ n̄ habuerunt aquā. Scdo pcussit ⁊ exiuit aq̄: et biberūt oēs ⁊ bestie:⁊ ambulauerūt vsq̄ ad terrā ꝓmissiōis. dicit Hiere.ix. Quis dabit capiti meo aquā:⁊ oculis meis fōtē lachrymarū: Quid ē dicere ꝙ ppl's israel clamauit:qd moyses ⁊ aarō:qd desertū: O paupe res peccatores nos sum' i deserto q̄diu sumus i hoc mūdo nos idigem' aq̄:quā nobis deus donare digneт.s.gra dei.oꝫ ꝙ hēam' a lapide ⁊ hoc pcutiendo eum. Petra aūt illa erat xp̄s.i. Cor.x. A quo fons mie egredit. Dn̄i vultis miam: oꝫ loqui petre. ſ quō: opꝫ loqui cū virga.vn̄ ps. Virga tua ⁊ bacul' tu' ipa me ꝯsolata sūt. Virga ista ē crux saluatoris. Loqmur ergo petre.i. iesu xp̄o pcādo eū vt p meritū sue sacratissime passiōis misereat nr̄i. Opꝫ aūt pcutere bis petrā.
In p̄ma significat passiōis xp̄i recorda tio.
In scd̄a recordate passiōis v̄tuosa opatio.
¶ De primo ad Heb.xij. Recogitate eū q̄ talē sustinuit a pctorib' cōtradictionē. Hodie est dies veneris:nō sufficit semel:sed pluries recordari passionē dn̄i nr̄i iesu xp̄i. De secundo.i. Pe.ij. Sequami vestigia ei' q̄ pctm̄ non fecit. Volo dicere ꝙ dimittatis vallem miserie:q̄ vt facili' faciatis porrigite pces ad btissimā virginē dicēdo. Aue.

¶ Ascēde ad me in mōtem ⁊c. More ꝯsueto mouet qō theologalis a magr̄is nr̄is: ſu data in euangelio hod. vbi dixit xp̄s samaritane. Qui biberit ex aqua quā ego dabo ei non sitiet ineternuꝫ. Et decisa a Thoma et bonauē.i.i.di.i. Vtrum solo sūmo bono fit fruendū. R. Fruitio includit tria.s.motionē:delectationē:⁊ quietationē. Cū igit aīa rōnalis p intellectū sit capax oīs veritatis p appetitum ē oīs boni capax:⁊ per suā simplicitatē nulla creatura pōt eā penetrare. ex q̄ euidenter seqtur ꝙ nō pōt qetari nisi in sūmo

bono: qđ cōtinet oē bonū: ⁊ ex illud nullū ē
bonū. Ex quo seqtur ꝙ solo bono ē fruēdū.
Leuate corda. qđ dicit aīe vestre o pctōres.
hodie est media q̄dragesima; decreuistis e-
mendare vitā vr̄am: opꝫ ꝙ dimittatis pom
pas ⁊ alios excessus ⁊ adhereatis deo. aliter
inuito vos ad dānationem. Sed dicetis for
te. quō erit possibile ꝙ sim⁹ dānati: nos au-
dimus sermones et confitemur ⁊ venimus
ad ecclīam. verū dicitis: ſ nō totū. Habetis
legē ciuilē. C. de actiōib⁹. l. penul. ꝙ instru-
mētū in aliq̄ sui pte suspectū: reddit totali-
ter suspectū. Idē hr̄ in canone. iij. q. ix. ca. pu
ra. Testimoniū mixtū hn̄s in aliq̄ sui parte
falsitatē est totū suspectū. ¶ Dn̄i vadatis ad
casteletū ⁊ ad curiā dn̄i officialis: portetis vnū
instrumētū qđ cōtineat falsitatē ⁊ p̄ntetis il
lud curie: ⁊ ducatis duos testes q̄ mētiātur
bina vel trina vice: querit an testimoniū eo
rum sit efficax: r̄ndet imꝑator ꝙ nō: ⁊ etiā
ius canonicū. Si enī vnus testis ē mētit⁹ in
vna parte: posset tn̄ facere in alia. Jacobi. ij
scribit. Qui in vno offendit factus ē oīꝫ re⁹.
O peccatores: vere multi venerūt ad sermo
nem qui nō tn̄ fleuerūt: ſ etiā cōfessi sūt: et
tn̄ dānati sūt. Quid ergo erit de vobis q̄ ad
huc nō statuistis corrigere vitas vr̄as. Volo
dicere ꝙ si sint defect⁹ corrigatis: ⁊ dn̄s xp̄s
vobis donabit illā aquā de q̄ euāgeliū loqt.
Et sic ascēderis ad montē grē. Juxta verba
thematis preassūpti. Ascende ad me in mō
tem et esto ibi.

¶ In isto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scđa ascēsiōis spūalis demōstratiua.
¶ Primo euāgeliū tria cōtinet.
Primū ē mūdialiū despectio.
Scđm eternaliū affectio.
Tertiū ē boni in meli⁹ ꝑseueratio
Prima ibi. oīs q̄ bibit.
Scđa ibi. q̄ aūt biberit.
Tertia ibi. ꝓpheta es tu.

¶ Hodie est dies veneris. ista dies ē nūcius
passionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i: ⁊ ē magis pi⁹ q̄
oēs p̄cedētes. Diximus sunt. xv. dies de pisci-
na que habuit q̄nqꝫ porticus q̄ denotāt qui
qꝫ vulnera passionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i: ⁊ signi
ficat ꝙ oēs nr̄e īfirmitates mortales q̄tū-
cunqꝫ graues virtute illi⁹ piscine lauantur.
Suadeo igit̄ ꝙ oēs ingrediantur piscinā ⁊
lauētur: nō solū septies: sed septuagesiesse-
pties. ¶ Diximus sunt octo dies ꝙ paterfami
lias misit filiū suū q̄ missus extra vineā cru
deliter est occisus. ⁊ ille heres erat xp̄s q̄ ex
tra portā passus est. Euangeliū hodiernū ē
magnū pulcherrimū ⁊ vtile ⁊ plenū dolori-
bus q̄tū ad litteralē sensū: ⁊ pulcherrimū
q̄tū ad moralē. Si q̄s posset masticare euā
geliū isti⁹ quodlibet verbū ē valoris vni⁹ scu
ti: ⁊ recitat̄ Joh. iiij. vbi dr̄. Venit iesus in ci
uitatē samarie. dicit Hierony. ꝙ illa ciuitas
erat sichē vbi erat p̄diū qđ dederat iacob io-
seph filio suo. nō frustra fatigatus voluit se
dere super fontē. vbi Augu. Jam incipiunt
mysteria nostre redēptōis. nō enī frustra fa
tigatur ꝑ quē fatigati recreant̄. ¶ Leuate
corda. ista hystoria fuit facta ꝑ annū an̄ pas
sionē iesu xp̄i: q̄to magis appropinq̄bat ad
passionē: tāto forti⁹ ambulabat. vacabat ie-
iunijs: insistebat orōnibus: ⁊ lassus venit in
sichē: in cuius porta erat vnus fons sup quē
sedit: ⁊ vocatis ad se discipulis dixit. Fratres
ego sū fessus: nō possū ampli⁹ laborare. Ite
in villam ⁊ videatis si inueniatis aliq̄d pro
prādio nostro. Quib⁹ abeūtib⁹ ⁊ ipo solo se-
dēte: quedā mulier samaritana venit ad hau
riendū aquam ⁊ nō dixit ei salue neqꝫ vale:
et hausit aquā. ⁊ cū vellet recedere dixit ei
xp̄s. Mulier da mihi bibere. Ipsa ꝯo vt au
diuit eū taliter oculos vertit ꝙ vix volebat
eū respicere: ⁊ stomachato aīo dixit. Miror
tu iudeus cum sis quō queris mihi bibere.
ego enī sū samaritana. Mulier ista cogno-
uit xp̄m eē iudeū ꝓ eo ꝙ habebat vestimen
ta admodū iudeoꝝ: tunicā lōgā vsqꝫ ad pe-
des: ⁊ in fimbrijs hēbat aliq̄s franges galli
ce: ⁊ in hoc cognouit eū esse iudeū. ¶ Hic dic̄
Bernardin⁹ li. de euangelio eterno. Benedi
cte dn̄e. q̄ dulcis estis peccatorib⁹ nō solum
eos q̄ vos reqrunt suscipitis: ſ eos q̄ vos ꝑse
quūtur pulsatis ⁊ vocatis vt ad vos cōuer-
tant̄. Sed dicetis: pr̄ xp̄us erat lassus ⁊ pe-
tijt bibere. Credo ꝙ xp̄s nōdū comederat: ſ
aūt est cōsuetudo bibere an̄ comestionē. cer-
te pctōres ibi sūt maxima misteria et tāgit̄
ibi precipue misteriū nr̄e redēptiōis. Leua
te igit̄ spūs o peccatrices aīe: expgiscimini
et loq̄mini mihi: ⁊ dicite aīabus vestris si fu
issetis tunc cū eo in puteo q̄siuissetis ne sibi
veniam pctōꝝ vr̄oꝝ: Nunq̄d dixissetis ei. do

mine iesu p tuā pijssimā miam da mihi bibere: Dñi oȝ nūc ostendere quomodo ista dies est nūcius passionis dñi nostri iesu xpi. Si eñi pensem⁹ad hystoriā p̄ntem: etiā vbi haberemus cor durū sicut lapis: debem⁹ resolui in lachrymas. Dicatis mihi o peccatores quid significat ꝙ xpus venit in sichē. arbitror ꝙ nunc venit in sichē quando p icarnationem venit in hunc mundū vt testimonū perhiberet veritati. Qui eñi ex deo erāt verbum eius audiuerunt. Et cuȝ per istum mūdū pambularet eūdo de castello i castellum cum maxima sollicitudine fatigat⁹ ex itinere pro labore assumpto pro peccatis nostris[que arbor vocatur]sedit supra fonteȝ id est sup arborem crucis: que fons dici p̄t. De ipso vero sic fatigato loquitur ps. Paup sum ego et i laborib⁹a iuuentute mea. Ipse quidē venit in sichē: cum intrauit vterū beate virginis marie ꝛ postea venit vsqȝ ad meridiē.i.vsqȝ ad perfectam etatē trigita triū annoꝝ. De qua perfecta etate hr̄ Jo.xix. Hora erat quasi sexta ꝛ crucifixerunt eū. Postqȝ iter suuȝ diu cōtinuauerat vsqȝ ad sextaȝ venit ad fontem: id est vsqȝ ad arborem crucis, erat lassus propter labores ꝛ dolores et penas et venit ad quiescendū sup cruceȝ duram. O durus lectus saluatoris: dura fuit craticula laurentij: dura crux andree: sed durior crux christi. Geñ.ij. scribitur. Fons ascēdebat de terra ad irrigandum vniuersā terram. O popule fons pietatis et mie in qua debemus haurire aquaȝ gratie et mie ꝛ ois boni et consolationis nostre est crux ꝛ passio saluatoris. Non est mirum si ipse saluator fatigatus sedebat. Ipse eñi habuit magnum pondus super spatulas suas. Jsaie. liij. dicitur. Uere languores nostros ipe portauit ꝛ vulneratus est ꝑpter iniquitates nostras. Pondus omniū iniquitatum nostrarum erat durissimum. Et ecce mulier q̄ habuit quinqȝ maritos: ē natura humana que habebat quinqȝ sensus. Mulier vero habebat tunc vnū adulterū. Jlle adulter est dyabolus qui manutenebat naturam hūanaȝ et ipsa dimisso adultero venit ad fonteȝ ad hauriendū aquam. Tunc eñi viuebat sensualiter: sed qñ xpus venit per fidem .i. ꝑphete habuerūt de hoc fidē: venit ad fontē mie mulier. Tūc hec mulier .i. natura hūana inceptivenire ḃȝ spm̄ rationalē ꝛ potētiā. Cuȝ enim peccatores redeunt ad cor suum et dimittunt voluptates proponentes bene perseuerare in lege christi: tunc mulier egredit̄ extra ciuitateȝ.i. conscientia hominis egreditur extra ciuitatē samaritanoꝝ. Et h̄ fuit figuratum per abraham Geñ.xij. cui dictū est. Egredere de terra tua ꝛ veni i terrā quā monstrauero tibi. Faciāqȝ te crescere in gentem magnam. Samaritana ista ō qua loq̄tur euāgeliū cognouit peccatū suū ꝛ petijt a christo vt daret sibi aquā: ꝛ tunc fuit illuminata splēdore diuine gratie. Cum ei nec timor nec verecundia mūdi impediūt ꝙ nō sequamur xpm̄: tunc illuminamur ꝛ tangimus xp̄m spūaliter. Sed queret aliquis: p̄r quid est quod dixit christus: Qui habet de hac aqua putei adhuc sitiet. Hiere.ij. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquam turbidam: Jstud tangit vos qui estis magnates et estis pleni diuitijs vsurarij ꝛ symoniaci. ¶ Uos etiam tangit mulieres que queritis honores. Tangit vos filios ꝛ filias. ꝛ vos luxuriosi qui queritis ꝛ facitis tactus ipudicos: dicatis mihi quem fructuȝ habuistis in illis in quibus nunc erubescitis: Uñ beatus Augustinus in libro de decem cordis dicit: ꝙ bonum est esse publicas meretrices i qualibet communitate: ne virgines et maritate violenter rapiantur. Sed hodie non est opus: quoniā illarum infinitus ē numerus. O pauperes peccatores anime: capiatis voluptates vestras q̄ꝛtum voletis: quoniaȝ promitto vobis ꝙ euometis, sic ebri⁹ vinū suum. Hec est aqua putei h⁹ mundi: quādo venietis ad mortē quid ꝓderit vobis habuisse nomē sup oēs mulieres si tu ipsa fueris meretrix: Horrendū est inq̄t Pau. ad Hebre.x. incidere in manus dei viuētis. Miror naturam esse adeo deprauatā ꝙ aliqui velint sibi facere nomē grande male viuēdo. Sic fecit ille stultus de q̄ Ualeri⁹ maxim⁹ meminit: q apud ephesim cū esset antea ignotus tēplū diane incendit: vt memoria eius perpetua maneret. Alia est aq̄ viua de qua ait xp̄s. Qui biberit ex hac aqua quā ego dabo nō sitiet ineternū. Jlla est aqua de qua Ezechiel dicebat.xxxvi. Effundam super vos aquam mūdam: ꝛ mundabimi ab omib⁹ inquinamentis vestris. ꝛ Jsaie.xij. Haurietis

aquas in gaudio de fontibus saluatoris:q:
qui biberit non sitiet ineternū. Ubi Augu.
Qui biberit vnā guttā aque quā xp̄s ꝓmisit
pctōribꝰ:cuiꝰ gutta ē maior oceano: necesse
est oēm carnē sibi subiugare. O peccatrices
mulieres ⁊ vos scholares cuiuscūqꝫ cōditio
nis:hortor vos i dn̄o iesu ꝙ ꝑꝑ delectatōes
huiꝰ mūdi nō ꝑdatis aīas vr̄as: ꝓpter aquā
huiꝰ putei.s.ꝑꝑ delectationē ⁊ volūtatē non
ꝑdatis aquā grē: ⁊ veniatis suꝑ istū puteū
et dicatis xp̄o ac si ip̄m p̄ntē videretis. Bōe
iesu si fuissem cū samaritana q̄siuissem tibi
tuā gr̄az: ⁊ credo ꝙ sicut eā sibi nō refutasti
ita ēt meip̄m nō abiecisses. nūc igit̄ rogo vt
intiguas extremā digiti partē i puteuz tue
sacratissime bōitatis ⁊ mīe: ⁊ digneris pau
lulū refrigerare cōsciam meā. Uolo dicere o
pctōres vt dimittatis pctā: accedite ad fon
tē ⁊ bibite: vt possitis ꝑuenire ad mōtē grē.
Iuxta ver.the.preas. Ascende ⁊c.

¶ Quātū ad secūdā partē. Credo dn̄i ꝙ pro
posuistis ascēdere ad mōtē grē: opꝫ stare in
quarta māsiōe. s. bene confiteri vel dānari.
Habuimꝰ iā duo pūcta.s. ꝙ cōfessio sit inte-
gra: ⁊ ꝙ faciēda ē cōsciētia de oībꝰ in q̄bꝰ q̄s
peccauit: ⁊ certe si tp̄s daret dicerē vob mul
ta peccata de q̄bꝰ nō formatis vobis ꝯsciaz.
Uos burgeñ. q̄ñ videtis vnā pauperē mulie
rem dissolutā: nunq̄d dicitis i corde vr̄o. ego
sū melior q̄ꝫ ista. Certe dico ꝙ nō. Tu q̄s es
inquit Pau. Roma. xiiij. q̄ alienū seruū iu-
dicas. Sed nūquid possū dicere: pr̄ ego suꝫ
melior ip̄a: viso ꝙ ē meretrix vel ribalda. di-
co forte ꝙ tu habes aliq̄d peccatū q̄ꝫuis se-
cretū vel forte publicū maius q̄ꝫ ip̄a. insuꝑ
recorderis ne ꝙ si dn̄s dedisset ei bona q̄ tu
habes: puta diuitias: parētes: ⁊ bōas inspi-
ratiōes: fuisset melior q̄ꝫ tu. sed certe tu pau
perrima peccatrix esto sicut phariseꝰ q̄ spre-
to publicano erat iuxta altare spernens se-
metip̄m. Alia cōditio q̄ de necessitate req̄ri
tur ad cōfitēdū illis q̄ nō sepe cōfitent̄ ē ꝙ
cōfessio dꝫ eē p̄meditata. Dabo vobis textuꝫ
et rōnem. Audite p̄s. dicētē. Qm̄ iniq̄tatez
meā annūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ pctō meo. Et
Isa. xxxviij. scribit̄. Recogitabo tibi oēs an
nos meos i amaritudine aīe mee. Ad h̄ est
textus Gratiani. ⁊ sūt verba Augu. de pn̄ia
di.v.ca. Cōsideret. Consideret peccator q̄lita
tē criminis in loco in tp̄e cū oī sollicitudīe,

¶ Leuate pectora dn̄i burgēses. vidistis ali-
quādo receptores denarioꝝ regis q̄ debent
ire ad camerā cōputoꝝ: opꝫ ꝙ ipi meditent̄
cōputa sua: vt clariꝰ: equiꝰ: ⁊ iustiꝰ possint sa
tisfacere: aliter male eis cōtingeret. Sꝫ sūt
multi q̄ dicūt: pr̄ ego nō possum cogitare: iu
uetis me si placet pr̄. Certe estimo ꝙ nō sit
aliqua mulier taꝫ ebes ingenio: cui si aliq̄s
dn̄s vnā chatenā aureā dimisisset ⁊ eā ꝑde-
ret: ⁊ dn̄s peteret ab ea hoc mō. da mihi ca-
thenā meā vel ego auferā tibi nasum: nūq̄d
talis eā quereret cū oī diligētia: credo ꝙ sic
Scitote o pctōres ꝙ mulier nō dꝫ tm̄ time
re ꝑdere nasum, nec apponere diligētiā tan
tam ad inuestigādū cathenā q̄ꝫtam vos ad
recogitādū pctā: q: nō agit̄ de ꝑditione nasi
vel brachij: sed gl'e paradisi. Dicetis forte: pr̄
si daretis aliquas bōas regl'as ad cognoscē
dum peccata: nos apponeremꝰ penā. Audi-
te igit̄ o peccatores ⁊ expergiscimini. Ad be
ne rememorandum peccata quattuor consi
derationes sūt p̄mittēde,

Prima ē etatis.
Scd̄a loci aut societatis.
Tertia occupatiōis.
Quarta assuefactiōis.

¶ Pensate ista peccatores ⁊ inuenietꝭ omīa
pctā. Primo ꝓ etate. rememoramini de eta-
te q̄ncꝫ annoꝝ: vtꝝ illo tp̄e feceritꝭ aliq̄s fa-
tuitates quas nesciebatis tūc eē pctā: cum
fratre cū sorore aut cū filiabꝰ. Ueni cōsequē
ter ad octauū annū ⁊ vide si ita cōtinuane-
ris. Cōsequēter ad decimū vtꝝ pecuniā au-
rū vel aliud a bursa pr̄is vl' mr̄is acceperis.
Et cōseq̄nter vtrū in. xiiij. anno ad lupanar
iueris. Una mulier dicet in tali etate: pater
ego fui in vno banq̄to: vnus iuuenis icepit
me amare: ⁊ d̄dit mihi mūera: quē ego ēt re
ciproce amaui cū quo ꝑdidi virginitatē. vos
dn̄i videatis in q̄ officio estis: ⁊ videatis de
fectus ⁊ fraudes, vnus dicit. ego fui merca-
tor in tali temꝑe: ⁊ ad requestā magr̄i mei
decepi plurimos in mercantijs. Alius dicet
ego fui aduocatus i tali tempore ⁊ sustinui
causas malas que sunt cōtra deū ⁊ cōsciam
Uideatis etiā o peccatores assuefactionē ve
stram. i. ad quod peccatū fuistis magis icli-
nati. Una mulier dicet. pater deo gr̄as: ego
nunq̄ꝫ fui meretrix: sed habui tantā suꝑbiā
ꝙ nō potui pati ꝙ aliqua mulier me prece

deret: existimabã me illa esse digniorẽ: ꝛ qñ me precessit voluissez eã videre mortuã: ꝛ sepe eam diffamaui: ꝛ sic in mille pctã ceciđi. Ad hoc ẽ optim⁹ text⁹. i. q. i. ca. Principat⁹. Difficile ẽ vt bono pagat exitu: q̄ malo inchoata sũt pricipio. vos iuuenes mulieres vxorate loqmini mihi: dicatis mihi q̄so q̄ fuit cã quare maritũ quẽ habetis suscepistis: nũquid delectatio carnis: pulchritudo: aut diuitie? Certe si sic suscepistis sacramentuz matrimonij ſm Anthoniũ florẽtinũ ꝛ Petrũ de pallude peccastis mortaliter. Dicatis ergo vos mulieres sic. Capio virũ ꝑpter istã intẽtionẽ scȝ ꝑpter honorẽ diuinũ: ꝛ vt habeã prolẽ ad laudẽ ei⁹: ꝛ educã illã: ꝛ vt euitẽ pctã que possũt inde seq. Audiuistis loqui d̄ Sarra q̄ habuit septẽ maritos: vt habet in libro thobie: quos diabolus oẽs interfecit. Cauete ne vobis talia cõtingant. Dicatis ergo cõfessorib⁹ sic. pr̄ cõfiteor ꝙ vita mea a pncipio fuit tã misera in facto ꝛ tam infamis: ꝛ ego ipse tã inhonestus ꝛ imũdus ꝙ est admirabile: ꝛ vita mea abhominabilis. ego te deprecor dñe de⁹ redẽptor me⁹ da mihi oim pctõꝝ meoꝝ veniã: illã mihi insup oĩȝ pctõꝝ meoꝝ recordationẽ: qm̄ nunc oĩa dimittere volo: ꝛ me tuo sctõ seruitio donare ꝛ vitã me am tibi cõmendare: vt possim ad mõtẽ gr̄e ascẽdere. Iuxta verba thema. preassumpti. Ascende ad me in montẽ ꝛc.

¶ Sabbato tertie dñice xl. Ser. xxxvi.

Ascẽde ad

me ꝛc. Meli⁹ est mihi incidere absq̧ ope in manus hoim: q̄ȝ peccare i ꝯspectu dñi. Daniel. xiij. Dñi ꝛ aie deuote si retinuistis doctrinã heri habitã de betis ꝯplacere deo ꝛ optare salutẽ vr̄az. xps erat heri fatigat⁹ ꝛ sedebat sup fontẽ ꝛ volebat dare aquã viuẽtẽ oib⁹ volẽtib⁹ eã: quia gr̄az nemini denegat i p̄ñti vita. ¶ In ep̄la hodierna ẽ vna hystoria pulcherrima incitãs retrahẽdũ nos a pctõ. estis hic bone virgines: ꝛ vos nupte audiatis bñ. sũt ne multe tales i hac ciuitate sicut illa de q̄ loquit hystoria p̄ñs? credo ꝙ nõ. Erat qdã bonus vir Ioachi noie marit⁹ susanne mulieris pulchrioris toti⁹ terre: quã parẽtes ei⁹ erudierãt ſm legẽ moysi: ideo erat bona. Notate verba sui parẽtes nutrierãt eaȝ in puerilitate: ideo erat casta in lege dñi. ideo timorosa. Et erãt duo senes iudices de qb⁹ dñs dicit. A seniorib⁹ egressa ẽ iniq̄tas: qui videbãtur regere ppl'm. Iste ioachi sapiẽs erat. ꝛ i domo ei⁹ curia tenebat ꝛ ad eũ ppl's ꝯfluebat. Isti senes videntes susanne pulchritudinẽ auerterũt oculos suos ne viderẽt celũ: ꝛ moti sũt ad cõcupiscẽtiã ei⁹: ꝛ vnus nesciebat de alio Cogitabãt igr̄ qualiter hẽrẽt eã. Erat aũt i domo pomeriũ vnũ ꝛ ibi ingrediebat susanna ad lauãdũ: q2 null⁹ ibi erat. Isti senes cogitauerũt ꝙ abscõderẽt se i viridario. Post prãdiũ erat hec mulier in viridario ꝛ credebat eẽ sola: ꝛ vocauit duas domicellas dicẽs eis. Afferte mihi oleũ ꝛ smigmata bõi odoris: volo me mũdare. Intelligatis bñ mulieres: non erat sicut vestruȝ plurime immũda ſȝ honesta ꝛ pudica intãtũ ꝙ nolebat ꝙ filie viderẽt suas tibias. Nõ erat sicut vos iuuereciida q̄ qñ estis in stuphis nõ veremi vos nudas ponere corã alijs: ꝛ vr̄as facere dissolutões. Male certe studuistis legẽ parẽtũ vestroꝝ: scȝ Adã ꝛ eue q̄ postq̄ȝ peccauerũt fecerũt sibi pizomata ꝛ ascõderũt se. ¶ Isti autẽ duo senes venerũt ad eã vidẽtes eã solã dicẽtes. Dña nũc tenemus vos petẽtes adulterari. Quo dicto fuit multũ stupefacta: nec poterat loq. Et rursuȝ dixerũt sibi. Nisi obedias nobis accusabim⁹ te de adulterio. Dixit susanna. Angustie sũt mihi vndiq̧. si nõ fecero nõ euadaȝ accusatõeȝ vr̄am: si fecero mors mihi ẽ. Verũtñ meli⁹ ẽ mihi incidere in manus hoim q̄ȝ in man⁹ dei viuẽtis ¶ Leuate corda vr̄a vos mulieres q̄ datis corpus vestrũ curialib⁹: monachis: p̄sbyteris. Hec mulier nõ susceperat sacramẽtũ eucharistie: nõ erat baptisata: ñ habebat nisi legẽ Moysi: ꝛ tñ dixit. De⁹ me⁹ vndiq̧ sunt mihi angustie. si tradidero me istis ego dãnabor. si ñ ponar ad mortẽ horribiliter: ꝛ in iacturã toti⁹ parẽtele mee. Elegit tñ sibi mortẽ infamissimã: ꝛ exclamauit adiutoriũ. Et pariter senes clamabãt. Ecce ecce adulterã quã iuenim⁹ cũ pallardo. Ancille susanne erubuerũt: q2 nunq̄ viderãt in ea signũ. ꝛ dixerũt senes. Nos dam⁹ eã vobis in custodiaȝ vsq̧ ad diẽ crastinuȝ. Et ita fuit factũ. In iudicio miserũt q̄strũ parẽtes ꝛ maritũ: ꝛ oẽs fle

bant. Dixerūt illi corrupti iudices. videatis
dñam cū heri essem⁹ in piscina: reperim⁹ eā
simul cōiunctā cū quodā iuuene: q fugit a
nobis q̄r fortior nobis erat. Tūc ois pplus
clamauit lapidet. Susāna aūt erat fiduciā
habēs in dño. Et audita relatōe ꝛ testimo
nio illoꝝ: data ē sñia ꝙ esset lapidata. Ipsa
aūt orauit dicēs: de⁹ eterne q abscōdita no
sti anteq̄ȝ fiāt: tu scis quō falsuȝ tulerūt cō
tra me testimoniū ꝛ ecce morior cū nihil ho
rū fecerīȝ q isti maliciosi cōposuerūt aduer
suȝ me: miserere mei dñe ꝛ vide innocētiaȝ
meā. Tūc ois ppl's festināter eā ducebat cū
tortore. ꝯsiderate o pctōres ꝯsiderate qualis
leticia poterat eē pri ꝛ matri ꝛ amicis. Cū
aūt esset in medio itineris: occurrit qdā iu
uenis q̄ttuordecī annoꝝ ꝛ dixit. inocēs ego
suȝ a sanguine. tanq̄ȝ si diceret: ego appello
ꝙ ista filia moriat. Iste erat Daniel ꝓpha.
Tūc dixerūt iudei. Ista ē iuste cōdēnata. di
xit ipe ꝙ inocēs illa erat ꝛ male cōdēnata:
reducat ad iudiciū ꝛ ego oñdaȝ ꝙ nihil ma
li fecit. Audite filie xp̄s dicit. Lu. xij. Nolite
timere eos q occidūt corpus: aiaȝ aūt occi
dere nō pn̄t: nolite peccare ꝓpter timorē ser
uileȝ. q̄cquid dicāt vobis truffarores nolite
eos timere nec ꝓpter hoc obedire. Dixit igr̄
Daniel ad primū in cathedra sedētē. Inue
terate dieꝝ maloꝝ dic mihi sub q̄ arbore vi-
disti eos sil' cōmisceri? Rñdit sub pruno. Scri
batis. Recte mētit⁹es ī caput tuū. angelus
hodie scidet te mediū ꝛ morieris mala mor
te. Ponat ad ptē: adducat ali⁹ ꝛ dixit Dani
el. dic inueterate dierū maloꝝ sub q̄ arbore
vidisti eos cōmisceri. Rñdit sub cyno. dixit
Daniel. Auditis dñi mei aptū mēdaciū: tu
etiā mala morte morieris sic̄ et soci⁹. Et tūc
ppl's adorauit deū: q̄r liberauit aiam inocē-
tē: ꝛ icepit clamare moriant isti. Et Daniel
tulit sñiaȝ ꝯtra eos ꝙ lapidarēt. Vos muli
eres qñ eccl'iastici vel curiales sequūt vos ꝛ
ꝑcipitāt vos nolite ex eo peccare vt euadatis
v̄bera. Inq̄t ei Ansel. i li. meditatōnū. Scio
dñe ꝙ ꝓ oi eo qd̄ sub celo ē nō debeo pecca-
re. O pctōres si hec mulier de lege Moysi q̄
nec audiuit ꝑdicatiōem dei nec suscepit sa-
cramēta: elegit poti⁹ mori q̄ȝ peccare: quāto
plus vos abstiere debetis? Audite Paulū ad
Heb. x. dicētē. Irritā qs faciēs legē Moysi
sine vlla miseratiōe duob⁹ vel trib⁹ testib⁹
morit: quāto magis putatis deteriora mereri
supplicia ꝛc. q filiū dei ꝯtēnēdo: mādata ei⁹
trāsgrediūt q post baptismū: ꝛ penitētie sa
cramētuȝ redeūt ad vomitū sicut canis. di-
catis mihi vos pctōres q nō solū ponitis ma
n⁹ sup mulieres eaꝝ fragilitates tāgētes:
sed cōmittitis magna adulteria ꝛ fornica-
tiōes: vos estis in lege iesu xp̄i: in lege Mo
ysi q nō habebāt nisi oues ꝛ boues ipi pone
bant ad mortē ꝓ adulterio. Volo dicere ꝙ
si tpe ꝑterito cōmisistis adulteria ꝛ fecistis
defect⁹ corrigatis vos. Vos filie n̄ ꝑmittatis
vos seducere sed resistite sicut Susanna, sa
lutemus virginem di. Aue.

¶ Ascēde ad me ꝛc. More solito mouetur
questio theologalis: fundata i euāgelio pre
sentis diei: termiata ꝑ mgr̄os nr̄os theolo-
gos: ꝑsertim ꝑ Richardū de media villa in
iiij. di. xxix. Euāgeliū loquit de vna muliere
q̄ fuit capta in adulterio: quā xp̄s absoluit.
Quero vtrū de⁹ possit remittere culpā mor
talē sine satisfactōe aliq̄. Dicit ille doctor ꝙ
remittere culpā sine pena nō solū ē deo pos
sibile: imo aliqñ est deo multū decēs ex sua
mia. Et si dicat ꝙ culpa sine pena ē inordi-
nata. Dico ad hoc multipliciter. Primo ꝙ n̄
est aliq̄ culpa q̄ nō habeat aliquā penā vel
inflictā vel cōtractā. vñ Aug. in li. ꝯfessionū.
Iussisti dñe ꝛ ita factū ē: vt sit sibiipsi pena
ois inordinat⁹ affect⁹. Alio modo solue et
dic ꝙ xp̄s ptulit penā in cruce pro pctis no
stris: nō solū originalib⁹: sed etiā mortalib⁹
iō si placet dño nūc remittere culpā sine pe-
na ipsi⁹ pctōris: nō solū est possibile ipi deo
immo decēs ꝛ sūma mia. sicut isti adultere
dimisit culpaȝ sine pena: ꝛ latroni in cruce.
Leuate corda vr̄a recordamini eoꝝ q̄ dixi heri
venitis ad semonē vt videatis amatores ve
stros ꝛ defertis pater noster ex auro: ꝛ defer
tis vestes pulcherrimas vt sitis decētiores:
ꝛ de istis nō cōfitemini. Dixi heri ꝙ si habe
atis vnā cām in iudicio ꝛ velitis ꝓbare ꝑ i
strumentū viciosuȝ: totū nihil valet. dicetis
forte: nos habem⁹ sctōs q orabūt pro nobis
ꝛ saluabimur ꝛ iungem⁹ man⁹ ad celū di-
cēdo dñe miserere nr̄i: q̄r peccauimus tibi.
Verū dicitis sed nō totū. Habet eñi extra d̄
censibus exacto. ꝛ ꝓcuratiōibus ca. Exigit
ꝛ. c. Felicis lib. vi. ꝙ eps visitās suā diocesiȝ
ꝓcuratiōeȝ recipiet vnius diei: si ꝑsonaliter

visitauerit:si autē nō visitauerit ꝑsonaliter
nō recipiet ꝓcuratōes. Leuate corda vestra
habētis aliquē epm in ista ciuitate:q̄n visi
tat vnā parrochiā dꝫ recipere refectōeꝫ mo⸗
deratā.si aūt ꝑ aliū visitet nō dꝫ aliq̄d acci⸗
pere. O pctōres audite Ezechielē ꝓphetā q̇
nunq̄ꝫ mētit̄ dicētē. Ezechiel.xxiiij. Terra
cū peccauerit mihi vt p̄uaricet̄ extēdā ma⸗
nū meā suꝑ eā:⁊ imittā in ea famē ⁊ inter⸗
ficiā de ea hoīem ⁊ iumētuꝫ ⁊ si fuerit tres
viri isti in medio eiꝰ Noe Daniel ⁊ Job. Ipi
iusticia sua liberabūt aīas suas:nec filios
nec filias liberabūt. Dn̄i burgēses vult̄ hr̄e
refectionē regni celoꝝ: vultis habere lega⸗
tū ⁊ cōplemētuꝫ testamēti dn̄i nr̄i iesu xpi:
opꝫ ꝙ habeatis ꝑ vosmetipsos visitādo pso
naliter.potestis vos cōmendare Job q̇ fuit
patiētissimus:⁊ Daniel q̇ hodie cōdēnauit
senes: ⁊ Noe q̇ euāsit ꝑiculū diluuij ī archa
virginis marie:⁊ oībus sctis:potestis etiaꝫ
hr̄e indulgētias. Ro.pon.nisi vosipsi appo⸗
natis manū nullū fructū potestis acquire⸗
re:sed ego ipse inuito vos ad dānationē eter
nā. Igit̄ o pctōres excecatissimi exꝑgiscimi
dimittatis pctā:scādala:vsuras:rācores:⁊
operamini bonū. Et sic ꝑsonaliter visitabit̄
epatum vr̄m ⁊ ascēdetis ad mōtē grē. Iu⸗
xta verba the.preassumpti. Ascende ad me
in mōtē ⁊ esto ibi.⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a ascēsiōis spūalis demōstratiua.

¶ Quantū ad primā partē duo tanguntur
principaliter.
Primo formidanda ꝯdēnatio:cū dr̄.dephen
sam in adulterio ⁊ scribat in terra.
Scd̄o preterite vite emēdatio cū dr̄.vade ⁊
amplius noli peccare.

¶ Istud euangeliū est pulcherimū.⁊ scribi
tur Johan.viij. Ubi dr̄ ꝙ ꝑrexit Jesus ī mō
tē oliueti:⁊ iterū de mane venit in templū.
Hic dicit Aug.ꝙ cū in xp̄o eēnt tres virtu⸗
tes.s.veritas:māsuetudo: ⁊ iusticia vt dicit
p̄s. Propter veritatē:⁊ māsuetudinē: ⁊ iu⸗
sticiā:⁊ deducet te mirabiliter dextera tua.
In duabus primis nō inuenerūt calūniā:
sed in tertia voluerūt ponere scādalū. Chri
stus oīs virtutes habuit ⁊ presertim istas
tres.s.veritatē:māsuetudinē:⁊iusticiā. ¶ De
prima Math.xxij. Magister scimus q: ve
rax es ⁊c. Et sic cōfutabat phariseos verita
te. ¶ De scd̄a dicit Bona. in lib.de arbore vi
te ad insinuandū māsuetudinē saluatoris
⁊ miam. amorosus iesus in cruce pēdēs pe⸗
ctus suū ondebat aptū. Habebat eīn tātaꝫ
māsuetudinē ꝙ nullū cōfugientē ad eū re⸗
mittebat:sed oībus dabat grām suā. Scri⸗
be ⁊ pharisei vidētes eiꝰ māsuetudinē:⁊ ꝙ
a ppl̄o plurimū diligebat̄ inuidebāt ei:⁊ iō
cōspirauerūt in eū dicētes:ꝙ abundās erat
ꝑ iusticiā. Et sic hodie adduxerūt sibi muli⸗
erē deprehēsaꝫ in adulterio ⁊ statuerūt eā ī
medio ⁊ dixerūt ei v̄ba vite p̄dicātis. Ma⸗
gister:hec mulier mō dephēsa est in adulte
rio.lex Moysi dicit:ꝙ tales debēt lapidari
tu vero q̇d dicis: Hoc aūt q̄rebant [vt dicit
Greg.] vt ab vtraq̄ꝫ ꝑte ipm̄ caꝑe possent.si
iudicaret ageret ꝯtra māsuetudinē ⁊ mīaꝫ:
si dimitteret ꝯtra iusticiā. Loquor vobis do⸗
minis ⁊ mulieribꝰ vxoratis:vobis viris ec⸗
clesiasticis ⁊ religiosis q̇ iuramētū ⁊ ꝓmissū
⁊ votū oī ex ꝑte violat̄:si fas eēt ⁊ lex xp̄i ꝑ⸗
mitteret estis lapidādi:⁊ q: lex noua nō pa
tit̄ ꝙ ꝓpter hmōi vicia lapidemi:iuito vos
ad oēs diabolos īferni. Postq̄ꝫ scribe ⁊ pha
risei dixerūt xp̄o q̇d dicit̄ de hac muliere:nū
q̇d dꝫ mori: Ipe aūt iclinauit se deorsū ⁊ scri
psit digit̄ ī terra. Et dicit glo.ꝙ scripsit pctā
oīm iudicū ⁊ oīm magnatū ciuitat̄ q̄ erāt
ſm Aug.nūero.lx.⁊ oēs mulierē accusabāt
Cū aūt ipi accusatores scripturā xp̄i aspice
rēt incipiēdo a seniorib' oēs recesserūt vnꝰ
post aliū dubitās ne si diutiꝰ ibi manerent
turba eos lapidaret.erāt eī ipsi multis īuo⸗
luti pctis. Et tūc iesus erexit se dicēs.muli⸗
er vbi sūt q̇ te accusāt:nemo est vt video.di
xit mulier:nemo dn̄e. Hic dicit Bern̄. O bo⸗
ne iesu ꝓpter māsuetudineꝫ q̄ de te p̄dicat̄
currimus post te:sciētes q: neminē despicit̄
ad te fugiētē.quāta māsuetudine suscepisti
publicanuꝫ penitētē:magdalenā cōfitentē
⁊ deprehēsaꝫ in adulterio: latronē in cruce
pēdētē. Et sapiē.xi. misereris dn̄e oīm:⁊ ni⸗
hil odisti eoꝝ q̄ fecisti: ſ illos q̇ te crucifixe⸗
rūt ad penitētiā ꝓuocabas. Ideo mulieri di
xit.vade:⁊ noli ampliꝰ peccare:⁊.ego remit
to iocūde qd̄ factū est: sed caue ne ampliꝰ tibi
ꝯtingat. O pctōres vultis saluari aut dāna
ri: Dānati scribunt̄ in libro diaboli: sicut ho
die scribe ⁊ pharisei fuerūt scripti ꝑ ipm̄: ſ

noia τ opa iustoꝝ in libro saluādoꝝ scribun tur. vñ Jere.xlij. Dñe oēs q̄ te dereliquūt cō fundent: recedētes a te in terra scribentur. pctm̄ iude stilo ferreo scriptū est. Jere.xxvij. Scriptura facta in lapide faciliter delet et deponit: sed pctm̄ scriptum in ferro.i.corde duro difficili⁹ remouet. sed facili⁹ deponit in ferro scriptuꝫ ꝙ pctm̄ i aia. O pctōres si vultis saluari capiatis verbū qd̄ xp̄s huic mulieri dixit.s. vade τ ampli⁹ noli peccare. Ubi duo notantur.

Pmo pcti dimissio: τ tāgitur cū dr̄. vade.

Secūdo grauis deprehensio. cū dr̄. noli am- plius peccare.

¶ Dimittatis ergo pctā τ ꝯfiteamini. nō di sponatis vos ad peccāduꝫ sicut faciꝰ de die in diē: τ miserebit vr̄i de⁹ pr̄ noster q̄ ita est pius sicut vnꝗ̄ fuit: q̄ deducet vos in terrā desiderabilē. Juxta verba thematis preas- sumpti. Ascende ad me in τc.

¶ Quātū ad scdāꝫ pteꝫ vultis dn̄i mei ascē dere ad mōteꝫ grē opꝫ fortiter ambulare qꝛ via lōga ē difficilis τ piculosa. si ergo volu- mus oꝫ ponere pedē in qrto gradu qui ē cō fessio. Audite Gra. de pe. di.i. Nō est sperā- da venia criminis: vbi taciturnitas fuerit cō- fessiōis. Dixim⁹ aliqs cōditōes ꝯfessionis: se quit qrta: ꝙ ꝯfessio dꝫ eē clara τ nuda. Ha- bem⁹ ad hoc textū: auctoritatē: silitudinē τ figurā. Vñ ꝓpheta. reuela dn̄o cām tuā. Sa lo. in ꝓuerbijs.xxviij. Qui abscōdit scelera sua nō diriget: q̄ aūt ꝯfessus fuerit τ reliq- rit ea miāꝫ ꝯsequet. vñ xp̄s. Luc.xxvij. Ite ostēdite vos sacerdotib⁹. ꝗ̄ vētis etiā silitu- dineꝫ in Boe.i. de ꝯsola. Prosa.ij. Si operā medicātis expectas: necesse ē vulnus tuuꝫ detegas. O pctōr vis saluari: opꝫ ꝙ ꝯfitea- ris clare distincte: sine palliatōe aut celatiōe.

Pmo certū nō ponēdo sub īcerto aut dubio

Scdo astutia verborum confessionem non inuoluendo.

Tertio pctā nulla excusatione palliādo.

¶ Dico ergo pmo ꝙ nudeꝛ apte dicatꝗ pctm̄: nō ponēdo sub īcerto: nō celādo neq̄ palli- ando sicut dicit Boeti. si expectas sanari a medico: opꝫ ꝙ tu ondas illi vuln⁹: aliter nō posses curari. Sꝫ dixerūt aliq pr̄ tot sūt fa- tuitates i matrimonijs iter virū τ vxorē ꝙ est mirabile: debem⁹ ne dicere illa ꝯfessori? Dico ꝙ sic; ꝟ nō debes dicere taꝫ infamiter τ taꝫ turpiter sicut lenones in lupanari: sed ita ꝙ ꝯfessor possit distinguere pctm̄ a pctō vt cū tu cognouisti mulierē cōsobrinā vxo- ris tue qn̄ scis ꝙ ita est nō est vxor tuā nec pōt petere debitū donec fuerit dispēsatū: τ es excōicat⁹ τ ipa ē meretrix tua. iō dic pla ne τ nude casuꝫ in se. Nō etiā ponatis i du- bio qd̄ ē certū: vt si qrat a vobis: hētis aliqd de alieno: τ sciatꝗ vos hr̄e: nō dicatꝗ credo ꝙ sic: ꝟ dicatꝗ nō vel ita. postea si cōfessor descē dat ad pticularia: nō excusetꝗ vos si sciatis eē vexꝝ. puta vos vsurarij de cōtractib⁹ vr̄is. τ vos mulieres i pōderib⁹ vr̄is. nō dicatis ꝙ nō potestis hr̄e qd̄ posuistis in mercātijs. si cut dicūt aliq ꝙ nisi facerēt malā mēsuraꝫ nō possēt seipos saluare. τ vos cāpsores qn̄ apportat vobis vnū frustꝝ auri qd̄ ē leui⁹ ꝺ trib⁹ aut qttuor granis: vos dicitꝗ ꝙ ē q̄nꝗ̄ τ facitis soluere duos solidos de antipodio vos teneri ad restitutōeꝫ. Uos igr̄ o mulie res peccatrices dicite plane defect⁹ vr̄os i p- ticulari. nō ei sufficit dicere. pr̄ ego n̄ fui ita honesta i matrimonio sicut debui: si es secu ra ꝙ aliqd̄ pctm̄ mortale cōmisisti: ꝟ oꝫ dice re illd̄ pctm̄ mortale. Cōfessio etiā sic dꝫ esse nuda ꝙ penitēs nō dꝫ excusare pctm̄. Casus ē patēs. ille ei q̄ habuit vnā iuuēculā p me- diū alicui⁹ macqrelle: nō dꝫ se excusare sup eā. sicut nec illa q̄ dixit ꝙ fuit tētata: ita ꝙ tētator ꝯpulit eā facere qd̄ voluit sicut aliqs ribald⁹ vel leno. Aliq dicūt excusādo pr̄ ego suꝫ tm̄ habituata ꝙ nō possuꝫ resilire. Alia celat pctm̄ magnū τ graue in ꝯfessōe vt ꝯfes sor credat ipaꝫ eē bonā mulierē τ pbā τ nō malā τ accedit aliū ꝯfessorē dicēdo illd̄ pctm̄ graue. Jn tali casu illa mulier tenet ꝯfiteri oīa pctā pri⁹ cōfessa τ etiā illa pctā de qb⁹ du bitat ꝙ sūt pctā mortalia. ꝺ pñia di.v. Quē penitet. De⁹ ei suā veniā nō dimidiat. Poni te igit penā ad faciēduꝫ cōfessionē nudā et clarā τ aptā. qd̄ si feceritis securi eritis τ faci liter peruenietis ad montē gratie.

¶ Dn̄ica quarta.xl. Sermo.xxxvij.

Scende ad me in montem: τ esto ibi. Abraham habuit duos fi lios: vnū de ancilla: τ vnū ꝺ libera. ad Galathas.iiij.

Si retinuistis doctrinā heri habitā dn̄i mei debetis moueri ad incipiēdū bn̄ agere ꝛ laborare pro salute aiaꝝ vestraꝝ.credo ꝙ nūc venitis ad sermonē ad audiendū aliqđ qđ sit ad laudē dei: salutē vr̄am ꝛ edificatiōez primi. Et certe visa qualitate ꝑsonaꝝ hic assistētiū ꝛ ꝗtitate possuz dicere verbū euāgelij.vnde ememus panes vt mādicēt hi? q: ꝓpheta Isa.dicit. In domo mea nō ē panis. Uos estis numero mlti ꝛ venistis oēs [vt arbitror] ad hn̄dū refectionē spūalem. dare est difficile panē illi qui nō habet. Sz habeo cōsiliū christi Lu.xi.dicentis. Amice comoda mihi tres panes:qm̄ amicus meus venit de via:ꝛ nō habeo q̇d ponā ante illuz Iste amicus a quo debem⁹ mutuare panes est xp̄s:cui debem⁹ q̄rere tres panes:scz intelligentiā beniuolentiā ꝛ cōsummationē. Intelligentiā ad prosequēdū. Beniuolētiā ad audiēdū.Diligētiā ad cōsequēduz. Hodie dn̄i mei ꝛ frēs i xp̄o iesu dilectissimi habetis epistolā tāgētē hystoriā pulcherrimā ad vtrūqꝫ sēsuz.hodie est dn̄ica quarta quadragesime:ꝛ septima septuagesime: in qua septuagesima inceperat fletū ꝛ lamētatōez preuaricationis Ade.hodie ecclesia incipit nos consolari. sicut patet in principio misse vbi dr̄. Letare hirl'm.i.ꝯscia: tu q̄ fuisti i fletu ꝛ lamētatōe letare. Scđo ꝓponit nobis epl'a q̄ ponit duos filios:vnū de ācilla ꝛ vnū de libera. Primus de ancilla ꝫm carnē. Secūd⁹ spūaliter ꝑ grām ꝛ ꝑ miraculū. et ille sic natus habuit hereditatē paternā.sic nos si sumus ꝑ grām regenerati habebim⁹ hereditatē paternā. Euangeliū nō vult nos deficere in deserto:sed ideo offert nobis panes vt eam⁹ in terrā promissiōis:q̄ est hereditas nr̄a. Epistola in sūma tria tāgit.s. iudiciū electōis ꝛ reprobatōis: iudiciū meriti ꝛ offensionis:iudiciū benedictōis ꝛ maledictionis. De p̄io ad Ro.ix. Anteꝗ aliq̇d boni vel mali fecissz Jacob dilexi:Esau aūt odio habui. De scđo Gen.iiij. Si bn̄ egeris recipies.sin aūt male: in forib⁹ pctm̄ tuū aderit. De tertio Deute.xi. En ꝓpono in cōspectu vr̄o hodie bn̄dictōez ꝛ maledictionē:bn̄dictionē si obedieritis mādatis dn̄i:maledictionē aūt si nō audieritis mādata dn̄i. dn̄i burgēses leuate corda vr̄a: vos estis hic in eccl'ia duo sūt modi filioꝝ:q̇dā ꝓ hereditate paradisi:alij pro hereditate inferni. De q̇bus erim⁹ nos:tangatis pectora vr̄a:nemo scit [ait sap.] Eccle.ix. An odio vel amore dign⁹ sit:s; oia seruant in futuꝝ. Mali sūt scripti in libro diaboli:s; illi qui ꝑseuerabūt in virtutib⁹ sūt de numero saluādoꝝ ꝛ scripti in libro vite. ꝛ qui viuūt i pctis nisi emēdent sint certi de dānatōe. Ideo remediū ē cū lachrymis ꝛ fletib⁹:vt emēdem⁹ in hūilitate corda nr̄a faciēdo pniaz. Recurramus igit ad supnā ciuitatē hirl'm q̄ sursū ē.i.ad matrē dn̄i nostri iesu xp̄i di. Aue.

¶ Ascēde ad me ꝛc. More assueto mouetur questio fundata i euāgelio hodierno:qđ loquit de miraculo q̇nqꝫ panū multiplicatorū ꝛ duoꝝ pisciū: terminata ꝑ mgr̄os nr̄os theologos ꝛ presertiz ꝑ Bona.di.xxviij.scđi. Utrū in panibus multiplicatis fuerit rō seminalis ad talē multitudinē. Dicit ille doctor ꝙ tres sunt rōes ꝑ quas aliq̇d pōt multiplicari.s.causales semiales ꝛ obediētiales Causales hn̄t tria noia.aliqn̄ vocant p̄mordiales ꝛ aliqn̄ ydeales:aliqn̄ causales. Primordiales sūt in mēte diuina. Seminales sūt cāe naturales ꝫm q̄litates seq̄ntes ꝫm q̄s aliq̇d naturaliter est producibile bonis. Obediētiales sunt i creatura respectu subiectōis creature ad deū:ꝛ oī potētie diuine. Et dicit Bona. ꝙ sicut in costa Ade nō erat rō seminalis:sic nec etiā i multiplicatōe panis s; solū rō obediētialis ꝫm ꝙ talis materia panis erat in potētia obediētiali respectu dei vt multiplicaret. ¶ Leuate corda vr̄a timetis dānari vos oēs tot q̄t estis hic:vbi eritis infra.xl.annos:timetis ne ire ad oēs diabolos. vos dicitis ꝙ est extraneum dicere. verū est certe: sed duri⁹ erit sentire qn̄ erimus dānati. ¶ Habetis decretalē i antiq̇s de sn̄ia excōicatōis ca.quāte. Agētes ꝛ ꝯsentiētes pari pena puniunt. Ad idē ē. C. de episcopis ꝛ clericis.l.si queꝗ.quotiēs par culpa ligat ꝛ equat:par pena comitet. ¶ Casus est patēs dn̄i burgēses capiatis casuz ꝙ ab vno die fuerint capti duo viri eccl'astici:duo nobiles:duo burgēses:ꝛ due mulieres:ꝛ habeāt ꝓcessuz in parlamēto ꝛ sint ꝓ eadē cā. vnus sacerdos fuit submersus. vn⁹ burgensis suspēsus. miles decollatus:ꝛ vna mulier cōbusta:q̇d ē de illis q̄s remiserūt ad carceres q̇ in silibus peccauerūt. Uos q̇ vaditis

visuꝫ illos incarceratos:dicatis illis ꝙ faci
ant bonū vultuꝫ:ꝙ gaudeant:ꝙ tripudiāt
q2 eoꝝ socij sunt mortui.Dico ꝙ ipsi non de
bent gaudere.Quia decretalis ⁊ imperator
dicunt:ꝙ qūcunqꝫ aliq̇ sunt in pari delicto
debēt sil'i pena puniri.Dn̄i mei nunq̇d sunt
aliq̇ in inferno q̇ similiter peccauerūt sicut
⁊ vos.Jō xp̄s dixit Lu.xiij. Nisi pn̄iam ege
ritis oē simul peribitis.Hugo de sctō victo-
re in tractatu de aīa dicit. Quid de amato-
rib⁹ hui⁹ seculi:luserūt:riserūt:biberūt:⁊ in
bonis dies suos duxerūt:tāgebāt tympanū
⁊ lyrā:in puncto ad infernū descēderūt. De
taꝫ parua leticia q̄ꝫ magna est ruina:de taꝫ
parua gloria q̄ꝫ grauis pena. qđ nos sum⁹:
ipsi fuerūt:⁊ qđ ipsi fuerūt:nos sumus:⁊ qđ
ipsi sunt nos erim⁹.Dn̄i intelligatis bn̄. au
deo asserere ꝙ si infern⁹ eēt apt⁹ viderem⁹
ibi quadraginta milia p̄sbyteroꝝ et mulie-
rū:consiliarioꝝ: aduocatoꝝ qui om̄s tanta
mala nō fecerūt q̄ta fecimus nos q̇ adhuc
residui sum⁹. ¶ Dn̄i ecclesiastici audite me:
arrigite aures vr̄as.Btūs Hiero.sup Ma
the.dicit:ꝙ tria sunt pctā ꝓpter que syna
goga iudeoꝝ ruinā minabatur.
Primū est auaricia per quā templū dn̄i pro
phanauerunt.
Scđm indeuotio per quaꝫ labijs ⁊ non cor
de laudauerunt.
Tertiū ypocrisis solū nomen sctītatis ⁊ nō
vite retinens.
¶ Unde Ezechie.xvi.Soror tua samaria di
midiū pctōꝝ tuoꝝ nō peccauit.dicebat xp̄s
Faciā vos mori morte horribili ⁊ nisi peni-
tentiā egeritis oēs simul pibit̄. Cā destru-
ctōis iudeoꝝ fuerūt tra vicia.s.auaricia in-
deuotio ypocrisis. ¶ Dn̄i burgēses dicatis
mihi q̇d peius aut vēdere in tēplo ea q̄ deo
sacrificant̄:aut vēdere oblationes ⁊ dare bo
na eccl'ie meretricib⁹:cōmittere symōias:et
vēdere sacramēta:negociari an̄ faciē salua
toris. Quid pei⁹ q̄ mulieres sub noīe deuo
tōis venire ad eccl'iaꝫ ad oñdēdū suā carnē:
q̇d pei⁹ q̄ꝫ portare tunicā sctītat[vt religio-
si nr̄i isti⁹ tēporis] ⁊ tenere meretrices i ca
meris suis ⁊ scādalisare totū mūdū:Hoc tā
git vos dn̄e ep̄e:q̇ pmittitis ꝙ dom⁹ ⁊ appo
thece aperiant̄ hodie sicut heri ad vendēdū
sicut heri ⁊ negociādūꝫ.Dicatis o pctōres q̇
multipliciter deū offenditis:ꝙ nisi de⁹ mise
reatur vestri eritis dānati. Et sicut ille ē in
carcerib⁹ cui⁹ socij sūt mortui:⁊ nō expectat
nisi tortorē ⁊ sentētiā diffinitiuā iudicis:ni
si dn̄i in parlamēto misereant̄ ipsi⁹:sic ⁊ nos
qn̄ viuim⁹ in pctō debem⁹ expectare torto-
rē inferni.Ut man⁹ eius effugiamus prece
mur deū vt nostri misereat̄: cōmēdemusqꝫ
illi vitā nr̄aꝫ vt tādē venire possim⁹ ad mō-
tē gr̄e.Dimittam⁹ valleꝫ miserie:⁊ ascēda-
mus ad mōtē gr̄e.Juxta verba the.preassū
pti. Ascende ad me ⁊c.
¶ Jn isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scđa ascēsiōis spūalis demōstratiua.
¶ Euangeliuꝫ duo continet.
Primo virtuosaꝫ pfectioneꝫ.
Scđo meritoꝝ cumulationem.
Primū notatur ibi.facite illos discumbere.
Scđm ibi.colligite q̄ supauerūt fragmēta.
¶ Una die cū xp̄s veniret de p̄dicatōe seq-
bat̄ eū multitudo copiosa.⁊ dixit Philippo.
Unde ememus panes vt mādūcēt hi:Et di
xit philippus.Dn̄e hic est vn⁹ puer habēs du
os pisciculos ⁊ q̇nqꝫ panes ordeaceos.⁊ ille
puer[vt dicit Guiller.parisien̄.]erat marci
alis.sed q̇d inter tātos:ducētoꝝ denarioꝝ
panes nō sufficerēt eis. Jp̄e aūt iesus scie-
bat q̇d eēt factur⁹.Jō dixit discipulis[cum
esset ibi fenū multū in loco illo]Facite eos
discūbere.⁊ dedit virtutē multiplicatiuam
panib⁹:⁊ comedit vnusquisqꝫ q̄tū voluit.
Erat aūt multitudo viroꝝ[exceptis mulie
rib⁹ ⁊ puulis]q̇nqꝫ milia.Uos dn̄i velletis
habere taleꝫ ꝓuisorē:opꝫ dimittere omnes
escas ⁊ euacuare oēs illos cibos de egypto:
q̇ sunt voluptates mūdane. Delicata est di
uina ꝯsolatio:⁊ nō dꝫ dari nisi dimittētib⁹
aliena.¶ Sed qui sunt isti panes et pisces:
Greg.in homelia dicit.miracula iesu xp̄i ve
ra sunt.Sꝫ p hoc qđ factū est corporaliter:
refectio spūalis intelligi dꝫ.de qua debem⁹
refici spūaliter.Et de ista loquit̄ xp̄s.Ma
thei.iiij.Nō in solo pane viuit hō:ꝟ in oī ver
bo qđ ꝓcedit ex ore dei. ¶ Un̄ decretalis in
antiq̇s de officio iudicis ordinarij ca.inter
cetera dic̄.Int̄ cetera q̄ ad salutē spectāt po
puli xp̄iani pabulū verbi dei maxie sibi no-
scit̄ necessariū. Un̄ Amos.viij. Emittā fa-
mē i terra:nō famē panis ꝟ audiēdi vbū di:
siue desideriū auditōis vbi dei. Puer habēs

quinqꝫ panes ē doctrina euāgelica de qua quilibet prelat⁹ eccl'ie dꝫ nutrire suos subditos. ꝑmē ad Co꞉.xiiij. In ecclesia volo qn qꝫ verba sensu meo loq̄. Et glosa ibi dicit ꝙ in eccl'ia sunt qnqꝫ verba: scꝫ timēduꝫ: agēdū: credēduꝫ: sperāduꝫ ⁊ fugiēduꝫ. dicit Paulus. habeo qnqꝫ verba quib⁹ volo aīas vr̄as nutrire. sicut corpus nutrit̄ pane corpali: sic aīa nutrit̄ pane spūali. ¶ Iste panis diuiditur in quinqꝫ partes.

Prīa ps sunt articuli fidei: q̄ sunt credēdi.
Scd̄a precepta legis: q̄ sunt agenda.
Tertia pctā mortalia q̄ sunt fugiēda.
Quarta pene inferni: q̄ sunt timēde.
Quinta gloria paradisi: q̄ est spanda.

¶ Panes sunt ordeacei. Grana ei ordei sūt rudia: sic etiā articuli fidei sunt difficilis cōphēsiōis. Et iō difficultas quā hꝫ intellect⁹ ad ꝯprehēdēduꝫ ē dura: ſ dulcedo q̄ ē intra est magna. Precepta sūt difficillima illis q̄ nō hn̄t volūtatē obseruādi ꝑcepta: alijs sūt dulcia. Relinq̄re pctm̄ est difficillimū volētib⁹ viuere ꝭm sensualitatē. Pene iferni sūt dure ⁊ difficiles ad portādū: debem⁹ desiderare ad illas penas nō venire. Leticia paradisi ē dura nō cōsiderātibus. Sed ꝯsiderātibus ꝙ de⁹ dꝫ nos beatificare est. dulcis. Pꝛimus est animi delectatio. Scd̄s est spes. Prouer. xiij. Spes q̄ differt̄ affligit aīꝫ Christus fecit eos discūbere sup fenū. Isa. xl. Oīs caro fenū ⁊ oīs gl'ia ei⁹ quasi flos agri. Debem⁹ sedere super fenuꝫ. i. dimittere hāc miserrimā vitā ⁊ ponere eā sub pede: ſ aliā desiderem⁹. Quis hec faciet: Vultis ꝙ loquar oīb⁹. vos dn̄i eccl'astici: burgēses scholares ⁊ mgr̄i comedetis ne de his panib⁹: seruatis legē dei. caueatis a pctis. Timetis penā iferni ⁊ desideratis gl'iaꝫ paradisi. Utinā esset hic btūs Bernar. de ꝯtemptu mundi. ⁊ in sermone vidi aliqn̄ quinqꝫ viros. et q̄d nisi malignos arbitrarer. Prim⁹ comedebat sabulū. Scd̄s existēs ante locuꝫ immūdiciaruꝫ vescebat̄ fumo ⁊ immūdicia illi⁹. Terti⁹ fornaci vehemēter ardēti assistebat ⁊ cōedebat scītillas ab igne exeūtes. Quart⁹ supra pinaculuꝫ flās vētuꝫ ab vtraqꝫ pte comedebat ⁊ cū vēt⁹ sibi deficiebat flabellus sibi ministrabat ⁊ soli sibi dabat. Quint⁹ ceteris irridēs proprijs dētib⁹ carnes ꝓprias lacerabat, dicit Bernar, nō est ille cib⁹ queꝫ comedere statui. Occurrit igit̄ ad mentem meā. Afflictus sum ⁊ humiliat⁹ suꝫ: q꞉ oblitus suꝫ comedere panē meuꝫ. Dicit Bernar. Ego fui in vna platea in qua erāt qnqꝫ viri distātes. Quidā comedebat sabulū ⁊ significat auruꝫ. Scd̄s bibebat fumū laternaꝝ: ⁊ sūt luxuriosi. Terti⁹ erat ꝓpe fornacē ⁊ sūt iracūdi. Quart⁹ accipiebat vētuꝫ vndiqꝫ et qn̄ nō erat dabat sibijpsi. isti sūt supbi. Quintus ceteros irridēs carnes ꝓprias lacerabat ⁊ significat detractores. Isti erāt valde pallidi ⁊ macri. ⁊ cogitaui videre hoc ⁊ memorat⁹ suꝫ: q꞉ hoc ē q꞉ obliti sūt comedere panē suū. De quib⁹ panib⁹ imediate dixi. O filij hoīm nō est hic cib⁹ de quo debetis nutriri. nunq̄d eritis sic pingues: Nunq̄d hodie comedit̄ talis cib⁹ parisi⁹: Uere Bernar. dicit ꝙ nō est hic cib⁹ quē comedere debem⁹: sed debemus cōsiderare ⁊ comedere illuꝫ panē: scꝫ padisi. De q̄. Io. vi. scribit̄. Nisi māducaueritis carnē filij hoīs ⁊c. Et de isto dꝫ Sapi. vij. Oīe aurū in cōparatōe illi⁹ arena ē exigua ⁊ tanqꝫ lutuꝫ existimabit̄ argētū in cōspectu illi⁹. Sūt aliqui q̄ posuerūt corda in magnis bonis tpalibus. ⁊ alij symoniaci qui habēt bn̄ficia quibus nō sunt digni: de quibus nō nutriunt paupes: sed potius canes ⁊ meretrices. ⁊ sūt ceci q̄ nihil vidēt eorū que ad necessitatē salutis sunt. Uos dn̄i eccl'astici qn̄ nō habebatis bn̄ficia: murmurabatis cōtra pluralitatē bn̄ficioꝝ: ⁊ faciebatis argumenta diffinitiua ⁊ fortissima: ſ modo dimisistis theologiā speculatiuā ⁊ venistis ad practicā. vn̄ ps. Dedit eis regiōes gētiū ⁊ labores populoꝝ possederūt. ad q̄d ad nutriēduꝫ meretrices: nō vere sed ad seruāduꝫ iura eccl'ie vel pauperuꝫ. vnde ps. Ut custodiāt iustificatiōes eius: ⁊ legē eius requirāt. domini mēdicātes ⁊ ecclesiastici nos viuimus de ecclesijs: mirum si vnus capiat onus aliaꝝ animaꝝ qui suā regere nō pōt. Uideatis ergo ꝙ periculosuꝫ sit habere plura beneficia. Apoca. xvij. Uidi mulierē sedētē super bestiā coccineaꝫ plenā nominibus blasphemie: habenteꝫ capita septē ⁊ cornua decē: ⁊ mulier erat circūdata purpura ⁊ coccino: et inaurata auro et lapide precioso: et margaritis: habens poculuꝫ aureuꝫ in manu sua plenuꝫ abhominatione ⁊ imūdicia fornicatōis eius: ⁊ in fronte eius nomē scri

p^9oz ministeriū. Babylō magna mr̄ fornica
tionū ꝛ abhoīationū terre. et vidi mulierē
ebriā de sanguie sctōꝝ ꝛ de sanguie martyrū
iesu. recitat Johānes ꝙ mulier portabat po
tuz ad inebriāduz hoīes. quot sūt in ista ci
uitate qbus eēt vtile ꝙ de⁹ mitteret diluui
uz sup terrā? quot sunt adulteri. q̄t homici
de: qui ꝯtinuāt vitā suā malā. quot sūt etiā
qui portāt ignē. i. rancorē malas diffamati
ones hoc pʒ satis in cōitatib⁹. quot sūt etiā
qui capiūt vētū supbie ꝛ qn̄ nō habēt vētū
capiūt sufflatoriū. i. officia in curia vt habe
ant ventū supbie. Quot sūt etiā qui come
dūt carnes crudas lacerātes ꝛ corrodentes
famā pximi. De quibus ps. Deuorāt plebeꝫ
meā sicut escaꝫ panis. Nunqd est magna in
uidia qn̄ proxim⁹ videt maluz alteri⁹ ꝛ gau
det: ꝛ tristaꝛ de bono illi⁹? Nō est cib⁹ vester
o pctōres: nō est istud poculuz qd bibere de
betis. Ro. vi. Quē fructū habuistis in illis
in quib⁹ nūc erubescitis? Quid supest vobis
de delectatōibus mūdanis? qd de imundis
actibus? certe nihil nisi pctā ꝛ mortis eter
ne incēdiū. Suadeo vobis q̄ztū possuz i do
mino vt si hacten⁹ de istis cibarijs comedi
stis n̄ sit graue vobis dimittere: ꝛ panē iesu
xpi degustare: quē ipse suis ꝓprijs manib⁹
preparauit. Juxta verba the. preassumpti.
Ascende ad me in montē ꝛc.

¶ Quantū ad scđam partē. Vultis saluari
o pctōres deus det vobis grām. a principio
quadragesime mens mea sp fuit vos intro
ducere in terrā ꝓmissionis p quā ego intel
ligo requiē btitudinis. A principio aūt po
sui sex statōes siue gradus vbi tabernacula
nostra figere debem⁹ sicut filij israel i deser
to posuerūt. Dixi de quattuor ꝛ sumus nūc
in fine quarti. s. de ꝯfessiōe de qua vidimus
aliquas ꝯditōes. Restat videre vltimā q̄ ē:
ꝙ cōfessio sit volūtaria ad hoc ꝙ sit bona ꝛ
fructuosa. ¶ Habem⁹ tertū: figurā: rōꝫ: ꝛ au
ctoritatē. Math. x. Vade ostēde te sacerdoti
bus ꝛ offer mun⁹ qd Moyses p̄cepit i testi
moniū illis. Figura hr̄ Leui. xiiij. Ille q̄ de
bebat eē mūdus a lepra portabat ad tēplū
duos passeres: ꝛ portabat illos: qꝛ vesci lici
tum erat eis: ꝛ lignū cedrinū. Jn canone hr̄
de pe. di. v. cōsideret. Penitēs faciat pro re
cipiēda aīe sue salute q̄ necessaria sūt. et qd
faceret p sanitate sui corpis tantā diligen
tiā adhibeat p salute aīe. Volo dicere dimit
tatis pctā: habeatis prōptā voluntatē nō re
dire ꝛ facere qd fieri dꝫ. Doctores dicunt: ꝙ
penitens dꝫ habere triplicē volūtateꝫ.
Primū non reuertendi ad pctm̄.
Scđm satisfaciendi pro pctō.
Tertiū dimittēdi occasionē peccati.
¶ De primo de pnīa distin. iij. Jnanis ē pnīa
quā sequens culpa coinquinat. Audite me
dn̄i: quot sūt in ista ciuitate q̄ palā ꝛ publice
tenēt meretrices ꝛ ꝯcubinas? Sunt ne hic
macq̄relle vr̄e dn̄i qbus vtimini dn̄i iusticia
rij: ꝛ ideo illas nō punitis: vbi ē iusticia vr̄a?
Vtinā rex sctūs Ludouic⁹ adhuc viueret q̄
suo tēpore meretrices ꝛ macq̄rellas oēs ex
pulit. Et vos dn̄i prelati q̄ ꝑmittitis ꝙ sa
cerdotes vr̄i teneāt publicas ꝯcubinas. Heu
aīe pduntꝛ ꝓpter negligētias vr̄as. vos ca
pitis fruct⁹ beneficioꝝ: ꝛ lanā ouiū: ꝛ nō cu
ratis de ouibus vr̄is. Credo ꝙ si esset aliqs
garsio vel fur q̄ tolleret auꝝ de archa vestra
vos apponeretis remediū ad inueniēdum
eū ꝛ nō curatis de aīabus recupandis q̄ sin
gulis dieb⁹ pduntꝛ: signū ē ꝙ plus diligitis
res tēporales q̄ꝫ aīas que sūt create ad ima
ginē dei: et xpi sanguine redēpte. Sūt mul
te cōcubine parisi⁹ ꝛ macq̄relle: ꝛ mulieres
plurime vxorate ꝛ virgines que de die i diē
vēdunꝛ. ꝛ hoc ecclesiasticis ꝛ alijs vestris fi
lijs ꝛ vos venitis ad cōfessionē dicēdo mea
culpa: ad oēs diabolos. Opꝫ figere tētoriū.
opꝫ quiescere ꝛ habere voluntatē amplius
nō peccandi. ¶ De scđo dꝫ habere voluntatē
satisfaciendi de offensis factis vel illatis.
Jdeo dicit Aug. ꝙ tantā diligētiā oꝫ pone
re ad sanādū aīam sicut ponim⁹ ad sanādū
corpus. ¶ De tertio nō sufficit habere volū
tates duas primas: sed opꝫ cū hoc euitare
oēs occasiones peccādi. Credo ꝙ sapiēs Ec
clesi. iij. habebat noticiā de isto. Qui amat
periculū pibit in illo. Et regula theologoꝝ
est in isto passu fundata: ꝙ quicunq̄ expo
nit se piculo peccādi mortaliter: peccat mor
taliter. Loquamini mihi vos cōcubinarij: p
tres vel quatuor dies an̄ festū pasche mitte
tis cōcubinas vr̄as extra: ꝛ dicetis eis: venia
tis feria tertia post pascha: postmodū vadi
tis ad ꝯfessionē. Ad oēs diabolos ꝯfessio ta
lis. nō ē ꝯfessio s; poti⁹ irrisio. De pe. dist. iij.
Jrrisor est nō penitens qui agit qd penitet

Volo dicere dimittatis pctã: pponatis amplius nõ peccare: dimittatis occasionẽ peccandi: dimittatis offensas: diligatis inimicos pp deũ: ingredimini piscinã cõfessiõis et lauamini nõ solũ pedes: sed et caput et oia membra corporis: et sic deus miserebit vri. Et vt facilius desertum pnie trãsire possitis dabit adiutoriũ qui liberauit egenũ et pauperẽ de oibus tribulatiõibus: et tãdẽ ascẽdetis etc.

¶ Dñica.iiij.xl.post prãdiũ. Ser.xxxviij.

Scende ad me in montem et esto ibi. Eiice ancillã et filiũ eius, nõ enim erit heres filius ancille cũ filio libere. ad Gala.iiij.ca. ¶ Dñi mei si fuistis in sermone matutino debetis pponere deo seruire ad saluãdũ aias vras. Dixi hodie mane quod nra saluatio aut damnatio depẽdet ex tribus.

Primo i electiõe aut reprobatiõe diuina.

Secundo in opatõe meritoria aut trãsgressione mala.

Tertio in bñdictione aut maledictõe.

¶ Scriptura declarat totũ qd dixi. et primo qui sũt electi ad saluationẽ. Et dicit quod illi qui bñ agũt dũmõ cõtinuẽt bona opa et pseuerent in bonis opibus saluabũtur. et illi qui sũt scripti i libro dãnandorũ sine remedio dãnabũtur. Abrahã habuit duos filios. vnus erat filius ancille. alius erat filius libere. Primus seducebat filiũ liberũ. Et dicit glo. quod inducebat eũ ad ydolatriã. Jõ dixit sarra marito suo abrahã. vos facitis mihi iniuriã. eiice ancillã et filiũ eius etc. Vtinã pple quod nõ simus de illis quoniam si fuerimus de numero illorũ i mala hora erimus nati. Sed q sũt illi pueri? Vltra allegoriã dicit pau. quod pueri repñtãt nobis duo testamẽta. s. nouũ et vet. Isti pueri significant bonos et malos. filij sarre sũt boni q sunt in gra: qbus ptinet hereditas. Filij ancille sũt illi q viuũt sm sensualitatẽ et illi mittẽtur i tenebras exteriores. De qbus sumus nos: aut de saluãdis: aut de dãnãdis? dicit sapiens. Eccl. ix. Nemo scit an odio vel amore dignus sit: sed oia in futurũ seruãtur incerta. qñ videbimus iudicẽ venientẽ: sciemus tũc de qbus sumus. Sene. in declamatiõibus suis declamatione secũda recitat vnã pulcherrimã hystoriam dicẽs: quod erat qdã honestus vir vxoratus cũ quadã honesta filia: q post nuptias factas et celebratas suscepit vnũ pulchrũ filiũ de illa. Ista puella in labore ptus mortua ẽ. sic hodiernis tpibus videmus plurimas sic mori. et hoc ẽ vnũ documẽtũ p mulieribus quod quando sentiũt se vicinas partui dñt cõfiteri tanquam si irẽt ad mortẽ. Maritus filiũ fecit nutriri ad decẽ leucas. Iste homo vidẽs quod nõ posset viuere nisi haberet vxorẽ: cepit iterũ vnã aliã iuuenculã de q suscepit vnũ aliũ filiũ: et vixerũt ambo multis annis. Iste vir cogitauit apud semetipm quod mitteret filiũ scdo natũ ad locũ in q alius nutriebat. Nã si adduceret aliũ nõ hret in domo bonũ vultũ ppter nouercã: et fecit aliũ scdm duci ad nutricẽ alterius q primo natus erat p annũ anteq secũdus nasceret: et isti pp silitudinẽ non cognoscebãtur: sed erãt equalis stature: equalis figure: et similiũ morũ. Postquam vero creuerunt misit pr ad qrendũ ambos q postquam venerũt in domũ mulier eos recepit familiariter: et eos ambos osculabat ignorãs qs illorũ eẽt filius eius. Ipa vero volẽs scire et cognoscere filium suũ dixit marito. Dñe mi dicatis mi qs istorũ est filius meus. Et statim incepit flere etiam cũ amaritudine. Cũ aũt ipa fleret: filij et flebant videtes mrem suã eẽ tristẽ et persuasit mr eorũ vt quererẽt pri qs eorũ eẽt filius illius. rñdit pr. nescitis qd petatis. videtis quod mater vra ambobus vobis equaliter facit vultũ bonũ. si aũt sciat alterũ eẽ filiũ determinate: illũ amabit et aliũ odio psequtur. Et filii dixit matri. O pple nos habemus prem q ẽ deus et mrem que est ecclia q nos genuit i baptismo. vos nescitis de qbus estis de dãnãdis aut de saluandis. Jõ dicit xps Mat. xiij. Sinite vtraque crescere vsque ad messẽ et i tpe messis dicã messoribus. colligite pmũ zyzania et alligate ea in fasciculos etc. sic erit de nobis pctõribus quando nescimus de qbus erimus. laboremus ergo: et si tpe preterito duximus malam vitã faciamus quod simus filij ecclie et recurramus ad beatã virginẽ dicendo. Aue.

¶ Ascẽde ad me in montẽ etc. More solito mouet qd theo. a magris nris: fundata sup euangelio pñtis diei. vbi dr quod discipuli xpi collegerũt fragmẽta q supfuerãt. xlv. di. iiij. sniarũ. Vtrũ oms hoies naturalr appetant fragmẽta beatitudinũ. Et de appetitu hoiũ

vt dicit magr̄ sniaꝝ possumꝰ loq̄ dupl'r. Unꝰ
est appetitꝰ naturalis. Aliꝰ ē appetitꝰ liber.
Si loq̄mur de naturali appetitu cuꝫ btitudo
sit ꝑ se hūane nature: oēs hoīes appetunt
btitudinē. Sꝫ si loq̄mur de appetitu delibera
to cū vnusq̄sqꝫ sua trahat̄ voluptate tali ap
petitu nō oēs appetūt suā btitudinē talem
sꝫ vnꝰ sic ꝛ aliꝰ nō. ¶ Leuate corda pctōres.
nescio si timetis dānari. estis bn̄ cōfessi vos
homīes ꝛ mulieres? audiuistis de philippo
quō fuit dānatꝰ q̄ erat doctor. Heu me: certe
potiꝰ ē materia flendi q̄ꝫ loquēdi. Anthoniꝰ
florētinꝰ i q̄rta pte in materia de luxuria re
citat vnū casū quē ego dicā de q̄dā qui erat
tactꝰ de pctō luxurie ꝛ nunq̄ꝫ voluit dimitte
re suā luxuriā: nec emēdare vitā suā. Tādeꝫ
deo volente et suis exigentibꝰ pctīs in infir
mitatē grauē lapsus ē. Cū āt de vita ꝓpria
desperaret ꝛ oēs medici: misit q̄situ vnū bo-
nū religiosū q̄ ipō tp̄e in illa ciuitate predi
cabat: q̄ ipꝫ in cōfessiōe audiuit. Hic aūt re-
ligiosus cū eēt timorate ꝯsciē anteq̄ꝫ illum
absolueret: iussit vt cōcubinā extra domum
mitteret, q̄d ꝛ fecit. Interrogauit eū i oībꝰ
pctīs ꝛ circūstātijs pctōꝝ tā bn̄ ꝙ nihil req̄-
rebat̄ q̄ etiā cū tāto dolore ꝛ tristicia cōfite-
bat̄ ꝛ lachrymarū abūdātia ꝛ vbertate ꝛ cū
ꝓposito nunq̄ꝫ peccādi ꝙ erat vnū mirabile
adeo vt videret̄ prī cōfessori ꝙ si tūc aīa ex
corpore suo exalaret ꝓtinꝰ ad paradisū iret.
Interea cōfessor iste mirabili gaudio afficie
bat̄ dicēs apō semetipm̄. Deo grās: ꝙ labo
res meos nō ꝑdidi: qm̄ si hꝰ aīa nūc migrarꝫ
trāsiret ad portiōeꝫ viuētiū. Uocauit interea
cōfessor curatū q̄ sibi sacr̄ꝫ eucharistie mini-
straret: q̄ suscepto ꝑmanebat in amaritudi
ne mētis sue: ꝛ dixit circūastātibꝰ. Credo ꝙ
licet iste vt oēs nouistis plurima pctā fece-
rit: tn̄ pie credo ꝙ eiꝰ aīa bona sit et in bono
statu: ꝛ incepit celebrare missā ꝓ ipso. Inte-
rim aūt cū lōgo tp̄e celebrassꝫ ꝑdictꝰ luxuri-
osus sibi apparuit vna die cū deū dep̄caret
ꝓ eo. timuit cōfessor vidēs visionē horribilē:
sed tandeꝫ q̄siuit ab eo q̄ snā esset. rn̄dit ille.
ego sū aīa illiꝰ quē tu audiuisti in cōfessione
qui tā vilē vitam duxi. Interrogauit eū con
fessor quō sibi eēt: si erat saluatꝰ vel dānatꝰ.
Rn̄dit. Certe iudicio dei iusto penis perpe
tuis adiudicatus sū. Dixit cōfessor. de q̄ er-
go seruiūt nostra sacra? tu habuisti maxiaꝫ

displicētiā de pctīs: ꝛ eiecisti meretricē ꝛ cō
cubinā extra domū: tā bene cōfessus es sicut
ego viderī aliquē cū dolore ꝛ displicentia de
pctīs ꝛ cū maximis lachrymis. certe spera-
bā ꝙ recte ires ad paradisū. Rn̄dit miser dā
natus. Dicā tibi cām dānatiōis mee. lꝫ ego
eiecerī meretricē: tn̄ disposueram si aliq̄n ve
nissem ad cōualescētiā eā reuocare ꝛ reduce
re ad domū meā: in q̄ ꝓposito decessi ꝛ sic fi-
naliter dānatꝰ sū. ¶ O pctōres si ille q̄ vene-
rat ad miam illiꝰ hoīs ꝛ boni cōfessoris et q̄
fecerat tā bn̄ cōfessionē ꝛ plurimas lachry-
mas emiserat ē dānatus: q̄d erit de vobis q̄
estis duri sicut diaboli. quare ergo nō emen
datis ꝛ corrigitꝭ vitā vr̄am? nūquid dubitatꝭ
dānari? sine dubio ducēdo vitā quā ducitꝭ im
possibile ē saluari. Sed dicēt aliq̄. pr̄ q̄re eri
mus dānati? Audide increduli legē ciuileꝫ
C. de repudijs. incipit lex. Jubemꝰ. Mulier
ꝓpter offensam factā viro suo i mr̄imonio
ꝓpter adulteriū: meret̄ expelli a ꝯsortio ma
riti ꝛ priuari dote. Et hr̄ ex̄ de iureiurando.
ca. quēadmodū. Uir si iurasset mulieri quā-
do cōtraxit cū illa ꝙ eā sp̄ ꝓ legitima tene
ret, ꝑ fornicatione quā mulier añ mr̄imoni-
uꝫ cōmisit nō pōt eā dimittere: sꝫ ꝓ fornica-
tione quā postea ꝑpetrauit eā dimittere pt̄
non obstante hmōi iuramēto: qm̄ ipso casu
talis erit subintelligēda cōditio. s. si postea
nō fornicaret̄ mulier. Estis hic dn̄i iudices
de castelleto? capiamꝰ vnā mulierē cōsiliarij
aut apothecarij vxor vr̄a qn̄ itꝭ ad cōfessiōeꝫ
venit adulterando. qn̄ maritꝰ venit ipē de il
lo sufficiēter iformatꝰ de casu: q̄d dꝫ facere?
Dn̄i legiste dicit lex: ꝙ p̄mo dꝫ priuari dote
mariti. ꝛ si sit hō virtuosus dꝫ eā repudiare.
Hiere. iij. tu aūt fornicata es cū amatoribus
multis: tn̄ reuertere ad me ꝛ ego suscipiā te
Et iteꝝ, sub oī ligno frōdoso fornicata est.
Dicatis mihi o pctōres si rex q̄ nō fecit spon
salia veniret ad vnam mulierē custodiētem
oues ꝛ diceret ei. amica veni tu eris libera ꝛ
vxor mea ꝛ eris regina et gubernatrix oim
bonoꝝ meoꝝ: nunq̄d ipā eēt maledicta si fa
ceret regi iniuriā: si daret se velut leproso ꝓ-
stituendā. Notate verba o pctōres: nunq̄ꝫ il-
la meretrix fecissꝫ tātā iniuriā regi q̄ꝫtū aīa
peccatrix facit iīuriā regi sup̄mo. s. deo ama
tori ꝛ spōso suo qn̄ adulterat̄ cū oībꝰ diabo-
lis. Jdō dicit Hiere. Tu aūt. fornicata es cū

amatorib⁹ multis. Dicatis mihi si eēt vnus infirm⁹ ꝛ marit⁹ diceret vxori infirmi. domina mea: marit⁹ vester nō saluabit nisi hēat de sanguine lateris vr̄i. credo ꝙ illa mulier dimitteret poti⁹ mori q̄ȝ daret sibi sanguinē suū. Certe charissimi nō sic fecit xp̄s. Ipe ei vt dr̄ Apoc.i. Dilexit ꝛ lauit nos a peccatis nr̄is i sanguie suo. ꝛ sanguis xp̄i mūdauit nos ab oib⁹ infirmitatib⁹ q̄tūcūq; cōtagiosis ꝛ etiā incurabilib⁹ a qb⁹ infirmitatib⁹ tota aqua maris nos mūdare nō posset: nec oīa vnguēta mūdi curare. Nō dimittam⁹ ergo spōsū nr̄m q̄ q̄uis tpe pterito cōsenserim⁹ diabolo: adhuc dicit. Reuertere ꝛ ego suscipiam te. cōuertamur ad eū: cōfiteamur ꝛ īplorēmus miam ei⁹ rogātes vt dignet̄ tenere nobis illos terminos q̄s tenuit adultere quaȝ oīno liberauit a manib⁹ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: ꝛ sic ascēdem⁹ ad mōtē grē. Iuxta verba the. preal. Ascende ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due partes.
Pⁱma erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a vtuose ascēsionis demōstratiua.

¶ Pⁱa cōtinet duas ptes vt dixi hodie mane. locut⁹ fui de pnīa ꝛ dixi de qnq; panibus et duob⁹ piscib⁹ q̄d significēt. Panes significant doctrinā ex qua debem⁹ nutrire aīas ꝛ locutus sū de nobiliorib⁹ quē panē dn̄t hr̄e. Nunc habebim⁹ aliū ꝓ hoīb⁹ de basso statu et cōditiōes q̄ sūt simplicis intellect⁹ ꝛ simplicis capacitatis. In vna domo sūt quinq; maneries panis. s. panis paupeꝝ: panis incarceratoꝝ: panis seruitorū: panis pueroꝝ: et panis dn̄oꝝ. Est puer vn⁹ hic q̄ hȝ quinq; panes. Qn̄ xp̄s vidit magnā turbā dixit philippo. Unde ememus panes vt mādūcent hi: Dixit ādreas. Est puer vn⁹ hic ꝛc. Si vultis saluari o peccatores: oportet ꝙ habeatꝭ quinq; panes.
Pⁱm⁹ est pnīe.
Scd̄s est gehēne.
Terti⁹ obedientie.
Quartus doctrine.
Quītus eucharistie.

¶ De pⁱo ps. Cibabis eos pane lachrymaꝝ. De secūdo Job. xx. Panis eius vertet̄ in fel aspidum. Et ps. Uenenum aspiduȝ sub labijs eorum. De tertio Genes. iij. c. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. De quarto Ecclesi. xv. Cibauit illum pane vite et intellect⁹.

De quinto ps. Panem de celo prestitisti eis ꝛc. ¶ Leuate corda vestra peccatores: vultis saluari opȝ ꝙ habeatis panē penitētie: scȝ pro peccatorib⁹: ꝛ iste est panis pauperum. Peccatores eī̄ sunt valde pauperes: q: non habent deū nec gratiā dei. Panis vero icarceratorū est panis: diaboloꝝ ꝛ omniū damnatorū: ꝛ iste panis est venenum aspidum. Sunt ne hic illi ribaldi ꝛ ille maq̄relle q̄ asserunt ꝙ deus vl̄ diabolus habebit eas: Si tu gustasses vnā micā panis diaboli: nō velles illuc ire. Uos habetis nunc pisces q̄dragesime: opȝ comedere pisces assos. Post r̄surrectionem xp̄i discipuli obtulerūt sibi pteȝ piscis assi ꝛ fauum mellis. O pauperes peccatores si dubitetis facere pniam: ponatis ante vosipsos durissimā passionē dn̄i nostri iesu xp̄i qui fuit assus sup crucē igne charitatis. Ponatis exēpla sanctoꝝ ante vos qui multa passi sunt. ponatis etiam penas ifernī: quē panē ibi comedūt damnati ꝛ q̄d bibunt. Deute. xxxij. Botrus eoꝝ botrus amarissimus. meli⁹ esset semp comedere fel draconis: q̄ȝ sentire penas inferni. Opȝ comedere de tertio pane. s. de pane obediētie. si estis cōfessi opȝ seruare precepta diuina et laborare in sudore vultus vr̄i: sicut pater vester adā fecit quando eiectus est extra paradisū Opȝ quarto comedere panē pueroꝝ qui est doctrina: vbi ꝯsistit amor dei qui nutrit animas. Spūaliter isto pane fuerunt cibati apostoli in die sancta penthecostes: ꝛ Johannes euangelista in cena dn̄i: ꝛ Pau. i raptu Opȝ quinto comedere panē dn̄oꝝ. i. existentiū charitate. s. sacramētum corporis domini nostri iesu xp̄i: q̄d cōtinet omne delectamentū ꝛ oēm saporem suauitatis. Sapiē. xvi. O q̄ȝ suauis est panis ille bonis. Laboremus ergo comedere panem istum: vt sinaliter ascendamus ad monteȝ gratie. Iuxta verba thema. preassump. Ascende ad me in montē: et esto ibi.

¶ Quātū ad secūdā partem principalē iam habem⁹ quattuor tabernacula in quib⁹ opȝ stare. restat quintū. Audiuistis de ꝯfessione Credo ꝙ de centū nō est vnus beneꝯfessus. veniam⁹ ad quintum. iste est difficilim⁹ et ē alienoꝝ restitutio. De hoc habemus tertiuȝ auctoritatē: doctrinā: figurā: ꝛ ratione. Auctoritas habetur Mathei. v. Si offers mu

nus tuū ante altare et ibi recordat⁹ fueris:
ꝙ frater tu⁹ hꝫ aliqd aduersuꝫ te: relinq̄ ibi
munus tuū añ altare ⁊ vade pri⁹ recōciliari
fratri tuo. Lu.xix. Zacheus dicit. Ecce dimi
diū bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹: ⁊ si queꝫ
defraudaui reddo quadruplū. Ad hoc est te
xtus.xiiij.q.vi.ca. Si res. et ē Aug. ad mace
doniū. Si res ꝑꝑ quā pctm̄ ē reddi possit et
nō reddit̄ pnīa nō agit̄: ſ; simulat̄. Nō assi
gnatur a magr̄is nr̄is theologis a bea. tho
ma. in.ij.ij.q.lxij. Et a scoto. in.iiij. dist.xv.q.ij
vbi ponit quiqꝫ articulos. s. quid ē restituē
dum: q̄s tenet̄ restituere. cui tenet̄ restitue
re. ꝑꝑ q̄d restitutio est faciēda. ⁊ qñ. Dic igit̄
Thomas ꝙ lex diuina hoc exigit; ⁊ ius pci
pit: ideo restituēdū ē. ¶ Leuate corda vr̄a.
Dñi mei oꝫ iam intrare mare magnū. Et ꝑ
intellectu toti⁹ materie sequētis pono talē
cōclusionē ꝙ q̄cūqꝫ aliū offenderit aut i bo
nis aut in fama oꝫ restituere: siue sit i bonis
tēporalib⁹ siue spūalib⁹: vt scādalū inducen
do: aut a bono retrahendo. Dicatis m̄i om̄es
fecistis vnq̄ꝫ dānū? fuistis vnq̄ꝫ cā q̄re aliq̄s
peccauit? offendistis ne aliquē in bonis tē
poralib⁹: siue in fama? oꝫ restituere. Audiui
stis hoc lex req̄rit: iusticia hoc vult: ⁊ chari
tas exposcit. Scotus rn̄det qñ querit̄ ad q̄d
opꝫ restituere? rn̄det vt saluemur. Faciam⁹
q̄ volum⁹ dūmodo restituam⁹ vnicuiqꝫ q̄
suum est oīa bene se hēbūt. Si vos dñi iusti
ciarij faceretis q̄ debetis nō essent tot ma
la in regno q̄t sūt. Sed queretis. dicatis pr̄
que restitutio ē fortior. Dico ꝙ magnū peri
culū ē cōburere domū vicini ⁊ furari bōa ec
clesie: ſ; inter alios illi q̄ sunt cā alijs peccan
di difficili⁹ restituūt. Dicatis vos mulieres
posuistis filias ad peccādū? ⁊ vos mulieres
per vr̄os tact⁹ ipudicos ꝓuocastis alios ad
peccādū? ⁊ vos maq̄relle q̄d dicitis: audiui
stis q̄d dicit saluator? Si offers mun⁹ tuuꝫ
⁊c. Zache⁹ dabat dimidiū bonoꝝ suoꝝ pau
perib⁹: ⁊ qñ oppresserat aliquē reddebat q̄
druplū. vos dicitis ꝙ sufficit ire ad indul
gentias: ⁊ ꝓ oībus dare deceꝫ solidos. O q̄ꝫ
periculosa s̄nīa: nunq̄ꝫ intrabitis terrā pro
missionis nisi reddideritis: ſ; eternaliter dā
nabimini. Conuertimini igitur ad dñm et
reddite vnicuiqꝫ q̄ suū ē: vt possideatis fi
naliter requiē vobis ꝓmissam. Amen.
¶ Feria.ij.quarte dñice.xl. Ser.xxxix.

Scēde ad
me in monteꝫ: ⁊ esto ibi
Date huic infantē viuū:
et nō occidat̄: hec est em̄
mater ei⁹.iij. Reguꝫ.iij.
¶ Dñi ⁊ aīe deuote si tenuistis doctrinā he
ri tactā debem⁹ laborare ad cōplacēdū crea
tori. Paulus dicebat ꝙ fili⁹ ancille nō esset
heres cū filio libere. Aīa viuēs i pctō mor
tali q̄ dimisit rōneꝫ ⁊ viuit ſm sensualitatē
nō habebit hereditatē. Hodie eccl'ia mr̄ nr̄a
ꝓponit nobis vnā pulchrā epl'am ſm sensū
litteralē: ſ; ſm moralē pulchriorē. Dicit epl'a
ꝙ erant due mulieres meretrices iuuenes
in quadā domo: ⁊ erāt ambe p̄gnātes: et p⁹
partū vna dormiēs iacuit supra filiū suum
et mortu⁹ est: venit ad aliā cui⁹ filius erat vi
uēs: ⁊ cū dormiret mater eius cepit filiū ei⁹
viuū ⁊ dimisit ei mortuū. Qñ altera euigila
uit cognouit ꝙ nō esset filius suus et dixit.
Illa decepit me ⁊ fecit mihi iniuriā: iste pu
er nō est me⁹: ⁊ fecit eā adiornare siue citare
corā rege Salomone qui erat in throno. Et
dixit vna ad aliaꝫ. Dñe rex: ista est vna mere
trix ⁊ mala mulier q̄ occidit filiū suū. Alia
vero ecōtrario asserebat. Dixit Salomō. vi
deo ꝙ ambe ꝓbe mulieres estis: nescio cui
credā. Habetis testes? Dixerūt nō. eram⁹ ei
sole. Bene dixit Salomon. Afferte mihi en
sem: ego faciā vos cōtētas. ego diuidā pueꝝ
et dabo cuilibet ꝑtē suā: ⁊ sic eritis cōtente.
Illa vero mulier cuius erat fili⁹ dixit. dñe n̄
diuidat̄ [cōmota em̄ sūt viscera ei⁹] det̄ alt̄i
Altera vero ecōtrario dicebat nō: ſ; diuidat̄.
Tūc dixit salomō. Date huic infantē viuū:
hec ē em̄ mater ei⁹. Tu amica mea nihil ha
bes in puero. Beatus Greg. in.iij. moraliuꝫ
dicit: ꝙ quotiēscūqꝫ sacra scriptura i sua su
perficie videt̄ durior: tanto ꝓfundi⁹ medul
la inquiri dꝫ. i. intelligentia. Ad ꝓpositū ec
clesia catholica heri incepit oñdere d̄rīaꝫ in
ter legē veterē ⁊ nouā. Bernar. de turre dicit
ꝙ in ista epl'a fit separatio paganoꝝ a iude
is. Mulier q̄ habuit filiū suū mortuū ē sy
nagoga. Puer mortu⁹ est lex iudeoꝝ: qñ xp̄s
dixit cōsūmatū ē. Alia habuit filiū in vita:
et est eccl'ia xp̄ianoꝝ. Synagoga voluit ha
bere admin⁹ partē filij qñ iudei voluert̄ obs

uare legalia. Tūc rex salomon dixit.i.xp̄us ordinauit ꝙ itegre seruaret̃ lex xp̄ianorum nec subijceremur cerimonijs legis. Et iste ē sensus allegoricus. S̄ q̄tū ad sensū moralē: due mulieres cōtendētes circa vnū puerū sunt iusticia diuina ⁊ mia. qn̄ ei peccauim⁹ iusticia diuina requirit ꝙ aīa separet̃ a corpore gladio diuine sn̄ie ⁊ tradat̃ diabolo. O pp̄le habemus tn̄ mulierē q̄ reqrit filiū quē genuit: ⁊ ē mia saluatoris. Treñ.iij.c. Mia dn̄i q: nō sum⁹ cōsūpti. Ista dn̄a q̄ ē clemēs mia saluatoris: p̄cat̃ ne infans diuidat̃. q̄d est qō ipedit ꝙ nō diuidamur ⁊ moriamur. O peccatores creditis ꝙ nō videat de⁹ scelera vestra: certe sic. Quid g̃ impedit nisi mia? Alia ē dn̄a q̄ impedit ne puer diuidat̃: ⁊ est maria mr̃ iesu xp̄i: cui⁹ officiū est eē matrē mie ⁊ pietatis ⁊ ꝯsolatricē. Maria ei ex dignitate qua mr̃ dei ē: pōt ipetrare angel' de monib⁹ ⁊ ēt filio suo. Impetra igit̃ o dignissima mr̃ dignissimo filio tuo vt nr̄i misereatur. demonib⁹ vt nobis nō noceāt. angeli vt nos custodiāt. O paupes pctōres q̄d obstat ꝙ non sum⁹ dānati? Johānes baptista dicebat iudeis Lu.iij. Securis iam ad radicem posita ē. Nunq̄ lignifaber aut carnifex veri us tenuit securi' in manu ad amputādū arborē q̄ ensis diuine iusticie est parat⁹ ad secandū pctōres. vn̄ p̄s. Nisi conuersi fueritis gladiū suū vibrauit ⁊c. Recurram⁹ ergo ad matrē mie dicētes. Aue.

¶ Ascēd e ad me in montē ⁊c. More solito mouet̃ qō a magr̄is nr̄is theolo. fundata i euangelio hod̄. vbi d̄r ꝙ xp̄s eiecit malos d̄ templo. terminata a scoto. di.xlv.iiij. Utrū solius dei sit scire cogitatiōes hoim? Videt̃ ꝙ sic. per illud.i. Paralip.vi. Tu solus nosti corda hoim ⁊c. Dicit scotus ꝙ cū ens creatū in sua latitudine sit obiectū intellectus ex q̄ cogitatōes et volitiōes sūt posite in esse: nisi intellectus angelicus ⁊ human⁹ sit aliunde impedit⁹ pōt illas cognoscere. Ad auctoritatem vero dicit ꝙ solus de⁹ nouit cogitatōes tanq̄ indepēdens. ¶ Leuate corda. audiuistis ex̄pla'm quō Salomō cognouit ꝙ filius viuus erat illi⁹ mulieris. hoc eñ cognouit p̄ istud signum: q: cōmota sūt viscera eius super puerū. H̄r extra de p̄sūptiōib⁹ in ca. Afferte mihi gladiū. in antiq̄s. Et etiam ad h̄ est lex ciuilis. C. de emptiōe ⁊ venditiōe. ⁊ incipit. Nec emere. Ubicūq̄ apparet signum cuiuscūq̄ rei: p̄sumptio ē ꝙ ibi ē talis res. Exemplū de fumo q̄ exit per caminū. est eñ cā per quā cognoscit̃ ꝙ ignis ē intra caminū. Qn̄ ego dico domicellis ꝙ habitus earū sūt supflui ⁊ dissoluti: dicūt. pr̄ nos nō cogitamus malū. Dico vobis ꝙ sūt signa lubricitatis. Sicut eñ flāma represītat ignē: ita tunica vitā vestrā. ⁊ sicut signū ante tabernā significat ꝙ hic vēditur vinū: sic ēt tunica representat ꝙ talis mulier viuit ihoneste. vultis dānari? credo ꝙ nō: sed certe vos portat̃ signū dānationis. Nunq̄d vos oēs portatis signa peccati ⁊ insignia diaboli? Diabol⁹ immediate post creationē peccauit: nunq̄ penituit: continue peccat: ⁊ sp̄ allicit alios ad peccādū. Fatui sūt q̄ imitant̃ eū. Si igit̃ incepistis a iuuentute peccare: dimittatis illā malā vitā: ⁊ peniteat vos offendisse deū. et si aliquando portastis signa diaboli d̄ponite arma: implorate diuinā miā: sufficiat vosipsos dānasse: nō dānetis alios. Salomō eñ.i. xp̄s verus iudex tenet gladiū sue seuerissime iusticie euaginatū. Uolo dicere ꝙ volūtas ei⁹ nō sit mors impij. dimittam⁹ pctā vt ascendere valeam⁹ ad montē gr̄e. Iuxta verba thematis preassū. Ascende ad me in mōtem et esto ibi.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a ascēsiōis sp̄ualis demōstratiua.
¶ Prima cōtinet duo pūcta.
Primū ē vēdētiū in tēplo eiectio.
Secundum passionis saluatoris deplorāda p̄nosticatio.
Primū notat̃ cū d̄r. fecit iesus flagellū.
Scd̄m cū d̄r. soluite tēplū hoc.
¶ Euāgeliū loq̄tur de sil'i materia sicut euāgeliū ferie tertie p̄me hebdomade. Cū igressus ē tēplū xp̄s fecit funiculū ⁊ eiecit vēdētes et emētes: ad ondendū ꝙ pctōres eijciētur de paradiso. Habem⁹ textū ad hoc. d̄ pe. di.i.ca. Eccl'ia. Eccl'ia xp̄i est nō habēs maculā neq̄ rugā aut aliq̄d hm̄oi. Qui g̃ peccator ē ⁊ sorde pcti maculat⁹: nō pōt de ecclia appellari: q̄uis eñ eccl'ia militās hēat societatē bonoꝝ ⁊ maloꝝ. Iuxta illud Mathei xiij. Sīle est regnū celoꝝ.i. eccl'ia militans: sagene misse in mare ⁊ ex oī genere piscium ⁊c. Eccl'ia tn̄ triūphās non h̄z societatē nisi

bonoꝝ ⁊ eoꝝ qui sūt i statu grē.Bm Nicolaū de lyra iudei tenebant̄ venire ter in āno ad tēplū aliqd offerre.Iuxta illud legis.Exod. xxiij.Nō apparebis in cōspectu meo vacuus Quapropter instituerāt scribe ⁊ pharisei:vt in porta tēpli venderent̄ aīalia q̄ poterāt ꝫ legeꝫ imolari.Sil'r.posuerāt ibi cāpsores:vt haberent venientes pecunias ad offerēdū templo.Xp̄s vero vidēs istos excessus fec̄ flagellum de funicul':⁊ eiecit oēs vendētes ⁊ emētes de tēplo:⁊ cāpsoꝝ subuertit es ⁊ euertit mensas.Dicit hic Hiero.ꝙ nunq̄ legim⁹ in euangelio xp̄m posuisse manū sup hoīeꝫ nisi ista die.⁊ dicit Frācīscus de chymenis patriarcha ꝙ xp̄s habebat vnā cordā de q̄ cigebat̄:⁊ de illa fecit flagellū. Istud miraculū est de principalioib⁹ miraculis q̄ fecit xp̄s. Quis em̄ auderet eijcere extra palaciū oīs dn̄os ⁊ cōsiliarios ⁊ pcutere eos in palatio? xp̄s aūt hoc fecit bm Nicolaū de lyra.Scribe erant seragita ⁊ vndeci:⁊ multi pharisei qui erāt viri religiosi:q̄s xp̄s cū verberib⁹ expulit:⁊ nemo in eū posuit manū. Xp̄us volēs se ōn̄dere iratū:ab oculis ei⁹ egrediebantur quedā scintille inumerabiles q̄ terrebāt videtes. Dixerūt tn̄ aliq.dic nobis in q̄ ptāte hoc facis.Et dixit eis.soluite tēplū hoc:⁊ in tribus dieb⁹ ⁊c.q.d.in potestate diuina ē. sicut em̄ tēplum corporis mei possum sustētare qd vos occidetis: ita etiā i eadem ptāte possū eijcere malos de tēplo. Ipi aūt nō itellexerūt illud: sed intellexerūt de tēplo salomonis. ⁊ dixerūt.xlvi.annis istud tēplū fuit edificatū sub zorobabel:quō potis igit̄ illud facere? Est aduertendū ꝙ Aug.dicit in homelia ꝙ illa q̄ vēdebant̄ in tēplo nō erāt nisi illa q̄ erāt necessaria ad oblationē. quid igit̄ fecisset si ebriosus inuenisset ⁊ alios peccatores? Tēplū salomonis fuit solū figura tēpli nr̄aꝝ eccl'iaꝝ.Ad Hebr.xiij.Habem⁹ altare de q̄ edere nō h̄nt ptātē: nisi q̄ tabernaculo deseruiunt. Tanta ē dr̄ia iter tēplū nostrū ⁊ tēplū salomonis:q̄tū differt fili⁹ vginis a filio ouis.ipsi em̄ solū habebāt vitulos et agnos.nos habem⁹ corpus ⁊ sanguinē iesu xp̄i. Si muri eccl'iaꝝ haberēt aures ⁊ oculos:credo ꝙ dicerēt mirabilia.O paupes meretrices vos ōn̄ditis vultū vr̄m ⁊ facitis ibi vestras infames locutiōes ⁊ signa ipudica ⁊ ihonesta.Et vos mercatores ⁊ dn̄i curiales tractatis in eccl'ia negocia vr̄a:nūq̄d domos h̄etis prophanas ad ea tractāda: vt q̄d eccl'iam dei cōtēnitis? corpus xp̄i dr̄ tēplum triplici ratione.

Primo rōne inhabitationis.
Scd̄o rōne relationis.
Tertio rōne edificationis.

¶De pmo ad Coꝝ.ij. In ipo habitat plenitudo diuinitatis corpal'r.glo.et vnionē ypostaticā.Scd̄o tēplū dr̄ sacratū:q2 venim⁹ ad eccl'iam ad sumēdū sacra ⁊ a xp̄o oīa sacramenta habem⁹.ij.ad Coꝝ.v.De⁹ erat in xp̄o recōsiliās sibi mūdum.Tertio corp⁹ xp̄i ē sacrū tēplū:q2 sicut tēplū salomonis fuit.xlvi. annis edificatū: sic corpus xp̄i imediate p⁹ annūciationē angeli i vtero vgis fuit organizatū:⁊ post hoc creuit i q̄titate in.xlvi.diebus.Uolo dicere ꝙ si volum⁹ saluari eijciamus peccata a cōsciētijs nr̄is vt ascendere possim⁹ ad mōtē grē.Iuxta verba thema.p assump.Ascende ad me in montē:et esto ibi

¶Quātū ad secūdā ptē. dn̄i oꝫ stare in quita māsione:oꝫ satisfacere p pctis. pmo deo. scd̄o proximis.In bulla em̄ pape dr̄.Dam⁹ tibi auctoritatē faciendi ⁊c.saluo sp iure alieno. Magr̄ sen.xlij.di.iiij.ponit vnā dist.peccatoꝝ dicens. Peccatoꝝ quedā sūt in deum Alia in seipm.Alia in primū. Exēplum de primo:heresis:blasphemia:ydolatria.Si q̄s igit̄ cōmiserit hec hūiliet̄ corā deo:deus faciet sibi bonū foꝝ.Exemplū de scd̄o:vt gula luxuria.Abstineatis ab istis:q2 gratis a deo veniam: ⁊ ipse faciliter indulgebit. Et tertio exēplū:vt rapere alienū:committere vsuras ⁊c.De isto non sufficit flere. vbi em̄ q̄s fleret vnū puteū lachrymaꝝ nisi restituat nihil facit.opꝫ restituere proximis. Ista aūt restitutō est in quadruplici dr̄ia bm ꝙ bona sūt i quadruplici dr̄ia. Quedā sūt bona corpis. Alia aie.Alia fame.Alia bōa sūt tpalia.De prio scribit̄ in canone.vi.q.i.c.ex merito.Deteriores sūt q̄ vitā moresq3 bonoꝝ corrūpūt hijs q̄ substātiā alioꝝ pdiaq3 diripiūt. Et eadē.q. c.plurimi scribit̄.Tm̄ distat dāna moꝝ a dānis tpaliū q̄tū corp⁹ ab aia. Leuate corda. dn̄e iacobe inuenisti aliquē q̄ voluerit satisfacere de dāno sp̄uali? Pr̄ dicatis tn̄ q̄d appellat̄ dānū sp̄uale Si aspiciatis ad ea que fecit xp̄s:maria: ⁊ sancti: capiatis tp̄s ex q̄ fuit in vtero virgis:⁊ oīs dolores q̄s i corpe

pertulit:⁊ sic q̄ratis ei quare dn̄e iesu xp̄e:q̄re passus estis:dicetvobis[si placeat sibi loqui] ꝙ hoc fecitvt abstineretis a pctō. quid ergo est inducere aliū ad peccandū:nisi contrariari passiōi dn̄i nr̄i iesu xp̄i ⁊ marie q̄ ꝓ nobis orat. Estis hic dn̄e maq̄relle:⁊ vos q̄ locatis domos meretricib⁹: numq̄d dicitis vos ꝙ tm̄vultis argētū eoꝝ sicut alioꝝ. Est aduertēdū ꝙ quadrupl'r pōt aliq̄s auferre bonū spūale alteri.
Primo inducendo.
Scōo de facto ꝓuocando.
Tertio exēplo alliciendo.
Quarto suasione retrahēdo.
¶ Dānū spūale fit q̄drupl'r,
Primo inducendo.
Scōo cōmendando.
Tertio cōsiliando.
Quarto exhortādo.
¶ Hoc tāgitvos iuuenes.monuistisvnq̄ aliquā mlierē ad bn̄ agēdū:req̄siuistis:mādastis:p̄cepistis: Hoc tāgitvos ēt filie q̄vultis scire quō debetis ꝓuocare alios ad amorem vestri. Hoc tāgit ēt diabolicas mulieres ꝓuocantes alias ad malefaciendū. Habeo in ista ciuitate multas mulieres q̄ ꝓuocant sorores suas ad imūdiciā suā. Sed dicat q̄ nobis:pr̄ quō poterim⁹ista dāna reparare. Dico ꝙ si ad tuā req̄stā seruus tuus iuit ad lupanar:debes sibi dicere. amice retrahas te amodo:qm̄vita tua te ducit ad dānationē Sil'r si mulierē deceperis q̄ scortare incipiat ꝑꝑ te: debes eam reuocare q̄tū in te est: qd̄ si nō velit retrahi:ora deū ꝓ illa. Et eodē modo dico de oibus dantib⁹ cām vel occasionē:sicut sūt illi q̄ cōcedūt vel locant domos ad male agendū.ad Ro.i. Faciētē ⁊ cōsentiētem pari pena cōstrigit. ⁊ ex̄ de sen.excō.ca. nuper.⁊.c.i.de officio delegati.in antiquis. Sed q̄d de illis q̄ faciūt tabularia ad ludendū ⁊ cartas ⁊c. Dico ꝙ sūt opa:q̄ pn̄t bene ⁊ male fieri.aliqua male ⁊ nō bene.aliq̄ bn̄ solū. Exēplū.de primis:sicut facere tabularia et arma. De alijs:sicut dare domos ad meretricādū:dare vnguēta ad fardandū.cauēdū sp̄ in istis ne aliq̄s cōsentiat expressevel interpretatiue.in istis rebus eēt vn⁹ apothecari⁹ qui vēderet venenū ad interimendū gētes: nunquid esset grauissime puniēd⁹: Dico ꝙ sic,sil'r ē de illis q̄ dant materiā peccādi. Tertio tenet aliq̄s ad restitutionē ꝑꝑ malū exemplū. Uos mulieres portatis cathenas ⁊ caudas et dicitis.pr̄ nosvidim⁹ alias q̄ habebant:⁊ videt nobis ꝙ sumus ita diuites et nobiles sicut ip̄e.⁊ si nō sum⁹diuites sat: ep̄i ⁊ abbates dāt nobis ad penā corpis nr̄i Uerū est:s; seq̄tur dānatio aie. dn̄e domicelle vos scādalizatis alias ⁊ datis eis exēplū maleviuendi ⁊ male faciēdi. Quarto retrahēdo a bono:sicut illi q̄ retrahūt iuuēes ab ingressu religiōis:⁊ qn̄videtis aliq̄s mulieres sepe cōfiteri dicitis: verevos eritis religiosa. Et vos meretrices dicitis amatorib⁹ vestris.fuistis i sermone illi⁹ p̄dicatoris ego video nūc ꝙ eritis cartusien̄.⁊ nō curabitis pl⁹ de mulierib⁹. Uere nūc venit tp̄s in quo iudei interficiūt xp̄m ⁊ in q̄ Pharao interfecit filios israel. vos estis files q̄ occiditis xp̄ianos.nunq̄d est pl⁹ occidere animam q̄ corpus: hoc faciūt illi q̄ a bono retrahūt. Jō berēgari⁹:vt hr̄ de cōsecra.dist.ij.fecit vnam pulchrā reuocationē dicēs:q: hēo cōparere añ cōspectū dei:q: eos quos ad peccādū duxi nō potero reuocare:iō reuoco in script̄ vt oēsvideāt. Pēsetis hoc o pctōres ⁊ dicat̄.pr̄ egovidi ꝙ mihi placuit multū apparat⁹ vestimētoꝝ ⁊ fui multis in scādalū.ego nō feci cōsciam multo tp̄e trāsacto: s; ego nescio qui sūt illi:⁊ si scirē ego satisfacerē illis ⁊ inducerē ad bn̄ agēdū. Et credo ꝙ si sic faciatis:de⁹ nō claudet aures sue mīe. Et vos patres corrigatis nouiciosvr̄os. Et vos qui tene q̄ cameras locatas meretricib⁹ expellatis eas. Et sic intrabitis terrā ꝓmissiōis.

¶ Feria.iij.q̄rte dn̄ice.xl. Sermo.xl.

Scēde ad me in monte: ⁊ esto ibi Cerno ꝙ ppl's iste dure ceruicis sit : dimitte me vt irascat furor meus ꝯ eos et deleā eos:faciāq; te in gentē magnā Exodi.xxxij. Dn̄i ⁊ aīe deuote si retinuistis doctrinā hesternā debetis incipere laborare ꝓ aiabus vr̄is. gladius vindicte diuine est sup caput pctōris: s; mīa dī īpedit ne cadat super nos.hodie ꝓponit nobisvna hystoria pulcherrima ad sensū litteralē ⁊ moralē,ca

sus est prius. Filij israel erāt in deserto: moyses ascēderat in mōtē ꝛ quadraginta dieb⁹ māsit cū dño. Ppl's ille fuit tot⁹ desolatus ꝛ relinq̄t creatore ꝛ fecit vitulos aureos et adorauit eos. Tūc de⁹ dixit moysi. descēde: video ꝙ ppl's dimisit viā quā eis dederā. ꝛ addidit. Cerno ꝙ ppl's iste dure ceruici ē moyses: mitte me facere: ego faciā illos mori: et faciam te dñs alteri⁹ terre q̄ pl⁹ obediet tibi: q̄z ppl's israel. Tūc moyses gemib⁹ flexis orauit ad dñm dicēs. O dñe de⁹ dimitte eis hanc noxā: aut dele me de libro in q̄ me scripsisti. quid ei dicerēt egyptij. Callide eduxit eos vt occideret in deserto. memēto abrahā: ysaac ꝛ iacob patꝝ nostroꝝ. ¶ Leuate spūs Uidete dñi q̄ztum ꝓsūt orōnes deuotaꝝ ꝑsonaꝝ. de⁹ acqescit pcib⁹ eoꝝ: vt pꝫ in moyse. Et placat⁹ ē dñs ꝛ dedit miam suā pplo. vtinam nos haberem⁹ talē pastorē in ista ciuitate: nō dubito qui ciuitas magis ac mag̃ ꝓsperaret. Epl'a tangit tria.

Primo ppli obstinationē.

Scdo cōdescēsionē.

Tertio terribilē cōminationē.

Primū tāgit cū dr. cerno ꝙ ppl's iste.

Scōm. dimitte me.

Tertiū. vt deleā eos.

¶ Bea. Bernar. ad Eugeniū dicit. Cor duꝝ male habebit i nouissimo. ꝛ Eccl'. iij. O pctōres vos estis indurati. illa corda sūt dura q̄ non terrent diuina iusticia. q̄d eēt de nobis si nō essent orōnes bonoꝝ? Si moyses non orasset ꝓ pplo israel de⁹ deleuisset eos d̄ terra. q̄d obest ꝙ nos n̄ sum⁹ dānati? certe mia dei. Sed audite valeriū dicētē. Lēto em̄ gradu ad vindictā sui diuina ꝓcedit ira: tarditatem supplicij grauitate cōpēsat. Uolo dicere ꝙ si de⁹ pepcit pplo ydolatre pp p̄cē moysi: a fortiori nobis ꝑ intercessionē bt̄e vginis quā salutabim⁹ di. Aue.

¶ Ascēde ad me in mōtem ꝛc. Moze solito mouet qō a magr̄is nr̄is theologalis: fūdata in euangelio hoď. vbi dr̄: ꝙ xp̄s rephēdit iudeos ꝙ haberēt legē moysi ꝛ nō faciebāt eam. ꝛ terminata a btō tho. in p̄ma secūde q. lxxxi. ꝛ. q. xciij. Utrū preter legē naturalē necessariū sit ad salutē hoīm aliquā legē supernaturalem diuinitus inspirari? Rn̄det doctor ꝙ multiplici de causa erat expediēs: ꝙ daretur nobis lex diuia. Primo q2 lex naturalis ponebat solū gn̄ales ꝛ vniuersales actus. Ideo vt q̄libet informaretur: q̄d agēdū ꝛ quid dimittendū esset in pticulari materia: cōgruū fuit ꝙ daret lex diuina p quā informarent hoīes. Secūda lex naturalis in multis cordibus ex passiōe cōcupiscentie erat ḋtestata ꝛ deprauata: ꝛ aliq̄n maligna habitudine erat habituata: vt vix hō cognosceret in gn̄alibus ꝛ vniuersalib⁹ principijs quid agendū esset. Ideo Pau. ad Roma. dicebat. Cōcupiscentiā nesciebā esse peccatuꝫ nisi lex diceret. Non ꝯcupisces. Tertio vt oē subterfugiū tolleret de medio: ratiōabile fuit vt daret nobis lex diuina: non in persona aliena: ſ in ꝑsona ꝓpria legislatoris. Leuate corda vestra dñi decreuistis satisfacere illis quos ad peccandū prouocastis? si non facitis ego inuito vos ad damnationē. Habuistis heri legem ciuilē ꝛ decretalē ꝙ quando fumus exit caminū: signū ē ꝙ ignis ē itra. qui etiā portant signa diaboli sunt de nūero damnatoꝝ. nā diabol⁹ a pricipio vite sue peccauit: ꝛ alios ad pctm̄ ꝓuocauit. Pr non credim⁹ ꝙ deus faceret nobis tm̄ bonum: si postea intēderet nos dānare. nos in ista ciuitate deo gr̄as abūdamus bonis tpalibus et in sanitate. Audite decretalē cōdēnantē opionē vr̄am. extra d̄ snīa excōicationis. ca. Si aliq̄n. in antiquis. Si papa per litteras salutauerit benigne aliquē excōicatū: non ꝓpter hoc censet: nisi aliunde sedes apl'ica per litteras eū absoluerit. Ad hoc est lex. C. de obligationibus. Incipit lex. Fauore. Qd̄ introductū est a fauore i eo nullaten⁹ retorqueri dꝫ. Dñi vos videtis excōicatos. capiaẗ casuꝫ ꝙ prepositus aut locūtenēs aut presidens vnus sit excōicatus ꝛ papa mittat sibi litteras dicētes hoc mō. Alexander ꝛc. salutem ꝛ aplicam bn̄dictionē. Utruꝫ per tales litteras absoluat? Dicit papa ꝙ non: nisi in eisdē litteris exprimat absolutio. Uos dicitis: ergo deus dat nobis multa bona tēpalia ꝛ spūalia: pdicationes: sanitatē: pulchritudinē et alia. iste sūt salutatōes quas dñs mittit vobis: nō ꝓpterea existimetis ꝙ sitẗ absoluti nisi papa paradisi al's absoluerit. Seruuistis vos dñi aliq̄n infirmis? q̄n medicus dicit ancillis q̄ seruiūt infirmū ꝙ tribuāt ifirmo q̄cq̄d q̄rit qd̄ signū ē? certe signū euidēs ē mortis: ꝛ q2 n̄ ē aliqd̄ remediū. Sic et

dic Greg.i moralib⁹. Signu3 euidētissimū eterne dānatōis est qn̄ malis cōtingūt bona ad nutū ꝛ ꝓsperitates. Sum⁹ ergo nos absoluti si de⁹ dat nobis bona ꝛ abutimur: certe signū est eterne dānatōis. Volo suadere vt dimittatis vallē miserie. nō abutamini bonis a deo collatis ꝛ sic ascendetis ad mōtē gratie. Iuxta verba thema. preassumpti. Ascende ad me in ꝛc.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascensionis demonstratiua.
Prima cōtinet duo puncta.
Primū est omissio dānabilis viciosa.
Scd̄m reformatio laudabilis ꝛ virtuosa.

¶ Primū notať cū dr̄. Nunqd Moyses dedit vobis legē. Scd̄m notať cum dr̄. nolite iudicare ſm faciē. Si nos habem⁹ aliquid boni in mētibus debem⁹ fletib⁹ ꝛ lachrymis abūdare. Vidēdo tertu3 euāgelij recordor d illo de quo loquiť Bern. O bone iesu q̄3 dulciter cōuersat⁹ es cū hoībus in mūdo a quibus suscepisti dura verba: duriora ꝟbera: et durissima tormēta. Si vos estis salui ponatis in libris vr̄is: ꝙ precioso sanguine Iesu xp̄i estis redēpti. alias dixi de illo q̄ sanat⁹ ē a xp̄o paraliticus: ꝛ scribe ꝛ pharisei irascebanť qn̄ xp̄s predicabat in tēplo de his que dicebat de prophetis. dicit Augustin⁹. Mirabanť sed nō conuertebanť: ꝛ dixerūt. quō hic litteras scit cū nō didicit. Ambrosi⁹ dicit. Omnis veritas q̄cunq3 a spiritu sctō ē. Dixerūt ergo ipsi. Iste est magister nr̄e vniuersitatis nec studuit hic: nunqd fili⁹ fabri ē sc3 Ioseph ꝛ illi⁹ domicelle que vocať maria: Dixit xp̄s. Mea doctrina nō est mea: ſ ei⁹ q̄ misit me. Et dixit. O synagoga de⁹ dedit vobis legē ꝛ nō seruatis legē. si ego feci sanu3 illū paraliticū quid me queritis interficere: At illi dixerūt. demonium habes q̄s tibi dixit ꝙ volumus interficere te. xp̄s dixit. Moyses dedit vobis legē ꝛ nullus ex vobis facit legē: nunqd pro cōplemento legis circūciditis pueros in sabbato: Christiani quot sunt ex vobis qui seruāt legē: Prio vos ecclesiastici ꝛ vos religiosi seruatis regula3 vestrā. Quid dicit Ezechiel. ix. c. Iniquitas domus israel ꝛ iuda magna est nimis valde repleta est terra sanguinib⁹ ꝛ ciuitas repleta ē auersiōe. De quibus ps. Libera me de sanguinibus de⁹ ꝛc. Criso. sup Mat. dicit Lugendā est et bene lugendū p̄ntis vite tp̄s in quo tāta maloꝝ tormēta sunt q̄ si velis ꝓscrutari cūcta nunq̄ poteris a fletu cōtinere. nā posset iude⁹ nō cōuincere qd̄ cōtrariu3 fecimus eoꝝ q̄ in baptismo spopondimus obseruare. s. legē xp̄i. Si veniret vn⁹ paganus ad capiendum legē nostrā posset nos cōuincere ꝛ dicere ꝙ fecimus ꝯtrariū legi xp̄i. Nunqd promisisti dyabolo abrenunciare ꝛ pōpis ei⁹ in baptismo: qd est hoc dicē. Alex. di. ꝙ nihil alid est dicere q̄3 abrenūciare pctō mortali ꝛ oībus circūstātijs eius. Abrenūciastis: in ista ciuitate parisius: nūquid malū abundat parisius. O li3 parisius fuit fons scie sanctitatis ꝛ bonitatis ꝛ iusticie. nūc aūt ecōtrario: ibi iniusticia: indeuotio: supbia: ita vt sit fons oīs vicij ꝛ oīs iniusticie. ſ quare: q2 nemo ex vobis facit lege3.

¶ Quantu3 ad scd̄m verbu3 euangelij dicit xp̄s. Nolite iudicare ſm faciē: sed rectū iudiciū iudicate. Ego missus sū a patre meo: alius nō me misit. Op3 dn̄i modicū hic loqui de iudicijs. Estis ꝓfessi d iudicio temerario. credo ꝙ pauci sūt. Nolite iudicare ꝛ nō iudicabimini. Nūquid vos gaudisseri qn̄ estis ī ecclīa dicitis. Vide illā mulierē ꝛ gestus ei⁹ certe est meretrix. Videatis dn̄m Iacobum qui loquiť cū illa muliere. Certe loquiť de lubricitate. Pauperes pctōres respiciatꝫ ad pctā vr̄a. Thomas in. iiij. libro dicit ꝙ magnū est pctm̄ aliqd iudicare eē pctm̄ mortale: qd in rei veritate nō est. Habetis exēplū in euāgelio de publicano ꝛ phariseo. phariseus iudicabat publicanum: ꝛ dicebat. Dn̄e deus nō su3 pallardus sicut iste publican⁹. nō audēs leuare oculos publican⁹ dicebat. Dn̄e deus esto propicius mihi peccatori. Filia tu nō debes gloriari: q2 non fuisti meretrix nec in matrimonio mala. Vos bene potestis dicere. Laudo deū qui dedit mihi gratiā cauēdi ab illis pctis. Sed dicetis pater possu3 ne dicere ego su3 mulier melior alia: dico ꝙ nō Quia nescitis si sitis ī gratia: aut q2 forte habetis aliqd grauī⁹ pctm̄: vel q2 nisi deus preseruasset te: tu fuisses similis aut deterior illa. Ideo nō potes iudicare te esse meliorē illa. Sed nūquid totiēs quotiēs video alios pater: de quib⁹ habeo suspitione3 pecco mortaliter. ¶ Dico ꝙ differētia ē inter.

suspitões & iudiciū. Iudiciū est qñ firmiter aliquis dicit qđ est ita. Sed suspicio est qñ vnus dicit intra se vidēdo signa dicit. Ego nō iudico q sit aliqđ maluз: Credo tñ q nihil ē bōi. Dico tñ q vbi ē suspicio vehemēs scз qñ reperitur solus cū sola in loco suspecto: pōt tūc fieri & dari iudiciū sine pctō. sec9 est tñ qñ sūt signa leuia sicut iocari: ponere manus ad sinū &c. De illis nō debēt fieri iudicia: pōt tñ dici q sūt leuitates. ¶ Volo suadere q dimittatis iudicia praua & temeraria: & pctā oia. dimittatis occasiões: & pfugiatis ad deū vt ipse misereaf vři hūiliter ipз deprecādo. Et ipse dabit vobis grãз: & ascēdetis ad montē grẽ. Iuxta verba thē. preassumpti. Ascende ad mein &c.

¶ Quantū ad scđaз partē. Dñi si vultis saluari opзз q habeatis bonas tibias: opз q trāseatis p desertū. Via deserti est prolixa: oportet facere mãsiones. Filij israel fuerunt per quadraginta annos. Et fecerūt quadraginta mansiones: nos solū facim9 sex. & erimus felices si in istis sex mãsioīb9 spūaliter mãserim9. locuti sum9 de. iiij. & incepim9. v. que est reparare offensas: siue in aia: siue in corpore: siue in fama: siue in bonis tēporalibus. Moyses dicit. Deut. xxv. Pro mēsura pcti erit & plagaꝝ modus. Sic scđm qualitatē offēsē erit reparatio delicti. Dicit Scotus q aliquis potest damnificare aliū quadrupliciter.

Primo in anima.
Scđo in corpore.
Tertio in fama.
Quarto in bonis tpalibus.

¶ Diximus heri de bono aie. dicatis qđ voletis qñ illud est maius damnū q̃ furari vnaз magnam massam argenti. Aliud est dānū corpis. Dāna corporis sūt in sertupli ci differētia. Quedā participãt corpis & aie dānū. Alia tria tãgūt solū dānuз corporis. ¶ Quantū ergo ad corpus dãnificaf qs tripliciter: scз p morte: p mutilationē: & tertio p verberationē. Quo ad corpus & animam damnificatur tripliciter.

Primo per adulteriuз.
Scđo per deflorationē.
Tertio per aborsum.

¶ Estis adhuc hic vir & mulier qui nō vultis loqui adinuicē: sed oditis oēs facientes pacē inter vos: restat nisi capiatis cultellos ad interficiēduз vos ipsos. Salo. dicit. Prouē. xvij. Qui meditaf discordias diligit rixas. De verbis deuenif ad verbera: de verberibus ad hōicidia: & de hōicidijs ad suspēdia. vos dñi iusticiarij nō facitis cōputū de homicidio. audiat͛ legē moysi. Qui occiderit hoieз morte moriaf. Quã legē xps ɔfirmauit dicēs petro. Qui gladio pcusserit de gladio p ibit. Dicit Scot9 q homicida cū nō punit p iusticiã dз ire cōtra infideles ad exponendū se morti pro xpo vel oi tpe vite facere penitentiam ad recuperandum homicidium. ¶ Estis hic matres q̃ occiditis pueros vřos: si qs haberet aures satis claras ad audiendū: audiret voces occisoꝝ clamātiū de riparijs & de fluuijs & alijs locis. O q̃ graue peccatū. Alius modus dãnificãdi est p mutilationē. dз ei satisfieri & etiã illi q̃ sine cã incaceraf: scз querēdo illi veniã. soluere etiã medicū: nutrire mulierē si habeat: dare illđ qđ acquisiuisset p illud mēbrū: & nutrire quos ipse nutriebat. Aliqs etiã dãnificaf qñ nutrit filios ð adulterio. Ille q̃ cōmittit adulteriuз aut est vxoratus aut nō. Propter partem nō vxoratã quattuor mala grauissima perpetrantur.

Primo simplex fornicatio ex pte ipsius.
Scđo adulteriū ex parte mulieris.
Tertio sacrilegiū: qz matrimoniū est sacramētū ecclesie: & res spūalis violatur.
Quarto latrociniū cōmittitur.

¶ Non cōputo adhuc murmuratões diffamationes & etiã amorē inordinatū propter quã vellet maritū ppriū eē mortuū & eē cū illo adultero. Et dico q teneris ad restitutionē oim illoꝝ saltiз teneris nutrire pueꝝ illū ɔceptū de adulterio: aut damnari. ¶ Sed dicet vna mulier: pater quō pōt fieri reparatio oim istoruз: Aliqui doctores dicūt q debet fieri religiosus. Alij dicūt q debet fieri ecclesiasticus. Alij q debet nutriri de bonis eius si habeat. ¶ Alius modus dãnificãdi ē qñ aliqs violat aliquã filiã vgieз. ¶ Estis hic antique macquerelle: si essetis scoriate nō essetis satis punite: fiat autem istud nō meo sed iurisperiti cōsilio. ¶ Dñi legiste videatis legē autētică de lenonib9. Et vos filie seruate virginitatē: qz si semel per dideritis nunq̃ recuperabitis. xxxij. q. v. ca.

si Paulus.vbi dicit ꝙ cum omnia possit de
us:suscitare virginē nō potest post ruinaꝫ.
Et Exodi.xxij.scribit.Si quis seduxerit vir
ginem ⁊c.Quando quis seduxit virginē de
bet eam capere in vxorē: aut sibi prouidere
de marito.Sed q̄ꝛ alique filie sunt que tan
q̄ꝫ canes se presentāt cōmouendo hoīes ad
malū.Credo ꝙ talis rigor nō debet seruari.
Dimittamus ergo oīa peccata: vt intremꝰ
terram promissionis.

¶ Feria quarta quarte dn̄ice quadrage
sime.Sermo.xli.

Scende ad
me in montem:⁊ esto ibi.
Lauamini mundi estote.
auferte malū cogitatōnū
vrāꝝ ab oculis meis.quiesci
te peruerse agere.discite benefacere.Isaie.i.
¶ Dn̄i ⁊ anime deuote:si retinuistis doctri-
nam heri datā debetis laborare ad placen-
duꝫ deo.pctōres facite qd̄ voletis.dicit Isa.
Nūc est tēpus ꝙ mūdemus nos aut ꝙ dā-
nemur.Apo.xxi.Nihil coīquinatū aut abho
minationē faciēs intrabit in illud.viuamꝰ
sicut volemus: ⁊ vadamus pedestres:aut e-
questres: qm̄ nisi mundemur ab oibus pec-
catis:sicut qn̄ dn̄s de fonte baptismi dede-
rat gratiā nunq̄ꝫ saluabimur:sed quō mun
dabimur.Decretalis dicit:de celebratōe mis
saruꝫ capi.in quadam.De latere saluatoris
dormiētis in cruce duo exiuerūt sacramēta
s.sacramētuꝫ baptismi:⁊ eucharistie. O pec-
catores opꝫ ꝙ mūdemur a pctis anteq̄ꝫ in-
tremus paradisuꝫ.vn̄ Joh.xiiij.Quis pōt fa
cere mūduꝫ de immundo cōceptuꝫ semine:
nōne tu qui solus es:⁊ Prouer.xx.Quis po
test dicere mūduꝫ est cor meū: purus sum a
pctō.Eamꝰ ad fontē mirrhe.capiamꝰ aquā
Ista aqua fuerūt lauati illi qui venerūt ex
magna tribulatōe.Apoca.vij. Et lauerunt
stolas suas in sanguine agni.hoc ē iesu xp̄i
Videatis vos domicelle:q̄ habetis pulcher
rimā frontē:⁊ nasuꝫ politū.Videatis ossa q̄
sunt in cimiterio.Aie illoꝝ sunt oēs in ifer
no si nō fuerint lote in sanguine agni q̄ pe
pēdit i cruce.Ideo Joh.vidit in padiso oēs
indutos vestibꝰ albis. Oēs qui se in latere
iesu xp̄i mūdauerūt, Opꝫ etiā ꝙ vos om̄es
pctōres lauemini in isto fonte sanguinis.
Alius est fons aque q̄ exiuit de latere iesu
xp̄i.de quo p̄s. Lauabo ꝑ singulas noctes
⁊c.Iste est fons lachrymaꝝ:si vultis mūda
ri opꝫ ꝙ mūdemini in istis fontibꝰ.Laua
mini ergo:⁊ mūdi estote.Volo dicere dimit
tatis pctā; ⁊ hoc per intercessionē virginis
marie cui pn̄tabitis.Aue.
¶ Ascēde ad me ⁊c. More solito mouetur
questio a magistris nr̄is theologis: funda-
ta i euāgelio hodierno vbi dr̄. Rabi q̄s pec-
cauit aut hic aut parētes eiꝰ ⁊ decisa a Bo
na.in iij.di.xxxviij.Vtrū alicui iponat aliq̄
tp̄alis aut sp̄ūalis sine culpa. Bona.in soli
loquio dicit ꝙ triplex ē pena.Quedā ē acta
Alia est ɔtracta.alia inflicta.Pena acta est
miseria sequēs aut cōcomitans actuꝫ. Vn̄
Aug.in libro ɔfessionū primo dicit.Iussisti
dn̄e:⁊ ita est vt sit sibiipsi pena oīs inordina
tus affectus. Pena ɔtracta dr̄ veniēs ex de
merito pcti originalis. Pena inflicta:ē pe-
na aut punitio iposita alicui ꝑ iudicē exteri
orē aut a deo.Dicit Bona.ꝙ pena inq̄ꝫtum
pena dicit aliqd̄ positiuū:⁊ vt si n̄ repugnat
ꝙ pena sit in aliquo nulla culpa in eo p̄ce-
dente.hoc aūt in xp̄o pꝫ ⁊ in btā virgine.et
isto modo dicit xp̄us. Nec hic peccauit nec
parētes eiꝰ.¶ Leuate corda.timetis dānari
eritis sempꝛ duri.Dicetis forte ꝙ oēs ducūt
vitā quaꝫ ducitis:⁊ q̄ꝛ deꝰ dat vobis multa
bona:ideo spatis saluari.Cauete nō ɔtigat
vobis sicut porcis q̄ ipinganť ⁊ postea occi
dunť.Pater si ita esset sicut dicitis nos esse
mus q̄si oēs dānati q̄ꝛ oēs viuūt sicut nos.
Loquamur de pōpis: de luxurijs : de ludis:
hoc est cōmune ꝑ totū mūduꝫ.veꝝ dicitis s̄
nō totū:q̄ꝛ in maiori volumine.ij.q.i.multi.
dr̄.Multi corriguntur:multi tolerantur:s̄ nō a
pctis desinūt:⁊ in fi.ca. ꝓpterea nō minus
ardebūt: q̄ꝛ cū multis ardebūt. Ad hoc pōt
allegari lex ciuilis.ff.de priuatis delictis.l.
ij.Delictū vniꝰ nō diminuiť ꝓpter delictuꝫ
alterius. Vos vidistis ꝙ ligna fuerūt cara
hoc āno:qn̄ venistis ad domū:posuistis vnā
boretā in igne ⁊ post aliam.vtrū ignis esset
minor.Dico ꝙ nō:sic due vel tres nō minus
ardebunt cū centum q̄ꝫ si essent sole.q̄ꝛ deli-
ctum vnius maledicti non deletur propter
delictū alterius.domicelle dicunt.pater nō
dicatis tm̄ de nobis:sed de barbitonsoribus

⁊ apothecarijs ⁊ sic de alijs. Dixi vobis ꝙ do
micella q̄dā est macq̄rella ⁊ sūt multe secre
te de quibꝰ etiā loquar. Et vos dicitis: si hoc
eēt pctm̄ multi dānarent̄. saluet̄ q̄ voluerit
aut dānet̄: vos n̄ habet̄ q̄libꝫ nisi vnā aiaꝫ
si nō eēt nisi vna aia in mūdo xp̄s voluisset
tm̄ pati sicut passus ē. Volo dicere ꝙ dimit
tamus vallē miserie ⁊ pctoꝝ. Iuxta verba
the. preassumpti. Ascende ad me ⁊c.
¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scda virtuose ascēsiōis demōstratiua.
Euangeliū est magnū ⁊ cōtinet duo.
Prio cecitatis humane miserabilē ꝯditōeꝫ.
Scdo illustrationis diuine benignā conde
scentionem.
Primū notat̄ cū dr̄. preteriēs iesus vidit ho
minē cecum a natiuitate.
Scdm cū dr̄. ⁊ fecit lutum ex sputo.
¶ Istud miraculū quattuor mēsibꝰ añ passi
onē fuit factū qn̄ xp̄s erat in hirl'm. i exitu
sermōis erat q̄dā cecꝰ a natiuitare querens
elemosynā. Dixerūt discipuli. Rabi q̇s pec
cauit hic aut parētes eiꝰ vt cecꝰ nasceret̄. di
xit iesus. nec hic nec parētes eiꝰ: sed vt ma
nifestetur gloria dei in illo. Dicit magister
sniaꝝ li.iiij.di.iiij. quinq̄ de causis a deo hoi ⁊
pene tribulationes infliguntur.
Primo propter dei honorē.
Scdo ad pctī punitionē.
Tertio ad meriti augmentationē.
Quarto ad humilitatis ꝯseruationē.
Quinto ad pctoꝝ emendatōeꝫ.
¶ Si xp̄s se humiliauit ⁊ cepit pulueres ex
puit i manu ⁊ fecit lutū ⁊ liniuit oculos eiꝰ
⁊ dixit. vade ad natatoria siloe. erat locꝰ vbi
descēdebāt aq̄ riuuloꝝ: qn̄ fuit in natatoria
lauit oculos ⁊ vidit ois turba clamauit q̇s
est iste: nunq̇d est cecꝰ mēdicās: Alij dicebāt
nō est iste. dixit ille ego suꝫ. dicebāt ergo ei.
q̇s tibi apuit oculos. dixit ille. ꝓpha q̄ vocat̄
iesus. ¶ Leuate corda: hic sunt multa bona
dixit Lu.vi. Q virtꝰ de illo exibat ⁊ sanabat
oēs. Ipse erat taꝫ pius ꝙ nullū recusabat.
Iō nō timeatis quin sit nūc taꝫ bonꝰ sicut
fuit vnq̄. dixit vnꝰ de phariseis. Male erit
vobis. nolite euꝫ tāgere q2 illuminauit cecū
a natiuitate faciatis eum venire dicentes.
Quis apuit tibi oculos: Iesus de nazareth
Et tūc vocauerūt parētes eiꝰ: q2 cōspiraue
rant eos eijcere de synagoga si cōfiterentur
ꝙ iesus hoc fecerat: et interrogauerūt eos.
Est iste filiꝰ vr̄: Dixerūt ꝙ sic. quō videt: ne
scimus. nō ausi sunt cōfiteri ꝙ ita esset pro
pter timorē. Hoc aūt tangit vos doctores ⁊
dn̄os cōitatis nō vultis aliqn̄ dicere verita
tē propter fauorē ⁊ timorē. Dixerūt pr̄ ⁊ ma
ter. Vere filiꝰ noster est scꝫ cecus natꝰ. si di
camꝰ ꝙ xp̄s eū illuminauit erimꝰ excōica
ti. Sed dixerūt etatē hꝫ dicat ipse. dilexerūt
magis gl'iaꝫ hoim q̄ gl'iam dei: ⁊ iō nō fue
rūt ausi ꝯfiteri. Iō peccauerūt. Dixit ille q̄
fuit illumiatꝰ. In veritate ille me sanauit.
⁊ quō habetis euꝫ odio cū ipse fecit qd̄ nūq̄
aliquis fecit. Tu in pctīs natus es totꝰ di
xerūt iudei: ⁊ vis nos docere q̇ sumꝰ mgr̄i.
Vade extra templū. repit eū xp̄s: ⁊ dixit ei.
Credis i saluatorē. Dixit ipse genibꝰ flexis
Credo. O ceci pctōres velletis hr̄e talē me
dicū si essetis ceci corpaliter. dicebat xp̄s iu
deis. Ioh.ix. Si ceci esset̄ scꝫ corpalr̄ pctm̄
nō haberet̄. Isa.xlij. Declarat q̄s ē cecꝰ di
cēs. Quis cecꝰ nisi seruꝰ meꝰ. Thobie.v Qua
le gaudiū mihi erit q̇ i tenebris sedeo ⁊ lu
mē celi n̄ video. Sic q̄le gaudiū pōt eē pctō
ribꝰ qn̄ sūt sepati a gaudijs padisi: ⁊ a ꝯsor
tio iustoꝝ. Et repiūt̄ i sacra scripta tres ceci.
Primus fuit factus ꝑ immūdiciā stercoris
Thobie.ij. Qn̄ stercora irundinū ceciderunt
super oculos eius. Scds fuit factꝰ per Da
lidam meretricē scꝫ Sanson. Iudicū.xvi.
Tertius fuit Sedechias fctūs ꝑ babyloni
os ⁊ ductꝰ in captiuitatē Iere.xxxix. Primꝰ
cecus q̄ fuit factus ꝑ imūdicias irūdinū si
gnificat illos qui excecāt̄ ꝑ pulueres pōpa
rū qui ꝑ phas ⁊ nephas bona tēporalia ac
quirūt. Sicut sūt aduocati: vsurarij: cāpso
res qui abūdāt auro ⁊ argēto ⁊ q̄si vt nubes
volāt: ⁊ quasi colūbe ad fenestras suas. Se
cūdus cecus repn̄tat luxuriosos. Dalida em̄
luxuria interpretat̄: ⁊ est sensualitas. Sicut
em̄ dalida posuit Sansonē inter inimicos:
Sic sensualitas inter diabolos. ¶ Heu heu
multi sūt excecati hodie. Credo dn̄i ꝙ a tpe
quo xp̄s passus ē nō fuerūt tot luxurie sicut
nūc inter fratres: iter sorores: inter gradus
ꝓhibitos. Frater manutenet cōcubinā fra
tris vel consanguineā ⁊ sic de alijs. Viri ec
clesiastici nō hn̄t vxores: sed bene concubi
nas. Et volūt habere filios sicut primogeni

ti.vñ ps. Supercecidit ignis cõcupiscẽtie ꝛ nõ viderũt solẽ. Terti⁹ cec⁹ significat pctõrem q̃ a statu grẽ vadit ad camerã dyaboli. vos oẽs pctõres si vultis saluari oꝫ hr̃e spũ ꝛ lutũ. Uidetis ista ossa: vermes ꝛ bestie comederũt carnes: ꝛ forte aĩe sũt in iferno. Uos habetis nũc iuuẽtutẽ ꝛ portatis caudas. Dicite mihi in veritate: vbi sũt nũc meretrices quaꝝ corpora sũt hic. Quid ꝓfuit eis luxuria: supbia: aut iactãtia: q̃d van⁹ ornat⁹: Dicũt nũc in inferno ꝓpter vanitates nr̃as hic cremamur. O vtinã ista corpa nũc loq̃rent̃ vobis paupes pctõres. Ite in siloe qđ iterpretat̃ missus. i. ad xp̄m. Ad Gal.iiij. Misit de⁹ filiũ suũ: ꝛ dicite ei. Ego suꝫ pauper pctõr ꝛ miser: q̃ cõmisi tãta vicia: de q̃b⁹ nõ recordor: ꝟ me pñto vr̃e passiõi ꝛ merit̃ vr̃is. Rogo vos vt me illuminetis sicut cecũ illuminastis. cogitate mori sup oĩa. Et sic ascendetis ad montẽ grẽ. Iuxta verba thẽ. preassumpti. Ascende ad me in ꝛc.

¶ Quãtũ ad scđaꝫ pteꝫ. Dñi videatis celuꝫ: illud est in quo debem⁹ intrare. Sicut ego nõ possuꝫ tãgere celũ. Ita vos nõ potestis itrare paradisuꝫ. Nisi emẽdaueritis vitas vestras opꝫ dãna corporis ꝛ etiã aĩe restituere. Qui eñ furaret̃ tm̃ põdus auri sicut ẽ ista eccl'ia nõ faceret tm̃ pctm̃ q̃ꝫtuꝫ vos facitis cõsentire in pctm̃ vnã iuuenẽ filiã. opꝫ illi satisfacere: ꝛ si nõ potestis debetis orare ꝑ illis. Dicẽduꝫ est de pctis seu dãnis lingue q̃ sũt. xxiiij. Sed solũ loq̃mur de cõtumelia cõuicio iproperio ꝛ detractõe. Cõtumelia ꝟm Thomã. ij. ij. q. lxxij. Est iproperiũ i pñia alicui⁹ dicto vel facto exhibitũ: vt si alicui iproperaret̃ sua culpa. Cõuiciũ vero est qñ culpa matris vel pr̃is alicui iproperat̃: vt dicẽdo. Tu es fili⁹ meretricis vel p̄sbyteri. Improperiũ vero est qñ alicui iproperant̃ vicia nature vt ꝙ ẽ gilbosus ꝛ claudus ꝛc. ¶ Leuate corda vr̃a dñi mei. In hyspãia oẽs portãt cultellos ꝛ gladios ad faciẽdũ vnũ ictũ si aliq̃s vellet eis nocere. Uos mulieres nõ portatis gladiũ: ꝟ habet̃ linguã ꝑ quã leditis q̃ꝫtũ faceretis ꝯ nouacula. Ideo Iacob⁹ in canonica. iij. ca. dicit. Linguã null⁹ hoĩꝫ domare põt. Iõ q̃ nõ offenderit in verbo hic pfectus ẽ. Pauci repiunt̃ q̃ nõ offenderint deũ in corpe aut mẽbris ꝛ nemo credo est q̃ nõ offẽdat in lingua. Dñi nunq̃d qñ estis i prandio ꝛ habetis vnũ discũ de carnib⁹ crudis nunq̃d detrahitis vicinis vr̃is. Isa. lviij. Cũ videris nudum operi eũ: ꝛ carnẽ tuã ne despexeris. Ne despexeris pctõrẽ cũ in culpa ceciderit: qm̃ oẽs nati sum⁹ in corruptione. Ad Ro. i. Detractores ꝯtumeliosos ꝛc. Nõ solũ q̃ talia agũt digni sũt morte: sed q̃ consentiũt faciẽtibus. Dñe burgeñ. audite me. Qñ vos estis due mulieres q̃ litigatis ad iuicẽ ꝛ vna dicit alteri. tu es meretrix. Uos tenemini ad restitutiõeꝫ aut dãnari. Dicit eñ Tho. ꝙ honor ꝑsone nõ minoris põderis est q̃ꝫ bonũ tpale. Quid eñ peius põt fieri homini q̃ꝫ ꝙ in propria ꝑsona ꝛ in ꝯspectu sui iproperet̃ viciũ suũ. Hoc ei ẽ ꝯtra ꝓximũ ꝛ charitatẽ fraternã. sed dicite mihi domicelle q̃d facit̃ in banq̃tis: dñs nouit linguarũ vr̃aꝝ leuitatẽ. nunq̃d qñ reuertimi ꝛ iuenitis cõmatres vr̃as dicitis eis. dña domicella cõmater mea: ego erã heri in q̃daꝫ bãqueto vbi fuisti posita supra burellũ ꝛ fuit dictũ ꝙ eratis capta amore cuiusdã epi ꝛc. Dicet illa est ne verũ: ego loq̃r ei cras q̃ me diffamauit. Tũc veniet ad eã in crastinũ et dicet. Estis talis vos: q̃re loq̃mini de me: loquimi de vobis. nunq̃d habetis talẽ ꝛ taleꝫ eccl'iasticũ q̃ manutenet vos ꝛ sic erũt ꝑ duos annos ꝙ nõ loq̃nt̃ ad inuicẽ. ¶ Est etiã aliud quod est grauissimũ pctm̃ qñ aliquis reuelat vobis casũ ꝛ dat vobis in secreto: et vos reuelatis. dico ꝙ oꝫ hec oĩa restituere i secreto si sit secretũ: aut i publico si sit publicũ. Et hoc ẽ veꝝ nisi ꝑsone tales fuissẽt iimici ꝑ aliqđ tẽp⁹. Et tũc ex tali satisfactõe ille cui fieret restitutio fieret durior. Nõ ei ẽ reddẽdus cultellus hoĩ furioso. posset ei abuti instrumẽto ꝓprio. bonũ tñ eẽt ꝙ sacerdos secrete hoc faciat ꝛ q̃rat. vtinã ꝛ vtriq̃ꝫ parti fiat cõdigna satisfactio. Sil'r qñ aliq̃s reuelauit verũ crimẽ opꝫ restituere nõ q̃deꝫ dicẽdo ego mẽtit⁹ suꝫ: sed dicẽdo ego male dixi. Uolo dicere o pctõres ꝙ custodiatis linguã ꝛ cohibeat̃ eã a diffamatõib⁹. Nõ ei ꝓpter aliud donauit nobis labia de⁹ aut dẽtes nisi ad seruãdũ linguã. Quicq̃d vobis dicatur videat̃ ꝙ nõ offendat̃ deũ neq̃ꝫ ꝓximũ. Et sic intrabitis: terram promissionis.

¶ Feria quarta quarte dñice quadragesime. Sermo. xlij.

Scēde ad me in montem et esto ibi. In hoc feriam vobiscum fedus vt eruam omnium vestrum oculos dextros: ponamqȝ vos opprobrium in vniuerso israel.i. Regum.xi. ¶Dñi scholares q vultis audire aliqd qd sit ad salutē vr̃aȝ:eleuate spūs vr̃os.¶Euāgeliū hodiernū loquit̃ de miraculo qd fecit xp̃s d ceco nato quē illuminauit.Experiētia nāqȝ docet ꝙ inter oēs sensus corpis visus magis diligit̃: ideo d thobia legim⁹ ꝙ cū angel⁹ ipȝ salutaret dicēdo gaudiū sibi sit respōdit. qle mihi gaudiuȝ erit qñ excecat⁹ sedeo lumē celi nō video.¶O pctōres inter alia q̄ diabolus vult plātare in ꝯsciētijs vr̄is ē ꝙ vult vos excecare vos:nō debetis optare ꝙ sitis illuminati.de hoc habet̃ figura pñs. erat eñ qdaȝ tyrānus q̄ vocabat̃ Naas q̄ obsederat villā galaad:qd cuȝ viderēt ciues illi⁹ ciuitat̃ facto ꝯsilio miserūt ad eū vt facerēt aliqd pactuȝ:et miserūt vnū sapiētē q̄ dixit.dñe naas volum⁹ cōcordiā si placet.tūc naas respōdit feriā pactū hoc mō:ꝙ a minori vsqȝ ad maiorē et ecōtra eruā vobis oculos dextros.tūc dixit ille sapiēs.reuertar in villā et significabo senioribus: quo ingresso miserūt ad regeȝ israel nūciātes ei totū negociū naas q̄ scripsit ad eos hoc mō.ꝯsolami q̄: cras añ ortū erit vobis salus. ¶O pctōres excecatissimi nunqd eēt vobis op⁹ tali auxilio.Berñ.inqt ꝙ castrū obsessuȝ ē aīa nr̃a:naas ē dyabol⁹ cū angelis suis. petam⁹ auxiliū regi israel i.xp̄o: q̄ māsit in porta hirl'm et dixit lachrymātib⁹ oculis.hirl'm hirl'm si scires ꝙ circūdabūt te inimici tui vallo.O pctōres et dñi scholares qñ eritis i articulo mortis de quo seruiēt vobis sophismata. q̄ȝdiu viuitis q̄rit facere pactū naas.i.dyabolus vobiscū.s. vt eruat vobis oculū dextrū.Btūs Aug.li.d ciuitate dei dicit ꝙ in aīa nr̃a duo sūt oculi scȝ portio iferior et supior.Supior ē illa q̄ cōuertit̃ ad deū et hāc reqrit diabolus vt nō curem⁹ tāgere casuȝ dilectōis timoris et reuerētie dei.ad aīaȝ pditōeȝ vult ꝙ hēam⁹ voluptates et delicias.i antiquo testamēto nō pugnabant cuȝ bombardis et alijs instrumētis sed de manu ad manuȝ.sic dyabolus facit.qd remediuȝ. Opȝ ire ad natatoria siloe dicatis igit̃ o pctōres xp̄o.illumina oculos meos et c. precemini deuȝ et istud postulabim⁹ itercessione btē virginis marie cui dicetis mēte pia.Aue maria.

¶Ascēde ad me et c. More solito mouetur q̄stio a theologis sup materia pñtis diei:cecus eñ repñtat hoīes ebetatos: et illi sūt illuminati q̄ cognoscunt diē salutis.¶Utrū cuncta ad salutē necessaria sint in sacra scriptura sufficiēter tradita. videt̃ aliquib⁹ ꝙ nō:q: multa sūt dubia vtruȝ sint pctā mortalia vel venialia q̄ nō terminat̃ p sacrā scripturā.tñ ɓm doctores et ē regula in li.vi.In dubijs tutior ps ē eligēda. Pro solutiōe q̄stiōis dicit Tho.ij.ij.q.lx. ꝙ differētia ē iter fidē et suspitōeȝ:opinionē et sciētiā.fides ē noticia certa siue euidētia.Sciētia est noticia certa cuȝ euidētia:vt dicit pagan⁹ Aristo.i. posterioꝝ. Opinio ē adhesio vni⁹ partis cuȝ formidine de opposito. Suspicio decliat̃ ad vnā pteȝ.aliā aūt nō audet amplecti.i materia aūt morali vbi sūt argumēta fortiora ad vtrāqȝ partem si non sit necessariū alterā partē eligere:tenet̃ hō suspēdere actū suum:et si vlteri⁹ pcedat peccat mortal'r.¶Leuate corda vos dñi et scholares.loqmini mihi venistis parisi⁹ ad meretricāduȝ:opȝ hoc cogitare aut eternaliter dānari. vos scit̃ ꝙ si sitis semel dānati nō erit plus spes videdi.studeatis vt possitis saluare aīas vr̃as. Habetis legē ciuilē.ff.depositi.l.i.Res deposita i manu depositarij si dolo aut culpa depositarij deterior at̃: si reddat̃:reddita nō cēset̃.Ad hoc ē decre.in antiqs.c.Bona fides. extra de deposito in textu et glo. vbi d: ꝙ depositarius tenet̃ de dolo et culpa.O paupes scholares vtinā velletis retinere exēpluȝ qd btūs Bernar. scripsit cuidā scholari quē volebat inducere ad religionē: cui dicebāt socij sui:nō vadas sufficit ꝙ tu bñ studeas et nō sis imundus:et ꝙ sis castus:et ꝙ habeas charitatē.Charissime falleris si apud mundū sapiētes atqȝ magistros inuenire atqȝ sapiētiā repire optas. vide q̄ȝ difficile iesuȝ xp̄m apl'i nudis pedib⁹:abiectis vestimētis vt mūdi ꝯtēptores secuti sūt. Oȝ ergo scholares sequi xp̄ȝ et recupare innocentiā vr̃am quā in baptismo recepistis.Casus est talis

quidã hõ venit de picardia τ dedit sue hospite clamidẽ suã: quã hospita fuit prope ignẽ τ iuit ad missaʒ: iterũ clamis ɔburit. p⁹ prandiũ vero hospita cõputat: τ iste nobilis hospitiũ egredit̃ τ petit clamidẽ suã. cui apportat̃ clamis cõbusta. Quero vobis dñis vtrũ hospita debeat soluere clamidẽ? Rñdet lex ciuilis τ decretalis φ sic. Utinã pctõres de⁹ nõ faciat nobis taliter. Ezechiel. xxvi. Sanguis ei⁹ in ipo erit. Nunqd dñi magistri qñ debetis eligere ꝓcuratores decipit̃ vos mutuo? Et vos dñi scholastici qñ estis iurati i vniuersitate: nũqd vr̃i parentes gaudẽt priuilegio: τ facit̃ citari vnũ pauperẽ hoiem ꝑ cõseruatorẽ priuilegioꝝ? Certe talis excõicatio ñ valet vnũ porrũ. Habetis vos padiũ? credo φ sic si diabolus portet vos. mirabile ẽ φ scholares litigẽt ꝓ parẽtib⁹ suis τ excõicãt eos auctoritate cõseruatoris. Hoc eiʒ est ɔtra determinatõeʒ iuris. extra de officio iudicis delegati. c. Hac ɔstitutõe. lib. vi. Prohibem⁹ ne cõseruatores se itromittant nisi de iniurijs mãifestis aut notorijs. si oppositũ fecerit ipo facto vno anno ab officijs sint suspẽsi τc. Dñi scholares vos ꝑdidistis vr̃aʒ tunicã inocẽtie q̃ fuit vobis data i baptismo quã ꝑdidistis ꝑ pctm̃: τ ɔbussistis ꝑ malã vitã vr̃am. O magistri reuerẽdi: τ patres: τ scholares q̃ expõitis bñficia: elemosynas τ bona q̃ habet̃ meretricãdo τ nutriendo meretrices pingues τ rubeas. Uolo dicere φ laboretis ad reddẽdũ aĩas vr̃as puras deo ꝑ grãʒ gratificãtẽ. Et sic ascenditis ad mõtem gr̃e. Iuxta verba the. preassumpti. Ascende ad me in mõtẽ τ esto ibi. τc.

¶ In isto sremone erũt due ptes.
Prima erit de aĩe cecitate detestanda.
Scđa de aĩe illuminatõe amplectãda.

¶ De prima: cec⁹ cognoscẽs se cecuʒ vult sanari. vtinaʒ cognosceretis vos esse pctõres. Sophonie. i. Ambulabũt vt ceci: q: dño peccauerũt. Et ad Ephes. vi. Ambulate i dilectione sicut xp̃s dilexit vos τ tradidit semet ipm pro nobis oblatõeʒ τ hostiã deo i odorẽ suauitatis. Mgr̃i nr̃i si estis hic in schola τ in disputatiõe vos habetis vnũ ꝓbleuma. Utrũ volũtas possit aliqd velle intellectu dictãte τ in vli τ in pticulari. Oppositũ dicit articul⁹ parisieñ. φ ɔstãte dictamie recto tã in vli φ̃ in pticulari volũtas nõ possit in oppositũ erroꝛ. Cõtra tñ istud ar̃. q: volũtas est ceca de se: q: nõ põt hr̃e illuminatõeʒ nisi mediãte intellectu. Sco. i. iij. di. iij. dicit φ volũtas mala excecat intellectũ τ priuatiue τ positiue nõ qdẽ sumẽdo eã rõeʒ stare in recto iudicio: vt scʒ nõ remordeat. Positiue quemadmodũ prudẽs q̃rit media efficatia ad ɔseqndũ finẽ intentũ. astut⁹ vero q̃rit media ad exeqnduʒ maliciã suã. xp̃s dñs nr̃ dicit in euãgelio Lu. xvi. φ filij hui⁹ seculi sapiẽtiores sũt filijs lucis. Dñi mei ille q̃ est cec⁹ põt q̃rere elemosynã: q: nescit vbi est: vel si cognoscit nescit quo vadit. Scit̃ qd representat vobis iste cecus? Utinã de⁹ det vobis gr̃aʒ ñ essẽdi i pctõ. Ille q̃ ẽ in pctõ põt q̃rere elemosynã: q: nõ videt neqʒ cognoscit ea q̃ cognoscere dʒ. ¶ O burgẽses ambulãtes vt ceci inuenio φ septẽ sũt ceci in sacra scriptura q̃ repñtãt nobis septẽ pctã mortalia. Dicatis mihi dñi presidẽtes de quib⁹ estis vos? Prim⁹ cec⁹ habet̃ Actuũ. ix. Et ẽ saul⁹. de quo ibi dr̃: φ cadẽs in terrã nihil videbat Et repñtat superbiã: q: Pau. qñ i damasco erat xp̃ianos ɔseqbat̃. Scđs cec⁹ fuit Thobias q̃ fuit excecat⁹ ex stercorib⁹. Et repñtat auaros. Terti⁹ fuit Sãson excecat⁹ a Dalida: τ in manibus inimicoꝝ suoꝝ philistinorũ positus: τ repñtat luxuriã. Quart⁹ fuit ille de quo loquit̃ euãgeliuʒ hodiernuʒ: τ significat gulosos: q: gulã ab vtero matrũ nostraꝝ deferim⁹ per modũ cuiusdã inclinationis ad illaʒ. Quint⁹ fuit Heli. de quo. i. Regũ. ij. Nõ poterat videre lucẽ nisi esset extincta. τ significat inuidiã. Sextus est ille de quo habet̃. Actuũ. iij. Cui petr⁹ dixit. Argẽtum τ aurũ nõ est mihi τc. τ repñtat iram. Ali⁹ est de quo hr̃. iiij. Reg. vi. Percussit eos dñs cecitate: τ nesciebãt quo ibãt: τ significat pigros. ¶ Leuate corda est ne aliqs vr̃m qui nõ sit cecus? vtinã nõ esset inter vos nisi vn⁹? Dicit Iere. Treno. iiij. Errauerunt in plateis vt ceci. Magistri nr̃i τ vos scholares τ burgeñ. τ cõis popl's: vos estis vt ceci in plateis. Nunqd vidistis aliqñ tortorẽ qñ vult decapitare aliquẽ hoiem ponit sibi aliqd supra oculos suos ne videat torturã suã Dñica in qnquagesima erat vn⁹ cec⁹ q̃ querebat illuminari. cui ait xp̃s. qd vis vt faciã tibi? dñe vt videaʒ. Utinã vos q̃reretis illuminari vt videre possetis ẽm sex dñas loci,

Prio vt videre possetꝭ anteriora pctā latētia.
Scḋo externa.bona que omisimus.
Tertio bona celestia q̄ ꝑ pctm̄ ꝑdidim⁹.
Quarto tremenda supplicia q̄ meruimus.
Quinto anteriorē mortē ad quā currimus.
Sexto posteriora mūdana deficientia que deserimus.
¶ Primo metha.dicit pagan⁹ Aristo. ꝙ vi/sus ē pfectior iter oēs sēsus.Utinā oēs pos/setꝭ videre pfecte supiora iferiora aāriora et posteriora:ꝛ sic ḋ alijs ꝛ q̄rereꝭ illumiari.Uo lo dicere ꝙ gratis omnes deo veniā pctoꝝ vroꝝ:sic ascēdetis ad montē gratie. Juxta verba the preas.Ascende ad me in ꝛc.
¶ Quantū ad scḋam partē.vos filie cū cau dis lōgis si essetꝭ cece:nūq̄d vellet illumiari? certe credo ꝙ sic: q̄to magis q̄n estis i pctō mortali.Cōtra cecitatē corporalē tria sunt remedia i sacra scriptura. Primū h̄r Tho/bie.vi.de corde piscis positi sup carbōes:cu/ius fum⁹ fugat oē gen⁹demonioꝝ a domo. ꝛ piscis si liniant͛ ocli sanat a cecitate Scḋs remediū h̄r Joh.ix.ꝛ in euāgelio hodierno de luto facto cū sputo ꝛ puluere:cū q̄ liniuit oculos ceci xp̄s.Tertiū remediū ē sceleꝝ pu nitio. Prim⁹ mod⁹ significat amaritudinē passiōis xp̄i:quā sepe recordari debem⁹si vo lum⁹ illuminari.Scḋs meditatōeꝫ mortis Terti⁹ pnie amarissime feruētē assūptiōeꝫ. De prio Aug.in li.ad virgies dicit. Jnspice aīa vulnera morietꝭ ꝛ corp⁹ xp̄i in cruce pē/dētis ꝛ sanguinē redimetꝭ. Cōsidera pctor illū q̄ ꝑ te passus ē:benignissim⁹ iesus. De scḋo.Greg.i mo.dicit. Nihil tm̄ valet ad do mādūꝫ carnis vicia:q̄ꝫ cōsideratio q̄lis eris post mortē.De tertio.Actu.iij. Penitemi ꝛ ꝯuertimi:vt deleāt pctā vr̄a. Ultis salua/ri o dn̄i:vtinā haberetꝭ modicū ḋ luto supra oclos vr̄os.Estꝭ hic viles meretrices:vbi sūt sorores vr̄e q̄s vidistis cū magna pōpa i ista ciuitate:nūq̄d mortue sunt:ꝛ perijt mēoria eaꝝ.Et vos iuuenes gaudisferi tactib⁹ im mūdis nūq̄d amittitꝭ virginitatē vr̄aꝫ.Legit͛ in vitis patrū ꝙ q̄dā religiosus vidit quā/dā mulierē:qua visa fuit adeo ebetat⁹ ꝓpt͛ ei⁹ pulchritudinē ꝙ dieb⁹ ac noctib⁹ sp̄ i ea cogitabat:adeo ꝙ n̄ poterat orare nec q̄c̄q̄ꝫ bn̄ agere.Uenit ad eū q̄dā religiosus de pa tria sua:cui dixit.q̄ noua.certe dixit illa mu lier q̄ erat tā pulchra ē mortua.est vexata. Tūc iste religiosus secrete iuit de nocte ad locū sepulture ꝛ apuit sepulchrū ꝛ posuit na suꝫ sup corp⁹fetidū:qḋ accepit ꝛ portauit ad domū suā cogitās apḋ se ꝙ q̄n nō poteryt habere in vita saltē h̄ret post mortē.Cū ve ro feruētissime itueret͛ sic mortuā ꝛ sentiret sic fetentē vidēs ꝙ illā carnē vilē sic amaue rat cepit horrescere:ꝛ sic oīs ardor libidinis ab eo recessit.O felix cogitatio. capite igr̄ o pctores iugū pnie.emēdate vitas vr̄as ꝛ re parate dāna:ꝛ sic intrabitꝭ terrā ꝓmissiōis.

¶ Feria q̄nta dn̄ice quarte.xl. Ser.xliij.

Scende ad me in montem:ꝛ esto ibi. Ascēdit ꝛ incubuit sup pu eruꝫ: posuitq̄ꝫ os suum su per eos ei⁹: ꝛ oculos suos sup oculos ei⁹:ꝛ man⁹ suas sup man⁹ ei⁹:ꝛ icuruauit se sup.eū ꝛ calefacta ē caro pueri. iiij.Reg.iiij. ¶ Dn̄i ꝛ aīe deuote si retinuistis doctrinā heri tactā debetꝭ laborare ad saluā dū vos. Heri ysa.dicebat ꝙ oꝫ ꝙ sim⁹ mūda ti sicut q̄n fuum⁹ baptisati.Epl̄a hodierna ē pulchra i vtroq̄ꝫ sensu.Erat q̄dā mulier ho spita bona Helysei q̄ pcib⁹ Helysei habue/rat filiū:ꝛ multū gauisa fuit in ei⁹natiuita te:q2 lōgo tp̄e fuerat cū marito sine ꝓle. et puer mortu⁹ē.nō sepeliuit eū mulier ꝫ ascē dit montē ad heliseū.Helise⁹ eā vidēs a lō/ge dixit famulo suo vade q2 illa ē sunamitꝭ hospita mea:ꝛ scias ab ea si cūcta sint ꝓspa i domo sua:qḋ ꝛ fecit.dixit ergo seruitor mu lieri.quō vos habetꝭ mr̄ nr̄a? Male. opꝫ ꝙ ego loq̄r viro dei ꝛ ascēdit ꝛ stati strauit se ad pedes ei⁹ ꝛ osculabat͛ pedes. seruitor vo voluit eā auferre.Dn̄i mei i antiq̄ lege n̄ ha/bebāt corp⁹ xp̄i neq̄ꝫ sacramēta: ꝛ tm̄ ꝫm il/lā legē nō erat licitū alicui mulieri tāgere ꝓphas.Et nūc nr̄i p̄sbyteri tāgūt eas ꝛ ecō tra.Dn̄s nouit vitā ipudicā sacerdotū:tact⁹ viles ꝛ nepharios q̄s nō lꝫ facere apḋ paga nos.Tūc ꝓpha dixit seruo.Permitte eā sta re q2 aīa ei⁹ in amaritudie ē.Tūc dixit mu/lier.viuit aīa mea ego nō dimittā:q̄si dicat. facio votū dn̄o ꝙ nō recedā nisi venias.He/lyse⁹dixit.ego ibo stati:ꝛ seq̄r te.Et venit ad domū ei⁹ ꝛ clausit ostiū:ꝛ posuit os sup os pueri: ꝛ man⁹ sup man⁹ ei⁹:ꝛ cepit calefacē

corp' pueri: et orauit propheta. Oro dñe de' vt redeat aia pueri hui' in corp' illi'. Tūc puer incepit mittere anhelitū et surrexit. Et helyseus restituit eū mri sue dicēs. date ei comedere. O mulieres credo q velletis hře talez pphetā qn pueri vři moriūtur. Bernardus. Magnā spē mihi pbet ppheta ille q d mōte descēdit. Propheta helyseus ē xps. Mulier sunamitis ē natura hūana q nunq̄ fuit cōtēta nisi ipe ppria in ppria veniret. Joh. i. In ppa venit et sui eū nō receperūt. Famulus vero helysei q pri venit ad domū cū baculo: ē moyses q cū baculo ferreo venit ponens oia ad mortē. sicut testat Pau. ad He. x.c. Irritā quis faciēs legē moysi: duob' aut trib' testib' cōuict' morit. qcūq ei adulterabatur lapidabat. Propha pmovenit in domū mulieris. i. in tex. gis. Cāti. i. Osculetur me osculo oris sui. Et posuit man' et pedes sup puerū. ad Philip. xxi. In silitudinē hominū fact' et hitu inuent' vt hō. quapropter dicebat btūs Bern. Puto me spernere nō perit. os de ossib' meis: et caro de carne mea. O pctōres qd si rex veniret ad leprosariā isti' ciuitatis: leprosi eēnt multū attoniti: et credo q essēt adhuc magis stupefacti si depositis vestimētis regalib' ei': caperet vestes eorum. Isa. liij. Vidim' eū nō hñtē spēm neq decorē: et reputauim' eū tanq leprosū. Rex veniens ad leprosos nō faceret eis medietatem gre quā xps fecit nobis: Xps pmovenit ad domū leprosor qn igressus ē i hūc mūdū. scdo cenauit qn nram fragilitatē accepit. tertio leprosis seruiuit qn p mūdū i magna pena ābulauit. quarto se leprosū finxit i die passionis ei' qn nō fuit i eo spēs neq decor. Ecce fiduciā quā debetis capere o pctōres: recurrite ad pedes sue sacratissime maiestatis: deprecantes eū vt nobis dimittat pctā nostra p intercessionez sue dignissime mris: cui dicemus. Aue.

¶ Ascēde ad me in montē &c. More solito mouet qō a magris nris theologis fūdata i euāgelio hod. qd loqtur de quodā q portabatur ad sepulchrū. termiata a Bona. di. xxxvi secūdi. Vtrū culpa possit eē i aliq sine pena. Et dicit q nō triplici rōne.

Prio pp rectitudinē diuine eqtatis.

Scdo pp pulchritudinē vniuersitatis.

Tertio pp difformitatē aie pctōris.

¶ Quantū ad pmū. Rectitudo diuina et eqtas q ē sūma nō pmittit dedecus culpe sine pena. De scdo. Couenies ē q nihil reliquat inordinatū in vniuerso: s si culpa eēt sine pena aliqd eēt inordinatū. De iij. Aug. li. i. cōfessionū. Iussisti dñe et ita factū ē vt sibiipsi sit pena ois inordinat' affect'. ¶ Leuate corda. tietis dānari: estis ne castigati: dimisistis pōpas et cōcubinas: anulos et pr nr de auro que nō portatis pp deuotionē: s ad pōpas: corrigatis vos vel inuito vos ad oēs diabolos. Sed dices: pr de' miserebit nři. ver dicitis: s nō totū. Vidētis legē ciuilē. ff. leg comissorie. l. i. Res aliq empta pacto legis cōmissorie infra tps cōstitutū pciū nō tradat ei: res empta nō cēset. Sile hř i clemētinis de appellatiōib'. c. sicut appellationē. nō cēset appellasse si infra statutū tps a iure nō psequat appellationē et appellatio inutilis cēset. Casus ē patēs. Johānes fecit citare petrū corā officiali. visa cā iudicat iohānē. Johānes ^vo^ n ē bestia s appellat et leuat appellationē an officialē archiepi: s n psequit ifra tps pscriptū a iure. s. ifra qdragita dies: qd faciet officialis: Certe excōicabit eū. Dicatis pctōres q miseratio dñi magna ē et pctōrū nror miserebit. Dr em Eccl'. v. Subito veniet ira illi' et i tpe vindicte dispdet te. O durū verbū: creditis dñi q de' i morte rcipiat vos cū cyrothecis et cū tunicis foderatis ad penitentiā i morte: vos appellabitis ad miam s nō sufficit: s opz psequi appellationē i tēpe statuto a iure. i. qn viuim' i isto mūdo. vadatis ad banqta paupes mulieres: et vos iuuenes ad ludos et dicatis paulati iuuēt' trāsit Et vos meretrices qn lenones vři qrūt q iuretis an diligatis eos magis q alios: scitote q illud iuramētū nō debet fieri. ad lucrādum totū regnū. Volo dicere q corrigatis vitas vřas dū tps hētis. Dimittatis vallē miserie vt ascendere valeatis ad montez gre. Iuxta verba thematis preassū. Ascende ad me in mōtem et esto ibi &c.

¶ In isto sermone erūt due ptes.

Prima erit sacri euāgelij expositiua.

Scda ^v^tuose ascēsiōis demōstratiua.

¶ In euāgelio duo sūt pūcta.

Primū ē aie peccatricis misera cōditio.

Scdm ē dānatiōis eterne repatio.

¶ Si epl'a fuit pulchra: euāgeliū ē pulchri'

Cũ xp̄s iret ď villa ĩvillã ad p̄dicãdũ:semel
ibat ad Naym ꝑuãvillã ſex cẽtũ domoꝝ et
turba multa ſeq̃baẗ eũ. Cũ vero eẽt ĩ porta
ciuitatis efferebaẗ q̃dã iuuenis mortu⁹ qui
erat vnic⁹ mr̃is ſue q̄ eratvidua:⁊ hec mulꝫ
er grauiſſime flebat ⁊ mulieres ẽt q̄ ip̄aꝫ ſe
quebanẗ intuitu pietatis.benigniſſim⁹ aũt
ieſus mia mot⁹ dixit mulierib⁹.Nolite flere
ego apponã remediũ. Tũc poſuit manũ ad
feretrũ ⁊ dixit portãtib⁹. ſtetis. Ubi ambro.
dicit ꝙ ſpes dabaẗ reſurgẽdi:qꝛ ſup̄ lignuꝫ
ferebaẗ.⁊ ſi lignũ nõ fuitvitale:factũ fuitvi
tale dũ xp̄s tetigit ip̄m. Tũc xp̄s dixit alta
voce.adoleſcẽs tibi dico ſurge. ⁊ ſurrexit q̄
erat mortu⁹. ⁊ xp̄s accepit eũ p̄ manũ ⁊ r̃ſti
tuit matri ſue dicẽs. Mulier detis ei prãde
re.Etvidẽtes oẽs timuer̃tvalde dicẽteſ:qꝛ h̄
eſtvere ꝓpheta q̄ vẽtur⁹ ẽ ĩ mũdũ. Uos muꝫ
lieres loq̄mini mihi ſi habetis pueros: nun
quid h̃revelletis talẽ ꝓphetã vt nõ habeaꝫ
pueꝝ mortuũ.i.pctm̃ ĩ ꝯſcia.nõ ſine cã dictũ
eſt mors pctõꝝ peſſima.ẽ eñ mors mala in
ꝑditiõe gr̃e: peior ĩ ſeparatiõe aĩe:peſſima ĩ
dãnatiõe gehẽne. Allegorice iſte puer ẽ naꝫ
tura hũana q̄ portabaẗ ſup̄ lignũ qñ xp̄s aꝫ
ſcendit ſupra crucẽ: ⁊ tũc dabaẗ ſpes reſurꝫ
gendi inq̄t Ambr.Iſti portitores ſꝫ allegori
am ſũt celũ:terra:infernus:⁊ purgatoriũ
Et iſtis portitorib⁹ dicit xp̄s.Quieſcatis: et
quieuerũt.Hoc dicit Pau.ad Col.i.ꝙ xp̄us
pacificauit ꝑ ſanguinẽ crucis q̄ ĩ celo et in
terra ſũt. Uideatis angelos pctõres:diaboꝫ
los:ſi habetis mortuũ ĩ domo ſatis eẽt ſi nõ
ſineret nos portari ad terram: ſ ꝙ ꝑmitteꝫ
ret viuere.nunq̄d mr̃ debuit tantũ flere pro
filio mortuo:q̃ꝫtũ tu o miſer debes flere pro
pctõ qḋ hẽs in ꝯſcia tua. Mortu⁹ hꝫ m̃ltas
cõditiões.nõ ambulat:nõvidet:nõ comedit
nõ q̄rit niſi terrã vt ibidẽ hoſpiteẗ. Sic aĩa
in pctõ exñs caret oĩ greſſu ſiue motu:oĩ ſen
ſu tẽdit ad locũ inferni vt ibidẽ hoſpitetur.
¶De p̄mo Prouer.xxiij. Uerberauerũt me
et nõ dolui:traxerũt me ⁊ nõ ſenſi. De ſcd̃o
p̄s.Os hñt et nõ loq̄nẗ ⁊c.De tertio Iſa.xxꝫ
vi. In t̃ra ſanctoꝝ iniq̃ geſſit:tollaẗ impi⁹
ne videat gl̃iam dei.Peccator cũ non videt
dona dei nec inſpirationes ſicut nec mortu
us:iõ nõ facit aliqḋ meritoriũ op⁹ ꝑ gl̃ia pa
radiſi hũda:ſ querit terrã miſerie⁊ tenebra
rum.Job.x.Quattuor portitores aĩe ad inꝫ
fernũ ſũt iſti.
Prim⁹ p̄ñtis vite delectatio.
Scd̃us mẽtis excecatio.
Terti⁹ vite lõgioris exiſtimatio.
Quart⁹ vite finalis incõſideratio.
¶De p̄mo Job.xxi.Tenẽt tympanũ ⁊ cytha
ram:gaudẽt ad ſonitũ organi: ducũt ⁊c.De
ſcd̃o ad Ro.i.Obſcuratũ ẽ inſipiẽs cor eoꝝ
De tertio Lu.xij.ĩ parabola. Stulte hac no
nocte aĩam tuã repetent a te. De q̃rto Saꝫ
piẽ.ij.Uenite fruamur bonis: nõ ſit pratuꝫ
qḋ nõ pertrãſeat luxuria nr̃a. Eſtis h̄ domi
celle:vidiſtis garſiões vr̃os.q̄d ẽ in cã ꝙ nõ
dimittitis ſenſualitates vr̃as: qui ſũt illi q̄
portantvos ad oẽs diabolos: Certe ſunt iſti
quattuor portitores q̄ retrahũt ſp̄ãliter mu
lieres ne intrent religionẽ.Credite mihi ꝙ
ip̄a pena inferni ẽ duriſſima:⁊ ſi xp̄s nõ fuꝫ
iſſet paſſus tot labores ⁊ tot dolores ad reꝫ
dimẽdũ genus hũanũ eſſem⁹ oẽs dãnati.cõ
ſiderate ꝙ niſi emẽdetisvos ⁊ niſi dñs ſuſci
taueritvos de multitudie peccatoꝝ veſtroꝝ
male eritvobis.Hortor ⁊ moneo ꝙ cõplaceꝫ
tia vite nec delicie nec ſpes lõge vite decipiꝫ
ant vos vt aſcendatis ad montẽ gr̃e. Iuxta
v̄ba the.preaſ.Aſcende ⁊c.
¶Quãtũ ad ſecũdã partẽ.Dñi opꝫ aſcẽdere
ad mõtem gr̃e vel dãnari ⁊ ſtare in deſerto
tribulatiõis. opꝫ ſtare ĩ q̄nta mãſione repaꝫ
rãdo dãna.oꝫ ſatiſfacere de iniurijs.Aliḋ dã
nũ qḋ oꝫ reparare ẽ ďtractio ſeu diffamatõ
et iſtud ẽ graue malũ qḋ fit in abſentia ꝑſo
ne.Et ꝓ intelligẽdo facili⁹ hãc materiã vide
bimus per ordinẽ tria.
Prio q̃ꝫ grauiter offendit detractor
Scd̃o q̃ꝫ varie ꝓgens ꝑ eam offendiẗ.
Tertio q̃ꝫ difficulter reparaẗ.
¶De primo Eccl̃.x.Si mordeat ſerpẽs in ſi
lentio nihil eo min⁹ hꝫ q̄ occulte detrahit.ď
ſcd̃o Prouer.xxiiij.Cum detractorib⁹ nõ cõꝫ
miſcearis.Glo.hoc ſp̄ãliter vicio gen⁹ huma
num periclitaẗ.Btũs tho.ij.ij.q.lxxiij. ⁊ Ale
xander de hallis ⁊ alij doctores q̃ꝫtũ ad ter
tium dicunt ꝙ nihil eſt difficili⁹ ad reparãꝫ
dum q̃ꝫ detractio.⁊ allegant illud Eccl̃.xli.
Curã habe de bono noĩe.⁊ Prouer.xxij.Me
lius eſt nomẽ bonũ q̃ꝫ diuitie multe.Docto
res oẽs theologi ĩ hoc conueniũt:ꝙ ſicut ilꝫ
le qui furaẗ teneẗ ad reſtituendũ alienũ:ſic
a fortiori detractor.Uadatis ad mẽſam p̄la

torum vel dñoꝝ magnatũ ſp loquũtur ꝺ lu
xuria vel aliquib⁹ detrahũt. ꝛ illeꝗ vili⁹ loq̇-
tur ꝺr melior. Detractor habet cõditiões ser
pentis.
Primo inficit
Scdo tortuose incedit.
Tertio terrã comedit.
Quarto in deserto mordet.
¶ Sic ẽt detractor. Primo eñ inficit audi-
toré ꝛ illũ cui ꝺtrahit. Scdo tortuose icedit.
Incipit eñ pmo laudare ꝛ postmodũ vertit
caput ꝛ linguam ad detrahẽdum. Tertio co
medit etiã terrã q̄ est vilior inter oĩa elemen
ta. i. mala illi⁹ cui detrahit ꝑpalat. Quarto
mordet. Ideo dicebat Sap. Cum detracto-
ribus ne commiscearis. ¶ Sunt autẽ septẽ
modi detrahendi.
Primus est inuẽtiu⁹.
Scdus augmẽtatiu⁹.
Tertius publicatiu⁹.
Quartus remotiu⁹.
Quitus occultatiu⁹.
Sextus rep̄hensiuus.
Septim⁹ false interp̄tatiu⁹.
¶ Thomas tñ. ij. ij. q. lxxiij. ponit solum sex.
Inuẽtiuus ẽ inuenire aliq̇d false qꝺ nunq̄
fuit. sicut dicẽdo. talis burgẽsis ẽ meretrix.
et hoc ẽ graue pctm̃. Augmẽtatiu⁹ ẽ qñ pl⁹
ꝺr q̄ sit verũ: augmẽtando crimẽ: ꝛ hoc opꝫ
reparevel dãnari. Publicatiu⁹ ẽ sicut qñ ali
q̇s vadit ad cõcomitatũ ꝛ videt aliquã muli
erẽ intrantẽ: ꝛ qñ exit rubea si dicã ꝙ sit me
retrix ego teneor ad restitutionẽ: q2 qꝺ est se
cretũ facio publicũ. Remotiu⁹ ẽ vt dicẽac: ta
lis religiosus est notabilis vir: ſꝫ est lepros⁹.
Occultatiu⁹ ẽ qñ q̇s occultat bonũ alteri⁹: q̇
iniuste accusaꝭ in iudicio vel extra. Diminu
tiuus boni ẽ qñ aliq̇s laudaꝭ ꝙ facit mlta
bona. si tu dicas ꝙ nõ ẽ verũ ẽ graue pecca-
tũ. Interp̄tatiu⁹ vo ẽ qñ aliq̇s dicit: tal' mu-
lier est deuota: alia nõ: ſꝫ ẽ bigota. Beat⁹ iaco
bus dicit. Beatus ẽ q̇ nõ offendit ligua. Et
qñ in religiõe bñ obseruata nõ eẽt aliud ni
si custodia lingue satis eẽt. Pr̃ vos dicit mlta:
vtꝫ sit verũ ꝙ oĩa ista sint pctã mortalia.
Beatus Tho. dicit. ij. ij. q. lxxiij. ꝙ detrahẽdo
peccaꝭ tripl'r. formal'r solũ. material'r solum
formal'r ꝛ material'r sil'. Hoc dico ꝓ eo q2 mlꝭ
ti sunt q̇ hñt aĩas inuolutas: q2 credũt pec-
care mortaliter vbi nõ peccãt. Prĩo ergo for-
maliter detrahiꝭ alicui qñ vituperaꝭ q̇ i pñ-
tia mea ꝛ nescio malũ sup eo: ſꝫ placet m̃ au
dire: q2 ego odio eũ. ista detractio formaliter
vocaꝭ volũtas detrahẽdi. Scdo peccat quis
detrahẽdo material'r qñ. s. q̇s recitat aliq̇d
sicut audiuit nõ sub spe diffamãdi. Et istud
qñq̄ ẽ pctm̃ ꝛ qñq̄ nõ. Hoc tãgit vos mulie
res lubricas. Si vidistis vnã mulierẽ in ser-
mone dicitis ꝙ ẽ sup̱ba: q2 hꝫ ocl'os sup̱bos
et vult alias anticipare: hoc mõ ẽ pctm̃ ꝓpꝭ
iudiciũ sim̃. Et si dixeritis aliqꝺ malũ põde-
rosũ de ea tenemi ad restitutionẽ: puta si di
cas. Iego inueni talẽ burgẽseꝫ i tali loco i p̄-
sentia tal' hoĩs. hoc dicẽdo vos peccaꝭ mor-
taliꝭ. Sꝫ diceꝭ: pr̃ nihil posui ꝺ meo. possibi-
le ẽ. dico tñ ꝙ illꝺ qꝺ erat secretum tu fecisti
publicũ. Persuadeo igiꝭ cuilibet ꝙ nõ leuiꝭ
loquaꝭ ꝛ ꝙ tarde credat: q2 vt ꝺr Prouer. x. i
multiloquio pctm̃ nõ deerit. Detractio ma-
terial'r ꝛ formal'r ẽ qñ q̇s detrahit alicui cum
volũtate diffamãdi ꝛ ẽt diffamat. Et istud
pctm̃ ẽ dãnabile ꝛ execrabile. O pctõres q̇d
erit de vita dãnabili quaꝫ duciꝭ? Dep̄cemur
deũ ꝙ det nobis gr̃am reparãdi oĩa ista dã-
na ꝛ cõuertamur ad dñm dimittẽdo valleꝫ
miserie vt ascẽdam⁹ ad mõtem gr̃e.

¶ Feria. vi. quarte dñice. xl. Ser. xliiij.

Scende ad
me in mõtem: et esto ibi.
Tulitq̄ eũ de sinu eius et
portauit i cenacl'm vbi ip̄e
manebat et posuit sup le-
ctũ suũ: ꝛ clamauit ad dñꝫ ꝛ dixit. Dñe de⁹
reuertaꝭ oro aĩa pueri h⁹ i viscera ei⁹. iij. Re
gũ. xvij. ¶ Dñi ꝛ aĩe deuote si retinuistis do
ctrinã sup̱i⁹ tactã ꝺbeꝭ laborare ad placẽdũ
deo creatori vr̃o. Habuim⁹ heri ꝺ illo magno
ꝓpha q̇ descẽdit de mõte carmeli: ꝛ rep̄sen-
tat creatorẽ q̇ ꝺscẽdit de ꝑadiso ꝛ recepit na
turã hũanã i vtero btẽ marie v̄gis. Hysto. ho
dierna ẽ pulcherrima i sensu litterali: ꝛ i sẽ
su morali: ꝛ i sensu mystico. dicit mlta pia ꝺ
passiõe dñi nr̃i ihũ xp̄i. Refert g̊ ep̄l'a ꝙ erat
q̄dã ꝓpha mulier q̄ hẽbat vnicũ filiũ ꝛ egrota
uit i tm̃ ꝙ mortu⁹ ẽ. q̊ mortuo ista bona mu
lier venit ad helyã q̇ ẽ trãslatus. in paradi-
sum terrestrẽ. Et ibi expectabit vsq̄ ad tp̱a
antixp̄i. dixit ergo ei mulier. Nunquid veni

stis pr̃ ad domũ meã vt de⁹ me puniat. ego paui in domo mea ⁊ nutriui vos: q̃re pmisistis filiũ meũ mori: q̃re nõ orastis deũ vt nõ moreref fili⁹ me⁹. Tũc helyas venit in domũ mulieris: ⁊ accepit filiũ ⁊ duxit eũ i cenaculũ suũ: ⁊ posuit sup lectũ dicẽs. Dñe de⁹ obsecro vt reuertaf aĩa pueri in viscera h⁹. Et statim aĩa venit in corp⁹: ⁊ fili⁹ surrexit ⁊ reddidit eũ matri sue. Leuate corda dñi. vellẽ scire q̃d repñtat nobis helyas: q̃d febris acuta et q̃d camera ⁊ q̃d lect⁹. Certe helyas ꝓpheta qui venit ad filiũ: est xp̃s q̃ de celo descẽdit in terrã ad saluãdũ hoiem q̃ sic erat ĩfirmus ꝙ nemo erat q̃ nõ esset obligat⁹ ad dãnationẽ eternã: nisi xp̃s apposuiss; remedium. S; q̃d ẽ camera: hr̃ Lu.xxij. Ip̃e oñdet vobis cenaculũ magnũ stratũ. In illo cenaculo fuit fides catholica parata quã xp̃s ꝓprio ore plãtauit: ⁊ postq̃; natura hũana fuit in tali fide plãtata: xp̃us accepit puerum mortuũ .i. naturã hũanã ⁊ posuit sup lectũ: id est sup dorsũ suum. i. Pe. ij. Pctã nr̃a ipse pertulit sup lignũ i corpe suo vt pctĩs mortui iusticie viuam⁹. ⁊ iste lect⁹ fuit dur⁹: qr lectus crucis qñ pctã posita fuerẽt ĩ corpe suo: tunc puer fuit resuscitatus: qr ostiũ paradisi aptũ ẽ ⁊ mĩa dei restaurata. O pctõres vbi sunt planct⁹: vbi fletus: vbi gr̃e q̃s creatori reddere dẽm⁹: salti hẽm⁹ dolorẽ: postq̃; voluit nos redimere ⁊ pctã nr̃a portare. p̃cemur vt gr̃am recuperem⁹ meritis sue dignissime mr̃is: pñtãdo sibi mẽte pia. Aue.

¶ Ascende ad me in mõtẽ ⁊c. More solito mouef q̃õ a magr̃is nr̃is theologis terminata a Scoto di.xix.ij. fũdata in euãgelio hoď. vbi dr̃. lazar⁹ amic⁹ nr̃ mortuu⁹ ẽ. Utr̃ hõ a cõditiõe nature fuerit imortalis: R. Est aduertẽdũ ꝙ immortale dr̃ tripl̃r.

Primo negatiue.
Scď̃o priuatiue.
Tertio cõtrarie.

¶ Primo mõ negatiue causaf ĩmortale cui nõ cõuenit mortalitas sicut lapidi. Secundo qr p̃uat mortalitatẽ: nõ tñ qui sibi posset cõuenire sicut hoi ĩ statu innocẽtie. cõtrarie vero ĩmortale: qr cũ hoc ꝙ tollit mortalitatẽ ponit ꝯtrariũ mortalitatis sicut ẽ i statu glĩe. Hoc mõ di. scotus: ꝙ p̃m⁹ hõ erat ĩmortalis. nõ ꝑ naturã: qr resolubilis erat: l; per dei gr̃am cõcurrentẽ cõplexione bõa innocentia adminiculãte cibo de ligno vite ⁊ optimo fructu ligni. ꝑꝑ peccatũ aũt effect⁹ est mortalis: hoc ẽ derelictus a diuino auxilio. Leuate corda oẽs: q̃d dicũt aĩe vr̃e: dubitatis dãnari: pẽsatis aliq̃ñ in aĩab⁹ vr̃is: Jam instat tp̃s ⁊ periculum ẽ ĩ mora. Vos sp̃ dicitis ꝙ deus miserebif vr̃i. Uex ẽ: s; nõ dicitis totum. Hẽtis legẽ ciuilẽ. ff. locati ⁊ cõducti. incipit lex. Qui mercedẽ ꝑ re deposita suscipit periculũ fortunãq; suscipere d; : taliter ꝙ si res ꝑeat ad oẽ interesse obligaf. Ad idẽ est decretalis de regu. iu. in antiq̃s. c. Nõ ẽ excusatio pastoris si lupus rapiat oues cũ diligẽtem curã debeat adhibere. Dñi vos habetis iocalia. ⁊ vos mercatores qñ trãsitis ꝑ viam vos datis vicino vr̃o bougetã vr̃am ĩ custodiam ⁊ dicit̃ illi q̃ custodit. Custodite m̃ bene res meas: ego dabo vobis decẽ frãcos. ⁊ iste nõ intendit dolũ neq; fraudẽ. ali⁹ ita capit. postmodũ sup̃uenit fur qui furaf illã: queritf quis d; soluere: R̃ñdit imꝑator. Jlle qui mercedẽ meã recipit: d; recipere periculũ et fortunã. p̃s. Aĩa mea ĩ manib⁹ meis sẽp. O pctõres de⁹ dimisit nobis vnũ pulcherrimũ iocale ⁊ pulchrius toti⁹ mũdi: ⁊ ꝓmisit nobis magnũ salariũ si custodierim⁹ bñ iocale. Est aĩa nr̃a redẽpta p̃ciosissimo sãguie iesu xp̃i. Si ꝑdaf ꝑꝑ malã custodiã nos ꝑdem⁹ salariũ. i. b̃titudinẽ eternã. O de⁹ me⁹ q̃; bene deberem⁹ custodire aĩas nr̃as. Vos dñi bñ custoditis aurũ ⁊ argẽtũ vr̃; lapides p̃ciosos: tunicas: ⁊ bona mũdana: s; heu animas vr̃as reliquitis ire ad cõfusionẽ eternã Uolo vobis suadere amõ: nõ sic faciatis: sed custodite aĩas vr̃as: vt ascẽdam⁹ ad mõtem gratie. Juxta verba thema. p̃assũpti. Ascende ad me in montẽ ⁊c.

¶ In isto sermone erũt due partes.
Prima erit sacri euãgelij expositiua.
Scď̃a v̄tuose ascẽsionis demõstratiua.
¶ Euãgeliũ i sũma cõtinet duo pũcta.
Prim⁹ ẽ pctõris detestabilis ꝯditio.
Scď̃s ẽ saluatoris mirabil' cõpassio.
Prim⁹ tãgif ibi. iã fetet.
Scď̃s ibi. lachrymat⁹ est iesus.

¶ Jste est quit⁹ dies veneris q̃dragesime: et nũcius ẽ passiõis dñi nr̃i iesu xp̃i: ⁊ si alij p̃mi fuerunt pij nũcij: iste adhuc ẽ mag⁹ ꝓpius Prim⁹ nũci⁹ fuit diligite inimicos vr̃os: q̃õ corr̃ñdet illi Mat. xxvij. Pater ignosce illis

q꞉ nescũt q̇d faciũt. Scd̓s fuit de piscina q̄
rep̄ñtat nob̄ crucē cũ q̇nqꝫ vulneribꝰ corpis
xpi. Tertia fuit de p̄refamilias q̇ misit filiũ
suũ i hirl̄m ⁊ fuit occisus Quarta venit sal-
uator ad fontē hora meridiana ⁊ fatigatus
sedebat sup̱ fontē ⁊ rep̄ñtabat xp̄m q̇ ascen
dit hora serta sup̱ crucē ⁊ fuit tribus horis i
sua amarissima passione. Quita dies est ho
dierna. Dicit ergo in euãgelio ꝙ erat q̇dam
lazarus in castello lãguēs bethanie. iste la-
zarus infirmus erat miles ⁊ habebat duas
sorores. altera erat virgo. s. martha ⁊ mortua
est virgo. Alia fuit meretrix ante cõuersiõeꝫ
scꝫ magd̓. xp̄us diligebat ambas sup̱ om̄es
mulieres post matrē suã. tēp̱e q̇ lazarꝰ erat
infirmꝰ: xp̄s erat ꝓpe iordanē i effren. disces
serat em̄ ab eis ⁊ fecerat se inuisibilē: q꞉ vole
bant ip̄m lapidare. Videntes aũt iste soro-
res ꝙ infirmitas fratris sui crescebat sp̱ di
xerũt ad inuicē. Bonus magr̄ nr̄ iesus xp̄s
diligit fratrē nr̄m: meliꝰ ē vt mittamꝰ ad eũ
nunciũ: qd̓ et fecerũt dicētes. Ecce quē amas
infirmat̄. ⁊ fuit in tali die sicut dies martis
preterita. et dixit nũciꝰ xp̄o. Dñe martha ho
spita vestra se cõmēdat vobis ⁊ ē multũ tur
bata in' domo sua: q꞉ lazarus frater eiꝰ val-
de infirmat̄: ⁊ credo ꝙ iaꝫ nõ ē in vita. Tũc
dixit xp̄s discipul̄. Fratres mei lazarꝰ ami-
cus nr̄ dormit. Hoc aũt dicto discipuli crede
bant ꝙ veraciter dormiret. Et tũc apte di-
xit eis. Lazarꝰ amicus nr̄ mortuꝰ ē. necesse ē
vt eamus ⁊ a somno excitem eum. Tũc dixe
runt discipuli. Rabi nũc iudei querebant te
lapidare ⁊ iteꝝ vadis illuc. Dixit xp̄s. Nun-
quid duodeci sunt hore diei? Dixit thomas.
Eamꝰ ⁊ moriamur cũ eo. q. d. eamꝰ q꞉ nunqꝫ
reuertemur. Tũc venerũt i castellũ bethanie:
et erãt ibi multi nobiles de hirl̄m q̇ venerãt
ad cõsolandũ sorores sup̱ mortē fr̄is sui: ⁊ vi
so xp̄o dixerũt marthe. Dña ille magnꝰ p̄di-
cator venit. Et subito martha exiuit domũ
et flens ꝓstrauit se ad pedes eius: ⁊ dixit. do
mine si fuisses h̄ frater meꝰ nõ fuissꝫ mortu
us. Tũc iesus cõsolãdo dixit. Filia resurget
frater tuus. subiũxit martha. Scio ꝙ resur-
get in nouissimo die. Dixit ei xp̄s. Ego sũ re
surrectio et vita: credis hoc? vtiqꝫ dñe. Tunc
martha vocauit magdalenã sororē suã ⁊ di-
xit ei. Magr̄ adest ⁊ vocat te. Et magdalēa
venit ad iesũ: ⁊ sicut dicēdo bona dies dixit
Dñe ⁊c. Tũc benignissimꝰ iesus ifremuit spi
ritu ⁊ dixit. vbi posuistis eum? Et mulieres
flētes dixerũt. Dñe veniatis nobiscũ ⁊ oñde-
mus vobis locũ. Et duxerũt eũ ad sepulchꝝ.
Et dixit illis iesus. Tollite lapidē de super
monumēto. martha dixit. Dñe iã fetet qua-
triduanꝰ ē. Et dixit iesus. nunquid dixi tibi
ꝙ si credideris videb̄ mirabilia. Tũc eleuat̄
oculis iesus in celũ dixit. P̄r mi scio ꝙ nun-
q̄ recusas orõnes meas. igr̄ vt iudei cogno
scant ꝙ ego sũ filiꝰ tuus: rogo te vt hic laza-
rus mortuꝰ a monumēto resurgat. Et infre
muit iteꝝ ⁊ dixit alta voce cũ lachrymis. La
zare veni foras. ⁊ exiuit ip̄e velatis oculis su
dario ⁊ ligatis pedibꝰ ⁊ manibꝰ. Tũc dixit
xp̄s discipulis. Soluite eũ ⁊ sinite abire.

¶ O pctõres hic nũcius ē aptissimꝰ passiõis
xpi. Dicit em̄ Bern̄. Deus meꝰ in sermone tu
verbo creasti me: s̄ nõ sic me redemisti. Su
dasti ⁊ fleuisti. si igit̄ erimꝰ saluati nõ erit si
ne pena. Iste lazarus mortuus q̄triduanꝰ
rep̄ñtat nobis adã cũ sua posteritate: q̇ d̓be-
bat sepeliri cũ diabolis: s̄ xp̄s venit ⁊ fleuit
et suscitauit eũ a monumēto fetidũ. Tũc ve
ro venit ad sepulchꝝ xp̄s q̄ñ ductꝰ ē ad mõtē
et ibi pendēs in cruce fleuit amare. ad He-
bre. v. Cũ lachrymis ⁊ clamore valido exaudi
tus ē ꝓ sua reuerētia. Dicit ergo inter duos
latrones sũ ligatus ꝓ redēptiõe nature hu-
mane. loq̄mur ꝓpinq̄us. Lazarꝰ habebat q̄t
tuor qualitates.

Primo hēbet oculos velatos.

Scd̓o pedes ⁊ manꝰ ligatos.

Tertio lapidē sup̱ tumulũ.

Quarto erat fetidus.

¶ Habebat ergo primo oculos velatos per
ignorantiam.

Scd̓o ligatos pedes ⁊ manꝰ ꝑ ipotētiaꝫ ad
opus meritoriũ faciendũ.

Tertio lapide erat p̄ssus ꝑ aggrauationeꝫ.

Quarto fetēs ꝑ iduratione ⁊ obstinationē.

¶ Intelligatis o pctõres nos legimꝰ i euan
gelio de tribꝰ mortuis quos xp̄s suscitauit
Et hoc recitat̄ de pn̄ia di. ij. c. Sicut tribus
gradibꝰ ꝑuenit̄ ad pctm̄. s. suggestione dele
ctatiõe ⁊ ꝯsensu: ita tres sũt d̓rie mortuorũ.
vnus in camera. aliꝰ i porta. aliꝰ in sepulchro
quos dñs suscitauit. O ppl̄e nunq̄ aliq̇s fu
it ita mortuꝰ sicut ille q̇ est i pctõ ⁊ i pericl̄o
dãnatiõis eterne. Pctõr nõ videt. Sopho. i.

Ambulabūt vt ceci:qꝛ dn̄o peccauerūt. Vȝ ligatas man⁹ ꝛ pedes: qꝛ nihil pōt opari meritorie ad btitudinē eternā cōsequēdā. erat lapide pssus:qꝛ moles male cōsuetudis premit pctōreȝ adeo ꝙ difficile surgit a peccato. vnde iuuenalis satyra.v. Cōsuetudo mali est insanabile vuln⁹. pctōr ēt ē fetid⁹. Vn̄ Isa.xxxiiij.de cadauerib⁹ eoꝝ ascendit fetor dn̄i. Johelis.i. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. ¶ Dn̄i auertatis sane ꝙ xp̄us tres mortuos suscitauit. vnū iuuenē q̄ imediate surrerit postq̄ȝ feretrū tetigit. ꝛ aliū i domo sed illū quē hodie resuscitauit nō ita facilit̄ sicut alios duos resuscitauit. ꝓ ipo em̄ orauit ꝛ fleuit. ¶ O mūdani q̄ estis i pctis iuoluti:si de⁹ nō apponat manū nunq̄d resurgetis a pctis? Si fuissetis hodie sūt mille quadringētinonagintaoeto anni: credo ꝙ libēter dixissetis xp̄o. Dn̄e ego sū illa putrida et infelix peccatrix: oro ꝙ detis mihi grām flēdi ꝓ pctis meis. Quaproptͤ Bona. dicit. Si fons lachrymaꝝ egrediebat̄ de loco deliciarū.i. de ocul' xp̄i qd dȝ exire de loco spurciciarū? Xp̄s nō flebat corp⁹ ſ aīas i pctō existētes. Volo dicere ꝙ q̄ratis a deo suā grām vt possitis a pctis resurgere ꝛ ascēdere ad mōtē gratie. Juxta verba thema. passū. Ascende ad me in montē ꝛc.

¶ Quātū ad secūdā ptē:oȝ ascēdere ad mōteȝ grē:ꝛ ascēdēdo opȝ reparare dāna. Diximus heri de modo detractōis: ꝓrim⁹ etiaȝ offēdit̄ susurrādo. de quo pctō Eccl'ia.xxviij. Dr̄ susurro et bilinguis maledict⁹. multos em̄ turbauit pacē habentes. ꝛ Leuitici.xix. Nō eris criminator neq̄ȝ susurro i ppl'is. et Prouer.vi. Sex sūt q̄ odit dn̄s:ꝛ septimum detestat̄ aīa eius:eū.s. qui seminat inter fratres discordiā:sicut vnus q̄ dicet. dn̄a domicella vester maritus vadit ad vnā talē domicellā ꝛ facit sic:ꝛ sic vos estis fatua si nō facitis sil'r. Certe istō pctm̄ vocatur susurratio: et oȝ oīa ista reparare. sicut em̄ scribit̄ Eccl'.xli. Curaȝ habe de bono noīe. ꝛ.xij.q.i. nolo. Dicit̄ ꝙ duo sūt nobis necessaria. cōscia pp nos:fama pp ꝓrimū. Cōiter qn̄ vado p cāpos ad aliquā vrbē vbi sūt monachi vel canonici:ꝛ ego q̄ro sermonē. dicūt mihi libēter pater. Sed loquamini ꝯtra linguas malas serpētinas ꝛ venenosas:qꝛ multas habem⁹ in ista. villa, hoc audito ego nō q̄ro causam quare sic loquūt̄. Sȝ certe credo ꝙ vos estis canonici in cā malaꝝ linguaruȝ. Qn̄ em̄ videt populus ꝙ tenetis vnā mulierē ac si eēt vxor vestra q̄s eēt ille diabolus q̄ diceret ꝙ bn̄ faceretis. Simil'r dico de domicellis caudatis:ꝛ de scandalis publicis de q̄b⁹ pōt hō loqui sine pctō. Volo dicere ꝙ aliq̄n cōtigit loq̄ d̄ pctō alteri⁹. Vno mō sine pctō mortali aut veniali. Alio mō cū pctō mortali vl' veniali solū. Tertio mō cū pctō mortali ꝛ repatōe. Exēplū de pmo. est vn⁹ fili⁹ bone dom⁹ q̄ vēit ad domū vni⁹ mulieris:tūc aliq̄ ꝓba mulier vēit ad prēm suū dicēs. Dn̄e fili⁹ vr̄ vadit ad talē domū:dicatis ꝙ nō frequētet amplius ne forte ꝯseq̄tur malū nomē. Exēplū d̄ scdo. Aliq̄s eps vel abbas venit ad vnā domuȝ et inde sortitū ē malū nomē ꝛ cōis fama ē: ꝙ ipsi immūde viuūt cū tali muliere:tunc vna burgēsis dicit filiab⁹ suis. videatis q̄le nom̄ habuissetis si iuissetis ad domū istam. istud nō est peccatū. Alij sūt modi q̄ vident̄ habere spēm detractōis:q̄ tn̄ non sūt mortalia:ſ tm̄ venialia. Sicut vna mulier dicit. ego nō video curatū parrochie nr̄e nec talē mulierē male cōuersantes: ſ qꝛ sūt male fame ex leuitate nolo frequētare eorū societatē. Dico igr̄ ꝙ oē mortale peccatū formal'r oppōit̄ charitati. Capiam⁹ de publicatione pcti secreti:nullū est mortale nisi fuerit cōtra charitatē. Ideo dicit Ambro. ꝙ peccatū ē ꝓuaricatio legis diuine ꝛ celestiū inobedientia mandatoꝝ. Cū ei aliq̄ diffamāt verbo vl' scripto vel ꝑ libellos diffamatorios tales sunt grauiter puniendi ꝛ tenent̄ ad restitutionē et s̄m leges humanas sūt capite plectendi. C.d̄ libellis famosis. Dn̄i nolite neq̄ȝ per ludos vel farsas aut moralitates aliquē diffamare. Nunq̄ȝ legimus ꝙ sc̄ti hoc fecerit aut persuaderit. Volo dicere ꝙ si hacten⁹ diffamastis aliquos:satisfacere nō differatis: vt intretis terraȝ ꝓmissiōis.

¶ Eadē die post prādiū. Sermo.xlv.

Scende ad me in mōtem: et esto ibi. Deduc q̄si torrētem lachrymas ꝑ diē ꝛ noctē nō des requie tibi neq̄ȝ taceat pupilla oculi tui. Treno.ij. ¶ Aie deuote et vos

Filie si fuissetis in doctrina quā tetigi hodie
mane debetis laborare ad placēdū creatori.
Uidim⁹ hodie dura noua passiōis xp̄i quan
dovenit addomū marthe: ꝛ ipa ꝛ magdale
na occurrerēt ei dicētes. Dñe si fuisses hic ꝛc.
Et duxerūt eū ad sepulchꝝ ꝛ lachrymat⁹ est
vehemēter. Ubi dicit Bonauē. Si quidē pi
etatis ꝛ dulcedinis fons vite fleuit nō seml'
sed pluries nr̄as fragilitates deplorando:
nūc mētis cecitatē: nūc cordis obstinati de-
plorando duriciā ad oñdēdū supremū amo-
rē nō solū semel sed pluries fleuit. Prio sup
lazarū pp nimiā peccatoꝝ lazari multitudi
nē. Scd̄o in die ramoꝝ palmaꝝ pp mētiꝫ ce-
citatē. Tertio in arbore crucis pp obstinatō
nez peccatoꝝ. nihil ergo meli⁹ o pctōres pos
sumus facere q̄ꝫ deducere q̄si torrētē lachry-
mas adeo ꝙ nō sit pupilla oculi q̄ nō sit ple
na lachrymis. O paupes meretrices nunq̄d
post pascha ibitis ad choreas ꝛ ad banque-
ta? videtis iesum in cruce pēdētē: nunquid
mittetis ip̄m in galileā? Dicite mihi q̄so si
aliquis medic⁹ visitat egrotū ꝛ ip̄e medicus
flet: nūquid esset bñ frenetic⁹ ꝛ insan⁹ infir-
mus si rideret? Xp̄s aūt medic⁹ nr̄ hodie fle
uit in cruce: ꝛ tu miserrima peccatrix more
frenetico viri letaris ꝛ rides ꝛ descendis ad
inferna. De quo eñi seruit tibi leticia h⁹ mū
di q̄n vides ꝙ xp̄s flet sup te? Uolo igit̄ rdu
cere vos ad flendū vitā vr̄am. Sūt aūt lachry
me in triplici drīa. Quedam sūt amare. alie
sunt calide. alie dulcedine plene. O paupes
peccatores oꝫ ꝙ comedatis de istis in para-
diso vr̄o sicut filij israel comedebāt agnū cū
lacte dulci ꝛ amaris lactucis. In q̄libet eñi
morsu capiebāt vnā partē agni cū vna lactu
ca agresti. Petr⁹ vero postq̄ꝫ peccauit gusta-
uit de istis: qꝛ egressus foras fleuit amare.
postq̄ꝫ eñi peccauit vixit. xxxiij. annis ꝛ nun
q̄ꝫ defuerunt sibi lachryme adeo ꝙ vt dic̄ cle
mens facies ei⁹ erat oīno adusta ꝓpt̄ abun-
dantiam lachrymarū. Et si vultꝭ hr̄e de istis
lachrymis: habetis scire ꝙ triplex est mod⁹
habendi.

Pūm⁹ ē p disciplinas corp⁹ affligēdo.
Scd̄s passionē xp̄i cogitādo.
Terti⁹ extremū iudiciū pēsando.

¶ Alie lachryme sūt calide: ꝛ sic xp̄s fleuit su
per lazarū. flebat eñi ip̄e ꝓ eo ꝙ lazarū voca
bat ad miseriā. Alie sūt lachryme dulcedis
plene: ꝛ sic fleuit xp̄s sup hirl'm nō sup mu
ros: s̄ sup aīas peccatrices. Hiere. ix. q̄s da-
bit capiti meo fontē lachrymaꝝ ꝛc. Uos pa
tres ꝛ mr̄es q̄n videtis filios ꝛ filias vestras
ire ad dānationē flere d̄betis. lachryme dul
ces sunt ꝓ desiderio glīe paradisi. vñ p̄s. heu
me qꝛ incolat⁹ me⁹ ꝓlōgat⁹ est. Debem⁹ g̊ fle
re ꝓ peccatis sicut xp̄s fleuit. hēm⁹ etiā ad h̄
figurā de Jacob q̄ vt hr̄ i Geñ. euacuauit pu
teum fecibus vt haberet aquas: sic etiā nos
debemus de cōscia deponere om̄s vagas et
immundas cogitationes et inutilia deside-
ria, et maxime hoc sacro tēpe. q̊ vt facili⁹ fa
ciamus recurrem⁹ ad beatam viginem di-
cendo. Aue.

¶ Ascende ad me in mōtē ꝛc. More solito
mouet̄ q̄ō theolo. a magr̄is nr̄is theologis
tractata a Bona. in apalog. d̄claraui hodie
sunt octo dies ꝙ iō sumus in religiōe vt o-
peratiōes nr̄e sint meliores ꝛ magis merito
rie. Utinā ita sit. declaraui etiaꝫ de perfecti
one statuū ꝛ dixi ꝙ quedā sunt operatiōes
que nō arguūt precise maiorē operationem.
sicut de iohanne baptista qui nō bibit vinū
neqꝫ comedit carnes: ꝛ tamē xp̄s bibit vinū
et comedit carnes ꝛ ducendo vitā cōmuneꝫ
habuit magis meritū q̄ꝫ iohānes. ꝛ hoc nō
fuit nisi qꝛ opa xp̄i erāt elicita a maiori cha
ritate q̄ꝫ opa iohānis. viso igit̄ ꝙ meritum
xp̄i ē pncipali⁹ ope. Querit̄ cū ꝑfectio ꝛ sta
tus sublimis nihil cōferat ad meritū saluꝭ
sine exercitio virtutis: in quo ergo est actus
sublimior? Rñdet Bonauē. ꝙ ille actus vbi
operis sublimitas est excellētior et vbi sup-
ne charitatis fructus est abundantior ē su
blimior. ¶ Leuate corda. Timetis damnari
vos filie ꝛ vos mundane mulieres: quid di-
cunt anime vestre? Dicetis forte. pater nos
speramus ire ad paradisum. vos bene dici-
tis. Ita credimus pater eo ꝙ sumus hic de-
dicate in religione ad seruienduꝫ deo. O be
nedicte filie vos a domino: bene dicitis: sed
non totum. Habetis eniꝫ in maiori volumi
ne capi. non loca. xl. distin. Nō loca aut ordi-
nes beatos nos faciunt atqꝫ proximos deo
sed bona merita nos ei iungunt aut mala
disiungunt. Ad hoc est lex ciuilis. C. de epi-
scopis et clericis. incipit lex. queq̄ꝫ morum
nobilitate coraꝫ deo nō cōparabimus: s̄ mo
rum amplitudine. Audite o pauperes pec-

catores non est aliquis locus taꝫ nobilis si-
cut celū ꝛ tn̄ angeli ꝓpter peccatuꝫ descen-
derunt ad infernū.et in terra non est aliqs
locus taꝫ pulcher sicut paradisus terrestris
et tn̄ Adam fuit inde eiectus ꝓpter pecca-
tum.tēplū Salomonis erat pulcherrimū ꝛ
tn̄ multi inde expulsi sūt ꝛ dānati. Multi
fuerūt rome vbi sūt corpa sctōꝝ ꝛ tn̄ dānati
sunt. Paupes filie notate bn̄ an loca religi-
onū ꝛ sctōꝝ impediūt ꝙ nō sitis dānate.cer
te nō.Judas em̄ q̄ fuit apl's xpi pp suā aua
riciā dānatus ē. Vos iuuēcule mulieres q̄
habetis frōtē latā ꝛ ōnditis bonū eēt ꝙ.ha
beret vnū granū lepre in frōte ꝛ aliō i naso.
discat i noīe iesu portare des clicquetes. nū
quid audiuistis loq̄ de edificatiōe tēplorū:
Postq̄ em̄ aliqđ tēplū ē dedicatū deo dꝫ eē
sctm̄:sic vos dētis eē sctē ꝛ imaculate: s̄ per
oppositū si estis male estis lupanar diaboli
Ideo volo dicere ꝙ si i s̄mone aut mēsa aut
alibi:aīe vr̄e fuerit maculate dimittatis val
lē miserie ꝛ ascēdatis ad montē gr̄e. Juxta
verba thema.p̄assūpti. Ascēde ad me in ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Pria erit passiōis xp̄i deuota meditatio.
Scđa ꝟtuose ascēsiōis ostensio.

¶ Filie religiose ꝛ burgēses volo vos ducere
ad paradisū. Ad puemēdū necesse ē ꝙ hēa-
tis baculū crucis ꝛ passionis saluatoris dn̄i
nr̄i iesu xp̄i i cordib' vr̄is ifixū. Illđ ē lignuꝫ
vite de q̊ si comederitis eritis saluate. Bona
uētu.in stimulo amoris dicit:ꝙ feruēs ꝛ de-
uota meditatio passiōis auget meritū aīe
deuote ꝛ instruit eā vt velit meditari:ꝛ si ve
litis inseq̄ vadatis ad religiosos bonos obs̄
uantes q̄ se cōformāt passiōi xp̄i ꝛ q̄ratis re
mediū ꝯ tētatiōes vr̄as ꝛ necessitates non
inuenietis amorē talē ꝛ ꝯsolationē neqꝫ de
uotionē ad inflāmādū cor ꝛ charitatē vr̄am
q̄ꝫ sit passio xp̄i. In p̄cedētib' diximꝰ de passi
one xp̄i ꝛ signāter đ folijs arboris crucis:cre
do ꝙ nullus vestrū ē q̄ nō vellet hr̄e arboreꝫ
portātē bonos fruct' ꝛ adhuc magis si folia
ei' essent sanatiua. folia passiōis xp̄i sunt ꝯ
oēs infirmitates spūales. Primū sanat de
rancore.scđm de auaricia. tertiū de luxuria
et sic đ alijs.si habeatis tētationē carnis re
curratis ad mariā et ad filij ei' passionē. Et
si sitis velati de supbia vadatis ad q̄rtū fo-
liū qn̄ dixit hely hely restat fruct' aliqs đ s̄
folio ꝛ est sitio.credo ꝙ vos dn̄i quādo estis
in domib' vr̄is nō pmittitis ꝙ serui vr̄i co-
medāt ꝛ vos esuriatis:ꝛ tn̄ dn̄s nr̄ esurijt et
sitiuit in cruce.nō tedeat vos o filie ieiuna-
re per totam vitā vr̄aꝫ.xp̄s em̄ hora sexta su
per crucē leuat' postq̄ꝫ fuit in labore ꝛ pena
xxiiij.horas dixit.da mihi bibere. Hēbat cor
pus vulneratū quīqꝫ milib' plagis.tot' san-
guis currebat a corpe.hēbat pedes ligatos
in cruce ꝛ videbant eē duo fluuij currētes a
pedibꝰ ꝛ manib'.tūc dixit astātib'.ego sum
totus fract':date mihi bibere. Istud folium
est coloratū trib' colorib'.nigro:rubeo:ꝛ per
seo. Rube' color ē amor mire affectionis. ni
ger ē dolor amare potatiōis . pseus ē vigor
fidelis desideratiōis. De p̄mo Johan.iiij. Da
mihi bibere.de scđo p̄s. In siti mea potaue-
rūt me aceto.de tertio Treno.iij. Ego vir vi-
dens pauptatē meā.ꝛ vos dn̄i q̄ diligitꝭ colo
res i isto folio ert tres. Prio xp̄s volebat aīaꝫ
nostrā saluare. Johā.iij. Sic deus dilexit ꝛc.
vbi Bernar. O bone iesu aīaꝝ nr̄aꝝ pastor:
taces famē et desideras bibere. Hodie sunt
octo dies ꝙ samaritana venit ad fontē ꝛ q̄-
siuit da mihi bibere.q.d.ꝙ sic sitiēs vult po-
nere potū i stomacho:sic xp̄s desiderat aīas
nostras ponere in paradisū. Istud foliū ha-
buit colorē nigrū. s.dolorē. Cōsiderate p̄co-
o pctōres q̄ꝫtū dolebat xp̄s in cruce pendēs
vidēdo mr̄em mestā ꝛ tristē sub colore cruc.
tristabat etiāꝫ: qr nō erat q̄ teneret querelā
suā:qr discipuli eo relicto fugerūt.tristabat
etiā qr in siti sua potauerūt eū aceto. Habe-
bat tertiū colorē pro eo ꝙ ōndit pendens in
cruce suā itētionē:qr volebat oēs saluare di
cēs sitio. Utinā bibuli h̄ cōsiderarēt ꝛ muli-
eres q̄ se stuphāt. ego iuito vos ad stuphas
sulphureas.qđ exēplū ꝑ filiab' vr̄is q̄ vidēt
vos nudas. nunq̄d dixi vobis de susanna q̄
in cōspectu ancillarum nolebat ōndere ty-
bias suas. Volo dicere ꝙ si habeatis infir-
mitates dicatis xp̄o. dn̄e deus da mihi hāc
penam ꝑ tui reuerētia tolerare. ꝛ sic ascēde
tis ad mōtē gr̄e. Juxta verba thematis pre
assū. Ascende ad me in mōtem et esto ibi.

¶ Pro secūda parte continuāda ꝛ materiaꝫ
de religiōe quō quis dꝫ proficere:vide s̄mo-
nes precedentes.

¶ Sabbato quarte dominice qua
dragesime, Sermo.xlvi.

Ascende ad me in montem ꝛ esto ibi. Laudate celi ꝛ exultet terra iubilate mõtes laudez qꝛ cõsolat⁹ ẽ dñs pplm suum ꝛ paupũ suoꝝ miserebit Jsa.xlix. Dñi ꝛ aie deuote si retinuistis doctrinã heri dataz debetis curare aias vr̃as ꝛ placere deo. heri eccl'ia oñdebat nobis in epl'a ꝛ euãgelio piũ nũciũ passiõis xp̃i. Helyas accepit puerũ ꝛ portauit supra lectũ. xp̃s venit ad sepulchrũ vt resuscitarz lazarꝫ: hoc ẽ xp̃s venit ad naturã humanã ꝛ fleuit ꝑ pctis nr̃is. Hodie icipit officiũ passiõis xp̃i et in vespis cãtabit. Vexilla regis ꝓdeũt. Passio aũt xp̃i seruit nobis ad qttuoꝛ q̃ tãgunt i ꝓthemate. Prio passio ẽ supernoꝝ repatio. Laudate celi .i. angeli. Scdo ẽ nature hũane redẽptio. exultet terra. Tertio ẽ sctõꝝ liberatio. cõsolat⁹ ẽ ppl'm suũ. Quarto ẽ ꝑ pctis satisfactio. pauperꝝ suoꝝ miserebit. Hoc etiã declarat Pau. ad Colloceñ. primo. Cõplacuit in ipso habitare oẽz plenitudinẽ diuinitatis corꝑaliter pacificãs ꝑ sãguinẽ crucis ei⁹ q̃ in celo ꝛ in terra sũt. O pctõres si vultis saluari ponite penã: qꝛ xp̃s nõ saluauit nos sine pena. Per passiõez xp̃i angeloꝝ ruina fuit reꝑata natura hũana fuit redẽpta. ꝑ passiõez Christ⁹ recõsiliauit nos pr̃i ꝛ deleuit cyrografuz iniq̃tatis nr̃e .i. obligatõez ad penã eternã. Patres etiã in lymbo exñtes fuerũt liberati. d' qb⁹ loq̃bat Jsa. dicẽs .ix.c. Ppl's q̃ ambulat i tenebris vidit lucẽ magnã. Hoc aũt factũ est qñ illa xp̃i bñdictissima aĩa descẽdit ad inferos: ꝛ eduxit vinctos i fortitudine de lacu vbi non erat aqua. Zacha.ix. Similiter passio xp̃i ẽ sctificatio ꝑ pctis. Nullus eñi posset satisfacere ꝑ pctõ nisi cõcomitet meritũ passiõis xp̃i. Ideo dixit Jsa. Nũq̃d obliuiscet mr̃ filij sui. Quasi diceret ꝙ mr̃ q̃uis dura ꝛ crudelis sit: nõ põt obliuisci filij: sic nec de⁹ obliuiscit nr̃i. Reuertamĩ igr̃ o pctõres ad dñz q̃ nos benigne expectat ꝛ vocat ad pniam. q̃s ĩpedit vos viles mulieres: ꝙ nõ vaditis ad deũ: amplecti crucẽ saluatoris dicendo lachrymos suspirijs. Miserere mei de⁹ ẜm magnã ꝛc. ꝙ si dubitatis ad eũ accedere, Eccl'ia ꝓponit nobis btĩssimã virginẽ mariã q̃ ẽ lux pctõꝝ: sicut xp̃s ẽ lux mũdi. Dimittite excecatissimi pctõres vitã malã. qꝛ qñ estis ĩ pctõ nõ estĩ digni videre celũ. Venerati itercessores ꝛ p̃cipue btm̃ Joseph q̃ fuit virgo ꝛ spõsus virginis marie ꝛ nutritius xp̃i q̃ eũ nutriuit vsq3 ad annũ .xxx. sue etatis. Hodie festũ ei⁹ colit in eccl'ia. Credo ꝙ post xp̃m ꝛ mariã inter ceteros dignioꝛ ẽ quadruplici rõne.

Primo rõne electionis.
Scdo rõne cõicationis.
Tertio rõne cõionis ꝛ familiaritatis
Quarto rõne ꝓfunde hũiliationis.

¶ Casus est patẽs dñi qñ rex vult maritare filiã suã vnicã ꝛ dilectissimã nõ q̃rit vnuz hystrionẽ: ẜ maritũ sibi ꝯueniẽtissimũ. Sic de⁹ hñs filiã vnicã scz virginẽ mariã quã diligebat sup oĩs creaturas mũdi elegit sibi Joseph in maritũ. ¶ Ubi dicũt doctores ꝙ sicut fuit reuelatũ Joseph ꝙ vxoꝛ sua erat virgo: ꝛ qd̃ in ea natũ erat de spũ sctõ. Ita etiã ipsi marie ꝙ spõsus ei⁹ erat v̾go ꝛ ꝑpetuo volebat seruare virginitatẽ. Scdo ex cõicatõe. Nunq̃d vos mulieres qñ auditis loq̃ de sctis paradisi: dicitis ꝙ velletis eẽ cũ eis. Certe reputãdus ẽ Joseph vir sctũs ꝛ felicissimus: q̃ triginta annis fuit cũ xp̃o ꝛ matre ei⁹. Tertio ex cõione ꝛ familiaritate. Johã. baptista reputat felix: qꝛ tetigit xp̃m in baptismo in vertice dicẽs. Nõ audeo ip̃z tãgere: ꝛ qꝛ ip̃m digito demõstrauit dicẽs. Ecce agn⁹ dei ꝛc. q̃to ergo magis Joseph qui ip̃m portauit de egypto ꝛ suis manib⁹ sepe ꝯtractauit. Quarto ex subiectõe. Luce.ij. Et erat subdit⁹ illis. Christ⁹ eĩ marie ꝛ Joseph obediebat. maioꝛ dignitas quã sciamus de Joh. euãgelista: est ꝙ xp̃s moriẽs matrẽ suaz cõmẽdauit ei: qꝛ erat virgo. Nunq̃d etiaz Joseph virgo fuit q̃ habuit virginẽ mariaz in vxorẽ ꝛ custodiã. Volo dicere ꝙ cõmẽdetis vos illi in orõnib⁹ vr̃is: qꝛ maximi meriti ẽ apud deũ: ꝛ etiã ꝯmẽdetis vos sue spõse cui more solito dicemus Aue.

¶ Ascẽde ad me ꝛc. More solito mouetur questio a magistris nr̃is theologis: fũdata in euã. hodier. vbi d'r. Ego suz lux mũdi q̃ seq̃tur me nõ ãbulat in tenebris ꝛc. Bona. in .i. dist. vlt. Utrũ q̃libz viatoꝛ sub pena dãnatõnis eterne q̃zdiu viuit teneat de necessitate salutis ꝯformare volũtatẽ suã volũtati cre

ātoris. Rñ. Bona. Volūtatis create ad volū
tatē diuinaȝ triplex est cōformitas. Primo
nō sufficit ꝯformitas in volito tm̄: q̄ꝫtuȝ ad
merituȝ. Judei em̄ ꝛ pater cōueniebant in
morte filij q̄tū ad volitū: nō tn̄ in mō volē
di: q꞉ pater ex charitate ꝛ iudei ex inuidia:
ſꝫ in modo volēdi tenemur qn̄ volūtas ē pre
ceptiua nō aūt qn̄ ē indicatiua vt pȝ in cō-
ſilio teste: ꝛſic de alijs. vide doctorē i forma.
¶ Leuate corda timetis dānari: pꝫ hoc sepe
dicitis nobis. duruȝ videt̄ ꝙ taȝ faciliter dā
nemur viſo ꝙ cōſolari debem⁹ in paſſione
dñi nr̄i ieſu xp̄i que nobis hijs dieb⁹ ꝓponi
tur tāq̄ꝫ preciū redēptōis. bñ dicitis ſed nō
totū. Habet̄ em̄ in. l. ciuili. ff. de ſeruo pigno
ri dato. l. ab eo. ſeruus pignori dat⁹ manu-
mitti nō pōt quouſq̄ꝫ creditori fit ſatiſfactū
Jn maiori volumine de pnīa diſtinctiōe ſe-
cūda ſcribit̄ ꝛ ſunt verba Chriſoſtomi. ſi cor
de peccaſti corde ſatiſfac. ꝛ ſi ore peccaſti ore
repares. ſi ope offendiſti ope ſatiſfac. ¶ Sci
tis dñi burgeñ. quare non eritis ſaluati per
paſſionē ieſu xp̄i. ponam⁹ caſuȝ ꝙ ſit Petr⁹
qui tenet̄ cāpſori coſme de medicis in cētuȝ
ſcutis ꝛ dedit ei vnū iocale quouſq̄ꝫ reddat
ei vniuerſū debitū. iſte talis q̄rit iocale ſuū
alius dicit da mihi pecuniā meā. Queritur
q̄d iuris. Utrū bāquarius debeat reſtituere
iocale ſine pecunia. dico ꝙ nō ſꝫm legem. O
pctōres amē dico vobis: q꞉ nō exibitis inde
donec reſtituatis vniuerſuȝ debitū. viuat̄ ꝛ
faciatis pctā ſicut voletis: qm̄ nō liberabūt̄
aīe veſtre a cāpſore dyabolo donec ſolueritis
oīa pctā veſtra vſq̄ꝫ ad vltimū quadranteȝ.
nunq̄d eritis ſaluati? vos habetis hic fon-
tē bonoꝝ: diuitiaꝝ: ꝛ ſciētiaꝝ: ꝛ vos habet̄
manifeſtos vſurarios publicos: ꝛ nō cogita
tis niſi cōgregare bona tp̄alia: ꝛ nō collige-
re virtutes ꝛ emēdare vitā. credat̄ ꝙ nō eri-
tis liberi: niſi bene calculaueritis: ſicut di-
cit Criſoſt. ſi corde peccaſti ꝛc. Cōuertamur
ergo. Juxta verba the. preaſſumpti. Aſcēde
ad me in montem ꝛc.

¶ Jn iſto ſermone erūt due ꝑtes.
Prima erit ſacri euāgelij expoſitiua.
Scđa aſcēſionis ſpūalis demōſtratiua.
¶ Euangeliū continet duo.
Pr̄io virtuoſaȝ ꝯuerſatōeȝ ibi. q̄ ſequit̄ me.
Scđo dānatā teſtificatiōeȝ ibi. tu de teipſo
teſtimoniū ꝓhibes. Eleuet̄ ſpūs vr̄os o aīe
deuote: hodie incipit paſſio ſaluatoris dñi
noſtri ieſu xp̄i ꝛ ego hodie incipiā ꝛ deducā
per iſtā ebdomadā paſſionē dñi nr̄i ieſu xp̄i
ꝛ in die paraſceues reincipiā. dies craſtin᷒
vocat̄ dñica de paſſiōe. audiuiſtis heri xp̄m
flentē ꝛ infremuit: nō ſolū ſemel: ſꝫ bis. ſꝫ q̄d
ſibi donatū ē ꝓ retributōe: p̄s. Odio me ha
buerūt gratis: ꝛ odiū ꝓ dilectōe mea. Jdeo
cōquerit̄ de iudeis dicēs ꝑ p̄s. Retribuebāt
mihi mala ꝓ bonis: ꝛ odiū ꝓ dilectōe mea.
tot ꝛ tanta bona feci inter vos: ꝛ ſequimini
me ad mortē. ¶ Qn̄ em̄ iudei viderūt lazaꝝ
ſuſcitatū aliq̄ iuerūt ad pͥcipes ſacerdotuȝ
ꝑ bonū deſideriū: dicētes ꝙ xp̄o fiebat ma-
gna iniuria: ꝛ alij inuidēdo venerūt ad ſyna
gogā dicētes. Dñi noua ſūt. ꝛq꞉ vidim⁹ laza
rū qui fuit baro: trib⁹ dieb⁹ in monumēto: ꝛ
ſcitis ꝙ mortu⁹ fuit: nos ſcim⁹ ꝓ vero ꝙ vi
uit. Hoc audito collegerūt hodie ꝯſiliū ſcri-
be ꝛ phariſei: ad ſciēdū q̄d fiēdū eēt de xp̄o
dicētes. Quid facim⁹ ſi dimittim⁹ eū totus
mūdus cōuertet̄ ad ip̄m. Dixit cayphas. Ex
pedit vt moriat̄ vn⁹: ne tota gens ꝑeat. Et
xp̄s fugit iteruȝ tali die vſq̄ꝫ ad effren: ꝛ eſt
effren ad ſeptē leucas de hirl'ȝ ꝛ ſtetit illuc
vſq̄ꝫ ad ſabbatū. Jdeo incipit hodie eccleſia
paſſionē. Uide ergo aīa deuota ꝯſolationeȝ
ꝛ retributionē q̄ fuit xp̄o facta. Dicit euāge
liū. Ego ſuȝ lux mundi qui ſequit̄ me nō
ambulat in tenebris. i. nō erit dānat⁹. Sa-
crilegis ꝛ malis viris odioſa ē ſctitas: ſicut
multis oculis odioſa ē lux. ſic erat de iudeis
Jdeo dixerūt. Tu teſtimoniū ꝓhibes de tei
pſo: teſtimoniū tuū nō eſt veꝝ. Et tunc xp̄s
diſceſſit ab eis: q꞉ iudei nō erāt digni ipȝ au
dire. Quo ibitis vos dñi burgeñ: eritis ne i
craſtino oīȝ ſctōꝝ hinc ad q̄nq̄ꝫ annos: quo
ibit iſta tota ſocietas? certe ignorat̄. ſeq̄mur
igit̄ xp̄m qui eſt vera lux mundi ꝛ hoc.
Primo ꝓpter mirabilē ꝓductionē.
Scđo ꝓpter inſeꝑabilem vnionē.
Tertio ꝓpter efficacē oꝑationem.
¶ De primo ſapīe ſeptimo. Candor ē lucis
eterne ꝛ ſpeculū ſine macula. De ſcđo Joh.
xiiij. Ego in p̄re ꝛ pr̄ i me ē. De tertio eccl'iaſti
ci. xxiij. Oculi dñi lucidiores ſuꝑ ſolē. ꝛ Pro-
uer. xv. Jn oī loco oculi dñi ꝛ ꝯtēplat̄ bonos
ꝛ malos. Primo lumē celi ē pulchꝛū. vñ Ba
ſili⁹. oīȝ creaturaꝝ inſenſibiliū lux ē clariſſi-
ma: q꞉ ē de ſuꝑiorib⁹: ꝛ de īferiorib⁹ trāſfert̄

ad.supiora. Jō xp̄s q̄tū ad dignitatē ē yma
go: ⁊ fecit nos ad ymaginē suā. Scđo lumē
producit a sole ⁊ nō sepat. sic xp̄s descēdēs
a patre in vterū virginis: nō reliqt paternā
maiestatē. vñ Aug. sup Joh. Terrena vege
tās ⁊ supiora nō relinqns. Videatis vos dñi
q̄ scribitis vr̄is amatorib⁹. si vultis scribere
illud qđ scribit: manet in corde ⁊ diffundit
ad vos: sic xp̄s māsit in corde. i. in essētia di
uina: s₃ nō poteramus videre nisi cū papiro
hūanitatꝫ cū appuit nobis. Tertio ē lux per
efficacē opationē. sicut lux facit fructificare
terrā suā influētia ⁊ virtute: sic xp̄s p aspe
ctū suū in aiab⁹ nr̄is ifūdit donu₃ spūsscti.
Qñ vos dñi ambulatis de nocte debetꝫ seq̄
lumē tede. sic debetis seq̄ xp̄₃ q̄ ē vez lumē
i. ad Thymoteū. i. Finis pcepti ē charitas đ
corde puro ⁊ ɔsciā bona ⁊ fide nō ficta. Tria
ibi notantur.

Primo seruare se a malo,

Scđo virtuose operari,

Tertio pati flagella.

¶ De primo prie Petri. ii. Peccatu₃ nō fecit
nec inuētus ē dolus in ore ei⁹. De scđo Joh.
xiiij. Ut cognoscat mūdus: q₂ diligo patrē.
De tertio p̄s. Ego aūt in flagella pat⁹ sū. a
iuuētute enī sua vsq₃ ad horā in qua fuit in
cruce habuit volūtatē exponēdi corp⁹ suu₃
ad penas p nr̄a redēptōe. Vos dñi burgeñ.
si vultis saluari: o₃ q̄ caueatꝫ a pctō. quot sūt
ex vobis q̄ vadūt p angliā. Dic nobis Johā
nes euāgelista q̄ nūq₃ mētiris q̄d tibi videt
Joh. iij. Lux venit in mūdu₃ ⁊ dilexerūt ho
mies magis tenebras q₃ lucē. Nunq̄d vos
dñi nobiles facitis pniā₃: Job. nemo viuēs
mūd⁹ a sorde nec ifans vni⁹ diei. sūt ne mul
ti q̄ faciāt bona opa. p̄s. Oēs declinauerūt
simul inutiles facti sūt nō ē q̄ faciat bonu₃
nō ē vsq₃ ad vnū. Sūt ne multi q̄ delicias
hui⁹ mūdi nō curāt: certe pauci. Sapi. ij. Ve
nite fruamur bonis: nō sit pratū qđ nō ptrā
seat luxuria nr̄a. puideatꝫ ergo đ aiab⁹ vr̄is
o pctōres aut dānabimi. Qualē vitā ducūt
nūc dñi sacerdotes: habetꝫ mulieres i domo
vr̄a. facitꝫ foz i eccl'a. estis vos mūdi dñi pre
sbyteri: oēs certe declinauerūt. Quale reme
diū. habeatꝫ cor dimittēdi pctā: sequimi xp̄₃
vt introducat vos in mōtē gr̄e. Juxta v̄ba
thematis preassumpti. Ascende ad me in ⁊
esto ibi ⁊c.

¶ Quantū ad scđa₃ partē. vultis saluari. si
vultis intrare padisu₃ o₃ restituere alienū
⁊ repare dānu₃ corpis ⁊ aie: ⁊ etiā oia o₃ re
pare. Restat venire ad dānū tpale. Et p de
claratōe di. Sco. Sicut ad pniā₃ necessariū
ē hr̄e volūtatē firmā abstinēdi a pctō. sic eti
am q̄tū ad aia₃ op₃ q̄ habeat firmū ppositū
repādi alienū q̄ prio pōt reddere alienū
l₃ videat pceptū affirmatiuū: tñ nō detine
re alienu₃ ē pceptu₃ negatiuū obligādo ad
sp ⁊ p sp. sicut tenēs adulterā nō ē capax ali
cui⁹ ptis pnie: sic detinēs alienū si hēat fa
cultatē reddēdi. Audiatꝫ istō v̄bū dirigit ad
vos dñi officiarij: ego cito vos ad iudiciū dei
nisi manū ponatꝫ. qñ vultis q̄ reddam⁹ scā
dalu₃. Dñs iacob⁹ pt ne vos absoluere. vos
venitis ad ɔfessiōe₃ dicēdo mea culpa mea
culpa: dicēdo ego feci scādalu₃ ⁊c. Ego dico
q̄ nō d₃ dare bñdictionē nisi mittat extra ⁊
dimittat. Math. vij. Nolite sctm̄ dare cani
bus: ⁊ si dñs iacobus det suā bñdictionē de
us dabit illi maledictionē dicēte spū sācto.
Malachie. ij. Maledicā bñdictioīb⁹ vr̄is.
Vos hētis adulteros ⁊ adulteras q̄b⁹ quo
tidie datis corp⁹ xp̄i ⁊ pmanēt in malicia.
Xp̄s dicebat discipl'is. Nolite sctm̄ dare ca
nibus. nō dicebat de canib⁹ sed de pctōrib⁹.
Canis est peior bestia toti⁹ mūdi: qui reuer
sus ad vomitu₃ itez comedit. sic ifamis est
pctōr q₃diu stat in pctō: nec etiā mulierib⁹
cōib⁹: vt puta meretricib⁹ sicut nō debeo ta
les a pctō absolutre si pmanere volūt: sic il
los qui retinēt alienu₃. Sco. di. q̄ aliqñ nō
debem⁹ stati reddere: ⁊ hoc potissime qñ nō
possum⁹ sine magno nr̄i piudicio: ⁊ tūc suf
ficit volūtas restituēdi loco ⁊ tp̄e. vbi tamē
adest locus ⁊ oportunitas ⁊ facultas: q₂ hr̄
i antiq̄s extra de restitutōe spoliatoz. c. Se
pe ɔtigit. q̄ nō multū interest q̄ ad piculu₃
aie iiuste detinere ac inuadere alienū. Dico
ergo q̄ nullomō debetꝫ retinere qđ scitis in
iuste obtinere. S₃ dicetis pr̄. Ego hēo vnā
domū quā nescio mihi ɔuenire aut ptinere
nunq̄d sufficit q̄ restituā in testamēto. di
co q̄ nō. q₂ đr. Eccli. xiiij. Qui sibi nequā est
cui bonus erit: Dico q̄ si ires ad indulgen
tias rome ⁊ faceres tāta bona sicut ē possi
bile ⁊ nō reddideris qñ oportunitatē habu
isti: l₃ tu dicas i testamēto q̄ restituat hoc
nō defendet qui dānaberis etiā si fueris cō

fessus nisi turpe reddas q̃ztācūq; volūtates habueris. Estis h̃ dñi insticiarij: Uidi vnuz casū in q̄dā eccl'ia vbi p̄dicabā ⁊ tetigeram eos vsq; ad sanguie͂z: cū p̄curator ⁊ iudex exirent eccl'iam. Dixit iudex p̄curatori. dñe procurator oz q͏ restituam⁹. dixit p̄curator. Si redderem⁹ oia scobe nō remanerēt i domib⁹ nr̄is: ego nō reddā: oz manutenere statum. ad oēs diabolos stat⁹. Scitis q̇d ꝯtingit p⁹ octo dies mortu⁹ ē iudex. hoc dico p̄ vobis q̇ nūq̄ꝫ delocatis lenones neq; euacuatis scādala. vos nescitis si viuetis vsq; ad pascha Ideo dico oib⁹ ponatis manū ad corrigēdū defect⁹ vr̄os ⁊ sic itrabit̄ terrā p̄missiōis.

¶ Dñica de passione. Sermo. xlvij.

Scende ad me in montē ⁊c. Christus ex̄ns pōtifex futurorũz bonorū p̄ampli⁹ ⁊ p̄fecti⁹ tabernaculū: nō manu factū i. nō hui⁹ creatōis: neq; p̱ sanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ: s̄ p̱ propriū sāguinē itroiuit semel in scā eterna redēptōe iuēta. Ad Heb. ix. ¶ Dñi ⁊ aie deuote vos venistis hodie ad audiēdū aliq̇d p̄ salute aiaꝝ vr̄aꝝ. Sācta mater eccl'ia volēs ōndere mediū p̱ qd̄ speramus saluari ⁊ adipisci miam dei representat nobis benedictissimā xp̄i passionē: ⁊ primo in principio misse ⁊ in matutinis tacet gloria p̄ri: q: sicut heri diximus in retributionē lachrymaꝝ q: xp̄us super lazaꝝ effudit: heri ꝯsiliū cōgregauerūt vt eū morti traderent. s; dicetis o popule deuote p̄r ad quid seruit passio dñi nr̄i iesu xp̄i. R̄ndet Paul. primo q: xp̄s p̱ passionē sibi meruit gl'iam Secūdo gr̄am. et tertio nobis gl'iam. Prima vtilitas tangit̄ cū d̄r. xp̄s assistēs pontifex. Sd̄a cū d̄r. mūdauit p̱ sanguinē suum Tertia cū d̄r. repromissionē accipiāt eterne hereditat̄. Eccl'ia hodie vocat xp̄m prelatū xp̄s assistēs pontifex. ideo dixit q͏ introiuit in tabernaculū non manu factū qd̄. ē nobilius q̃z tabernaculum Moysi d̄r aut ē pontifex quasi pontē faciēs. qñ aliq̇s vult transire ripariā et reperit pontem faciliter transit: sinaūt opz q͏ expectet. añ xp̄i passionez nos eramus in portu maris: q: iste mūdus vocat̄ mare p̱ silitudinem: ⁊ vt facilius possemus transire mare ⁊ venire ad portū. i. gl'iaz xp̄s fecit seip̄m pontē et dedit meritum sue passionis in hac vita mortali. pōtifex autez ad hoc q͏ bñ ⁊ honeste offerat sacrificiū i tēplo opz q͏ habeat indumenta necessaria ad celebrandū. Scd̄o mitrā. Tercio cambucaz Quarto cirothecas. Quinto annuluz cū saphiro. sic xp̄s pontifex maxim⁹ s̄m ordinem Melchisedech ad offerendū magnū sacrificium videlz magnam missā habuit p̄io indumēta. habuit mitrā d̄ spinis. cambucā. i. crucē. capā quando fuit indut⁹ tunica purpurea. cirothecas qñ habuit man⁹ p̄foratas. sandalia qñ fuit posit⁹ i cruce. ⁊ habitū pōtificalē ab oi. p̄te qñ corp⁹ v̄gineū veniēs de vtero v̄ginis fuit resp̱sum sanguine: ⁊ totū corpus eius flagellatum flagellis: adeo q͏ totū corpus fuit plenū sanguie. tūc inquit Pau. itroiuit in celū p̱p̱ tria. P̄io vt ad patrē p̄ nobis orōem faceret generalē. Scd̄o vt p̱ ip̄m a pctīs possemus mūdari. si eni p̱ sanguinē vitulorum aut hyrcoꝝ iudei mūdabantur: quātomagis p̱ sanguinē iesu xp̄i. in lege eni Moysi qñ aliq̇s tangebat mortuū erat immūdus. xv. dieb⁹ ⁊ nō intrabat templum nisi p̄us fuisset aspersus sanguine vituli. hoc di. Pau. q͏ sāguis xp̄i mūdat a peccatis. iō. Apoca. i. dicit̄. Dilexit nos et lauit nos a pctīs nostris in sanguine suo. nos tetigeram⁹ morticiniū videlz vestes imūdas. i. pctm̄ mortale: iō necesse erat mūdari p̱ sanguinē xp̄i. Tertio p̱ passionē xp̄i gloriaz paradisi habebim⁹ nisi impediam⁹. vultis ire in p̱adisum. O pctōres nō est aliū datū nisi passio xp̄i q̄ seclusa aie vestre ibant vel ad dānationē eternam vel ad lymbū. Uolo dicere postq̃z p̄ nobis passus ē xp̄s sicut repn̄tat eccl'ia qñ dicit. Uexilla regis p̄deūt. agite pniam. hij eni sunt dies in quibus xp̄us tot labores: tot tormēta passus est p̄ nobis vsq; ad durissimā mortē: q̄re ista rememorari debem⁹. Ut aūt hoc facere possim⁹ ad virginē gloriosam recurrem⁹ dicēdo. Aue.

¶ Ascēde ad m̄ ⁊c. More solito moue͂t q̄stio theologalis fūdata i euāgelio vbi d̄r. Quis ex vob̄ arguet me d̄ pctō: termiata p̱ mgr̄os nr̄os theologos ⁊ signāter p̱ Boñ. di. xxij. ter tij. Utꝝ xp̄s iq̄ztū hō potuerit peccare. dic̄ q͏ xp̄s iq̄ztū hō ē ipeccabil' p̄p̄t triplicē rōem. P̄ria p̄p̄t plēitudie͂z gr̄e q̄ ꝯformauit libeꝝ

arbitriū ꝛ ꝯformabaꝉ volūtati diuine adeo
ꝙ nō poterat flecti in malū. Scd̄a ꝓpter
ꝯsūmationē glie.qꝛ sicut bti nō pñt peccare
in patria:qꝛ sunt in grā ꝯfirmati:sic aīa xp̄i
erat btā in supiori portōe i p̄mo instāti sue
ꝯceptōis. Tertia rō propter vnionē nature
humane ad diuinū suppositū. sicut eñi de⁹
peccare nō pōt: sic natura hūana vnita deo
Btūs Tho.in.iij.dist.xij.supaddit quartā:ꝙ
xp̄us non potuit peccare ꝫm ꝙ homo: quia
xp̄s erat regula viatoꝝ ꝛ btōꝝ. ꝛ regula dꝫ
sp esse inobligabilis:qꝛ latomus sine rl̄a est
os sine medula. ¶Leuate corda vr̄a:timetiꝫ
dānari:restituistiſ alienū:reparastis mala?
Estis hic antique meretrices scripte ī libro
diaboli.ꝓposuistis ne corrigere vitas vr̄as.
Rogo habeatis pietatē de vobisipsis. Nūqd
legistis in legēda bti Bernar.ꝗ post mortē
apparuit cuidā religioso clareuallen̄.ꝗ que-
siuit ab eo si hoies saluarenꝉ cū magna dif
ficultate.Et vtꝝ eēnt tā pauci saluati qꝫ dā
nati aut pauciores. R̄ndit Bernard. Frater
charissime ꝑsuadeo tibi ꝙ labores ad saluā
dū aīam tuā: qm̄ eo die quo ante tribunal
summi iudicis fui vocat⁹ triginta qnqꝫ mi
lia obierūt: de quib⁹ tm̄ tres saluati sūt:scꝫ
ego ꝛ quidā heremita ꝛ qdā mercator: qui
nundū est in ꝑadiso ſꝫ ī purgatorio. Alij oēs
eternaliter sunt dānati. ¶O pctōres nō ti-
metis dānari?vos nō estis qndecim milia.
multi tm̄ erūt de vobis ꝗ dānabunꝉ. xp̄s ho
die vocaꝉ pōtifex:opꝫ sibi obedire vel dāna
ri. Habetis textū extra de maioritate ꝛ obe-
diētia capi.si qs. Siqs nō obedierit ep̄o ex-
cōiceꝉ. Ad hoc ē etiā lex ciui.ff.ad legē iuliā
maiestatis.l.iij. Et btūs. Pau. Heb.xiij. Obe
dite prepositis vr̄is. ¶Casus est patēs dn̄i
mei. Rex est nūc in bello ꝛ in ꝑiculo mortis
vnus capitane⁹ ꝗ pōt iuuare regē fugit cū
suis subditis:qd de illo fiet. Dn̄i mei legiste
nunqd ille morte plectēdus ē tanꝙ ꝓditor
reus criminis lese maiestatis. Uos vidistis
aliqñ regē Ludoui.si ipse nūc viueret ꝛ mā-
daret oībus principib⁹ ꝙ cōꝑerēt infra octo
dies sub pena capitis:ē aliquis mali ac du-
ri capitis ꝗ diceret ꝙ nō ꝯparebit. Certe ta
lis ꝫm legē morieꝉ. Utinā de⁹ nō faciat no-
bis sic. ps. Increpasti suꝑbos maledicti qui
declināt a mādatis tuis. Eccl̄.xli. Ue vobis
viri impij ꝗ dereliquistis legē altissimi:qꝛ si
nati fueritis in maledictione nascemini:et
si mortui fueritis in maledictione erit pars
vr̄a. ¶O pctōres si ex defectu nō obediendi
regulqs moriaꝉ:ꝛ ꝗ p̄lato nō obedit excōicaꝉ
qd de illis:ꝗ nunqꝫ obediūt deo ꝛ ꝯtinue ser
uiūt diabolo. Uolo dicere:sicut bono iure ꝗ
nō obediūt ep̄o excōicanꝉ:sic etiā bono iure
dānabunꝉ ꝗ nō obediūt deo. Obediam⁹ er-
go p̄lato xp̄o: dimittam⁹ pctā vt habeam⁹
nr̄e hereditatis partē. Iuxta verba the. pre
assumpti. Ascende ad me in ꝛc.

¶In isto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascensionis spūalis demon
stratiua.

¶Prima pars duo cōtinet.
Primo innocentiā saluatoris veritatē docē
tis:ꝛ notatur ibi. quis ex vobis.
Scd̄o malignitatē iudeoꝝ ꝗ notaꝉ ibi. non
ne bñ dicim⁹ nos qꝛ demoniū habes.

¶Pēsatis o mulieres deuote ꝗ dies ē hodie.
Certe ē dies dn̄ica passiōis:igr̄ oꝫ icipe my
steriū passiōis ab hystoria lazari ꝗ hr̄ Ioh.
xi. Ex eo tp̄e postꝙ xp̄s resuscitauit lazaꝝ
collegerūt pricipes ꝯsiliū ꝛ ꝑ sniam illi⁹ cōsi
lij fuit dictū ꝙ xp̄s pōereꝉ ad mortē sine vo
cata pte sine cognita cā:p̄termisso ordine iu
ris. Heu durā sniaꝫ ꝛ ꝑditissimos ꝯsiliarios
ꝛ iudices. xp̄s fugit in effren vsqꝫ ad sabba-
tū palmarū. Licitū est ei qñqꝫ fugere ab
aduersarijs. Et istud mysteriū repñtaꝉ ī ma
tutinis ī rn̄sorijs vbi dr̄. In ꝓmo ē tribula
tio mea qꝛ moriar: ꝛ ab oīb⁹ ero derelict⁹. Ad
istud ꝓpositū ē euāgeliū hodiernū. P̄rio ost
dēdo xp̄i inocētiā ad repellēdū iudeorū ini-
quā sniam. Ubi di. Grego. Pēsate māsuetu
dinē saluatoris. Relaxare pctā venerat et
tm̄ dicebat. Quis ex vobis arguet me de pec
cato. ac si diceret ppl̄o pleno malicia qs di-
cet ꝙ ego vnqꝫ peccaui. Dicit Ambro. super
bti imaculati:ꝛ recitaꝉ. iij.q.vij.ca. iudicet.
Iudicet de errore alteri⁹ ꝗ in se nō hꝫ qd cō
dēnet. iō nobis p̄dicatorib⁹ nō crediꝉ:qꝛ nō
habem⁹ ī opib⁹ ꝗ docem⁹. Iō dicebat xp̄s ꝙ
ꝗ ex deo ē v̄ba dei audit: ꝓpt̄ea vos nō audi
tis:qꝛ ex deo n̄ estis. ꝫm logicos oīs ꝯn̄a est
bona in q̄ ex opposito ꝯn̄tis inferꝉ oppositū
añtis. sic ē in ꝯn̄a xp̄i.b. Grego. di. ꝙ audiē-
tes v̄bū dei sūt in quadruplici dr̄ia. qdā sūt
qui corꝑaliter nō audiūt sicut illi ꝗ vadunt

ad dissolutões: ad ludos: ad lupanaria. de q̄
bus p̄s. Oēm escā abhomiata ē aīa eoꝝ ⁊
appropinquauerūt vsq ad portas mortis.
Signū est euidēs eterne dānatōis. Alij au
diunt verbū dei: sed nō retinēt in corde nec
habēt saporē. Isti sūt siles ifirmis audiēti-
bus p̄ceptū medicoꝝ: ⁊ nō obediētib⁹. Dicit
Arist. ij. Ethico. Quid ꝓdest infirmo ꝙ me
dicus ad eū veniat ⁊ audiat ei⁹ ordinatōes
si nihil facit. Dico ꝙ paꝝ audiuistis ꝙ de-
betis dimittere blasphemias. ⁊ vos dn̄i iu-
sticiarij debetis punire scādala publica. Et
vos p̄sbyteri qd̄ xp̄i est nō dz dari meretrici
bus publicis. Vos auditis satis corꝑaliter
s̄ ex corde disponēdo nihil. Tertij veniūt ad
sermonē ⁊ placet eis audire ⁊ flēt ⁊ capiūt
aliq̄d in corde: s̄ qn̄ sūt extra recedit sermo
⁊ istud nō sufficit. Quarti vero sūt q̄ audi-
unt in corde bono: ⁊ sūt parati ponere ad ex
ecutōez: ideo ex deo estis si verba dei hoc mo
do auditꝭ. Vos isti⁹ ciuitatꝭ cauete vobis: ne
dicat̄ de vobis qd̄ xp̄s dixit ꝯ iudeis. Mat.
ix. Ve tibi betsaida: q2 si in tyro ⁊ sidone fa
cte fuissēt ꝟtutes q̄ i te facte fuerūt: penitē-
tiā egissēt in cinere ⁊ cilicio: verūtn̄ dico vo
bis ꝙ i die iudicij remissi⁹ erit pctm̄ iudeoꝝ
q̄ȝ vr̄m. Vos dn̄i habetꝭ p̄dicatōes doctrīas
habetꝭ iusticiā amplissimā nō corrigitꝭ vos.
Maledictio dicit xp̄s erit suꝑ vos. Parisi⁹
aliqn̄ dicebat̄ fons sapie: fons iusticie: fons
ꝯsciētie: s̄ hodie ē fons iniq̄tatis iniusticie
⁊ toti⁹ deceptōis. corrigite igr̄ vos: caueatꝭ
ne maledictio dn̄i cadat suꝑ capita vr̄a. Vi
dētes ergo iudei ꝙ nō poterāt p̄ualere ad-
uersus xp̄m verbis voluerūt recurrere ad i-
iurias. sicut iter disputātes. dixerūt ergo. nō
ne bn̄ dicim⁹ nos quia demoniū habes. Bo
na. i tractatu de passiōe dicit. Attēde o pec-
cator q̄ȝ ꝑfecta dilectio ꝙ stupēda dignatō
saluatoris. talis ac tāta maiestas ꝑ tot ⁊ tā
tas penas hūiliare se voluit ⁊ ad tāta ludi
bria. O pctōres q̄d deteri⁹ pōt dici filio dei
q̄ȝ ꝙ diabolū hz in corꝑe: certe nihil. Tunc
dixit eis xp̄s. Abrahā pr̄ vr̄ voluit me vide-
re: vidit ⁊ gauisus ē. Et tūc iudei sustulerūt
lapides vt iacerēt in eū. Et tūc discessit ab
eis ⁊ fecit se inuisibilē ⁊ fugit in effren. Dica
tis dn̄i sūt aliq̄ vr̄m q̄ vellēt lapidare xp̄m?
Credo ꝙ nō. Audite illō. ij. Regū. xvi. Se-
mel cū Dauid ꝯscēderet mōtē oliueti: ⁊ fu-
geret a facie Absalō pedib⁹ nudis: capite di
scoopto. Semel ꝓijciebat lapides ꝯtra Da-
uid dicēs. Ascēde vir belial: vir sāguinū. Da
uid iste ē xp̄s dn̄s noster cōtra quē Semei
i. ppl's xp̄ianoꝝ ꝓijcit lapides qn̄ mortalit̄
peccat. Tot ei lapides cōtra eū ꝓijcim⁹ quot
pctā mortalia cōmittim⁹. Ideo Grego. dicit
ꝙ iudei in xp̄i corpore iecerūt lapides. Hoc
xp̄iani faciūt mortaliter peccādo. Heu pctō
res vos facitꝭ adhuc eū mori si eēt passibilis
⁊ flerꝫ sicut flebat Dauid. Volo dicere pēsetꝭ
ea q̄ xp̄s passus ē: ponatis oīa i pectore vr̄o:
p̄camini eū ꝑ meritū sue sctissime passiōis
vt vobis pctā vr̄a dimittat vt hereditatē ꝓ
missam habeatis. Iuxta verba thema. pre-
assumpti. Ascende ad me in ⁊c.

¶ Quantū ad scd̄aꝫ partē. Opꝫ figere pedē
in q̄nto tabernaculo: opꝫ restituere alienuꝫ
vl̄ dānari. Iō dicit papa [saluo iure aliēo]
vadatis si vultis ad papā ⁊ clametꝭ miaꝫ ge
nib⁹ flexis dabit vobis: s̄ saluo iure alieno.
Opꝫ ergo videre q̄d debetis restituere ⁊ cui.
Credo ꝙ habuistis l'ras idulgētiaꝝ p̄dica-
toꝝ q̄ poti⁹ debēt dici truffatores: ⁊ eritꝭ sal
uati. Et sacerdotes qn̄ venitis ad eos ⁊ di-
citis ꝙ estis furati aliq̄d mgr̄is vr̄is dicūt
ꝙ faciatis dicere missas ꝓ mgr̄o. xiiij. q. v. c.
nolite &c. nō ē putāduꝫ elemosynā qn̄ dat̄ ꝯ
alieno imo ē mactare filiū in ꝯspectu pr̄is.
vt. dr̄ Eccli. xxxiiij. Nolite opprimere viduas
aut pauꝑes: ⁊ tu tollis alienū iniuste ⁊ scis
cui ꝑtinet: si dares tm̄ de auro q̄ȝtū posset i-
trare istā eccl'iam nunq̄ȝ posses saluari nisi
restituas illi cui debes. ē eñ simile te facien
te elemosynas de reb⁹ alienis: sicut de illo q̄
mactat filiū in p̄ntia patris. Scot⁹. di. xxv.
quarti. q. ij. dicit ꝙ dānū reparari dz illi cui
teneris aut heredib⁹. ⁊ si illis nō potes: q2 n̄
cognoscis in pios vsus distribuere opꝫ. Tho.
ij. ij. dat vnā distinctiōeꝫ. Quedā sūt q̄ licite
acq̄sita sūt: illa retineri p̄nt. Alia acq̄runt̄
illicite: q2 mod⁹ acq̄rēdi ē illicit⁹: s̄ illa q̄ acq̄
runt̄ sūt licita puta de meretricio. Alia sūt
illicite acq̄sita ⁊ mod⁹ acq̄rēdi ē. illicit⁹: sicut
res hite ꝑ ludū: ⁊ ista debēt ꝯuerti i elemo-
synas. Vide ibi sūmas ⁊ doctores. q̄ vero ac
q̄runt̄ ꝑ meretriciū dn̄t i elemosynas distri
bui si ꝑsōa poterat dare. si ꝟo n̄ poterat da-
re sicut religiosi dz restitui mōasterio. Scd̄o
qn̄ dz alienū restitui. Rn̄det zache⁹. si quez

defraudaui restituo. nõ dicit restituã i futuro: sꝫ dicit restituo q̃druplũ. nec dicit differã sꝫ restituo. Nunqd sũt aliq̃ in ista ciuitate q̃ detinẽt alienũ: itelligit̃ bñ vos: libẽter audiatis vnã parabolã audiat̃ istã ꝟitatẽ. credo ꝙ nullus ẽ i q̃cũqꝫ statu sit q̃n h̃eat aliq̃d de alieno. tãgat̃ singulos stat⁹: videat̃ p̱ cẽsvicos isti⁹ ciuitat̃. Est h̃ apothecari⁹ aliq̃s: habet̃ vnã drogã. Quidã bon⁹ vir d' villagio mot⁹ pietate vxoris venit parisi⁹ ad medicũ famatũ ⁊ dicit. dñe venio ad vos. q̃ noua sũt. vxor mea infirma ẽ vsqꝫ ad mortẽ: ecce vrinã. Rñdet medic⁹. Tu ibis ad tales apothecariũ ⁊ qres̃ illi talẽ drogã. Iste vir oblit⁹ ẽ nomẽ droge. ⁊ dixit apothecario. ego q̃ro aliq̃d p̱ sanitate vxoris me. Dicit apothecari⁹. vis tu h̃re icaustũ nescio aliõ. dat sibi incaustũ p̱ sanitate vxoris illi⁹ hoĩs. O quot deceptões fiũt: q̃t etiã mixtões vinoꝝ cũ aqua. Et vos q̃ vẽdit̃ pãnos nõ vult̃ apponere pãnũ in luce vt nõ videat̃ defect⁹. vos̃ facit̃ pacta cũ sutorib⁹ ⁊ medici cũ apothecarijs. ⁊ sic decipit̃ paupes. capiat̃ ad faciẽdũ tunicas ⁊ caputiũ ꝓ vxore vr̃a. Erat q̃dã bon⁹ vir pisi⁹ q̃ discurrit p̱ oẽs domos ciuitatis ad vidẽdũ si posset iuenire vnã vnciã eq̃tatis ⁊ fidelitat̃: venit ad vnũ aurifabrũ dixit ille ꝙ nõ erat casus su⁹. deide venit ad hospitia: q̃siuerũt sibi si vellet hospitari. ñ dixit ipe: sꝫ q̃ro eq̃tatẽ, dixerũt nõ ẽ casus nr̃: nos miscem⁹ aquã ⁊ alia multa facim⁹. discurre per oẽs stat⁹ cũ isto rustico ⁊ nũqꝫ poteris iuenire eq̃tatẽ sꝫ ifirmitatẽ deceptõis. O pctõres audite. Osee. iiij.c. dicẽtẽ. Nõ est ꝟitas ñ ẽ mia i t̃ra mẽdaciũ hõicidiũ adulteriũ iundauerũt: ꝓpt̃ h̃ lugebit terra. ⁊ vos famuli ⁊ ãcille est̃ fideles mgr̄is vr̄is q̃n itis̃ emptũ carnes vl̃ pisces õ sex albis retinetis vnũ vel duos. videte q̃to tp̱e ɔtinuastis. et tũc restituat̃ bm̃ q̃õ videbit̃ sũma ascẽdere. Et vos filij q̃ accipitis bona de domo p̃ris ⁊ matris ad meretricãdũ ⁊ ludẽduꝫ restituat̃ Uolo suadere oĩbus vt restituatis vt ascendere valeat̃ ad mõtẽ gr̃e.

¶ Fe. scd̃a dñice d' passione. Ser. xlviij.

Scende ad me in montem: ⁊ esto ibi. Rex niniue surrexit de solio suo ⁊ abiecit vestimentum suum a se ⁊ indutus est sacco ⁊ sedit in cinere. Jone. iij. ¶ Domini ⁊ anime deuote si tenuistis doctrinã hesternam debetis laborare p̱ salute vr̃a. Dicit Pau. Christus venit tanqꝫ põtifex. ad faciẽdũ põtẽ nõ sufficit h̃re põtẽ: sꝫ oꝫ habere modũ intrãdi. Hystoria ep̃le ẽ pulcherrima bm̃ vtrũqꝫ sensuꝫ. De⁹ locut⁹ ẽ vni ꝓphete q̃ vocat̃ Jonas dicẽs. Uade ad ciuitatẽ niniue q̃ est multo maior ꝙ pisi⁹. Tres ei dies requirebãtur ad circuẽdũ eã. Jonas venit de p̱cepto dei ⁊ introiuit p̱ portã p̱ncipalẽ ⁊ clamore valido dixit. Adhuc q̃dragita dies ⁊ niniue subuertetur. hoc ãudiẽs tot⁹ mũdus veniebat ad fenestras ad audiẽdũ ꝟbũ. ⁊ verbũ p̱uenit ad aures regis ꝙ ꝓpheta venerat q̃ clamabat p̱ vicos adhuc q̃dragita ⁊c. Hoc audiẽs rex surrexit de solio ⁊ deposuit vestẽ regalẽ ⁊ sedit in cinere: ⁊ induit ciliciũ: ⁊ fecit proclamare ꝙ oĩs senes iuniores ⁊ bestie facerẽt p̱ tres dies p̄niã ⁊ ieiunarẽt: ⁊ placat⁹ ẽ dñs ⁊ in mia respexit illos. ¶ Leuate corda vr̃a o pctõres. vtinã haberem⁹ talẽ ꝓphetã q̃ sic incitaret nos ad p̄niaꝫ. dubito ne ꝟbuꝫ xp̄i q̃õ dixit iudeis cadat supra capita vr̃a. Lu. xi. Uiri niniuite surgẽt in iudicio ⁊ ɔdẽnabũt vos: q̃ nõ vultis facere p̄niaꝫ. Ipe ionas nõ p̱dicauit eis q̃d ẽ pctm̃ mortale nec p̱cepta: sꝫ dicit moniemi ⁊ dãnabimĩ: ⁊ p̄niaꝫ egerũt ¶ O pctõres si vultis saluari faciatis p̄niaꝫ sicut rex niniue. vbi quattuor notãtur.

Primo pcti derelictio q: surrexit de solio.
Scd̃o vetuste vite depõ ibi. deposuit tunicã.
Tertio austeritatis assũptio. idut⁹ ẽ sacco.
Quarto cordis hũiliatio. sedit in cinere.

¶ De primo. ysaie. lij. Cõsurge cõsurge iduere fortitudine tua syõ: iduere vestimẽt̃ glorie tue. De scd̃o. Pau. ad Collocẽ. iij. Expoliãtes vos veterẽ hoĩeꝫ cũ actib⁹ suis. De tertio. Job. xvij. In amaritudinib⁹ morat̃ oculus me⁹. De quarto. p̄s. Afflict⁹ suꝫ ⁊ hũiliatus sũ nimis rugiebãt a gemitu cordis mei ¶ O pp̄le si vultis saluari. Jonas dicebat. adhuc quadragita dies ⁊ niniue subuertet̃. Hic sũt aliq̃ q̃ forte ñ erũt añ octo dies: sꝫ erũt dãnati. Jõ absoluite pctã: exuite vestẽ veterẽ pcti: iduimĩ ciliciũ deponẽtes delectatiões fatuas. assumite hũilitatẽ i ciñe. Sep̱ eniꝫ dño placuit. oro humiliũ ⁊ ꝟ Judith

ix. Ista est via qua itur ad potem passionis
iesu xpi. Ut igit faciliꝰ accedamꝰ ad pontē
ꝑ meritū btē virginis sibi pn̄tabimꝰ. Aue.
¶ Ascēde ad me ꝛc. More solito mouet que
stio theologalis fundata i euāgelio hodier
noꝰ vbi dr̄ ꝙ xp̄s erat in tēplo ꝛ dixit. Si qs
sitit veniat ad me. terminata ꝑ magistros no
stros: ꝛ signāter ꝑ alexādrū d̄ hallis i tertia
parte sūme. Utꝝ cuilibꝫ ad grāꝫ se disponē
ti deꝰ debeat grāꝫ dare de necessitate. Dicit
ille doctor ꝙ duplex ē necessitas: qdaꝫ est co
actōis: alia ē imutabilitatis. Necessitas co
actōis ē qn̄ violēter qs necessitat ꝛ cogitur
ad aliqd agēduꝫ. ꝛ tali necessitate nullꝰ co
git a diuina maiestate. nec cōtra diuia ma
iestas nō necessitat. nō eni cogit deꝰ alicui
dare grāꝫ. Alia est imutabilitatis: ꝛ ē dispo
sitio ƀm quā deꝰ disposuit ꝛ ordinauit se ali
qd facturꝝ. ꝛ tali necessitate deꝰ necessitatur
dare alicui se disponēti grāꝫ. Jō dicit euāge
liuꝫ. siqs sitit veniat ꝛ bibat: qꝛ sine dubio ta
li necessitate deꝰ ē paratꝰ grāꝫ ꝯferre. ¶ Le
uate corda vr̄a. timetis dānari: Dixi vobis he
ri asperū verbū ꝛ satis durū: ꝙ de qnqꝫ mili
bus ꝑsonis solū fuerūt tres saluati. Dicetis
forte pr̄ xp̄s ingressus ē heri tabernaculuꝫ
ad orādū ꝓ nobis: nūquid sufficit? Dico ꝙ
nō. Habetis legē ciuilē. C. de ꝓbatōibus. l.
Neqꝫ naturales. ad hoc eni ꝙ proles aliqua
cēseat libera nō sufficit nobilitas pr̄is: sed
reqrit ꝙ mater sit libera. qꝛ pnceps pōt su
scipere ꝓleꝫ de serua. ꝛ partꝰ sꝑ sequit ven
trē. Habetis etiā decretū. de pn̄ia distin. i. et
sūt verba Hiero. Ecclia xp̄i est nō habēs ma
culā neqꝫ rugā aut aliqd istiusmodi. Nam
pctōr aliqua sorde maculatꝰ de ecclesia xp̄i
appellari nō dꝫ nec xp̄o subiectꝰ dici. lꝫ vide
atur de ecclia eē nūero: nō tn̄ merito. Audi
te me o pctōres si xp̄s veniret iterꝝ in mun
duꝫ: ꝛ tm̄ iteruꝫ pateret ꝓ dānatis q̄ꝫtuꝫ se
mel passus ē de potētia ordinata nō posset
eos facere liberos: nec a dānatiōe eterna li
berare. ꝛ tm̄ dico d̄ illis q̄ sūt i pctō mortali.
Lex dicit ꝙ nō sufficit vni filio ꝙ sit a serui
tute liber qꝛ pr̄ eiꝰ est liber: sed oportꝫ ꝙ vē
ter qui eū portauit sit liber: qꝛ aliter nō pōt
liberari a seruitute. qꝛ pnceps pōt habere fi
liū de filia subiecta seruituti. Creator nr̄ est
multū nobilis: dedit merituꝫ sue sacratissi
me passiōis: ꝛ q̄tū in eo fuit fecit nos libe
ros. Si ergo volumꝰ oīno eē liberi oꝫ ꝙ mr̄
nr̄a sit libera. tūc ei aīa nr̄a ē libera qn̄ facit
volūtatē dei. Mat. xij. Quicūqꝫ fecerit volū
tatē pr̄is mei q̄ in celis est ip̄e meꝰ frater ꝛ
soror ꝛ mr̄ ē. Si igit aīa virtuosa qn̄cūqꝫ fa
cit volūtatē dei est oīno libera: ꝑ oppositūꝫ
vero ē serua si nō faciat volūtatē. Uolo sua
dere vt dimittatis pctā ꝛ ascēdatis ad mō
tem grē. Juxta verba thema. preassumpti.
Ascende ad me in mōtē ꝛ esto ibi. ꝛc.
¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scda virtuose ascēsiōis demōstratiua.
¶ Quantū ad primā partē duo tanguntur.
Primo periculosa demonū icitatio ibi, mi
serunt scribe.
Scdo diuine dignatōis ꝓfunda ꝯdescētio
ibi. i die aūt festo clamabat ihs siqs sitit ꝛc.
¶ Dicatis mihi o pctōres in tp̄e sumꝰ nūc.
dico ꝙ nūc ē tēpꝰ meditādi passionē. habetis
hodie in principio misse. miserere mihi dn̄e
qm̄ cōculcauit me hō. xp̄s tota ista ebdoma
da erat in fuga in medio deserti cū discipulis
suis ꝛ dicebat. miserere mei qm̄ tribulor qm̄
isurrexerūt multi bellātes aduersuꝫ me. Et
tunc pharisei ꝛ scribe miserunt seruos suos
ꝛ mīstros vt apphēderēt eū. Hic dicit Aug.
Quō apprehēderūt eū nolētē. Ideo qꝛ nole
bat xp̄s apprehēdi nō apphēderūt eū. dixit
eis. Adhuc modicū vobiscū suꝫ: quo ego ibo
vos nō me iuenietis. dixerūt ergo ipi q̄ ibis?
Rn̄dit. qretis me ꝛ nō iuenietis. Et magno
die festiuitatis clamabat. Si qs sitit veniat
ad me et bibat. volēs dare aquā grē volēti
bus habere. Hoc aūt dicebat de spū quē ac
cepturi erāt credētes in eū. Reuersi sūt ar
migeri qui venerāt ad capiendū euꝫ ꝛ dixe
rūt scribis ꝛ phariseis. Parcatis nobis: qꝛ nō
adduximꝰ euꝫ ꝛ nunqꝫ locutꝰ ē hō viuēs si
cut ip̄e loquit. etiā si fuissetis nō habuissetis
aīm bibēdi nec comedēdi pre dulcedine ver
borū eiꝰ. ¶ O pctōres istud euāgeliū recitat
nobis vnū de ꝑiculis mortis xp̄i. Debetis sci
re ꝙ scribe ꝛ pharisei voluerūt capere euꝫ se
pe. Prio in verbo. Math. xxij. Magister sci
mus qꝛ verax es ꝛc. ꝛ sequit. Licꝫ cēsuꝫ dari
cesari an nō? Scdo de iniusticia ex muliere
deprehēsa in adulterio. Joh. viij. Tertio in
iuuētute ab herode quādo fugit in egyptū.
Quarto i deserto. Sed qretis fortassis qui

sunt illi q̄ xp̄m volūt capere. dico ꝙ sūt servitores diaboli. Scribe ergo ⁊ pharisei qui mittūt suos ad capiēdū ih̄z xp̄z sūt dm̄oes mittētes malos ad decipiēdū simplices. nota hic de maq̄rellis. Apo. xij. Serpēs ātiqu⁹ q̄ vocabat̄ diabolus ⁊ sathanas seducit vniuersum orbē. h̄z triplicē modū capiēdi pctō res: ⁊ ɓm hoc triplici noīe noīat̄. Primo in irascibili: ⁊ ɓz hoc vocat̄ serpēs. Geñ. iij. erat em̄ callidus inter oīa aīalia. Scd̄o i cōcupiscibili: ⁊ ɓm hoc vocat̄ sathanas. i. aduersarius. i. Pe. v. Sobrij estote ⁊ vigilate q2 aduersarius vester diabolus tanq̄ leo rugiens ⁊c. Tertio in rōnabili: ⁊ ɓm hoc vocat̄ diabolus deorsū fluēs ɓm remigiū. Quicq̄d dicat glosa de sūma trinitate ⁊ fide catholica sup̄ v̄bo diabolus: q̄ dicit ꝙ diabolus d̄r a dya. q̄d est duo: ⁊ bolus boli: quasi faciens duos bolos de corpe ⁊ aīa. Inter pctōres quidā capiuntur per ignorātiā p̲ serpērē sicut q̄ ponūt se ad audiēdū cōfessiōes ⁊ nesciūt q̄d faciūt Heu q̄ graue periculū. Alij capiūtur per sathanā: ⁊ sunt illi q̄ negāt ⁊ blasphemāt deū. sicut vxor vidēs maritū q̄ manutenet aliam mulierē dicit. diabolus importet eos. mala mors cōtingat eis. quidā capiūtur p̲ diabolum q̄ deorsū mittit̄: et sūt illi q̄ se dāt luxurie vanitati ⁊ aspectib⁹. Quot sūt q̄ isto mō capiunt̄ a diabolo: quale remediū: O peccatores redemptor clamat. Si q̄s sitit ⁊c. Clamat aūt quattuor mōis.

Pmo per pulsum.
Scd̄o per verbum.
Tertio p̲ nunciū.
Quarto p̲ signū: de q̄bus visū ē supi⁹.

¶ Sed nūc vocat nos clamore.
Prio per afflictionē.
Scd̄o p̲ cōminationē.
Tertio p̲ internā inspirationē.

¶ De p̄mo Luc. xiiij. Exi in plateas ⁊ vicos ciuitatis: ⁊ quoscūq̄ inueneris cecos claudos cōpelle itrare. De scd̄o Prouer. viij. Sapientia clamat in plateis ⁊ dat vocē suā. De tertio Jo. iij. Sp̄ūs vbi vult spirat ⁊ vocē ei⁹ audis ⁊c. O pctōres si sum⁹ dānati nō plāgamus nos de deo. Si esset aliq̄s p̲ditor q̄ cōmisisset crimē lese maiestatis ⁊ rex diceret. charissime q̄re mihi veniā ⁊ p̲ditionē tuam tibi remittā. Certe si nō peteret veniā esset multum fatuus. Xp̄s dn̄s nr̄ clamat ⁊ dicit peccatoribus qui vere p̲ditores sūt. Mat. xi. Uenite ad me om̄s q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Nūquid rex oñdit maiorē amorē p̲ditori q̄ xp̄us p̲ditorib⁹. Nos pcōres dēm⁹ ip̄z rogare ⁊ ip̄e vocat nos. prio p̲ afflictionē q̄n q̄s i infirmitatē cadit: aut i pauptatē vocat eū: ⁊ tūc cognoscit pctā innumera q̄ ipse cōmisit. p̄s. Multiplicate sunt iniq̄tates eoꝝ postea accelerauerūt. Scd̄o cōminatione vocat nos xp̄s. Tertio p̲ miracula: p̲ p̄dicationē. Quid ergo impedit ꝙ n̄ cōuertamur: Et vos miserabiles filie diaboli cōuertimini. ⁊ vos secrete meretrices q̄ facitis peiora publicis in vna qualitate. volo suadere vt audiatis vocē iesu xp̄i clamātis. qui sitit veniat ad me. Ueniatis ergo ad xp̄um vt hereditatē nobis promissam hēam⁹. Juxta verba thematis pre. Ascende ad me ⁊c.

¶ Quantū ad secundā partē. vos pctōres si vultis ascendere ad mōtem gr̄e o3 restituere ablata vl' irremediabiliter damnari. et inter alia o3 restituere ablata per furtum. de q̄ tria pro nūc dicam.

Prio q̄liter p̲hibetur.
Scd̄o q̄ varie cōmittit̄.
Tertio qualiter reparat̄.

¶ De p̄mo Aug. tractās illud decalogi. non furtū facies dicit. Nomīe furti oīs cōtractō rei aliene inuito dn̄o furtum ē. p̄s. Proiecisti sermones meos retrorsū. si videbas furem currebas cū eo: ⁊ cū adulteris portionē tuā ponebas. Hoc dicit Augu. ꝙ furtum triplicem effectum h̄z.

Prio iusticiā repellit.
Scd̄o charitatē destruit.
Tertio finē p̲uertit.

¶ Quo ad primū iusticia dat vnicuiq̄ quod suū est. Institutа de iusticia ⁊ iure. Justicia est cōstās ⁊ perpetua volūtas vnicuiq̄ tribuens q̄d suū ē. ꝙ charitatē d̄struat p3. i. Joh. iij. Qui habuerit substātiā mundi h⁹ et viderit fratrē suū necessitatē habere: quō charitas dei manet in eo: Si ergo charitas que dat p̲pria nō manet: quō manebit in illo q̄ rapit aliena: ꝙ finē peruertat dicit Pau. ad Hebr. v. Oīs auarus nō h̄z hereditatē in regno dei. ¶ Legit̄ ꝙ quidā hēbat diabolū in corpore ⁊ fuit ductus ad quendā sctm̄ p̄rem sicut est benedict⁹: de quo ecclesia facit magnum festū, credo ꝙ non ducebat talē vitam

sicut faciūt religiosi hodierni: q̄ cū affligere
tur a tētatione,piecit se nudū inter spinas.
Cū aūt demoniac⁹ eēt oblat⁹ illi sctō viro in
terrogauit eū quō vocaret. Rn̄dit diabol⁹.
nō sum solus:s; sum⁹ tres.
Ego p̄m⁹ vocor claude os.
Scd̄s vocat claude cor.
Terti⁹ claude archā.
¶ Prim⁹ claude cor ne pctōr audiēdo sermo
nē disponat se ad cōuertendū:⁊ si aliqn̄ itē-
dat cōuerti dicēs.cōfitebor:soci⁹ me⁹ venit ⁊
claudit sibi os.tu cōfiteberis in pascha:hēs
adhuc satis tp̄is.si interī cōfiteat ⁊ velit sa-
tisfacere:venit terti⁹ ⁊ dic̄ q̄ si satisfaciat bo
na deficiēt sibi ⁊ nō poterit manutenere su
um statū.Multi sūt ergo q̄ penitēt ⁊ cōfitē
tur:⁊ satisfaciendo h̄nt bursā clausā; : sed si
volūt cōseq̄ btitudinē oz restituere vel dam
nari.Est aūt triplex furtū in gn̄e,
Primū ē presidētie.
Scd̄m ē doctrine.
Tertiū ē substātie aliene.
¶ Istis mōis cōmitit furtū i gn̄e.De p̄mo
Joh.x.Qui nō itrat p̄ ostiū i ouile ouiū:ille
est fur ⁊ latro.De scd̄o ad Ro.ij.Qui p̄dicas
nō furādū furaris.De tertio p̄s.Si videbas
furē currebas cū eo. Et p̄mo dico de ill' q̄ in
trant p̄sidētiā nō p̄ ostiū sicut ep̄i ⁊ dn̄i pla-
mēti q̄ nō eligūtur nec postulātur. ⁊ dn̄i in
plameto q̄ emūt officia. Est em̄ ēt furtū do
ctrine qd̄ ē ablatio rei aliene.h; m̄ltos gra-
dus.xiiij.q.v.ca.Si q̄d inuenisti ⁊ nō reddi-
disti rapuisti.Op; reddere, sine minutione.
tn̄ dn̄ia ē d̄ thesauro rep̄to in cāpo aut i mu
ro qui inuenit:⁊ ignorat inuīcibilit cui⁹ est
medietas:ē illi⁹ cui⁹ ē terra ⁊ alia illi⁹ q̄ iue-
nit.qn̄ inuenit is cui p̄tinet:d; tūc illi resti-
tui.si non inuenit illū cui p̄tinet:det p̄ deo.
Aliud ē furtū i reb⁹ accōmodatis:sicut vna
mulier dat in vadiū cingulū aut aliq̄d si va-
diū sibi afferat aliqd̄ seruitiū oz diminuere
sūmā p̄p vsū. s; q̄d de ill' q̄ capiūt ⁊ comedūt
pecūias sup̄ prata ⁊ vineas ⁊ capiūt fruct⁹.
de hoc al's dicet.s; dicūt aliq̄ q̄r p̄ p̄scriptōe;
ipsi possidēt.extra de p̄scriptiōib⁹.c. vigilāti
Dico q̄ vbi adesset v̄a p̄scriptio ver̄ ē: s; pos-
sessor male fidei nullo tp̄e p̄scribit. de regu.
iu.li.vi.q̄uis tenuerit p̄ cētū annos.Aliō ē
furtū illoꝝ q̄ tenēt terras q̄s rōne dn̄ij capi
unt a rusticis. ⁊ hoc faciūt dn̄i iusticiarij vt
habeāt maiorē copiā auri a suis subditis. me
dici dicūt q̄ aurū ē magne virtutis.O q̄ta vir
tus ē in auro cui oīa obediūt: inde corruptō
nes:interdū iiusticie:⁊ aliqn̄ traditiōes. O
pctōres fures audite Pau.ad Ephe.iiij.Qui
furabat iā nō furet.magis aūt laboret ma-
nib⁹ suis vt hēat vn̄ tribuat necessitatē pati
enti.Caueāt sibi q̄ alienū rapiūt a q̄libet la
tere.reddāt qd̄ iniuste tenetis vt ascendetis
ad mōtem gratie,

¶ Feria.iij.dn̄ice de passiōe.Sermo.xlix

Scende ad me in mōtem : et esto ibi.
Daniel serue dei tolle prā-
diū qd̄ misit tibi de⁹.dani
elis.xiiij.c. Dn̄i si tenuistis
doctrinā heri tactā debetis laborare ad agen
dū pn̄iā;. audiuistis quō rex niniue dimisit
vestes regias ⁊ egit pn̄iā;:⁊ de⁹ ē placatus.
Hodie p̄ponit pia hystoria ⁊ pulchra in vtro
q; sensu.¶ Fuit q̄dā bon⁹ p̄pha daniel noīe
qui destruxerat ydola babylonie. Ip̄i igrati
venerūt ad regē ⁊ dixerūt.Dn̄e rex da nobis da
nielē q̄ destruxit ydolū bel ⁊ interfecit draco-
nē.Erat aūt bel ydolū qd̄ credebāt eē deū;.
erat ēt vnus draco q̄ deuorabat hoīes.Dixe-
rūt regi.Da nobis p̄phetā aut occidem⁹ te.
vt aūt vidit rex dedit eis danielē:quē appre
hēsu; miserūt i lacū vbi erāt leones septē q̄-
bus q̄tidie dabātur duo corp̄a ⁊ due oues ⁊
duob⁹ dieb⁹ nihil dederūt eis vt citi⁹ eū deuo-
rarēt:q̄ tn̄ ad fimbriā suā tanq̄ māsueti se-
derūt:⁊ māsit ibi p̄ sex dies. Eo tp̄e erat qui
dā p̄pha noīe abacuh i iudea q̄ portabat ci-
bos messorib⁹.Et ecce vox ad eu; de celo.fer
prādiū qd̄ hēs in babyloniā danieli q̄ est in
lacu leonū.Dixit abacuch.Dn̄e babyloniā n̄
vidi ⁊ lacū nescio.Angel⁹ eū p̄ capillos subi
to cepit ⁊ infra vnū q̄rtū hore duxit vsq; ad
speluncā leonū ⁊ qn̄ fuit ītra dixit danieli.ser
ue dei daniel tolle prādiū qd̄ misit tibi deus
Dixit dāiel.cū recordat⁹ es mei dn̄e gratias
ago tibi.⁊ tūc cepit angel⁹ ⁊ reportauit aba
cuch i iudeā.Post paucos dies rex babylōis
appodiauit se supra foueā ⁊ vidēs danielē vi
uū dixit.Pereāt oēs q̄ p̄sequūtur danielem
⁊ nō timēt deū suū.⁊ extracto īde daniele in
clusit accusatores ibi q̄s leones subito deuo
rauerūt.q̄d sibi vult p̄p̄e istō? Nos sum⁹ i tē
pore passiōis xp̄i,q̄d ē bel? q̄d daniel q̄d aba

euch: Daniel ē xp̄s: bel ē vetustas seu iniq̄tas: seu pctm̄ qđ xp̄s destruxit i .xxxiij. ānis. Rex babylonie ē pylat⁹ cui dixert iudei. Si hunc dimittis ꝛc. ꝛ fuit posit⁹ inter leões i arbore crucis .s. inter duos latrones ꝛ nō passus ē ſm diuinitatē: ſ solū ſm hūanitate: qꝛ habuit tāta tormēta ꝙ vix excogitari pñt. Abacuch .i. portio superior portauit ei prādiū .i. gaudiū de merito passiōis. Tūc daniel surrexit d̄ lacu qñ i die resurrectiōis resurrexit. Moralr̄ āt pōt aliter exponi ꝙ daniel ē q̄libet hō iust⁹ qui ponit iter leones q̄b⁹ dant duo corpa .i. pctā publica ꝛ secreta. ꝛ due oues .i. corp⁹ et aīa q̄b⁹ ipe expōit tētatiōib⁹ diaboli q̄ deuorāt eas. ſ de⁹ mittit abacuch .i. āgelos cū prādio diuine cōsolatiōis. Pctōres oꝫ p̄cari deum ꝙ mittat abacuch vt portet nob prādiū qđ est corp⁹ xp̄i. ſ q̄s dispōit illū cibū? Dico ꝙ de⁹. q̄s comedit bn⁹: q̄ bn⁹ oꝫ destruere ydola .i. pctā. vt aūt facili⁹ fiat dicem⁹. Aue.

¶ Ascende ad me in mōtē ꝛc. More solito mouet qđ a magr̄is nr̄is theologꝫ: fūdata i euāgelio vbi dr̄ ꝙ xp̄us vēit i galileā ꝛ nolebat ap̄li⁹ ire i hirl'm: qꝛ iudei volebāt ip̄m interficere. Boā .i. iij. di. v. q̄rit. vtꝝ i xp̄o bꝫ hūmanitatē eēt timor. R. Ap̄ls dic̄ ad Hebr. ij. ꝙ decebat xp̄ꝫ p oīa frīb⁹ similari absqꝫ peccato. ñ solū q̄ accepit nr̄aꝫ hūanitatē: ſ etiā defect⁹. vñ dic̄ Bona. ꝙ d̄fect⁹ sr̄ i triplici diferētia. q̄dā sūt culpabiles aut ad culpā iducētes: sicut fomes pcti ꝛ ignorātia: ꝛ tales ñ fuert̄ i xp̄o. Alij sūt defect⁹ ptic̄lares sic̄ egritudines: lepra: gibositas: claudicatio: et cecitas. Uide d̄ h̄ i btō tho. iij. pte. q. xiiij. Alij penales ḡnales sicut fames: calor frigiditas: dolor: isti fuert̄ i xp̄o ꝛ i nobis sūt. ſ aliomō i xp̄o: ꝛ aliomō in nob: qꝛ i nob obnubilāt vsū rōnis. nō aūt i xp̄o i q̄ sp stetit vigor rōnis. Defect⁹ vo ptic̄lares vt egritudies nullomō fuerūt i xp̄o. Leuate corda vr̄a. tiet̄ dānari vos iusticiarij: nō deponit̄ lenones de ciuitate: mod⁹ aliq̄rū patriarū ꝙ q̄ furat⁹ ē dnqꝫ solidos oꝫ suspēdi. q̄ vo mag⁹ ius ē ꝙ mag⁹ puniris. Tortor flagellū patibulū ꝛ ignis dūt facere rōnē de istis. Uos nō vult corrigi. xp̄s passus ē p nobis. Nō erit defect⁹ nisi i nobis si nō saluemur. Veri dixi ꝙ xp̄us clamauit dicēs. Si q̄s sitit veniat ad me ꝛ bibat. Dicetis forte. pr̄ nō credim⁹ ꝙ de⁹ sit ita rigoros⁹ Audite decretalē. ex. de iureiurādo. c. pueit.

Si q̄s fidē aut iuramētū dederit alicui ꝛ is cui iuramētū p̄stitit fidē nō seruat fidē sibi seruare nō tenet. Idē hr̄. C. de pactis. l. cum pponas. frāgēti fidē fides frāgat eidē. si fides fuerit iuramēto vallata ē seruāda. dicatis dn̄ hētis iocalia ꝛ vaditis ad peregrinādū de⁹ nouit q̄d facitis. diceꝫ: pr̄ ego non habeo iocalia: tñ ego volo hr̄e vnā cathenā auream: ꝛ dixi cuidā mercatori q̄ iuit lugdunū ꝙ deferret mihi vnā ꝛ ego darē sibi .xx. scuta Mercator venit die sabbati ꝛ portat cathenam ꝛ dixit. dn̄a dtis mihi illa .xx. scuta. mulier dicit. date mihi cathenā ꝛ postmodum ego dabo: ꝛ nō hꝫ vnū denariū. q̄ro vobis an mercator teneat ei dare cathenā: dico ꝙ nō Math. xiij. Sil'e ē regnū celoꝝ hoi negociatori q̄rēti bōas margaritas. credo ꝙ nemo est ex vobis q̄ nō iudicet ꝙ q̄ātūcūqꝫ iurauerit non tenet ei. vtinā mercator paradisi nō faciat hoc. Luc. xij. Et vos sil'es hoībus expectātib⁹ dn̄m suū qñ reuertat a nuptijs. deus pmisit vobis vnā pulchrā margaretā .s. paradisū ꝛ vos expectatis qñ veniet i hora mortis vultis eā hr̄e: oꝫ ꝙ ematis. abijt ꝛ vendidit oīa q̄ habuit. vos domicelle virgitas est vna pl'chra solutio ad soluēdū. seruet̄ v̄gitatem: ꝛ vos diuites faciatis elemosynā. Dico ꝙ si nō habeatis tales pecunias nunq̄ poteritis hr̄e paradisū nisi diabol⁹ det vob. volo dicere ꝙ nō expectem⁹: labor em⁹ ad hn̄dū denarios ad emēdū margaritā. ꝛ ille q̄ passus ē p nobis si i v̄tutib⁹ nos exerceam⁹ dabit nobis v̄tutē vt trāseam⁹ desertū ꝛ eam⁹ ad montem gr̄e. Iuxta verba thema. passū pti. Ascēde ad me in ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scđa v̄tuose ascēsionis demōstratiua.
¶ Prima adhuc cōtinet duo.
Primū mūdialiū cōtēpt⁹ ꝛ despectio.
Ascēdite ad diē festū ego nō ascēdā.
Scđo sp̄ualiū amplexus ꝛ psequutio: ipse aūt ascendit in occulto.

¶ Leuate corda. dn̄i nūc recolit passio xp̄i: nūc ē tp̄s flēdi. Bonauētu. in meditatiōe d̄ passione q̄ incipit. vt possiꝫ in q̄libet cū oīb⁹ sanctis scire q̄ sit lōgitudo ꝛc. dicit pone inquit amaritudines et dirige cor tuū ꝛ attēde cui⁹ est ymago hec ꝛ subscriptio. Uide q̄ꝫ lata ꝛ q̄ꝫ profūda sit delectatio xp̄i tui ꝛ sub

simil.videas illū q̄ passus ē q̄ta passus est. videas ꝓfundissimū amorē quē ad nos habuit: q̄tas amaritudines ī vita sua sustinuit. Euāgeliū loq̄tur de labore ei⁹: q2 fugit iesus in galileā ꝛ nolebat ampli⁹ in iudeā ambulare: q2 iudei volebāt eū ponere ad mortē. Uno die cū fiebat festū in februario parētes venerūt ad eū ꝛ dixerūt. vnde te in synagoga videtes iudei ꝙ n̄ venerat dicebāt. vbi ē ille ꝛ murmur erat. alij dicebāt bon⁹ ē. alij dicebāt credo ꝙ iiuste ꝓsequūt̄ eū magr̄i n̄ri scribe et pharisei. Alij dicebāt inuitate nescio q̄d ē hoc. finito q̄si festo venit occulte ad docēdū plebē in hirl̄m: ꝛ h̄ fecit vsq̄ in diē q̄ d̄bebat pati. hic dicit Aug. sup Joh. ꝙ ē sp vtile fugere periculū. hic signt̄ duo festa moral'r. ad primū festū nō vl't venire. ad aliō venit secreto. q̄n vos mūdani nō curatis nisi viuere i h̄ mūdo: ꝛ dicitis ꝙ de⁹ teneat paradisū suū. d̄ q̄bus Job. xxi. Ducūt in bonis dies suos. tenēt tympanū ꝛ cytharā: gaudēt ad sonitū organi: ꝛ in pūcto ad inferna descēdūt. Hec est gl'ia mūdi. Sap. ij. Uenite coronem⁹ nos rosis nō sit pratū q̄d nō ptrāseat luxuria nostra. O pctōres. nūc facitis festū ꝛ p⁹ hanc vitā facietis vigiliā. de q̄bus xp̄s Luce. vi. Ue vobis q̄ ridetis: q2 flebitis vos. videtis ꝙ q̄n aliq̄s ē in exilio siue i carcere ꝛ est cert⁹ ꝙ iste lucrat⁹ ē mortē: ꝛ scit ꝙ nō dabit̄ ei libertas: si essent oēs tympanistrie mundi credo ꝙ nō letaret̄. vn̄ ps. Sup flumia babylōis illic sedim⁹ ꝛ fleuim⁹ dū recordaremur tui syon. nunq̄d ille q̄ expectat sn̄iam iudicis aut tortorē fuit in tali piclo sicut ille q̄ ē in pctō mortali q̄ ē i periculo dānatiōis eterne. Augu. in soliloquijs dicit. cētesies ꝛ millesies et replicatis vicib⁹ mortē eternā merui. ꝛ ille o pctōres q̄ postq̄ fuit xp̄ian⁹ nunq̄ fregit religionē xp̄ianā nec peccauit mortal'r dic: ꝙ totiēs meruit mortē eternā. Quid debet̄ facere q̄ estis inuoluti pctis: dicat̄ faciat̄ festa sicut placet. hētis caudas ꝛ cathenas. ꝛ vos ribaldi vadatis ad lupanar: ad festū v̄r̄m nō venit xp̄s. ego inuito vos ad oēs diabolos. Aliud ē festū in q̄ venit xp̄s i secreto. de quo Salomō prouer. viij. Delicie mee eē cū filijs hoīm. ꝛ Lu. v. Leui fecit cōuiuiū magnū in domo sua. Dom⁹ math. ē puritas cōscie. Qn̄ eū mathe⁹ audiuit xp̄m veniētē ip̄e q̄ fuerat auarus malus atq̄ vsurari⁹ excoriabat populū dimisit oīa dicēs. dn̄e libēter dabo vobis prādiū. vbi dicit Bern̄. in sermone si q̄ras q̄ sp̄us ille veritatis īgrediebat̄ nō ē colorat⁹ vt videat̄: nō sonor⁹ vt audiat̄. Quō ergo cognoscitis vos ꝙ de⁹ ē vobiscū ex emēdatiōe defectuū v̄r̄oꝝ. dicit Bern̄. q̄n sentio ꝙ delector in auditiōe verbi diuini aut mihi placꝫ loq̄ de deo: ꝛ q̄n habeo displicētiā de malo ꝛ desidero saluari cetera vilescūt: sol⁹ creator delectat. Aie deuote si possetis inuenire vos in isto cōuiuio diceretis ꝙ illud cōuiuiū est nullū. Emēdetis igit̄ vitā v̄r̄am v possit̄ edere de ligno vite ī monte gr̄e. Juxta v̄ba the, preas. Ascende ꝛc.

¶ Quātū ad secūdā partē. opꝫ reddere alienū. Scotus dicit ꝙ q̄cūq̄ vere aut interpretatiue aut ꝓuatiue aliū dānificauerit: oꝫ restituere: extra de iiurijs ꝛ dāno dato. c. si cl'pa. Qui occasionē dāni dat dānū dedisse videt̄. Inter eos q̄ faciūt maius dānū alteri sunt vsurarij. Restat ergo de vsura. vide q̄d ē quō cōmittit̄: ꝛ q̄liter tales teneātur ad restitutionē. videbim⁹ ergo tria.

Prīo quid est.
Scd̄o q̄ꝫ varia sit.
Tertio q̄ꝫ detestabilis sit.

¶ De p̄mo hētis decretū. xiiij. q. iij. c. plerīq̄. ꝛ sūt verba ambro. Usura ē q̄cq̄d accidit mutui ex intētiōe: hoc ē peiꝫ exactū vltra sortē vsura ē. h̄ q̄ritis q̄ꝫ varie cōmittit̄ vsura: Dico ꝙ quasi inestimabil'r: tn̄ formal'r fit in acomodatiōe ꝛ q̄si i oī cōtractu. Sꝫ q̄ret̄ q̄ꝫ sit detestabilis: Dico p̄mo ꝙ ē detestabil' in tpalib⁹. scd̄o i corpalib⁹. tertio in eternis et sp̄ualib⁹. Uolo dicere si vultis saluari opꝫ restituere vsuras. Est aūt vsura q̄n cūq̄ q̄s prestat mutuū ꝓpter q̄d spectat aliq̄d quecūq̄ sit mercātia. sicut p̄sto decē ꝛ volo recuperare duodeci. Jstud q̄d vltra sortē recipit̄ oꝫ restitui si assūt facultas. hētis vsurarios ī ista ciuitate. Uos habetis lōbardos hic: ꝛ credo ꝙ sunt aliq̄ deteriores eis. Si q̄reret̄ q̄t modis cōmittit̄: dico ꝙ sūt tam varij ꝛ tā palliati sub vmbra societatis ꝛ mercantie: pignoratiōis ꝛ emptiōis. ꝛ nūc breuit̄ in oib⁹ contractib⁹ inuenit̄ patēs vsura. exēpli grā. Est vnus q̄ indiget pecunijs: venit ad vnā banquā: prestetis mihi x. scuta q2 indigeo pecunia. dicit ali⁹. volo sed dabitis mihi duo scuta: q2 interim possem vti pecunijs meis: hoc

ops restituere aut dãnari. Aliomõ fit p ypo-
tecaz dado pignus qñ recipiẽs cõseqtur fru
ctus pignoris aut ypotece tenet cõputare
fructũ in sortẽ. Aliter ẽ vsurari⁹. estvn⁹ hõ d
vilagio q̃ dz soluere tallias: debeo dare decẽ
fracos τ nõ habeo nisi vnũ par vacaꝝ ad nu
triẽduz filios meos: tñ habeo vnuz pratũ qd
dabo vobis vsq3 ad tps solutiõis: τ sic tz pra
tum per duos annos τ in fine alter restitu-
it sibi decẽ frãcos: dico φ dz cõputare fruct⁹
in sortẽ. ca. cõquestus. ex de vsuris. dicet mer
cator. ego habeo cõsciam nõ capiã pratũ in
ypotecã: ꝫ emã. dicit paup. dñe nõ possũ ven
dere: qꝛ de illo habeo nutrire filios meos. bñ
dicit mercator: dabo tibi tps in quo poteris
redimere dum volueris capere inde fruct⁹: ẽ
ne peccatũ: Dicatis pr. istud ẽ dubiũ p legẽ
moysi. τ si vendit ad tps per legẽ nr̃am põt
emi etiã naturalit sicut enutriendo cõiter.
sicut emitur res ita φ q̃ emit mauult φ vẽ-
dens rehabeat suã possessionẽ: tunc nõ dz re
stituere. dicit Raymũd⁹ τ post hostieñ. in sũ
ma: τ asteran⁹: ꝫ sepe fit φ talis emẽs hz tã
ta bona φ nõ curat de hereditate: sed solũ
de fructib⁹: tũc talis tenet ad restitutionez.
sed ille q̃ nõ itẽdit fraudẽ: ꝫ solũ licito ꝯctu
emit nõ tenet restituere. Ali⁹ cas⁹ ẽ. vos hẽt
mercãtiã quã vendistis: sic si ego vẽdo vnum
sentũ vel vnã peciã auri: venit hõ q̃ nõ hz ar
gentũ τ accipiet p maiori pcio: hoc ẽ vsura.
Ali⁹ casus ẽ qñ ille q̃ pstat pecuniã ponit se
in tuto: τ ille q̃ capit ponit in periclo: sic illi
q̃ emũt bladũ in herba τ capiunt i tã puo p̃-
cio φ nunq̃ fuit tã parui pcij. Et vos domi
celle dico φ estis vsurarij si vos consentitis.
Quero vobis cui⁹ officij ẽ marit⁹ vester: si sit
vsurari⁹ τ sibi cõsentitis estis in crimie par
ticipes. Dicetis: deo grãs pater: nunq̃ fecit
vsuram. Sed q̃ro: nunq̃d accepistis aliquã-
do ab aliq̃. dño vnã cathenã aut vnũ iocale
ad hoc vt maritus vester expediret aliquez⁹
certe illud ẽ peius q̃ vsura. sir accepistis ali
quando vltra reddit⁹ v̄ros vnã vestẽ. loquit
de vsurarijs Job. xxx. Qui me comedũt non
dormiunt: lubric⁹ nõ sp ẽ in sua miseria nec
gulosus in gula: ꝫ auar⁹ τ vsurari⁹ sp sunt in
vsura siue comedãt siue dormiãt in tm̃ φ vix
faciunt pniam. si velint cõfiteri nunq̃ veni
ent ad hoiem doctũ sed ignarũ. Cum tal ve
nit ad mortẽ videns se hr̃e plures filios cõ-
tẽpnit restituere. Prouer. xviij. Peccator cũ
in profundum pctõꝝ venerit cõtẽpnit. male
dicti q̃ non reddunt alienũ. Suadeo igit vt
restituatis vt tandem veniatis ad terraz de
siderabilem.

¶ Feria. iiij. dñice de passiõe. Ser. l.

Scende ad me in mõtem τ esto ibi. Leges meas custodite. e-
go ei sũ dñs de⁹ vester. Le uiti. ix. ¶ Dñi. si tenuiss do
ctrinã heri tactã debetis laborare ad saluã-
dum aias. audiuistis cõmuniũ qd pparauit
dñs his q̃ sunt i bono statu qui sr̃ inuitati ad
sacr̃m altaris. epl̃a pñs cõcordat cũ illa: lz p̃
ma facie videatur tangere labores xp̄i: sz al
legorice põt applicare. locut⁹ est ergo dñs de
us creator filijs israel. nõ facietis furtũ: nõ
homicidiaz: nec calũpniam: nec opprimati
violenter: sed iuste iudicate nõ cõtra deũ et
rõnem. nolite a iusticia declinare pp timo-
rem: sed seruate legẽ meã: qꝛ ego sum dñs.
Allegorice hic tangit passio xp̄i qñ xp̄s pro
hibebat furtũ. missus ẽ eñ ad mortẽ pp fur
tum qd fecit iudas. Defendebat homicidiũ
φ xp̄s nõ poneret ad mortẽ. Defendebat in
iusticiã ne xp̄s iniuste iudicaret. Dixit ergo.
ponatis penã: nõ cõmittatis crimẽ: τ ħ mo
raliter tria tanguntur.
Pᵒ p̄ceptũ iudicãs. custodite.
Scdo obiectũ explicãs. leges meas.
Tertio motiuũ incitãs. ego sum.
¶ De pmo Deuter. v. Facite ea q̃ p̄cepit dñs
deus vobis. nõ declinabitis neq̃ ad dexterã
neq̃ ad sinistrã. De scdo bene dicit leges me
as et nõ mundi. qui q̃rit auariciã τ vanita-
tem τ luxuriã q̃ ẽ lex carnis. Lex aũt dñi im
maculata cõuertens aias. dicit ps. De tertio.
Hiere. xvij. Ego dñs qui do vnicuiq̃ iux ope
ra viaz suã. Viuatis sicut voletis: obedite mi
hi. Exod. xx. Ego sum dñs de⁹ tuus fortis ze
lotes visitans iniq̃tatẽ patꝝ in filijs in ter
tiam τ quartã gñatione. Volo dicere φ si tẽ
pore p̄terito nõ obediuimus veniam⁹ nũc
ad eum: qꝛ isti sũt dies quos obseruare debe
m⁹. Isti dies pleni sũt dolore τ sanguine. ve
niam⁹ ergo ad deũ p intercessionẽ sue beni-
gnissime matris di. Aue.

¶ Ascẽde ad me in mõtem ꝛc. More solito mouet̃ qõ a magr̃is nr̃is theolog̃: fũdata i euãgelio hodͦ. vbi dr̃. Opera q̃ ego facio testimoniũ perhibẽt de me. ¶ Utꝝ opera p xp̃z facta sũt testimoniũ efficax ꝙ esset verꝰ dei filiꝰ. Scotꝰ rñdet in. ij. q. ꝓlogi p̃mi sniarũ. Octo sunt vie p quas põt ꝓbari veritas fidei nr̃e: ꝛ inter alias ẽ miraculoꝝ claritas. et cũ deꝰ possit esse testis falsitatis xp̃s multa miracl'a fecerit in attestationẽ hꝰ. ego sũ verus filiꝰ dei. Ideo dicit Ricardꝰ li. de trinitate. Si error est a te decepti sumꝰ: q꞉ que p xp̃m facta sũt p aliũ fieri nõ poterãt. Ideo xp̃s dicit. Si mihi nõ creditis saltẽ operibꝰ credite. ¶ Leuate corda vr̃a. timetis dãnari nunq̃d estis hic oẽs q̃ habetis fiduciã i mia dei. Credo ꝙ si nõ eẽt tam misericors multi iam eẽnt cũ diabolis visa vita quã ducitis. Dicatis q̃d voletis de mia sicut heri dixi. qñ aliq̃s promisit aliq̃d alicui ꝛ frãgit fidem: fides nõ dꝫ seruari eidẽ. deꝰ ꝓmisit nobis dare paradisũ si teneamus ꝓmissũ. sed dicetis forte. pr̃ nõ ẽ v̾isimile ꝙ xp̃s dimittat aiam nr̃aꝫ q̃ ẽ spõsa sua. bñ dicit̾ ƀ nõ totũ. Dicat̾ vos domicelle q̃ portatis pr̃ nr̃ de auro vtrũ portet̾ pp honorẽ dñi nr̃i iesu xp̃i: ad oẽs diabolos. Et vos q̃ habet̾ cõdere testm̃ ꝛ complere ꝛ nihil facitis. Habet̃ ex̃ de iureiurando. c. queãdmodũ. lepra supueniẽs spõsalia soluit. Ad hoc ẽ lex ciuilis. C. de spõsalibꝰ. l. ij. Si alter cõiugũ matrimoniũ expectaret cõsũmare per duos annos ꝛ fuerit i ꝓuincia req̃situs ab altero: aliꝰ poterit contrahere matrimoniũ cũ alia. Estis hic filie q̃ vultis maritari: aliqñ estis in spõsalibꝰ p dimidiũ annũ: veniet maritꝰ ad cõtrahẽdũ matrimoniũ et qñ estis in porta eccl'ie videt vnuꝫ granum lepre in vultu vestro: querit̃ an capiat vos in vxorem: videt̃ ꝙ sic: q꞉ iam iurauit. Rñdet papa ꝙ nõ ducet vos in spõsam: sed eritis ducta ad leprosariã. Utinam spõsus aiaꝝ nr̃aꝝ nõ sic faciat nobis. hr̃ in Leuiti. xiij. Oẽꝫ leprosũ eijcies extra castra. Dico ꝙ spõsus desiderat spõsam aiaꝝ nr̃aꝝ ducere in paradisũ: ƀ oꝫ ꝙ in vultu nõ appareat lepra. Nunq̃ꝫ mulier in cuiꝰ vultu apparet signũ lepre fuit i tã magno periculo ꝙ ducat̃ ad domũ leprosoꝝ: sicut aia peccatrix qñ venit ad nuptias mortis: si inueniat̃ putrida lepra peccati. dñs eñ mittit eã ad domũ inferni. Timetis ergo vos dñi p̃sbyteri mulieres: lenones: ꝛ vsurarij: dimittatis mala: deponatis leprã pcti ꝛ sic venietis ad hereditatem nobis promissam. Iuxta v̾ba the. preassumpti. Ascende ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.

Prima erit sacri euãgelij expositiua.

Scd̃a igressionis v̾tuose demõstratiua.

¶ Prima cõtinet duo.

Primo notat̃ premiũ virtuose actionis ibi. Oues mee.

Scd̃o premiũ virtuose opationis ibi. nõ rapiet eas quisq̃ꝫ.

¶ Heri vidimꝰ quõ xp̃s erat innocẽs. hec est materia pia quã debemꝰ meditari. vñ Liberius papa. vij. q. i. c. Suggestũ dicit. Fratres charissimi nõ vos afflictionuꝫ amaritudo a pio mẽtis vr̃e ꝓposito coerceat recedere: cõsiderantes q̃ꝫta p solutiõe nr̃a ꝛ liberatione creator nr̃ ꝛ redẽptor pertulerit: ꝛ q̃bus contumelijs se afficiẽdũ tradiderit: vt nos a vinculis potestatis diabolice liberaret. vos dñi oẽs q̃ estis assistẽtes portatis pniam ꝓpter xp̃m. Xp̃s quattuor vicibꝰ fuit i pericl'o mortis vt dixi al's: ꝛ i q̃nta vice mortuꝰ ẽ in cruce tpe hyemis venit i tẽplũ die dedicatiõis: et ambulabat p porticũ ꝛ venert̃ ad eũ iudei ꝛ circũdedert̃ eũ sicut apes: ꝛ habebat q̃libꝫ lapidẽ in manu sua ꝛ dixerũt. quousq̃ꝫ aiam ꝛc. Dixit. opera q̃ ego facio illa phibẽt testimoniũ de me. Uos dñi q̃ videtis p̃dicatores si vultis eos cognoscere: videatis opa q̃ ipsi faciunt. Mat. vij. A fructibꝰ eoꝝ cognosceť eos. ꝛ dixit eis xp̃s. Uos ex ouibꝰ meis non estis: ego alias oues habeo q̃ nõ sũt ex h̃ ouili. Tunc leuauerũt lapides sup eũ vt pcuterent. Dicit hic frãciscus de chimenis q̃ fuit patriarcha cõstãtinopolitanus ꝙ vnus tetigit xp̃m in maxilla cũ vno lapide. ꝛ vos qui habetis veronicas repietis vulnꝰ in. ij. parte ꝛc. ꝛ dixerũt de bono opere nõ lapidamꝰ te: sed de blasphemia: q꞉ dicis deũ eẽ patrẽ tuum. Rñdet xp̃s. nõne scriptũ est in lege vr̃a ego dixi dij estis ꝛ filij excelsi oẽs. seruitores dei dicit lex vr̃a dij sunt p pticipationẽ. pꝫ in regalibus qñ de aliq̃ dicit ꝙ ẽ puus rex: q̃d igit̃ de me q̃ sũ deꝰ quẽ pater misit me: Tũc xp̃s hoc dicto fecit se inuisibilẽ ꝛ ictus lapidum euasit. Hic dicit Bona. O serui neq̃ꝫ et filij degenerantes q̃ videtis patibulũ ꝛ pen

dete in eo᷒ ꝛ nō cōpatimini. O pctōres videtis mala q̄ xp̄s passus ē pro vobis ꝛ ꝓ retributōe quotidie seruim᷒ diabolo ꝛ deū vituperam᷒: et aīam dehonestam᷒. in iudicio videbit᷑ qn̄ eritis a sinistris ꝛ oues a dextris de qb᷒ eritis. In iudicio em̄ erūt oues et hedi. iusti ert oues: ꝛ hedi erunt dānati. Quis em̄ h₃ tres proprietates.

Prima est innocēs.

Scd̄a est dulcis.

Tertia est fecūda.

¶ Sic ēt oues xp̄i dn̄t has hr̄e ɔditiōes. De pmo. Btī imaculati. de scd̄o Isa. liij. Sicut ouis nō aperiet os suū. de tertio. Ego aūt in iusticia apparebo i cōspectu tuo. Uultis saluari o pctōres: sicut ouis ē dl'cis ꝛ n̄ mordet et oīa q̄ sūt i ea sūt bōa: ad hn̄dū talē modu₃ o₃ hr̄e aīam q̄ sit innocēs. vn̄ ps. Innocētes et recti adheserūt m̄. Uolo suadere vt dimitatis valle miserie ꝛ ascēdatis ad mōtē gratie. Iuxta verba thema. ꝑassū. Ascēde ad me in montē ꝛc.

¶ Quātū ad secūdā partē. O pctōres op₃ fugere cōsortiū maloꝝ. si loth māsisset in sodoma perijsset cū pctōib᷒. o₃ igit᷑ fugerere per pcti dimissionē: o₃ etiā restituere: o₃ ibi pōere pedē. Estis hic mr̄es q̄ facitis pulchras filias ꝛ vr̄a ydola: ꝛ facitis eas meretrices. et vos maqrelle o₃ reddere. seq̄ndo materiam de vsuris hic dicem᷒ tria.

Primo vsure cōtinuationē.

Scd̄o vsure multiplicationē.

Tertio vsure detestationē.

¶ De pmo ps. Nō defecit de plateis ei᷒ vsura ꝛ dol᷒: nec tp̄is lōgeuitate: nec ꝓximi necessitate: nec hereditaria successione. de scd̄o Cōcordāt oēs doctores in hoc ꝙ vsura palliata sub oī cōtractu pōt reperiri. De t'tio. vsura reprobat᷑ iure naturali. lege positiua. leg. euāge. le. pollitica. Leuate corda vr̄a. o pctōres laboꝝ q̄ voluerit ad se saluādū. vos diuites p̄status cētum frācos ꝛ capitis annuati dece. reddatis qn̄ si faceret᷑ dicere mille missas nunq̄ eētis saluati. Hieron. cetera vicia hoīe senescēte veterascūt: sola auaricia iuuenescit. Estis hic mulieres ꝛ domicelle q̄ cu₃ ecc'iasticis ꝛ p'latis totam vitā ducitis hēt᷑ vestras vestes: nunq̄d doletis nūc ꝙ est᷑ antique: credo ꝙ sic. sūt t̄n aliq̄ tā pleni lubricitate q̄ cōplacēt adhuc i auditu ꝛ tactu: ꝟ ar dor remittit᷑. ꝛ idē ē de peutiētib᷒: lusorib᷒ ꝛ gulosis: ꝟ auaricia i antiq̄tate pl᷒ ardet. est᷑ hic domicelle q̄ nō nutrit᷑ filios vr̄os pp lubricitatē. mr̄ btī Bern̄. fuit comitissa: habuit sex filios q̄s nutriuit ꝛ lactauit. pueri sp̄ sequūtur naturā nutricis. si a capra nutriant᷑ seq̄nt᷑ ei᷒ cōditiōes. si a meretrice ꝛ ab ebriosa ēt. aliq̄n ex mala mr̄e venit bona filia: q₂ a bona nutrice nutrita vl' mala. S₃ dicetis. pr̄ nos scim᷒ bn̄ ꝙ dēm᷒ restituere: ꝟ nos imponem᷒ istō on᷒ heredib᷒ nr̄is. Utꝝ possint᷑ ꝛ si bona retineant vtꝝ bōa efficiūtur eoꝝ᷒ Dico certe ꝓ cōclusiōe ꝙ bona vsuraria nec tp̄is lōgeuitate nec hereditaria successione pn̄t fieri alicui᷒. inficit em̄ ista lepra ꝛ vsurariū et heredes adeo ꝙ oēs tenent᷑ ad restitutionē. Habetis figurā. iiij. Reg. v. di. Helyseꝰ giesi discipulo suo. vt lepra Naamā adheret sibi ꝛ semini suo vsq₃ i sempiternū ad notādū ꝙ mulier ꝛ fili᷒ vsurarij erūt eternal'r ex cōsortiū btōꝝ ꝛ eternal'r dānati nisi restituant bōa p vsurā acq̄sita. Usura ꝟo palliata ē in duplici dr̄ia. q̄dā cōmittit᷑ sub vmbra mutui. alia sub vmbra societatis. ꝛ tertia sb̄ vmbra locatiōis. De pmo ē casus patēs. q̄dā indigēs pecunia vēit ad thesaurariū sup̄ que₃ fuerūt assignata mille scuta. dicit thesaurari᷒ ego dabo tibi: ꝟ ꝓ nūc nō hēo argētū: sed expectes vsq₃ ad q̄ndeci dies. paup dicit. nō possū expectar᷑. r̄ndet thesaurari᷒. dabo tibi vnā ptē i argēto ꝛ aliā i mercātijs: ꝛ illō qd̄ valebit mille scuta faciet valere ducēta. hic est vsura palliata. Scd̄o ɔmittit᷑ vsura palliata i societate ꝟm Richardū i. iiij. hoc modo Prio aliq̄s mercator nauigat i anglia nō h₃ pecunias: ꝟ h₃ optima₃ industriā: venit ad vnū nobilē q̄ h₃ ml'tas pecunias dicēs. dn̄e p̄stetis m̄ cētū frācos ꝛ hēbitis vr̄os centu₃ frācos siue pdas siue lucrer: ꝛ si aliq̄d lucror ipsi᷒ lucri hēbitis mediā ptē. hic est vsura et tenet᷑ ad restitutionē. ꝛ sic quotiēs ponit᷑ capitale in lucro ꝛ lucrū sub dubio ibi est vsura palliata. Tertio mō fit sub mō locatiōis. verbi grā. qn̄ aliq̄s dat bestias locatas. puta dat oues ꝛ boues et s'ep vult leuare capitale: siue moriant᷑. siue nō. nunq̄d ꝟ facit᷑ dn̄s mūdus iste inuoluit᷑ pctis his: ꝛ ꝟ propter amorē pecunie q̄ est velut terra tenax faciēs adherere aīam terre. Usuram aūt lex diuina prohibet. Deut. xxiij. c. Nō fenerabens fratri

tuo.τ ps.Qui pecuniã suã nõ dedit ad vsurã saluabit.τ p argumẽtũ a cõtrario sensu dãnabit q pecuniã dederit ad vsurã.τ xpus. Lu.vi.Mutuũ date nihil ĩde sperãtes.phibet etiã lege eccl'iastica.ex de vsuris.c.vsurarũ voraginẽ libr.vi.vbi dr φ vsurarum vorago aias destruit τ facultates exhaurit.;τ ex de vsuris p totũ in antiqs.Alexã.do de hallis in.iij.pte sũme dicit vsurã.l.positiua non est possibile bñ fieri.Leges ãt hũane ñ dedignãtur sacros canones imitari ĩ his pserti que tãgũt psciam:ſ sacri canones phibẽt vsurã ergo nõ põt fieri ſm leges hũanas.Uolo dicere φ quilibet q vult hre pmiũ ex charitate dz pstare nõ spectãdo aliqd pmodũ:et sic recõpẽsabimur hereditate nobis pmissa.

¶Eadẽ feria qrta dñice de passiõe. Ser.li.

Scende ad me in montẽ: τ esto ibi. Sicut exaltauit moyses serpẽtẽ in deserto: ita exaltari oz filiũ hois:vt oĩs q credit in eũ nõ pereat ſ hẽat vitã eternã. Jo.iij.Dñi q vultis aliqd audire p salute aĩmarum vrarum sicut hodie dixi euãgeliũ dclarat φ xps fuit ĩ periculo mortis: nõ in vanũ vt dicit ps.Paup ego sũ τ ĩ laborib⁹ a iuuẽtute mea.Exaltatus aũt humiliat⁹ sũ τ cõturbatus.trib⁹ vicib⁹ fuit ĩ periculo mortis τ fuisset sp mortu⁹ ſi nõ vsus fuisset diuina ptãte. quo ad pmã dicebat ãgel⁹ ioseph.vade τ fuge in egyptũ. Mat.ij.de scdo Luce.iiij.Judei in nazareth voluerũt eũ pcipitare.d tertio ẽ euãgeliũ hodiernũ vbi sustulerũt lapides ad lapidãdũ euz.τ de facto sicut di. Frãci.de chimenis fuit percuss⁹ i facie.In quarta vice redemit nos solũ:lz ĩ trib⁹ pmis vicibus potuisset nos redimere:qz oz exaltari filiũ hois p passionẽ: vt oẽs q credũt ĩ eũ non pereãt: ſ habeãt vitã eternã.Leuate corda. qd creditis vos dñi φ p passionẽ donat nob Dico φ qttuor nobis donãtur.pmo padisus aperit.scdo ĩfern⁹ destruit.tertio gra dat.qrto pctã remittũtur:τ ista sũt vt cognoscam⁹ qz xps voluit mori ad oñdẽdũ grãm.crux ei tẽdit a dextris:τ a sinistris:qz voluit pctã p passionẽ dimitti.ſilr ĩ natura humana erãt tria incõuemẽtia.s. voluptas:supbia τ pẽalitas.Primo mulier comederat fructum ad vescẽdũ suaue.Scdo volebat eẽ sicut dij.tertio oẽs ab adã vsqz ad vltimã creaturã debebant dãnari. Jo xps tria voluit hre.cõtra pmũ dolorositatẽ.ptra scdm hũilitatẽ. cõtra tertiũ penarum gñalitatẽ.Creditis dñi ſi eritis saluati:hoc nõ erit sine pena. xps eñ elegit sibi mortẽ dolorosã τ crudeliorẽ oib⁹. Tren. 1.O vos oẽs q trãsitis p viã τc.vos mulieres que viuitis ſm desideria carnis vbi cõparebitis corã dño.Xps humiliauit semetipz p nobis moriẽs morte ignominiosissima τ verecũda:qz tunc suspẽsus fuit.magis verecũda:qz in ppetuũ dom⁹ ei⁹ vocabit dom⁹ suspensi vel crucifixi:τ ĩ maiorẽ ignominiã voluit poni iter duos latrones. Tertio fuit generalitas ĩ pctõ:qz oẽs debebam⁹ dãnari. a plãta pedis vsqz ad verticẽ capitis nõ fuit ĩ eo sanitas.ob istas cãs noluit mori predictis trib⁹ vicibus:ſ morte dolorib⁹ maximis plena:vt nos ĩ hac valle lachrymarum positi aspiciam⁹ in auctorẽ vite sicut filij israel existẽtes ĩ deserto q erãt vulnerati a serpẽtib⁹ aspiciebant serpentẽ eneũ et subito sanabãtur. sic nos tẽtati serpẽtibus supbie τ luxurie erigam⁹ oculos τ aspiciam⁹ pedẽtẽ xpm ĩ cruce grãm⁹ vt det nobis grãm hũiliãdi nos:qua grãm meritis sue matris implorabimus dicendo.Aue.

¶Ascẽde ad me in montẽ τc. More solito mouet qd a magris nris:τ pcipue a Bona. ĩ tractatu q ĩtitulat pz calũniatorẽ.Utrum opatio difficilior sit sp deo gratiosior:Ad h rñdz φ difficultas opis pt cõtigere vel ex pte opis vel ex viciositate opãtis:vl ex circũstãtia opatiõis.De pmo dicit φ ẽ pfectior. Lu.xxiiij.Cõtẽdite ĩtrare p angustã portã.vbi glosa di.φ ea q sũt ĩ mũdo dẽm⁹ cõtẽnere τ ĩntrare p angustã portã pauptatis q difficilior ẽ. De scdo dic φ tal' difficultas q puenit ex vicio opãtis nõ auget meritũ:qz difficili⁹ ẽ auaro pauca dare liberali:τ luxurioso caste viuere q casto.De tertio dicit φ circũstãtia opis p accñs aliqñ auget meritũ:aliqñ do nõ.sicut sobrie viuere iter epulas caste ĩ mũdo.nemo aũt qrere dz pugnas sub spe vicẽdi. Leuate corda:timetis dãnari vos mundani:si essetis in articulo mortis nũc:qd videt vobis d oĩbus pamẽtis τ vanitatib⁹. Utrum ista sufficiãt ad saluãdũ vos:certe ñ, illa nõ obstabũt

quin dānabimini. Diceţ forte p̄r nos habe-
mus signū baptismi i ɔsciētijs nr̄is ꝛ illud
saluabit nos. bn̄ diciţ ſ̄ ſ̄i totū. Vr̄ ei de reg.
iu.li.vi. certū ē ꝙ is cōmittit i.l.q̄ v̄ba legis
amplectit̄ ꝛ legē nitit̄ ipugnare. Vr̄ etiā in
l. ciuili. C. de isignijs ꝙ nemo dȝ sibi assume
re insignia vel arma alteri⁹ auctoritate ꝑ-
pria. Casus ē patēs dn̄i mei ē aliq̄s capita
ne⁹ q̄ assumit arma reg: ꝛ tn̄ vult seruire re
gi anglie: q̄rit̄ vtrū iste debeat h̄re stipēdia.
Certe dico ꝙ nō. Boe. di. ꝙ nulla pestis pe-
ior q̄ familiaris inimicus. Et p̄s di. Si ini
micus me⁹ maledixisset mihi sustinuissē vti
q̄ꝫ. Audiaţ pctōres qn̄ xp̄s fuit in cena ꝛ de
dit corp⁹ ꝛ sanguinē discipl'is dixit de iuda:
cui dederat corp⁹ ꝛ sāguinē suū ꝑ eo ꝙ por
tabat signū amoris: ſ̄ subiūxit. meli⁹ erat si
nat⁹ nō fuissȝ hō. Hoc tāgit vos eccl'iasticos
q̄ suscipiţ corp⁹ xp̄i ꝛ estis sicut ꝓditores. vi
deaţ xp̄ȝ pēdētē ꝛ ɔpatimī illi: ꝛ ip̄e dabit
vobis gratiā ascēdēdi ad montē gr̄e. Iuxta
verba thematis preassumpti. Ascende ꝛc.
¶ In isto sermone erūt due p̄tes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascensiōis demōstratiua.
¶ Vulţ saluari dn̄i mei: ego vellē vos itro-
troduxisse oēs l. vt esseţ magni clerici Ii pas-
siōe dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Vidim⁹ sup̄i⁹ de quinq̄ꝫ
v̄bis ꝛ ō folijs ꝛ colorib⁹: nūc restat sextū. Bo
na. i tractatu de arbore crucis dicit. Attēde
o aīa saluatorē tuū. Tria hȝ officia.
Primo attēde in altari crucis mortē.
Scd̄o sūmi sacerdotis offerētis sacrificiuȝ.
Tertio attēde doctoris officiū in cathedra
presidētis more iudicis iudicātis.
Videatis q̄d di. Bona. aīe deuote. Ille q̄ pē-
det in cruce hȝ tria officia.
Primo est sacerdos in sacramēto altaris,
Scd̄o predicator in arbore crucis,
Tertio iudex in iudicio.
¶ De prīo ad Heb. ix. Xp̄s assistēs pōtifex.
Hic quō obtulit sāguinē ꝓpriū ꝑ quē sum⁹
redēpti. Scd̄o tenet modū p̄dicatoꝝ i cruce
dicēs illa septē v̄ba q̄ sūt septē folia pl'cher-
rima ɔtra septē pctā mortalia. Ort⁹ ē dili-
gēdus ꝓpter arbores: qn̄ afferūt bonos fru
ct⁹: ꝛ sūt apte ad medicinā. sic certe i virida-
rio crucis sūt septē folia q̄ h̄nt v̄tutē sanādi
oēs lāguores ꝛ ifirmitates sp̄ūales: de q̄ ec-
clesia cāit. Hec arbor ē sublimior cūcţ astris
cui⁹ arboris fruct⁹ ꝛ folia sūt medicinalia.
iā vidim⁹ de q̄nq̄ꝫ folijs. Restat dicere de se
xto q̄ hȝ tres colores ꝛ ē ɔtra pctm̄ accidie:
ꝛ tāgit nouitios i ordine: ꝛ maxie illos qui
sūt pigri ad faciēduȝ p̄niaȝ. qn̄ xp̄s fuit per
tres horas i cruce dixit. Cōsūmatū ē. Scitis
dn̄i q̄d ē hoc: q̄s ē religiosus q̄ ꝑmisit vota
seruare: ꝛ xp̄ian⁹ p̄cepta ſ̄uare i baptismo:
ꝛ penitēs ꝑmittēs se emēdare ꝛ facere pe-
nitētiā: q̄s posset dicere q̄ꝫtūcunq̄ꝫ faceret.
Cōsūmatuȝ ē: vt illud oē fecerit q̄ facere
debuit. q̄s gl'iabit̄ castū se habere cor dicēs
imunis ego suȝ a pctō. q̄s ē q̄ hoc debeat fa
cere: Hoc tāgit vos q̄ estis i religiōe q̄ videţ
labores ꝛ dicitis p̄r: si sciuissēȝ labores ordis
nūq̄ itrassēȝ. tāgit etiā istos q̄ habēt ispi-
ratione itrādi: ꝛ tn̄ nō faciūt. vos q̄ habetis
voluntatem benefaciendi ꝛ inspirationes
diuinas: ꝛ non ponitis in executionem nec
ɔsummatis. Intelligitis bn̄ o pctōres q̄d si
gnificat hoc v̄buȝ ɔsummatū ē. Cōsumma
re ē simul sūmare. si fuistis in camera cōpo-
toꝝ ille d̄r cōsummare qui oē illud q̄ expo
suit sigillati dicit: tm̄ ego feci hoc: ꝛ hoc: ꝛ sic
de alijs. Sic xp̄s in cruce fecit qn̄ aceto ꝛ fel
le lachrymātib⁹ oculis sibi dederūt bibere
iudei ꝛ dixit. cōsūmatuȝ ē. i. ego habui dolo
res. habui penas. sudaui sanguinē. xxx. ānis
vobiscū steti semp cū dolore ꝛ labore. fui ab
hoīb⁹ derelict⁹. nemo me cōsolabat̄: ꝛ finali
ter capt⁹ ꝛ ligat⁹ durā cruciatōeȝ pa[t]ior. Vi
deo matrē i pede crucis in dolore maximo.
Sic i isto folio sunt tres colores: scȝ rubeū:
nigrū: ꝛ fuscū: amor: dolor: vigor. De amore
Joh. xv. Maiorē dilectōeȝ nemo hȝ vt aīaȝ
suā ponat quis ꝑ amicis suis. De scd̄o. p̄s.
Oīs fluct⁹ tuos iduxisti sup me. De tertio
ad Colloceñ. ij. Et ip̄ȝ tulit de medio affligēs
illud cruci expoliās p̄cipat⁹ ꝛ potestates:
traduxit cōfidēter palā triūphās illos in se
metipso ¶ O pp'le ꝛ pctōres miserrimi pōa
tis in cordib⁹ ꝛ memētote ꝙ xp̄s mortu⁹ ē
cōclauatis pedib⁹ in cruce. memētote q̄ꝫto
amore xp̄s dilexit vos: nō timeaţ q̄ꝫtūcūq̄ꝫ
penā sustinere ꝑ xp̄o ꝛ ꝑ pctis vr̄is. Istō fo
liū etiā fuit nigrū: q: oēs dolores ꝛ amaritu
dies q̄ fuerūt possibiles portari a corpe hūa
no xp̄s i corpe suo portauit: q: oēs fluct⁹ idu
xit sup eū id ē oēs dolores ꝛ penas debitas
nature hūane. Terti⁹ color ē fuscus q̄ ē ɔstā

tia:q2 ɔstāter ñ obstātib9 penis xp̄s fuit pa rat9 portare oēs dolores debitos nature hu mane. Uos pigri ponant istud foliū sup vos seruite deo ꝛ opa vr̄a cōsūmate i charitate vt merito sue bn̄dictissime passiōis intreti terrā ꝓmissiōis. Iuxta verba thema.p̄eassū pti. Ascende ad me in montē ꝛc.

¶ Quātū ad scdā3 ptes3 oportet ascēdere ad mōte gratie vel mori in deserto. vos mūda ni:qui estis scripti in libro diabolorꝫ si velitis intrare illū mōtē op3 festinare:q2 qua hora nō putatis nox mortis est sup̄uētura. Dixi aliq̄ tabernacula pro laycis in q̄b9 op3 morari in deserto. Dixi etiā3 aliq̄ de religiosis. Restat videre de alio qui libēter oīa vellet pati propter deu3. Uultis ergo saluari non timeatis disciplinas nec quecūq3 ꝓpter de um. Pau. Ad Ro.viij. Cert9 su3 em̄:q2 neq3 mors neq3 vita neq3 angeli ꝛc. poterit nos separi a charitate di. Heu q̄s poterit hoc di cere cū Pau. Audiuisti loq̄ de mgr̄o Alexā. de hallis. Iste erat vir prudēs deuot9 ꝛ do ctissim9. Ipse aūt vidēs ꝙ religio fratrꝫ mi norꝫ exaltaret voluit itrare: sed a principio dubitabat. Religiosi ipm̄ infestabāt vt igre deret ꝓ honore religiōis ꝛ fructu aiarꝫ: qui postq3 ingressus ē stetit lōgo tp̄e. Uidēs au tē labores ordinis facere nō poterat: ꝛ apō semetip3 deliberauerat exire ordinē ꝛ viue re i seculo. Christ9 vero sibi apparuit:ꝛ oñdit ei quō passus erat multa ꝓ eo dicēs. Charis sime ñ sit tibi durꝫ ista pati:qm̄ ego ꝓ te lon ge maiora passus su3. Et tūc ɔsolat9 Alexā der:totū pro noīe iesu portauit. Ad Ro.viij. Existio ꝙ nō sūt cōdigne passōes hui9 secu li:ad futurā glīa3 q̄ reuelabit i vob. Et Ber. Nō solū q̄ ad gloriā q̄ ꝓmittit:si etiā q̄ dabi tur. Uolo dicere ꝙ oīa libēter portetis ꝓpter mortē ꝛ amorē dn̄i nr̄i iesu xp̄i: vt intretis hereditatē nobis ꝓmissam.

¶ Feria quinta dominice de passione. Sermo.iij.

Scende ad me in montē ꝛc. Sic fiat sacrificiū nr̄3 in cōspectu tuo hodie: vt placeat tibi dn̄e deus. Deu.iij. ¶ Dn̄i si tenuistis doctrinā heri tactā debetis pone re penā ad seruiēdu3 deo. Dixim9 quō xp̄us fuit i periculo mortis. Hodie eccl̄ia oñdit quō pctōres p meritū passiōis dn̄t se corrigere:ꝛ emēdare. Et proponit nobis epl̄a3 sic dicēs. Orauit Daniel. erat i babylonia:ꝛ ibi popl̄s tenebat in captiuitate. Ipse daniel orauit dicēs.ꝓpter pctā nostra nos sumus i oppro briū vicis nr̄is. Tu aūt dn̄e audiuisti alias preces ꝛ sacrificia mea ꝛ ea grata habuisti: da nobis mia3 tuā: vt tibi grata nūc sint si cut tp̄e Moysi. ¶ Dn̄i velletis scire quō fie bāt sacrificia tp̄e Moysi. Habet Leui.v.vi. ꝛ.vij. ꝙ sacrificia in lege fiebāt multipliciter. s. sine pelle ꝛ fermēto:cū igne: ꝛ cū sale:cu3 thure:ꝛ cū sanguis effusiōe:ꝛ cū cauda. Prio sine pelle deponēdo duplicitatē. sine melle voluptatis. sine fermēto malicie ꝛ neqtie. Cū igne feruoris. cū thure deuotōis. cū sale di scretōis. cū sanguis effusione.i.cū memoria xp̄i passiōis. ꝛ cū cauda recte intētōis pseue rātiā in bonis opib9. Sic d3 fieri o pctōres vestrū sacrificiū. vn̄ ps. Sacrificiū deo sp̄us ɔtribulat9. Utinā sic offeratis. ɔuertimini igr ꝛ offerte aīas vr̄as deo: dimittēdo valles miserie. q̄ vt facili9 faciatis recurratis ad beatam virginē dicēdo. Aue.

¶ Ascēde ad me ꝛc. More solito mouetur q̄stio theologalis fundata in euāgelio hodi erno vbi agit de murmuratōn e Symonis pharisei ɔtra xp̄3 ꝓpt Magdalenā. vbi di. ꝙ ille plus diligit cui pl9 dimittit. Querit igr̄ Sco. di.xxij. q̄rti. Utrū plus obliget d̄ñ diligere iustificat9 q̄3 p̄seruat9. Rn̄det ꝙ ō obligatōe possum9 loq̄ duob9 modis. aut ex pte suscipiētis: aut ex pte boni suscepti. Si ho ex pte boni suscepti:cū inocētia sit mai9 bonū q̄3 grā recupata ꝑ pniam: sic dico ꝙ in nocēs plus obligat. S3 si nos loq̄mur ex ꝑ te suscipiētis. s. pctōris cū nō sit dign9 pctōr dono dei: sic pctōr magis obligat. Et sic di. Sco. ꝙ dictū xp̄i dicētis cui pl9 dimittit ꝛc. itelligit ō remissiōe pctōrꝫ ɔmissorꝫ: vt si vn9 ɔmittit q̄ttuor pctā ꝛ ali9 q̄nq3: si ambob9 di mittat ille cui quinq3 dimittūt magis di ligere d3. In ꝓposito aūt de innocēte ꝛ pctō re nō ē silitudo: q2 vni nihil ē dimissu3. ¶ Le uate corda vr̄a: timetis dānari. Credo ꝙ ca mere vr̄e sūt facte in inferno ꝛ hospitia vr̄a recepta ad hospitādū illos q̄ sūt i pctō mor tali. Dixi heri ꝙ q̄ accipit vnā filiā ꝛ iuenit

eam leprosam in porta eccl'ie nō reducet eā
ad domū: ſ mittit eā ad leprosariaꝫ. Sic est
de aīabus existētibus in pctō mortali: que
ꝑ baptismū sunt facte spōse xp̄i: que in arti
culo mortis si habeāt pctm̄ mortale mittūt
ad oēs diabolos. ¶ Sꝫ dicetis forte vos: pr
estis nimis rigorosus: creditis ꝙ deꝰ sit ita
impius. Magdalena fuit peccatrix ⁊ ora-
bit pro nobis ⁊ sic salnabimur deo dāte. vos
bene dicitis: ſ nō dicitis totū. Habetis de-
cretalē in antiquis extra de postulatōe. ca.
Postulationē. Ad dignitatē eccl'iasticā si ꝑ
sufficiētes testes possit ꝓbari postulatio: po
stulatꝰ cōfirmabit: ⁊ hoc si ꝓbet sufficiētia.
Ad hoc est lex ciuilis. C. de ꝓbatōibꝰ. Lex i-
cipit. ei q̇ dr̄ vēdicans sibi hereditatē aliquā
iure hereditario dꝫ se filiū aut nepotē ꝓba-
re. ¶ Casus est patēs. In eccl'ia cathedrali
huiꝰ ciuitatis vacat episcopatꝰ. capl'm mit-
tit ad pōtificē maximū dicens. Beatissime
pater talis est postulatꝰ in ep̄m talis eccl'ie
requirimꝰ ꝙ cōfirmetis eū. Dicet papa. ha-
betis testimoniū sufficiēs ꝙ sit dignꝰ: si sic
appellamꝰ eū ad talē dignitatē. si nō repel-
limꝰ eū: q2 postulatio nullū ius dat postula
to. ¶ Lex ciuilis etiā dicit ꝙ si aliq̇s q̄rat he
reditatē alicuius defuncti iure hereditarie
successiōis: opꝫ ꝙ ipse ꝓbet se esse filiū aut
cōsanguineū eiꝰ. O pauperes pctōres: in pa
radiso sunt multe prebēde. iuxta dictū sal-
uatoris Ioh. xiiij. In domo patris mei mā-
siones multe sunt. Vultis saluari: oꝫ ꝙ affe
ratis testimoniuꝫ sufficiēs ⁊ ꝙ sitis digni.
Videatis q̇d dicit euāgeliū Ioh. x. Opera q̄
ego facio illa testimoniū ꝑhibēt de me. Vi-
debitis oꝑa vr̄a. vos meretrices. vos eccl'ia
stici: simoniaci: pallardi: lusores truffatores
⁊ sic d̄ alijs. sūt ne ista sufficiētia testimōia
ꝙ estis digni saluari? Queratis Magdale-
ne vos mulieres vtrū ipsa sit in paradiso ꝓ
ostēdēdo corpus. pro lauādo guttur ⁊ aspiciē
do se in speculo ꝑ vnā horā āte exitū domꝰ?
Certe nō: q2 si hec cōtinuasset iuisset ad oēs
diabolos. ¶ Laboremꝰ ergo o pctōres ad ha
benduꝫ illaꝫ hereditatē cum bonis operibꝰ
vt ascēdamus ad monteꝫ gr̄e. Iuxta verba
thema. preassumpti. Ascēde ad me in mon-
tem ⁊ esto ibi ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd'a virtuose ascēsionis demōstratiua.

¶ Quantū ad primā ꝑtē. In euangelio duo
tanguntur.
Primo miserabilis conseruatio ibi, mulier
erat in ciuitate peccatrix.
Scd'o fructuosa emendatio, vt recognouit
ꝙ iesus ⁊c.

¶ Euāgeliū hodiernū est magnū: pulchrū:
⁊ suaue ꝓ pctōribꝰ: ⁊ loq̇t in sūma de cōuer
sione Magdalene. de q̄ di. Grego. Cogitāti
mihi de marie pnīa magis libet flere q̄ ali-
q̇d dicere. Et si Grego. hoc dicit q̇ erat vir ꝑ-
fectissimꝰ: q̇d dꝫ facere miserrimꝰ pctōr. Ro
gabat iesuꝫ q̇dā pharisēꝰ vt māducaret cū il
lo. dicit Lu. vna die xp̄s p̄dicauerat phari-
seis ⁊c. Et dr̄ ꝙ ibi erat symō leprosus. ali-
qui dicūt ꝙ fuit sctūs Julianꝰ ep̄s: q̇ tūc vo
cabat Symon leprosus. dixit ergo. Reue-
rende magister rogo vos vt veniatis hodie
prāsuꝫ ad domū meā. Et tūc ipso exn̄te ī do
mo eius: mulier q̄ erat iu ciuitate peccatrix
manifesta venit: ⁊ erat cōiter ab oībꝰ nota.
De ea hic tria dicūtur.
Primo q̄ fuit hec mulier peccatrix.
Scd'o quo pctō peccauit.
Tertio qualiter pctō exposita fuit.

¶ Gregoriꝰ exponēs ⁊ Aug. dicūt. Hec quā
Lucas peccatricē nomiat Joh. Magdale-
nā appellat. Hec ē illa de q̄ Mar. testat: ꝙ
xp̄s eiecit de ea septē demonia. q̇d ꝑ septeꝫ
demonia inq̇t Greg. nisi vniuersa pctā desi-
gnant. ¶ Scd'o q̄runt aliq̇: quo pctō pecca-
uit. ⁊ si pctō carnis vtrū fuerit solū mente
corrupta vel corꝑe ⁊ mēte. Aliq̇ volētes eaꝫ
honorare dicūt ꝙ nō fuit peccatrix corꝑe: ſ
mēte. Antho. florētinꝰ in scd'a ꝑte loquit. ⁊
dicit ꝙ ē graue pctm̄ ꝯtra illos q̇ mētiunt.
Scitote ꝙ Magda. gratiat d̄o de gr̄a quā
sibi fecit. Et cū eccl'ia nō veneret ipam vir-
ginē: credo ꝙ nō fuit virgo corꝑe. Si ei vna
filia habuit tātā volūtatē fāciēdi tāta ma-
la q̄ta vnq̄ꝫ fecit meretrix ſ nō fuerit corru
pta corde ⁊ postmodū agat pnīaꝫ ⁊ saluet:
vere videt sicut virgo: ⁊ fiet de ea festū in ec
cl'a vt vniꝰ virgis. ¶ Tertio quō potuit ca-
dere Mag. in tm̄ incōueniēs ꝙ fuerit mere
trix: cū eēt diues: nobilis ⁊ opulēta? Dico ꝙ
cause ꝑditionis vnius filie sunt tres.
Prima corꝑis elegantia.
Scd'a substantie abundantia.

Tertia libertas nimia.

¶ De primo Salomō Prouerb.xxxi. Fallax gra ꝛ vana est pulchritudo. ¶ De scḋo Ezechiel.xv.dr. Hec fuit iniqtas sodome sororis tue supbia saturitas panis ꝛ ociū. ¶ De tertio. Eccl'a.vij. Nō defraudes illū libertate ꝛc. ¶ Habetis filias burgēses fuate eas tute sicut scitis. Que est cā pditōis eaꝝ. Cōiter assignant̃ tres.s. pulchritudo. vos solū qritis eas facere pulchras ꝛ facit̃ eas meretrices Ad bene eas custodiendū tria cōmuniter assignantur remedia.

Primū est timor dei.

Scḋm verecūdia mundi.

Tertiū custodia mariti.

¶ Per oppositū neqꝫ mulier nō hꝫ prēm neqꝫ maritū: vel si habeat maritū: nō curat: n̄ timet neqꝫ veret̃ hoīes. Nō ē mirū si labit̃ i multa scelera. Magdalena nō timebat deū: nō habebat patrē neqꝫ matrē neqꝫ maritū. Et vltra erat pulchra vt sol. hēbat pulchros pilos lōgos. erat pulchre stature. habuit vngentū ad se parandū. fuit diues et habebat multa bona ad banqtādū: nūc veniebāt domicelle: nūc ruphiani dicētes. gaudeam⁹ rideam⁹ ꝛ in bonis dies nr̄os ducamus. Tota hirl'm. erat plena sua īfamia vt plene ab oīb⁹ peccatrix noiaret̃. Martha vero vidēs sue sororis statū deprauatū sitibūda sue salutē venit ad eā dicēs. Mala est fama tua soror mea. rndit Magda. Quid ad vos. an nō lꝫ mihi facere q̄ volo? Dicūt doctores ꝯteplatiui: ꝙ lazar⁹ frater ei⁹ venit ad eā dicēs. Soror tota ciuitas ē plena fama vr̄a: vos diffamat̄ totā parētelā nr̄aꝫ: laborate ad reparādā famā p vos ꝯturpatā. vos aūt habetis hic bonū ꝓphetā iesuꝫ de nazareth: currite post odorē vnguētoꝝ suoꝝ. ¶ Sūt ne aliq̄ mulieres tales sicut maria Magdalena i ista ciuitate: discurre p oīs stat⁹ nobiliū. ¶ Sequit̃ Magdalene ꝯuersio. Utinā i societate ista taliter caperēt verba mea. sicut vba sororis ꝛ fr̄is. ꝛ tūc cognouit: qꝛ xp̄s accubuit i domo Symōis. itrauit peccatrix domū pharisei: ꝛ apportauit alabastaꝝ. nō dixit bōa dies nec bōa nox. Sꝫ subito cecidit ꝛ piecit se ad pedes iesu: ꝛ taliter fleuit ꝙ ocl'i ei⁹ videbāt̃ riuuli defluētes ꝛ lauit pedes eius ꝛ capillis suis tergebat. Sed vidit i seipa q̄ cognouit: ꝛ retraxerīt eā.

Primo mala que cōmisit.

Scḋo bona que pdidit.

Tertio pctōꝝ multitudinē ꝛ turpitudinē.

Quarto dānationis eternitatē.

Quinto mundi deceptionē.

Sexto suā vilitatem.

¶ Audiatis o pctōres Magdalena pdiderat deū sūmū gaudiū ꝛ bonū ꝛ gloriā padisi. ꝭ cognouit qꝛ de⁹ facit solē oriri sup bonos ꝛ malos. Cognouit ergo ipsa illūinata p vbū pdicatōis xp̄i: ꝛ oculi ei⁹ apti sūt. ¶ Dicūt aliq̄ ꝙ Martha duxit ipam ad sermonem xp̄i. Jō Pau. ad Heb.iiij. Uiu⁹ ē sermo dei ꝛ efficax ꝛ penetrabilior oī gladio ancipiti. vt eīn vidit eā xp̄s in sermōe tetigit eā verbis igntis. Heu q̄d erit de te misera peccatrix: q̄ ibis post hāc vitā. tu misera dānaberis. quot duxisti ad pditiōeꝫ ꝓpter pctā tua: quot aīe dānatoꝝ clamāt vindictā ꝯtra te. Reuertere ad me ꝛ ego suscipiā te. Ut aūt cognouit inclinauit cor ad seruiēdū deo. vt aūt finit⁹ est sermo desijt redire oīno ad vana gaudia mūdi ꝛ itra se dixit. Nō bibā neqꝫ comedaꝫ donec xp̄o ero locuta. Truphatores ꝛ lubrici post sermonē ipellebāt eā vt iret ad banqta: dixit ipsa. finite me. Ego nimis me elōgaui a deo. q̄ dixerūt. Credim⁹ vos eē tristē ꝓpter pdicatorē: oꝫ ꝙ dicat aliq̄d ad icutiēdū tiorē. vos scit̄ Magdā. ꝙ oꝫ trāsire iuuētutē. dixit ipsa. Nō vadā ampli⁹ ad loca vr̄a: ꝭ vadā ad eū q̄ me misericorditer lachrymātē suscipiet. Grego. exclamat ꝯtra pctōres dicēs. Cui⁹ vel saxeū pect⁹ ille hui⁹ peccatricis lachryme ad exēplū penitēdi nō emolliāt. Cōsiderauit nāqꝫ q̄d fecit ꝛ noluit moderari q̄d faceret. Tūc venit cū alabastro ꝛ retro stās itrauit. Uos dn̄e mittat̄ filias vr̄as ad sermonē vt discāt bn̄facere. q̄tū Magdalena dilexerat honores: tm̄ spreuit. ꝛ q̄tū curiosa in indumētis ꝛ i gestu de oīb⁹ egit pniam. vn̄ Gre. q̄t hūit pcti oblectamēta: tot de se fecit holocausta. peccauerat p aspect⁹: p vba: p tact⁹: p risus: ꝛ de oīb⁹ pniaꝫ egit. doctores ꝯteplatiui dicūt ꝙ dicere poterat. o iesu dulcissime ad te cōfugio: sto ad pedes tuos miaꝫ q̄rēdo: vitā meā cognosce: pdidi aīaꝫ ꝛ mūdi honorē. Isti sūt pedes scti q̄ venerunt ad querendū pctōres: fac mecū miam nunq̄ reuertar ad pctm̄. Inde lauit pedes: ꝛ capillis tersit xp̄m prandiū sumētem. phari

seus erat in mensa qui dixit intra se. si esset hic ꝓpheta ⁊c. di. Aug. Si nō videt peccatricē quō videt te cogitātē. dixit xp̄s Symoni Habeo tibi aliqͩ dicere. Un⁹ vsurari⁹ p̄stiterat duob⁹ hoib⁹: vni cētuꝫ alteri q̇nquaginta ⁊ donauit vtrisq;: quis plus tenet̄ vsurario. r̄ndit Symon ꝙ is cui plus donauit. Dicit xp̄s recte iudicasti. ⁊ ꝯuersus ad mulierē dixit. ex q̄ ītraui domū tuā n̄ cessat hec rigare ⁊ osculari pedes meos: ꝓpter quod dico tibi remittunt̄ ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. hoc ē remitto sibi oīa pctā sua. O verbū dulce ⁊ suaue. vtinā de⁹ diceret nobis verbū hoc. O miserrimi pctōres ⁊ vos misere mulieres dicatis: dn̄e de⁹ ego suꝫ miserrima peccatrix: vos estis nūc sicut vnq; fuistis faciatis in miam intrādi domū. dn̄e detis mihi gratiā vt ascēdā ad montē gr̄e. Juxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montē ⁊c.

¶ Quantū ad scd̄aꝫ partē. Dn̄i oꝫ restituere vsuras. De vsuris opꝫ tria intelligere.
Primo aggrauationē.
Scd̄o multiplicationē.
Tertio reparationē.

¶ De primo extra de vsuris ca. sup eo. ꝙ vsura vtroq; testamēto fieri ꝓhibet̄: ⁊ nullomō in vsuris pōt fieri dispēsatio. iō magnū peccatū ē occidere hoīeꝫ ⁊ tollere nomē bonū. ⁊ tn̄ ista possunt fieri. sine pctō: q2 iudex sine pctō occidit hoīeꝫ. ſ; nō ē possibile dispēsare in vsura. dicit ca. quōcūq; cōmittat̄ siue sub vmbra cābij siue depositi siue vēditōis. prio sub vmbra cābij: sub quo variomō pōt ꝯmitti. Cābiuꝫ aūt pōt tripliciter fieri. Quoddā est cābiū reale: aliud ꝑ terras: aliud cābiuꝫ siccuꝫ. De prio loq̇mur cōiter. ⁊ est vtile reipublice qn̄ q̇s tꝫ thesauꝝ ꝓ villa: vt sicut qn̄ quis vadit romā ꝓ b̄nficio īpetrādo: pōt capere cāpsor ab eo salariū moderatū ſm̄ institutōeꝫ legis. Aliud est cābiū siccū a charitate dei ⁊ ꝓximi: sicut qn̄ bāquari⁹ dicit: dabo tibi cētū scuta. sed si serues ꝑ vnū mēseꝫ habebo decē: ⁊ sic cōiter istud ē dānabile. aliͦ ē cābium sub tutela orphanoꝝ: seu ꝓꝑ terras qn̄ ponit̄ in deposito ad augmētādū. c. plerisq;. xiiij. q. iij. Quicqͩ accidit sorti vsura ē ⁊ sic etiā de mulierib⁹ viduis: qͦ venit vobis vltra sortē vsura ē ⁊ tenemi restituere. laboretis ergo pctōres restituere iniuste ablata: vt possitis adipisci viā electoꝝ: qͦ nobis cōcedat qui sine fine viuit.

¶ Feria. vi. de annūciatōe virginis marie. Sermo. liiij.

Scende ad

me in ⁊c. Sana me dn̄e ⁊ sanabor saluū me fac ⁊ saluus ero Jer. xvij. Dn̄i ⁊ aīe deuote si tenuistis doctrinā heri datā debetis moueri ad pn̄iaꝫ exēplo magdalene. ad hoc īducit nos Jere. in ep̄la dicēs. Dn̄e oēs q̄ te derelinquūt ꝯfundāt̄. ⁊ subdit. Sana me dn̄e ⁊ sanabor. Jere. loquit̄ in ꝑsona xp̄i fugiētis a facie īimicoꝝ q̄ volebāt eū pōere ad mortē. Sana ḡ me dn̄e ⁊ custodi me. Ve pctōres pr̄ nr̄ Adā posuit nos ī talē īfirmitatē qn̄ peccauit: ꝙ si n̄ venisset reꝑator ipse ⁊ posteritas dicere potuissent: sana me dn̄e. Infirmitas nature hūane significat̄ ī ꝑabola q̄ hr̄ Lu. x. Hō q̇daꝫ descēderat ab hirl'm ī hierico ⁊c. O paupes aīe si saluemur nō erit sine pena. Dicit Lucas hō q̇dā cecidit inter latrones ⁊ expoliauerūt eū: ⁊ plagis īpositis reliq̄rūt eū semiuiuū. vēit q̇dā p̄sbyt̄ cuꝫ magna capa ⁊ dixit ei: amice tu es in magna necessitate ⁊ p̄terijt n̄ dādo remediū. Uenit q̇dā leuita ipe etiā p̄terijt. Postremo venit q̇dā samaritan⁹ ⁊ posuit eū sup iumētuꝫ; ⁊ alligauit vulnera ei⁹: ipe hēbat duas fiolas: vnā plenā oleo: aliā plenā vino: ⁊ vnxit vulnera ī oīb⁹ mēbris: ⁊ posuit eū sup iumētū: duxit eū ī vnā domū ⁊ dixit hospiti. curā habe de eo: ⁊ cū venero reddā tibi. O pctōres intēditis saluari: hec ē hystoria ꝑ quā ītelligim⁹ nr̄aꝫ saluatōeꝫ āt dānationē. q̇s ē iste hō q̄ descēdit. Dico ꝙ ē Adaꝫ de hirl'm descēdēs. i. de statu īnocētie ī statuꝫ culpe ⁊ dyaboli expoliauerūt eū ēt plagis īpositis. Eccl'. xvij. De⁹ de terra creauit hoīeꝫ ⁊ ſm̄ ymaginē suā fecit illū ⁊ ſm̄ se vestiuit illū v̄tute. erat eī vestit⁹ donis sp̄ūsctī ⁊ omib⁹ virtutib⁹: venerūt latrones scꝫ diaboli ⁊ ei abstulerūt oīa ⁊ vl̄nerauerūt eū ī aīa ⁊ ī corꝑe appetibili ꝯcupiscibili irascibili ⁊ rōnali. ī intellectu ꝑ ignorātiā: ī volūtate ꝑ maliciā: ī memoria ꝑ obliuionē. ⁊ dimiserūt eū sic subiectū pctō. māsit nungētis ānis ⁊. xxx. ⁊ dixit sꝑ. sana me dn̄e qm̄ ego īfirm⁹ suꝫ ⁊ nō

fuit aliq̃ herba q̄ possꝫ eū sanare:venit ma⸗
gnus sacerdos ⁊ presbyter scꝫ moyses ⁊ nō
potuit sanare infirmuꝫ.post venit Leuita
i.ꝓphete cū magna herba ⁊ nō potuerūt re
mediare donec venit samaritanꝰ q̄ interp̄⸗
tat᷑ custos.de quo ps̄.Nisi dn̄s custodierit ci
uitatē.Adā vocauit eū ⁊ oēs alij patriarche
⁊ ꝓphete.Sic venit plenitudo tp̄is:tūc mi
sit deꝰ filiū suū. ⁊ nūc sunt mille q̄dringēti
lxxxviij.āni ꝙ venit ⁊ appodiauit se sup̱ na
turā humanā qn̄ descēdit in vteꝝ virgis et
venit tanq̄ꝫ sacerdos ⁊ leuita.ipe ei sanauit
nos ab oībus ifirmitatibꝰ nr̄is.iō ps̄.Bn̄dic
aīa mea dn̄o q̄ sanat oēs ifirmitates tuas.
pctōres laudeꝗ creatorē ⁊ redēptorē.si tp̄e p̄
terito peccastis cōuertimi ad dn̄ꝫ:q꞉ merito
⁊ bono iure hoc debeꝗ facere.Sanat te g̊ sa
maritanꝰ p̱ sacramēta.p̱ baptismū origina
le pctm̄ sanat:⁊ ē fundatū sup̱ aquā q̄ exiuit
de latere xp̄i.Pnia pctā actualia sanat et ē
fūdata sup̱ fletū saluatoris.Matrimoniuꝫ
sanat carnalem ꝯcupiscētiā ⁊ rep̄ntat᷑ i fixi
one corp̱is xp̄i i arbore crucis.Extrema vn⸗
ctio pctm̄ veniale sanat:ꝯfirmatio sanat de
bilitatē igenij. ⁊ ē fundatū qn̄ se obtulit in
arbore crucis.Sacramētū ordis sanat igno
rātiā:⁊ fuit rep̄ntatū in cruce qn̄ fuit corona
spiea coronatꝰ.Sacramētū altaris sanat e⸗
suriē qd̄ notat᷑ i potatōe xp̄i.i.Petri.ij.Pctā
nr̄a ꝑtulit i corp̱e suo sup̱ lignū:⁊ duxit n os
in hospitiū suū i eccl'iam.s.militātē.⁊ dedit
custodes:p̱latos mgr̄os:doctores:p̄dicato⸗
res:q̄ dn̄t sanare ⁊ custodire me dn̄e.Et vos
dn̄a samaritana ꝟgo maria q̄ portastis illū
dulcissimū samaritanū itercedite ꝓ nobis
ad deuꝫ vobiscꝫ presentamus angelicum su
aue dicentes.Aue.

¶ Ascēde ad me ⁊c. More solito mouetur
q̄stio theologalis a magistris nr̄is theologꝗ
fūdata in euāgelio vbi dr̄ ꝙ cayphas dixit.
Expedit vt vnꝰ moriat᷑ hō ꝓ pp̄lo.¶ Utrū
cayphas ꝓphetādo ꝙ expediret xp̄m mori
sit verꝰ ꝓpheta.Rn̄det Nicolaꝰ de lyra hic
ꝙ ad rōem ꝓphetie tria req̄runt᷑.Primo ali
cuiꝰ occulti ꝓcul hoībꝰ manifestatio.Pro⸗
pheta ide dr̄ q̄si ꝓcul fans aut dicēs:q꞉ dicit
aliq̄d eē a lōge futuꝝ.Scd̄o requirit᷑ ꝙ ille
q̄ dicit itelligat illud qd̄ dicit.Ideo pharao
vidēs septē vaccas:q꞉ nō intellexit nō dr̄ ꝓ
pheta.Tertio req̄rit᷑ ꝙ eadē itelligētia in

mēte qua spūs sctūs itelligit a ꝓp̄ha ꝓferat᷑
⁊ sic dico ꝙ antichrp̄s ⁊ p̄decessores sui nō
erūt ꝓp̄he nec iste fuit vere ꝓpheta s꞉ largo
mō.¶ Leuate corda.tieꝗ dānari.Credo ꝙ ē
tp̄s pnīe:iā instat pascha.Et vos gaudisseri
q̄ fertis comas ⁊ manicas latas vt dn̄a do⸗
micella videat dixi heri ꝙ si volumꝰ hr̄e he
reditatē opꝫ ꝙ nos ꝓbemꝰ p̱ op̱a nr̄a bona
ꝙ sumꝰ veri filij ipsiꝰ dei.op̱a q̄ ego facio ⁊c.
vos diciꝗ bn̄ pr̄:sed iuuētus ē fragilis oꝫ trā
sire iuuētutē ⁊ postea faciemꝰ pnīam.sic di⸗
cūt mulieres etiā lubrice q̄ multa lucrātur
ad penaꝫ corp̱is sui.diciꝗ bn̄ s꞉ nō totū.hr̄ e⸗
xtra de voto ⁊ voti redēptiōe ca.ex multa ꝙ
votū vltramarinū ad petitōeꝫ vxoris nō est
mutādū.etiā lex ciuilis.C.de bonis liberoꝝ
in ptāte ꝯstitutis.Lex icipit nō soluꝫ.expe⸗
dit iuuenibus calores iuueniles coercere ne
tristē habeāt exitū.Casus ē patēs.q̄dā mi⸗
les fecit votū eūdi hirl'm māsit pluribꝰ ānis
in domo ad vidēdū oportunitatē ⁊ post hoc
voluit accedere ⁊ venit ad mulierē.vos nu
tritis filios ⁊ oīa bona custodiꝗ ego n̄ celabo
vobis hereditatē ego voui ire hirl'm ⁊ intē⸗
do adiplere votū.mlier flēs dicit.ego p̱ficiā
dimittaꝗ me qn̄ nutriuero filios.dicit īsup̱
mulier vtinā ego nūq̄ꝫ vidissē vos.maledica
tur hora in q̄ ego vidi vos.vtinā ego fregissē
mihi collū.maritꝰ audiēs planctꝰ mulieris
mīa motꝰ dicit.amica mea ꝯsolami nō ibo.
mittā ad papā ꝓ dispēsatōe ⁊ ita fecit.s꞉ qn̄
papa audiuit dicit.oꝫ fili ꝙ tu ipleas votuꝫ
aut dāneris.Pau.dicit Ro.vij.Uideo aliā le
gē in mēbris meis repugnātē legi mentis
mee ⁊c.Leuate corda itelligiꝗ bn̄ istud ꝟbū
nō dimittaꝗ bene agere quicq̄d dicat᷑ vobis
si dn̄s vult ire hirl'ꝫ mulier eū ipedire n̄ p̄t.
Gen̄.iiij.Sub te erit appetitꝰ eiꝰ ⁊ tu dn̄a⸗
beris illiꝰ.Mulier ē sēsualitas q̄ vult pone
re obstaculū ꝙ nō saluem̄.dicaꝗ ꝯplebo vo⸗
tū meuꝫ saluabo me loquat᷑ q̄cūq̄ꝫ voluerit:
vt ascēdatis ad mōtē gr̄e.Iuxta verba the.
preassumpti.Ascende ad me in montem ⁊
esto ibi ⁊c.

¶ In sto sermone erūt due p̱ tes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a ascēsionis spūalis demōstratiua.

¶ Prima continet duo.
Primū est diuīe dignitatis recognitio,
Scd̄m humane miserie correctio,

¶Collegerunt cōsiliū iudei dicētes. Quid
facim⁹ ꝛc. Hodie ē veneris nūci⁹ passiōis d
quib⁹ dixi ī principio q̄dragesime. habuim⁹
iaꝫ q̄nqꝫ nūcios passiōis. prim⁹ q̄n xp̄us pe=
pēdit in cruce dixit. diligite inimicos vr̄os.
Bona. dicit ꝙ māsit in cruce supra duo bra=
chia sicut hō ī tortura trahit. sic xp̄s q̄n oīa
ossa ꝛ nerui corpis trahebant. p̄s. Dinume
rauerūt oīa ossa mea ꝛc. Et dixit dimitte si
ue ignosce illis pr̄ ꝛc. ꝛ fuit de principalioꝛi=
bus mortis sue. nō dicebat diabolus vos ō=
portet sicut vos dicitꝭ. Scd̄s nūcius fuit de
piscina vbi sūt q̄nqꝫ portic⁹ q̄ sūt q̄nqꝫ vul=
nera saluatoris. Terti⁹ ē de vinea q̄n filius
prīsfamilias scꝫ xp̄s extra ciuitatē fuit occi
sus. Quart⁹ ē de muliere samaritana q̄n ve
nit xp̄s circa meridiē fatigat⁹ ꝛ lassatus in
arborē crucis. Quit⁹ fuit q̄n lachrymis cali
dis ī cruce dixit sitio scꝫ oīm vr̄m salutē. ho
die sūt septē dies q̄n venit ad lazaꝝ dicēs.
vbi ē amic⁹ nr̄ icepit flere. Johānes dicit ꝙ
amic⁹ ei⁹ icipiebat putrefieri. xp̄s ergo ve=
nit ad nos q̄ eram⁹ putridi multꝭ pctīs. iste
ē nūc vltim⁹ nūci⁹ sup alios pi⁹. collegerūt
ꝯsiliū aduersus iesuꝫ dixit cayphas. vos ne
scitꝭ q̄cq̄ꝫ nec cogitatꝭ q̄d facere debetꝭ. expe=
dit vt vn⁹ moriat ne tota gēs peat. O pctō
res q̄re sum⁹ tā mali: cur dimittim⁹ nos dā
nari q̄n xp̄s tāta passus ē: o miserrima me=
retrix q̄ nō venis ad saluatorē te vocātē. si ē
fabula lazar⁹ mortu⁹ ē ꝛ resurrexit. qui aūt
erāt ibi iudei testimoniū phibuert ꝛ venert
in hirl'm ꝛ dixerūt iudeis. nūquid audiuistꝭ
ꝙ lazar⁹ frater magdalene ē mortuus. vere
ip̄e reuixit ꝛ ābulat ꝛ loquit ꝛ comedit ꝛ bi
bit. q̄s hoc fecit. ille magn⁹ ppheta. De lyra
sup Matheū. iiii. ca. dicit ꝙ erāt septē cōsi
liarij ꝛ q̄ttuor p̄sbyteri ꝛ scribe magistri nr̄i
ꝛ pharisei tūc q̄n fuerūt simul iceperūt cla=
mare q̄d facim⁹ hic veniēt romāi ꝛc. sumus
destructi. cayphas dixit. p legē moysi expe=
dit vt vn⁹ hō moriat p pplo. dicit hic Joh.
ꝙ verū dicebat: s nō dicebat a seip̄o nec s'm
mētē sp̄ussctī: ꝛ tūc p̄ncipes ꝯsiliū tenuerūt
ad capiēdū iesuꝫ. vn̄ ꝯq̄rit saluator. Hiere.
xviij. Nūq̄d reddit p bono malū: q2 foderūt
foueā aīe mee. Recordare ꝙ steterī in ꝯspe=
ctu tuo vt loq̄rer p eis bonū ꝛ auerterē in=
dignatōēꝫ tuā ab eis. O pctōres in tali die
hīc fuit sabbati recessit xp̄s ꝛ fugit: q̄ dicit p
os Hie. nūquid reddit p bonis malū: nūc te
net ꝯsiliū ad faciēdū me mori. dixit veꝝ ca=
yphas scꝫ expedit ꝛc. ꝛ totū ꝯsiliuꝫ dixit. bn̄
dicitis. Tūc potuit dicere xp̄us recordare ꝙ
steteri corā te: ꝛ q̄ties ego oraui p pctōrib⁹ vt
auerterēꝫ irā tuā ab eis: ꝛ remāsit vsqꝫ cras
ibi ꝛ venit ī bethaniā vbi iudas q̄n fecit ce=
nā magnā tradidit eū. q̄b⁹ loquor: vos iudi
ces ꝯsiliarij ꝛ curiales p̄res ī religiōe ꝛ eccl'ia
stici ꝯsiliū fecert ꝛ vos mlieres. vtinā teneretꝭ
ꝯsiliū quō debetꝭ viuere. tria signa fec̄ xp̄s.
Primū signū diuine magnificatōis.
Scd̄m signū diuine dignationis.
Tertiū signū diuine cōminatiōis.
¶De primo. p̄s. Signatū est sup nos lumē
vult⁹ tui. De scd̄o. ysa. lxij. Eleuate signū ad
ppl'os. De tertio. Eccl'a dicit. hoc signū erit ī
celo cū dn̄s ad iudicāduꝫ venerit. Luce. xxi.
Tūc videbūt filiū hōis in nubib⁹ celi veniē
tē cū ptāte magna. teneat quilibet ꝯsiliū in
cōsciētia sua. signa em̄ multa fecit in bene=
ficio creatōis ꝛ redēptōis ꝛc. Utinā oēs bn̄
cōsulatis vitā vr̄am ꝛ scelera que cōmisistis
cōtra deuꝫ. Bernar. super cantica. Erubesce
pctōr diuinā ymaginē in bestialeꝫ ꝛ pecori=
naꝫ mutasse. Scd̄ꝫ signū est diuini amoris
exaltatio. Johā. xv. Maiorē dilectioneꝫ ne=
mo habet vt aīam suā ꝛc. Credo ꝙ si rex ve
niret nō iret hospitatū in domo leprosoruꝫ
hoc aūt fecit xp̄s q̄n induit naturaꝫ nostrā.
Tertiū signū diuine cōminationis. Videa=
tis quō in iudicio oīa signa erūt extensa: et
q̄d noui dicet. Faciam⁹ cōsiliū ꝛ dicam⁹ q̄d
faciem⁹. Videatis iusticiā dei. vtinā nō ve=
niat nobis sicut fuit dictū regi achab. iij. Re
guꝫ. xx. Dimisisti viꝝ dignū morte: erit aīa
tua p aīa illi⁹. Nūquid ipunita relinquitis
scādala publica que vidētur omīa. Videtis
mulieres om̄s tam effrontes portātes cau=
das vltra statum. de illis qui portant cau=
das suas ꝛc. Et habetis presbyteros ī ecclijs
vestris q̄ notorie tenēt ribaldas. Estis vos
om̄s mulieres eoꝝ. discurre sic p omnes sta=
tus ꝛ officia. nā venit pcurator qui debꝫ fa
cere iusticiā ꝛ dabit ei ad vngendū manus
suas aliq̄d. vidistis ne decretalē. li. vi. de im
munitate ecclesie. ca. q̄m excōicati sunt qui
iupediūt sup causis q̄ ad forū ecclesiasticuꝫ
de iure vel cōsuetudine ptinēt litteras a se
de ap̄lica ipetrari vel sup ipsis corā ordina=

rijs vel delegatis ecclesiasticis litigari.nec pos sunt absolui nisi illis quorum iusticiam impediunt satisfecerit. Uide tu qui portas mundanum ad sustinendum adulterium.sicut etiam ecclesiasticus ad sacrilegium et impedit iusticiam que spectat ad ecclesiam. Uadatis ad quascunque indulgentias volueritis.non absoluemini nisi satisfeceritis et sic facietis contra illum in quem iudei consilium inierunt.desistatis igitur a talibus et hoc faciendo ascendetis ad montem gratie.Iuxta verba thema.preassumpti.Ascende ad me etc.

¶ Quantum ad secundam partem ascendetis illum montem gratie si vultis mihi adherere.ego in die pasche ponam vos et est vt dicit.ps. mons coagulatus mons pinguis.Locuti sumus de quanto gradu quod est reddere alienum de vsuris.similiter estis hic qui prestatis vni decem scuta et facit ille vobis pro quolibet anno vnum:oportet quod illa que accepistis capiatis in deductionem summe.Audiatis vos domini de consilio qui prolongatis processus.similiter procuratores iniusti.habetur enim de penitentia di.v.ca.negocium et sunt verba Grego.sunt pleraque negocia que numquam aut vix sine peccato exerceri valent.Hostiensis canonista dicit quod inter omnia que sunt in mundo periculosius est esse curialem aut aduocatum quam habere aliud quodcunque officium.vos mulieres que estis vxores consiliariorum aduocatorum aut dominorum requestarum melius esset quod essetis vxores tortoris quam huius mali procuratoris vel iusticiarij mali.

¶ Refert Anthonius florentinus et allegat Gregorium.sunt multi status in quibus cum difficultate viuitur:sicut est mercator negociator curie procurator:ducere filiam ad choream vix reuertetur sine contagione.vix reuertetur armiger de bello immaculatus.omnes tales sunt in magno periculo damnationis.non dico quod omnes damnentur.loquor de singulis generum et non de generibus singulorum.vadamus ad curiam parlamenti ad cameram compotorum.sunt ad minus quattuor persone in illis. primo auditor causarum.auditor requestarum.consiliarius aduocatus procurator.lex.ff. de officio proconsulis incipit.non hominum.decretalis lib.vi. de rescriptis ca.statutum.iudices munera non recipient aliqua.lex ciuilis.C.nemo iudicet in causa propria tam in rubro quam in nigro.vos habetis iuramenta:iurastis seruare ordinationes regales.et vos in castelleto habetis constitutiones regales.in iure canonico in maiori volumine.xi.q.iij.ca. quattuor modis peruertitur iudicium.timore cupiditate odio et fauore.Primo timore.capiamus vnum qui placitat scribit talis dominus quod non expediat nunquid debetis expectare aut differre.Dico quod etiam si rex scriberet numquam debetis differre. Secundo cupiditate nimia.Iusticia aliquando fuit de fuste et lapidibus sed nunc est de argento scilicet donando.dicit lex de officio presidis quod non capiatis dona excepto iusto stipendio.dicit vnus dominus talis vxori aut clerico.Dominus episcopus veniat ad quem rendum processum suum dicetis quod oportet habere vnam tunicam de scarlate gallice.aut viginti vlnas de veluto.habetis modum faciendi processum inter verba et lineas: et magnum interuallum facitis et scitis quid debetis habere pro quolibet verbo et linea:et ponitis etiam synonima verba ad habendum magis speciebus. O pater dicetis.vnde habebimus ad tenendum statum nostrorum caudas et tunicas et sic de alijs: et nunquid hoc facitis in curia parlamenti officialis.Officia emuntur quadringentis aut quingentis scutis et non habet nisi centum scuta oportet bene quod valeant aliquid. aut capitis talia dona deus nouit.dico quod melius esset tibi in humili statu stare et saluari quam in illo periculosissimo statu esse in via damnationis. Tertio corrumpitur odio iudicium. talem ponam eum in processum:faciam eum capere:oportet ne hoc reparare:dico quod sic.aut damnari.Quarto iusticia corrumpitur per fauorem aut amorem. si vos veniatis lusum cum domino et habeatis affinitatem cum eo fauebit vobis.si culpa tua datum est damnum vel iniuria irrogata seu alijs irrogantibus opem forte tulisti aut etiam imperitia seu negligentia euenerint damna:vere de his satisfacere te oportet nec ignorantia te excusat si scire debuisti ex facto tuo iniuriam verisimiliter posse contingere vel iacturam.ca.si culpa de iniurijs et damno dato.imperitia et negligentia ascribuntur culpe.dicit glosa. puta ille corrumpit iusticiam qui processum ad visitandum recepit et committit vni alteri.nunquid habetis quod non debetis accipere quolibet die nisi scuta tria secundum constitutionem regalem et recipitis vltra etiam.Illud quod expediretis bene in quindecim diebus ponitis triginta.et vos aduocati nunquid habetis linguam acutam. et communiter bono iure in infirmitate verbum et linguam perdunt: quia in sanitate linguam vestram vendidistis.oportet bene quod eam perdatis quando debetis vti ea ad confitendum.io Hiere.ix.Docuerunt linguam suam

loqui mēdaciū. Uolo dicere ꝙ q̄libet aspiciat statū in q̊ ē: vt peruenire tandē possit ad terram ꝓmissionis. Amen.

¶ Eadē feria sexta post prādiū. Sermo.liiij

Ascende ad me in montē: ⁊ esto ibi. Dic obsecro ꝙ soror mea sis vt bñ sit mihi ꝑꝑ te: et viuat aīa mea ob gratiaꝫ tui. Gen̄.xij. ¶ Dn̄i ⁊ aīe deuote credo ꝙ venistis ad audiendū aliq̄d ꝑ salute vr̄a. Dixi ꝙ festū ē solēne. tali die sicut ē hodie descēdit fili⁹ dei in vtex v̄gis. Recitaui hoc in quodā sermone. Jō q: de maria locuti sum⁹ vt cognoscam⁹ de quo seruit nobis ⁊ quō debem⁹ ei seruire: cepi figurā in Gen̄. Locut⁹ ē dominus ad abrahā dicēs. Leuate corda. Erat q̄dam magn⁹ vir noīe abrahā: dixit ei creator Uade in egyptum relique p̄riaꝫ ⁊ parentes Dixit ipe dn̄o. dn̄e ibo q̊ placebit. Tūc cepit viā ad egyptū: ⁊ dū intrare voluit le cayre et est ibi sicut parisi⁹ i regno frācie habebat suam vxorē pulcherrimā ⁊ vocauit eā abrahaꝫ qn̄ fuit i cayro ⁊ dixit ei. Ego timeo ꝙ rex et dn̄i dū vos viderint ꝑꝑ pulchritudinē vr̄am accipiēt vos ⁊ ego ero occisus. Licet tn̄ eēnt pagani: tn̄ credebat ꝙ citi⁹ ꝯmitterēt homicidiū q̄ꝫ adulteriū. Dixit vxori. nūc obsecro dic ꝙ soror mea sis: vt mihi bñ sit ⁊ viuat aīa mea ob gr̄aꝫ tui. Uide textū bñ. Uñ qn̄ illi de ciuitate viderūt eos: venerūt nūciatuꝫ regi: ꝙ erant ibi de terra canaā. Et dixit rex Jngrediant̄. Quis vos cōducit? R̄ñderunt. Nos sum⁹ d̄ terra canaā. dixit abrahā. ꝑmitte nos viuere. Tūc dixit ei. Que ē ista domina quā cōducis? R̄ñdit ꝙ erat soror. Tūc dixit rex. vos bñ veneritis i terra ista: vos nec ip̄a malū habebitis. dixit rex ꝙ ip̄am caperet i spōsaꝫ. ¶ Sꝫ dicetis mihi: p̄r q̄d representat istud q̄ dicitis ꝑ festo dn̄i. vos scitis ꝙ statutū ē oīb⁹ hoībus semel mori. Hebr.ix. ⁊ cōparere ante iudiceꝫ. videatis ista capita q̄ h̄ apparēt: ip̄a trāsfert iam ad statutū: q: opꝫ ire an̄ regē. tūc plāgēt se omēs tribus terre. Tūc veniet an̄ tribunal iudicis vnusq̄sqꝫ et eoꝝ q̄ gessit i corpe siue bonū siue malū opꝫ reddere cōputū de oīb⁹ pallardis: d̄ luxurijs et sic de alijs. Sꝫ q̄s cōducet vos an̄ regem? Legistis crisostomū in s̄mone hodier. Amici amici valete valete in seculū aīa ꝑ ꝑgo in regiōes metuēdas: in mansiōes lōginquas corā iudice t̄rifico ⁊ nemo me comitat̄. Uos aūt qn̄ eritis in articulo mortis q̄d dicetis? Heu heu heu q̄s nos cōducꝫ? Jnter oīa alia horribili⁹ ⁊ difficili⁹ ē mors. Jn mari sicilie d̄ q̄ttuor nauib⁹ vix eripit̄ vna. De q̄ttuor aīabus vix saluabit̄ vna qn̄ tres dānātur. q̄s ḡ nos cōducet in articulo mortis: nisi sarra q̄ est pulchra virgo maria. Jō pulchra es amica. ⁊ dic ei verbū. s. obsecro. Jdeo eccl'ia cātat in laudē eius. Maria mater gratie ⁊c. Duo q̄rimus tibi.

Primo nos ab hoste protege.

Scd̄o. in morte nos suscipe.

¶ Cognoscit̄ in necessitate amic⁹. hec ē hora mirabilis qn̄ pueri p̄r ⁊ mr̄ ⁊ oīs amici te dimittunt. placeat bt̄ē marie virginis ꝙ fratres ei⁹ simus: ⁊ ꝙ ob gr̄am ei⁹ nobis regnū dei aperiat̄: ⁊ rex nos benigne suscipiat intercessione mr̄is ei⁹ que ad latus suū residet. Bernard⁹. Opꝫ ꝙ oēs se eleuēt ad vidēdum miam ad lat⁹ filij sui vt ingrediamur requiē ad quā nō possumus igredi nisi ipsa auxiliāte. q̄ reuocatur mr̄ gr̄e mīe aduocata. Jnter alia dicit Anselm⁹ dicere de v̄gie glo riosa ꝙ dei mr̄ ē oē q̄ sub celo ē trāscendit. Jdeo ꝑcemur eā vt ob reuerētiam ei⁹ q̄ fecit ꝙ mater dei eēt: q̄ ē nobili⁹ verbū q̄ potest excogitari fac vt sis aduocata nr̄a. Scdꝫ verbū. stabat iuxta crucē cū tristicia tāta sic habuit hodie gaudiū ex cōceptiōe: ⁊ in annunciatiōe stās vidit filiū in altitudine decē cubitoꝝ: ⁊ dixit ei filius. Mulier ecce fili⁹ tu⁹. deinde discipulo: ecce mr̄ tua. Et tunc dixit mr̄ syon dicet hō. i. xp̄s dicet syō. i. toti xp̄ianitati. Mater tibi ē. s. virgo oīb⁹ nobis i illa hora data es i mr̄eꝫ vt aduocata sis ꝑ nobis. ḡ vos mulieres. vos pctōres si timetꝭ dānari pēsetis dolores q̄s ꝑ nobis fili⁹ ei⁹ passus ē: ⁊ dicatis ꝙ sit an̄ eū aduocata: ⁊ sic si pctā dimittitꝭ ascēdetis i mōtem gr̄e: quem vt ascēdere valeam⁹ sibi salutē āgelicā p̄ntabimus dicētes. Aue.

¶ Ascende ad me ⁊c. More solito mouet̄ q̄ theologalis a Bona. di.iiij. iij. sen. fūdata super materiā p̄ntis solēnitatis. Utrū v̄go meritorie de cōdigno meruit mr̄ dei effici? Triplex est meritū. Primū ē cōgrui q̄ꝫtum ē di

gnum tãta retributio erit:ſ; daẗ ex liberali-
tate dãtis.hoc mõ meruit maẗ glorioſa mr̃
dei fieri.Scd̃o ẽ meritũ digni qñ eſt inẗ me
ritũ ⁊ p̄miũ aliqua cõdignitas: ſ; nõ adeq̃
tio ad p̄miũ.ſicut qñ iuſt⁹ ꝑ pctõrib⁹ erat in
ſupplicio.hoc mõ meruit virgo ex ꝑte dãtis
ſed nõ ex ꝑte recipientis cõſenſus qñ dixit.
ecce ancilla dñi.⁊ plus meruit q̃ȝ ſi fuiſſ; to
ta eccl'ia cõgregata ſil'.Tertio ẽ meritũ cõdi
gni:⁊ eſt qñ ẽ ꝓportio geometrica. ſicut eq̄li
tas vtrobiq; inter p̄miũ ⁊ meritũ: ⁊ hoc mõ
non meruit glorioſa virgo vt eẽt mater dei.
Scotus dicit ꝙ ſicut natura hũana erat in
potẽtia obediẽtiali vt vniret deo:ſic v̄go glo
rioſa vt eẽt mater dei. Leuate corda:q̃d di-
cunt vr̃i ĩtellect⁹:legiſtis ne legẽdã ſcti Ber
nardi:In hyſtoria dicit ꝙ tm̃ ſũt duo ſalua
ti.Leuem⁹ ſpm̃:nũc ſ͞t mille.cccc.xcviij.ãni
ꝙ xp̃s incarnat⁹ ẽ:⁊ qñ angel⁹ venit ad ma-
riam mũd⁹ fuerat iã ꝑ q̃nq; mille ãnos. Bo
nauẽ.i.diſti.iij.q̃rit.Quare ẽ ꝙ xp̃s diſtulit
incarnationẽ ꝑ tãtũ tp̃s:In veritate credo
ꝙ tã ſtupẽdũ miſteriũ diuine ſeueritatis in
angelo nobiliſſimo ⁊ hoĩe p̄mo appoſuit no
bis deus vt cognoſcam⁹ q̃ȝtũ ſit pctm̃ horrẽ
dũ:⁊ q̃ȝ horrẽdũ ſit incidere in man⁹ dei.Iõ
dilatũ fuit bñficiũ incarnatiõis.ad bñficiũ
illud pl⁹ cõmẽdandũ ⁊ memorandũ ⁊ ꝓpter
pctm̃ magis puniendũ ⁊ ꝑꝑ morbũ cogno-
ſcẽdũ.¶ Eſtis hic legiſte aut canoniſte.Lex
ciuilis.C.de legibus incipit. Si ĩperial' ma
ieſtas cãm examinauerit ⁊ partib⁹ cõſtitue
rit ſniaȝ:ſciãt oẽs iudices ſub impꝛio nr̃o exi
ſtentes legẽ eẽ nõ ſolũ ad caſum p̄uatũ:ſed
etiã ſil'ibus poſſe cõferri. Dr̃ i antiq̃s de ex-
ceſſib⁹ p̄latoꝝ ca.ꝑuenit.pena vni⁹ met⁹ dȝ
eẽ plurimoꝝ.Applicem⁹ ad theologiã.Qui
dã ſeuer⁹ capitane⁹ vocat⁹ Triſtan⁹ heremi-
ta tꝑibus Ludouici regis vltimi qñ capie-
bat vnũ hoĩem dicebat.ꝑ ſanctã Katherinã
iſte nec ẽ vir nec mulier feſtinãter ducat̃ eũ
ad patibulũ. Quis.vr̃m eẽt q̃ nõ timeret ſi
modo veniret ad man⁹ talis:nõne pl⁹ debet̃
timere ſi veniatis ad man⁹ dei: Helas dicet̃
dñe miſericors nos pctõres dimiſiſtis ꝑ qui
q; mille annos in carcere ſine remedio.Dic̃
Bona.in veritate:ꝙ tã ſtupẽdũ ſignũ ſeueri
tatis poſuit inter angelũ ⁊ p̄mũ hoĩem. cre
do ꝙ hoc fecit ad oñdendũ ſeueritatẽ diuĩe
iuſticie.Sco.in.ij.di.xxi. Querit q̃s graui⁹
peccauit adã vl' eua.O q̃t ſũt hodie q̃ grauio
ra pctã cõmiſerũt q̃ȝ adã ex genere. l; pecca
tũ ade ſit graui⁹ extẽſiue:q: adã nõ peccauit
niſi q: op⁹ erat ꝓhibitũ: q: de ſe erat bonum
op⁹. Fuiſtis ne adhuc i lubricitate iuuenes
et vos maq̄relle:adulteri:ſacrilegi ⁊ blaſphe
matores dei ⁊ ſanctoꝝ:pctã vr̃a grauiora ſũt
peccato ade.Dico ꝙ impator dicit ꝙ ſi maie
ſtas impial' dederit ſniam de aliq̃ crimine
ſimile dedit de oĩ taliter peccãti:⁊ fit i exem
plũ oĩm.dicit decretalis qñ pctm̃ puniẗ i pu
blicũ:pena eius dȝ eẽ oĩbus in exẽplũ.Adã
nobis eſt in exẽplũ q̃ ⁊ ſi nõ peccauit tm̃ ſic̃
nos:⁊ q̃ttuor milib⁹ annis fuit in carcere:et
iterꝝ quaſi mille i hoc mũdo. Inuito vos ad
tortorẽ qui eſt diabol⁹.Volo dicere ꝙ nõ te-
neat vos ille i gehẽna:cõſidereretis bñ puniti
onẽ ade:⁊ q̃ȝtus fuit ille q̃ redemit ⁊ cogno
ſcam⁹ q̃ȝtũ ẽ peccatũ:dimittẽdo iſtam vallẽ
miſerie ⁊ pctõꝝ obediam⁹ deo:⁊ ſic aſcẽdem⁹
ad mõtẽ gr̃e. Iux̃ v̄ba the.pre. Aſcẽde ⁊c.

¶ In iſto ſermone erunt due ꝑtes.
Prima erit ſacri euãgelij expoſitiua.
Scd̃a v̄tuoſe aſcẽſiõis demõſtratiua.

¶ Loqui de miſterio incarnatiõis nõ ẽ mo-
dicũ.Al's in aduẽtu dicebã de incarnatione
ꝙ miſteriũ incarnatõis nõ ẽ op⁹ vnius diei
ſed dicam⁹ d̃ euãgelio hodierno. Cõſiderate
aĩe deuote ꝑ q̃nq; mille ãnos clamores aſcẽ
derũt ad deũ:⁊ oẽs angeli requiſiert̃ diei ho
dierne feſtiuitatẽ.Exo.iij. Vidi afflictionē
ppl'i mei deſcendi vt liberarẽ vos.et p̄s.Pro
pter gemitũ pauperꝝ nũc exurgã dicit domi
nus.Ita dicit gloſa:ꝙ p̄cib⁹ ſctõꝝ patrum ⁊
marie accelerauit incarnationẽ.cõſideretis
ꝙ trinitas annũciauit angel' ꝙ fili⁹ dei de-
ſcenderet ⁊ fuit elect⁹ ambaſſiator vn⁹ ad an
nunciãdũ.In euãgelio tria notanẗ,
Prio angeli miſſio.
Scd̃o virgis ſalutatio.
Tertio mr̃is acceptatio.

¶ Caſus ẽ patẽs dñi.qñ rex vult mittere ad
allemaniã eligit vnũ ãbaſſiatorẽ q̃ ſciat fa-
cere nũciũ. In trinitate fuit decretuȝ facere
gr̃am ⁊ m̃iam pctõrib⁹.p̄s. Preueneñt prin
cipes cõiũcti pſallẽtib⁹ ĩ medio iuuẽcularũ
tympaniſtriaꝝ. Quis fuit h⁹ miſſus:dicit
euãgeliũ nõ q̃libet angel⁹: ſ; gabriel.et cui
mittiẗ: ad virginẽ.cui⁹ qualitatis:deſpõſa-
tã.quõ appellaẗ marit⁹: ioſeph. vñ erat:de

domo dauid.qđ erat nomē virgis: maria.in
quāvillā fuit missus: ī nazareth. legistis ne
Bernardū sup euāgeliū Missus dicit. Si
foliū nō cadit de arbore: nec capillus de ca=
pite sine diuino numie: putas ne tāta vborū
series a sancto euangelista sine misterio ꝓ=
fundo plata esset: ⁊ oīa sint plena misterio
et discutione digna. Dicamus nūc. Luca dic
quis fuit ambassiator q̄ fuit missus. dic an=
gelus. ad qđ Bona. dicit. Reparatio dȝ cor=
rñdere lapsui: ⁊ medicina infirmitati. Qñ
eñ adā ⁊ eua peccauert fuit ibi pmo hō. Se
cūdo mulier. Tertio diabolꝰ. s. malus ange=
lus. Sic ille q̄ nūciauit gabriel dr: q̄ intp̄re=
tat fortitudo dei pugnaturꝰ ꝯ diabolū. Dicit
scotꝰ in. ij. di. ij. ꝙ erat de ꝓpinqorībꝰ trinitatꝭ
de seraphim quē trinitas misit ⁊ a trinitate
est missus. Cui dixit pr̄. Gabriel vade ad illā
quā ab initio elegi ꝙ sit mr̄ filij mei. Mr̄ in
quit tpalis: ⁊ ego pr̄ eternus ⁊ ī diuinitate.
filiꝰ dixit. O gabriel vade in noīe meo: dic ei
ꝙ erit mihi mr̄ in hūanitate. ego elegi ī vte
ro suo sumere carnē: ita ꝙ ī vtero: formabo
mihi corpus: ⁊ manebo nouē mēsibus ⁊ sub
iectus ero: ⁊ tenebo ei sp̄ bonā societatē. Di=
xit spūssanctꝰ. Uade gabriel et nūcia ei ego
eam gratia mea sanctificabo ⁊ vtute mea
obūbrabo: ⁊ sine ꝯcupiscētia carnali īforma
bo. Missus ergo ē a deo. quo iuit: dico ad ci
uitatē galilee. Hec ciuitas dr̄ galilea qđ in=
terpretat trāsmigratio: ad denotādū ꝙ trāſ
migraremꝰ de peccato ī grām ⁊ iremꝰ ī para
disū. ⁊ iterū vocat nazareth: qđ interptatur
floridꝰ. et cui missus ē angelꝰ: dico ad virgi=
nē. Uñ bern̄. Si virgo debebat parere vt vir=
go debebat eē. et si erat deꝰ: nasci debebat đ
virgine. Dicit Ambr. Latēt diuina misteria
et nō sine cā fuit desponsata ad celandū mi
steriū diuine incarnationis. ⁊ nunqd diabo
lus videbat integritatē corporis virgis. q̄re
fuit ei celatum: Dicit sco. i. iiij. dist. ij. Prima
cā non cōcurrente. scđa nō pōt aliqd produ=
cere. ideo celatum fuit diabolo misterium
incarnatiōis ne impediret. Pone exēplū de
igne triū puerorū. Quis fuit maritꝰ: dic euā
geliū Joseph de domo dauid. qđ sigt augmē
tū: q2 qñ virgo benedicta cōcepit filiū dei fu
it augmētata ⁊ cōsummata in grā. sicut Io
seph filꝰ iacob hȝ custodiā frumenti ex q̄ de
bemus nutriri. Que sunt domicelle q̄ vocan
tur marie: est magnꝰ honor. et quando estis
meretrices facitis magnam iniuriā nomi=
ni eiꝰ: nec digne estis sic vocari. Habet enim
duo nomina fm duplicē dignitatē. dicitur
maria quasi mare amarū in passiōne. Ma=
ria dicit in assūptione qñ inter brachia filij
in celo fuit collocata. talis fuit maria vt eiꝰ
vita sit in exēplū. Secūdū verbū ē saluto te
siue obsecro. salue regina. Aue stella matu=
tina ⁊c. sunt pulchre cantilene siue orōnes.
pulchrior est Aue maria. Quid dicit ista ora
tio: dicit ꝙ omnia cōtinet q̄ vna filia licite
potest a deo q̄rere. Prio q̄rere pōt velle eē pl
chra: hoc est sine macula. velle hr̄e bona ⁊ fi
lios pulchros ⁊c. Sunt de hic astantibꝰ qui
⁊c. Maria quando angelus venit ad eā nō
erat in banq̄tis: nō in cōuiuijs: nec in chore
is: nec in locis immūdis: sed erat in oraclo
orans patrem hostio clauso. inq̄t Bern̄. ⁊ an
gelus locutus est ei. sed q̄d dixit ei facie ruti
lans ⁊ veste coruscans: q̄d faciebat ipsa: Bo
nauentura dicit in. iij. sentē. iiij. Legebat ꝓ=
phetiam Jsaie. Ecce virgo cōcipiet ⁊c. ⁊ voca
bitur emanuel: quod est nobiscum deꝰ. Ber=
nardius libro de euangelio eterno dicebat.
Utinam illa mulier esset tempore meo: ita
ꝙ essem dignus illam videre in tali medita
tione. Angelus dixit. Aue gratia plena do=
minus tecum. vos estis omni bono ⁊ gratia
plena: benedicta tu in mulieribꝰ. Et subdit
elizabeth: ⁊ benedictus fructus vētris tui.
Quid dicit maria ꝙ erat in oraculo sine so=
cietate: nō: sed erant cum ea quattuor domi
celle et vna ancilla. Audiuistis hoc vnq̄. ⁊ te
nebant ei societatem. Utinā vos haberetis
istam societatē. ancilla verecūda virginalis
turbata est ⁊ cogitauit qualis esset ista salu
tatio. Utinā cogitaretis salutatiōes malo=
rū truffatorū. Quare fit hora sexta post com
pletoriū signū ad aue maria: dico quia āge
lus fuit cū maria a quīta hora vsq̄ ad sextā
Ne timeas maria. Dixit angelus. nō veni vt
virginitatē amitteres: sed vt essē minister
incarnationis. Dixit iterū angelus. Recole
prophetiam Jsaie. vij. c. Nunquid legisti im
mediate ꝙ virgo concipiet ⁊ vocabitur ema
nuel. i. nobiscum deus. Gaude nā ipsa tu es.
prima domicella prudentia fuit scilicet que
dicit. quomō fiet istud: quoniā viruȝ non co=
gnosco, Non enim loquebatur sicut homi=

nes. quō fiet istud: Dicit angel⁹. Spūſſctūs deſcēdet in te. Helizabeth ſterilis i ſenectute eſt pgnās devno filio. Alie domicelle rñderūt dicētes. Ecce ancilla dñi fiat mihi ſꝫ verbū tuū. poſuit ſe genib⁹ flexis humilitas et obedientia locute ſūt dicēdo. Vos dicitiſ ꝙ cōcipere debeo deū meū. Tūc dixit obedientia. Fiat mihi ſm verbū tuū. ꝛ ego do corpus meū ꝛ puriorē ſanguinē vt ī me corpus xpi formet: ꝛ tūc i iſtāti aīma xpi creata ē ꝛ vnita corpi ad peragēdū miſteriū incarnationis ꝛ redēptiōis noſtre. Capiatis vnuꝫ ſpeculū: ponatis añ in inſtāti ſctā trinitas dixit aīe xpi. Eritis in vtero vgīs nouē mēſibus: ꝛ naſcemini i nazareth: fugietis i egyptum: ꝛ ibitis in deſertū ꝛ eritis i opprobrium ꝛ deriſū multis: ſputis ꝛ colaphis dat⁹: et in cruce eleuat⁹. Tūc dixit fili⁹. ꝑpter me orta ē hec tēpeſtas: ꝓijcite me nūc in mari. Jon. i. ꝛ in inſtāti illo dicit bonauētura. Acceptauit xp̄s oēs dolores q̄s trinitas pñtauit. In illo inſtāti fuit formatū ꝛ organizatuꝫ corp⁹ de puriſſimis ſanguibus vgīs marie ꝛ vniuit ſibi naturam hūanā fili⁹ dei. tūc verbū caro factū eſt. Joh. i. ꝛ reuerſus ē ambaſſiator. O peccatores non ē hodie dies ad exercēdū nos in malis. Celebrem⁹ ergo iſtā ſanctiſſimā feſtiuitatē q̄ ē principiū nr̄e redemptionis. Agam⁹ grās oipotenti deo qui invtero virginis aſſūpſit naturā humanaꝫ et nobis aperuit hereditatē ſupnā. Amē.

¶ Sabbato añ ramos palmaꝝ. Ser. lv.

Scende ad me in mōtem: et eſto ibi. Ne ꝓpicieris iniq̄tati eoꝝ et pctī eoꝝ a facie tua nō deleaf. Hiere. xviij. ¶ Dñi ꝛ aīe deuote audiuiſtis cōſiliū duꝝ iudeoꝝ vt xp̄m occiderēt. Hodie hiere. ponit querimoniam xp̄i ꝯ iudeos dicēs. Dñe tu cognoſcis maliciā eoꝝ ꝯ me: ne ꝓpicieris iniq̄tati eoꝝ ſed eternaliter ſint dānati. Utinaꝫ peccatores iſtud nō cadat ſup nos. ¶ Hic magr̄ ſentētiarū querit vtꝝ ſit aliqđ peccatū adeo magnū ꝙ deus non poſſit remittere. Bona. et thomas diſ. xxxiij. ij. dicūt cū magr̄o ꝙ nō. Sed dicit vnū vbū Bonauentura ꝙ aliqua pctā ſūt adeo execrabilia: ꝙ niſi ex ſpāli grā dei hō nō pōt cōteri. De iſto hr̄ Hiere. vij. Tu aūt noli orare ꝓ pp̄lo hoc: nec aſſumas ꝓ eo laudē ꝛ orōnem: q: nō exaudiā te. O populi vos debetis timere cadere in pctm̄. Aliquādo cadit q̄s ī pctm̄ ꝛ taliter ꝙ vix remittit. et q: peccatū iudeoꝝ videt eē grauiſſimū inter oīa pctā: quare ipi meruerūt deſtitui a dō et nō hr̄e remiſſionē pctōꝝ. loq̄r de obſtinatis. Dicam⁹ igit̄ dñe per meritū tue ſacratiſſime paſſiōis: da nobis remiſſionē peccatorū. Recurram⁹ ad ei⁹ matrē vt ꝓ nobis pcetur filiū ſuū dicēdo. Aue.

¶ Aſcende ad me in mōtē ꝛc. More ſolito mouet q̄ō a magr̄is nr̄is theologis ꝛ terminata ꝑ Bona. di. xlij. fundata ī euāgelio hodier. q̄d loq̄tur de vno prādio ꝛ cena. ꝛ ibi erat martha ꝛ magdalena: ꝛ martha miſtrabat: ꝛ lazarus erat vn⁹ ex diſcūbētib⁹. Utrū actus exterior addat bonitatē vl̄ maliciā diſtinctā ꝯ actū interiorē. Dicit Bona. ꝙ ꝯ merito poſſumus loq̄ vel de demerito p̄mij eēntialis: aut de merito p̄mij accidentalis. Si p̄mo modō cū tota radix meriti ſit in volūtate: operatio exterior nihil addit ex cōdigno. ſed ſi loq̄mur de p̄mio accñtali nulli dubiū qui actus exterior addit aliq̄d actui interiori. verbigrā. Aliq̄s hꝫ votū vel volūtatē ſuan di virginitatē: q̄ntūcūqꝫ habeat volūtatem nūq̄ꝫ coronabit aureola vgīnū niſi volūtatē ſeq̄tur exhibitio operis. idē ē exēplū de vgīnitate patiendi martyriū. Leuate corda vra o pctōres audite rē geſtā. Martha ſatagebat. ꝓbatio bone volūtatis correſpōdebat exhibitioni operis. Eſtis ne adhuc cōfeſſe mulieres lubrice? velitis nolitis dimittetis aliq̄n luxurias vr̄as ꝛ pōpas. Et vos dñi iuſticiarij nunq̄d hētis legē ciuilē. C. de officio pñ dis. l. ij. ꝙ maleficia publica aut ſcādala nō dñt remanere impunita. Hoc et̄ dicūt canoniſte in ca. perniciosā. ex̄ de officio iudicis ordinarij: vbi d̄r ꝙ epi in ſuis dioceſib⁹ debent crimina inq̄rere ꝛ punire: ꝛ cū op⁹ fuerit brachiū ſeclāre inuocare. Audiuiſtis heri ꝙ miles deuotus q̄ volebat ire hirlm̄ nō dꝫ dimittere peregrinationē pp ſupplicationē vroris. i. ratio nō dꝫ ſeq̄ ſenſualitatē: ſꝫ dꝫ peregrinari. Sed dicetis vos miſerrimi pctōres ꝙ ſperatis ſaluari in mīa d̄i. certe dico mīa dei non eſt facilis his ꝑſerti qui quotidie laborant offendere deū. Nunq̄d habetis legē

ciuilem.ff.q quisq iuris in alterum statu erit eodē iure ipse vti dz: et est tam in rubro: q in nigro. Ad hoc ē decretalis ex de cōstitutionib' in antiqs.c.Cū ois.vbi idem dz.et allegatur illud dictū. Patere leges quā ipse tuleris. Vultis q dicā vobis oēs terminos quos tenebitis deo ipe tales tenebit vobis. Vadatis ad curiam parlamēti aut castelleti.dicit consiliarius aut pcurator.dñi ppono vobis talem q pmisit tale crimē: et ipe cōmisit simile aut maius. Nunqd si casus su' manifestet iudicabit ipe sicut et alijs.Eccl. xxx.Miserere aie tue placens deo et cōgrega cor tuū in sanctitate. Vultis dñi mei q de' faciat vobis miam: oz q habeatis pietatē de vobisipsis.dimittatis pctā.tu miser leno quādo decipis vnā mulierem capis camerā in iferno: et sic de alijs. Recurrite igit ad passionē dñi: et ipe miserebit vri: et sic ascendetis ad nomen gratie. Juxta verba thematis preas. Ascende ad me i montem et esto ibi.

¶ In isto sermone erūt due partes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scda virtuose ascēsionis demōstratiua.
¶ Euangeliū duo cōtinet.
Primū saluatoris benignā condescentiam ibi.ante sex dies.
Scdm pditoris malignā indignationē ibi. quare hoc vnguētum et c.

¶ Postq xps lazarū resuscitauit iudei tenuerunt psiliū ad occidēdū eū. Ipse fugit a hirl'm vsq ad effren transiordanē iuxta desertum. et in illo tpe fiebat pascha. Hic dicit leo. Attēde q vetus et nouū sit festū pascha le. Pascha dz transitus dñi: q filij israel trāsierunt ab egypto: et a deserto in terrā pmissionis. In recogitatione beneficij ipsi faciebant festū in tali die sicut die iouis sancta. Jesus ergo ante sex dies pasche venit in bethaniā qd est ad vnā leucā de hirl'm: et ibi fecit cenā cum maria martha et lazaro quē a morte suscitauerat. Turba aūt illuc venit: nō propter iesū tm: sed vt lazarū viderent. Hic dicit Augu. Ne putaret fantasma eē de resurrectione lazari: comedebat: bibebat: sedebat et loqbat. Sed qd loqbatur: penas inferni referebat. An loqbatur de filibus fatuitatibus sicut vos loquimini quando estis i prādijs vestris: nunqd loqmini vos mulieres de amatoribus vris qn estis in festo sancti pāsardi. Et vos truffatores: nunqd dicitis hoc de tali domicella et hoc et hoc. dic vt scis. Nō sic certe loqbatur in mēsa lazarus. Tūc maria accepit librā vnguēti: et posuit sup caput recumbentis. Mar. xiiij. Quando erat i domo symonis portabat alabastrū vnguenti nardi pistici. Judas vero non valens ferre h. erat eni fur et loculos habebat: incepit stridere dentibus non volēs abscōdere suā pditionē dixit. vt quid perditio hec. potuit enim istud venūdari multo et dari pauperib'. isti sex dies de quibus loqtur euangeliū spūalr sic sūt accipiendi.

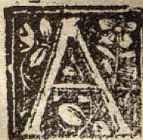
Prim' ē peccati cognitio.
Scds cogniti detestatio.
Terti' detestati cessatio.
Quartus cessati euitatio.
Qntus euitati cōfessio.
Sextus cōfessi satisfactio.

¶ De pmo dicit Jsa. lx. Leua oculos tuos et vide: oēs isti cōgregati sūt venerunt tibi. De secūdo Hiere. ij. Scito q malum et amarum est te dereliquisse deū tuum. De tertio Joh. viij. Vade et amplius noli peccare. De quarto i. Thessa. v. Ab oi specie mala abstinete vos. De quito Lu. xvij. Jte ostendite vos sacerdotibus. De sexto ps. Sacrificabo tibi hostiā laudis. Leuate corda o peccatores: si xps veniret ad vos: nunqd daretis ei prandiū: nūquid pararetis ei prandiū per sex dies. āte: Recordamini eoz q facta sunt i prādio. Lazarus nunq risit postq a mortuis surrerit. Si ergo dimisistis luxurias vestras et peccata vra q deducūt vos ad infernū: studete ad pedes dñi nostri iesu xpi lachrymabilit vros peccatoz remissionē postulare: et sic ascēdetis ad montē grē. Juxta verba thematis pre. Ascende ad me et c.

¶ Quantū ad secundā partē. Vultis intrare terram pmissionis siue ascēdere ad mōtē dñi: opz restituere ablata. Diximus de aduocatis et iusticiarijs quō debēt restituere: et de his qui fuerunt cā peccādi. nūc oz videre de fraude et dolo. ps. di. Tota die iniusticiā cogitauit ligua tua sic noua cula acuta fecisti dolum. bea. tho. ij. ij. q. lv. et Alerā. de hallis i iij. parte summe ponit dřiam int fraudē et dolum. Et dicit q fraus est in opere. dol' vero in verbo: lz fraus et dolus aliquādo p eodem capiantur. Fraus aūt est filia astutie.

per fraudē em̄ fit executio viarū nō rectarū: sed simulatarū p facta deceptoria: et hoc inq̄ tū cōcernūt res exteriores. Hētis exēplū do mini Actu.v. de anania et saphyra qui fau dauerūt de pcio agri. Nunqd dn̄i mercatores aliqn̄ datis vinū acetosū p vino dulci: nūqd aquā pro vino? Quotiēs em̄ i substātia q̄titate vel q̄litate vel debiti solutione fit fraus: op3 restituere. Contra istos loqtur Jsa.i. Argentū tuū vsu3 ē i scoriā. vinū tuū mixtu3 ē aqua. pricipes tui infideles.s. in regimie populi: socij furū.s. pp cōicationē furti et defensionē furis. oēs diligūt munera.s. pp auariciam: sequūtur retributiōes.s. puertētes iusticiā. pupillo nō iudicāt.s. dando p eo siniaз in cā iusta. cā vidue nō ingredit ad eos: qr n̄ vidēt inde cōsurgere lucrū tpale. Propt hoc ait dn̄s exercituū fortis israel.s. ad puniendū. Heu ego cōsolabor sup hostib9 meis et vindicabor de inimicis meis. Dolus vero fit in verbis: per q̄ aliqs hō figit aliqd alteri p aliqua signa fallacia ad decipiendū eū. l3 dol9 aliqn̄ fit i factis. Et sic o pctōres oīs fraus et dolus ē reparand9. Vos dn̄i burgenses facitis dolū in matrimonijs: nunqd datis aliqn̄ ancillas vr̄as corruptas alicui vt castas? Dico q tales tenent ad restitutionē. Fraus āt pōt cōtingere tripl'r. vnomō i substātia. aliomō in q̄titate. aliomō i q̄litate. aliomō i solutionis tarditate. Exēplū de pmo Jsaye.i. Argētū tuū et c. Et tales sm leges puniunt pena falsariorū: vt ex̄ de crimine falsi ad audientiā. vbi dr̄ q clericus falsans principis sigillū deponit et ei carecter imp̄mit: et i exiliū mittit. De scdo Deuter.xxv. Nō habebis in scl'o diuersa pōdera: maius et min9. Et Leuiti.xix. Statera iusta et eq̄ sint pōdera. De tertio Jsa.v. Ve qui dicitis bonū malum: et malū bonū. Dn̄i qui hētis equos ad vendendū nunqd egrū p sano: o3 restituere vel dānari. Si igr̄ tpe pterito male fecistis ad dn̄3 revertimini vt ascendere valeatis ad mōtē grē.

¶ Dn̄ica in ramis palmarū. Ser.lvi.

Scende ad me in mōtem: et esto ibi. Venerūt filij israel i helym vbi erāt duodeci fontes et lxx. palme. Exo.xv. ¶ Dn̄i et aīe devote q̄ venistis ad audiēdū aliqd: vt inde possitis fieri meliores p hoc qd hodie factū ē i hirl'm intelligit misteriū nr̄e redēptiōis. Jdō p introductiōe cepi figurā qual'r filij israel venerūt p desertū vsq3 ad fontes. Et ibi notat q̄liter d3 recipere xp̄m. p fūdamēto tn̄ capio illā doctrinā Ambrosij q̄ recitat in canone.xx.q.v.ca. cauete. Cauete frēs mēdaciū: qr oēs q̄ amāt mendaciū falsi sūt. nō solū in falsis verbis: s3 ēt i simulatis opib9 mēdaciū ē. O pctōres parū est eē i pcessione et portare ramos et palmas: nisi cognoscatis quid repn̄tant. Hoc di. Ambr. Portare solu3 ramū nō hn̄do aliū mēdaciū ē. Audite nūc hystoriā q̄ hr̄ in Exodo. Filij israel venerunt in helym et c. Ille ppl's erat dignior et nobilior totius terre.

Prio: qr nutriti diuina puisione.

Scdo: qr ditati regni pmissiōe.

Tertio: qr dotati legislatione.

¶ Et si vos xp̄iani estis boni et tenetis pmissum estis eis multo digniores. loco circūcisionis vos hētis baptismū. loco oblatiōnu3 legis hētis veritatē. Jlle ppl's in deserto nutriebat māna et aq̄. vos hētis corp9 et sanguinē dn̄i nr̄i ihu xp̄i. Scdo illi pplo pmittebatur terra pmissiōis. Dn̄i et aīe devote videte dignitatē vr̄am: nos sum9 filij israel spūal'r ideo sicut filij israel venert i hierl'm: ita nos debemus venire. Helym aūt duob9 mōis interptat. vnomō idē ē q fortis. aliomō inde ficiēs. ista pcessio hodierna repn̄tat illō mysteriū qd fuit i hirl'm sūt mille q̄dringētinonaginta octo anni: et filij isrl' venerūt in helym qui.s. ē fortis i diuitate: et ver9 filius dei infirm9 in hūanitate. De prio Jo.i. Oia p ipm facta sūt. De scdo ps. Paup sū ego et i laboribus a iuuētute mea. nos sum9 spūal'r filij israel ad recipiēdū corp9 xp̄i. S3 quereret aliquis quō debem9 nos ppare. Amos doc3 qn̄ dicit.iiij.c. prepa te i occursū dei tui. Jsti filij israel hodie occurrētes xp̄o fecerūt q̄ttuor. pmo posuerūt an̄ eū ramos palme et oliue. secūdo expoliauerūt vestes suas. tertio extēderunt in via. q̄rto pueri cātauerūt. Bn̄dict9 q̄ venit in noie dn̄i. Prio debem9 portare palmā in signū victorie. oliua ē mia. Cātus ē cognitio dei et signū redēptiōis nr̄e. Op3 ēt extēdere tunicā et expoliare. vn̄ Pau. Col.iij.c. Expoliātes veterē hoie3 cū actib9 suis: hoc ē deponere tunicā luxurie: vanitatis: voluptatis: et malas pōpas: male et iniuste acq̄sita

restituere ⁊ venire i helym ⁊ videre xp̄z flētē
et dicere ei.dñe si fuissem hodie hieroso.que
fluissem tibi miam.nūc aūt q̄ro a te p meri⸗
tū tue sacratissime passionis et p intercessi⸗
onē tue dignissime mr̄is di. Aue.
¶ Ascēde ad me in mōtem ⁊c. More solito
mouet̃ qō theologal' a magr̄o nr̄o Johāne d̄
bacone i.iij.sen.in pricipio. Utꝝ p scripturas
veteris testamēti possit sufficiēter pbari in
carnatio filij dei: Dicit ille doctor ꝙ sac̄ scri
ptura veteris testamēti q̄nq3 vniuersal'r p̄di
xit de xp̄o. Primo tp̄s veniendi.scd̄o modū ve⸗
niendi.tertio locū natiuitatis . q̄rto modu3
cōuersandi.q̄nto finē moriēdi. ⁊ cū ista qui⸗
q3 reperiant̃ i xp̄o ē ip̄e messias pmissus in
lege. De p̄mo Baruth.iij. Post hec i terris vi
sus ē. Et daniel'.ix. Post ebdomadas.lxxij.oc
cidet̃ xp̄s. De scd̄o Zach.ix. Ipse paup et a⸗
scendēs sup asinā ⁊c. De tertio Miche.v. tu
bethleē terra iuda nequaq3 minima es i p̄n
cipibus iuda. De q̄rto Zach.ix. Ecce rex tu⁹
venit ⁊c. De.v. Isa.lv. Tanq3 ouis ad occisio⸗
nē ducet̃. Leuate corda vr̄a. dñica de passiōe
eccl'ia p̄ntabat nobis xp̄m sicut pōtificē:nūc
vero p̄ntat eū nobis tanq̄ militē ad pugnā
dū fortiter. In decreto.xxiij.q.i.fere per totū.
et maxie.c.militare.⁊.q.ij.c.dñs nr̄.⁊.ca. Ju⸗
stū bellū d̄r ꝙ militare nō ē peccatū. vñ bel
lū licitū ē q̄n mouet̃ p defensiōe prop̄e p̄rie
et p recuperatiōe reꝝ ablataꝝ:⁊ ad ppulsā⸗
dum iiurias. Dr̄ ēt instituta d̄ iusticia ⁊ iu⸗
re i pricipio.impatoriā maiestatē nō solū ar
mis decoratā:s̄ ēt legib⁹ o3 eē ornatā. Casus
est patēs. Q̄n aliq̄s facit iiuriā regi aut ma
lū suis subditis:rex h3 arma ad defēdēdum
subditos.sic̄ h3 leges p iusticia faciēda. Cu3
fortis armat⁹ custodit atriū suū i pace sr̄ oia
que possidet. Erat vn⁹ i terra.s.diabol⁹ q̄ oia
subiugauerat sue ptāti ⁊ oia cepat.venit er
go hodie ih̄s in hi'rl'm ad deponēdū illum.
Jo.xij. Nūc iudiciū ē mūdi:nūc priceps hui⁹
mūdi eijciet̃ foras.rex iste erat xp̄s aduersa⸗
ri⁹ diaboli.s̄ qb⁹ armis pugnauit xp̄s: dicit
Pau.in ep'la.hoc sentite i vobis qd̄ ⁊ in iesu
xp̄o. Helas dñi cōsiliarij dñi p̄positi xp̄s hūi
litate ⁊ obediētia sup asinā vicit diabolum.
Hoc sentite ergo i vob̄ qd̄ i iesu xp̄o. hoc rep̄⸗
sentat hodie eccl'ia sctā. Que p̄mo p̄mittit
pcessionē:⁊ p̄nr cātat passionē. Si vl'tis sal
uari induite armaturā xp̄i vt possit̄ resiste⸗
re ⁊ eē de ordinātia xp̄i p hūilitatē ⁊ obedi⸗
entiam:⁊ hoc faciēdo reliquetis vallē mise⸗
rie ⁊ ascēdetis ad montē.gr̄e. Iuxͣ v̄ba the⸗
pre. Ascēde ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due p̄tes.
Pria erit hystorie dñical' declaratiua
Scd̄a ascēsionis sp̄ūalis ōnsiua.
¶ Pria pars cōtinet duo.
Primū pctōꝝ malignā indignatienē:q: iue
nietis asinā ligatā.
Scd̄m saluatoris benignā ɔdescensionem,
soluite ⁊ adducite mihi.

¶ Audiuistis heri ppl'e quō cena fctā vbi e⸗
rat martha et lazarus ⁊ magdalena eū vn⸗
xit:quō iudas murmurabat: tūc vēit turba
multa ⁊ tulit ramos de arborib⁹ et occurrit
obuiā ei. Math.xxi. Cū appropinq̄ret Hie⸗
roso.⁊ venisset bethfage dixit Petro ⁊ philip
po.ite in hierosolymā ⁊ inuenietis asinā al⸗
ligatā ⁊ pullū cū ea:⁊ si q̄s vobis aliq̄d dixe
rit dicite:q: dñs h3 op⁹ his:soluite ⁊ adduci
te mihi.ego dñi mei libēter quererē cur vēit
iesus in hi'rl'm sup asinā. Dñi si estis saluati
nō eritis sine pena.⁊ si estis dānati erit̄ ma
ledicti ⁊ in mala hora nati. Audite lucā rn̄⸗
dentē.xij.cap̄. baptismo hēo baptizari vos
peccatores.q̄ritis aliq̄n ludos stuphas ⁊ lu⸗
panaria ⁊ balnea.xp̄us dic̄ habeo baptismo
baptizari.i.balneo balneari.certe balneum
xp̄i fuit crux ⁊ aq̄ balnei fuit tot⁹ sāguis xp̄i
respersus. Heu duꝝ balneū. Isa.lxiij. Torcu⸗
lar calcaui solus. Sz q̄ratis o pctōres chri⸗
sto cur sic voluit belneari.dicet si placet si vl't
loq̄ ꝙ nunq3 aliq̄ filia taliter cōcupiuit ma
ritū sicut xp̄s aīam. Dñi b̄n̄ficiati vos quā⸗
do habetis collationē b̄n̄ficij: vos desiderat̄
et optatis h̄re possessionē. certe ardēti⁹ xp̄s
cōcupiuit suā passionē p nob̄. Leuate sp̄m.a
die suscitatiōis lazari xp̄s fuit octo dieb⁹: ⁊
nūc tp̄s venit vt h̄ret pietatē de nob̄.voluit
ei adimplere opus snū:hodie mane venit in
hi'rl'm. Bonauē.in vita xp̄i ⁊ landulphus po
nunt cōtēplatiōes dicēdo ꝙ virgo maria ⁊
Magdalena sciebāt cōsiliū. Joh.xi. Quere⸗
bant te lapidare ⁊ iterū vadis illuc.dic̄ xp̄s
illis.vadamus facere volūtate3 patris. Ideo
misit petrū ⁊ philippū ad querendū asinu3
et posuerūt vestimēta sua ⁊ sedit super eu3.
fuistis in hi'rl'm: a mōte em̄ oliueti potest es
se quarta p̄s vnius leuce vsq3 ad hi'rl'm: tūc

cũ fuerũt hĩc posuerũt xp̃m sup asinã ⁊ vidẽs iesus hirl'm fleuit sup illã dicẽs. hirl'm si cognouisses ⁊ tu fleres. Qñ citas audiuit ihm veniẽtẽ: venerũt obuiã illi pueri ⁊ dicebant osanna fili dauid: bñdict⁹ q̇ venit. i. sobsecro salua nos. Tũc incepit clamore valido. o hierusalẽ si scires si cognouisses. ẜmo trũcat⁹ ẽ lachryme exierũt. ⁊ xp̃s dixit. si cognouisses ⁊ tu ⁊ verbũ defecit ei. cũ recuperauit verbum dixit. circũdabũt te ĩimici tui vallo ⁊ ad terrã ꝓsternẽt te. habes oculos velatos nihil vides. Utinã nõ sic accidat vobis. sic vos diuites facitis bonũ vultũ: ⁊ vos dñi iusticiarij si sciretis q̄ ventura sũt sup vos oĩa corp̄is mẽbra tremerẽt sicut foliũ. Bona. in tractatu d̄ stimulo amoris dicit. fõs aquaꝝ egrediebatur de loco deliciaꝝ q̇d dꝫ egredi d̄ loco spurciciaꝝ: ⁊ ad insinuãdũ paternã bñdictionez nõ tm̃ semel: ẜ pluries d̄plorauit miseriã cecitatis humane ⁊ obstinati cordis. dedit igitur quasi de torrẽte lachrymas. an putas o miserrime pctõꝛ ꝙ xp̃s fleret muros ciuitatis: nõ certe: sed xp̃ianos eo t̄pe q̇ xp̃s igressus est hirl'm ip̃a eodẽ morbo laborabat sic nũc cõitas xp̃ianoꝝ. vobis loquor eccl'iastici quid viget hodie ĩ eccl'a: nunq̇d symonia: nũquid luxuria: nunq̇d ypocrisis: ⁊ certe quod plorãdũ est ĩdeuotio omĩs regnat. Isa. ix. ca. Multiplicasti gẽtẽ nõ magnificasti leticiã. nunq̃ꝫ fuerũt tot sacerdotes quot hodie: nũq̃ꝫ tam exilis deuotio: nũq̃ꝫ tot libri: nũq̃ꝫ tã indocti: nũq̃ꝫ tot religiosi: ⁊ nũq̃ꝫ taꝫ pauci obseruãtes. nũq̇d hec ẽ ciuitas ĩ qua iusticia regnabat tẽpore p̄terito. ⁊ dicebat̃ fons sciẽ fons iusticie: fons oĩs sapiẽtie. certe ꝯsum ẽ nomẽ eius: vt dicat̃ fons ⁊ abissus oĩs pctĩ ⁊ neq̇tie. Cõuertimĩ igit̃. O pctõꝛes quid ẜuatis hodie ĩ ista ciuitate de lege dei: q̇d dices miẜrime pctõꝛ qñ xp̃s tenebit sedẽ in articulo mortꝭ qñ videbis dyabolũ volẽtẽ aĩam tuam rapere: iudicẽ ĩ te iratuꝫ ⁊ ꝯsciaꝫ te accusanteꝫ. sꝫ q̄res q̇d asina ⁊ pull⁹ ẜcãt. Ambro. bñ vtrũq̃ꝫ addidit xp̃us: vt vterq̃ꝫ sex⁹: vtraq̃ꝫ gẽs iudeoꝝ ⁊ gẽtiliũ cõp̄hẽderet̃. asina iudeos significat. pull⁹ ꝟo gentiles. Asina erat assueta ferre onus legis. Pull⁹ ꝟo nũq̃ꝫ nouerat ferre hominẽ: sꝫ hodie vtraq̃ꝫ facta sunt vnũ. si tm̃ moralit̃ volum⁹ ĩtelligere. asina ẽ sensualitas. ⁊ pull⁹ liberũ arbitriũ. De⁹ vult vt ei seruiam⁹. Asin⁹ ligatus q̇d rep̄sentat: certe pctõrẽ ligatũ. Dñi iusticiarij corrigatis maq̄rellas ⁊ scãdala. seruetis p̄cepta dei: faciatis colere festũ passionis dñi nr̃i iesu xp̃i. Si eñi festa ⁊ martyria sctõꝝ ab ecclesia reuerent̃: cur ñ etiã festũ passiõis xp̃i: vos honoratis diẽ martis pinguẽ: ⁊ dies veneris sctã spernit̃. O xp̃iani infidelib⁹ deteriores: nũquid cognoscitꝭ beneficiũ dei: vos peccatores estis asini ligati. Asinus tres hꝫ proprietates.

Primo ẽ aĩal pigrũ.

Scd̃o est aĩal immũdũ.

Tertio ẽ aĩal debile.

¶ De p̄io Prouerb. xx. Propter frigus piger arare noluit: mẽdicabit estate ⁊ nõ dabit̃ ei. De scd̃o Lu. xv. Cupiebat vẽtrẽ implere de siliquis porcoꝝ. De tertio Isa. v. Ue q̇ potentes estis ad bibẽdũ vinũ ⁊ viri fortes ad miscendũ ebrietatẽ. Uos dñi si habeatis aĩas videte asinũ. Asinus hꝫ tres malas cõditiones. Cõiter dicũt regentes discipulis quando sũt duri. tu es vnus magn⁹ asin⁹. duri estꝭ ne vos peccatores sicut asini: Leuate corda et dicatis nunc ĩ corde vr̃o. dñe si fuissem in mõte oliueti q̄siuissem miam a te. ego sũ illa asina ligata multis pctĩs de q̇bus nunq̃ꝫ feci cõfessionẽ: p̄coꝛ soluite asinã. i. aĩaꝫ illuminãdo per grãm ⁊ educite extra pctm̃: vt ascẽdere possimus ad montem grẽ. Iuxta verba thema. p̄assũpti. Ascẽde ad me in ⁊c.

¶ Quãtũ ad secũdã partẽ. O peccatores oꝫ stare in tabernaculo: vt ingrediamur terrã promissionis: opꝫ restituere que habuistis ꝑ dolos et fraudes ⁊ deceptiões sicut dicebamus heri: opꝫ nũc loq̇ de restitutione rerum ablataꝝ per symoniã. Uos dñi oꝫ ꝙ restituatis offensas ⁊ dãna oĩa. videtis istã eccl'iaꝫ difficilius esseꝫ eã leuare ⁊ portare supra dorsum: q̃ꝫ sine restitutiõe lucrari paradisũ. vobis loquoꝛ maq̄rellis ⁊ vobis dñis q̇ habetꝭ seruos ⁊ mittitis eos ad lenociniũ nõ difficilius ẽ portare istam eccl'iam q̃ꝫ restituere dãna. loquoꝛ oĩbus cõditionib⁹ gentiũ: aduocatis: clericis: symoniacis: ⁊ procuratoribus si nõ restituatis filias quas misistis ad loca publica: non est possibile ꝙ sitis saluati: sed eritis cum eis dãnati. oꝫ nunc videre q̇d ẽ symonia. et dicit Ioh. de bacone in. iiij. dist. xv. ꝙ symonia est studiosa volũtas emendi aut vendẽdi sp̃uale aut t̄pale sp̃uali annexum,

audiatis dñi eccl'iastici: religiosi: symonia ē sacrilegiū. q̄ sacrilegiū cōmittit: aliena rapit: oz restituere vel dānari. ꝛ vos dñi burgēses habetis filios bñficiatos. Petr⁹ dicebat. Actuū.viij. Pecunia tua tecū sit in ꝑditōez Est aūt aduertendū ꝙ symonia tripliciter committitur.

Primo causaliter.
Scđo dispositiue.
Tertio effectualiter.

¶Dñi audiatis verbū ꝓ symoniā defraudat alienū qs cāliter qñ eccl'iastica cōparant per supplicationē aut ꝑ p̄ces aut seruitiū inhonestū: ꝛ ita sūt sacramēta q̄ vēdunt: ꝛ qñ sacrificia ꝛ predicatōes vēdunt dic eodē mō. Quid dicitis dñi bñficiati: ꝑmutastis curas vr̄as aut bñficia nunq̇d emistis vnū officiū ea rōne ad ꝑmutādū bñficiū: certe symonia est. nūquid dedistis eq̄s epis ꝛ ꝯcessistis plurimas pecunias ad soluēdū vacātē: vt hēretis p̄ria bñficia vacātia i ep̄atu. certe hoc symoniacū ē. Aliomō ꝯmittit symōia disposi tōe. qñ scʒ cōcurrit aliq̄ pactio. decretū.i.q.i. ca. ordinatōes. ꝛ.i.q.ij.c. Quā pio. ois pactio ꝛ ois ꝯuētio absit. gratis accepistis gratis date. Nolo dicere dñi curati ꝙ nō capiatis offertoria: decimas: ꝛ oblatōes. Sʒ si venit vnus q̄ dicat vobis vxor mea ē mortua volo ꝙ sepeliat i eccl'ia. bñ dicitis vos. q̄d dabitis. certe symonia ē. Dic eodē mō de mortuarijs. extra de symonia. ca. Nō satis de alijs. Laudabiles tñ ꝯsuetudines obseruēt. Volo dicere ꝙ corrigatis vitā vr̄am: restituatis symonias. Et sic ascēdetis ad montē glorie.

¶ Eadem die post prandiū. Ser.lviij.

Scende ad me in mōtē ꝛc. Ipsi vero nō cognouerūt vias meas ꝛc. p̄s.xciiij. Dñi ꝛ anime deuote si fuistis i sermōe matutino debuit vos sermo icitare ad seruiēdū deo ꝛ ad salutem aiaꝝ vr̄aꝝ optādū: q2 redēptor nr̄ volēs oñdere viā ꝛ mediū eūdi ad ꝑadisū itrauit hirl'm in statu regali. ꝛ tenuit tria itinera disticta trib⁹ itinerib⁹ q̄b⁹ Adā peccauit. Pr̄io adā ꝑ supbiā ꝛ elatōez peccauit. Xp̄s se hūiliauit vsq3 ad mortē ꝛ igressus ē hirl'm pedibus nudis. Scđo peccauit Adā ꝑ inobedientiā. xp̄s fact⁹ est obediens vsq3 ad mortē. Tertio ꝑ cōcupiscētiā ꝛ delectatōez. Christ⁹ ꝑ dolorē flens est ingressus.

¶ O pctōres istas tres vias nobis ostēdit xp̄s. igr̄ nō declinetis ad dextrā neq3 ad sinistrā: s̄ publica via q̄ dñs. nō credam⁹ eē p̄ciosiores illi. q̄ram⁹ marie ꝛ alijs sctis quō itrauerūt paradisū. dicēt nobis. Ducendo vitā quā xp̄s nobis oñdit oppositū facim⁹ nos: qđ certe dolēdū ē. ideo p̄s. dicebat. Ipsi vero nō cognouerūt vias meas. Adā ꝓ eūdo ad ifernū cepat iter supbie ꝛ arrogātie ꝛc. Christus ascēdit Hieroso. ꝛ accepit iter hūilitatis De quo Paul'. ad Ephe.v. Imitatores dei estote sicut filij charissimi. ꝓ saluādo nos oz se hūiliare ꝛ obedire ꝛ volūtatē ꝓpriā spnere. Quā viā ducitis vos ad ꝑadisū. Nemo ē tā fatu⁹ si vellet ire alicubi ꝛ ignoraret viā si haberet ducē q̄ nō seq̄ret eū. vos habetis ducē xp̄z: ideo seq̄mi eū q̄ pctm̄ nō fecit. Ante xp̄i aduētū erat ignota via: s̄ xp̄s ostēdit nobis illā. Caueam⁹ ne sim⁹ de illis de q̄b⁹ loquit Paulus ad philip.iij. Multi sūt q̊s sepe dicebā vob: nūc aūt ꝛ flēs dico ꝛc. Heu prothdolor multi capiunt viā ꝯtrariā q̄bus iuraui i ira mea. Heu pctōres q̄d erit de vobis post mortez. Hiere.ix. Quis dabit capiti meo aquā ꝛ oculis meis fontē lachrymarū ꝛ plorabo die ac nocte iterfectos popl'i mei. Christ⁹ fleuit sup hirl'm. s̄ credo si veniret ad portā ciuitatis igrederet vicū p̄ncipaliorez ꝛ trāsiret ꝑ vicū maiorē occasionē haberet flēdi q̄3 vnq̄3 habuerit. sicut ergo flet sup ciuitatē hirl'm: ꝛ dicit ꝙ erit circūdata inimicis: ita aīa qñ egrediet d̄ corpe erit circūuallata dyabolis. nunq̄ fuit villa in maiori periculo q̄3 aīa qñ egrediet de corpe humano.

¶Leuate corda dicatis dñe domicelle. Hodie sūt mille quadringētinonagitaocto āni ꝙ fleuit sup hirl'm. q̄rite ergo nūc miaz. de⁹ em̄ ē ita bon⁹ sicut vnq̄3 fuit. Ideo dicit Bernar. Isti sūt dies q̊s obseruare debetis. tanta ē vis p̄ñtiū dieꝝ vt corda saxea ꝛ ferrea emoliri deberēt. O pctōres indurati si filius dei plorauit sup destructionē pctōꝝ seq̄mi viā ei⁹: hūiliem⁹: obediam⁹: p̄niam faciam⁹: ꝛ p̄cemur vt faciat nobis miam ꝙ nō dānemur: s̄ ducat nos in montē gratie meritis sue dignissime m̄ris dicēdo. Aue.

¶Ascende ad me in mōtē ꝛc. More solito

mouet̄ q̄stio a theologis:fundata sup̱ euā⸗
gelio p̄ntis diei vbi dr̄ ꝙ ppl̄s īcepit clama
re.Osanna filio dauid terminata a Scoto
dist.xvi.iiij.Utrū expulsio culpe ⁊ īfusio gr̄e
sint vna simplex mutatio.dicit Scotꝰ ꝙ cū
possibile sit expulsionē culpe eē sine īfusiōe
gr̄e nō ē vna mutatio: lȝ īfusio sit mutatio
realis.expulsiovero culpe nō dȝ dici mutatō
realis.¶Leuate corda vr̄a q̄d dicit̄:timetis
dānari.hodie ē ramispalmaꝝ dies.estis hic
dn̄i mei.xp̄s venit flēs in hirl̄m tāq̄ȝ rex ad
preliādū.Dixi hodie mane p̱ legē ciuileȝ: ꝙ
rex dȝ habere arma bellica ad defendenduȝ
subditos.sed q̄ro ꝯ si rex poneret le siege galli
ce in q̄dā ciuitate:⁊ vellet facere lassault:et
ibi eēt vnꝰ capitaneꝰ q̄ deberet ducere lauā
garde:ille capitaneꝰ q̄n̄ dȝ intrare ciuitateȝ
vertit̄ tergū ⁊ cū oībꝰ subditis trahit fugaȝ
⁊ vadit ad inimicos.vos dn̄i de parlamēto
si veniret ad manꝰ vr̄as q̄d faceretis de eo.
Habetis ca.īfames.vi.q.i.īfames dicuntur
illi quos leges ciuiles notāt ip̄o fc̄tō ꝺ infa
mia.⁊lex ciuil' ad legē iuliā maiestatis.l.iij.
dr̄.dȝ plecti morte.nūq̄d lex dicit ꝙ dn̄t pil⸗
lorisari.q̄s stabit aduersus op̱ātes īiq̄tateȝ.
rex venit hodie in mōtē syō ad p̄liādū cōtra
dyabolū armis q̄bꝰ diximꝰ hodie mane:sed
nos dimittimꝰ eū ⁊ vertimꝰ dorsū.nūq̄ȝ ca⸗
pitaneꝰ fecit maiorē iniuriā regi q̄ȝ nos fa⸗
cimꝰ xp̄o.ideo si ille dānet̄ ⁊ nos cū bona cā
damnabimur.O pc̄tōres infames dissoluti
preliamini ꝯtra vanitates huiꝰ mūdi.estis
hic vsurarij tabernarij:⁊vos q̄ vēditis iusti⸗
ciā:⁊ vos eccl'astici q̄ defēditis meretrices et
macq̄rellas.vos q̄ ducitꝭ mulieres ī mr̄imo⸗
nio de nocte sine solēnitate eccl'ie.Nūq̄ȝ illa
sn̄ia fuit durior ꝯtra illū capitaneū q̄ȝ illa q̄
erit ꝯtravos vt sitis dānati cū oībꝰ diabolis.
emēdate ergo vitā vr̄aȝ ⁊ seq̄mi xp̄m.Juxta
verba thematis preassumpti. Ascende ⁊c.
¶In isto sermone erūt due p̱tes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascēsionis demōstratiua.
Prima continet duo.
Prīo pc̄tōris miseriā:cū dr̄ iuenietꝭ asinam.
Scd̄o creatoris cōdecentiā benignā.solui⸗
te ⁊ adducite mihi.
¶O pc̄tōres credite mihi nunq̄ȝ spōsa tm̄
appetijt eē cū marito: q̄ȝtū xp̄s volebat ire
ad mortē ad redimēdū genꝰ humanū:⁊ ve⸗
nit in hirl̄m.⁊ cū fuit in bethfage dixit Pe⸗
tro ⁊ Philippo.adducite mihi asinā⁊ pullū
⁊ erat ibi totꝰ ppl̄s iudeoꝝ q̄ prestolabat̄ in
gressuȝ⁊ adduxerūt ei⁊ dixit.ponite me sup̱
asinā:⁊ nō habebat sellā nec aliq̄d supra q̄d
sederet:⁊ apl'i posuert̄ sibi vestimēta.vbi no
tare debetꝭ ꝙ discipuli xp̄i habebāt plurave
stimēta.cū aūt igrederet̄ hirl̄m dixit.egredi
mini filie syō⁊videte regē Salomonē cū co
rona qua coronauit eū mater sua. Cāti.iij.
Bona.sic exponit.O aīa deuota ⁊c.⁊ videte
regē Salomonē⁊c.Alij aūt cedebāt ramos
de arboribꝰ.Alij prosternebāt ramos in via.
Alij clamabāt osanna filio dauid bn̄dictꝰ q̄
venit in noīe dn̄i.Amorosus vero iesus iter
tot ⁊ tāta gaudia icepit flere⁊ dicere.hirl̄m
hirl̄m si cognouisses ⁊ tu.dices semel beate
steriles q̄ nō genuerūt ⁊ vbera q̄ nō lactaue
rūt.Lu.xxiij.dicit Bern̄. ꝙ xp̄s iter gaudia
miscuit fletū ad oñdēdū ꝙ gaudia huiꝰ mū
di sūt breuia ⁊ plena doloribꝰ.q̄ ei dixerunt
osanna filio Dauid die veneris dicēt. tolle
tolle crucifige eū.O q̄ȝ dissimilē cātū.hodie
rex es tu:⁊ die veneris nō habemꝰ regē nisi
cesarē.hodie vestimēta sua ponūt an̄ eū:die
veneris ꝺponēt sibi vestimēta.creditꝭ pc̄tōres
ꝙ virgo maria q̄ erat p̄ns ⁊ discipuli viden
tes eū flere nō fleuerūt.certe sic.xp̄s ad sen
sum litteralē flebat synagoge ⁊ tēpli destru
ctionē.Ad sensuȝ vero moralē flebat aīe rō⸗
nalis dānatōeȝ.vos igr̄ o pc̄tōres q̄ nō vultꝭ
danari soluite asinā.i.pc̄tm̄.nullū em̄ ē aīal
magis brutū q̄ȝ pc̄tōr iueteratus in pc̄tis.
Soluite igr̄ asinā ⁊ ducatis ad xp̄ȝ.Petrꝰ ⁊
Philippus soluerūt asinā.Petrꝰ portat cla
ues:⁊ Philippꝰ īterpretat̄ os ap̱tuȝ.Jsa.lij.
Solue vincula colli tui captiua filia syon.
opȝ soluere p̱ cōfessionē:vos mulieres dicitꝭ
ꝙ estis expedite:vtinā bn̄. oȝ ꝙ hēatꝭ petrū
i.timorē dei:⁊ Philippū.i.amorē.opȝ ꝙ di⸗
mittatꝭ idumēta ⁊ portetꝭ palmas ⁊ ramos
in manibꝰ vr̄is:⁊ clametis osanna filio Da
uid.ad Ephe.iiij.Renouami spū mētis vr̄e⁊
induite nouū hoiem.p̄s.Justꝰ ⁊ palma flo⸗
rebit in domo dn̄i.si ergo pc̄tōr vis saluari
opȝ deponere vestē preterite vite meretricia:
luxurias:blasphemias:sup̱bias:⁊ detractio
nes:⁊ sicut palma nō p̱dit viriditatē:ita nō
oȝ desistere resistere diabolo. ponite igr̄ vos
in bono statu ⁊ seruite deo: vt possitꝭ ascēde

re ⁊c. Iuxta verba the.preassū. Ascende ⁊c.
¶ Quantū ad scdaꝫ partē. Oportꝫ transire i de
sertū ⁊ stare i qnto tabernaculo. vos dñi bur
gēses q̇ habetis familiaritatē cū ep̄is ⁊ ab
batibꝰ nūquid cōceditis aliqñ eis pannos
vestes pecunias: ⁊ datis eis equos: vt ipsi ꝓ
uideant de bñficijs filijs vr̄is. vos ꝓuidetis
eis de dānatōe. O ifelix cura ⁊ infelicissimū
beneficiū. vos estis oēs symoniaci .dixi ho
die mane ꝙ symonia tribꝰ modis ꝯmittit.
causalit dispositiue ⁊ effectualiter. dixi ma
ne de duobꝰ primis modis. Restat nūc d̄ re
siduo. dicatis mihi dñe domicelle ⁊ burgeñ.
vndevenit illa tunica: illa cathena: ⁊ illa ba
ga quā portatis: nūquid dñs prior: dñs ab
bas dñs ep̄s: qui habēt bonas bursas dede
rūt vobis: certe credo ꝙ sic. libēter enī dant
meretricibꝰ. O infelicissimos viros. ipi ibūt
ad oēs diabolos nisi priꝰ correxerint vitam
suaꝫ. Dñi canoniste videatis cap. cū iam du
dū. extra de prebēdis. ⁊ titulū totū de iure
patronatꝰ. ⁊ capitulū fraternitatē. extra de
donatōibus. Nunqd illa intētio fuit fundā
tiū vr̄a bñficia vt daretis ⁊ exponeretis tali
bus vsibꝰ: Et vos dñi mendicantes: q̇ datis
missas ⁊ elemosynas meretricibꝰ: certe di
co ꝙ nō: qꝛ in illis iuribꝰ d̄r ꝙ viri eccl'iastici
nō sūt rerū ecclesiasticaꝝ dñi: sed admistra
tores tantū. sed queretis. pater est vnus ab
bas qui habet vnū filiuꝫ ipse dedit sibi aliq̄
iocalia: domos possessiōes: ⁊ agros. vtrū cō
misit sacrilegiū: certe dico ꝙ sic. De bonis ei
ecclesie: licet prelati possint honeste viuere.
Residuuꝫ tamē debꝫ eē pauperū: qꝛ omnia
ista bona fuerūt data contēplatōe paupeꝝ
et crucifixi. Si igit habes vnde possis viue
re patrimoniū vel aliud: redde ecclesie ⁊ age
penitentiā: vt eas ad montē gratie ⁊ fina
liter habeas vitam eternam quaꝫ nobis cō
cedat ⁊c.

¶ Feria secūda ebdomade sancte,
Sermo.lviij.

Scende ad
me in montē et esto ibi ⁊c.
Corpus meū dedi percuti
entibus ⁊ genas meas vel
lentibus. faciem meā non
auerti ab increpantibꝰ ⁊ cōspuentibꝰ i me.
Isaie.l. Domini si tenuistis doctrinam heri
datā debetis velle placere deo. Audiuistis
ꝙ xp̄us intrauit hierusalē flens in veste re
gali. ⁊ hoc ad ostendendum miseriā in qua
debēt cadere pctōres. Nūc autē ostendit pe
nas suas proprias quas pro pctōribus tu
lit ⁊ dicit. Corpꝰ meū ⁊c. Hic dicit Hiero. ꝙ
qui aspiceret Isaiam bene nō diceret eū ꝓ
phetā solum. ⁊ ꝙ omnia coram oculis vidit
proprijs sicut euāgelista. ⁊ tm̄ fuit quingen
tis annis ante passionem xp̄i. dicit ergo sic
Isa. Dñs deꝰ meꝰ aperuit mihi aurē isinuā
do mihi pro populo passionē, ego aūt nō cō
tradico immo dixi fiat volūtas tua. retrorsū
non abij: immo querētibꝰ me iui obuiā illis
corpus meū dādo ⁊c. O pctōres xp̄s multa
passus est pro nobis: ⁊ sic ingressus est suaꝫ
hereditateꝫ: corpꝰ suū dedit ꝑcutiētibus: ⁊
genas suas vellētibus. Audiuistis a me qñ
ego predicaui de trāsfiguratōe ꝙ xp̄s porta
bat barbaꝫ longaꝫ vsqꝫ ad pectꝰ. dicit ergo.
dedi barbā ad euellendū ⁊ vultū ⁊ totū cor
pus ad ꝑcutiendū: qꝛ a plāta pedis vsqꝫ ad
verticē capitis nō fuit in eo sanitas. Isa.i.
Sed oīs ꝑs fuit afflicta. Ber. caput angeli
cis tremebundū spiritibꝰ densitate spinaꝝ
pungit. Facies pulchra pre filijs hoīm spu
tis ministroꝝ deturpat. oculi lucidiores so
le caligāt in morte. Aures q̄ audiūt angeli
cos cantus audiūt impioꝝ insultus. Os qd̄
docet angelos felle ⁊ aceto potat. Pedes cru
ci clauis affligunt. manus que formauerūt
celos i cruce extēdunt. corpus vulnerat. latꝰ
lācea ꝑforat. qd plura. nō remāsit in eo nisi
lingua: quā ꝓ pctōribꝰ exoraret: ⁊ aiaꝫ patri
cōmendaret. hec ille. Vultus eiꝰ preciosus
more leprosi fuit factꝰ. vnde recte verificat
prophetia isa. dicēt. vidimus eū ⁊ non est a
spectus neqꝫ decor. O pctōres si pensaremꝰ
hec nō duceremus vitā quaꝫ ducimus. volo
dicere ꝙ ex quo ipse tanta passus ē pro no
bis ponamus penā ad cōpatienduꝫ sibi. vt
aūt faciliter id faccere possimꝰ ad virginē re
curramꝰ di. aue. ¶ Ascende ⁊c. Ex ore solito
mouet questio theolo. fundata i euāge. p̄n
tis diei: vbi d̄r ꝙ q̇dā gentiles volebāt vide
re iesum ⁊ terminatur a Bona. in. iij. Vtrū
deus s̄m formā deitatis a nobis videre pos
sit: Videt ꝙ non: qꝛ dictuꝫ est Moysi Exo.
xxxiij. Nno videbit me hō ⁊ viuet, Respon

det Bona. dicit q triplex est visio. quedā est diuinalis: alia est facialis: et tertia est specularis sine enigmatica. De prima habetur .i. Johan.iij. Cū appuerit sil'es ei erim⁹ et videbimus eū sicuti est. alia est specularis et illa est p mediū: et sic hēt rōem pfunditatis obiecti visi. hac visione viderūt angeli deū ante confirmationē: et Adam añ pctm. Tertia est enigmatica qua videm⁹ nūc p fidē existētes in hac vita et p scripturā. qñ ergo queriť vtrū deus possit videri dr q nō de potentia naturali et lege cōi: sꝫ bene d potentia absoluta. sicut Pau. in raptu. Leuate corda retinuistis qd dixi heri. dixi q qñ rex ē i bello et habet capitaneū qui vtit sibi dorsū: talis dꝫ mori. heri xps rex noster ingressus est bellū ad pugnādū contra dyabolū credo q nemo vestrū est qui nō dicat si ego fuissē ibi ego seruiuissem sibi libenter: et ego etiā sibi libēter seruirē. naꝫ bene dicitis: sed nō totū. est ei lex ciuilis. C. q̄ militari pñt .l.iiij. i qua dr quisquis militie ascribiť: dꝫ ei imprimi signū per qd ab alijs distiguať. idē habeť extra. ne clerici vel monachi secularib⁹ nego. se im. ca. i. Vbi dr q nemo militans deo dꝫ se implicare negocijs secularibus. Casus est patens. dñi mei nō meretur dici miles q̄ nō portat statū militie. si vidistis aliqñ milites ipsi portāt loricā aureā et calcaria aurea. si ergo nos volum⁹ eē milites christi: opꝫ q portem⁹ signa militie. Johā.xiij. In hoc cognoscent oēs q discipuli mei estis si dilectōneꝫ hūerit adinuicē. Utinā ita bñ possetꝫ legere i stomacho vro et i pscia vra. sicut videtꝫ faciē in speculo. et tunc videretꝫ si haberetis signa militie xpi. Si igr o pctōres habetis desiderū saluādi laborate ad' hñduꝫ insignia xpi. Volo dicere si alias suuistis mūdo et dyabolo: seruiatis nūc deo. Recurratis ad beataꝫ virginē et sctōs qui orabūt pro vobis vt ascēdatis ad montē grē. Juxta verba thema. preassūpti. Ascende ad me in montē ec.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascensiōis demōstratiua.
Prima ps cōtinet duo.
Primū est culpa inexcusabilis: q: vidit ficulneā non fructū ferentē.
Scd̄m est sñia irremediabilis: et maledixit ficulnee.

¶ O pple nos sum⁹ iā i septimana passiōis die veneris incipiā mane. oꝫ dicere totā hystoriā istꝫ dieb⁹. Seqť ergo Marci.xi. Et cū vespasceret exijt in bethaniā. Venerūt ergo q̄dā gētiles ad philippū dicētes. volum⁹ iesū videre. Venerť ergo sil'ad iesuꝫ. vidētes aūt scribe et pharisei cogitauerūt iterficere lazaruꝫ. O pctōres si hystoria hesterna erat pia dolorosa et plena fletib⁹: hodierna est adhuc magis pia: et crastina die erit magis. Heri cū xps venit in hirl'm: oēs volebāt saluari et vocabāt eū dñm: et eijciebāt vēdētes et ementes de tēplo: sed nemo vocauit eū ad cenaꝫ. Ideo redijt in bethaniā: vt di. Marc⁹.xi. Et erāt cū eo maria mr ei⁹. Mag. et Lazar⁹ ad cenādū. Hodie de mane redijt in hirl'm et vidit vnā ficulneā. habētē folia i magna abūdātia: et dixit discipl'is. ego fameo afferte mihi ficus de ficulnea. Vidēs aūt q nō essent fruct⁹ in ficulnea: s solū folia: maledixit ficulnee: eo q nō habebat nisi folia: et leuauit manū, et dixit. In noie pris mei maledicta sis: et nunq̄ ex te nascanť fruct⁹: et stati ficulnea aruit. ¶ Utinā pctōres ista maledictio nō cadat supra capita nra. nō credatꝫ q xps ita mane vellet iantare. solū ei prādebat hora tertia post prādiū: et solū semel in die comedebat. ¶ Sꝫ ē aduertēdū sm q dicit Nicola⁹ de lyra pphete aliqñ pphetiꝫāt verbis et aliqñ opere. O pe sicut Jeremias q̄ ābulabat ip hirl'm ligatus cathenis vt ōnderꝫ q filij hirl'ꝫ dēbāt duci ligati i babylōiā. Jere. xxvij. Sic xps qñ fuit i hirl'm dixit q hirl'm destrueret: et illi de synagoga solū labijs xpꝫ honorarēt. Qd dixerat Jsaias. xxix. pplus hic labijs me honorat: cor aūt eoꝝ lōge est a me. ¶ O pple q̄d vobis moraliter significat ista arbor maledicta. Vere istud tāgit vos. sicut eñ xps maledicebat arbori nō afferenti fructū: sic etiā pctōri nō agenti pniam.

¶ In ista arbore erant quattuor.
Primo erat plātata in terra hñs folia.
Scd̄o nō habebat fructū.
Tertio aruit.
Quarto in ignē fuit posita.
Sic in pctōre quattuor sunt.
Primo culpa inexcusabilis.
Scd̄o sñia formidabilis.
Tertio pena intolerabilis.
Quarto cōdēnatio irreuocabilis.

¶ De primo Luce.xiij. Arborē fici habebat
q̄dā venit dn̄s q̄rēs fructū ⁊ nō īueniēs di-
xit seruo succide illā. De scd̄o. Luce.iij. Secu
ris iā posita ē ad radicez arboris. De tertio.
Math.vij. Ois arbor q̄ nō facit fructū bo-
nū excidet. De quarto. Mat.xxv. Ite male-
dicti in ignē eternū. ¶ O pctōres si xp̄s vel-
let venire iantatū vobiscū sicut venit ad do
mū zachei vel bti Mathei q̄ parauit sibi bo
nū prādiū q̄d pareq̄ sibi. Certe nō q̄rit a vo-
bis nisi duas fic⁹: scz bonā volūtatē: ⁊ bonā
oꝑationē. fic⁹ ē fruct⁹ dulcis. nūq̄ȝ fruct⁹ fu
it tā dulcis sicut bona verba in ore nr̄o. Filie
virginitas ē bona fic⁹. Et vos vxorati casti
tas matrimonialis ē bona ficus. Boni reli
giosi ⁊ honesti ecclastici q̄ nō ducūt malā vi
tā nec scādalosaȝ faciūt optimas fic⁹. Audi
te me hō est antropos. i. arbor euersa Nos si
milamur arborib⁹. q2 sicut ī arbore sūt q̄ttu
or: vt dicimus: ita in nobis sunt quattuor.
Primo culpa inexcusabilis. de quo dr̄ Luc.
xiij. ꝙ quidā erat q̄ habebat ficū ī orto suo. ⁊
venit prima scd̄a tertia vicib⁹ ⁊ nō fecit fru
ctū ⁊ voluit eā scidere ⁊ ponere in ignē. Or-
tholan⁹ vero posuit se genib⁹ flexis dicens.
Nō faciatis dn̄e ego disponā arborē istā ⁊ af
feret fructū anno futuro. Nunq̄d vos dn̄i vi
distis: bellū de mōte hērici. nūq̄d scd̄o habui
stis pestes: bella: nūquid isto āno habuistis
istas tres ꝑsecutōes: scz sterilitatē vineaꝝ:
defalcationē monetaꝝ ⁊ absentiā reg̃. Re-
stat q̄rtū dānū. Et securis posita ē ad radi-
cē arboris. Caueat̄ ne mittamini ī ignē eter-
nū. Uos domicelle vadat̄ ad cimiteriū ⁊ vi
deatis ista ossa arida q̄ sūt ibi ⁊ dicat̄ ī aia-
bus vr̄is tales erim⁹ post paucos dies. Seq̄
tur ī hystoria euāgelij ꝙ scribe ⁊ pharisei vo
luerēt occidere lazaꝝ: q2 oīa turba seq̄bat̄ eū
⁊ venerēt gētiles ad synagogā ⁊ ceperūt phi
lippū dicētes. Dic nobis q̄s ē xp̄s. ⁊ Philip
pus n̄ audiebat dicere. s̄ dixit Andree. Tūc
dixerūt. Dn̄e hec turba q̄rit te videre: ⁊ dixit
iesus tanq̄ȝ ad nuptias venerūt. Nūc iudici
uȝ ē mūdi. Nūc prīceps mūdi hui⁹ eijciet̄ fo
ras. Et eleuatis oculis dixit xp̄s. pr̄ clarifi-
ca me. venit vox de celo tanq̄ȝ tonitruū di-
cēs. Clarificaui ⁊ iteꝝ clarificabo. Aliq̄ di-
cebāt tonitruū factū ē. Alij dicebāt angel⁹
locut⁹ ē ei. Dixit eis. ꝓp vos facta ē vox. Dn̄i
si fuisseq̄ nunq̄d voluisseq̄ videre xp̄m: nūq̄d

dixissetis discipul̄ dn̄i mei ondite nobis xp̄z
Uolo suadere vt deū opteq̄ videre. Joh.xvij.
Hec est vita eterna vt cognoscāt te veꝝ deū
⁊ quē misisti iesuȝ xp̄m. Ipse aūt ē vidēdus
in triplici consideratione a nobis.
Primo in sublimitate sua vt gloriosus.
Scd̄o in nostra fragilitate vt benignus.
Tertio in sua seueritate vt iudex iustus.
Optem⁹ ergo euȝ videre retrahendo nos a
pctis ⁊ a valle miserie vt ascēdere possimus
ad montē gr̄e. Juxta thema. Ascēde ad ⁊c.
¶ Quātū ad scd̄aȝ partē. Si vult̄ ascēdere
ad mōtē gr̄e opȝ restituere alienū: ⁊ gn̄alit̄
oīa q̄ iniuste detinetis: siue ꝑ furtū: siue ꝑ sy
moniā vel sacrilegiū: ⁊ sic de alijs. ⁊ etiā res
acq̄sitas ꝑ ludū. Uos dn̄i burgēses ludit̄ ne
aliq̄n cū religiosis: aliq̄n cū eccliasticis: q̄ n̄
habēt ꝓpriū. Sȝ dicetis pr̄ nos lusim⁹ aliq̄n
ad spintera ⁊ ad turonos: ⁊ sic de alijs. Sed
iurat̄ ne aliq̄n: ⁊ ꝑiuratis: si sic peccat̄ mor-
taliter. ¶ Est aūt aduertēdū ꝙ [vt dicūt do-
ctores theologi] negocia sūt ī duplici diffe-
rētia: de q̄b⁹ ē ꝓ nūc loq̄ndū. Quedā sunt q̄
vix sine pctō possūt exerceri aut mortali vel
saltē veniali. De pe. di. v. ca. negociū. Uadit̄
ad choreas domicelle: Hierony. ei dicit. Nō
credo viro nec mulieri asserēti euasisse pec-
catū q̄ talib⁹ pctis se miscuit. ⁊ tū vos domi
celle ducitis filias vr̄as. Nūquid ibi ponit̄
pes sup pedeȝ: stringunt̄ manus: fiūt oscu-
la ⁊ respect⁹ īpudici. Et vos filie nūq̄d estis
irate q̄n vna magis diligit̄ q̄ȝ vos vel lauda
tur. Ducatis ergo eas ad choreas ⁊ ego vos
⁊ filias vr̄as inuito ad dānationē eternaȝ.
Alia sūt negocia q̄ sine pctō mortali vix ex-
pediri p̄nt. ⁊ vocat̄ bona negociatio. De qua
Paul⁹ loq̄ns ad p̄latos dicit. ij. Thio. ij. Ne-
mo militās deo īplicat se negocijs seculari-
rib⁹: q2 vix in talib⁹ venditōnib⁹ desūt pctā
lxxxviij. dist. ca. eijciētes. Et sūt verba Criso-
stomi dicētis. ꝙ null⁹ xp̄ian⁹ dȝ eē merca-
tor: q2 mercator nūq̄ȝ pōt deo placere. Ad
idē ē lex ciuilis. ff. de emptōe ⁊ vēditiōe. l. i.
vbi dr̄. Difficile ē ꝙ īter emētes ⁊ vēdētes n̄
īteruenīat pctm̄. Sed dicetis pr̄ q̄d ē nego
ciari. Dico ꝙ ē emere ⁊ vendere ꝓ vtilitate
reipublice. Inde ē ꝙ de re mala nō pot esse
emptio ⁊ vēditio: q2 nō pōt eē aliq̄d bonū rei
publice. Uos mulieres habetis libros amo-
ris: q̄ loquūt̄ de secretis mulierū. ponat̄ in

igne: nisi posueritis nō debetis aliter absolui. Nō em̄ sufficit vobis mala ꝑpetrare sed adhuc q̄ritis occasionē explēde libidinis ꝛ ꝓuocationes ad malū. Idē dico de illis qui vendūt cartas: taxillos. ꝛ similiter de illis q̄ male vtūt. ¶ Est aūt aduertēdū ꝭm beatū Tho. ij. ij. q. lxxvij. ar. iiij. ꝙ mercātia est vtilis propter sex.
Primo ratione ꝑsone.
Scd̄o ratione loci.
Tertio ratione tēporis.
Quarto ratione finis.
Quinto ratione materie.
Sexto rōne deceptōis.
¶ De primo extra ne clerici vel monachi tā in rubro q̄ nigro ꝓhibetur ne clerici se immisceant talib⁹ negocijs. nō defendit̄ tñ eis q̄n possint adiscere aliqua officia honesta in q̄bus aliq̄d lucretur. Sed caueāt initm̄ se occupent ꝙ pretermittāt officiū diuinū. Sȝ q̄d de illis qui faciūt tabernā: Et vos dn̄i q̄ tenetis domos v̄ras apertas dieb⁹ dn̄icis ꝛ vēditis sicut alijs diebus. Uos colitis festum sancti pansardi qui est dies diaboli. Mercantie sunt etiā illicite rōne loci: vt in templo. Et ibi iuratis, ꝛ piuratis dicēdo ego tātuȝ refutaui: ꝛ sic de similibus modis faciēdi: ꝛ est pctm̄ si excedat in latitudine valoris. ¶ Sed dicat̄ nobis pater quō iuste possumus vēdere mercātias n̄ras: Scotus in iiij. di. xxv. dicit: ꝙ vendēs debet vendere iuste quadruplici cōditōne seruata. Primo ꝙ vterq̄ cognoscāt mercantiā. Ideo scribit̄ extra de emptōe ꝛ vēditiōe ca. placuit ꝙ hospites nō debēt cari⁹ vēdere trāseūtibus q̄ presentib⁹. Scd̄o requirit̄ libertas. vbi dicit Thomas. ij. ij. ꝙ vbi aliq̄s scit ꝙ ipe īdiget ꝛ nō inuenit alibi ꝙ nō possuȝ ei ampli⁹ vendere: alioq̄n teneor ad restitutionē. Tertio opȝ ꝙ sit prudētia: id est ꝙ nō fiat subito vt sūt aliq̄ mercatores habētes verba adulatoria sicut aduocati et alij qui poliūt pannos suos ꝛ alias mercātias: talit̄ ꝙ videt̄ eē melior q̄ sit: q: nihil valȝ. Ideo mercator q̄n vēdere vult dȝ dicere emēti ꝙ ipe respiciat bn̄ mercātiaȝ: ꝙ nō festinet. Quarto oȝ ꝙ sit facultas vt veditōeȝ ꝛ emptionē cōcomitet̄ q̄dā liberalis cōmutatio. Opȝ em̄ ꝙ ille q̄ vēdit sit liber: ꝛ ꝙ velit tm̄ dare illū sicut darȝ si haberet pecuniā paratā. Caueant igr̄ cursores equoꝝ q̄ dicūt capiat̄ audacter: ꝛ vtrāq̄ partē decipiūt. tenent̄ ei ambob⁹ restituere aut dānari. Uidete ossa hic in cymiterio vbi ē illa lingua aduocatoꝝ q̄ ita aū loq̄bantur: vbi aīe illoꝝ vsurarioꝝ qui tātā pecuniaȝ possederūt: Certe videt̄ corpa hic eē oīno cōsumpta ꝛ anīe sunt cū diabolis. Heu igit̄ pctōres cōuertimini ad dn̄m et restituatis ablata vt ascēdere valeatis.

¶ Feria tertia ebdomade sancte. Sermo. lix.

Scende ad me in montē et esto ibi ꝛc. Deponatis oē pōdus ꝛ circūstans nos pctm̄ ꝑ paciētiam: curram⁹ ad ꝓpositū nobis certamē: aspiciētes in auctorē fidei ꝛ cōsummatorē iesum. ad Hebre. xij. ¶ Dn̄i et aīe deuote si retinuistis q̄d dixi heri debetis aīari ad placēduȝ creatori. Dixi ꝙ xp̄s multotiens fuit in piculo mortis: tandē morte crucis voluit mori: ad ostēdenduȝ ꝙ ꝑ figuraȝ crucis in virtutib⁹ q̄ ibi ostēdunt̄ xp̄um sequamur virtuose viuēdo: ꝛ ponam⁹ pecuniā ad acquirēduȝ virtutes ꝛ ad placenduȝ deo. Heri mane audiuistis materiā quā tractauim⁹. Iō iungēdo materiā p̄nteȝ cū illa accepi pro ꝓthemate istud: scȝ deponatis ꝛc. Ubi tria oñduntur.
Prio ꝟtuosa monitio. Curram⁹ ꝑ patiētiā
Scd̄o ꝟtuosa iformatio. aspiciētes i auctorē
Tertio virtuosa cōsummatio. ꝛ consūmatorem iesum.
¶ Ista em̄ septimana hȝ tria noīa.
Primo vocat̄ sancta.
Scd̄o penosa.
Tertio magna.
Prima dicitur sancta. Boni religiosi ꝛ xp̄iani debēt se preparare ꝛ sancte disponere ad placēduȝ deo. lȝ semꝑ debeat sic fieri tñ maxime nunc. Scd̄o vocat̄ penosa: q: in hac septimana xp̄s graues penas ꝛ acerbissimos dolores passus ē. Tertio vocat̄ magna q: nū q̄ xp̄s tā ardua fecit sicut in hac septimana In hac septimana fuit creat⁹ mūdus. xp̄s concept⁹. xp̄s passus. adā fact⁹. adā lapsus. abel interfect⁹. melchisedech obtulit paneȝ ꝛ vinū abrahe. Isaac imolat⁹ ē. Iohānes de

collatus. petrus crucifixus.iacob⁹ occisus.
Et de ista materia sūt versus tales ꝓserti:
qꝛ oīa ista facta sunt in die veneris. Salue
scā dies:q̄ vulnera nr̄a coerces.Angelus ē
missus:ē passus in corꝑe xp̄s.Est adā fact⁹
⁊ eodē tꝑe lapsus.Ob meritū decime cadit
abel fr̄is ab ense. Offert melchisedch ysaac
supponit aris.Est decolat⁹ xp̄i baptista bea
tus.Petr⁹ erect⁹:iacob⁹ sub herode ꝑēptus
Ondit etiā xp̄s in hac septiana ꝙ erat ver⁹
de⁹ ⁊ ver⁹ hō rex celi ⁊ terre.Instituitq̄ʒ ma
iora sacramēta.Si ergo vult̄ saluari sitis d̄
ponētes oē pōdus. Impossibile est ascēde-
re in montē dn̄i:nisi deponam⁹ onera nr̄a.i.
pctā de quib⁹.p̄s.Qm̄ iniquitates mee suꝑ
gresse sunt caput meū ⁊ sicut on⁹ graue gra
uate sūt suꝑ me.Vult̄ ꝙ dicā vobis.capiat̄
vnū pctm̄ mortale ⁊ adducatur vna turris
maior toti⁹ mūdi vel oēs simul.si haberetis
eas suꝑ spatulas vr̄as nō eēt tm̄ onus ī cor
pore q̄ʒtū ē vnū pctm̄ mortale in cōsciētia.
Facit ei cadere aīas vsq̄ʒ ad īfernū.Si vnū
pctm̄ mortale ē tā graue q̇d d̄ īfinit̄: Quid
dicemus ergo de illis q̄ sūt pleni pctis ⁊ nū
q̄ʒ fecerūt bonū:Deponatis ergo onera ista
plāgētes:⁊ accedatis ad propositū vobis cer
tamē faciēdo qd̄ Ecclesiastes.ix.consulit di
cēs.Qd̄cunq̄ʒ pōt manus tua instāter ope-
rare:qꝛ nec opus nec ratio:nec sciētia nec sa
piētia apud inferos quo tu properas. Vos
habetis viā magnā ⁊ longā. festinate ergo
ingredi ciuitatē ne porte claudent̄.tempus
breue est:⁊ lōga est via. Sed quomō prope
rabim⁹ pater:Dimittēdo vitā quā ducitis ⁊
in virtutibus vos excercendo: aspiciētes in
auctorē fidei in redēptorē iesuʒ:qui qn̄ fuit
in cena in domo marthe habuit cenā ⁊ La-
ʒarus erat recūbens: martha ministrans:
magdalena vngēs.Dn̄ica fecit adduci asinā
heri vidit.ficulneā:⁊ vsq̄ʒ adveneris fuit in
labore pro salute nr̄a. aspicite ⁊ videte ⁊ fa-
cite que fecit saluator.Dimittatis pctā:⁊ oc
curratis ad beatam virginem mariam dicē
do sibi.Aue ⁊c.

¶ Ascēde ad me ⁊c. More solito mouetur
q̄stio theologalis a theologis ⁊ terminata
a Bonauētura in apologia cōtra calūniato
reʒ.Utrū virtuosius sit bn̄ agere in religio-
ne ꝙ in seculo.Dicit ꝙ in operatōe virtuosa
pōt eē difficultas propter tria. Primo ꝓpt̄
arduitatem operis.puta difficilius est darē
oīa sua bona propter deuʒ:⁊ pauꝑibus ero-
gare q̄ʒ ea voluptuose cōsumere.Silr̄ diffi-
cilius est seruare castitatē illi, qui vixit ſm
carnē q̄ʒ illi q̄ vixit caste.Alia est difficultas
que prouenit ex iniquitate.sicut de vsurario
cui magis difficile est dare vnū denariū q̄ʒ
liberali vnū albū.Alia est difficultas ꝑ acci
dēs.sicut hic est vn⁹ armiger q̄ nō hʒ arma
⁊ posuit se inter sagittātes:si euadat ictum
vni⁹ nō euadet ictū alteri⁹.Ideo talis dʒ se
ponere in tuto:vt possit se saluare.¶ Alia ē
questio quā mouet Bona.in.iiij.Utrū opus
factū ex voto sit magis meritoriuʒ ꝙ opus
sine voto.Dicūt oēs doctores ꝙ sic.Scotus
dist.xxxviij.iiij.dicit ꝙ virt⁹ suprema reddit
actum meritoriū . Latria ē virt⁹ suprema:
cui⁹ actus est religio.abstinere aūt ē act⁹ in
ferioris virtutis.Vide in hac materia bea.
Tho.ij.ij.q.lxxviij.⁊ allegat.p̄s. Sicut iu-
rauit dn̄o votū vouit deo iacob. Quid filie
q̇d dicūt vr̄i intellect⁹:timetis dānari:Cre-
do ꝙ sic qꝛ Job.xi.dicit.Celi nō sūt mūdi in
ꝯspectu ei⁹.celi.i.scti.⁊ Greg.i moralib⁹.Ve
infelici vite hoīm:qꝛ si ad rigorē diuine iu-
sticie addita fuerit:oēs iustificatōes ei⁹ sūt
sicut pānus mēstruate.Si igr̄ null⁹ sctūs ī
uenit̄ q̄n timeat: q̇d ergo quare nō timerēt
pctōres:Quid dicitis in p̄s.Dn̄e exaudi ora
tionē meaʒ:aurib⁹ ꝑcipe ⁊c.Et sequit̄.Nō i-
tres ī iudiciū cū seruo tuo:qꝛ nō iustificabit̄
in cōsceptu tuo oīs viuēs.Suꝑ quo ergo ex
cusabit̄ vos si sitis dānati:Nescio q̄s fuit cā
vr̄oꝝ pctōꝝ nisi mala volūtas.Et iō dicit re
gula iuris li.vi.Dānū qd̄ q̄s sua culpa sētit
sibi ⁊ nō alteri īputare dʒ.¶ Casus.ē patēs.
si ponat̄ vos suꝑ pōtē fractū ⁊ submergami
q̄s ē cā vr̄e submersiōis: si euadat;dicat̄ so-
cio vr̄o quare me ꝑmisistis ire:Ipse respōde
bit.amice q̄re iuisti.¶ Redeat̄ igr̄ ad xp̄um
q̄ tota ista septimana se nobis p̄ñtat.Roge
musq̄ʒ eū flētes:vt benigne recipiat atq̄ʒ de
ducat nos ad monteʒ gr̄e. Iuxta verba the
ma.preassumpti.Ascēde ad me in mōtem:
et esto ibi ⁊c.

¶ In sto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a virtuose ascēsionis demōstratiua.

¶ Leuate corda vr̄a o pctōres vultis salua-
ri,credo ꝙ dicetis ita, Utinaʒ de⁹ det vobis

grãm.opꝫ ꝙ habeatis oculos vr̄os ad passi
oné xp̄i:q2 sunt in illa tãta bona ꝙ vix ꝑ to
tũ vnũ annuꝫ posseꝫ dicere.Bona.in stimu⸗
lo amoris dicit in cruce reperit.
Primo deus admirabilis.
Scdo spũs virtuosus.
Tertio mũdus inuenit ꝑiculosus.
Quarto reparat ꝑadisus desiderabilis.
Btũs Bernardus[vt dr̄]paucos habebat li
bros ⁊ tñ taꝫ bñ:tã elegãter:tã ꝓfunde:tam
saporose suos libros cõposuit. ideo dicũt do
ctores ꝙ ip̄e studuit in pede crucis i q̄ repit
de⁹admirabilis.ibi debet vos filij ⁊ iuuenes
religiosi ⁊ eccl'iastici studere freq̄nter.iste de
bet eē vester manipulus.Diximꝰ ꝙ crux est
arbor habẽs septẽ folia q̄ sũt medicinalia:⁊
ꝙ habet tres colores.Restat nũc videre se⸗
ptimũ foliuꝫ.de quo p̄s.Et foliũ eiꝰ nõ deflu
et.Et ista septẽ folia sũt ꝯtra septẽ pc̄a mor
talia.Corpꝰ xp̄i pẽdẽs in crucé fuit adeo ex
tensuꝫ ꝙ si aliq̄s voluissꝫ numerare oĩa ossa
venas ⁊ neruos corpis discernere potuisset:
⁊ inter tot labores ⁊ angustias quas ꝓ pec
catoribꝰ patiebat circa horã nonã que ẽ ter
tia post meridiẽ dixit vltimũ verbũ in cru⸗
ce.Pr̄ in manꝰ tuas ꝯmẽdo spũm meũ. Et
istud foliũ fuit triplici colore celoratũ: ⁊ ibi
fuit amor:dolor: ⁊ vigor.amor qñ plus dile⸗
xit aĩam suã separari a corpe q̄ꝫ ꝙ sepemur
ab eo eternaliter.Moriturꝰ eñ erat ꝓ gẽte
⁊ nõ solũ ꝓ gẽte:ſꝫ ꝓ inimicis suis. volebat
eñ ipse ꝙ oẽs saluarent.iuxta illud Pau.i.
Thio.ij.Uult oẽs hoies saluos fieri. Scd̄s
color ẽ dolor acerbissimꝰ xp̄i. nũq̄ꝫ aliq̄ mu⸗
lier tãtũ dolorẽ habuit i pariẽdo q̄ꝫtũ habu
it xp̄s i patibulo.vñ p̄s.Ibi dolores vt ꝑtu⸗
riẽtis ⁊c.Mulieres patiunt i oĩbꝰ mẽbris:
ita etiã xp̄s habuit.Tertiꝰ ẽ vigor:q2 ꝯmẽ⸗
dauit aĩam suã:⁊ oĩm ſꝑantiuꝫ in se aĩas
deo pr̄i:vt oẽs recõsiliaret. Põite o ꝑctõres
dolores acerbissimos xp̄i passiõis in pectore
vestro: ⁊ ꝯsiderate eas diligẽter agẽtes sibi
gr̄as de bñficijs susceptis.Et sic introducet
vos in montẽ gr̄e.s.ad paradisuꝫ.Juxta ver
ba the.preassumpti. Ascende ad me ⁊c.
¶ Quantũ ad scd̄aꝫ partẽ opꝫ stare in q̄nto
tabernaculo vt possimꝰ ascẽdere ad mõteꝫ
gr̄e.Opꝫ restituere ea q̄ habuistis ꝑ dolos ⁊
fraudes ⁊ deceptiones:sicut dicebã heri.opꝫ
nũc loqui de restitutione rerũ ablataꝝ per
symoniã.Et lꝫ de symonia in suꝑioribꝰ locu
ti fuerimꝰ.Quia tñ vt dr̄ in ca.sicut.ď symo⸗
nia.Symoniaca pestis sui magnitudine a
lios morbos vincit.Ideo vt illa penitꝰ eradi
cari possit:iteꝝ de illa aliq̄ in hac ꝑte dicere
disposuimꝰ.Uos dñi oꝫ ꝙ restituatis offen
sas ⁊ dãna oĩa.Uidetis ne istã eccl'iaꝫ:diffi
cile esset illã leuare ⁊ portare supra dorsum
suũ.Uobis loquor macquerellis ⁊ dñis q̄ ha
betis seruos ⁊ mittitis ad lenociniũ.Nõ eñ
difficilꝰ eẽt portare istã eccl'iaꝫ q̄ꝫ restituere
dãna.Loquor oĩbꝰ cõditiõibꝰ gẽtiuꝫ: aduo⸗
catis clericis:⁊ p̄sertiꝫ ꝓcuratoribꝰ.si nõ re⸗
stituatis filias quas misistis ad loca publi
ca nõ ẽ possibile ꝙ possitis saluari: ſꝫ eritis
dãnati cũ eis.¶ Oꝫ nũc videre q̄d ẽ symõia.
Et dicit Johãnes de bacone in.iiij.di.xl.ꝙ
symonia est studiosa volũtas emẽdi aut vẽ
dẽdi spũale aut tẽporale spũali ãnexũ.Au⸗
diatis dñi eccl'iastici.Symonia ẽ sacrilegiũ
qď q̄s ꝯmittit aliena rapiẽs: qď opꝫ restitu
ere vel dãnari.Et vos dñi q̄d dicitis: habet
filios bñficiatos . Petrus dicebat Actuum
viij.Pecunia tua tecũ sit in ꝑditone.
¶ Est auteꝫ aduertenduꝫ ꝙ symonia tripli
citer committitur.
Primo causaliter.
Scdo dispositiue.
Tertio effectualiter.
¶ Audiatis dñi verbũ.Quis ꝯmittit symo
niã causaliter: qñ ꝑ inhonestũ seruitiũ sibi
ꝓcurat bñficia.Et eodẽ mõ dicat qñ bñfici
ati ꝑmutãt sua bñficia.Et etiã qñ q̄s emit
vnũ officiũ ea rõne vt illud ꝑmutate possit
cũ vno bñficio.Certe symonia ẽ.etiã cuꝫ q̄s
ep̄o vel equos vel pecunias dat vt p2ia bñfi
cia vacantia sibi cõferat.Alio mõ cõmittit
symonia dispositiue: qñ scꝫ ꝯcurrit aliq̄ pa⸗
ctio.Et de hoc habetis textũ in maiori volu
mine.i.q.i.c.ordinatões.⁊.i.q.ij.c.Qď pio.⁊
in ca.absit.vbi dr̄.Absit oĩs pactio.gratis ei
accepistis iō grat dare debetis.Casus ẽ pa
tẽs.vt si veniat vnꝰ ⁊ dicat.vxor mea defun
cta ẽ:volo ꝙ sepeliat in eccl'ia.Bñ dicit vos
q̄d dabit: Certe ista pactio symonia ẽ.Et si
de facto pꝰ pactũ ⁊ rõne pacti det pecũia sy
monia ẽ cũ effectu.Dic eodẽ mõ ď alijs.Uo
lo ergo dicere ꝙ corrigat vitã vr̄aꝫ ⁊ restitu
atis symonias vestras.⁊ sic ascẽdet ad mõ⸗
tem gratie.

¶ Eadem die, Sermo.lx.

Scende ad me in mōtem ⁊ esto ibi. Ego quasi agnꝰ māsuetꝰ q̄ portat̄ ad victimā. Hiere. xi. Dn̄i si mēoremi doctrīe matutinalis debetis desiderare saluare aīmas vr̄as. Dixi mane in ep̄la multitudinē dolor xp̄i quō corpꝰ suū dedit pcutiētibꝰ, in verbo assūpto quattuor notant̄.

Prio singularis eminētia: ego.
Scd̄o saluatoris innocētia: q agnꝰ.
Tertio approbatio patiētie: q māsuetꝰ.
Quarto obediētia pfūda: q ad victimā

¶ Ista ē septimana sc̄tā in q̄ xp̄s passus est. Hiere. loquit̄ in psona filij dei coeterni exn̄tis an̄ patrē dicēs. Dn̄e deꝰ sabaoth q̄ iudicas iuste: ⁊ reddis vnicuiq iuxta qd̄ meret̄: videā ego vltionē tuā. quare: q ego q̄si agnꝰ mansuetꝰ ducor ad mortē. Hic quattuor oñdunt̄. s. excellentia innocētia patiētia: ⁊ obedientia. De pmo Eccl̄. xxiiij. Ego ex ore altissimi pdij pmogenita an̄ oēm creaturā q̄tū ad diuinitatē. Et Joh. x. Ego veni vt vitam habeāt q̄tū ad hūanitatē. De scd̄o dicit q̄si agnꝰ inocēs. Agnꝰ hȝ tres pprietates.

Primo ē aial innocētissimū.
Scd̄o ē aial cognitiuū.
Tertio ē aial patientissimū.

¶ Agnus nō nocet hoi: nō mordet: nō percutit cornu: sic xp̄s. i. Pet. ij. Qui cū malediceret̄ nō maledicebat. Nō em̄ dicebat. diabolꝰ vos importet aut alia opprobria. Nulli vnq̄ fecit displicitū: nec fecit cām q̄re deberēt eū vilipendere. Est aial cognitiuū: q multū bene cognoscit. Cognoscit ei agnꝰ matrē inter oēs alias oues. Sic xp̄s in cruce pēdens inter acerbissimos dolores mr̄ē suā mestissimā cognouit dicēs. Mulier ecce filiꝰ tuus Cognouit ēt deū suū dicēs. Deꝰ meꝰ vt quid dereliq̄sti me: Est aial māsuetissimū: cū pōitur ei gladiꝰ ad guttur nō clamat. Sic xp̄s māsuetissimꝰ int̄ oēs cruciatꝰ fuit. De q̄ Zacha. ix. dr̄. Ecce rex tuꝰ venit tibi māsuetus. Precemur ergo eū q̄ māsuetꝰ ē: vt dignet̄ nobis gr̄am donare interuētu sue dignissime matris cui pn̄tabimꝰ angelicā salutationē dicētes. Aue maria ⁊c.

¶ Ascēde ad me in montē ⁊c. More solito mouet̄ qō theologalis a magr̄is nr̄is theolog. Hystoria hodierna tāgit cōsūmationē predicatiōis iesu xp̄i. iō q̄rit̄ hic qō quā terminat Scotꝰ dist. xv. iij. Utrū volūtarie xp̄s cōsenserit in mortē suā. Pro rn̄sione ponit̄ dr̄ia iter tristari ⁊ delectari. Tristicia em̄ vt dicit Aug. li. lxxxiij. qōnū. q. iij. est de his que nobis nolētibꝰ accidūt. Un̄ q passū est tale ⁊ agens tale ⁊ taliter depositū: ergo effectꝰ ē talis. volūtas rōnalis in xp̄o se habuit r̄spectu illiꝰ obiecti qd̄ ē mortē pati duplr̄, vel absolute vel cōditionate: ⁊ bm̄ hoc duplex ē velle. s. cōditionatū ⁊ absolutū. ⁊ nolle etiā ē duplex. s. cōditionatū ⁊ absolutū: ⁊ qd̄libet illorū sufficit ad causādū maximū dolorē ⁊ maximā leticiā ⁊ ēt gaudiū sicut exēplificat de volēte pijcere merces in mari. Qn̄ ergo q̄ritur vtrū xp̄s absolute voluerit mortē suam. dico q̄ sic. cōditionaliter tn̄ noluit: hoc est si pr̄is volūtas aliter disposuisset: ⁊ natura humana aliter redimi potuisset. ¶ Leuate corda. hētis dn̄m vobiscū. Dixi heri q̄ miles debebat portare signū sui pncipis. aliter non esset de familia sua. Dicetis bn̄. nos volumꝰ etiā eē de familia: ⁊ ista septimana erimus ita boni sicut voletis. Domicelle nō portant amplius cathenas: immo dimiserūt omēs pōpas suas. ⁊ iō cū xp̄s sit agnꝰ orabit p oībus pctōribꝰ: ⁊ medio ip̄iꝰ speramꝰ hr̄e paradisum. certe bn̄ dicitis: s̄ nō totū. j Habetis legem ciuilē. C. de rerū pmutatiōe ⁊ p̄scriptōne. Incipit lex rebus certa lege positis ⁊c. et etiam hētis decretalē extra de pactis. c. q̄liter. Ubi habet̄ in ābobus testibꝰ: q̄ qn̄cūq in aliq̄ cōtractu sub certo pacto vel cōditiōe res aliq̄ tradit̄ nō obstāte tali cōditione res ipsa nō aufert̄. ⁊ si nō stet cōditio nō stat cōtractꝰ. Uide glo. Leuate corda. impator dic̄. decernimꝰ q̄ qn̄ aliq̄ res dat̄ alicui sub certis termis: si termini tenēt ⁊ donatio tenet. q̄ro nunc dn̄i qualr̄ dat̄ nobis meritū passionis Queratis Paulo ad Heb. x. Irritā q̄s faciēs legē moysi sine vlla miseratiōe duobus aut tribꝰ testibꝰ morit̄. q̄to magis putatis maiora mereri supplicia q̄ filiū dei cōculcauerit ⁊ sanguinē testamēti pollutū duxerit. Un̄ Bernar. in sermone. Ue mihi si talētū mihi creditū nō custodio. Uos domicelle habetis reliquias i pallacio: si haberetis vnā guttā

sanguinis xp̄i in vna fiola illud eēt p̄ciosius
q̄z oēs reliq̄e mūdi. ⁊ si q̄s vr̄m h̄ret credo ꝙ
nō vellet ꝓijcere i sterq̄linio. hoc dicit Bern̄.
O pctōres vos hēt̄ totū xp̄i sanguinē ⁊ oēs
dolores eiꝰ i dorso. vr̄o ⁊ vos eōculcatis pedi-
bus quotiēs peccatis mortal'r. Jō Pau. dic̄.
tria creditis ferre o pctōres quō creditis vos
posse saluari ducendo vitā quā ducitis? vos
maq̄relle lenones: quotū ē tp̄s q̄ estis i offi-
cio. ⁊ vos domicelle q̄ portatis pr̄ nr̄ de auro
et deꝰ scit deuotionē quā hētis. O pauperes
pctōres vos vaditis ad infernū. q̄le remedi-
um? dicatis deꝰ meꝰ scio ꝙ vbi ieiunarē ꝑ to
tam vitā meā nō possez satisfacere de pctis:
s̄ rogo te vt me iuuare digneris ꝑ meritum
tue sctīssime passiōis ⁊ satisfacias ꝓ peccat̄
meis vt valeā ascēdere ad montem gr̄e. Ju
xta ver. the. pre. Ascēde ad me in ⁊c.

¶ In isto sermone erunt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scda v̄tuose ascēsiōis demōstratiua.

¶ O ppl'e scitis vbi māsimꝰ heri. Cepimꝰ he-
ri hystoriā q̄ recitaꝛ a Marco. xi. ca. de ficul
nea cui dn̄s maledixit. ¶ Leuate corda. dixi
dn̄ica cū factū eēt vesper xp̄s egressus ē d̄ ci
uitate ⁊ venit in mōtē olīueti ⁊ fuit in tali
die sicut hodie. Tūc locutꝰ ē synagoge ⁊ Pe
trꝰ recordatꝰ ē ficulnee ⁊ dixit xp̄o. Dn̄e ecce
quō arida facta ē ficus. Dixit xp̄s. Si habu
ritis fidē sicut granū sinapis ⁊ dixerit̄ huic
mōti trāsi transibit. hoc dicto venit i tēpluz
vt p̄dicaret: ⁊ erāt ibi scribe ⁊ pharisei ⁊ dixe
runt xp̄o. dic nobis i q̄ ptāte hoc facis. dixit
xp̄s. dicatis mihi solutionē vniꝰ q̄ōnis ⁊ ego
rn̄debo vobis. Quero vobis an baptismꝰ Jo
hannis. eēt a seip̄o an a deo? scribe ⁊ phari-
sei nō poterāt isti q̄ōni rn̄dere. si ei dixissent
ꝙ a deo: intulisset xp̄s q̄re nō susceperāt ba-
ptismū. Si dixissent ꝙ a iohāne cū ipse essz
vir bonꝰ nō poterat mētiri. iō cū dixit esse a
deo debebāt recip̄e baptismū. ⁊ sic dixer̄t scri
be ⁊ pharisei. Nos nescimꝰ: ⁊ vos magr̄i nr̄i
q̄n est aliq̄ ꝓpō male intellecta i p̄dicando
interp̄tami sicut vultis. nō dico ꝙ debet̄ su-
stinere malū sed dico ꝙ ꝓ honore diuini v̄bi
debetis interp̄tari ad bonū sensū. Sz de vo-
bis pōt dici illud Joh. xij. Dilexer̄t maḡ glo
riam ho. q̄z glo. dei. Tūc dixit xp̄s. Si nō vul
tis mihi dicere solutionē q̄ōnis: nec ego di-
cam quare ista facio: s̄ velitis nolitis illō e-
go faciā: ⁊ dixit. Ve vobis q̄ simulatis orōnē
lōgā. ⁊ venit vnus legisp̄itꝰ ⁊ dixit ei. magr̄
reuerende tu diffamas nos. Dixit ei xp̄s. ve
vobis legisperitis q̄ tulistis clauē sciētie et
nō introistis. Principal'r tres dedit maledi
ctiones: vt pꝫ Mat. xxiij. Prima fuit p̄sby-
teris ⁊ religiosis ⁊ dixit. ve vobis q̄ simulat̄
vos facere magnas orōnes: ve vobis q̄ poni
tis in paradiso illos q̄ dāt vobis elemosynas
Possetis vos in articulo mortis reddere cō-
putū de oībꝰ? ego bene scio de vno magr̄o no
stro q̄ dixit i articulo mortis. ego portaui in
dulgētias ⁊ debeo tm̄ eccl'ie ⁊ nō possū red-
dere ⁊ mortuꝰ ē q̄si desperatꝰ. Aliō ve fuit. ve
vobis q̄ circuitis mare ⁊ aridā vt faciat̄ vnū
ꝓselitū. i. vt faciatis paganū iudeū. q̄n ē cō
uersus in lege vestra facitis eū peiorē q̄z fu-
erit in lege sua. nunq̄d i h̄itu religiōis sunt
scādalisatores infamiores ⁊ turpiores q̄z se
culares. Et vos iusticiarij nobiles ⁊ oēs mu
lieres. Ve vobis domicellis q̄ ducitis hāc vi-
tam: vaditis ad eccl'iam auditis sermonez.
videꝛ ꝙ faciatis mirabilia. si filiꝰ dei esset h̄
tangerꝫ vos sic maledicēdo. Ultimū ve ē q̄ō
tangit regnū francie. Ve vobis scribe ⁊ pha
risei q̄ sil'es estis sepulchris dealbatis q̄ foris
apparent speciosa: intꝰ vero sūt plena ossibꝰ
mortuoꝝ ⁊ oī spurcitia. Vos dicitis hic esse
fontē scie ⁊ iusticie: ⁊ estis fons malicie ⁊ ini
quitatis. Jō excepta modica fide: maior veri
tas: eq̄tas ⁊ iusticia iueniꝛ īter paganos q̄z
inter xp̄ianos. ¶ O pctōres audiuistis istas
maledictiones q̄s xp̄s dedit cōtra scribas ⁊
phariseos q̄n d̄bebat mori. Credo ꝙ nos su
mus deteriores eis. caueat sibi q̄libet. h̄ com
pleto dixit xp̄s. Amodo n̄ videbit̄ me dōec
vadā ad iudiciū. Et tūc recessit ad mōtē oli
ueti ⁊ dixit apl'is. Scitis q̄r post biduuz pa-
scha fiet die. s. iouis: ⁊ comedemꝰ agnū: ⁊ fili
us hoīs tradeꝛ vt crucifigaꝛ. Tūc fecer̄t scri
be ⁊ pharisei duas q̄ōnes. Prima an liceret
tributa dare cesari. Ad hoc rn̄dit. Reddite
que sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei dī d̄o. Alia
q̄ō fuit de muliere q̄ habuerat septez viros:
q̄s esset vir eius i resurrectiōe. Rn̄dit ꝙ i re-
surrectione gn̄ali nō nubēt neq̄z nubenꝛ: sꝫ
sunt sicut angeli dei. O felicia noua si fueri
tis saluati pctōres eritis sicut āgeli dei. Cor
rigatis pctā: emēdetis defectꝰ preteritos vt
ascēdatis ad montē gr̄e. Juxͣ v̄ba thematis

preassumpti, Ascende ad me in montem: et
esto ibi.
¶ Quātū ad secundā partē. Hētis bonū cor
ad transeūdū et advenīēdū ad terrā pmissio
nis os hēre bonū cor et bonū aīm restituendi
debita et satisfaciendi. os em oia restituere vel
dānari. Si vis potes diuidere vltimā partez
predicti sermonis q̄ loq̄tur de negociatōib⁹
et hic dicere vltimā partē p scdā parte. vl' po
ne casus de vsuris: de symonia gn̄ales in to-
ta materia de restitutiōib⁹. rogabim⁹ deū rc.

¶ Feria. iiij. ebdomade scte. Ser. lxi.

Scende ad
me in mōtem: et esto ibi.
Dn̄s posuit i eo iniq̄tates
oīm nostrorū: oblatus ē: q:
ipse voluit: et nō aperuit os
suū. sic ouis ad occisionē ducet. Isa. liij. Dn̄i
qui venistis ad audiendū aliq̄d ad salutem
vestrā: ecclīa hodie vult ōndere charitatez q̄
xp̄s dilexit nos: et repn̄tat nobis vēditionez
qua sanguis xp̄i fuit vēditus pp nos et in e-
pistola ōndūtur tria propter q̄ mortuus est
christus.
Pⁱo ex sūma pr̄is charitate.
Scdo ex sūma filij hūilitate.
Tertio ex iudeoꝝ iniq̄tate.
¶ Primū notat ibi. posuit in eo iīq̄tates oīz
nostrū. Scōm ibi. oblat⁹ ē. tertiū ibi. sic ouis
ad oc. duc. ¶ De primo ad Ephe. ij. De⁹ qui di
ues ē pp nimiā charitatē misit filiū suum.
De scdo ad Ephe. v. Imitatores dei sicut fi-
lij charissimi et ambulate i dilectione q̄ xp̄s
dilexit nos et tradidit semetip̄m p nob: ho-
stiam deo in odorē suauitatis. De tertio Pe
trus dicebat Actu. iij. Uos aūt sanctū et iu
stū negastis aū faciē pylati iudicāte illo di-
mitti. O paupes peccatores recogitate pas-
sionē xp̄i: et cōsiderate ei⁹ charitatē: q: voluit
hodie vilissimo p̄cio vendi morte turpissima
dānari pp iniq̄tates oīm nr̄z. facite ne mors
xp̄i et passio in nobis sit ociosa: s oia que ha-
bem⁹ dem⁹ ei vt possim⁹ ei bene seruire: eum
amare. vt aūt facili⁹ possim⁹ facere recurre-
mus ad btām virginē di. Aue.
¶ Ascēde ad me in mōtem rc. More solito
mouet qō theologalis atheologis sup ma-
teria hodierna vbi agit de venditione xp̄i: et
terminata per bonauē. di. xix. iij. Utrū. s. per
meritum xp̄i pro nobis venditi deletus fu-
erit cyrographus peccatoꝝ q̄ erat cōtra nos
Est aduertēdū q cyrograph⁹ est locutio me-
thaphorica. queadmodū ei i ciuibus policijs
quando recipis aliqd debitū a creditore: cre
ditor sup hoc recipit instrumētū per qd con
fitet ei recipere talem summā. Sic pr̄ nr̄ a-
dam quando peccauit cyrographū pcti icur-
rit. hoc ē oblationē ad dānationem ex decre-
to diuine iusticie quod fuit determinatū: q
sic deberet fieri. Respondet ergo Bonauētu
ra seq̄ns magistꝝ sn̄iaꝝ Augustinū et Pau
lum. ad Collo. ij. Xp̄s deposuit cyrographū
decreti oblationē. s. ad damnationem perpe
tuam ex decreto diuine iusticie. q̄d dicūt cor
da vestra: timetis ne damnari: vos estis mul
tum tardi ad benefaciēdū. si pensaretis i my-
sterio hodierno certe deberetis timere. sunt
aliq̄ qui se excusant dicētes. nos habemus
passionē et fidem: nos habem⁹ sacramēta q̄-
re damnabimur. verū dicitis: sed nō dicitis
totum. Habet em extra de sponsalib⁹ in an-
tiquis. c. iuuenis. et transfert extra de regu.
iu. li. vi. in obscuris tenem⁹ qd ē verisimili⁹:
vel plerūq; fieri sueuit. ad hoc est lex ciuilis
ff. de qōnibus. l. ij. vbi veritas haberi nō pōt:
recurrendū est presumptiōes. Casus est pa-
tens. Dn̄i mei aliquis est captus et accusa-
tus de aliquo crimine qd non potest proba-
ri. lex dicit q recurrendum est ad presūptio-
nem aut oino dimittere eum. et decretal' q
quādocūq; alia duo euenire solent: debem⁹
capere illud qd sepius euenire solet. iudas q̄
hodie xp̄m tradidit semel fuit religiosus sb
meliori prelato totius mundi: et in meliori
religione scilicet apostolorum: ipse tamē est
nunc damnatus. domi ergo euidentiam ha
bemus q erimus saluati aut damnati. q̄d
videtur vobis quod signum habetis: vos ha
betis signum saluationis vel damnationis.
si ille qui semel fuit in via saluationis ē dā-
natus quid erit d illis qui quotidie peccāt:
Legistis aliquando vos burgenses vitaz ve
stram: Inuenistis aliquem qui ducendo vi-
tam quam ducitis fuerit saluatus. Uos iu
sticiarij nūquid corrigitis loca publica et lu
dos vbi cōtemnitur nomē dei: et vos religiosi
et ecclesiastici estis in via paradisi: Audite
Paulum ad Roma. ij. ca. Tu autez s'm duri

ciam cordis tui thesaurisas irã i die ire dei. recurratis ad ↄiecturas: quale remediũ? Leuate corda. hodie vẽdit⁹ ẽ pciosissim⁹ xp̃i sanguis. nõ vẽdatis ampli⁹. si sint pctã dimittamus ꝛ cõuertamur ad dñm. hodie sũt mille q̃drigẽti nonagintaocto anni ꝙ iudas vendidit xp̃m si ipe venisset ad xp̃um ꝛ q̃siuisset sibi miam dedisset: ſ qꝛ noluit dãnat⁹ ẽ. si fuistis mali q̃ratis miaꝫ: ꝛ sic ascẽdetis ad mõtẽ gr̃e. Juxta verba thematis pre. Ascende ad me ꝛc.

¶ In isto sermone erũt due partes.
Prima erit sacre hystorie declaratiua.
Scd̃a virtuose ascẽsionis demõstratiua.

¶ Dicit mathe⁹. xxvi. Tũc cõgregati sũt principes sacerdotũ i domo principis q̃ vocabaṫ cayphas. timebãt enĩ plebẽ. Luc. xxij. Jd̃ nõ audebãt apprehẽdere iesũ. ꝓpterea dicebãt. nõ in die festo ne forte tumult⁹ fieret i ppl'o Tũc sathanas intrauit in iudã: vt traderet eũ ꝛ iuit ad pricipes iudeoꝝ ꝛ gauisi sṫ. Marci. xiiij. ꝛ ꝓmiserṫ pecuniã se daturos. Luce. xxij. Leuate corda vr̃a. scitis vbi mãsim⁹ heri Hystorie isti⁹ septimane oẽs sũt pie: amorose ꝛ plene dolorib⁹. Die dñica iesus p̃ntauit bellũ diabolo: die lune voluit comedere fic⁹: heri dedit maledictionẽ iudeis q̃ nolebãt se emẽdare. hodie xp̃s nõ venit in hirl'm ſ mãsit in bethania ꝛ fuit cõtẽtus ꝙ fieret cõsilium: nec venit i hirl'm vt non videreṫ ipedire misteriũ passiõis. Bona. hic dic̃: ꝙ passiõem xp̃i pie meditari volẽti p̃mũ occurrit perfidia ꝓditoris q̃ tante fuit fraudis vt dñm et magr̃m suuꝫ traderet. Scd̃o ei⁹ cupiditas q̃ tãta flãma succẽsus est vt inapp̃ciabilẽ xp̃i sanguinẽ vili p̃ciovẽderet. Tertio igratitudo illi⁹ in xp̃m q̃ tãto honore euꝫ dotauerat vt ad dignitatẽ ap̃licã eligeret ꝛ ad culmen dignitatis sacerdotalis cõstituerat. Leuate corda si desideratis scire quõ fuit vẽdit⁹ xp̃s. Prio p̃ntaṫ traditio iudei q̃ magr̃m suũ vẽdidit ꝓ sua cupiditate. sanguinẽ inocentẽ ꝛ suũ deuꝫ vẽdidit: ꝛ fuit tantũ ingrat⁹ ꝙ dominũ suũ q̃ elegerat eũ traderet morti. Sed q̃ fuit causa? dico ꝙ sathanas itrauit in euꝫ postq̃ꝫ murmurauit de vnguẽto effuso in domo marthe suꝑ caput. O scel⁹ inauditũ. credo ꝙ si fuissetꝭ in hirl'm ꝛ vidissetis iudã xp̃ꝫ tradentẽ vnguib⁹ occidissetis eũ. sed ꝓth dolor hodie multi sunt iude silẽs: q̃ deuꝫ creatorem suũ impolluto ore suscipiũt. Emendate igiṫ vitas vr̃as. o sacerdotes imũdi: q̃ diuina sacramẽta tãgitis ꝛ cubatꝭ cuꝫ vilib⁹ scortis ꝛ immũdis: ꝛ i crastino sumitꝭ corpus sacratissimũ xp̃i. Bona. ꝛ Lãdul. querṫ vbi mãsit xp̃s ꝛ quid faciebat q̃n iudas dimisso comitatu venit ad principes sacerdotũ dicẽs. Quid vultis mihi dare ꝛc. R̃ñdẽt illi doctores contẽplatiui: ꝙ mãsit i domo Marthe ad ↄsolãdũ matrẽ suã ꝛ discipulos suos: nec ista assertio videṫ esse temeraria. Videṫ enĩ verisil'e ꝙ sicut discip'los in cena mestos ↄsolabaṫ: etiaꝫ hodie reuelat mortẽ suã matri: ꝛ dixit hoc modo. Mater mea dulcissima ego fui vobiscũ trigintatrib⁹ ãnis. pater me misit vt ego mortẽ patiar ꝓ pcõrib⁹. iõ postꝗ̃s mortẽ turpissimã patiar. nolite vexari i aĩo. credatis o peccatrices aĩe q̃ꝫ durũ fuit sibi illud verbũ audire. Si enĩ h̃retis vnũ talẽ filium. s. xp̃m: q̃ daret vobis talia noua nũquid essetis tristes ꝛ plene dolorib⁹? certe dico ꝙ sic. post multos aũt flet⁹ btĩssima virgo fec̃ sibi tres req̃stas. Prima ꝙ si reparatio gñis humani possꝫ fieri sine morte: placeret vt sic fieret. dixit fili⁹. Pia mr̃. Adã immortalis ꝑ pctm̃ fact⁹ est mortalis: oꝫ ad reparanduꝫ ꝙ ego moriar. Dixit ip̃a ꝛ fuit secunda req̃sta. Si ita ẽ da mihi p̃mo mori vt ego nõ videaꝫ te patiẽtẽ. Dixit xp̃s. Symeõ dixit vob Luce. ij. Et tuã ipsi⁹ aĩam ꝑtrãsibit gladi⁹. ꝛ sic i primo pctõ fuit vir ꝛ ẽt mulier: ita i reꝑatione ero ego: ꝛ vos sociabitꝭ me ad mortẽ. Tũc dixit btã virgo. expectetis ad min⁹ vsq̃ꝫ ad senectutẽ: nõ sũt nisi tres anni q̃bus p̃dicatꝭ vos poteritis facere magnũ fructũ: qꝛ iã icepistis multos cõuertere. Tũc dixit saluator O mater dulcissima: adã i etate ꝑfecta icurrit mortẽ: ita ꝛ mors dꝫ esse in etate ꝑfecta. Tertia petitio matris fuit. Charissime fili postq̃ꝫ vultis mori ꝛ volũtas dei ẽ: requiro vt mors vr̃a nõ sit inhonesta: scãdalosa: nec dolorosa: cũ aliter possitꝭ redimere gen⁹ humanũ. vna enĩ gutta sanguis vr̃i sufficit ad delendũ pctm̃ primi parẽtis. Xp̃us vero r̃ñdit. Mr̃ mea dulcissima scriptũ ẽ Deu. xxv. Pro mẽsura pcti erit ꝛ plagarũ modus. Et assero vobis ꝙ mors mea erit inhonesta: opprobriosa et vilis. Hoc audito iudas cũ diabol⁹ intrasset in cor ei⁹: venit a bethania hirl'ꝫ apostatando: ꝛ collegiũ fratrũ suoꝝ relinquẽdo

et ingressus ē cōsiliū iudeoꝝ ī domo cayphe
nō vocat⁹:vt inq̄t Hiero. Nec inuitatus vēit
et p̄ītando se spōte sicut vile mancipiū q̄si-
uit.quid vultis mihi dare ꝛ ego vobis eum
tradā? Ac si diceret.dn̄i mei scio φ loq̄mi de
magr̄o meo; quid dabit̄ mi ꝛ ego vobis eum
tradā? At illi cōstituerūt ei.xxx.argēteos: et
promisit eis iuramēto firmato φ illis eum
traderet. Beda.o infelix mercator iudas:de-
um dedisti ꝑ minimo:verū ꝑvano: eternuꝫ
pro tp̄ali ꝛ trāsitorio:padisū ꝑ cupiditate:et
pro tali p̄cio infernū emisti.ps. Vendisti po
pulū tuū sine precio: ꝛ nō fuit multitudo in
cōmutationib⁹ eoꝝ. Dn̄i videtis ꝑ nr̄a redē-
ptiōe q̄liter voluit xp̄s.xxx.denarijs vēdi p̄-
cio appreciato. Judas ergo sacrilegus prodi
tor et homicida eū vēdidit. O inauditū faci
nus. Dn̄i quero vobis.velletis cōmisisse tale
crimē? ꝛ vos domicelle quid dicūt pectora ve
stra? nunq̄d estis stomachate cōtra iudam q̄
tale crimē cōmisit? Rn̄deatis mihi sacerdo
tes: ꝛ ponatis manus ad pectora vr̄a:nūq̄d
estis vos peiores iuda ceteris paribus? Au
dite bedā ꝛ transfert in canone.xi.q.iij.capi.
abijt iudas. Multi hodie scelus iude:q̄ dn̄ꝫ
suū pecunia vendidit uelut imane ꝛ nefariū
exhorrēt;nec tn̄ cauāt. Nā cū ꝑ munerib⁹ fal
sum cōtra aliquē testimoniū dicūt profecto
q̄ veritatē ꝑ pecunia negāt deū:pecunia vē
dunt qui dicit. Ego sum veritas.hec ibi. Nū
quid sunt illi q̄ cōcubinas ꝛ ribaldas tenēt.
loquor eccl̄iasticis. Et vos iusticiarij:nūquid
facitis iusticiā ꝑꝑ pecunias ꝛ fauores? Nū-
quid venditis veritatē ꝛ opprimitis paupeꝫ
O infelix pctōr q̄ ꝑ voluptate aiam tuā ven
didisti:nunq̄d cōmittis sil'e crimē iude? Su
adeo vobis ne aias vr̄as vēdatis. Si simus
imitatores iude cū eo dānabimur.cōmēde-
mus ergo nos illi q̄ voluit pati ꝛ vendi ꝑ no
bis;vt ascendam⁹ ad montem gratie. Juxta
verba thematis p̄assum. Ascende ꝛc.

¶ Quantū ad secundā partē. Habetis desi-
deriū saluādi aīas vestras? Gen̄.xix. Nolite
morari in oi regione circa sodomā. Optꝫ di-
mittere vallē ꝛ ascēdere ad montē gr̄e. Ui-
dim⁹ de q̄nq̄ꝫ gradibus seu tabernaculis: oꝫ
nunc videre de sexto et vltimo qd̄ ē diuinoꝝ
beneficioꝝ recordatio. Dn̄i pro eūdo ad pa-
radisum: oꝫ diuina beneficia recognoscere:
et ideo hec septimana celebrat̄ vbi fit mētio
de beneficijs dei:et de eoꝝ institutione vt ea
recolamus.s.d̄ sacram̄to eucharistie ꝛ alijs.
sed dubito ne illud p̄s.de nobis dicat̄. Obli
ti sunt deū qui saluauit eos. Isa.i.c. Cogno
uit bos possessorē suū ꝛ asin⁹ presepe dn̄i sui
Et Hiere.viij. Turtur ꝛ miluus: ꝛ yrūdo co-
gnouerūt tp̄s suū:ppl's aūt meus nō cogno
uit iudiciū domi.vbi Hiero. Nulla natio ce-
teris parib⁹ tn̄ offendit deū sicut xp̄iani.ce-
teris parib⁹ inter cetera bn̄ficia xp̄ianis col
lata nobilissimū est sacr̄m eucharistie: vbi
recipimus sacratissimū corpus xp̄i ꝛ sangui
nem.de quo deo duce et fauēte tria dicem⁹.
Pr̄io sacramēti eucharistie īstitutionē.
Scd̄o eucharistie sacri cōsecrationē.
Tertio sacri eucharistie ꝑceptionē.
De primo hodie.
De scd̄o cras.
De tertio dicet̄ in posterū.

¶ Dn̄i vultis suscipere sacr̄m eucharistie: oꝫ
vos scire quare detur vobis. Dicit xp̄s. Hoc
facite in meā cōmemorationē.quando enīꝫ
xp̄s lauit pedes discipl'oꝝ suoꝝ cepit appo
nere panē ꝛ vinū ꝛ transsubstantiauit panē
in corpus: et vinū:in sanguinē.dn̄s Bona.q̄-
rit in.iiij.disti.viij. Utrū sacramētū euchari
stie ante tp̄s gr̄e debuit institui. ꝛ rn̄det φ
non triplici rōne. Primo q̄ istud sacr̄m fuit
ordinatū ad rep̄ītandū xp̄i mortē. iō nō de
buit ante passionē institui. Scd̄o q̄ istud fu
it excellentius donum qd̄ dedit xp̄s: iō d̄bu
it dare imminente sua passione. Tertio pro
pter cōtētū qd̄ est xp̄s ip̄e.de quo Joh.i. Gr̄a
et veritas ꝑ iesum xp̄m facta ē. O sacratissi
mū ꝛ admirabile sacramētū. Moyses q̄uis
fuerit deo familiarissimus ꝛ Abrahā ei obe
dientissimus:nunq̄ꝫ tn̄ hoc sacr̄m suscepert
Hoc dicebat bea. Hiero.sicut refert beat⁹ Eu
sebius in li.de transitu ei⁹ xp̄i bonitatē sac-
menti suauitatem admirās. Istud sacramē
tum fuit pluribus figuris figuratū. Primo
per māna quod filijs israel ī desrto dabatur.
Secundo per agnum paschalē qui filijs is
rael donabatur:quod cum agrestibus lactu
cis baculo et stando sumere debebant. Hoc
autem sacramētum post sacramentoꝝ alio
rum susceptionem quasi condimentuꝫ alio
rum suscipi debet; vt nos deducat in requiē
paradisi.

¶ Feria quinta ebdomade sancte. Ser.lxij.

Scende ad me in mōtem ⁊ esto ibi. Ego accepi a dño qđ ⁊ tradidi vobis: qm̄ dñs ih̄s in qua nocte tradebat̄ accepanē ⁊ grās agēs fregit ⁊ dixit. Accipite et māducate hoc ē corp⁹ meū. i. ad Cor. xi. Dñi et aīe deuote q̄venistis ad audiēdū aliqđ p salute vr̄a: si potuistis intelligere qđ dixi heri ad ascēdēdū mōtē grē: necesse ē q͏ꝫ habeamus de beneficijs diuinis mēoriā. iō Paul⁹ ad illā h̄ndā incitat nos in ep̄la p̄ntis diei. Experiētia eñ docet q͏ꝫ singularit̄ rep̄hēdēdi sūt ingrati. iō xp̄s cōquerebat̄ de synagoga iudeoꝝ dicēs. Joh. x. Multa bona opa feci vobis pp̄ qđ eoꝝ vultis me lapidare: quasi vellet dicere. vos estis ingrati reddētes in malū p bono. hic dicit Aug. q̄ est ingrat⁹ de datis nō ē dign⁹ dādis. ⁊ Berñ. Ingratitudo ē vētus vrēs siccās sibi fontē pietatis rorē mīe fluēta grē. vt igit̄ nos regraciemur deo: xp̄s dedit nobis corp⁹ ⁊ sanguinē, dicēs. Quotiēscūq͏ꝫ feceritis i meā cōmemoratōēꝫ facietis. Debꝫ aūt eē memoratio amoris doloris ⁊ oblatiōis. De p̄mo Joh. xv. Maiorē charitatē nemo hꝫ ⁊c. Sꝫ maior fuit dilectō tua xp̄e, inq̄t Berñ. J qui nō solū p amicis: s̄ etiaꝫ p inimicis dignat⁹ es mori ⁊c. De secūdo Treñ. i. O vos oēs q̄ trāsitis p viā: attēdite ⁊ videte si ē dolor sicut dolor me⁹. De tertio Pau. ad Hebr. ij. Pro oīb⁹ gustauit mortē Et. vij. eo q͏ꝫ maneat ineternū sempiternuꝫ hꝫ sacerdotiū. vñ ⁊ saluare i ppetuū pōt. O pctōres q̄ñ videtis corp⁹ xp̄i i manu sacerdotis. xp̄s vult q͏ꝫ habeatis memoriā de ip̄o. et oꝫ tria recordari. P̄rio ei⁹ amorē. mortu⁹ ē ei ex amore dī. Ber. nō solū p amicis: s̄ etiaꝫ p inimicis. Si eēt hic aliq̄s vr̄m q̄ deseruisset dānari sic credo q͏ꝫ multi sūt: ⁊ si videret pec cata vr̄a tā apte ⁊ tam clare sicut xp̄s videt: credo q͏ꝫ multi cognoscerēt se dignos pena eterna. quis ergo liberabit vos ab illa dānatione: nunqđ xp̄s? Dicatis vos mulieres loq̄ mini m. si aliqua mulier pp̄ aliqđ peccatuꝫ duceret̄ ad cōburendū: si marit⁹ occurrēs diceret iusticie. dñi mei ista ē amica mea: p cor moriar p ista: ⁊ sim cōbustus ⁊ ip̄a redeat in domū. Dicit iudex. truffaris ne? dicit qđ dico ore dico ⁊ corde. tunc iudex dicit clientibus, capite eū ⁊ strīgite eū fortiter. Tūc ip̄e maritus accipit annulū et dat vxori dicēs. charissima recordare mei. O pctōres natura humana ducebat̄ ad cōburēdū. xp̄s aūt humiliauit semetip̄m vsq͏ꝫ ad mortē: mortē auteꝫ crucis. ⁊ in mēoriā tanti beneficij dat nobis corp⁹ ⁊ sanguinē sub sp̄ē panis ⁊ vini. Jste anulus sp̄ōse fuit factus tali die sicut est hodie. et iō xp̄s dicit. Quotienscūq͏ꝫ feceritis ⁊c. Scđo oꝫ cōmemorari xp̄i dolorē. magr̄ sen. di. i. iiij. vicit q͏ꝫ sacra ecclie sunt nobis tradita sub forma sensibili: vt p ea q̄ corpaliter vid𝑒mus veniam⁹ i cognitionē sp̄ūaliū. videmus eñ q͏ꝫ panis q̄ trāssubstātiat̄ i corpus xp̄i ponit̄ iter ferrū calidū ⁊ stringit̄: ⁊ ibidē decoq̄tur. sic xp̄s in cruce fuit extēsus ⁊ ibidē decoct⁹. nec panis si haberet aīam sensitiuam tm̄ posset sentire dolorē hītū q̄tū xp̄s in cruce. Videtis dñi q̄ñ vue ponūtur i torcularivinū vndiq͏ꝫ fluit. sic a xp̄o in cruce pēdēte sanguis ab vtraq͏ꝫ parte corpis fluebat vt verificaret̄ illud p̄s. Et vim faciebāt q̄ q̄rebant aīam meā. Habetis ad hoc figurā pulcherrimā Geñ. xxij. Abrahā ascendit in montē visionis q̄ hodie caluarie dr̄: ⁊ ambulauit tribus dieb⁹ anteq͏ꝫ ibi veniret: ⁊ ducebat filium suū Jsaac q̄ erat. xxxv. annoꝝ: ⁊ dedit filio ligna supra dorsū ei⁹: ⁊ ignē ⁊ cultellū carnificis in manib⁹ suis. Puer aūt dixit patri. P̄r mi ecce ligna: ignē ⁊ gladiū: s̄ vbi est victima? Jstud verbū lesit ip̄m Abrahā vsq͏ꝫ ad cor adeo vt ip̄se loq̄ nō posset: ⁊ dixit filio Fili dñs puidebit. Abrahā q̄ portat ignē et cultellū ē de⁹ p̄r. Jsaac q̄ portat ligna ē xp̄s. tali die sicut cras portauit lignū grossū durū decē pedū. Charitas patris fuit tāta: vt mitteret filiū suū vnigenitū et iusticia diuina nō voluit cōtētari nisi xp̄s moreret̄. Jsaac non passus ē mortē. i. diuinitas xp̄i nō ledebatur. Agnus vō q̄ adherebat spinis tantū dolorē patiebat̄: vt nō sit dolor filiis sic dolor ei⁹. quem dolorē sola btissima virgo i pede crucis sentiebat. Beat⁹ Tho. in p̄ma. ij. q. cij. articulo. iij. di. q͏ꝫ in antiq̄ lege erāt quattuor modi oblationū.

P̄rima ad diuinū honorē facta.

Scđa ad redēdū grās ⁊ actiōes de beneficijs perceptis,

Tertio qñ pp̄ls peccauerat offerebat̄ sacrificium deo ꝓ pctō ꝛ vocabatur hostia pro peccato.
Quarto qñ aliqs vouerat illa solutio votiuo cabatur debitū ex voto.
¶O miserrimi pctōres ꝛ peccatrices si vos essetis i mōte caluarie: ꝛ qreretis a xpo qre patit̄: qre offert corp⁹ suū: dicerꝫ ꝙ pp̄ istas quattuor cās.
P̄rio ad reddēdū laudē ꝛ glīam pr̄i.
Scdo ad agēdū sibi grās.
Tertio ad recōsiliādū pctōres.
Quarto ad soluēdū debita nr̄a.
¶Sic ēt dn̄i qñ videtis corp⁹ xp̄i iter man⁹ sacerdotis ista debetis rememorari: ꝛ debetꝭ dicere hoc mō. Dn̄e de⁹ ego peccator q̄ v̄ram sanctissimā maiestatē offendi: habeo vestre sctissime maiestati grāꝫ ꝙ nō me dānastis: et qꝛ ꝓ pctis meis satisfacere nō possū p̄nto vobis atqꝫ offero vestri filij dolorosaꝫ ꝛ btissimā passionē. hoc peracto recurrere habeatꝭ ad virginē: vt ipsa pia mr̄ diuinā maiestatē nobis pacificet. Et hoc vt facili⁹ faciat eaꝫ salutabitis mēte pia di. Aue.
¶Ascēde ad me in mōtem ꝛc. Moꝛe solito mouet̄ qō theologalis a theologis fundata in euāgelio p̄ntis diei ꝛ terminata q̄si p oēs theologos. Utꝝ i sacramēto eucharistie corpus xp̄i veraciter ꝛ realiter cōtineat̄: aut solum figuratiue: aut misterial̄r. Recitat̄ de cōsecratione di.ij. ego berēgari⁹. ꝙ berēgarius dicebat: ꝙ ibi nō cōtinebat̄ real̄r: ſ₃ solū figuratiue. ꝛ istud ipse reuocauit: ꝛ suū errorem abiurauit: vt pꝫ ibi. Johānes vero de bacone. iiij. di. x. tractādo illud dictū xp̄i dicētꝭ. hoc est corpus meū. dicitꝙ hoc. nō pōt itelligi figuraliter: qꝛ ſ₃m bea. Augu. circūstantia scripturarū illuminat scripturas. Sed xp̄s dicens. hoc ē corp⁹ meū: immediate subiunxit. qō pro vobis tradetur. ergo loquebat̄ de corpore vero ꝛ non figuratiue. nec est simile de illo qō dicebat. ego sum vitis vera. illa em̄ propositio est similitudinaria: quod patet p hoc quod sequitur in littera. sequit̄ enim. et vos palmites. id est tota eccl'ia concedit realem existentiam corporis christi in sacramēto altaris: sicut patet in cap. cum Marthe. extra de celebratione missarum. et in capit. firmiter. extra de summa trinita. et fi. capi. et de consecra. distin. ij. per totum. Qui enim oppositū assereret: esset excōicatus ꝛ vt hereticus puniendus. extra de hereticis capi. ad abolēdā. ꝛ ca. excōicatus. Sed querūt ibi aliqui quō corpus xp̄i potest realiter sub tam parua specie panis cōtineri. Dicit scotus in iiij. dist. x. ꝙ non ē incōueniens: rem nō q̄tā cōtineri sacramētaliter sub tā parua specie panis. modo ita est ꝙ corp⁹ xp̄i ē ibi nō q̄tū ꝛc. Timetis damnari: leuate corda dn̄i iusticiarij. puniuistis scandala publica? habetis ibi lusores et maquerellas: seruiunt ne vobis aliquando? credo ꝙ sic. ideo illas p̄mittitis viuere. ego cito vos ad iusticiam diuinā. Quid enim est causa ꝙ sūt tot mulieres vxorate: et virgines parisius deflorate? Certe sūt maquerelle: et vos non punitis eas. Dn̄i iusticiarij quō creditis vnqꝫ saluari? habetꝭ em̄ decretaleꝫ extra de presumptionibus in antiquis ca. ex studijs. ꝙ bonis operibus quis presumitur esse bonus. Ad hoc est etiam lex ciuilis. C. de libertinis ꝛ eorum liberis. l. i. et ij. vbi dicitur ꝙ si libertus manumissus domino fuerit ingratus in seruitutem redigi potest. ¶Leuate corda dn̄i: audiuistis heri quomodo iudas qui fuit iustus: sanctus: et vere religiosus sub optimo prelato: tandem est damnat⁹. quid ergo erit de vobis miserrimis peccatoribus. lex ciuilis dicit ꝙ libert⁹ manumissus a domino suo: si domino suo igratus fuerit in seruitutem pristinam redigi meretur. Quod habet̄. xxij. q. ij. ca. liberti ecclesie manumissi si ingrati fuerint prelatꝭ in seruitutem pristinam redigant̄. Casus ē patens. ponatis ꝙ rex velit ꝙ aliquis decapitetur in loco publico propter dmerita sua veniet rex anglie ad liberandum eum. Iste homo bono iure debet esse seruus regis anglie. Sed si ingratus fuerit: debet in seruitutem pristinā redigi. Utinā peccatores de⁹ non faciat nobis sic. In lege Moysi inquit Paulus ad Hebr. xi. Si qs legē moysi fuerit transgressus sine vlla mia lapidabat̄. O peccatores deus liberauit nos a faucibus dmonis. dedit nobis libertatem intrandi paradisum: nos sumus ingrati. Certe nos sum⁹ digniores redigi in seruitutem damnationis eterne: qꝛ ipsi serui ingrati. Uos igitur ribaldi scandalizatores qui vitam diabolicam ducitis: conuertimini ad dn̄m et emendate vitam vestram vt hereditatē terre pro-

missionis habeatis. Iuxta ver.them. passu. Ascende ad me &c.

¶ In isto sermone erunt due partes.
Prima erit sacri euangelij expositiua.
Secunda virtuose ascensionis demonstratiua.
¶ Hystoria euangelica hodierna quattuor principalia continet.
Primo tangitur agni paschalis comestio.
Secundo discipulorum corporalis ablutio.
Tertio sacri altaris institutio.
Quarto sermonis christi informatiua narratio.
¶ Quantum ad primum dicit lucas Luce.xxi. quod discipuli christi venerunt ad eum dicentes. Domine vbi vis tibi paremus comedere pascha? Et misit petrum et iohanem dicens. Ite in ciuitatem ad quendam et occurret vobis homo lagenam aque portans. Marci.xiiij.c. Euntes autem discipuli fecerunt sicut preceperat eis christus. ¶ Domini et anime deuote recogitate ista misteria sacratissima. Venerant iam dies in quibus pijssimus iesus facere misericordiam nobiscum proposuerat. Iob. gerson. et bea. Vincentius hic faciunt vnam pulcherrimam contemplationem de disgressu filij a matre. ¶ Leuetis corda anime deuote et dicatis christo mittenti discipulos in hierusalem vt eant ad hominem qui dabit ei agnum paschalem. Queratis quid matri sue dixit? pie enim ymaginandum est quod dilectissima et dulcissima mater sua dixit. fili mi iudei te querunt tradere ad mortem: quare iterum vadis illuc? et incepit illum retrahere cum lachrymis et dolore maximo: vt sermone explicari non possit. Bonauentura. ibi superaddit: quod virgo maria dixit christo Fili mi hodie sunt.xxxiij. anni cum dimidio quod ego vos peperi cum exultatione et gaudio mellifluo: cantantibus angelis et exultantibus pastoribus: et regibus munera offerentibus. Nolite fili gaudium in fletum conuertere. Christus vero dixit Optima mater mea: quod faciam voluntatem eius qui misit me patris. hodie secundum legem debeo comedere agnum paschalem. christus enim non comedebat carnes nisi de agno paschali. et tunc mater videns voluntatem eius consensit. Venit igitur christus in hierusalem vt nobis exemplum humilitatis donaret. Cum ipse diues cum pauperibus piscatoribus in eadem mensa in eadem scutella et disco cenauit: lintheo precinctus pedes discipulorum lauit. O infinita christi humilitas. dic mihi o sceleratissime iuda: cur magistrum tuum mitem tam benignum odio prosequeris? o infelix homo. Christus etiam in eadem cena miram largitatem et patientiam ondit dum corpus suum et sanguinem proditori suo dedit. Cum petrum ad fidei constantiam animauit dicens. Ego rogaui pro te petre vt non deficiat fides tua. et cum Iohannem in sinu recipiens de suo fonte sacratissimi pectoris inebriauit. Domini tot sunt ibi mysteria quot sunt verba: tot sacra quot sunt littere. ¶ Leuate corda vestra. o peccatores quis cenabit hodie vobiscum? Inter omnia opera saluatoris istud est dulcius mysterium quod fit in euangelio sacro. In cena christi fuerunt.lxxij. discipuli vbi erat Marcialis episcopus lemouicensis. et primo christus comedit agnum paschalem assum in memoriam huius: quod quando filij israel liberabantur ab egyptijs comedebant agnum cum lactucis agrestibus: cum baculo in manu sinistra: cum zona super renes. et erant etiam stantes habentes pedes calciatos Sed quid representant iste lactuce? Dico quod dolorem de peccatis. baculus est memoria passionis christi. corpora cincta ad renes est castitas que in renibus debet esse. pedes calciati sunt eleuatio mentis in deum. Si vos peccatores vultis comedere agnum. i. christum suscipere ad salutem animarum vestrarum: debetis ista quattuor habere. Tabula super quam comedebant est rome in ecclesia sancti Iohannis lateranensis: et est quadrata et in qualibet parte erant tres apostoli. Christus vero existens in mensa in medio eorum sicut qui ministrat: dixit vnum mirabile verbum quod penetrauit corda apostolorum: quod recitat Lucas dicens. Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar. O quantum erat christi desiderium hoc pascha manducare antequam pateretur Et cena facta posuit. i. deposuit sua vestimenta: et incepit se cingere lintheo: quod videntes discipuli eius admirabantur vehementer: et vocauit Marcialem vt interrogaret dominum domus si haberet aquam calidam. Et ipse marcialis apportauit aquam calidam. Christus vero misit in peluim: et cepit lauare pedes discipulorum. ¶ Dicit Crisostomus: quod primo lauit pedes iude et postea symonis: et loto symone dedit sibi peluim vt portaret: et sigillatim lauit pedes omnium aliorum discipulorum: et lintheo quo precinctus erat tersit et osculatus est pedes eorum [vt Vbertinus dicit.] Et istud credo firmiter propter inestimabilem ipsius humilitatem. O miserabiles et infelices superbi: vos videtis christi et saluatoris nostri humilitatem: qui se ponit ad pedes discipulorum suorum. Unde hic dicit anselmus. Quid ergo cinis fauilla et pul

nis: quid tumescis quid superbis in corde tuo? Rex regum et dñs dominantiũ ad pedes stat discipulorũ. Et vos miseri qui portatis odia in cordibus vestris videte mãsuetissimum iesum qui nõ dedignatur lauare pedes iude proditoris. Petrus vero videns insolitam christi humilitatẽ dixit christo. Dñe nõ lauabis mihi pedes ĩeternũ. Christus increpuit eũ vehemẽter dicẽs. Si nõ lauero tibi pedes nõ habebis partẽ mecũ. dñe vt habeã partẽ tecũ: nõ tm̃ pedes: sed τ totũ corpus. Dixit ei christus. Qui lotus est non indiget nisi vt pedes lauet. Vos aũt mũdi estis sed non oms. Hoc aũt dicebat ꝓpter iudã q eum traditurus erat. Inde est ꝙ btũs Augustinus τ doctores cõmuniter dicũt: ꝙ oms apostoli excepto iuda erant in gratia in cena. Et hic terminatur primus articulus. ¶ Quantum vero ad scdm articulum qui loquitur de sacramẽti altaris institutione: post lotiões pedũ christus sedit in medio discipulorũ dicens. Vos vocatis me magister τ dñe: τ bene dicitis. sum etenim. Dedi vobis multas lectiones sicut magister. nũc dedi vobis lectionẽ de humilitate. volo ẽt ꝙ studeatis lectionem de dilectione. vos vidistis quid feci vobis: ego laui vobis pedes diligatis vos inuicẽ sicut dilexi vos. Dicit Bonauentura. O admirabilis tua dilectio. domine cũ nõ possis ab hoibus superari: cũ bonorũ nostrorũ nõ egeas: ex summa charitate hodie tm̃ te humiliasti vt nos in humilitatis signa induceres. Hoc dicto accepit panẽ τ gratias agens fregit τ dixit. Fratres mei qd possum vobis charius dare q̃ corpus meũ? nõ dabo vobis argẽtũ: nõ aurũ: nõ lapides preciosos: ñ vestes. ¶ Dñi burgẽses qñ vaditis ad sanctũ Jacobũ vos cenatis cũ vxore τ cum amicis vestris. christus similiter cenauit cũ discipulis suis dicẽs. Accipite τ mãducate: hoc est enĩ corpus meũ. Hic dicit Hilarius: ꝙ primo dedit iude: τ tunc intrauit in eum sathanas pro eo ꝙ nõ formidauit nec timuit tam sacratissimũ corpus accipere in peccato mortali. ¶ O pauperes τ miserrimi pctõres erũt ne in festo pasche multi iude similes q cũ proposito redeundi ad vomitũ recipiunt corpus xpi. ¶ O canes o diabolici viri. Deinde accepit vinũ τ grãs agens dixit. Hic est calix sanguis mei noui τ eterni testamẽti. bibite ex hoc oẽs. ammodo nõ bibã de hoc genimine vitis donec erim in patria. Et postq̃ eos suo corpore τ sanguine cibauit τ potauit. dixit. Fratres mei vnus vestrũ me traditurus est. Et incussit eis oĩbus tm̃ dolorẽ q̃tum si dedisset eis de gladio in corde eorũ τ inceperũt singuli dicere. Nunqd ego sum dñe? Judas autem qui tradebat eũ nunq̃ dimisit comedere fixis oculis in discũ. Post omnes alios dixit. nunquid ego sum rabi? Dixit christus. tu dixisti. Et nõ intellexerũt discipuli christũ. Et subiunxit. Melius eẽt ei si nunq̃ natus fuisset hõ ille. Petrus vero dubitauit interrogare christũ quis eorũ esset traditor. Sed ꝑsuasit Johãni qui primus christe erat vt interrogaret eũ: q recli nauit in pectore eius: cui reuelauit christus dicens. Cui dedero bucellã panis intinctã in disco hic me tradet. Et tũc iohãne eleuato a pectore christi: accepit christus buccellã panis τ tradidit iude dicẽs. Quod facis fac citius. Et egressus iuda abijt ad summos sacerdotes: cũ quibus hesterna die preciũ cõstituerat vt eum traderet eis. ¶ O pessime mercator τ vile mancipium. Dñi videatis totã bibliam a principio vsq̃ ad finẽ: ĩ qualibet domo semꝑ inuenietis aliquos malos τ reprobos. Primo in domo Ade Caym fuit damnatus. in domo Isaac esau. In domo christi iudas est damnatus. ¶ Cauete ergo vobis oẽs: ne in domo vestra sint aliqui dãnati. Et hic terminatur tertius articulus. ¶ Quantũ ad quartũ articulũ debemus videre sermonẽ informatiuũ christi. Hora tertia que est hora vesperarũ apud nos christus surrexit a cena postq̃ iudas egressus est domũ eius τ dixit. Filioli mei filius ꝑditionis iudas symonis scarioth vadit ad me tradẽdũ iudeis: τ postq̃ tradiderit me in manus eorũ vos oẽs patiemini magnũ scandalũ ĩ me. Ego quidẽ capiar τ ducar sicut ouis ad mactãdũ: τ vos fugã capietis. Petrus vero sigillatim incepit dicere. Dñe τ si omnes te dimiserit τ in te fuerint scãdalisati: ego aũt nõ scãdalisabor: sed ibo tecũ, siue in mortẽ siue in carcerẽ. Similiter alij dixerũt. Christus autẽ dixit petro. Anteq̃ gallus cãtet bis: ter me negabis. Dyabolus enĩ vult arripere ex te animam tuã. Et ex hoc dicto oẽs fuerunt admirati τ stupefacti. Tũc xpus vt

nos ꝯsolaretur. sicut pius pater incepit eis
facere vnū pulcerrimū sermonez de charita
te ⁊ dilectione dans eis spē in resurrectiōe
sua dicēs. Postꝙ resurrexero precedā vos i
galileā. Et hoc dicto osculatꝰ ſt discipulos
suos ⁊ egit gratias dn̄o domus: ⁊ abijt trās
torrentē. Dicatis xp̄o paupes pctōres: ꝙ du
cat vos secū transtorrentē cedron. timetis
ne dānari: nisi ipe christus lauerit pedes ve
stros ⁊ totū corpus nunꝙ transibitis iorda
nez vt eatis in terrā ꝓmissionis. Dimittatis
igitᷣ vallē miserie ⁊ ascēdatis ad monte grē.
Iuxta verba thma. preassumpti. Ascēde ad
me in mōtem et esto ibi ⁊c.

¶ Quantū ad scd̄az partē. debetis videre de
sacramēti eukaristie ꝯsecratōe. Dn̄i si vultis
saluari opꝫ cogitare ⁊ meditari bn̄ficia xp̄i.
stemus paululū ⁊ figamus ibi tentoria in-
telligentiaꝝ nr̄aꝝ. In tali die sicut ē hodie
xp̄s consecrauit corpꝰ suū ⁊ sanguinē vt du
plicis substantie totū cibaret hoīez: ⁊ post ce
naz fecit oēs discipulos suos sacerdotes di
cens. Quotienscūqꝫ facietis in memoriā mei
facietis ⁊c. ¶ Leuate corda vr̄a paupes pec-
catores materia ista est difficilis: ⁊ notetis
vnā ꝓpositionē theologalē quam magister
sententiaꝝ. xx. di. iiij. tāgit. ⁊ oēs alij docto-
ctores similiter ponunt: vt habeᷣ extra d̄ sū
ma trinitate ⁊ fide catholica ca. firmiᷣ. ⁊. c.
cū Marthe. extra de celebratōne missaꝝ. ꝙ
sacerdos omnis rite cōsecratus hn̄s mate-
riaz debitā ⁊ intentionē rectā proferens ver
ba debita a xp̄o instituta tāqꝫ minister trā-
substantiat panē in corpꝰ xp̄i: ⁊ vinū in san
guinē ptāte diuina. ex qua ꝓpositōe eliciūᷣ
qnqꝫ documēta. Primū ꝙ prolatis verbis a
sacerdote rite cōsecrato. s. hoc est corpus me
um sup pane azimo sub speciebꝰ illis ex vir
tute verboꝝ est hic corpꝰ xp̄i solū. Scd̄m do
cumentū est ꝙ sacerdos hn̄s vinum de vua
expressuz cū intentōe recta proferēs ista ver
ba. hic est calix sanguinis mei noui ⁊ eterni
testamēti sub illis speciebus vini ⁊ vi verbo
ruz est ibi sanguis xp̄i solū. Tertiū documē
tum est ꝙ si beatus petrꝰ vel alius celebras
set missā in triduo mortis xp̄i sub specie pa
nis fuisset solū corpus ⁊ non sanguis: ⁊ sub
specie sanguis ⁊ nō corpus. ⁊ sanguis nō fu
isset adorandus adoratiōe latrie sub spē vi-
ni: lꝫ bn̄ ip̄m corpꝰ cū ipsuz eēt vnitū diuini
tati. de sanguine vero tenēt cōiter doctores
ꝙ sanguis effusus nō fuit vnitus diuinita
ti. Quartū documentū est qꝫuis ex vi verbo
rum sub specie panis sit corpus: tm̄ per quā-
dā concomitantiā est ibi diuinitas. Anima
xp̄i est vnita diuinitati. sanguis vnitꝰ corpo
ri: ⁊ oīa que sunt de necessitate ⁊ integrita-
te corporis humani. sub specie vero vini qꝫ
uis ex vi verboꝝ sit ibi solū sanguis tm̄ p quā
dam concomitantiam est ibi corpus. ⁊ quia
sanguis nō est extra corpus: est etiam ibi di
uinitas.

¶ Feria sexta de passione domini.
Sermo. lxiij.

Udite
obsecro vniuer
si ppl'i dolorez
meū. Trenorū
i. Uerba hᷣ gra
tificāᷣ atqꝫ ꝓ
fūdamēto me
stissime passio
nis domini no
stri iesu xp̄i as
sumūtur. ¶ Dn̄i ⁊ aīe deuote qui huc veni-
stis ast audiendū aliqd ꝓ salute aīaꝝ vr̄aꝝ
tota qdragesima laborauit ⁊ mens mea fuit
trahere vos ad montē gratie ⁊ vt tādē possē
vos ducere ad montē glorie. Nunc vobis in
tēdo loq de illo q̄ fuit ductꝰ ad motē calua-
rie qui hodie ductus est ad mortē: de q̄ mor-
te magis est flendū qꝫ loquēduz: qm̄ nos su
mus cā sue mortis: ⁊ mortuus est pro nobis
vt nos redimeret. tn̄ nō ē tm̄ dolēdū si n̄ eēt
nisi semel tm̄ mortuꝰ: nisi peiora faceremus
ꝓpter q̄ ip̄z iterꝝ ad mortē ponimꝰ. totiens
em̄ sumꝰ cā sue mortis quotiēs peccamus.
Si em̄ celū ⁊ terra ⁊ oīa q̄ in eis sūt creata
eēnt hic p̄ntia: ⁊ si oīa flerēt nō possent suffi
ciēter exprimere nostrā miseriā ⁊ iniquita-
tē ⁊ amorē saluatoris dn̄i nostri dulcedinez
benignitatē ⁊ miaz q̄ nos dilexit. ⁊ p oībus
q̄ ꝓ nobis passus est nō qrit nisi ꝙ habea-
mus memoriā ⁊ ꝙ reddamꝰ ei grās: ⁊ ꝙ ad
eū ꝯuertamur. Et hoc notat thema alleg
tū. Audite obsecro ⁊c. Dicit saluator. Preco
videatis q̄ passus suꝫ ꝓ vobis. Habemꝰ figu

ram Exo.xiij. Memētote diei hui⁹:qñ exi
sti de egypto narrās filio tuo:⁊ fili⁹ tu⁹ filio
suo: qm̄ eduxi te de manu pharaōis. Quid
eñ est liberare de egypto nisi p morte illi⁹ q
hodie ē crucifix⁹.liberati a seruitute diabo
li debem⁹ memorari.de illa liberatiōe debe
mus ista dicere:pdicare:enūciare ⁊ nō obli
uisci. Juxta illō.i.Cor.xi.Quotiēscūq3 mā
ducabitis panē hūc ⁊c. Jdeo corpus xp̄i da
tur nobis sicut panis inter ferra calida. Sic
preciosissimū corpus est coctū in cruce igne
charitatis. ⁊ sicut vinū fuit sic pressuz i torcu
lari sic xp̄s tract⁹ est in cruce. Nunq3 vinuz
fuit sic pressuz in torculari sicut preciosa xp̄i
mēbra fuerūt tracta et pressa in cruce adeo
ꝙ sanguis de oibus mēbris fluebat. Fuit ei
capt⁹ hora vndecima.tota nocte fuit afflict⁹
⁊ duct⁹ de domo ad domū de āna ad cayphā
⁊c. Et erat hyems:qm̄ erat in mēse marcij:⁊
frigus erat. Jō pple deuote si nūc habeq3 fri
gus in sermone:afflictionē ⁊ penā ꝑpter ie
iuniū nolite timere: qm̄ tota nocte ista xp̄s
fuit in labore ⁊ penalitate ⁊ patiebat' mari
mū frigus:qm̄ hyems erat: ⁊ oia pro nobis
passus est . pro oib⁹ ei nō q̄rit nisi memoriā
sue amarissime passiōis. Juxta p̄missuz ver
bum. Audite obsecro vniuersi populi ⁊c. Jn
his verbis duo tanguntur.

Primū dolorum acerbitas omnē dolorē trā
scendens.

Secōm meditatōis vtilitas ad diem bonuz
dirigens.

¶ Prio passio xp̄i fuit durissima ⁊ acerbissi
ma ex pte corporis ⁊ aīe.nūq3 eñ fuit talis
nec similis erit illi. Primo ergo dolores cor
poris fuerūt maximi tripliciter. Prio rōne
viuacitatis ⁊ cōplexiōis.q̄to ei corp⁹ teneri
us:pena q̄ infligit' illi est maior. Capiatis
vnū puer i cunabulis ⁊ vnū adultū magnū
xxx.vel.xl.annoꝝ: certe videt' ꝙ sine cōpara
tione maior est dolor illi⁹ pueri q3 viri. S3 si
ne cōparatione maior fuit dolor xp̄i:q2 tene
rior dicit frācisc⁹ de chimēis in libro angelo
rū. Christ⁹ erat tā tener ꝙ qñ ambulabat pe
dib⁹ nudis ⁊ aliquē lapidē calcabat tm̄ do
lorē infligebat sicut q̄ daret vni viro de sa
gitta p corpus vel p oculū penetrādo caput
Secōo dolor fuit maxim⁹ rōne gn̄alitat q2
fuit in oibus mēbris corpis maxim⁹ dolor.
maior est ei dolor oim mēbroꝝ q3 vni⁹ mē
bri. Jsa.l. Totū corpus meū dedi percutien
tibus: ⁊ genas meas vellētibus. Et Bern.
dicit. Caput illud diuinū pungit' densitate
spinaꝝ.facies illa pulchra pre filijs hominū
sputis iudeoꝝ deturpat'. aures q̄ audiūt an
gelicos cantus cōtumelijs iudeoꝝ ⁊ pctōꝝ
offendunt':⁊ audiūt pctōꝝ insult⁹. illuc os
diuinū felle ⁊ aceto ponat'.oculi q̄ limpidio
res ⁊ clariores sunt perle viderūt opprobria
exprobātiū adeo ꝙ nō remāsit in eo nisi lin
gua:vt matrē Johāni cōmēdaret ⁊ p pctō
ribus exoraret ¶ Leuate corda pctōres non
ne in eo fuit dolor magnus.quādo a planta
pedis vsq3 ad verticē capit' nō fuit in corpore
suo locus quin esset dolorib⁹ plenus. caput
fuit ꝑcussū ⁊ pforatus in mille locis. vult⁹
ei⁹ tanq3 vultus leprosi apparuit:ita vt vix
cognosceret'. Quid dicā vltra sola lingua in
eo remāsit:per quē virginē mariā Joanni
cōmendauit. Tertio dolor est magnus rōne
longanimitatis.pena eñ aggrauat' quādo
mors suspēdendi differt' . minor eñ ē pena
qñ tortor est habilis ad officium suū q3 qñ
est lentus ⁊ piger. Christus autē remansit
per tres horas in cruce extensus ⁊ eleuatus.
Et pylatus adhuc mirabat' si iam eēt mor
tuus. Ut dicitur Marci.xv. Ab hora nona
intrauit ortū christus ⁊ positus fuit in tra
ctu mortis per decē ⁊ octo horas. Attendite
igitur q̄tū dolor christi fuit magnus ex par
te corporis Secōo dolor fuit maior ex pte aīe
q3 ex parte corporis tripliciter,

Primo rōne offense paterne.

Secōo rōne cōpassionis materne.

Tertio rōne ꝯdescensionis aīe.

¶ Popule intelligatis. quis eniz posset loq
de abysso doloris xp̄i sine fletu. Fuerūt eniz
adeo magni ꝙ si angeli hic eēnt nō possent
enarrare ⁊ di. Eccl'i.i. Altitudinez celi id est
diuinitatis: ⁊ latitudinē terre id est substā
tie corporalis: ⁊ pfundū abyssi.i.anime in
doloribus in voluntate quis dimensus est?
quasi dicat null⁹. Dolor christi fuit magn⁹
ex parte anime ratione paterne offense. Jn
tantū dilexit anima christi patrem eternuz
ꝙ amor ille excedebat amores suipsius. Ni
hil eniz curabat de offensis que sibi fiebant.
multū autem sibi displicebant illa que fie
bant contra diuinam maiestatem. Jnde ꝑ
uenit s'm librum angeloꝝ ꝙ nunq3 in hoc

mūdo risit. Ubertinus vero dicit. Continue
tantū vberat quasi lācea furcata q̄nq̄ ferre
is. habebat em̄ tantuꝫ dolorē ꝙ penetrabat
cor eiꝰ plusq̄ lancea q̄nq̄ cuspidū. Exēpluꝫ
simile. Posito ꝙ rex nō habeat vxorē sed di
scurrat ad inueniendū vnā: ⁊ capit vnā pau
perē filiā ⁊ hoc in honorē matrimonij. tan
dē illa filia ꝑcutit patrē regis ⁊ spuit in fa
ciē eiꝰ: tn̄ debet puniri q̄ꝫtuꝫ filiꝰ diligit pa
trē suū. Sic fuit de aia xp̄i q̄ꝫtum diligebat
patrē ⁊ diuinitatē. tn̄ sibi displicebat dede
cus qd̄ fiebat toti trinitati: ⁊ multitudo aia
rum que debebāt habere gloriā paradisi ꝓ
pter pctā demergebant in infernum. Scd̄o
fuit magnꝰ dolor rōne ꝯpassiōis materne.
Nemo est vestrū q̄n credat q̄ꝫtuꝫ diligebat
matrē. credatis dolores quos erat passura
mater xp̄i. aggrauabāt aūt dolores xp̄i. Ter
tio dolor fuit magnꝰ rōne aie ꝓpter ꝯpassio
nē quā habuit sup̄ pctōres. nā incepit flere
tali dn̄ica videlicet i ramis palmaꝝ: sic ꝙ nō
potuit loqui vidēs ciuitatē fleuit sup̄ illam
dicēs. Hierusalē hierusalē si cognouisses et
tu fleres: qm̄ veniēt dies in quibus te circū
dabūt ⁊ coangustabūt. ⁊ in terrā te ꝓsternēt
O paupes pctōres creditis ꝙ xp̄s fleꝫ me
nia ciuitatis. nō vere: ẜ flebat destructiōeꝫ
aiaꝝ. qm̄ mille diaboli circūdabāt ip̄aꝫ aiaꝫ
in tractu mortis. vn̄ p̄s. Circūdederunt me
dolores mortis ⁊c. Et iteꝝ: Oēs fluctꝰ tuos
induxisti sup̄ me ⁊c. Christꝰ igr̄ vidēs mul
titudinē pctōꝝ ⁊ q̄ vētura sūt sup̄ eos ⁊ su
p̄ pctōres q̄ nolūt se emēdare aut corrigere
vitam fleuit dicēs. Si cognouisses ⁊ tu ⁊c.
Hiere. dicit ꝙ nūq̄ꝙ fuit dolor filis ẜm p̄miſ
suꝫ verbū. Audite obsecro ⁊c. ¶ Scd̄ꝫ verbū
ē emēdatōis vtilitas inde ꝓueniēs. De quo
em̄ seruit nobis q̄ haberet sensuꝫ ad medi
tandū ⁊ poneret cor in illa passiōe multū si
bi proficeret. Et hoc propter tria,

Primo ad actuū directōeꝫ.
Scd̄o ad spei subleuationē.
Tertio ad mentis quietationē.

¶ De primo. Exodi. xxvi. Inspice ⁊ fac ẜm ex
emplar qd̄ tibi mōstratū ē i mōte. De scd̄o
Paulus ad Heb. vi. Fortissimū solatiū ha
beamus q̄ cōfugimꝰ ad tenēdā ꝓpositā spē
⁊c. De tertio aūt. Joh. xv. In mūdo p̄ssuraꝫ
habebitis: in me aūt pacē. ⁊ Math. x. Veni
te ad me om̄s q̄ laboratis ⁊ onerati estis et
ego reficiā vos ⁊c. Dn̄i vultis habere para
disuꝫ: potissimū remediū est meditatio pas
siōis xp̄i que dirigit ad oia que dꝫ facere hō
ad hoc vt saluet. Ideo dixit deꝰ Moysi. In
spice ⁊ fac ẜm exēplar ⁊c. Si q̄s ambulat i
hyspaniā querit viā: q̄ sepe viatores q̄runt
viaꝫ. dicūt sic. trāsite iuxta crucē ad dextruꝫ
latꝰ qn̄ fueritis i tali loco. Vultis ire ad pa
radisuꝫ: opꝫ certe accipere iter crucis: qm̄ in
cruce inuenietis humilitatē cōtra sup̄biaꝫ.
inuenietis ibi vnū hoiem suspēsuꝫ iter du
os latrones. inuenietis ibidē corpus humi
liatū et corpꝰ inclinatū in cruce. Nō inueni
etis lasciuias ⁊ luxurias: ẜ vnū corpus vir
gineū in cruce ligatū. Nō repiet̄ furta vsu
ras fraudes ⁊ deceptōes: ⁊ sic de similibꝰ: ẜ
inuenietis oēm miam ⁊ iusticiā. p̄s. Que nō
rapui tūc exsoluebā. nō sūt blasphemie: nō
ẜꝫ diaboli vos deportēt: nec precātes male
dictōes sicut facitis cōtra illos q̄ vos offen
dunt: aut q̄ nō bn̄ loquunt ad vr̄m placituꝫ
⁊ datis corpus eoꝝ ⁊ aiam ad oēs diabolos
optando eis mala euenire. In cruce aūt est
omne bonū et nullū maluꝫ. Bonauentura
in stimulo amoris dicit. xp̄i passio debite pē
sata ⁊ cogitata mentē eleuat ⁊ illumiat in
oi operatōe. quid agēduꝫ sit aut cogitandū
insinuat. Scd̄o cōfert speꝫ. ad Ro. xviij. Pro
prio filio nō pepercit: sed pro nobis oibꝰ tra
didit illū: quō cū illo n̄ oia donauit. Tertio
meditatio passiōis xp̄i ponit aiam in quie
te: ⁊ volūtas nō hꝫ quietē donec habeat q̄d
querit. Ponamꝰ igr̄ penā ad cogitādū passi
onē. Quia dicit xp̄s. Pressurā in mūdo ha
betis ⁊c. Et iteꝝ. Venite ad me oēs q̄ labo
ratis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiā vos. Hiere
mias igr̄ volēs nos inducere ad passionem
meditandū dicit. Audite vniuersi ppl̄i. Dn̄i
habetis satis de passione: scio ꝙ non pote
ritis proficere nisi dn̄s deus dederit vobis
gratiā. non em̄ proficiemꝰ nisi eum in corde
habeamꝰ. Sum em̄ confusus in corde meo:
oretis deuꝫ pro me vt possim aliquid dicere
qd̄ sit ad salutē aiaꝝ vestraꝝ ⁊ ad laudē cre
atoris. De consuetudine erat in alijs sermo
nibus recurrere ad virginē mariā ꝑ impe
tratione gr̄e: sed hodie fuit tantuꝫ dolorosa
ꝙ nō potuisset nos audire. In annūciatiōe
angelus dixit aue: sed posset dicere suꝫ ple
na oi amaritudine. gr̄e plena dixit angelus

sed potuisse dicere nõ inueni gratiam ante oculos iudeorum. et deum patrẽ vt possem liberare filiũ meum. dixit angelus benedicta tu in mulieribus: potuit dicere quod mestissima erat sup oẽs mulieres. quia video filium vnicũ meũ tã dure et crudeliter tractari a iudeis ipsis. Quale remedium oẽs ob reuerẽtiã dei et filius qui passus ẽ: vt aliqd dicere possimus quod sit ad laudẽ eius: diligatis eũ et caueatis ipm offendere. ad eũ ergo recurremus. Clerus dicat. Respice dñe super hanc familiam tc. Et vulgus. Pater noster tc.

¶ Audite obsecro vniuersi populi. Locor ca pitulo quibus supra pnotatis et prelibatis. Dñi et aĩe deuote tota mẽs mea fuit in hac quadragesima vt ducere vos possem in mõtem grẽ et glorie. Crux sancta ponit et erigit cõtra celum: opz ascendere per crucẽ ad montem glorie. et dicit sic saluator. O peccatores ego requiro quod non sit vobis graue pati qñ mihi nõ fuit graue pati pro vobis: ideo nõ sit vobis graue. Audite hãc passionẽ mestissimã. Pro materia ista dicã quattuor qstiões theologales. Prima est in tertio Bona. dist. ij. Utrũ necesse fuerit p passionẽ dolorẽ et laborẽ humanũ genus redimi. Dicit Bonauen. si loquamur de potẽtia absoluta nõ erat necesse. quia sicut nos solo verbo creauerat ita etiã solo verbo poterat reparare. de potentia aũt ordinata sicut adã p cõcupiscẽtiã peccauerat: etiã reqrebatur quod p dolorẽ et penalitatẽ repararet. Scđa qstio quã habetis. xx. di. iij. scoti. Utrũ a pura creatura potuisset genus humanũ reparari. Dicit quod de ptãte absoluta si misisset angelũ aut hoiem purum et dedisset plenitudinẽ grẽ gratiã faciẽtis tm̃ sicut dedit aĩe xpi poterat pura creatura redimere quia meritũ xpi nõ valuit nisi qñtũ placuit et fuit acceptatum a deo. Ideo si placuisset sibi accipe meritũ creature etiã reparasset sicut xps. sed vt oñderet amorẽ seu dilectionẽ noluit mittere aliquẽ: sed voluit ipsemet venire. Hugo de sctõ victore in tractatu de aĩa dicit Nõ aliũ moriẽdo nisi te liberaui: nõ solũ vt solueret dispẽdium: verũetiã vt oñderet solutionis effectũ: vt ipse oñderet qñtum diligebat seipsum morti obtulit. ¶ Ponamus casum quod rex habeat potestatẽ sanãdi leprosos et quod posset sanare p suum camerariũ: et qñ veniret leprosus diceret vade sanatũ. sed maior amicitia esset si diceret ego tm̃ diligo quod ego vadã: scz palpabo leprã. Et oĩa pfecto hoc fecit xps vt oñderet abyssum sui amoris. nõ misit aliquẽ ad sanãdum: sed ipsemet in ppria venit. ¶ Tertia qstio ẽ qualiter redemit nos. Ad qd seruit mors innocẽtis: qd pdest trinitati quod mortuus est. Scotus di. xx. q. iij. dicit. Christus mortuus ẽ p iusticia ad seruãdũ honorẽ patris. venerat tps i quo debebat dicere veritatẽ iudeis: et dixit. Pater eterne dicã veritatẽ: nec illã tacebo. Timor mortis nõ ẽ qñ pstat quod seruẽ honorẽ patris. ¶ Quarta questio et difficilior est p laicis qñ loqmur de iuda dicitis vos quod deus sciebat quod debebat eum tradere: et quod iudei debebant eũ iudicare ad mortẽ. Quidã ex vobis dicũt quod necesse erat quod iudas traderet eum. caueant ne blasphemetis hoc dicẽdo. Iudei nõ magis pstricti erãt ad ponẽdũ xpm ad mortẽ quam alia natio. Et sequitur qstio decisa et terminata ab alexãdro de hallis. Utrum iudei necessario occiderũt saluatorẽ. Dico quod nõ. quia Lu. xx. di. Forsitã verebunt filiũ meum: vbi tãgit liberum arbitrium. Si enĩ iudei audissent et obedissent illi Abbo nõ dedissent illũ morti nec aliq alia natio. Tãgit alexãder replicã. Ponamus casum quod iudei nõ fecissent eũ mori: nec iudas eũ tradidisset minus quam petrus. sed qñ ipse dicebat i sermone. Uos estis talis et talis tãgendo eos vsque ad sanguinẽ dicẽdo eis scelera eorum et peccata credidissent in eũ et nõ occidissent eũ: qualiter redẽpti fuissemus. Rñdet alexander de hallis in tertia parte summe in materia de passiõe christi quod fuissemus redẽpti p suam voluntatẽ prõptã ad passionẽ si fuisset necesse. Capiamus casum quod anglici essent parisius et quod eẽt vnus miles qui offendisset maiestatẽ regiã: et habeat vnus fratrẽ in hyspania qui venit ad regẽ ad liberãdum fratrẽ suũ et dicit regi sic. Dñe rex pcor vobis vt faciatis grãm fratri meo. Dicit rex: qd facietis vos si hoc faciã. Rñdz miles. Promitto vobis liberare parisius ab anglicis: et ponere eos i manu vestra. et pro hoc ponã vitã meã. Facietis dicit rex vere ego dabo vobis fratrẽ vrm: verumtamẽ nunquam veniet ad domũ meã vsquequo feceritis pmissum. Tunc dicit miles ego moriar vel liberabo ciuitatẽ. Et venit miles et dat vnũ insultũ contra anglicos talẽ quod anglici dicũt opus est quod dimittamus et cõuerta

nium: ⁊ dāt claues militi: ⁊ miles portat re-
gi et dicit. Dñe rex ecce claues: precor capia
tis fratrē meum ⁊ faciatis eū eē de curia vr̄a
Dixit rex. nō estis mortuꝰ ꝓ me. Tunc dixit
miles. Dñe rex nunqd sufficit ꝙ habuero vo
luntatē moriēdi si nō fuissem lucratꝰ: Sic fu
fuisset de xp̄o. Quō ergo iplebunt scripture
ꝙ sic opꝫ fieri. Sic em̄ aīa sacra xp̄i ꝓmisit
trinitati. Ego dicā taliter veritatē: ꝙ nō ti-
mebo mortē. Et dico ꝙ scripture fuissēt ta-
liter iplete: sicut Jonas ipleuit suā legatio-
nē. Adhuc quadraginta dies ⁊ niniue sub
uertet. Sicut ex scriptura ysaie. xxxviij. qui
dixit regi ezechie. Dispōe domui tue: q2 mo
rieris. Et tū vixit ꝑ quindecim annos post.
¶ Nūc aūt oꝫ venire ad propositū nr̄m. Ho-
die fuit data magna elemosyna: ⁊ fuit solu
tū preciū nr̄e redēptōis. Jō oretis ꝓ pctōri
bus facietis elemosynā indigētibꝰ: exercea
tis vos in pijs ⁊ bonis opibꝰ. Juxta verbū
preassumptuꝫ dicēs. Audite obsecro vniuer
si populi ⁊c.

¶ Passio domini nostri iesu xp̄i redem
ptoris nostri benignissimi diuiditur in qn-
qꝫ partes.

¶ Prima ē iniqua traditio malicia exeqn
te. Et hec diuidit in quattuor ꝑtes.
Prima est tristicie assumptio.
Scd̄a lamētabilis oratio.
Tertia furibūda ligatio.
Quarta dolorosa derelictio.

¶ Scd̄a ꝑs despectiua illusio ex neqtie ꝑ
uersitate. Et ꝯtinet hec qttuor partes.
Prima corā anna ꝑn̄tatio.
Scd̄a a caypha blasphemie ipositio.
Tertia corā pylato falsa accusatio.
Quarta corā herode in vestitu delusio.

¶ Tertia pars ē durissima afflictio ꝓ pe-
narū diuersitate. Et ꝯtinet quattuor ꝑtes.
Pria ē carnis virgīee acerrima flagellatio.
Scd̄a capitꝭ tremebūdi dolorosa coronatio.
Tertia ē capitꝭ laxati sub cruce curuatio.
Quarta in cruce penalissima afflictio.
¶ Alie due ꝑtes cū diuisiōibꝰ suis patebūt
vbi incipiemꝰ. ¶ Primo vtinā incipiamus:
ꝙ meliores efficiamur. Heri dixi de passiōe.
Dñica fuit factū ꝯsiliū quō eū traderēt ⁊ fu-
it factū cōsiliū quō eū traderēt ⁊ fugit: ⁊ ve
nit sabbati in bethania ad prādiū. Dñica in-
trauit hirl'm. die lune eiecit vēdētes ⁊ emē
tes de tēplo. martis habuit appetitū come
dendi maledictōeꝫ ficui ⁊ aruit. mercurij ve
nit ad matrē predicās dolores ⁊ ñ declarās
horā ſ ꝯsolabat eā. Et iudas vidēs ꝙ nō ve
nerat in hirl'm iuit ad iudeos ad vendēduꝫ
eū. die iouis lauit pedes discipuloꝝ. Gersō
in passiōe q̄ incipit ad deuꝫ vadit dicit. Ele
uo oculos cōtēplatōis aspiciēdo sepationē
matris a filio de bethania: cōsiderādo discess
sum xp̄i libēter scireꝫ q̄s discessus fuit. Nū-
q̄ hō qui vadit extra patriā ⁊ vxor que videt
maritū suum mori nō recedit in tali angu
stia sicut beata virgo qñ discessit a filio suo
que fuerūt verba ibidē sine assertōe temera
ria: ⁊ cōtēplando dicā sicut Bonauē. Gerson
⁊ Anselmꝰ dicūt. possumꝰ meditari tali die
sicut heri post meridiē hora sexta recessit fi-
lius a matre potuit ei dicere. ego fui trigin
ta tribꝰ annis vobiscū obediui vobis. scitis
quē honorē pater meꝰ fecit vobis. voluit ꝙ
essetis mater mea: ⁊ vado in hirl'm vt adim
pleat q̄d de me scriptū est. Quare nūc capio
licentiam a vobis: q2 nunq̄ egrediar donec
oīa fuerint cōpleta. Heu quid potuit illi di-
cere. Aut creditis ꝙ potuerit dicere volun-
tas dei et vestra fiat: quo vos ibitis ego va-
dam rogo: ⁊ vbi moriemini ego moriar. ¶ O
pctōres quid potuit eē inter illa duo corpo-
ra virginea: potuit em̄ dicere xp̄us. O cha-
rissima mater habeo facere magna ī hieru-
salem: habeo instituere sacramētuꝫ euchari
stie ⁊ alia misteria implere: nō est expediēs
ꝙ vadatꝭ. Potuit dicere honoratissima mat
dei. creditis fili ꝙ in necessitate possim vos
relinq̄re. dixi vobis ꝙ nō moriemi ſ expecta
retis vsqꝫ ad senectutē ne ego viderē vr̄am
mortē: ⁊ ꝙ ego priꝰ moriar q̄ꝫ vos. Tūc bra-
chia virginea Jesu xp̄i amplexata sunt vir
ginem mariā. ⁊ dixit beata virgo filio suo.
Erit cras. xxv. dies martij in qua te cōcepi:
saltē ad honorē illiꝰ diei prādeā simul vobi-
scū ⁊ audiā sermonē vr̄m anteq̄ꝫ discedatꝭ.
Rn̄dit xp̄s. ego ⁊ vos cras erimꝰ in dura ca
thedra vbi p̄dicabo ⁊ verba q̄ nunq̄ꝫ dixi di
cam: et prādebimus in vna tabula durissi-
ma vbi nullus erit nisi nos duo: ⁊ erit tabu
la crucis. Tūc cepit iesus cū maximus fleti
bus licētiā a matre: ⁊ martha ⁊ magdalena
flebāt ꝙ nō poterāt loq̄. Martha qñ vidit
mariā v̄ginem flentē dixit. O dñe dimittis

nos pro isto festo? Tunc xps dixit marthe. O martha nostra chara hospita venies et tu ad prādiū cuz maria matre. Dixit magdalene et marthe. Grās ago de hospitio vro. Et hymno dicto Mat.xxvi. et Joh.xviij. Egressus iesus trāstorrentē cedron vbi erat ortus in quē itrowit ipse. qn cena erat pata erat nona hora. leuauit se xps et dixit discipulis eamus et osculat⁹ est eos. Dicit frāciscus de chimenis venit in hierl'm et trāsiuit fluiū scz cedron et erat nox obscura et introiuit in orthoret dixit discipulis. Sedete hic. et ait illis Vigilate mecuz donec vadā illuc et orem. Et assumptis duob⁹ filijs zebedei et petro cepit contristari et mestus esse et dixit. Tristis est aia mea vsqz ad mortē. Et auulsus ē ab eis tanqz iactus est lapidis. Lu.xxij. et itrauit i viridariū et cepit bellare et orare. Judas non erat ibi: qr recesserat. dixerat ei xps. qđ facis fac citi⁹: qr noluit cōuerti pter xpm. Dixit iesus discipulis suis. Vigilate et orate &c. Et assumpto petro Jacobo et Johāne q̄ erāt secretarij ei⁹ quib⁹ oia secreta sua dicebat: pre lassitudine appodiauit se sup brachia eorū et cepit cōtristari: ita q erat in tali angustia q nō poterat se sustinere: ita q tunc intrauit certamē mortis. et dixit iterum suis discipulis. Tristis est aia mea vsqz ad mortē. sustinete et vigilate donec vadā et orez. Ille dolor fuit magnus ſm Nicolauz de lyra extēsiue. hoc est dicere q xps dicebat q ipse nō poterat plus pati. Et ille dolor durauit vsqueq̄ reddidit spiritu3. Et dixit ponatis vos genibus flexis: si pater nō iuuet me non possum amplius me sustinere. Quererē libenter ab euāgelistis vnde puēit iste dolor et tristicia. ¶ Leuate corda paupes pctōres. Dicit vbertinus sup euāgelio. et Bernardin⁹ de euangelio eterna: qđqz euāgeliste non dicāt: q anima christi a pricipio natiuitatis fuit i tristicia continue vsqz ad passionē donec fuit i viridario. et tūc qđ habebat in spiritu posuit in cerebro. Suspēdendus nō videt q̄ passurus est: qr non posset ea sustinere. Christus aūt habuit ea i potētia sensitiua q̄ passur⁹ erat: et intrauit in tantuz pauorē q fere cecidit et euanuit. et tūc posuit in aia sua oēs dolores quos passurus erat et dedecus quod fiebat patri: et dolorez matris pctā et opprobria et dispsionē discipulorum et dānationē iude. Bona. aūt dicit. Sciens iesus que ventura erāt super euz ad orationē se disposuit: et deū patrē exorauit alto suspirio et clamore valido: ad ondēdū q in necessitate debem⁹ orare deū. Ideo xps incepit dicere. Si possibile est pater trāseat a me calix iste. Math. xxvi. Non solū genibus flexis: sed etiaz prostrauit se dicēs. O pater expedit q moriar &c. et ps. dicit. Exaudi de⁹ orationē meaz et ne despexeris &c. O pater eterne precor vos habeatis pietatē de me: vt si aliter potest fieri q per mortē meā q aliter fiat: verūtamē nō mea sed tua fiat volūtas. Bonauentura aūt de arbore vite dicit. Heu o dñe iesu xpe vnde aie tue tāta anxietas et tāta supplicatio: cur tales affers deo orationes? et nūquid volūtarie te obtulisti pro redēptione generis humani? Helias dñe de⁹ creator et redēptor noster quare facitis talē requestā et supplicationem? Propter tria.

Primo vt fidē confirmaret.

Scđo vt spem erigeret.

Tertio vt onderz quō debem⁹ volūtatē nrāz volūtati diuine cōfirmare.

Primo vt fidē cōfirmaret: et plātaret i nobis Secundo ad dandū nobis spez vt cognosceremus qđ in necessitate sit agēdū: qr recurrendū est ad creatorem. Et venit ad discipulos et inuenit eos dormientes et dixit. Mathei.xxvi. Symon dormis. Marci.xiiij. Et Luce.xxij. Vigilate et orate vt non intretis in dānationē. Et direxit sermonē suum ad petrū et dixit. O petre vbi est verbū qđ dixisti? pmisisti ire mecū ad mortē. Ipsi erant grauati et lassati dolore: et redit orare eūdez sermonē faciēs et dicens. Pater si possibile sit &c. Dicunt aliq qn vidēt q preces eorum nō exaudiūtur melius eēt nō seruire deo. Ego enī video q illi q̄ minus seruiunt magis exaudiunt. Nō sic sed opz pseuerare. Et ideo tertio orauit xpus eundem sermonē dicēs. Abba pater: pater mi qđ idez est qđ bis pater: scz p eternā generationē: et pater p creationē: scz benedicte humanitatis: siue p pductionē. Et venit ad discipulos et inuenit eos dormientes pre tristicia. Marci.xiiij. Erant tam repleti doloribus q nesciebant qđ dixerat. Et factus in agonia prolixius orabat. Luce.xxij. et gutte sanguinis facte sunt decurrentes. et ecce venit angelus dñi

confortans eū. ¶ O popule ꝛ pauperes peccatores si habuistis vnq̄ȝ dolorē de homine vel cōpassionē: nunc est tp̄s tristandi ꝛ dolorem atq̄ȝ cōpassionē habēdi de passione saluatoris dn̄i nr̄i iesu christi. ¶ Ubertinus et Bonauentura in libro de arbore vite dicūt. Christus prevehemētia amarissime mortis preuise spūs ei⁹ vitales restrīgēs: cōpulsus fuit sanguinē suuȝ effundere atq̄ȝ effluere: taliter ꝙ de omibus suis mēbris fluxit sanguis abundanter. qđ fuit signū rememoratiuū demōstratiuū ꝛ prenosticatiuū. Iste sāguis fuit signū rememoratiuū illorū doloꝝ quos ꝑtulerat in vita. ꝛ demōstratiuū illoꝝ quos tunc patiebaᵗ. ꝛ etiā prenosticatiuū illoruȝ quos pati debebat. ¶ Tertio fuit prostrat⁹ ī angustia tanq̄ȝ si percussisses eū cū vno malleo in stomacho: et incepit dicere. Mi pater si nō potest trāsire a me calix iste fiat voluntas tua. oȝ ꝙ nūc moriar tā ignominiose ꝛ ꝙ mihi fiāt tāta opprobria. Et occurrerūt ei oēs dolores quos passurus erat. Ueniet tēpus in quo illi pro q̄b⁹ hec patior nō memorabūᵗ mei nec passiōis mee. ꝛ nūc oportet ꝙ sim flagellatus sputus nudatus spinis coronat⁹ crucifixus cōclauatus ligatus ꝛ caput vsq̄ȝ ad cerebrū fuit ꝑforatum. fui etiā colaphisatus tract⁹ ꝛ virgis acerrimis percussus: ꝛ tūc omnes partes corporis aperte sunt ꝛ sanguis exiuit ab oībus partibus corporis: fluens a capite vsq̄ȝ ad pedes ꝛ per totum corpus. cum voluit surgere posuit se genibus flexis: ꝛ venit angelus ad ꝯfortādū eū: si ꝯmuniter dr̄ ꝙ fuit gabriel ꝛ potuit ei dicere scđm ꝙ meditari potest Dn̄e mi creator ꝛ redēptor peccatoꝝ presentaui orationē vr̄am deo patri. ꝛ scitis ꝙ de⁹ pater mittit me ad vos. scitis ꝙ decretuȝ ē a tota trinitate ꝙ moriamini. scitis q̄ȝtum angeli vos desiderāt: ꝛ vt pctōres redimentur: ꝛ patres in lymbo optant: ꝛ licet passio vestra sit dura capiatis patienter. Nā ꝑ eaȝ tota trinitas erit placata: ꝛ celestis curia angeloꝝ reparabiᵗ. pctōres redimētur. sancti patres in lymbo existētes liberabunᵗ. ꝯfortabat ei quēadmodū seruitor cōfortās militem: dans ei cor ad pugnāduȝ vt illo die potissimuȝ adipiscaᵗ honorē dicēs ei. Dn̄e bonū est qm̄ hic honor vester pendet. dixit xp̄s Angele gabriel ego letus volo ire ad mortē et redimere pctōres. et factus est tunc vt vn̄ daret sanguinē. Quia facte sunt gutte sudoris vt gutte sanguinis decurrētis ꝑ om̄s partes corporis. quidāȝ deuotus habuit reuelationē ꝙ quadragintaseptē milia gutte sanguis erāt in terra. tūc dixit discipulis Dormite iam ꝛ requiescite. ¶ Leuate corda estis hic dn̄i gubernatores regni: dn̄i de iusticia: ꝑlati. Utinā vnusquisq̄ȝ vestrū haberet tres discipulos. Primo petꝝ: qđ idē ē ꝙ cognitio: ita ꝙ habeatis cognitionē malorū. scđm iohānez qui interpretaᵗ veritas: vt oñdens veritatē. Utinā vos veritate ꝛ exēplo moneretis ꝓximū vestruȝ ad bonū. Tertio vtinā haberetis iacobū: qđ est supplātator fortis. Utinā haberetis resistentiā cōtra pctā. Tertiū verbū est furibūda ligatio. Adhuc eo loq̄nte: ecce turba multa cū gladijs ꝛ fustibus. Lu. xxij. ꝛ Johan. xviij. Ecce iudas scarioth ꝛ principes sacerdotū cū lanternis fustibus ꝛ armis. Erat ibi cohors id est congregatio trecentū viroꝝ ꝛ iudas p̄cedebat eos. dixit iesus discipul' suis. Surgite eam⁹ Luce. xxij. Bona. ostendit ꝙ vadit prōptus ad passionē: q: seipsuȝ crucifixorib⁹ p̄ñtauit ꝛ venit eis obuiā. ꝛ qñ fuit ibidē: ecce iudas veniēs añ eū vt oñderet eis ꝙ nō possēt deficere. stabāt ante euȝ ꝛ nō cognoscebāt. ꝛ dixit eis. Quē querit̄. Joh. xviij. Jesuȝ nazarenū. dixit eis. Ego suȝ. Respōderūt ei tanq̄ȝ furibūdi iesum nazarenū. Si ergo me q̄rit̄ ego sum. ꝛ ceciderūt in terrā. Aug. sup Jo. xviij. Quid iudicaturus faciet q̄ iudicādus hoc fecit. Una vox dulcis eos in terrā ꝓstrauit. quid igiᵗ faciet in iudicio. non em̄ dicet diaboli vos ī portēt: nec etiā malas maledictiones. Bonauētu. in libro de arbore vite. Maledictus furor eoꝝ quia pertinax q: noluerūt corrigi. Christ⁹ nolens īpedire misteriū passionis ꝑmisit eos surgere. Surrexerūt ꝛ dixit eis. Quē queritis. Respōderunt corde indurato feroci ꝛ leonino iesum nazarenū. Dixi vobis ꝙ ego sum. Si ergo me q̄ritis finite hos abire. Johan. xviij. Et nolite nocere discipulis meis. Judas venit postquia dederat eis signū quēcunq̄ȝ osculatus fuero ipse est tenete eū. ꝛ osculat⁹ est iesum dicens. Aue rabbi. Luce. xxij. ꝛ Math. xxvi. O iuda dixit saluator. Osculo filiuȝ homis tradis. Cenasti mecum ꝛ laui tibi pedes: et

tradis me iuda. ⁊ osculatus e̅ eu̅.⁊ tu̅c cepe-
runt eu̅ dice̅tes.Capiatis capiatis: vnus i
brachijs:ali⁹ in capite. Dixit Petr⁹. Magr̄
si percutim⁹ in gladio.non potuit expectare
responsione̅:⁊ pcussit po̅tificis seruu̅ ⁊ ampu
tauit auricula̅ illius q̄ volebat accipere xp̄z
Dixit ei xp̄s.Petre tu es sp̄ fatuus ⁊ calid⁹.
Co̅uerte gladiu̅ tuu̅ in vagina̅.Math.xxvi.
Quia ois q̄ gladio feriet:gladio peribit sem
per si hoc faciat: ⁊ hoc vltra iusticia̅ ordina-
tam.dixit xp̄s. Ducatis mihi malchu̅. Xp̄s
cepit auricula̅:posuit ea̅ i loco suo ⁊ sanauit
eum:nec pp̄ter captionem dimisit facere mi
racula.⁊ seq̄tur quartu̅ verbu̅.s.dolorosa de
relictio.Omnes relicto eo fugeru̅t.Ibi pau-
peres discipuli qua̅do viderunt magr̄z captu̅:
ome̅s dederu̅t fuga̅.trece̅ti veneru̅t ibi q̄ ha
bebant lanceas laternas ⁊ faces. Alij dice-
bant.ligate eu̅.alij vero dicebant: ducat⁹ eu̅.
alij dicebat teneatis.Quando discipuli vide
runt fugerunt.hoc multu̅ aggrauabat dolo
rem xp̄i.tu̅c dixit xp̄s illud Johan.xix. Noti
mei quasi alieni recesseru̅t a me.Dicit Bona
uentura li.de arbore vite.Quis tunc doloris
acule⁹ penetralia apostolo℞ penetrauit qn̄
regem glorie ad instar latronis viderunt du
ci: quis sine gemitu audire pōt qual'r agn⁹
mansuetus ductus fuerit: ⁊ qualiter man⁹
eius tracte fuerint: quis potest considerare
dolorem eius qua̅do captus fuit ⁊ man⁹ ei⁹
ligate et tracte.Et hec sufficiant pro prima
parte in qua audistis quo̅ xp̄s i dolore mor-
tis intrauit:ligatus fuit:ab ap̄lis derelict⁹ e̅
nunc est in ortho. Nam sicut adam peccaue
rat in ortho: ⁊ nos peccamus in ortho hui⁹
mundi voluptatis et delectationis. Sic fu
it christus in ortho captus. Si velimus ire
ad montem leuemus oculos ad passionem
per assidua̅ co̅siderationē. Ad hoc nos the-
ma p̄missu̅z incitat. Audite obsecro ⁊c.

¶ Et hec de p̄ma p̄te passionis.

¶ Scd̄a pars e̅ despectiua illusio sub multi
plici iudice. Filius virginis ad quattuor iu-
dices fuit ductus.

Primo ad anna̅ ducit.
Scd̄o an̄ caypha̅ blasphemat.
Tertio ab herode in veste alba deludit.
Quarto an̄ pylatu̅ ad morte̅ iudicat.

Et seq̄tur Joha̅.xviij.Cohors ergo ⁊ tribun⁹
acceperunt eu̅ et ligauerunt eum hora vnde-
cima: que est hora matutina patris sapien-
tia deus ⁊c. Primo ad anna̅ fuit ductus: q̄r
erat princeps sacerdotu̅ et antiquior ⁊ prin
ceps scribaru̅.Et dixeru̅t iohānes ⁊ petrus.
Dimisimus magistru̅ nostru̅: ⁊ plangebant
eum ad inuice̅.Dicebat Johannes.Heu q̄d
dica̅z matri sue vbi dimisi eu̅: ⁊ seq̄batur eu̅:
et venit ad hostiu̅ principis sacerdotu̅ et pe-
trus cu̅ eo.Dixeru̅t iudeis. Nos habem⁹ fri-
gus habeamus ignem. dixeru̅t armigeri q̄r
frigus erat. Annas dixit primo interroga̅s
eum ⁊ pone̅s man⁹ ad latera dice̅s.Unde ve
nit tanta p̄sumptio q̄ tu audeas p̄dicare.⁊
nunq̄d sufficit doctrina Moysi ⁊ p̄phetaru̅
quid adhuc p̄dicas ⁊ he̅s discipulos: no̅ r̄n-
dit xp̄s bonu̅ nec malu̅.dicebat annas. Tu
vis renouare mundu̅.dixit xp̄s.Quantu̅ est
de doctrina ego docui in te̅plo ⁊ in synago-
ga in q̄ iudei oe̅s co̅ueniu̅t: ⁊ in occulto locu
tus su̅ nihil:q̄d me interrogas: Interroga
eos qui me audieru̅t quid locutus su̅ eis.Ec
ce hi sciunt q̄d dixerim ego. Q̄tu̅ erat de dis-
cipulis nihil r̄ndit eis:sed post r̄nsione̅ vn⁹
ministro℞ assistens dedit alapa̅z iesu dice̅s
Sic r̄ndes pontifici: quo̅ audes villane mi-
ser sic respōdere dn̄o.nullus e̅ q̄ no̅ faciat ei
reuerentiam: ⁊ tu loq̄ris sic. Comuniter di-
cunt q̄ ille fuit malchus cui sanauerat au-
ricula̅.Dicit landulphus q̄ fecit eum cadere
in terram et percussit ita atrocit' q̄ sanguis
fluebat de dentibus et naso. ⁊ dixit iesus. si
male locutus su̅ testimoniu̅ perhibe de ma-
lo: si au̅t bn̄ cur me cedis: Heu qui sic percu-
teret regem francie aut papa̅ aut aliq̄ue̅ p̄-
latum ⁊c.Quid e̅et o pctōres: quo̅ terra non
absorbuit illu̅ peccatore̅ proditore̅. O bone
iesu nu̅q̄ quesiuistis quare percussit vos du̅
ista fiebant.Johānes erat ibi ad prunas ca-
lefaciens se: et venit petrus.dixit iohan.anc̄il
le.Dimittatis intrare illu̅ bonu̅ homine̅z: ⁊
accepto hoie intuebat illum ⁊ dixit illi. Nu̅
quid ex illis es: R̄ndit petrus.O mulier ne
scis quid dicis.Et vocauit alios ⁊ dixit anc̄il
la. Heu credo q̄ de illis est. Heu vbi constan
tia petri: quid eu̅ dixisses petre si vn⁹ armi
ger te cepisset quando ad vocem vnius muli
ercule magistrum ⁊ rede̅ptorem tuu̅ negasti
que nunq̄z leuauit manu̅z super te: nec bra-
chium nec ensem. Alia mulier ancilla q̄ erat
circa prunas dixit. Nam et tu ex illis es. Na̅

et loquela tua manifestū te facit. Et dixit. ꝑ
deū moysi tu ex illis es. Dixit ipse. Per deū
ysaac ⁊ moysi nō sum. In pͥma vice nō fecit
nisi mētiri. Sed scđo iurauit deū. Et statim
venit cognatus cuius petrꝰ abscidit auricu-
lam dicēs. Nōne ego te in orto vidi cū illo?
Nunqd es q̄ percussit cognatū meū: et cepit
iurare ⁊ anathematizare. Maledicar ego si
vidi eū vnq̄. Et stati gallus cātauit. Mar-
ci. xiiij. Et respexit eū dn̄s iesus. ps. Respice
in me ⁊ miserere mei ⁊c. Tali aspectu aspici
at nos ⁊ peccata nr̄a ad remittendū ⁊ ꝑcen
dum. sed quō respexit? nō eū vidit oculis cor
poris: qm̄ xp̄s erat in aula anne: ⁊ petrus in
curia: sed oculis mie aspexit eū ducendo ad
memoriam peccatū ⁊ offensam ⁊ ꝓmissiōes
et egressus foras fleuit amare: ⁊ posuit se in
travnā foueā ⁊ stetit ibidē vsq̄ ad pascha: et
illi qui vadunt hirl'm vident illā foueā. Cle
mens dicit in itinerario q̄ a post per totā
vitam suam qn̄ ipse audiebat gallū cantan
tem fleuit: q2 recordabat̄ de peccato. flebat p̄
dolore: nō q2 credebat peccatū nō esse dimis
sum: sed dixit clemēti q̄ ab eo q̄siuit q̄re tātū
fleret. Cum ego video casū quē cōmisi ⁊ pro-
missionem quā nō tenui: et penas quibꝰ me
submisi: ⁊ gaudia que perdidi: a lachrymis
abstinere nō valeo. Portabat sp vnū sudari-
um ad tergendū lachrymas. Et pre lachry-
mis habebat vultū adustū. Vixitq̄ petrꝰ pꝰ
passionē domi nostri iesu xp̄i. xxxiiij. annis. ī
antiochia fuit per septem annos. Et rome
fuit. xxvi. annis. Sūt hic p̄lati ⁊ archidiaco
ni. vbi xp̄s ligatus est ⁊ negatus nisi ī domo
pontificis. Ambr. sup lucā. Ubi negauit pe
trus xp̄m: nō in mōte: nō in tēplo: sed in do-
mo pontificis. vbi xp̄s ligatus erat. vbi veri
tati cōtradicebat̄. Audiens fuit negatus. sy
nagoga in tali statu erat vt dr̄ in libro regū
et machabeorū: q̄ nō debebat eē nisi vnꝰ sac-
dos: sed venerat ad tantam corruptionē q̄
quicūq̄ vngebat manus habebat officium
sacerdotale. An nūc fit hoc inter xp̄ianos?
qualiter acquirūtur beneficia ecclesiastica?
nūqd per symoniam? nunqd per illā ancillā
que vocatur symonia? Et vos sacerdotes qui
auditis cōfessiones dn̄arū: magis propter lu
crū q̄z deū. Bern. super Qui habitat. dic. oēs
que sua sunt querūt ⁊ nō que iesu xp̄i: hodie
pro dignitatibus videbis certare: sed non ꝓ
cōmoditatibus aiarū: sed pro voluptatibus ⁊
delicijs. quō igitur eccl'ia: nunquid peius q̄
synagoga? Oro ponatis remedium. Sequi-
tur in textu. Et misit eum ligatum ad Cay
pham pontificem. Joh. xviij. Principes sac-
dotum et oē consilium querebāt falsū testi
monium aduersus iesum. Math. xxvi. No
uissime venerunt duo falsi testes. Mar. xiiij
et hoc fuit hora duodecia ī die veneris de no
cte: ⁊ erant in illo consilio sexaginta et vnde
cim sacerdotes: et. xxiiij. principes ⁊ intraue
runt tricēti in domo cayphe. ⁊ sequit̄. Nihil
respondes ad ea que contra te testificātur.
Dicit vbertinus q̄ posuerunt ei vnā cathe
nam de ferro: et trahebant eū et dicebat vnꝰ
ad alterū. Trahe trahe. ⁊ ducebāt eum liga-
tū et dicebant ei. Memoraris que dicebas
die dominica: predicabas cōtra nos: ⁊ dice-
bas malum de oibus. Et oēs accusabant eū
et ipse tanq̄ agnus mansuetus nihil dice-
bat. Venerunt duo falsi testes dicentes: pre
ponamus vnū casum contra eū: q2 dixit. de-
struā templū hoc: ⁊ in tribus diebus reedi-
ficabo illud. Non intelligebat xp̄s de tēplo
materiali: sed de corpore: qđ tertia die debe-
bat resurgere. et dixit ei cayphas. Non r̄spō
des ad ea que isti aduersum te testificantur
Marci. xiiij. Adiuro te per deū viuum si tu
es filius dei dicas nobis. tunc ipse dixit. ob
reuerentiam nois dei tu dicis: q2 filius dī sū
ego. Et princeps sacerdotum scidit vestimē
ta sua dicens. Audistis blasphemiā? nunqd
est dignus morte? dixerūt oēs. reus est mor-
tis. Helas deus celi et terre est iste q̄ accusa
tur. Oms clamauerunt. que est aia deuota
audiens verbum cōtra illū qui peccatū nō
fecit: que audit q̄ cōtra ipm̄ dicitur et nō flet
Audientes hoc velauerūt vultū eius. alij spue
bant in eum. alij alapis cedebant eū dicen-
tes. Prophetisa quis est q̄ te percussit. dicit
Isa. l. Faciem meā nō auerti ab increpanti-
bus et cōspuentibꝰ in me. caput meū dedi ꝑ-
cutientibus: ⁊ genas trahētibus barbā me-
am ꝓijcientes eū in terram ⁊ filia fecerūt ei
Dicit Bonauē. ī stimulo amoris. Venio ad
alapas ⁊ sputa. qđ enī deo dignius: ⁊ pctōre
indignius? Heu qui es deꝰ q̄ a peccatoribus
conspui voluisti in illā angelis summe desi-
deratā faciē. O peccatores ⁊ peccatrices aie
saluator adeo fuit percussus ab illis q̄ vul-

tus eius et facies quasi facies leprosi videba
tur. Et quando principes sic tractauerūt eū
iuerunt ad quiescendū. ꝛ tortores duxerunt
eum per totam noctē. vnde dicit ps. Posue
runt me in lacu inferiori ꝛc. O peccatores ꝛ
peccatrices aie fecistis vnq̄ꝫ sibi ista que fa
cta sūt ei in domo cayphe? an spuistis i eū?
et vt beda dicit. Qui tūc cesus est colaphis
iudeoꝝ nunc ceditur colaphis falsoꝝ xpia
norum. Quid est parisius? nōne parisius re
gnant vicia in oī genere? dico ꝙ sic. et nemo
ea corrigit. Dñi de iusticia habetis legem ci
uilem collatione. vi. in antentica vt non lu
xurientur cōtra naturā. Si eñ blasphemi
cōtra hoīes non debēt remanere impuni
ti: multomagis blasphemie facte cōtra ma
iestatē diuinam. Dicit decretalis de homici
dio ca. sicut dignū. ꝛ. lxxxiij. dist. ca. error cui
non resistitur approbat̄. ꝛ habetis ordinatō
nem parisius quā Karolus quintus posuit.
vtinam ipse eēt nunc. deposuit dños de par
lamento. xxiiij. ex eo ꝙ corrūpebant iusticiā
Si veniret vnus de anglia qui malediceret
regi: quid fieret ei? Cayphas fregit vestimē
ta dicens. blasphemauit. et vos non corrigitꝭ
blasphemias: ꝛ nō corrigitis tales nec fili
os vestros. inuito vos ꝛ filios vestros i dāna
tionem eternā. quale remediū? Hodie sunt
iiij. mille centū. iiij. ꝛc. ꝙ si spuissent in faciē
eius totiēs quotiēs cū peccatis percutitis?
detis finē peccatꝭ. Et seqtur. mane facto du
xerūt eum ad cōsiliū. Lu. xxiij. Et tradiderūt
eum pontio pylato presidi. Mar. xiiij. Tali
die sicut est hodie quando incepit venire di
es duxerunt xpm ad cōsilium et dixerunt ei
Si tu es filius dei dic nobis palā. Dixit sal
uator. Si dixero non credetis mihi. Si intꝭ
rogauero vos non respondebitis mihi. dice
bant. Quid adhuc egemus testibus? et que
sierūt ei. Es tu filius dei? es tu saluator mū
di? Dixit christus sic. Uidebitis me cū vene
ro ad iudicium. Dixerunt. ducatur ad iudici
um. Bonauentura in libro de arbore vite di
cit. Horrenda iudeorum impietas que tot ꝛ
tantis iniurijs satiari non potuit quando
animā diglutiendā impio iudici tradiderūt:
duxerunt iesum ad pylatum: ꝛ erat tunc fe
stum synagoge. Uenerunt turbe audientes
murmur et non introierunt in pretoriū: vt
non cōtaminarent̄: sed vt manducarent pa
scha. i. azimos panes. ꝛ erāt sexcēti armige
ri: et illi de synagoga totidē. qñ pylatus au
diuit murmur exiuit ad hostiū. consuetudo
fuit inter iudeos ꝙ de paucis ꝛ de paruis fa
ciebāt cōsciam. Ideo dicit Joh. ꝙ nō itraue
runt in domo pylati: q2 erat paganus: fecerūt
cōsciam intrare domū pagani: ꝛ nō fecerūt
cōsciam tradere iustū. Dixit pylatus. quam
accusationē habetis aduersus hoīem hūc?
Dicit de lyra in illo tēpe non ducebat̄ aliq̄s
ligatus brachijs retro dorsum: nec pūtabat
iudici nisi esset dignus morte. Ideo dixit py
latus Johan. xviij. Quam accusationē affer
tis aduersus hoīem hunc? Et dixerunt ei.
Si non esset hic malefactor non tibi tradi
dissemus eū: quēadmodū dicunt nostri pſ
byteri. Dixit pylatus. Ego nullam inuenio
causam. Dicit Nichodemus. in euangelio ꝙ
pylatus dixit. Precepit dominus non occi
dere sine causa. Et dixit. per fidem quam de
beo imperatori non ponam manum in eū
quia nō inuenio in eo causam: dicatis mihi
quare accusatur. Et accusauerunt eum sin
gulariter de tribus.
Primo q2 iuenimꝰ eū subuertētē gētē nr̄am
et voluit p̄dicare legem nouā.
Scdo phibuit censū dari cesari.
Tertio q2 dixit se regē celi et terre.
¶ Luce. xxiij. Quando pylatus hoc audiuit
iussit eum intrare in auditorium: ꝛ dixit ser
uitori suo. Dic illi bono homini ꝙ veniat. di
cit Nichodemus ꝙ ille seruitor dixit christo
Egredere bone vir. Et posuit sub pedibꝰ eiꝰ
vnam vestem pectoralem faciendo ei reue
rentiam. Et omnis turba murmurauit di
cens. quare tu facis illi reuerentiam? dixit
seruus. Uidi eū die dñica. credo ꝙ sit bonꝰ
vir et sanctꝰ. Sciebat enim pylatus q̄a per
inuidiam tradidissent eum. Mathei. xxvi.
Dixit pylatus. Es tu rex iudeoꝝ. Johan. xvi.
Respondit iesus. Regnū meū nō est de hoc
mūdo ꝛc. Et dixit pylatꝰ. vñcūq3 tu sis ergo
rex es tu? dixit iesus. Ego ad hoc natus sū
ꝛ veni in mūdū vt testimoniū phibeā ve
ritati. dixit pylatꝰ. Quid est veritas? Et nō
habuit tempus expectādi responsum: quia
nō fuit sibi pmissū suis pctis exigētibus:
sed dixit iudeis. Ego nō inuenio in eo cām.
ꝛ hoc erat inter sextā ꝛ septimā. O pctōres
accusastis vnq̄ꝫ creatorem vr̄m. false accusa

stis proximū hoc faciēdo. false accusastis re
dēptorē. Dr̄ de pe. di. i. c. homicidiorꝫ. tria sūt
gn̄a: interfectio: odiū: ⁊ detractio. Dicit sapi-
ens. Nō comedas cum his q̄ carnes crudas
advescēdū cōferūt. nunq̄d dicitis verba mul-
ta diffamatoria de primis vr̄is: oꝫ satisface
re. Redēptor noster iesus xp̄s hodie accusa
tus est ꝑ nobis. queramus veniā: q2 ipse ho
die ponit̄ ad mortē. Scd̄o accusatio cōmo-
uit totū ppl'ꝫ incipiēs a galilea vsqꝫ huc. q̄n
pylatus hoc audiuit dixit. quō: vn̄ est ip̄e: de
galilea? potuit dicere. ego bn̄ sū: nō sum dn̄s
de illa villa: nec galilea ē d̄ iurisdictiōe mea
sed herodes ē q̄ est i ciuitate ista. Ducat̄ istū
ad eū nō curās q̄d faceret ei. si occideret euꝫ:
bene. ⁊ etiā si dimitteret: bn̄. Pylatꝯ misit ad
herodē: cuiꝯ seruitores dixerūt. Dn̄e noua sūt.
Pylatus mittit advos illū magnū ꝑdicato
rem. et gauisus ē herodes: ⁊ murmur erat i
ppl'o loquētes d̄ xp̄o. Alij in bonā partē. alij
in malā. Aliq̄ dicebant: nunq̄d ē ille qui die
dn̄ica predicabat cōtra dn̄os? vere malū est
loq̄ cōtra eos. nimis loq̄batur ⁊c. ⁊ dixerunt
herodi. Nunq̄d audiuistis loq̄ de illo qui su-
scitauit Lazarū: ipse ē captꝯ ⁊ ducit̄ advos.
Cōuenerūt aūt ibi oēs principes sacerdotū
accusantes eū in multis ⁊ interrogauit eū
herodes. Euangeliū nō dicit de quo interro
gabat eū. Dicit Ansel. ꝙ hoc ē. nunq̄d es tu
ille ꝑꝑ quē pater meꝯ i bethleē occidit tātos
pueros: ⁊ q̄ sororem lazari retraxit a mūdo:
que erat tā pulchra ⁊ decora: ⁊ nūc nō curat
de mnudo. Christus nihil respondit. Es tu
ne ille q̄ illumiauit cecum. Christus nihil
rn̄debat. Nunq̄d q̄n estis i mēsa dicitis d̄ a-
liq̄bus malū: vel si ē aliq̄ mulier loquimi d̄
luxuria: vel si est aliq̄s doctꝯ queretis de ꝑde
stinatione. queritis q̄d fecit deꝯ anteq̄ꝫ crea-
uerit mūdū ⁊c. ⁊ ista q̄ritis ꝑꝑ curiositateꝫ
quandā: ⁊ nihil curatis de salute aīaꝝ vr̄aꝝ.
Sic herodes quesiuit xp̄o ꝙ facerꝫ aliquod
miraculū an̄ ipꝫ: ⁊ ꝙ faceret aliquā nouita
tem. iudei dixert̄. Non credatis ꝙ faciat mi
racula: q2 pylatus misit eum advos. Pylatꝯ
et herodes fuerant antea inimici: ⁊ tunc fa-
cti sunt amici. ⁊ principes sacerdotū accusa
bant eū in multis. Et tunc herodes fecit eū
indui veste alba: ac si eēt fatuus di. Tu misi
sti ad mevnū fatuū: nō curo de eo mittat̄ eū
ad pylatū. Videatis domi sapientia pr̄is in

finita hodie in similitudine fatui facta est.
dixit ei herodes. Detis ei tunicaꝫ fatui mei:
et dicatis pylato ꝙ reddo ei gratias: q2 pla-
cuit mittere eum ad me. ¶ Leuate corda. de
distis ne tunicā albā xp̄o? ⁊ preserti vos dn̄e
habetis ne cathenas: caudas? vos dicitis. si
dimitteremꝯ essemꝯ in opprobriū. multi eniꝫ
sunt q̄ cōuerterent̄ a via mala si nō eēnt ob
locutiōes ⁊ derisiōes maloꝝ. O q̄ꝫtuꝫ displi
cent deo huiusmōi derisores: ⁊ quod faciūt
in mēbris d̄i a bono ⁊ sancto ꝓposito eos de
struendo: hoc ipsi deo facere vidētur. Naꝫ vt
dicit p̄s. Tota die exprobrabāt mihi inimici
mei ⁊ qui laudabāt me aduersū me iurabāt
⁊c. Et si bonū ꝓpositū ꝫvicine impedisti: quō
reparabis hoc? tales sunt fil'es herodi q̄ xp̄ꝫ
induerat tanq̄ꝫ fatuū. Et sic hora octaua fu
it ad pylatū reductus. An virgo maria scie
bat hoc? ip̄a nūc ē in celo. Vtinā ip̄a velit ꝓ
nobis intercedere. Ip̄a tn̄ fuit i tanta ama-
ritudine ⁊ angustia ꝙ nō eēt lingua q̄ possꝫ
exprimere. Petrus negauerat xp̄m. Iohan-
nes dimiserat magr̄m suū. verū ē ꝙ maria
venit: sed nō ponit̄ hora. Bonauētura ⁊ Lā
dulphus dicunt vnam cōtemplationeꝫ pul-
chram ⁊ dulcē: ꝙ quando iohannes vidit ꝙ
xp̄s reducebat̄ ab herode ad pylatum: dixit
ꝙ iret loquutū virgini marie ⁊ nunciaret q̄
fiebant filio suo. Ipse recordabat̄ verbi quod
dixerat ei filius suus: q2 dixerat ei ꝙ se inue
nirent in vno prandio tali die sicut ē hodie ⁊
ꝙ predicaret corā ip̄a: iō dixit Iohā. Credo
ꝙ morief̄ sine ipsa: vado eā q̄situm. Verū est
ꝙ ip̄a venit: lꝫ euangeliste nō ponant si fue-
rit in domo cayphe. O q̄ꝫ fuit duruꝫ illō prā
diū. Dixit magdalene. Hodie debemꝯ prāde-
re cum filio meo ⁊ debemꝯ ire ad sermonem
vadamꝯ in hirl'm. ip̄a erat in bethania. ⁊ ve-
nit ad teplū vbi xp̄s solebat predicare. Vnꝯ
doctor contēplatiuus. s. beatus Vincētiꝯ di-
cit ꝙ maria nō inuenit i tēplo nisi vnū pau
pereꝫ: ⁊ erat in illo loco vbi Symeō dixerat
ei in die circūcisionis. Tuā ip̄ius aīam per-
transibit gladiꝯ. Dixit maria illi paupi. An
ille predicator ꝑdicabit q̄ ꝑdicat tā bn̄: vide-
licet ille qui suscitauit lazarū? Rn̄dit ei. do-
mina nescitis aliquid. O dn̄a ego dicā vobis
noua. Quid est amice? Estis de ꝓgenie eius
ipse hodie ducit̄ captꝯ ad crucifigendū. totꝯ
ppl'us currit ad videndum. Dixit virgo ma-

ria. Heu mestissima mulier est illud prādiū quod est mihi paratum. O peccatrices anie quando Johannes vidit eā fere cecidit: quādo maria vidit illud dixit. loquere mihi: vbi est fili⁹ meus, ⁊ nō poterat loq. Heu dn̄a dicam vobis mala noua de filio vr̄o: ⁊ v̄go erat constans ⁊ virtuosa: lz aliq dicant ꝙ ex dolore trahebat capillos capitis: qd̄ nō est verū: cum eēt mater oīm virtutū ⁊ patiētie. dixit Johanni. dic mihi vbi ē. et rn̄dit. Xp̄s ducit ad mortē videatis quō iudas tradidit eum. O si sciret que facta sūt ei: fuit captus: ligatus: flagellatus: sputus: cesus: ⁊ a nobis oībus dimissus. a petro fuit ter negat⁹. O dn̄a intantū fuit percussus ꝙ sanguis ab vtraqꝫ parte effluit. si videretis eū vix cognosceret. Ipse fuit ductus ad annā: cayphā: pylatū: et herodē. A pylato ad herodem: ab herode ad pylatum: ⁊ nunc ducitur ad mortem. Quid dixit maria? Heu an ista dies expectabam⁹ O nunc pertransit gladius doloris cor meū Dixit ipsa. ducatis me Johannes vt eū videam aut mortuū aut viuū. et duxert eā ad domum pylati vbi fili⁹ eius iudicabat. Videamus nunc fletus marie ⁊ passiones redemptoris. Ad meditandū illos incitat nos verbum passūptum. Audite obsecro ⁊c.

¶ Tertia pars. Audiuistis magnā pietatē. sequitur tertia ps vbi ondit durissima afflictio ex penaꝝ diuersitate: ⁊ sunt qttuor.

Pr̄ia carnis v̄ginee acerrima verberatio.
Scd̄a fuit tremebūdi dolorosa coronatio,
Tertia corporis lassati crucifixio.
Quarta filij dei penalissima afflictio.

¶ Dixit pylatus. Domi adduxistis mihi adhuc illum? qꝛ pylatus miserat eum ad herodem. gaudebat ne videret consentire i morte sua. quando fuit ibi interrogauit eum: et nihil inuenit in eo dignum morte: sed fecit vocari ppl'm et venerūt et dixit eis. Examiaui eum et nihil inueni. misi eum ad herodē et nihil inuenit in eo. Per diē autē solēnem solebat vnum vinctum dimittere. habebant eñ multitudinē icarceratoꝝ. dixit. seruabo vobis consuetudines. habetis vnum isigne truffatorem vinctum de peiorib⁹ hirl'm: eligatis quem vultis de duobus dimitti an iesum: an barrabam. per salutē cesaris nō habebitis nisi vnum de duobus. ⁊ principes ⁊ scribe dixerunt vt barrabam quererēt: iesū autem perderent. Et quando pylatus dixit que vultis dimitti de duobus: rn̄derūt oēs tota cōitas clamabat barrabā. Dixit pylat⁹ Quid ergo faciam de iesu nazareno? dixert. crucifigat. ⁊ dixit pylatus illis q̄ erant i fenestris: qꝛ erat multitudo. iō ascendebāt domos et loca eminentia. isti dicebāt. tolle tolle crucifige eum. In die palmarum fecerūt ei tam magnam reuerentiam. Habetis fiduciam in cōitate in eadē ciuitate vbi dixerunt. Osanna ⁊ benedict⁹ in eodem loco dixernnt. tolle tolle crucifige. Religiosi et parui pueri nolebant nomiare eum: ⁊ pylatus dicebat. Quid ergo faciam de iesu nazarēo? tolle crucifige. Quid enim mali fecit? at illi magis clamabant crucifigat. Tunc maria illa hora venit. O benedicta v̄go maria: nūc volunt occidere filium vr̄m: quale prādium. Erat ibi turba magna: ⁊ maria nō poterat intrare pre turba et pp multitudinem: ⁊ dixit pylatus. Per salutem cesaris corripiam eum et ponā eū in tali statu ꝙ cōtentabimini: qꝛ nemo videbit eum qui habeat pietatē de ipso: ⁊ vix ab hominibus cognoscetur. et dixit pylatus. adduc mihi tortores. Johan. xviij. et. xix. Jussit tortoribus expoliare eum et expoliauerunt: ⁊ ligauerunt eū ad vnum pilare: ⁊ quilibet cepit suum flagellū. erat ei xp̄s nudus: ⁊ ligatis manibus percutiebāt sine mia donec essent lassi: ita ꝙ a plāta pedis vsqꝫ ad verticem capitis nō erat in eo sanitas: ita ꝙ plagas plagis dolores dolorib⁹ apposuerunt. Guiller. parisiensis dicit ꝙ in illis virgis in qualibet erant instrumenta ad modū rasorum qui scindebant carnē pciosissimam iesu xp̄i: et percutiebant sup oīa membra xp̄i: ante: retro: sursuz: deorsuz: dextrorsum et supra: donec lassati fuissent: et asspicientes dolore concussi sunt. O vos filij ⁊ mulieres permittitis vos tangere: balneaq̄: et portatis vestem foderatam. quis possz exprimere dolores nostros quos ipse portauit durum erat spectaculum. dicit Landulph⁹. Nihil dicebat: trahebatur: verberabatur ⁊ lacerabatur corpus illud: et fuerunt quiqꝫ milia vulnera. Timetis facere penitentiaz vos iuuenes domicelle: peccata nostra ipe portauit in corpore suo. ps. Supra dorsum meuz fabricauerunt peccatores. sicut fabri sup incudem: sic illi super corpus domini nostri ie

su christi. Quid dicitis lenones:concubine:
et meretrices que facitis aborsuz? Et vos vi
due mulieres quando videtis vos diffama-
tas occiditis pueros ꝛc.agite penitentiam.
Tunc dixerunt videntes flagellantes xp̄m.
Sufficit sufficit soluite:nimis est truffādo.
dicit Landulphus ꝙ pilare est adhuc rube-
um. ¶ Secunduz punctum adhuc fecerunt
sibi maiorem dolorem:quia milites plecten
tes coronam d' spinis ꝛ genuflexo illudebāt
ei:ꝛveste purpurea induerūt eū.Johan.xix.
Tunc milites illudebāt ei dicētes. Aue rex
iudeoꝝ.ꝛdabant ei alapas dicentes.ꝓphe-
tisa quis est qui te percussit.Spine ille erāt
acute.Et dicit de lyra ꝙ erant de iūco mari
no.ꝛ quesiuit ab illis qui fuerant cū btō Lu
douico rege ī terra sancta ꝙ quidā dixit ꝙ
ille spine penetrabāt sotulares cum dupli-
ci semella q̄ztūcūq3 essent noui ꝛ fortiter re
parati.Corona erat sicut corōa imperatoris
in qua erant mille cuspides ꝛ ponebant su
per caput eius p̄mētes cū magnis baculis
et lapidibus:ꝛ spuebant in eū dicētes.Aue
rex iudeorum.ꝛ dabant ei alapas. Vn̄ Ver.
Caput illud angelicis tremebundū spiriti-
bus densitate spinarū pungit ꝛc. Perfora-
bant cerebrū dn̄i nostri iesu xp̄i:ꝛ in capite
in fronte:ꝛ in auribus:ꝛ in collo hēbat tam
magnū dolorem et tantā penā in oībus mē
bris:ꝙ dolor penetrauit eius cor.Et filie ve
stre portant cincta aurea preciosa. Quis ex
vobis vellet portare vnū spinter? Credo ꝙ
nullus ꝓ toto regno francie:si tn̄ spinter pe
netraret caput vsq3 ad cerebrū.Dicit Bern̄.
ꝙ eius sanguis fluebat ꝛ cōgelabat:percu-
tiebat alapis:ꝛ verberibus adeo vult9 eius
preciosissim9 apparebat sicut leprosus. Isa.
liij.Vidimus eū nō hn̄tem spēm neq3 deco-
rem:sed apparuit q̄si leprosus: nō obstante
hoc ꝙ eēt speciosior oībus hoībus mūdi.Et
tunc cepit eū pylatus et duxit eū foras.Ihs
exiuit portans spineam coronā ꝛ arundinē
Erat enī multitudo populi an̄ domū pylati
Pylatus autem leuauit tunicā ꝛ ondit eis
plagas dicens.Ecce hō.Attendite eū d'spe
ctū et humiliatū: nūc dz vobis sufficere euz
correxisse sufficienter:iazvidetis eū correctū
Tunc pylatus dixit eis. Ecce hō:leuādo ve-
stem.Si fecit vobis aliquid videtis emēda
tū.Tunc illi tanq3 canes:si enī vidissent vnū
canem habuissent pietatem: de xp̄o aūt nō
habuerūt pietatē:s3 dixerūt.Tolle tolle cru
cifige eū:moriat moriat. Tūc dulcissima vir
go maria multum desolata vidit filiū suū
in tali statu:quid poterat dicere tunc? Cā-
ticoꝝ.iij.Egredimini filie syon et videte re-
gem Salomonē in dyademate capitis qua
coronauit euz mr̄ sua.i.synagoga. O paupe-
res peccatores videatis iesum xp̄m dn̄m ce
li et terre plenū doloribus ꝛ queratis ei mi
sericordiam.videtis redēptorē vestrum mo
do in tormētis. Cur ergo caput mulieris cū
tanta venustate adornat: ꝛ ponitis tantaz
penam in illis vilitatibis ꝛ rebus munda-
nis. Quando pylatus audiuit ꝙ nolebant
cōtentari:q2 fecerat ad illam intentionē di
xit.Accipite eum vos ꝛ s3m legem vestraz iu
dicate eum.Joh.xix.Quia non iudicabo eū
Quando audierūt dixerūt pontifices.Nos
legem habemus:ꝛ s3m legē debet mori:q2 fi
lium dei se fecit.Pylatus audiens hūc s3mo
nem magis timuit et adduxit eū in pretori
um ꝛ quesiuit iesu.vn̄ es tu? Jesus aūt non
dedit ei responsū.ꝛ qō erat nimis alta: iō nō
respondit.dixit Pyla.Mihi non loqueris?
Nescis q2 potestatē habeo crucifigere te:et
potestatem habeo dimittere te? Tunc ihus
dixit.Non haberes potestatem vllam in me
nisi datum esset tibi desuper.Exinde quere
bat pylatus dimittere eum.Dico tibi ꝙ qui
me tradidit tibi maius peccatum habet:q2
iudei peccauerūt per inuidiā: ꝛ Pylatus ex
timore.Et tunc fuit pylatus percussus i cor
de.Criso.Facile deuiat a iusticia qui nō deū
sed hoīes timet. Eccl'.vij.Noli velle fieri iu-
dex nisi valeas corrumpere iniquitates.Di-
xit pylatus iudeis: vt ponit Nicodemus ꝙ
iurauit per solē radiantē ꝛ per salutem ce-
saris non inuenio in eo cām. Et dixerunt.si
hunc dimittis non es amicus cesaris:s3 per
des.Videns pylatus ꝙ nihil ꝓficeret.Ma
thei.xxvij.Lauit manus dicens. Innocens
ego sum a sanguine hui9:habeamus aquaz
vt mundemus manus:q2 hoc erat solitum.
et dixit pulsata vna campana: que pulsaba-
tur quando faciebant iusticiam.portetis ve
xillum imperatoris:ꝛ bucinate cū tuba ꝛ p̄-
conisate:vt si quis voluerit venire visum cru
cifigere iesum de nazareth veniat. Judas h'
videns penitentia ductus retulit trigita ar

genteos ⁊ laqueo se suspendit. Plus fec̄ ad
huc ꝗ̄ vsurarij hui⁹ ville. an reddidistis alie
num: ⁊ iniurias ⁊ opprobria? Dixit ergo iu-
das. Peccaui tradens sanguinem iustū. q̇d
ad nos dixerunt iudei? Tu videris. Et proie
cit pecuniam ante pedes eorum: ⁊ in arbo-
re se suspendit: ⁊ crepuit medius: ⁊ exiuit a-
nima eius per ventrem: ⁊ non per os: q: non
erat dignum ꝙ exiret per ipsum. Et domina
presidens vxor pylati que vocabatur procula
[vt dicit nicodemus] que erat in lecto ad-
huc hora vndecima: misit seruum suum ad
pylatum dicens. Nihil tibi ⁊ iusto illi: quia
habuit inspirationem a diabolo: q: diabol⁹
cognouit tunc ꝙ erat redemptor: ⁊ visum ē
ei ꝙ videret talem ymaginem sicut christ⁹.
Et diabolus hoc sciuit: q: vidit patres exn̄-
tes in lymbo exultantes: quia hoc eis Johā
nes baptista nunciauerat. Et pylatus ꝓces
sit ad iudicandum xp̄m non curans de mu
liere: queāadmodum non debent curare iudi
ces de suis mulieribus. Utinā facerent no
stri iusticiarij: sed ad hoc male fecit. ⁊ di. py-
latus. Ecce regem vestrum. Regem vestrū
crucifigam? Tunc dixerunt. Non habemus
regem nisi cesarem. Johan. xix. Tunc micha
el archangelus tali hora dimisit eos: q: con-
seruabat synagogam. Et dixerunt ꝙ nō ha
bebant regem nisi cesarem. Et tunc dimisit
eis barrabam proferendo sn̄iam contra xp̄z
Lu. xxiij. Sed quomodo data est sententia?
sicut datur arrestum: ⁊ ꝓfertur cum magna
maturitate. dicit Bonauentura de ibu. Ec-
ce qui peccatum non fecit ⁊ iniusto iudicio
condēnari voluit vt iniusto iudicio a morte
eterna liberari possis. Et dixit pylat⁹ tenēs
sceptrū imperatoris: visis auditis ⁊ intelle
ctis accusationibus in hierusalē iudeis ac-
cusātibus ⁊ allegantibus contra iesuz ꝺ na
zareth. Judico ꝙ sit ligat⁹ ad pilare crucis ⁊
clauatus in eodem cuz magnis clauis: ⁊ iu
dico ꝙ per talem penā mors et infamia sub
sequantur. ❡ O peccatores infelices, fili⁹ pa
tris eterni et marie: morti adiudicat̄ ne mo
riamur cum diabolis ⁊ creator tuus iudica
tur et ducitur ad mortem et non habes pie
tatem. Ecce anima mea neꝗ̄ ⁊ ipia: nec de
uotionis exsoluis pinguedinem: nec passio
nis adhibes effectum. Tunc exuerunt eum
veste purpurea, erat tamen compacta in cor
pore ex sanguine ⁊ sudore ꝙ deponere non
poterant de pelle. ⁊ renouauerūt sic plagas
suas: et posuerunt crucem super dorsū eius.
Erat eñ crux. xv. pedum. Dicit Ubertinus
ꝙ posuerant ei vnam cordā in collo: et dice-
bant tyranni ad inuicem. vade trahe. Sed
heu vbi erat tunc virgo? Dicunt doctores cō-
templatiui: ꝙ erat in quadā capella. q̇d po-
tuit dicere? Maria venit in hierl̄m ad vnā
partem in qua est nūc capella q̄ sancta ma
ria de spasmo vocatur: ⁊ venit cū Magda-
lena ⁊ martha. erat eñ semimortua. ⁊ xp̄s
portabat crucē. dixit maria. vbi es puer? Et
nō erat aspect⁹ neꝗ̄ decor. vbi fili mi ē facies
tua decora? Qñ xp̄s vidit matrē cecidit sub
cruce ⁊ nō poterat ei loq̇. O pctōres velletis
portare crucē saluatoris. Lu. ix. Si q̇s vult
post me venire abneget semetip̄m ⁊ sequat̄
me: aliter nō est me dign⁹. Quid est portare
crucē: nisi portare pn̄iam: ieiunare ⁊ capere
disciplinas ⁊c.

❡ ❡ Quartum verbum est in ligno penalissi
ma afflictio. venerunt ad centurionez dicē-
tes. Faciatis expedire iusticiā timentes ne
pylatus sn̄iam prolatā reuocaret: ⁊ quidam
angariauerūt Symonē cyreneū patrē Ale
xandri ⁊ Ruffi: ⁊ dixerunt ei. porta crucem.
et venerunt ad montē caluarie: et ibi crucifi
xus ē iesus. Joh. xix. Hora erat quasi sexta.
Fecerunt proclamari ꝙ omnes venirent.
Dicit franciscus de chimeis: ꝙ fuerunt ibi
quattuor milia hominum ad videndū quō
crucifigeretur v̄pus. Utinam nos fuissem⁹
tunc in monte caluarie et habuissem⁹ vnaz
guttam de pietate virginis marie ⁊ filij sui.
Si filius duceretur ad mortem nunq̇d ha-
beretis pietatez de ipso? aut si maritus aut
pater vester. maritus ipse est spōdsus chri-
stus. Primo enim ipse frater noster: q: car-
nem nostrā assūpsit. Pater noster est: q: nos
creauit. Maritus aut sponsus aīe nostre
quare merito sibi est compatiendū. Ipse est
redemptor qui pro nobis moritur: ⁊ vos estis
causa. Et quomodo ducitur? tres sunt opini
ones. Una dicit ꝙ crux fuit posita in terra:
scz inferius: ⁊ fuit ibi clauatus. Alia quā te
neo ⁊ quā tenet michael de mediolano quō
fuit crucifix⁹ euāgeliste nō dicūt. Alij dispo-
nebant crucem: alij clauos. Et prepositus ꝺ
ciuitate hoc dicebat. expolietis eum. Unde

di. Ansel. Auctor pietatis nud⁹ pepēdit in cruce sicut exiuit de vtero vgis. di. Hierony. et oēs deuoti. Uenit virgo maria ꝛ approximauit se tm̄ q̄tū potuit: ꝛ cepit velū: ꝛ cooperuit locū secretū: ſ pp insaniā furiā ꝛ rabiem deposuerūt ꝛ adhuc sanguis fluebat d̄ vulneribus. Crux fuit leuata et vulnera fuerunt renouata. dicit Landul. Pater ecce sto in cruce: me humiliare voluisti placet: ꝛ voluntarie accepto. accepta ꝛ tu pr̄ ꝛ placabilis esto sup populū. Tūc extēdit brachia ꝛ tortor venit cū martello in loco i quo erat foramē percussit clauū: ꝛ totū corpus frangebat: et q̄n venit ad aliā manū, foramē erat plus distans ad vnū pedē q̄ꝫ brachia extēdebant se et ligauerūt brachiū cū vna corda: et traxerūt donec attigerēt foramē: ꝛ ipse nihil dicebat nisi cū lachrymis ꝛ clamore valido. Deus pr̄ pōno vobis sanguinē meū. Iterū ad pedes leuemus: leuem⁹ crucē ꝛ elongem⁹: q̄m nō veniebat vsq̄ ad foramē: q: erat lōge a pedib⁹ et clamauerūt: leuem⁹ crucē. Aliq̄ cū cordis: alij cū baculis leuabāt crucē. ꝛ dimiserūt cadere crucē in vno foramine q̄d erat in terra. Sup brachia pēdebat totū corpis pōd⁹: et h̄ fuit vnus de pncipalior̄ib⁹ xp̄i doloribus. O paupes peccatores: iste ē creator quē omēs creature colūt: angeli venerant. O pctōres leuate oculos videtis virginē mariā q̄ venit ad mēsā durissimā ad audiēdū sermonē durū. Uideamus quis qualis q̄tus q̄lia q̄ta a q̄bus a q̄tis mala ptulit. Quis dico ille q̄ nunq̄ꝫ peccauit ꝛ p nobis mortu⁹ ē ꝛ nō quesrit nisi q̄ tanti beneficij mēoremur. Iux verbū preassūptū. Audite obsecro.

¶ Eadē die post prādiū. Ser. lxiiij.

Audite obsecro vniuersi ppl'i: ꝛ videte dolorē meū. Trenoꝝ. i. Si tenuistis doctrinā matutinā h abet corda lapidea si nō diligitis creatorē: ꝛ si nō ponitis penā ad seruiendū ei. Diximus q̄ oꝫ ire ad mōtes gratie: sed oꝫ prio ire ad mōtē caluarie. Ber. super cantica dicit. Circuire possum mare ꝛ aridā terrā dn̄e: ꝛ nullibi te inuenio nisi in cruce: ꝛ ois qui inuenit te nō nisi in cruce inuenit t e. indica mihi vbi pascas: vbi cubas ne vagari habeā. Habemus ad hoc hystoriā Ezech. ij. Uidi et ecce librū scriptum intus ꝛ foris: ꝛ intus erant tres cantilene ꝛ comedi ꝛ amaricat⁹ ē venter me⁹. Quererē libenter pphete quid hoc significat. Dicit Joh. apoc. xx. Alius liber apert⁹ ē q̄ ē liber vite qui est xp̄s. videte in cruce ꝛ videbitis hoīes nudūꝫ. habet caput inclinatū in signū hūilitatis: ꝛ corpus impletū vulnerib⁹ ꝛ inuenies ibi oēs v̄tutē: ꝛ potat⁹ ē felle ꝛ aceto: ꝛ significat sobrietatem: ꝛ ibi est corpus fractū significās penitentiā. pedes clauati significāt pseuerātiam ꝛ stabilitatē. Johānes ponit istā visionem p illis qui h̄nt spm̄ subtilē. Iste liber ē scriptus deitate ꝛ portat tres lectōes. portat fletus: maledictiones: ꝛ cātilenas. O peccatores vere nos sumus cā quare xp̄s mortu⁹ est. ꝛ inde cōtinet fletus. debem⁹ flere q̄n videmus pctā nr̄a. Quis ē ille q̄ nō fleret et q̄ non timeret si occidisset filiū regis: pp iniquitates nostras mortuus ē. Secūdo cōtinet ibi gaudiū q̄n ōndit nobis tantuꝫ amorē et pro nobis voluit mori. Sunt ēt ibi v e ꝛ maledictiones: q̄n mr̄ seq̄batur eū ꝛ cecidit sub cruce. Filie hirl'm flebāt pp dolorem. ꝛ dixit Lucas. xxiij. Filie hirl'm nolite flere sup me sed sup vos et sup filios v̄ros. Q: si in viridi ligno hoc faciunt: q̄d fiet in arido: q: veniet temp⁹ in quo dicēt. Beate steriles que nō genuerunt. Sic ergo oportuit xp̄m pati et ita intrare gloriā suā. q̄ꝫ fatui sunt isti qui credunt h̄re gl'iam paradisi aliter q̄ꝫ per penā. Uidete ergo obsecro reddatis vos in montē caluarie. Iuxta verbum preassūptum. Audite obsecro ꝛc.

¶ Audiuistis lamētatōes marie vsq̄ ad tertiam partē: q̄n fuit ante mēsam crucis: quā dō vidit filiū suū in altitudine. xv. pedū. non possemus loq̄ de illa: nisi de⁹ daret nobis spiritū loquēdi. Ad hoc opus ē vt habeam⁹ meditationem illius: vt de ea possim⁹ l oqui dicemus. Respice dn̄e ꝛc. et ppl's dicet. Pr̄ noster: et Aue maria.

¶ Audite obsecro ꝛc. Restat continuare passionem: non tedeat vos audire: q: non tedu it christum pati pro nobis. Dn̄i ƀm ius canonicum istō festum dꝫ coli et vos hodie laboratis. In die carnispriuij festum diaboli fecistis. nulla dies in anno tam festiua est sicut ista in qua debeamus tantū velle pati sicut

hodie. Nā hodie xp̄s habuit frigus:tribus
horis fuit in cruce nudus. Restāt due ꝑtes
de isto sermone.

Prima erit profunda illustratio ꝛ ꝓdigioꝝ
varietate:ꝛ cōtinet quattuor.

Prima est patientie perfectissime oīmoda
consummatio.

Scđo profectio opprobrij ꝛ iniurie detestā-
da aggrauatio.

Tertio ordinata cōpositio.

Quarto signoꝝ mirifica expressio.

¶ Scđa pars hui⁹ sermonis q̇ est q̇nta to-
tius passionis est lamentabilis cōpassio ex
tam duro fine. Et quattuor ɔtinet.

Primo lateris sacri amarissima aptio.

Scđo de cruce mestissima depositio.

Tertio in sepulchro deuota inclinatio.

Quarto amicoꝝ gemebūda lamentatio.

¶ Leuate corda. nūc dicā vobis in aspectu
crucis sum⁹ valde illumīati, ꝛ hoc fit primo
in maxima potētia. Scđs punct⁹ est de iiu
rijs. Terti⁹ est de testamēto xp̄i. Prio memē
tote quō dimisim⁹ creatorē. Bona.di.ꝙ re-
māsit in cruce expāsis brachijs pendēs suꝑ
crucē. Et Bern̄.in sermone. Videm⁹ ꝙ ꝑ o-
pera ꝛ ꝓdigia q̄ posuit xp̄s suꝑ terrā flagel-
lis cesus ē nec vnq̄ȝ in maledictōe os apuit
sed tm̄ dixit. pater ignosce illis: q̄r nesciunt
q̇d faciūt. Vos audiuistis dolores magnos.
Iste dolor erat inestimabilis:qn̄ xp̄us suda
uit sanguinē. labor fuit magnus qn̄ fuit fla
gellat⁹. ꝛ vos timetis facere penitētiāꝛ in-
trare religionē. oȝ pati penā aut dānari. nō
poteritis pati flagellationeȝ. flagelli de tri-
bus cordis tribus ictib⁹. quid ergo corp⁹ il-
lud virgineū ꝛ teneruȝ qđ fuit tm̄ flagella-
tuȝ. habuit caput spinis coronatū. Quedaȝ
deuota mulier q̄siuit dn̄o que fuit maior pas
sio quā habuit in cruce. Reuelatuȝ est ei ꝙ
in extētione brachioꝝ: q̄r fuit elongatus et
cōclauatus:ꝛ tyranni ligauerūt pedes tra-
hētes ꝛ tenētes fortiter:tūc adeo ꝛ intantū
traxerunt ꝙ videbātur posse numerari oīa
ossa. vn̄ p̄s. Dinumerauerūt oīa ossa mea. ꝛ
totū corpus frangi taliter ꝙ trahētes cre-
debāt facere nouū foramē. Nunq̄ȝ ei perga-
menū fuit taliter ɔtractū ꝛ extēsuȝ ī prepa
tiōe sua sicut corp⁹ dn̄i nr̄i iesu xp̄i fuit tra-
ctū supra crucē. Et tūc posuerūt vnū pedeȝ
supra aliū dicētes, trahe ꝛ trahe. Et cepit fle-
re ꝛ valide clamare. ꝛ exauditus est pro sua
reuerētia. Et dixit patri. Ignosce illis: q̄r ne
sciūt q̇d faciūt. Helas nō dixit maledicti sitꝭ
vos: dyaboli vos īportēt. Et vos paupes pec
catores propter odiū qđ habetis adinuiceȝ
nō vultis loqui. Imitamini ergo hic xp̄ȝ vt
debetis: nisi velitis dānari. ¶ Scđo sequūt
opprobria q̄ dicebant xp̄o: ꝛ augebant dolo-
res xp̄i. Preterenutes aūt mouebāt capita
sua blasphemātes dicētes. Vach q̇ destruis
tēplū dei: ꝛ ī triduo illud reedificas ꝛc. Ma
thei. xxvij. Mors xp̄i fuit ignominiosior et
abhominabilior q̄ȝ vnq̄ȝ mors fuit. Mors
aūt xp̄i ē dura in oī q̄litate. magna iniuria
ē pati mortē in cōspectu parētū suoꝝ: ꝛ in
publico: ꝛ in loco maleficioꝝ corā cūctis hoī
bus suspēdi ꝛ iniuriari: hoc factū est xp̄o. eti
am in solēniori villa totius mūdi q̄r hirl'm.
ꝛ in solēniori festo. s. in die pasche qn̄ totus
populus venerat in villaȝ: et in meridie qn̄
tot⁹ ppl's cōuenerat ibi ex oī parte. q̇d fecerīt
ei: exuerūt nudū: ꝛ diuiserunt vestimēta sua
ꝛ suꝑ ꝛc. Vestis xp̄i erat incōsutilis: erat fa
cta cuȝ acu. et mater fecit ei qn̄ erat puer: et
tunica crescebat xp̄o crescēte. nunq̄ȝ xp̄s ha
buit aliā. volebāt frangere: sed dixerūt sorti
amur de illa cui⁹ sit. Et duxerunt cū eo duo
neq̄ȝ Joh. xix. Crucifixerūt em̄ alios duos.
istā ɔfusionē passus ē: vt nos liberaret a cō-
fusione. Bona. dicit. Habemus suꝑbiā intus
ꝛ foris: ideo voluit mori ignominiose: etiaȝ
q̄r mors erat valde verecūda: q̄r maledictus
est homo q̇ pēdet in cruce: vt d̄r Deut'o. xxi.
Et nō sufficit ꝙ moreref: sed tanq̄ȝ p̄ıceps
latronū inter duos latrones fuit suspēsus:
vt superbi leones humiliētur: hoc xp̄s fecit.
Ubi sunt corda atrocia ꝛ dura q̇ nolunt hūi
liari ꝛ dicūt. Valeo tm̄ sicut tu. ¶ Tertiū est
testamēti ordinata cōpōsitio. vos de ɔsuetu
dine habetꝭ facere testamētū: vidistis testa-
mētū. xp̄i. Vos inuenietꝭ in Amb. Actor pi
etatis xp̄s in cruce pendēs testamētuȝ ɔdi
dit: pietatis opa diuidēs: latroni dedit pa-
disuȝ: v̄gini paranymphū: p̄ri aīam: iudeis
corpus: apl'is crucē: Johāni v̄ginē: pctōrib⁹
veniaȝ ꝛ remissionē: obduratis ꝛ obstiatis
eternā dānatōeȝ. quō facitꝭ testamētū. Ego
decerno volo ꝙ tali ꝛ tali tm̄ def xp̄s dixit.
Ego xp̄s exn̄s ī articulo mortis ꝛ in fine di
eruȝ meoꝝ ordino testamētū cū sim in sme-

dio duoꝝ latronuꝫ:illi q̄ eſt in dextra do pa-
radiſum:illi qui eſt in ſiniſtra infernū:⁊ vir
ginē matrem do Johāni in cuſtodiā:iudeis
corpus ⁊ patri aīam.Scribe ⁊ phariſei dixe
rūt.Alios ſaluos fecit ſeipm̄ ſaluū facere n̄
pōt.Math.xxvij.Et Lu.xxiij.Latro q̄ erat
in ſiniſtris vocat⁹ diſmas:qui a dextris vo-
cabat̃ geſmas vel geſtas.dixit diſmas.Sal
uum te fac ip̄m ⁊ nos ſi potes dixit geſmas
O miſer nō times deū cū ſis in eadē dam-
natione:nos q̄dē digna factis recipim⁹. O
diſmas ipſe xp̄s innocēs:⁊ nos ſumus hic ꝓ
noſtro latrocinio.Tūc dixit geſmas.Meme
to mei dn̄e ⁊c.O dn̄e nō audeo q̄rere regnuꝫ
tuū:ſed memēto mei.O bonitas ⁊ mīa eter
na vbi es.aſpiciam⁹ eam queram⁹ ei miaꝫ.
videatis quid dixit latroni. Hodie mecum
eris in paradiſo.Scd̄a clauſula teſtamenti
ieſu.Stabat iuxta crucē ieſu mater ⁊c.Que
rerē libenter marie vbi eſt prandiuꝫ filij vr̄i
ad qd̄ vos inuitauerat: q2 videt in cruce pē
dēte morte turpiſſima morientē faciē ſuā d
turpatā.tanto dolore vexabat̃ in mēte ꝙ n̄
poſſum⁹ explicare. erat em̄ aſpectu ſuauis:
colloquio benign⁹:plorabā dicēdo ⁊ ploran-
do dicebā.Heu me infelix vt q̄d te genui ad
talē mortē in patibulo ſuſceptā. ſuſcipe me
in patibulo: q2 cōgruuꝫ eſt ꝙ qui eadē vita
viuūt:eadē morte moriāt̃. ⁊ ſi n̄ vis me ſuſci
pe i patibulo: ſaltē i tuo tabernaclo.habeq̄
filios.quid em̄ diceret mater q̄ videret filios
ſuos mori turpiſſima morte.an eſſet triſtis?
certe ita.ergo mater xp̄i qn̄ ſtabat an̄ cruceꝫ
quid poterat dicere ore:ſed nihil dicebat:q2
dolor ꝯſtrinxerat cor ⁊ clauſerat eos ei⁹.dice
bat em̄ in corde ſuo Bernardus. Aſpiciebā
filiū morientē cum tanto dolore ꝙ nō poſſē
ſermone explicare:nec mirū:⁊ dicebā.O mi
fili.O pena ſuper penā:⁊ dolor ſuꝑ doloreꝫ.
O fili an genui te ad talē mortē. O fili de-
diſti latrōi ꝑadiſuꝫ ⁊ nihil dediſti mihi: mi
hi miſerere ſaltē tue meſtiſſime matri:⁊ ſi n̄
vis vt tecuꝫ moriar:⁊ ꝙ tecū vadā da mihi
ad minus aliqd̄ ſolaciū.potuit dicere xp̄us
volens eā cōſolare. O mulier quaſi mollis
ad flendū dulcis ad cōpatiēduꝫ ceſſa a fletu
nolo te deſerere.dixit ad eam ꝯuertendo ⁊c.
Dixit expoſitor ꝙ nolebat eam vocare ma-
trē:q2 tūc cecidiſſet mortua: niſi potētia dei
ꝓſeruaſſꝫ eam:memēto ad q̄d veni q2 vt me

lius:⁊ per me pctōres habeant vitā.Gaude
ergo ⁊ letare dicit Berna.Erant ibi duo vir
gines flentes ſcꝫ maria ⁊ Johānes.Et xp̄s
virginē virgini cōmēdauit dicēs.Ecce mat̃
tua ⁊c. Et ex hora illa accepit eā diſcipul⁹ i
ſuam.cōmendetis vos marie in neceſſitati
bus vr̄is.⁊ dicatis per merituꝫ doloris queꝫ
habuiſtis in paſſiōe liberetis me ab hac paſ
ſione.¶Quartū verbū circa horaꝫ nonā ex-
clamauit.Hely. Hely:hoc ē deus meus ⁊c.
Math.xxvij.Qn̄ nō poterat ampli⁹ pati tā
tā penā erat in hūanitate dixit.Quare me
dereliq̄ſti.quō hoc ītelligitis.an diuinitas
reliquit hūanitatē:non. Quia dicit dama-
ſcenus qd̄ ſemel aſſumpſit nunq̄ dimiſit q̄ꝫ
tum ad principales partes.Sed bene dicit
Scotus in.iij.ꝙ dimiſit tertiā entitatē.Re
ſtat vnū verbū vt ſcriptura ipleret̃.¶Quī-
tum verbū qd̄ dixit ſitio Bernar.Quid ſitis
bone ieſu.ſalutē aīaꝝ veſtraruꝫ vtiq̄ꝫ ſitio.
de cruce taces ⁊ de ſiti loq̄ris. Sciebat eniꝫ
ꝙ nō dare ſeivinū nec aqua:q2 ſicut ſitiebat
q̄ꝫtum ad litteralē qn̄ querebat aquā ſama
ritane ſic nunc:q2 perdiderat ſanguinē:⁊ ſte
tetat tribus horis in cruce.Sicut aūt ſitiēs
querit aquā vt reaſſumat vires ſuas.xp̄s q̄
rit pctōres inter brachia. Eſtis hic peccatri
ces dānate:bibere detis ſaluatori.dimitta-
tis pctā veſtra ⁊c. Quid dederūt vt ſcriptu-
ra impleret̃:dederunt ei in eſcā meā fel.⁊ ſic
potauerunt ⁊ circūponentes yſopo obtule-
rūt ori ei⁹.Et cū guſtaſſet ⁊c.Pro prādio ſuo
habuit fel ⁊ acetū.⁊ poſuerūt in lancea dicē
tes.Bibe bibe ⁊c.Et ſi ieiunatis hodie in pa
ne et aqua nō ſit vobis graue.¶Sextuꝫ ver
bum qd̄ dixit fuit.Conſummatū eſt:nunc ē
completuꝫ qd̄ eſt ſcriptuꝫ de me cōſumere:
id eſt ſemel ſumere ſimul implere. quaſi di-
cat.Pater miſiſti me ad terrā pro peccatori
bus fui in laboribus ⁊ doloribus perdidi ſā
guinem ſudando:paſſus ſum:flagellatus:⁊
ſteti per tres horaſ in cruce pendēs:nūc aūt
preſento vobis ſūmā oīm bonoꝝ doloris ⁊c.
Aperite mihi celuꝫ ⁊ facite miam oībus cō
fidētib⁹ in merito mee paſſiōis ⁊ illis q̄ de
me hēbūt ꝯpaſſionē.¶Ultimuꝫ verbū qd̄ di
xit voce magna clamauit.Pater in man⁹ ⁊c.
Et inclinato capite. O corda deuota dicit
Hiero. Oīs natura xp̄o patiēti cōpatit̃. q̄s
vos ꝯducet i pūcto mortis īuocare xp̄ꝫ redē

ptorem dicentes. In manus tuas cōmendo spūm meū. Cōmēdat oēs predestinatos in manus patris. quid em̄ indigebat cōmēdare suā aiaʒ patri:q ab instāti creatōnis vidē bat beatifice diuinā essentiā sup oēs angelos beatā. cōmēdauit igit bonos volētes dicere. pater precoꝛ ob reuerentiā passio. mee. memores ipsius passionis mee cū venerint in articulo mortis ꝙ in manus tuas digneris suscipere spūs eoꝝ. Volo dicere ꝙ qualibet die sero ꝛ mane cū aliqua deuota oratione leuate spūs ad memoriā passionis cōmēdando illi aiam vr̄am: ꝛ orando pctōꝝ veniam ꝛ dicetis. Dn̄e p̄sentastis aias saluādoꝝ precoꝛ per meritū vestre passiōis inter illas sim cōmēdatus. Quarta pars q꞉ multa miracula facta sunt a sexta hora vsq꞉ ad nonā tenebꝛe facte. Mat. xxvij. Tali hora qn̄ xp̄s mortu⁹ est mirabāt oēs de eclipsi q̄ fuit qn̄ mortu⁹ est. sol fuit obscuratus i meridie: ꝛ fuit ita obscuꝝ sicut media nocte: ꝛ hoc factuʒ est ꝯtra naturalē cursuʒ nature. q꞉ nō fit nisi qn̄ luna est noua: ꝛ tūc erat plenilunuū et in directo diametro. Tunc btūs dionysius q̄ erat athenis qn̄ vidit hoc: ꝛ oēs mirabant dixit. Aut deus totius nature patit ant tota machina mūdi destruet. Et tūc athenis fecerūt vnū altare i memoriā illi⁹ q̄ passus est ꝛ vocabatur altare dei ignoti: ꝛ qn̄ venit Paulus p̄dicatū dixit dionysi⁹. Quid hoc esset p̄dicādo passionē dixit Pau. ꝙ tūc xp̄us passus ē. Dixit dionysius q̄ signa fuerūt in morte illi⁹. dixit. Fuit eclipsis i meridie. Et velū tēpli scissuʒ ē in duas ptes. ꝛ significabat ꝙ regnū celoꝝ apiebat. ꝛ multa coꝛpa sctōꝝ surrexerūt viso illo terremotu ꝛ signis q̄ fiebāt creature oēs plāgebāt se. Et dionysius ꝯuersus ē ꝓpter p̄dicationē scti pauli Centurio vidēs ꝙ sic clamās expirasset dixit. Jo. xxiij. ꝛ Marci. xv. Vere fili⁹ dei erat iste. Cēturio erat p̄posit⁹ ꝛ multi recedētes q̄ huc venerāt pcutiebāt pectoꝛa sua dicētes Male erit nobis. Est ne ista materia ad flēdū ꝙ oēs creat e plāgūt creatorē suū. ¶ Leuate coꝛda ad meditādū xp̄i acerbissimam passionē. Hoc mouet verbū preassumptum. Audite obsecro vniuersi populi ꝛc. ¶ Ultima pars est lamentabilis cōpassio ꝛ ꝯtinet quattuoꝛ.

Pꝛimo quō latus fuit ap̄tuʒ,

Scd̄o quō fuit deposit⁹ de cruce.

Tertio quō fuit positus in sepulchꝛo,

Quarto quō fuerūt cōtristati.

¶ Quo iuit aīa xp̄i post moꝛtē. Zacha. ix. Tu aūt in sanguie testamēti tui eduxi vinctos de lacu in quo nō erat aqua. Et i credo cōtinet inter alios articulos. descēdit ad inferos: an ad infernū dānatoꝝ nō: an ad lymbum pueroꝝ nō: sed ad lymbū vbi erāt sācti patres. Et coꝛpus remāsit i cruce ligatū. Jn dei venerūt ad pylatum dicentes. Sunt hic duo latrones: instat dies pasche oʒ deponere illos suspēsos: ꝛ si nō sint moꝛtui moꝛiēt Et hoꝛa quasi quarta post meridiē venit turba armigeroꝝ. Dicit Rādulphus qn̄ maria vidit eos incepit flere: ꝛ posuerūt latrones in terrā ꝑpecias fregerūt crura. Virgo maria credebat ꝙ tm̄ facerēt filio suo. Ad iesū aūt cuʒ venissent ꝛ vidissent euʒ iā moꝛtuuʒ nō fregerūt ei⁹ crura: sed vnus militūʒ lācea ei⁹ latus aperuit: ꝛ cōtinuo exiuit sanguis et aqua. Et qui vidit testimoniū ꝛc. Et maria dixit. Ego rogo detis mihi filiuʒ meū vt ponā in sepulchꝛo. dixit vn⁹ superbus ꝛ dr̄ cōmuniter ꝙ fuit longinus qui accepit lāceā ꝑ p̄iecit ad coꝛ xp̄i ꝛ. latus eius aperuit: ꝛ cōtinuo exiuit sanguis ꝛ aqua: ꝛc. dixit xp̄s aīe deuote. Canti. ij. Surge amica mea colūba mea: foꝛmosa mea: in foꝛaminib⁹ petre i cauernis macerie. Sicut colūba facit nidū inter lapides ꝛ qn̄ auis predaʒ vult capere: venit ad cauernā. Nō fuit satis xp̄o redimere nos: ſ voluit apire coꝛ ꝛ sanguis ꝛ aqua miraculose in significatōe duoꝝ sacramentoꝝ scʒ baptismi ꝛ eucharistie qđ naturaliter nō poterat. Aqua denotat sacramentū baptismi. Sanguis sacramētuʒ encharistie. Hoc factū est pro vobis qui habetis tētatiōeʒ debetis ad xp̄m recurrere dicētes. Vas voluistis latus vr̄m aperiri: precoꝛ vt in medio coꝛdis vr̄i valeā habitare. ¶ Alius punctus ioseph. qui non cōsenserat in moꝛte iesu venit ad pylatū dicēs ꝙ daret ei coꝛp⁹ iesu. Et mirabatur pylatus si iam esset moꝛtu⁹. Marci. xv. Vocetis mihi centurionē. ꝛ dixit. Credo ꝙ erat filius verus dei: et homo iustus. Tunc ioseph ꝛ nichodem⁹ susceperunt coꝛpus iesu ꝛ sepelierūt ip̄m. Et aduenit maria magdalēa martha maria iacobi maria salome flentes q̄admoduʒ fletis quādo ali-

quis de amicis vris morif. Et virgo hobuit fiduciã qñ armigeri nõ deposuerũt xpm de cruce: sed Joseph ꝛ Nichodem⁹ deposuerũt eũ. Posuit brachiũ xpi sup latus ꝛ vnũ brachiuꝫ pendens: ꝛ virgo maria venit digitos ꝛ manus osculãdo qñ pedes fuerũt dissoluti deposuerunt euꝫ de cruce ꝛ posuerũt corpus iesu in gremio benedicte matris xpi. Et ideo depingif nostra dña de pietate. qd dicebat virgo maria tenẽdo ipsuꝫ. Bernardus in lamentatõibus. O karissime fili qs te a me abstulit: nũc te teneo mortuũ. qd cõmisisti i quo dliquisti: certe populũ redimere voluisti. Uidebaf ꝙ corpus eius debebat resolui in lachrymas ꝛ fricabat ei os ꝛ vultũ osculabaf euꝫ dicens. Fili mi tu nũc es mortuus: nõ est istud gaudiũ qñ te peperi ꝛ lactaui. vos estis nũc mortuus ad faciẽdũ misericordiã pctõrib⁹. dixit ioseph. Dimittatis mihi filiuꝫ meũ. ꝛ Johãnes ꝛ maria flebãt. O popule nõ velletis me iuuare ad deponẽdum christũ de cruce. ꝛ si peccata dimittaẽ christus de cruce deponetis. Tertia ps. ꝛ posuit euꝫ in monumẽto in sydone munda inuoluit euꝫ. erat in orto monumentuꝫ nouũ in quo nundũ quisꝗ̃ positus fuerat. ꝛ illud monumentũ erat sicut capella deuota. ꝛ illi qui fuerũt in hirlm dicũt ꝙ ab vno latere est porta itus est fouea: ꝛ ibi posuerũt iesuꝫ ꝛ Joseph emit aromata ad vngendũ corp⁹ iesu ne putrefieret. Et dicũt doctores cõtẽplatiui ꝙ Magdalena venit ad vngẽdũ corpus eius: ꝛ Maria flebat ꝛ dedit velũ. ꝛ dixit. Ponatis euꝫ vbi volueritis. ꝛ ioseh reuoluit lapidẽ ad ostiũ monumẽti ꝛ in pulchro loco. sed prochdolor timeo ne ponatis eũ in cloacaꝫ. Ponatis penã⁹ vt ponaẽ iesuꝫ i pulchro loco. Habeatis syndonẽ albã: ꝛ significat aiam mundã. Quando sudariũ mũdaf opꝫ ꝙ percutiaf: ꝛ mundef aqua calida. et representat ꝙ aïa mundef. ꝛ sic mũdem⁹ ergo cõscientias nostras: ꝛ cũ hoc habeam⁹ ꝓpositũ nõ redeundi. ꝛ opꝫ ꝙ aqua sit clara ꝛ pura ꝛ tunc infra sepulchrũ sepelief xpus in die pasche. Et vnguẽta sũt oratões: ieiunia: ꝛ bona opera que facietis. ꝛ opꝫ habere magnũ lapideꝫ ad ostiũ monumẽti: ꝛ hoc vt maneat vobiscuꝫ qui est timor dei. si faciaẽ ista dulas iesus habitabit vobiscũ in ꝯsciẽtia vestra: ꝛ sic ad montẽ glorie ascendetis.

¶ Quartũ verbũ est amicoꝝ gemebũda desolatio in qua remãserũt amici xpi. Chryso. O virgo gloriosa vnde habeo verbũ ad explicãduꝫ luctus tui formã cũ in sepulchro illuꝫ quẽ te virginẽ peperisse sciebas auctorẽ terre inclusuꝫ relinquebas. credo penitus nisi spũs ei⁹ te viuificasset: spũs tu⁹ mortu⁹ fuisset. Quo iuit virgo maria. Dicit Bonauẽ. ꝙ erat quasi nox. erat eñi maria stãs genibus flexis. qs possꝫ pensare dolores quos maria habuit. dicebat eñi filio. Oꝫ nũc ꝙ ego te dimittã ego fui hodie in crudelissimo prãdio: ego nũc te derelinquo ꝛ recedo sola. Tũc virgo adorauit crucẽ dicẽs. O bñdicta crux i te pepẽdit preciũ hui⁹ seculi. ꝛ venit maria in hirlm: ꝛ stetit vsqꝫ in pascha. ecce misteriũ passiõis cõpletũ. Et iudei ꝛ pagani q̃ viderũt crucẽ ꝛ sanguinẽ xpi: ꝓpterea nõ fuerũt meliores. Paucũ eẽt si xps mortu⁹ fuissꝫ solum nisi aliqd supesset nobis. per mortẽ ei⁹ redẽpti ꝛ liberati sum⁹ a morte eterna. Jõ querit vt excitemur ad illaꝫ meditationem. ad hoc incitat nos verbuꝫ preassumptum. Audite obsecro ꝛc.

¶ In die sctõ pasche. Ser. lxv.

Scende ad me in montem et esto ibi. Hec dies quã fecit dñs exultemus ꝛ letemur in ea. ps. cxvij. Dñi mei ꝛ aïe deuote qui venistis hodie ad sermonẽ vt sitis meliores sctã maf nra eccl'ia volẽs oñdere in toto officio hodierne solẽnitatis ipius altitudinẽ ꝛ magnitudinẽ in oibus horis in missa replicat illũ versiculũ. hec dies quam fecit dñs ꝛc. Cassiodorus qrit sup psalmuꝫ istuꝫ. Quãdo de⁹ oms fecit dies. Gen. i. Cur hic de ista die dicif hec dies quaꝫ fecit dñs. Respõdet ꝛ dicit ꝙ ꝗuis diuina maiestas oms dies creauerit: tamen hunc diem specialiter ꝛ singulariter creauit pro eo ꝙ in tali die sicut est hodie nobilissima dona nobis donauit propter que gaudere debem⁹. Primo captiuos de carcere liberauit. Zacharie ix. Tu vero in sanguine testamenti tui eduxisti vinctos de lacu in quo non erat aqua. Secundo afflictos ꝛ desolatos confortauit: scꝫ magdalenã petrũ ꝛ alios. ij. ad Chorin.

i.Sicut socij passionum estis sic eritis et consolationum. Tertio viatores in hoc presenti itinere viatico refocillauit. Multi sunt hodie peccatores viatores qui non sunt digni aspicere celum: nec digni pane quo vescuntur: et tamen eos cibauit et refecit suo corpore. Sapien.xvi. Panem de celo prestitisti eis omne delectamentum in se habentem et omnem saporem suauitatis.

¶ Certe domini mei nos possumus bene inferre si recepimus corpus christi in puritate conscientie et recognoscamus beneficium et gratiam quam fecit nobis dominus. quod hec est dies quam fecit dominus. Ponamus igitur diligentiam ad deum diligendum et ei seruiendum. et quia inter ceteras omnes creaturas que hodie iocunde fuerunt pie creditur quod beatissima virgo fuit precipua: ideo congruum est ut ei offeramus consuetam salutationem. Aue.

¶ Ascende ad me etc. More solito mouetur questio theologalis a magistris nostris theolog. Utrum conueniens fuerit quod resurrectio domini nostri iesu christi fuerit accelerata.b. Th.i tertia parte q.liij.arti.i.dicit quod sic: triplici de causa.

Primo propter diuine iusticie equalitatem,

Secundo propter nostram vtilitatem.

Tertio propter carnis eius dignitatem.

¶ De primo patet. pater debet honorare filium et illum preseruare ab omni corruptione. sed ita non fuisset si corpus eius corruptum in terra permansisset. ideo ps. Non dabis sanctum tuum videre corruptionem. De secundo. ps. Que vtilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem. De tertio. Actuum.ij. et sumitur ex ps. Prouidebam dominum in conspectu meo semper etc. ¶ Leuate corda vestra domini burgenses cepistis hodie corpus christi. Utinam nullus sit inter vos iudas. O anime paupes et domini si christum in peccato mortali recepistis hodie pauperrime nati estis: felices si christum recepistis bene et digne. laborate ut maneat vobiscum si non maneat: vos estis miseri et debetis grauissimis penis affligi. Habetis legem ciuilem C. si seruus exportandus veniat. lege moneor. Seruus vendens dominum suum venit capite plectendus. glo. non sine ca. de conse. dist.i.c. Altaria non sunt crismate vngeda nisi sint lapidea. Si autem lapidea fuerint crismate pungatur Dicatis vos domini iusticiarij si tenetis vnum criminosum qui vna die ex istis septimane iuisset prandium cum rege: et post prandium factum iuisset ad aduersarium regis qui est inimicus eius capitalis et traderet eum: nunquid truncaretis ei caput? certe credo quod sic. Audi psalmistam. Qui edebat panes meos magnificauit sup me supplantationem. conqueritur christus de iuda traditore suo. et si inimicus meus maledixisset etc. O peccatores qui fecit sicut iudas hodie in mala hora natus est: qui scilicet cenauit cum christo et post cenam tradidit eum in manus inimicorum quero in quo statu recepistis vos. Consideret vnusquisque precor statum suum si habuistis intentionem luxuriandi: ludendi et peccandi vt antea: certe estis vt iudas. Suadeo vobis recognoscatis amorem quem vobis saluator ostendit in sacramento altaris reddendo sibi gratias de tam inestimabili amore vt ingrediamini terram promissionis: et ascendatis ad montem gratie. Iuxta verba thematis preassumpti, Ascende ad me in montem etc.

¶ In isto sermone erunt due partes.

Prima erit euangelice hystorie declaratiua.

Secunda stationis virtualis in monte gratie ostensiua.

Prima pars tangitur ibi. ascende ad me in montem.

Secunda ibi. et esto ibi.

¶ Quantum ad primam partem tota materia presentis diei que debet esse iocunda plurimum animabus deuotis est de resurrectione domini nostri iesu christi que diuiditur in tres partes.

Primo tangitur resurrectionis christi necessitas.

Secundo temporalitas.

Tertio iocunditas.

¶ Christus dominus noster resurrexit,

Primo propter angelos.

Secundo pro existentibus in limbo,

Tertio pro viatoribus.

¶ De primo.i. Petri.i. In quem desiderant angeli prospicere. vbi doctores dicunt quod angeli videntes humanitatem christi glorificatam adepti sunt gloriam accidentalem. Ideo propter angelos fuit et necessarium resurgere tertia die. ¶ O anime deuote considerate gaudium et leticiam quod habuerunt hodie angeli prospicientes humanitatem christi. Sciebant enim ipsi quod per mortem eius tota natura humana saluata fuerat. De secundo ps. Surge domine in requiem tuam etc. Dicunt aliqui doctores contemplatiui et symeon iustus postquam accepit eum in vlnas suas descendit in limbum. et ibi consolabatur patres antiquos promittens eis quod ipsum tenuerat inter vlnas suas. postmodum etiam ioseph sanctus descendit ad limbum etatis christi

saltim anno. xij. qui ab eo tpe non legimus ioseph supuixisse saltiȝ in euãgelio. Tertio descẽdit Joh. baptista qui dixit ade: τ alijs ꝓpe erat redẽptio eoꝝ asserẽs xp̄m demonstrasse digito. τ poterat illud dicere. p̄s. Exultate deo, adiutori nr̄o. ¶ O q̃ iocunda fuerit ista noua existentib⁹ in regione vmbre mortis. fuistis ne aliqñ in ꝯsiergeria vel i castelleto qñ veniebat aliq̃s de amicis vr̄is: nunq̃d q̃ritis que noua q̃d fit parisius cur nõ expeditis me? sic sc̄ti patres exñtes in limbo. Tertio fuit necessariũ ꝓ nobis vt fides nr̄a ꝯfirmaret. Dicit eñ Bona. q̄ xp̄s vsq̃ ad iudiciũ nõ debuit expectare nec etiã subito resurgere. Si subito resurrexisset potuissẽt asserere iudei q̄ nõ fuisset mortu⁹ ſ; q̄ passus fuisset litargiã q̄ est q̄daȝ infirmitas hoīem semimortuũ reddẽs: τ durat ꝑ. xxiiij horas. idõ ipse mãsit ꝑ tres dies: vt veritas mortis ꝓbaret. Silr̄ nõ debuit expectare vsq̃ ad finẽ mundi ꝓpter duas causas.

Primo vt adimplerent scripture.

Scd̄o vt fides in ap̄lis suis cõfirmaretur.

¶ Quantũ ad scd̄m querunt aliq̄ doctores qua hora surrexit. Dico q̄ in crepusculo diei Michael de bononia ordinis carmelitarũ super illo p̄s. A custodia matutina τc. Hoc multũ declarat. vide eũ ibi. ¶ Quãtũ ad tertiũ xp̄i resurrectio fuit iocũda. tali eñ die sicut est hodie fuerũt facte quattuor iocũditates. Prima iocũditas cõtinet mirabilia τ se tenet ex ꝑte aīe xp̄i. Unde ex prīa iocũditate gaudiũ accidẽtale creuit aīe xp̄i. Prīo q̄ totus sanguis q̄ fuit in cruce effusus necessarius hũanitati subito ꝑ misteriũ angelorũ fuit collect⁹ τ corꝑi xp̄i ꝑ diuinã virtuteȝ vnitus. Scd̄o aīa xp̄i in instãti fuit vnita corpori ꝑ informationẽ: vt dicit Bonauẽ. in tractatu de arbore vite. Tertio illud corpus sacratissimũ qd̄ pepẽderat in cruce gloriosũ fuit τ ornatũ dotib⁹ glorie. s. sublimitate agilitate claritate τ ipassibilitate. Mat. xiij. Fulgebũt iusti sicut sol in regno p̄ris eoruȝ. O aīe deuote si dignaret nobis xp̄s paululũ ostendere illud caput suũ gloriosissimuȝ obliuisceremur p̄sentis seculi delectatões: τ dimitterem⁹ pctã τ vanitates. Quarto xp̄s subito exiuit sepulchrũ in corꝑe τ aīa nõ fracto monumẽto: nõ violatis sigillis. Scd̄a iocunditas fuit in maria: vidit gloriã resurrectiõis: vidit τ credidit τ post eã magdalena τ dixit q̄ post cenã nõ exiuit a hirl̄ȝ nisi vsq̃ ad montẽ caluarie ad videndũȝ xp̄m patiẽtem τ erat in monte syon a morte christi vsq̃ ad tẽpus resu[rrecti]õis filij sui prestolãdo filij sui resurr ecti[onem]. Ad hoc habem⁹ figuram in libro Thobie de thobia q̄ misit filium suum ad rages ciuitatẽ medoꝝ: ad gabelum ad querendũ decẽ talenta argenti q̄ ipse p̄stiterat sub cyrographo gabelo cognato suo. mater aũt expectabat aduẽtũ suum sup vnũ motẽ. Thobie. x. Iste thobias p̄r est de⁹ pater q̄ misit filiũ suũ in rages τ in hũc mũdũ ad q̃rẽduȝ pecuniã. i. naturã hũanaȝ quã p̄stolabat mr̄ sua b̄tissima v̄go maria sup mõtẽ syõ: q̄ poterat dicere illud Cãti. v. Filie hirl̄m nũciate dilecto meo q̄ amore lãgueo. τ dicit hic Ambro. q̄ cũ ip̄a b̄tissima virgo esset in extasi τ p̄stolaret sic filiũ suuȝ tũc apparuit ei xp̄s in tunica alba cũ societate angeloꝝ intrãs oratoriũ suũ τ dicẽs. salue sc̄tã parẽs: cõfortamini q̄ data est mihi oīs p̄tãs i celo τ in terra. mõ dimittite flet⁹: tp̄s ẽ gaudij τ leticie qm̄ regnũ ꝑadisi aꝑtũ est. O vtinã fuissem⁹ i ista salutatõe pctores nunq̃ fili⁹ tã iocũde matrẽ suã salutauit q̃ xp̄s. τ q̃uis euãgeliste ñ recitãt istã appitionẽ: hoc ẽ ꝓpter duas cãs. Prīa q̄ b̄tã virgo testis eẽ nõ poterat de resurrectiõe filij sui. testimoniũ eī mr̄is suspectũ ẽ. extra de testibus ca. sup eo. Scd̄o q̄ euãgeliste multa omiserũt. tñ in rei veritate facta sũt τ p̄sertiȝ de mr̄e ꝓ eo q̄ q̄libet dȝ opinari q̄ xp̄s suã matrẽ honorauit tm̄ q̃tuȝ aliq̃s vnq̃ fecit filius suã matrẽ. Dico igr̄ q̄ ꝓpter tres causas debuit primo apparere matri.

Primo ꝓpter dignitatẽ matris.

Scd̄o ꝓpt̄ dolorẽ: q̄ mag̃ doluit q̃ oẽs alij.

Tertio propter exẽplaritatẽ: vt nos induceret ad b̄n̄ficia prestanda matri.

¶ Marcus. xvi. dicit q̄ mulieres venerũt ad monumẽtuȝ. Prima vice nihil inuenerũt τ dixerũt q̄ sublatũ erat corp⁹ iesu. venerũt discipl i τ nihil iuenerũt nisi lintheamia. ¶ Leuate corda vr̄a si fuistis i monumẽto martha τ magdalena τ maria iacobi: τ alie mulieres q̄ i vita eũ dilexerũt post mortẽ desperauerunt q̄ nõ resurgeret. τ erat mos iudeoꝝ vngere corpa mortuoꝝ τ ideo iste mulieres fecerũt vnguentuȝ ad vngẽduȝ corpus iesu τ vene-

rũt diluculo dicẽtes. q̄s reuoluet nobis lapidẽ ab ostio monumẽti: hec dicebãt inter se veniẽdo colloquẽtes adinuicẽ. Est aduertendũ dñi q̄ monumẽtũ xp̄i erat factũ ad modũ tabernaculi. ab vna p̄te erat aptũ ad intrãdũ: q̄ pylat⁹ posuerat vnũ lapidẽ ad custodiendũ corpus iesu ne forte furaref: et apposuerat multa sigilla ne forte veniẽtes discipuli furarent corpus iesu ꝛ viderũt reuolutũ lapidẽ: ꝛ introeũtes inuenerũt duos angelos vnũ a dextris: ꝛ aliũ a sinistris qui dixerũt mulierib⁹. quid q̄ritis: an iesũ q̄rit surrexit nõ est hic. Ecce locus vbi posuerũt eũ. sed ite dicite discipulis ei⁹ ꝛ petro q̄ p̄cedet vos in galileã: ꝛ ibi eũ videbitis. Bon. dicit q̄ xp̄s apparuit Petro existẽti in rupe que vocat gallicant⁹ ꝛ petr⁹ posuit se ad pedes iesu dicẽs. dñe fac mecũ miam: ego sum ille infelicissimus peccator q̄ te dereliq̄ ꝛ ter negaui in domo anne. cũ igr̃ maria magdalena cũ alijs egrederef de sepulchro ꝛ nũciasset petro q̄ iã resurrexerat dominus: ꝛ dixisset Petrus nõ sum dignus eum videre q̄ ip̄m negaui. tunc xp̄s apparuit magdalene in specie ortholani dicẽs. q̄d ploras. illa aũt credens q̄ esset ortholan⁹ dixit: dic mihi q̄s sustulit illũ. Postmodũ retrouersa cognouit eũ ꝛ se ↄuertit ad pedes ei⁹ ꝛ voluit eũ deosculari. xp̄s vero nõ est passus se tãgere. Q̄ꝫ gauisa est beatissima magdalena videndo illum q̄ dixerat sibi. remittunt tibi pctã tua. Tũc magdalena affecta gaudio abijt i ciuitatẽ ꝛ annũciauit omibus discipulis q̄ apparuit xp̄s ꝛ surrexit. Tũc duo ex discipulis ibãt ipsa die ad castelletũ emaus quib⁹ apparuit sicut dicem⁹ cras. Dicam⁹ nos igr̃ oẽs pctõres. piissime iesu q̄ hodie beatissimũ Petrũ lachrymãtẽ dulcissima voce salutasti ꝛ magdalenã ↄfortasti da nobis gr̃am vt mẽs nr̃a ꝛ ↄsciẽtia verũ sit tẽplũ sp̄us sc̄ti: ꝛ ascẽdem⁹ ad montẽ gr̃e. Iuxta verba thema. preassumpti. Ascẽde ad me i mõtẽ ꝛc.
¶ Quantũ ad sc̄dã partẽ op̄ꝫ stare in mõte gratie. ideo leuate corda vr̃a. Status gr̃e ẽ status terre promissionis. tria erãt que dñs p̄miserat pp̄lo israel.

Primo quies.

Sc̄do abũdantia panis ꝛ vini ꝛ olei.

Tertio terre inimicoꝝ recuperatio.

Ista terra est status grati e. ¶ De p̄mo beatissimus Paulus dicit. ad Cor. i. Gloria nr̃a hec est testimoniũ ↄsciẽtie nr̃e. De sc̄do. Sapien. vij. Oẽs thesauri nõ p̄nt illi cõparari. Gal. iiij. Ejice ancillã ꝛ filiũ eius. nõ eñi erit heres fili⁹ ãcille cũ filio libere. Dñi mei si vultis habere seu stare in terra promissionis ista terra est optima irrigua. nos videmus q̄ aliqua terra dr̃ esse bona p̄pter tres causas. Prima q̄ q̄uis nõ colatur tñ affert multũ fructũ. Sc̄da est q̄ñ nõ solũ vnũ fructũ sed oẽs fruct⁹ affert. Tertio q̄ nõ est faciliter expugnabilis. sic etiã in gratia sp̄us sancti est enim terra quietissima. Dicatis mihi o pctõres quando cognoscitis vos esse in gratia dei. habetis remorsus ↄsciẽtie si non habetis optimũ signũ. ideo paulus. Gloria nostra hec est ꝛc. Dicunt probi viri laudetur deus ꝛ nõ habeo remorsum de aliquo pctõ. Secũdo existens in gratia habet oĩa genera fructuũ. i. habet oĩa genera virtutũ. Nõ eñi est possibile q̄ aliquis deũ diligat perfecte ꝛ diuitijs estuat. De tertio charitas ẽ optimus clipe⁹ ad debellãdũ ↄtra insidias diaboli. Suadeo igr̃ vobis vt ejiciatis oẽm carnis ꝛ mũdi lasciuiã ꝛ stetis in terra promissionis. Amen.

¶ Feria sc̄da pasche. Ser. lxvi.

Scende ad me in mõtem ꝛ esto ibi. Manducauimus ꝛ bibimus cũ illo postq̄ꝫ resurrexit. Actuũ. x. Dñi ꝛ aníe deuote q̄ venistis ad audiendũ aliq̄d p̄ salute vr̃a. si notastis doctrinã hesternã debetis velle placere deo. Christ⁹ eñi post resurrectionẽ voluit apparere afflictis ad ↄsolãdũ eos Ecc̄lia hodie cõtinuãdo predictã materiam dicit in ep̄la. Vos fratres audiuistis loq̄ de iesu q̄ fuit missus de celo in terrã: q̄ sanauit infirmos: suscitauit mortuos: ꝛ fecit multa miracula atq̄ꝫ p̄dicauit ꝛ tandẽ mortu⁹ ẽ: ꝛ resurrexit a mortuis. loquimini mihi vos dñi q̄ eũ suscepistis heri. estis ne resuscitati. Re suscitati sũt i triplici dr̃a. Quidã sr̃ ficte resuscitati. Alij p̄ tp̄e. Alij i eternũ. Primi sũt q̄ heri ad mẽsã sacramẽti altaris venerũt ꝛ videbãt portare tũicã sc̄titat q̄ tñ veniebãt cũ inẽtõe peccãdi. O p̄ditores tales sũt fi

eūt iudas qui dedit bonū signū iudeis xp̄m deosculādo:⁊ tñ tradebat eū3. Alij sūt q̄ posuerūt se in bono statu cū intentōe abstinē di:⁊ sūt vere resuscitati:ſ3 tñ in breui cadēt⁊ morient̄ p pctm̄. Estis hic o viles meretrices.o ruphiani lusores.⁊ sic de alijs.visitabitis ne dn̄m iacobū ⁊ vr̄os ribaldos. Et vos ribaldi vr̄as ꝯcubinas.vadatis ad oēs diabolos. Audite petrū dicētē.ij. Petri.ij. Melius erat illis nō cognoscere viā iusticie q̄3 post agnitā retrorsum cōuerti. Nunqd habetis xp̄m. Math.xij.dicentē. Fiunt nouissima hoīs illi⁹ peiora prioribus. Figite igit̄ pedē ⁊ state in terra ꝓmissionis q̄ est terra multū desiderabilis. Alij sunt q̄ nunq̄3 moriunt̄ ⁊ de istis dicit Pau. Ro.vi. Christ⁹ resurgēs et mortuis ia3 nō moritur:mors illi vltra nō dominabit̄. Utinā nos essemus tales qñ moriemur sine pctō: scil3 vt aūt possimus id facere recurram⁹ ad beatam virginem dicendo Aue.

¶ Ascēde ad me ⁊c. More solito mouetur q̄stio theologalis. Utrū si resurrectio xp̄i nō fuisset accelerata corpus ei⁹ benedictissimū fuisset incineratū. Rn̄det scot⁹ in.iiij.q̄ sic. Licet em̄ diuinitas vnita corpori posset preseruare corpus:nec corpus pateret̄: tñ diuinitas ꝑmittebat causas naturales agere.⁊ sic corpus xp̄i acceleratōe causa℞ naturaliu3 sic fuisset putrefactū⁊ icineratū sicut⁊ alia corpa si ei⁹resurrectio nō fuisset accelerata. ¶ Leuate corda vr̄a.estis hic vos mulieres q̄ libēter curritꝪ ad pegrinādū.nūqd dabitis aīas vr̄as hodie diabolo. Dixi vobis heri p legē ciuilē q̄ seruus q̄ vēdit dn̄3 suū dign⁹ est morte.si heri suscepistis xp̄um saluatorē ⁊ hodie pctis:recto iure debetꝪ dānari. S3 forte dicetis.ista ebdomada est septiana gaudij ⁊ leticie in qua debem⁹ letari: q̄re nō vultis q̄ gaudeam⁹. Ad hoc habetis legē ciuile3. C.de sacrosctis eccl̄ijs. Incipit lex censem⁹. Ad idē est ca. Ad hec extra d̄ religiosis domibus. Ubi dicit primo īpator q̄ quotiēs aliq̄s dedit aliqd eccl̄e discernit q̄ nūq̄3 d3 dari nisi eccl̄e. Papa vero dicit q̄ q̄ posuit decimā ⁊ alia bona eccl̄ie in vsu3 prophanū ē excōicat⁹.ad hoc ē regula iuris.li.vi. Qd̄ semel deo dedicatū est ad vsus hūanos ampli⁹ transferri nō pōt. Dicatis mihi dn̄e burgēses,si ille ē excōicat⁹ q̄ alienat rē3 alienā ab ecclesia:quid de illis qui animas deo sacratas ⁊ dedicatas dāt diabolo. Sūt ne digni excōicatōe eterna ⁊ dānatiōe. dico q̄ sic. Seruate igit̄ conscientias vestras et nō polluam⁹:tēplū dn̄i.manete i grāvt ascēdere valeamus ad montē grē. Iuxta verba the.preassūpti. Ascēde ad me in montē ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ptes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scd̄a stationis virtualis demōstratiua.

¶ Quantū ad secundā partē op3 primo loq̄ de euangelijs. Toto tempe paschali nō hēmus ita pulchrā materiam sicut i euāgelio hodierno qd̄ tres dialogos cōtinet. Utinam dn̄i istius ciuitatis haberēt istos dyalogos in corde suo.
Primū est duo℞ discipulo℞ adinuicē loquētium.
Scd̄us xp̄i apparentis ad discipulos iter se dubitantes.
Terti⁹ discipulo℞ ad ap̄los redeūtiū.

¶ Dicatis mihi dn̄i. ibitis hodie ad peregrinationē:si patres vestri eēnt hic cōpellerent vos ire ad eccl̄iam:⁊ meditari de salute aīa℞ vestra℞:⁊ nō discurrēre per vias ⁊ nemora faciendo plurimas fatuitates. heu q̄3 detestandū ē hoc factū ipso die pasche duo discipuli ibant in emaus qd̄ distat a hirl̄m stadijs.xl. Unus vocabat̄ cleophas.alter lucas Et dicūt quasi oēs q̄ qñ fuerūt in via eūdo nō fecerūt sicut vos loquēdo de vanitatib⁹ ⁊ fatuitatib⁹:s3 fecerūt vnū pulcherrimū dyalogū:⁊ dixerūt ad inuicē multa. Et p̄io dixit lucas. Cleopha dic mihi qd tibi videt̄ de iesu nazarēo. Dixit cleophas. Certe credo q̄ erat bonus hō ⁊ dulcis. dicit lucas. Certe et mihi videt̄ idē. sed miror q̄ oēs insurrexerūt cōtra eū3 viso q̄ ita bene predicabat ⁊ nulli parcebat veritatem dicendo:⁊ erat ita cōsolatiuus q̄ nunq̄3 fecisset mihi tediū. nō querebat pecunias:sed solū salutem aīa℞. suscipiebat pauperes:⁊ infirmos curabat. q̄nq̄3 milia hoīm de duobus piscibus ⁊ quinq̄3 panibus satiauit. Iudei ⁊ principes nr̄i interfecerūt eū. hodie ē tertia dies:ipse dixit se d̄bere resuscitari. ego miror q̄ nō resurrexit. Leuate corda vestra audite oēs. Bō bon⁹ de thesauro suo profert bona.i.bona vba:⁊ mala malus. de quolibet cognoscitur cuius lingue sit:cuius patrie sit in lingua. vultis co-

gnoſcere mulierē meretricē ſi loquatur lubrice lubrica eſt: ſi blaſphemet diabolica: ſi de bono loquaẗ bona ē. xp̄s aūt dixit Mat. xviij. Ubicūq; fuerint duo vel tres congregati in nomine meo in medio illoꝝ ego ſuꝫ Quādo aūt iſti boni diſcipuli fuerūt in vnū iiij. leuce triſtes erāt ⁊ dixerūt ad ſe inuiceꝫ. frater mi dilectiſſime nō poſſuꝫ recordari d̄ xp̄o neq; loq̄ de eo qui ego fleaꝫ. Tunc xp̄us appropinquans in ſpecie peregrini cū baculo ⁊ alijs ſignis peregrini in medio eoꝝ ſtās dixit. qui ſunt hi ſermones quos ꝯfertis ad inuicē ⁊ eſtis triſtes? Tunc aſpexerūt eū vehemēter dicētes. Tu ſolus peregrin⁹ es in hi'l'm ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſunt i illa his diebus quaſi dicat in iſta ſeptimana fuerūt in hi'l'm pluſq; centuꝫ milia hoim ex omni natione que ſub celo eſt: nō ſcis quia principes noſtri tradiderunt ieſum xp̄ꝫ crucifigēdum qui fuit vir propheta potens in opere ⁊ ſermone ⁊ predicauit per vniuerſaꝫ iudeā ſamariam: ⁊ galileam. nos ſperabamus ꝙ hodie reſurgeret et quedā mulieres ex nr̄is tenuerunt nos que dixerunt viſionē quandam ſe vidiſſe. tūc dixit ieſus. O ſtulti ⁊ tardi ad credēdū. nonne oportuit chriſtum pati ⁊ ita intrare in gloriā ſuā ⁊ adimplere ſcripturas prophetaꝝ. ⁊ interpretabaẗ illis ſcripturas incipiens a moyſe ſic dicēs. nūquid audiuiſtis ꝙ in paradiſo terreſtri eſt arbor vite que ſignificat arborē crucis in qua xp̄s fuit ſuſpēſus in mōte caluarie. iuxta illud quod dicit p̄s. Operatus eſt ſaluteꝫ in medio terre habitabilis. ſcitote ꝙ illa arbor eſt figura magiſtri veſtri qui dormiuit in arbore crucis. ſicut adā dormiuit in paradiſo terreſtri prope arborē vite. Nunquid etiā audiuiſtis loqui de archa noe in qua erat vna feneſtra in latere dextro? ſcitis quid hoc ſignificat ſi neſcitis vos eſtis ſtulti. Archa noe figurat corpus magiſtri veſtri q̄d in latere dextro fuit apertū. ⁊ ſicut noe ſaluatus eſt i archa cum filijs ſuis ⁊ nulli alij: ſic etiam in paſſiōe xp̄i quicunq; ſaluatur virtute illius ſaluatur ⁊ nō alterius. Et appropinquauerunt caſtello quo ibant: ⁊ dixerunt ſibi. mane nobiſcū dn̄e dies iam vadit ad occaſum mane nobiſcū ⁊ dabim⁹ ibi bonā refectōeꝫ. verba eñi tua dulcia ſūt ſuper mel. Ipſe auteꝫ ieſus finxit ſe longius ire, ipſi aūt coegerunt eū intrare dicētes. Bone magr̄ nunq; magr̄ noſter dedit nobis ita bonū ſermonē ſicut vos. Iteꝝ cepit xp̄s dicere. dicatis mihi: nūq̄d audiuiſtis d̄ abrahā quō voluit immolare filiū ſuuꝫ: ⁊ impoſuit ſibi ligna. ille yſaac repn̄tabat magr̄m vr̄m qui i die veneris portauit lignū crucis ſup̄ ſpatulas ſuas et hūanitas paſſa ē ⁊ nō yſaac. i. diuinitas. Tunc dixerunt ſibi. O bone magiſter bn̄dicta ſit hora in q̄ te inuenim⁹. Dicatis nobis adhuc aliq̄d. ipſi optabāt ſp̄ ſcire ⁊ dixit xp̄s Nunq̄d aliqn̄ legiſtis Iſaiā dicentē. Tanq; ouis ad occiſionē duceẗ ⁊ nō aperiet os ſuū Iſtud intelligiẗ de magr̄o vr̄o q̄ tradit⁹ ē flagellatus ⁊ occiſus ſicut agnus. nunq̄d iteꝝ habetis Iſayā q̄ dicit. Dedit genas ſuas et barbā trahētib⁹. oīa iſta intelliguntẗ de xp̄o Et tunc voluit eos dimittere ⁊ tenentes tunicam ſuā volebat abire ⁊ ceperūt eū per tunicam ⁊ venerūt ad hoſpitiū ⁊ cū appoſuiſſent ei panē gratias agēs fregit ⁊ cognouerunt eū in fractiōe panis: nec cognouerunt eum niſi qn̄ fecit miracula in pn̄tia eoꝝ. Dicatis mihi vos dn̄i vos auditis ſmones: vos eſtis auditores legis: ſed nō factores. velleti habere miracula: xp̄s non erat ſolitus facere miracula niſi quando op⁹ erat. nunc autē non ē opus miraculis p̄p̄ ꝓmulgationē legis. xp̄s non portabat gladiū ⁊ tn̄ ita perfecte ſcindebat panē ꝙ nō cadebat vna mica et hoc ſp̄ faciebat qn̄ manducabat panem. Tunc immediate apti ſūt oculi eoꝝ et euanuit ab eis. et dixerūt ad inuicē. nōne cor noſtrum ardēs erat in nobis de ieſu dum loq̄retur nobis in via? fatui ſum⁹ q̄ nō cognouimus eū. Ipſe vero erat magr̄ noſter ⁊ ſubito venerunt hieroſolymā ad domū vbi erāt decem cōgregati: ⁊ narrauerūt oīa q̄ illis cōtigerant i via ⁊ quō dicebat eis bona verba: et quō bene ⁊ ꝓfunde p̄dicauerat: ⁊ ip̄is loquētibus ieſus ſtetit i medio eorum: ⁊ dixit pax vobis. Iſta materia declarabiẗ cras. Domini mei audite me qn̄ ibitis per viā loquimini de deo ⁊ dn̄s erit vobiſcum. dimittati peccata: ponatis penam ad ſtandū in gr̄a ⁊ ſic venietis ad terram gratie ⁊ aſcēdetis ad montem gr̄e. Iuxta verba thematis preaſſūpti. Aſcēde ad me in montē ⁊c.

¶ Quātū ad ſecundā partē. Vos dn̄i vultis manere in mōtem gr̄e: multi ſunt q̄ dicunt.

ego vellē sp manere i gratia dei ⁊ vellē ꝙ de
us sp maneret mecū. Sz quō faciaz ego ꝙ
dn̄s maneat semp mecū? Audite sermonez
Eccli.vij.dicētē. In oib⁹ opib⁹ tuis mēoꝛare
nouissima tua ⁊ ineternū nō peccabis. Dn̄i
mundani ⁊ vt ego incipiā a maioꝛib⁹. Uos
qui vaditis ad curiā sup mulas vr̄as: ⁊ vos
prelati eccl'iastici qui frāgitis lapides vicoꝝ
⁊ ciuitatis q̄ debetis stare i ecclesijs assidue
oꝛantes p defunctis. ⁊ vos domicelle q̄ liben
ter choꝛeatis que habetis guttur politū ⁊
illaq̄atis iuuenes: videatis super caput vr̄z
venturam moꝛtē. Consideretis penas infer
nales quibus nihil hoꝛribili⁹: nihil detesta-
bilius. Considerate etiā extremū iudicium
quo nihil seueri⁹ cōtra malos ⁊ peccatoꝛes ⁊
si adhuc nō potestis detestari mundū curri-
te ad cimiteriū: accipiatis illa ossa: capiatis
vnū caput pulchrioꝛis meretricis q̄ vnq̄ȝ fu
erit in ista ciuitate in cameris vestris existē
tes: dicatis eis. quid pdest nunc tibi luxuria
tua? quid pompe tue? quid aspect⁹ īpudici?
Hiero. dicit ꝙ facile cōtēpnit oīa qui se sēp
cogitat moritu. Uos vsurarij signati signo
diaboli cogitate vos morituros ⁊ spernetis
vsuras vestras. Dn̄s bonauētura dicit ꝙ p-
funda moꝛtis cogitatio ad. viij. valet de q̄b⁹
dicem⁹ in ista septimana.
Prio ad peccatū vitandū.
Scdō ad mūdū cōtēnendū.
Tertio ad carnis vicia domādū.
De primo dicit augu. Nihil tantū valet ad
peccatū vitādū sicut moꝛtis cōsideratio. Ha
bemus exēplum de saule q̄ cū esset in rama
tha: vt hr̄. i. Reg. xix. Expoliauit se vestimen
tis suis ⁊ pphetauit. Uos adulteri ⁊ lubrici
oēs dicatis mihi veritatem. si esset hic aliq̄s
ferocissimus capitane⁹ ⁊ p̄ntaret vobis pul
chrioꝛē meretricē toti⁹ mūdi dicēs. Quicūq̄ȝ
cognouerit istā mulierē auferā sibi caput ⁊
vitaz. q̄s vestrū eēt q̄ nō dubitaret moꝛi? An
dubitatis dn̄i ꝙ deus nō posset vobis simile
facere: q̄ vobis pmittat vos diu in vestris volu
ptatibus viuere. Dicatis nunc alcibiadi de q̄
loquit Boetius: q̄d sibi pfuerūt specula sua?
quid picture? quid respect⁹ īpudici? q̄d tact⁹
inuerecūdi? certe nihil. Perijt ei⁹ mēoꝛia ei⁹
cum sonitu. Quidā doctoꝛ recitat ꝙ i castro
de vēdosme erat quedā mulier lubrica mul-
tū: ⁊ quidā pr̄ bonus audiebat eā in cōfessio
ne: ⁊ erat adeo mūdana ꝙ nō poterat cōtē-
tari indumētis ⁊ vanitatibus. Ille bon⁹ pa
ter hoc videns venit ad eam ⁊ dixit. Dn̄a do
micella ego sum iturus parisius si placet vo
bis aliquid mandare vel habere ego faciam
vobis nuncium. Dixit mulier. Illud solū a
vobis postulo ꝙ poꝛtetis mihi vnum specu
lum pulcherrimū. Bene dixit ille pater. cer
te faciam. Pater ille cū eēt bon⁹ et prob⁹ ac-
cessit ad cimiterium innocētiū: dixitq̄ȝ ma
tricularijs. Dn̄i rogo vos detis mihi caput
alicuius pulcerrime mulieris. Qui respōde
runt. vos habebitis certe. ē vna que moꝛtua
est a quindecim diebus citra que dicebatur
pulchrioꝛ istius ciuitatis. Tunc ille pater ac
cepto capite posuit illud inter duo linthea-
mina ⁊ posuit in sinu suo. Et vt redijt ad vē-
dosme: iuit ad domicellā suā ⁊ eā salutauit:
et dixit mulier. Pater appoꝛtate mihi specu
lum. Ita pater respondet. ego volo: sed dixit
Opoꝛtet istud iocale cum magna solēnita-
te videre. Et vocauit tunc omnes domicel-
las suas: ⁊ ille pater posuit caput illud sup
tabulaz: ⁊ illo discooperto apparuit illi mu
lieri tam diffoꝛmis figure ꝙ ipsa illud vidē
do cecidit in terram. Ille vero frater dixit.
Domina mea nolite terreri: istud caput est
illius mulieris pulcherrime parisien. d̄ qua
audiuistis aliquando loqui. Erat vobis pul
chrioꝛ: ⁊ vos eritis similis illi. Tunc mulier
ait illi. Heu pater mi sū ego futura similis
isti? certe sic dixit pater. Tūc ista mulier ab-
iecit pompas et vanitates ⁊ egit penitētiā.
¶ Utinam vos mulieres voluptuose ita fa-
ceretis. quando eritis in articulo moꝛtis et
videbitis mille diabolos a sinistris vestris
qui volent accipere aīam vestram: nunquid
tunc velletis nunq̄ȝ duxisse pompas et volu
ptates quas duxistis? Cauete igitur vobis.
Secūdo meditatio moꝛtis valet ad contem
ptum sui. Dicatis domini magnates: aduo
cati ⁊ iusticiarij qui emitis officia: considera
te vos morituros: ⁊ ꝙ nō erit remediū. Nō
valebunt preces neq̄ȝ amici. De tertio valet
ad domanduz carnis vicia. Uos meretrices
et paillardi qui viuitis sicut poꝛci: cogitetis
quales eritis post moꝛtem: q̄d prosunt vobis
ānuli? q̄d cathene? q̄d lapides pciosi? festine
m⁹ oīa ista deponere vt ascēdam⁹ ad gloꝛiā.
¶ Eadē die post prandiū. Ser. lxvij.

Scende ad
me ⁊c. Precepit nobꝭ ꝑdi-
care pplo et testificari: qꝛ
ipe ē q̄ ↄstitutꝰ ē a deo iu
dex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ. Act.
x. Dn̄i ⁊ aīe duote si tenuistꝭ doctrinā hesṫ
nā debetꝭ aīari ⁊ hr̄e coꝛ ad saluādū aīas ve-
stras. Xp̄s resurrexit ad dādū nobꝭ formā et
modū resurgēdi. Sic ei ip̄e semel resurrexit
et nunq̄ʒ morieṫ: sic nos q̄ surreximꝰ a pc̄tis
nō iteꝝ peccemꝰ: sʒ pc̄tis moriamur. ¶ Pro
ꝓsecutōe p̄n̄tis materie cū materia matu-
tinali: ego cepi scd̄am clausulā ⁊ pn̄cipalez
epl'e: vbi dicit beatissimꝰ petrꝰ. xp̄us p̄cepit
nobis p̄dicare. O pc̄tōres ītelligite auribuſ
qʒ ꝑcipite. dicit petrꝰ. Xp̄s passus ē ⁊ cruci-
fixus ꝓ nobis. nutriuit nos de corꝑe ⁊ pota
uit nos d̄ sanguīe suo. F. aliđ ē adhuc maiꝰ
et terribiliꝰ. s. ꝙ ip̄e ē ↄstitutꝰ iudex viuoꝝ ⁊
mortuoꝝ: ⁊ vult ꝙ hoc p̄diceṫ ī vniuerso mū
do. O pc̄tōres audite Pau. dicētē ad Hebr. x.
Horrēdū ē incidere ī manꝰ dei viuētis. Veli
tis nolitis hētis iudicē quē expectare d̄betꝭ
Ideo timete xp̄um: q̄ ↄstitutꝰ ē iudex ne vos
mittat ad ꝓfūdū inferni: ne furoꝛ ⁊ zelꝰ ac-
cipiat vos ī die vindicte. Cauete vobis pau-
peres pc̄tōres ne redeatis ad statū peccati
et ad vomitū sic̄ canes. Si em̄ h̄ feceritis in
felicissima erṫ tꝑa vr̄a. audiuistis mane q̄d
dixi vobis d̄ illa infelicissima muliere cui fu
it cura polire corpꝰ: nutrire carnē: ⁊ vermes
pascere. Nūc ego recitabo vobꝭ hystoriā d̄ q̄-
dā alia q̄ fuit tꝑe Eugenij pape. iiij. ⁊ h̄ reci
tat Robertꝰ de lycio: ⁊ dic̄ eā vidisse ī q̄daʒ ci
uitate italie. Erat iuuenis mulier etatis vi
giti ānoꝝ plena vanitate ⁊ voluptate mūdi
sic̄ sūt itale: vt ego ip̄e exꝑtꝰ sum. Querebat
ista mulier post festū pasche ⁊ susceptuʒ sa-
cramētū eukaristie lubricos amatores im
pudicos vt sibi cōgauderēt: ⁊ ipsa cū illis se
se sociare posset. Iudex vero supremus oīpo
tēs deus q̄ oīa nouit: ⁊ oīa iudicat cuiꝰ nu-
tu oīa gubernātur ⁊ oēs morte sua sicut di-
sposuit moriunṫ: misit sibi infirmitatē vali
dissimā. Cū vero medici eā visitarēt dixerūt
sibi oēs ꝙ quo ad corpus conualere nō possʒ
ꝙ pensaret ⁊ ꝓuideret de aīa sua. ipsa vero
hoc egit. fecit cōfessionē: ⁊ sacramētuʒ eukꝛa
ristie suscepit cū intētiōe tn̄ recidiuādi si cō
ualeret: qn̄ ante oīa q̄ ad regionez pertinēt
parata essent: matrē ad se vocauit. rogauit
qʒ illaʒ vt sibi oīa indumenta ⁊ vestes preci
osas q̄s habebat apportaret: rogauitqʒ ma
trem vt eā indueret p̄ciosioribꝰ indumentis
quasi vellet ire ad nuptias. Cū vero mater
nihil hoꝝ cogitaret annuit voto eius: que
exigens eaʒ dedit ei ānulos: cathenas: ⁊ a-
lia pulcherrima indumēta. Et postq̄ʒ indu
ta fuit aspexit se ⁊ cepit se ꝑ latera cū mani
bus dicens. Nunq̄d ego vadā ab hoc seculo
cum credebā iocari ⁊ letari. ego suʒ iuuenis
heu vitā meam. Assistētes vero cū essent ti
morati viri dixerūt sibi. Domina domicella
cōmēdetis vos passioni dn̄i nostri iesu xp̄i
⁊ virgini marie. Cū aūt talibus ⁊ silibus ver
bis assistentes eā taliter hortarenṫ [o deus
meꝰ quale est iudiciū tuū] Ipsa infelix mu
lier dixit. q̄d teneoꝛ tibi deus postq̄ʒ me opʒ
nūc mori. diabole do tibi corpus ⁊ aīam: ⁊ i
his verbis emisit sp̄ūm. vtinā bene. O dn̄i
mei scitꝭ bn̄ quali morte moriemi: Judicia
dei abyssus multa. ¶ Leuate corda iuuenes
mulieres ⁊ vos viri eccl'iastici q̄ratis a deo
miām: ⁊ dicatis sicut ꝑegrini. Mane nobi-
scum dn̄e. bone iesu nos recepimus corpus
vestruʒ heri: maneatis nobiscū hodie saltiʒ
per itercessionē vr̄e dignissime matris: quā
orabimus vt pro nobis intercedat salutan-
tes eam di. Aue.

¶ Ascēde ad me ⁊c. More solito mouetur
questio theologalis a magistris nostris the
ologis ⁊ presertim a Scoto dist. xlix. quarti
fundata in euāgelio hodierno vbi dr̄ ꝙ Lu
cas ⁊ Cleophas cognouerūt xp̄m: ⁊ euanu
it ab oculis eoꝝ. Utruʒ sit in potestate cor-
poris glorificati videri aut nō videi ab oculo
nostro. Uide scotuʒ ibidē. Leuate corda pau
peres pc̄tōres eritis ne dānati aut saluati:
habetis aliq̄s viduas in ista ciuitate. Statꝰ
vidualis ē multū bonꝰ si bn̄ custodiaṫ. Uir-
ginitas est primus status et perfectioꝛ. vi-
duitas est scd̄us. Et matrimonium est ter
tius. Sed vos dicetis. pater nos nō erimus
dānati: qꝛ xp̄s suo p̄ciosissimo sanguine nos
redemit: ⁊ sue sanctissime resurrectōis me-
rito nos exaltauit. Bn̄ diciṫ: sed nō totū. Au
diatis legē ciuilē. ff. de senatoribꝰ. l. femina
vbi habeṫ ꝙ vidua si clarissimo senatori vxo
rata fuerit: ⁊ postmoduʒ nubat viro status
simplicis amittit nomē prioris viri ⁊ digni

tatem. Idez habet in maiori volumine.xiij.
q.ij.c.Unaqueqz mulier. Et idē extra de se-
pulturis.c.is qui.lib.vi. Mulier que plures
habuerit viros cū vltimo sepeliet: nisi aliter
per testamētū disposuerit. ¶ Casus ē patēs
Si vxor primi presidentis marito mortuo nō
nubat: ipa vocabit dña presidens. Sz si nu-
bat alicui viro infime cōditiōis: amittit no-
men primi mariti. Et decretalis dicit ꝙ mu-
lier que habuit plures viros cū vltimo sepe-
liri dz: nisi aliter ꝑ testamentū ordinauerit.
Nūc autem ita ē ꝙ sunt duo mariti aīe nr̄e
scz deus et diabolus. Si habueritis deuz vo-
cabimini noīe dei ⁊ eritis cum deo in para-
diso. Si vero habueritis diabolū eritis cuz
eo in inferno. Joh.iiij. Hunc quē habes non
est vir tuus. Vos peccatores habuistis lon-
go tp̄e diabolum qui est pessimus maritus.
heri venistis ad deū ⁊ dixistis. pater nūc ab-
renūcio diabolo et volo accipere deū. Vos vi-
due fuistis si nō capiatis alium vos portabi-
tis nomē dei. sed si cras reuertimini ad dia-
bolum vos portabitis nomen eius. Volo di-
cere ꝙ teneatis xp̄m et manebit vobiscum:
et sic stabitis ad montem grē. Iuxta verba
the.preassum. Ascende ad me in montē ⁊c.

¶ In isto sermone erūt due ꝑtes.
Prima erit sacri euāgelij expositiua.
Scḋa ꝟtuose ascēsiōis demōstratiua.

¶ Credo ꝙ maior pars vestrū fuit in sermo-
ne hodie mane. Euangelium loqbatur de q̄-
dam apparitione que fuit heri facta: vbi tā-
gūtur tres dyalogi sicͭ dixi hodie mane vn⁹
fuit inter discipulos euntes i emaus. Scḋs
inter xp̄m et discipulos redeuntes. Tertius
inter se qn̄ xp̄s apparuit inter eos ⁊ erat in
forma peregrini. Leuate corda: oz nunc hr̄e
moralitatē. Dñi canoniste hn̄t vnā decreta-
lem extra de statu monachoꝝ ⁊ canonicorū
regulariū ca. recolentes. ꝙ qui similē vitam
cum alijs suscipiunt: silem sentiunt in legi-
bus disciplinā. Vos dñi nonne vultis ire ad
paradisum: oz ꝙ faciatis opera. ¶ Casus est
patens. Volo ꝙ aliquis iuuenis.xviij. anno-
rum capiat habitum carmelitarum vel cele-
stinoꝝ: oz ꝙ ipse ducat vitam carmelitaruz
vel celestinoꝝ. Vos mūdani pensetis q̄ztū
voletis. ad Hebr.xiij. Non habemus hic ciui-
tatem manentē: ſ futuram inqrimus. Vn̄
p̄s. Aduena sum ego ⁊ peregrin⁹ sicut om̄es
patres mei. Dicatis pape ⁊ cardinalibus: re-
gi et omnibus nobilibus ꝙ nunq̄z ibūt ad
paradisum nisi faciant sicut peregrini. Fui-
stis in sancto Jacobo vos domini: oportet
primo habere habitum. Habitus autē pere-
grini est pera: pileus: baculus: vestis: et cal-
ciamentū. Peregrinus debet cauere a trib⁹
Primo a latronibus.
Secundo a luto.
Tertio a canibus.

¶ Primo in pileo patiētia designatur. Vul-
tis peregrinari dñi: dñs conducat nos i pa-
radisum. Pileus custodit caput ⁊ vultus vt
non deuastentur: sic patiētia. vnde xp̄s. Lu.
xxi. In patientia vestra possidebitis aīas ve-
stras. vadatis vsq̄z neapolim que est nūc ab
armigeris persecuta ipsi indigent tali pileo
Laboretis quācūq̄z aduersitatem habeatis
ad habendum patientiam. Scḋo debet ha-
bere baculum ad se appodiandum ⁊ saltan-
dum: ⁊ est spes quā firmiter debemus habe-
re ad deum. Heb.vi. Fortissimū solatium ha-
beamus qui confugimus ad tenendā ꝓpo-
sitam spem: sicut anchorā anime tutā. sunt
multi hic qui forte nunq̄z videbunt pascha
futurum. quale remediuz: opz habere spem
ad deum. Tertio oz habere peram ad portā-
dum panez qui est fides ex qua viuim⁹. Aba-
cuch.ij. Justus ex fide viuit: qr nunq̄z sum⁹
securi si ascendemus vel non. Ideo oportz de-
um orare firma fide et futuram penā fuge-
re: ⁊ gloriam sempiternā expectare vt possi-
mus saluari. Quarto opz habere mantellū
id est charitatē. i. Pe.iiij. Ante oīa charitatē
habentes: qr charitas operit multitudinez
peccatoꝝ. peregrinus homo ⁊ viator debz eē
vestitus ista veste. Oportet quinto ⁊ vltimo
habere sotulares. Dixi in cena domini ꝙ fi-
lij israel comedebant pascha ⁊ habebant so-
tulares i pedibus suis. Estis hic magni vsu-
rarij et domine domicelle reperiunt ne pari-
sius spes: fides ⁊ charitas: nunqd adulteria
vsura: ⁊ homicidia omnia deuastarūt: opz
vos calciare pedes vel damnari. Ad Ephe.
vi. Calciati pedes in preparatione euāgelij
pacis. non palpetis vicia et mundanas vani-
tates: ⁊ sic facietis optimā peregrinationez.
Sed inuenitur ꝙ tria impediūt peregrinū
in peregrinatione. s. latrones: lutum: ⁊ cāes
De primo. iiij. Regum. v. Egressi fuerant ex

syria quidā latrūculi ⁊ furati sunt filiā quā
dā virginē ⁊ dederūt eā ancillā vxori Na-
amā leprosi. Uos oēs dñi caueatis a latro-
nibus qui furant totū thesaurū cū quo de
bem⁹ mercari paradisū sicut latrūculi syrie
furati sūt virginē ⁊ dederūt eā vxori vnius
leprosi: sic etiā dyaboli furant animā nostrā
⁊ faciūt eā seruā inferni. Latrones de nocte
nō dormiūt. Dyaboli oī tpe vigilāt. Jdō pe-
trus dicebat.i.Petri.iiij. Tanq̄ leo rugiens
circuit q̄rens quem deuoret. Scdo opꝫ caue
re a luto, nō est bonum peregrinari in terra
pingui qñ pluit. Silr in iuuentute durū est
peregrinari ꝑpter viā lutosam carnalitatꝪ.
opꝫ tamē cauere a luto luxurie. O deus me
us credo q̄ ab incarnatione dñi nostri ihū
xp̄i non regnauerunt tot luxuriosi in toto
mundo sicut nunc parisius. Jstud clarū est
in oī statu, opꝫ igitur illud lutū dimittere.
Uobis loquor meretricibus inuerecundis.
si vultis pegrinari ad padisum cauete a lu-
to. Tertio canes impediūt qñ.s.mordēt. Et
sunt illi q̄ truffant de bona vita alioꝝ. p̄s.
Tota die exprobauerūt me aduersū me co
gitabāt mala mihi. Si icepistis bñ facere. o
pctōres si aliq̄ truffant d̄ vobis. oꝫ cauē a ca
ne. pegrin⁹ nō dꝫ dimittere ꝑpt latratū ca-
nis iter suū. vñ xp̄s. Jo.xv. Si de mundo eē
tis mūd⁹ vos odio ñ h̄ret. Laboretis igr̄ fu
gere ista ipedimēta vt optimā pegrinatōeꝫ
facē possitꝪ ⁊ stetꝪ i mōte iux̄ v̄ba ⁊c. Ascē. ⁊c.
¶ Quantum ad secundā ꝑtem vultis stare
domini mei in montē gratie: mōs est opti-
mus. vos laborastis tota quadragesima ad
veniendū ad monteꝫ gr̄e. vos venistis ꝑ de
sertum pn̄ie. vbi habuistis multa bella cuꝫ
multis regibus. i. dyabolis. Postq̄ igitur
dñs fecit vobis gr̄am q̄ essetis in montem
gr̄e: ad ibi standū ꝑponatis mortem ante
oculos vestros. Bona. super illud. ij. Regū.
xiiij. Omnes moriemur. dicit q̄ circa mor-
tem quattuor sunt ꝯsideranda.
Primo moriendi necessitas.
Secūdo mortis penalitas.
Tertio mortis infallibilitas.
Quarto morientium diuersitas.
¶ Eleuetis corda vestra. habetur. ij. Regū.
xiiij. q̄ quedā mulier venit ad Dauid. et ro-
gauit eū vt faceret iusticiā. Rex Dauid di-
xit, vado modicū extra: in breui reuertar et
faciam qd̄ petis: Dixit mulier, omēs mori
mur ⁊ quasi aqua dilabimur: qd̄ si tu moria
ris interim quis faciet mihi iusticiā: ⁊ si ali
us faciat: qd̄ meritum habebis tu. q.d. nul
lum. ¶ O domini ibitis ad choreas: ludite
supra prata viridia: ⁊ post hec quid erit de
vobis. Audite me vita nostra est subiecta
miserie: nos sumus concepti in peccato an-
teq̄ nascamur: post natiuitatem nos viui
mus sicut bestie vsq̄ ad annos discretionis
incipimus postea peccare: ⁊ q̄to magis se-
nescimus: tanto magis pecccamus ⁊ deum
pluries offēdimus. opꝫ q̄ corpus et anima
semel separent. ⁊ dato libello repudij secun
dum canonistas q̄uis vir non vellet sepa-
rari ab vxore sua si ipse cōmiserit adulteriū:
separabuntur adinuiceꝫ propter fornicatio
neꝫ. Uelit igitur aut nolit ipsa anima oꝫ q̄
separet a corpore. DicatꝪ mihi vsurarij ⁊ vos
publice meretrices q̄s cōducet vos ad mon-
tem: an pompe: an pecunie vr̄e: Dicatis vos
domicelle amatoribus vestris q̄ veniant ad
respondendū coram deo: ⁊ ad portanduꝫ pe
nam pro pctīs vestris. Certe credo q̄ nō est
aliquis ita fatuus qui vellet hoc facere. post
q̄ igitur mors est ita necessaria q̄ opꝫ mo-
ri: ⁊ est tam amara q̄ nihil supra: teneatis
vos i bono statu ⁊ si vobis occurrat aliquod
peccatuꝫ mortale ne verecundemini venire
⁊ reuerti ad ꝯfessionem. memoraminiq̄ q̄
opꝫ mori ⁊ venire ad iudiciū diuinum. et si
fueritis inuēti in peccato mortali debetꝪ per
petuo stare cum oībus dyabolis. Laborate
igitur stare in montē gratie ⁊c.

¶ Feria tertia post pascha. Ser. lxviij.

Scende ad me in montem ⁊c. Mane
nobiscum: qm̄ aduespera-
scit: ⁊ inclinata est iam di
es. Lu.xxiiij. Dñi ⁊ aīe de-
uote si tenuistis doctrinā hesternaꝫ debetis
laborare ad saluandū aīas vestras. Dixi he
ri q̄ deus preceperat apl'is q̄ ipsi predica-
rent q̄ erat iudex viuoꝝ te mortuoꝝ coram
quo opꝫ reddere rōem deo. debemus time-
re reuerti ad statū pristinuꝫ pcti. Nūc ꝑ in-
gressu sermonis capio verbum s̄m q̄ debe-
mus querere sicut. discipuli eūtes i emaus

qui dixerũt xp̃o.mane nobiscũ dñe: q̄2 nox ē
Uos igit̃ pctõres q̄ suscepistis corp⁹ xp̄i dī
catis.dñe mane nobiscũ. Sz dicetis. pater
ad hoc q̄ xp̃s maneat nobiscũ q̄d faciem⁹?
Habetis figurã.iiij.Reg.iiij. q̄ erat quedaz
mulier sunamitis q̄ libẽter suscipiebat ho-
spites q̄ dixit viro suo helyseo,p̄pheta.Aiad
uerto q̄ vir dei ē iste q̄ trãsit p̱ nos frequen
ter.faciamus ergo ei cenaculũ paruũ pona-
mus ī eo lectũ:mẽsam: sellã: ⁊ cãdelabrũ:et
cũvenerit ad nos maneat ibi: ⁊ nõ recipiat
aliud hospitiũ. ¶ Dñi audite me q̄ h̃z bonuz
cor tenẽdi xp̃m secũ oz q̄ faciat ibi cenaculũ
et ponat ī eo tabulã:scabellũ:cãdelabrũ ⁊ cã
delã.hec mulier q̄vult locare,p̄phetã ē ꝯscia
que dz refrenare sensualitatẽ: ⁊ liberũ arbi-
triũ virũ suũ vt faciant ,p̄phete.i.xp̃o cena-
culũ.i.hospitiũ mundũ.Nescio si vos domi
celle q̄ habetis cathenas d̄ auro ac vestes pl'
cherrimas libẽter faceretis tale cenaculuz
xp̃o.lectus ē pacificatio conscie.p̃s.In pace
factus ē loc⁹ ei⁹ ⁊c.Tabula ē sacra scriptura
super quam dz cõmedere quilibet xp̃ianus.
Eccl'.xv.Cibauit illũ pane vite ⁊ intellectus
Scabellũ ē in bonũ p̱seueratio. Mathe.x.
Qui perseuerauerit vsq3 in finem salu⁹erit.
opz habere cãdelabrũ ⁊ ē cõuersatiõis bone
exẽplar.Math.v.Sic luceat lux vr̃a coram
hoībus vt videant opera vestra bona.Et ali
bi.Lucerne ardentes ī manibus vestris.Do
mini opz camerã facere altaz.⁊ significat cõ
tẽplationẽ q̄ dz eẽ desursum.Dñs eñi nõ de
dit nobis quattuor pedes vt bestijs.iõ Oui-
dius di. Pronaq3 cũ spectẽt cet'a aīalia ter-
ram.Os hoī sublime dedit celũq3 videre.de
dit ⁊ erectos ad sydera tollere vult⁹. Uos di
citis in prouerbio cõi q̄ quilibet aspicit illõ
quod magis diligit.vsurari⁹ libẽter respicit
argentũ ⁊ aurũ.lubrica mulier aspicit in ec-
clesia suũ amatorẽ.nr̃a aũt cõuersatio dz eẽ
in celis.Dñi habete cõsciam puram:sint lin
theamina vestra sicut facies vestre.⁊ tũc ibi
remanebit xp̃s.Habeatis bonos libros ⁊ de
uotos:⁊ ,p̄jciatis libros īpudicos:dimittat̄
caudas ⁊ luxurias et p̱ bona op̱a oñdat̄ ali
is vitam bonã:faciatis stare xp̃m vobiscuz.
Utinã ita fiat et crederez me fecisse bonã q̄-
dragesimã,oretis ergo eũ vt det vobis gr̃am
ampli⁹ nõ peccandi,recurrite ad beatam vir
ginem di.Aue.

¶ Ascende ad me in mõtẽ ⁊c. More solito
mouetur questio theologal' terminata a ma-
gistris nr̃is theologis:⁊ p̄sertim a btõ Tho
ma.in.iij.p̃te sũme.q.liij.articu.iij.Dixi heri
q̄ qñ corpus gl'iosum ante aliquam p̱sonaz
ponit̃ cũ volũtas ipsius sit cõformis volun-
tati diuine deus permittit q̄ aīa illi⁹ corp̱is
gloriosi faciat illud corp⁹ gloriosũ eẽ visibile
vel inuisibile sicut vult.Nũc vero q̄ro vtrum
xp̃s fuerit prim⁹ resurgentiũ.Respõdet tho
mas q̄ hoc potest intelligi. Prio q̄ nunq3
post resurrectionẽ moriatur: ⁊ sic xp̃us fuit
primus resurgentium.Iuxta illud Ro.vi.c.
Xp̃us resurgens ex mortuis iam nõ morit̃.
id ē nõ moriet̃.⁊ Apoca.i. Ego primus ⁊ no
uissimus fui mortuus:⁊ ecce sũ viuẽs.Alio
modo potest intelligi de resurrectione cum
mortalitate:⁊ sic xp̃us nõ resurrexit p̄mus.
¶ Leuate corda vestra. Audiuistis hystoriã
que facta fuit in italia. vos mulieres deside
ratis ne ire a la gorre?faciatis quõcũq3 vole
tis:oz q̄ ille vanitates mundane transeant
sicut funus. O vtinam videretis illam pau
perrimã infamẽ ⁊ horribilẽ scandalosamq3
in flammis inferni vrentẽ aīam.Habetis le
gem ciuilem.ff.de agnoscẽdis liberis.l.si q̄s
a liberis.liberti eccl'ie a patrocinio ei⁹ disce-
dentes quibuscũq3 persõis adheserint:si ad
moniti redire contempserint est manumis-
sio eoꝶ irrita sic:q̄ p̱ inobedientie cõtẽptuz
ingrati actione tenent̃. ⁊ idem h'r.xij.q.ij.ca
pi.liberti. Casus est patens. Ponatis q̄ ē
aliquis miles qui seruauerit regem nunc ī
bello: nunq̄d ēt tenet̃ illi militi multa bõa
facere? certe sic.Ioh.iiij. Meus cibus est vt
faciã volũtatẽ ei⁹ qui misit me. Hodie xp̃us
comedit in p̄ñtia suoꝶ discipuloꝶ:qui obtu-
lerunt sibi prandium paratũ partẽ piscis as
si et fauũ mellis.Hodie etiam sũt octo dies
quibus voluit comedere ficus: sed non inue
nit fructũ:ideo dedit maledictionẽ ficui.Do
mini presidentes expedire processus:⁊ nõ te
nere eos sur le bureau,p̄pter fauorem:ē bo-
nus cibus:detis xp̃o ad comedendũ. Domi-
ni eccl'ia.estis ne symoniaci? non querat̄ in
diuinis pecuniam:sed aīaꝶ salutem. si vos
facitis sic datis xp̃o fel sicut fecer̃t iudei:la-
boretis ergo dare prandiũ xp̃o in virtutibus
stando vt maneatis in montẽ gr̃e.Iuxta ver
ba the.p̃assũ,Ascende ad me in mõtez.

¶In isto sermõe erũt due partes.
Prima erit sacri euangelij expositiua.
Scđa virtuose ascẽsionis demõstratiua.
¶ Leuate corda.euãgeliũ est pulcherrimuꝫ
si fuissetis die dñica cũ peregrinis: credo ꝙ
cor vestrũ fuissꝫ ardens audiendo illa verba
melliflua:q̄ de ore xp̄i egrediebanꞇ.sequitur
Lu.xxiiij.ꝙ eadeꝫ hora venerũt in hi'l'm: et
fuit die dñica q̄ fuit dies bonoꝝ nouoꝝ illis
qui fuerũt i puritate cõscie. cũ igiꞇ isti redi
ſẽt in hi'l'm:venerũt ad domũ,vbi erãt vnde
ci apli cũ.lxxij.discipulis cõgregati.et vt dič
Bonauẽ.ꝛ Landul.ibi erat Magdalena ꝛ
alie mulieres ꝛ ꝑcusserunt hostiũ cũ violen
tia ꝛ dixerũt.Dñi dñs apparuit nobis:cogno
uimus eũ i fractiõe panis: ꝛ dixit nobis mľ
ta sic ꝙ nunq̄ꝫ audiuim⁹ eũ ita bene p̄dica
re.Tho.vero dixit.dicatis q̄cq̄d voletis: qm̄
nisi posuero manus meas in fixura clauoꝝ
et tetigerim latus nõ credã:ꝛ abijt a ꝯsortio
alioꝝ.Istis vero admirantib⁹ absente Tho.
et de re gesta loquẽtib⁹.iesus stetit i medio
eoꝝ et dixit.pax vobis.Ipsi vero ceciderũt su
per genua sua ꝛ dixerũt.dñe da nobis veniã.
te eñi grauiter offendimus: te dimittẽdo et
fidẽ tuã negando.Dixit eis xp̄s.accipite spi
ritũ sanctũ quoꝝ remiserit ꝗ peccata. Adhuc
tñ euꝫ resurrexisse a mortuis firmiter crede
re non poterant. credebãt eñi hoc fantasma
esse.ipse vero dixit eis.palpate ꝛ videte: qm̄
spũs carnẽ ꝛ ossa nõ hꝫ sicut me videtis hr̄e.
et quidã eoꝝ p̄ gaudio nõ poterant loqui et
dixit eis.Habetis aliquid ad comedẽdũ: re
sponderunt.ita dñe: partẽ piscis assi ꝛ fauũ
mellis.bone mulieres dicatis sic.O bone ie
su ob reuerentiã illi⁹ glorie ꝛ gratie quaꝫ de
distis hodie discipulis:detis nobis vnã gut
tam gratie vestre ad fugandas et extirpan
das oẽs tẽtationes demonis. xp̄us eñi i oi
bus tenuit mediũ.iõ si non volum⁹ deficere
opꝫ ꝙ teneam⁹ mediũ:q2 Aristo.ij.Ethi.dič
ꝙ in medio stat virt⁹:nõ ƀm rem: sed ƀm rõ
nem.xp̄s eñi fuit in medio,
Pr̄io duoꝝ aialiũ.
Scđo in medio doctoꝝ.
Tertio in medio latronũ.
Quarto hodie i medio discipuloꝝ.
¶ Quelibet eñ virtus hꝫ duas extremitates
viciosas. Natus ẽ ergo in medio duoꝝ aiali
um;nec habuit vestes p̄ciosas dñi neq̄ꝫ nu
tricẽꝫ ꝛc. Bos aũt ꝛ asinus significant illos
qui non hñt sciam articuloꝝ:sicut aliq̄ sunt
curiosi q̄rendi q̃ones curiosas:dimittẽdo ea
que necessaria sũt. State i medio duoꝝ aia
liũ:residuũ vero dicẽꞇ post prãdiũ:ꝛ sic stabi
tis in mõte gr̄e. Iux̄ ver.the.pre. Ascẽde ꝛc.
¶ Quãtũ ad secũdã ꝑtẽ. Si vultis stare in
gratia dei que per montem gratie significa
tur:opꝫ timere mortẽ ꝛ sepe meditari. Pro
uer.xxviij.Beat⁹ hõ q̄ sꝑ ẽ pauid⁹.ꝛ Eccľ.xix.
Qui spernit modica paulatim decidit. Ap
proximata stupa igni immediate consumiꞇ
si non sit impedimentum.ego non velleꝫ de
clinare ad miaꝫ vt destruã diuinã iusticiã:ꝫ
in oĩbus vellem tenere medium. videtis de
aliquibus qui non curant peccare venialiꞇ:
et ideo faciliter cadunt in peccato mortali.
Xp̄us tenuit medium in quattuor locis.si
gnificant virtutes cardinales.s.prudẽtiam
fortitutidineꝫ:iusticiam:ꝛ tẽperantiam: in
quibus q̄ttuor v̓tutib⁹ sꝑ bonũ ẽ habere me
diũ. de tẽperantia primo hꝫ excessum ꝛ de
fectũ nec oꝫ excedere:neq̄ꝫ deficere: nec opꝫ
occidere carnẽ:nec opꝫ nimis nutrice carnẽ
Unde Pau. Roma.viij. Si ƀꝫ carnẽ vixeritꝭ
morte moriemini.Quidam ducuntur fatu
is cõsilijs et sic seip̄os dãnant.siľr de fortitu
dine q̄ habet duas extremitates.s.audaciaꝫ
et timorẽ.opꝫ imitari ꝛ facere sicut xp̄us: ꝛ
dicere corp⁹ meum non est nimis aptuꝫ ad
portandũ laborem: q̄ꝫ corpus alterius. ideo
oportet ieiunare: neq̄ꝫ ẽt ẽ magis ferreũ ad
subeundũ labores q̄ꝫ corpus alterius. Ideo
oportet fortiter subire ista pericula'. vñ p̄s.
Fortitudinẽ meã ad te custodiã.De iusticia
que habet ferocitatẽ seu crudelitatẽ ꝛ nimi
am misericordiã pro extremis. Lu.ij. Beatis
sima virgo maria vidit filium suum inter
doctores: ꝛ dixit.fili q̄d fecisti nobis sic.ego
eꝛ pater tuus dolẽtes querebamus te. Sic
bonus pater ꝛ bona mater cuꝫ modestia de
bent filios suos corripere. Domini quattu
or virtutes cardinales sunt quattuor cardi
nes in quibus voluiꞇ tota honestas conui
ctus humani.si vultis ergo stare in gr̄a opꝫ
hr̄e istas q̄ttuor virtutes quas xp̄us exẽplo
suo hodie edocuit per pisceꝫ ꝛ fauũ mellis.
Rogabim⁹ eum vt det nobis ptãteꝫ adipi
scendi istas virtutes.
¶ Eadem die post prandiũ, Ser.lxix

Scende ad me in mōtem rc. Cū consūmassent oīa q̄ de eo scripta erāt: deponētes eū de ligno posuerūt i monumētum quē de⁹ suscitauit a mortuis. Actu.xiij. Dñi r aīe deuote si tenuistis doctrinā matutinā ad seruiēdū deo dixi φ manere vobiscū si eum suscepistis. si non peccastis mortaliter adhuc est vobiscum. ideo dicatis sic sibi mane nobiscū dñe. Uidimus quid debebamus facere vt maneat nobiscū. Primo opz habere rc. vide superi⁹. dicebat Pau. iudeis. Nunc di. fratres xp̄s missus est in terram r postq̄ oīa ɔsummata sunt q̄ erāt scripta de illo rc. O peccatores si cōpleremus ista tria. primo cōseruarem⁹ xp̄m. Raby Moyses q̄ fuit sapiētissim⁹ iudeorū dicit φ oēs status r dignitates in xp̄o iueniūtur si scā xp̄i recte itelligātur. In cruce em̄ xp̄s tenuit locū iudicis dādo bono latroni padisum alteri infernū. Tenuit scd̄o locū pontificis. Offerēdo sacratissimū sui corpis r sanguinis in cruce sacrificiū. Tertio tenuit statū doctoris qñ predicauit septē verba cōtra septē pctā mortalia. O pauperes peccatores. vtinā nos sic cōpleremus ea q̄ debemus facere sicut xp̄s compleuit ea q̄ de ipso scripta erant. Isa. enim dixerat de eo. xxxiij. dominus rex nr̄ dñs legifer nr̄ ipse veniet et saluabit nos. Primo ḡ consummat scripturas pphetarū. scd̄o morte turpissima condemnatus soluit preciū nature hūane. tertio in sepulchro positus a morte tertia die a mortuis resurrexit. Utinā ita et nos resurgeremus sine pcti recidiuatōe. Audite me. non sufficit ɔfiteri r ponere se in bono statu: sed opz pseuerare sicut xp̄s: qr q̄ perseuerauerit vsq̄ in finē saluus erit. Math.x. Notetis dñi postq̄ fur incarcerat⁹ semel euasit manus custodis: si iterū capiatur fortius vinculatur r detinetur. Cauete igit: qr fiūt nouissima peiora priorib⁹. Oretis btissimam virginē vt det vobis grām standi in mōte gratie pñtetisq̄ illi angelicum Aue.

¶ Ascende ad me rc. More solito mouetur questio theolo. terminata a magistris nr̄is theologis decisa in Richardo, xxiij. dist, iij. fundata in euangelio p̄sentis diei. vbi dr̄ φ xp̄s itrauit ianuis clausis r comedit. Utrū corpa glīosa comedāt vel possint comedere Respondet et dicit φ in comestione quattuor requiruntur.

Primū est cibi masticatio.

Scd̄m est in ventrē transitio.

Tertiū cibi alteratio.

Quartū cibi in aliud cōuersio.

¶ Quantū ad duo prima xp̄s veraciter comedit r corpa beatorum possunt comedere. Quantū ad alia duo nō coedūt. sed q̄retis fortasse q̄d factū est de illo cibo postq̄ fuit in stomacho. Dico φ resolut⁹ fuit in vapores. Capiatis vnā patellā ardentē r ponatis vnā guttā aque supra immediate aq̄ deflu et ibi esse q̄d fit de illa aq̄. dico φ conuertit in vaporem. sic cibus ille cōuersus est in vapores rc. ¶ Leuate corda. dicatis veritatem dñi. vidistis adhuc amasias vr̄as post pascha. misistis ne adhuc xp̄m in galileā. si sic non est remediū: ego inuito vos ad dānationem. Quid dicitis vos meretrices q̄ viuitis sicut canes. r vos vsurarij fures: nunq̄d intēditis emēdare vos. dicetis forte. pr̄ nos dedimus corp⁹ r aīam deo. r si placet sibi miserebit nr̄i: r dabit nobis padisum. bñ dicitis sed non totū. Habetis legē ciuilē. ff. de rerū vendicatōe r incipit lex. quotiēscunq̄ alicuius rei duo fuerūt donatores aut emptores qui prim⁹ hz rem ille vēdicat. Ad hoc est decretalis ex̄ de reg. iu. li. vi. Qui prior est tpe potior est r iure. Si em̄ duob⁹ eadem res diuersis tpibus obligat̄ q̄ prior est tpe in obligatōe potior est in iure. et intellige regulam quorū vtriusq̄ par est cā s̄m Joh. Andree. Casus ē patēs. q̄dā emit mercātiā vestrā r nō dat vobis pecuniā nec terram: s̄ dicit vado ad domū reuertar immediate interim supuenit ali⁹ r dat pecunias r importat mercātiā. dicit impator φ q̄tiēscūq̄ aliquis p emptionē aut donatōez: aut alio iure emit aliq̄d res est illius q̄ primo deportat Dñi mei nos habem⁹ duos mercatores deum r dyabolū. deus emit aīas nr̄as precio sui sanguinis r dyabolus eas emit pecunia pcti. Cauete vobis oēs: qr q̄ prius eā importabit in articulo mortis cū eo manebit ppetuis tpibus. Mercātia est cor nr̄m. ido Salomon dicebat Prouer. xxiij. Prebe fili cor

tuum mihi. Sic deus tibi di. amice da mihi aiam tuã ꝛ dyabolus etiã ab alia pte petit aiam. Cui dabis o miserrime pctõr. si dederis dyabolo eris infelicissimus. prebe ergo cor tuuȝ dño. Juxta verba thematis pre assũpti. Ascende ad me ꝛc.

¶ In isto sermone erunt due ptes.
Prima erit sacri euãgelij moralitatis declaratiua.
Scđa erit stationis virtualis expositiua.

¶ Domini mei leuate corda vr̃a. hodie maximus in apparitõne illa qua xp̃us apparuit discipulis suis dicẽs. pax vobis. vtinam dñi mei esset vobis pax cuȝ deo ꝛ cum alijs. Restat in euãgelio ꝙ xp̃s dicẽdo illa verba oñdit eis pedes ꝛ manus dicẽs. palpate: qꝛ spũs carnẽ ꝛ ossa nõ habȝ: ꝛ oñdit eis man⁹ claras ꝛ gloriosas ꝛ carnẽ rubeã in illis partibus vbi fuerat sanguis ꝛ plage pncipales. Jn alijs vero carnẽ albã. sicut nix. ꝛ postmodũ oñdit pedes. ꝛ postmodũ di. habetis aliqd qđ mãducet. ꝛ dederũt sibi ptẽ piscis assi ꝛ fauũ mellis: ꝛ cõedit. ꝛ dedit eis reliquas. Leuate corda ꝓbe mulieres: dicatꝭ mihi si xp̃s vellet venire cenatũ vobiscũ habetis aliqd ad dandũ ei. videretis libenter pedes eius ꝛ manus. credo certe ꝙ sic: sed qđ hoc significat pater: dico ꝙ man⁹ significãt opa ꝛ pedes significãt affectiones. Uidetis popule crux illa que pẽdet in ecclesia est liber in quo studere debetis et opa eius ꝛ pedes ꝛ amorẽ eius ꝯtemplari. ad quã affectionẽ oportet hr̃e piscẽ assum Exodi. vi. Omnes pisces egypti mortui sunt. Piscis assus ẽ mortuus ꝛ coctus igne et est sensualitas mortificata per pniam ꝛ cocta igne charitatis. de q̃ mortificatõe loqƀat Pau. Collo. iij. Mortificate mẽbra vr̃a q̃ sunt super terrã. Mortui eñ estis ꝛ vita vr̃a abscõdita est cuȝ xp̃o in gl'ia. Cũ aũt xp̃s apparuerit vita vr̃a tũc ꝛ vos apparebitis cũ ipso in gloria. sic etiaȝ oportuit xp̃m pati. ꝛ ita intrare in gl'iaȝ suam. propterea inqt Bernar. fatui sũt q̃ gloriam eternam sine passione sperãt. Si xp̃s passus est vt intraret gl'iam suã. Queratis dñi sancto Dionysio si est saluatus ducendo vitã quaȝ ducitis. beate Genouefe si tantaȝ gloriam adepta est sensualitatẽ sequendo ꝛ balnea incentiua: ꝛ voluptates carnis. Audite Paulũ. i. Cor. ix. Castigo corp⁹ meũ et in seruitutem redigo: ne cuȝ alijs predicauerim: ipse reprobus efficiar. vbi Hiero. dicit. Si Paulus postq̃ fuit raptus vsq̃ ad tertiũ celũ castigat corpus suũ: qđ miserabilis dȝ facere psona oĩbus voluptatib⁹ plena Scđo opȝ habere mel ꝛ fauũ. pnia enim sine dulcedine amoris nihil valet. Dicamus nunc igit oẽs xp̃o. domine deus ego presento vobis nũc corpus meuȝ: opa mea et affectiones meas. Nolo vos in aliquo offendere. date mihi ptãteȝ pseuerandi vsq̃ in finẽ et sic stabitis in montem gr̃e. Juxta verba thematis preassumpti. Ascende ad me in montem ꝛc.

¶ Quãtum ad secundã partem. Quid dicũt anime vr̃e vultis stare in montem gr̃e. O q̃ dulcia tabernacula tua domine. Dicetis vos pater satis est difficile ꝙ maneamus ĩ gratia. sed difficilimũ est facere qđ dicitis ꝛ manere in gratia. habemus eñ tot incentiua ad malũ ꝛc. Remediũ cogitate ꝙ estis mortiferi: ꝛ hoc dabit vobis animuȝ standi. Utinã ista capita q̃ sunt in cimiterio loqrẽtur. interrogetis caput vnuȝ alicui⁹ magni presidẽtis. ꝛ dicatis domine de quo seruierunt vobis officia vr̃a pompe et alie voluptates: dicere poterit. certe ꝙ de nihilo. practica etiã in alijs. ij. Reg. xiiij. Omnes morimur ꝛ quasi aqua dilabimur. domini vidistis aliquẽ hoĩem currere: vita hoĩs est cursus ad mortẽ vel fluxus aque vni⁹ riparie. oĩa eñ flumina intrant mare oẽs currũt ad mortẽ. Eccle. i. Diximus heri de vna conditione mortis. s. ꝙ mors est penalis. Optȝ nunc loqui de alia cõditione. s. ꝙ mors ẽ rationabilis. qꝛ ad Romanos. v. Sicut per hominẽ peccatũ intrauit in mundũ: ita ꝑ peccatum mors ꝛ snĩa mortis est rõnabilis. Dixi in lege ꝙ terra ꝛ hereditas redijt cũ herede. fuit enim ꝯtra Adam patrẽ nostrũ data sententia mortis dicẽte deo Ade. quotiens de ligno vite comederitis morte moriemini. Habet. C. ad legeȝ iuliam maiestatis. l. i. ꝙ quicũq̃ cõmiserit crimẽ lese maiestatꝭ tria mala incurrit. Primo ipse truncatur capite Scđo posteritas eius in exilium mittit. Et tertio bona regi cõfiscantur. sic etiã de morte ꝯtracta per pctm̃ Ade. Primo pctm̃ Ade fuit crimẽ lese maiestatis: qꝛ in deũ cõmissum. Scđo ipse ꝛ tota ei⁹ posteritas in exi-

lium paradisi terrestris fuerunt missi. Tertio bona eorum fuerunt confiscata per mortem corporalem omnium: que quidem mors quibusdam est medicinalis: vt puta illis qui moriuntur in charitate. Alijs vero penalis qui. s. moriuntur in peccato. De primo sapientie. x. Raptus est ne malicia immutaret animam eius. De secundo ps. Mors peccatorum pessima. si queratis domini quare deus capit aliquos iuuenes. Dico ne malicia intret animas eorum &c. et est regula theologorum quod deus semper capit homines in meliori statu. si in peccato mortali capiatur: hoc facit ne acrius puniatur. si in gratia vt citius remuneret. O peccatores ac peccatrices vadatis ad cimiterium sanctorum innocentium respiciatis omnia ossa, nunquid possetis ponere differentiam inter ossa diuitum et pauperum: certe hoc solum interest inter diuites pro eo quod delicata cibaria comedunt eorum corpora magis fetent in tumulis quam corpora pauperum. beatissimus Hiero. refert in epistola ad helyodorum de xerse rege qui habebat centum mille armigeros et posuit se supra vnum montem ad videndum totam comitiuam suam et postquam vidit eos omnes incepit amarissime flere. Quidam vero de circunstantibus dixerunt. domine rex cur fletis: nunquid videtis pulcherrimam comitiuam promptam ad prelium et ad seruiendum regie maiestati vestre. Certe dixit rex postquam vultis scire causam fletus mei dicam vobis. ego fleo quod scio quod omnes tot quot sumus hic erimus ante centum annos cinis et puluis. Deutero. xxxij. vbi sunt dij vestri in quibus habebatis fiduciam: qui comedebant adipes et bibebant vinum libaminum surgant et opitulentur vobis. Domina domicella loquimini mihi quando eritis in infirmitate et dicetis heu heu et vocabitis magistrum reuerendum vt oret pro vobis. certe non potest vos liberare a morte: quia hoc est iudicium dei carni omnes morimur non est aliqua differentia. vnde Eccles. ij. Moritur doctus similiter et indoctus. Dominus Bonauen. refert de quadam muliere ducissa venetorum que erat plena odoribus et balneabat se in rore celi quem colligebant quotidie serui et in speciebus et quando comedebat abhorrebat tangere escas cum digito et quidam erat semper assistens in mensa cum instrmento argenteo ad ministrandum sibi escas. Sed deus vibratis ense diuine equitatis super eam irruit. Audiatis mundani et pallardi et peccatores scripti in libro diaboli. Ecce iudicium dei subito cecidit super eam vt totum corpus suum per omnes partes putridum est factum et infectum ita quod nullus poterat ei approximare et vna filia ponens vnguenta ad nasum portabat ei cibaria et festinanter rediens non poterat eam aspicere et in fine damnata est mulier illa gaudentibus multis quia deus fecerat talem iusticiam: et tandem est extincta in illa miseria recipiens premium quod meruit. vos domini potentes et diuites suspiciatis filias vestras que portant caudas et filij filij que portant manicas largas nunquid debetis potius filium vel filiam a peccato mortali custodire quam a morte corporali et prohibere ista scandala. Et vos mulieres facitis de filiabus vestris meretrices. adam est mortuus et omnes sequentes reges et principes: tot quot fuerunt mundi amatores vt multum bene deducit Hugo de sancto victore in tractatu de arra anime. dic mihi vbi nunc sunt amatores mundi qui ante nos decesserunt. Dicatis vos capitibus ad uocatorum existentibus in sepulchris quod defendant causam suam nunc coram domino quod allegent causas et leges certe non erit scientia: nec ratio. Tunc omnis lingue auree cessabunt et pulchritudo faciem tabescet. non est aliud remedium vos fatue mulieres nisi quod dimittatis vitam vestram et reuertamini ad dominum deprecantes eum vt det vobis gratiam standi in monte gratie et deducat vos ad hereditatem supernam. Amen.

¶ De iusticia. Sermo. lxx.

Nisi abundauerit iusticia vestra plus quam scribarum et phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Verba ista Mat. v. ca. origine primeua grafficantur. pro basi autem dicendorum in presentiarum assumuntur. Attendite ad petram vnde excisi estis: et ad cauernam laci de qua precisi estis. Attendite ad abraham patrem vestrum et ad sarram que peperit vos. Isaie li. Domini et anime attendite. i. attente considerate quid dicit nobis ysaias. Attendite dicit ad petram &c. ¶ Sed diceret peccator. frater dic nobis que est ista petra. Audite me. Bibebant autem de spirituali consequente eos petra: petra autem erat christus prime Corinth. x. ca. Considera petram vnde

cristi. Nõne a xp̃o, diceris xp̃ianus. Habet
extra de sacra vnctione.c.vnico. A xp̃o xp̃ia
ni dicũtur tanq̃ vncti deriuãtur ab vncto:
vt om̃s currant in odorẽ vnguentoꝝ illius
cuius nomen oleũ est effusum. Et augu. de
doctrina xp̃iana. Ex sacramento vnctionis
xp̃ianoꝝ oim̃ vocabulũ descendit ⁊ nomen
q̃d nomen ille frustra sortitur: qui xp̃m mi-
nime imitatur. ⁊ Gregori⁹ in homelia. Qui
xp̃i vestigia dedignãtur sequi qua temerita
te sperant ad ei⁹ claritatis gaudia ꝑuenire
Dicatis dñi ecclesiastici qui habetis quat-
tuor ⁊ q̃nq̃ cãpanilia supra caput vestruȝ.
Et vos dñi burgenses. et vous aussi mes da
mes les bourgoises. quõ imitamini xp̃um
in hũilitate obediẽtia charitate ⁊ paciẽtia.
dicatis mihi si placet q̃d ei ꝓmisistis quan-
do fuistis baptisati: Nõne abrenũciare dia
bolo, ⁊ pompis eius: quõ seruatis: Timeo
ne sitis mendaces. xxij.q.v.ca. Cauete dicit
ambrosi⁹. Cauete frẽs mẽdaciũ: q: oẽs qui
amãt mendaciũ filij sunt diaboli nõ solum
in falsis verbis: sed etiã in simulatis operi-
bus mendaciuȝ est. Mendaciũ est dicere se
xp̃ianuȝ: ⁊ opera xp̃i non facere. Sequitur.
⁊ ad cauernam laci ⁊c. Iste lacus est de quo
zacharias.ix. dicebat. Eduxisti victos de la-
cu in quo nõ erat aqua. Et ĩfernus terra te
nebrosa plena miserijs ⁊ angustijs. De quo
eccl'ia canit. Libera aĩas oim̃ fideliũ defun
ctorũ de manu inferni ⁊ de ꝓfundo laci ⁊c.
De isto lacu vsq̃ nũc nos liberauit dñs ex-
pectãs nostrã correctionẽ ⁊ verã pniaȝ. Sed
que emenda est: Certe multiplicatio pctõꝝ
obliuio dei: excecatio mẽtis: induratio vo-
luntatis in malo: offendere deuȝ absq̃ vllo
timore. ¶ Audite dñi iusticiarij. scribit Ec-
clesiastes. viij. q: nõ profert cito ꝯtra malos
snia. Filij hoim̃ absq̃ vllo noĩe perpetrant
mala. Pctõres audite vniuersi: dicã vnũ mi
rabile verbũ. Sunt quadraginta mille sa-
cerdotes in inferno: tot mercatores: tot no-
biles: tot diuites: ⁊ pauperũ oppressores qui
nõ tm̃ demeruerũt dãnari sicut vos. Nonne
multi sunt in ista societate q̃ meli⁹ merue-
rũt dãnari q̃ȝ malus diues. Auditis me bñ
dñi eccl'iastici. quon plaist. Et vos dñe farda
te que portetis la queue troussee gallice. et
vous gaudisseure q̃ toute iour battez le pa-
ue. tanq̃ leo rugiens circuiẽs quẽ deuoret,
Quid dico: dico sic. Sunt quadraginta mil
le sacerdotes in inferno: tot mercatores ⁊c.
Capitis linguã gallicã: capitis ne sciam. Vo-
boꝝ: dicatis quid dicit cor vestrum. Sed di
cet aliquis frater mirabile dicitis: si ita sit:
quõ nõ sumus iaȝ dãnati quis nos sustinet
⁊ preseruat: Dicatis nobis petre: quia vos
estis amicus dei: scitis ne aliquid. ij. Pet. iij.
Patienter agit ꝓpter nos nolens aliquos
perire sed oẽs ad pniam reuerti. ⁊ Treñ. iij.
Mia dei est: q: nõ sum⁹ cõsumpti. Quid er
go erit de nobis: Certe graui⁹ dãnabuntur
dicit valeri⁹. Lẽto etẽm gradu ad sui vindi-
ctam diuina ꝓcedit ira: tarditatẽq̃ suppli-
cij grauitate cõpensat. q̃d ergo: opȝ ꝙ iusti-
cia nostra abũdet a iusticia phariseoruȝ. Et
hoc est q̃d dicebã in snia verboꝝ premissoꝝ.
Nisi abundauerit ⁊c.
¶ In pñti sermone primo habebimus q̃stio
nẽ theologalẽ quã ponũt doctores: ꝓcipue
scotus. iij. senten. di. xx. Utrũ lex noua xp̃ia
noꝝ sit grauior veteri lege iudeoꝝ. Et vide-
tur ꝙ sic: q: lex noua multa supaddit vete-
ri legi. Math. v. Dictũ est antiquis nõ occi-
des. Ego aũt dico vobis oĩs qui irascit̃ fra-
tri suo reus erit iudicio: et sic de alijs prece-
ptis. Si ergo iudei estimabant legẽ graueȝ
⁊ quasi ĩportabilẽ, vtiq̃. Actuũ. xv. Quid tẽ
tatis deũ imponere iugũ super ceruicem di
scipuloꝝ: q̃d neq̃ patres nr̃i neq̃ nos por-
tare potuim⁹: q̃d agẽt xp̃iani quoꝝ iusticia
dȝ abũdare vt dicit thema. ⁊ quoꝝ lex cõpre
hendit veterẽ ⁊ aliq̃d vltra: ⁊ tñ eis precipit̃
obseruare si velint saluari. Sȝ cõtra Mat.
xi. Uenite ad me oẽs qui laboratis ⁊ onera
ti estis cerimonijs ⁊ preceptis iudicialibus
veteris legis ⁊ ego reficiã vos. ⁊ sequit̃. Iu-
gũ meũ suaue ẽ: ⁊ onus meũ leue. Preterea
Hiero. dicit. Qui dicit xp̃m ĩpossibilia prece
pisse anathema sit. ¶ Respõsio scoti est. hic
duo sunt vidẽda: q: ex duob⁹ pendet graui-
tas alicui⁹ legis respectu alteri⁹ videlicȝ ex
onere ĩposito ⁊ ex defectu remedij ad suppor
tãdũ on⁹ ĩpositũ. Onera ĩposita in veteri le
ge erãt ꝓcepta moralia cerimonialia ⁊ iudi
cialia ad q̃ tenebãt̃. Cerimonialia sũt mul
to pauciora ⁊ leuiora q̃ ĩposita sũt ꝑ xp̃m. Iu
dicialia nulla sũt posita ꝑ xp̃ȝ. q: lex nostra
ẽ lex g̃ositatis ⁊ humanitatis in qua nõ oȝ
habere iudicialia. Quantũ ad moralia com

parādo legē legi: dubiū est vtrū fuerit equalitas: q2 dubiū est vtrꝝ illi tenerent ad oīa illa pcepta. si nō tenerent tunc lex nr̄a esset grauior q̄tum ad moralia: sic hec grauitas nō equiparat grauitati cerimonialiū legis veteris. vnde q̄tum ad cerimonialia illa fuit grauior: ꝛ q̄tuꝫ ad multitudinē: ꝛ q̄tuꝫ ad difficultatē obseruādi: vt tāgit Aug. di. xiij. ca. Oia. Unde rabi moyses enumerauit plusq̄ sexcentū precepta ad que oīa tenebātur illi q̄ erāt valde difficilia. puta q̄ oē masculinū ter in anno presentaret in hirl'm q̄tūcunq̄ distarent. de nō tāgēdo mortuū de nō comedēdo post tactū mortui sine baptismo ꝛ multa alia. Lex aūt noua hꝫ Aug. di. xij. oīa ad inquisitōes ianuarij paucis ꝛ manifestis sacramentoꝝ ritib⁹ contēta est. Nō eīn hꝫ nisi septē sacramēta: que etiā oīa nō sunt christianis necessaria: q2 nō oēs recipiunt matrimoniū nec ordies. Baptism⁹ aūt post pctm̄ originale ꝛ penitentia post pctm̄ mortale sunt necessaria. Alia aūt sacramēta a baptismo ꝛ pnīa nō semp sunt necessaria. aut si sunt necessaria sunt satis facilia. puta ꝯfirmatio eucharistia extiema vnctio ꝛc. Quātū ad cerimonialia lex noua est facilior q̄ vetus. Quātū ad iudicialia patet q̄ lex noua est leuissima. Quātū ad scd̄aꝫ ptēꝫ articuli videlicet de remedio ad portanduꝫ onus adhibito. dicendū q̄ passio xp̄i exhibita plus meret de gr̄a credētib⁹ eā iaꝫ exhibitā q̄ meruerit illis q̄ credūt illā vt exhibēdā Et. iō sacramēta nr̄a q̄ hn̄t efficatiā in virtute passionis xp̄i exhibite: plus ꝯferunt de gr̄a q̄ sacramenta veteris legis. Ideo ꝛc.

¶ In p̄nti sermone tria videbimus.
Primo de pfectōe iusticie xp̄ianoꝝ.
Scd̄o de punitōe inobedientiū.
Tertio ostendet p exemplū q̄ inobediētes a deo eternaliter punient.

¶ Pro primo est notandū q̄ iusticia xp̄ianorū est vita virtuosa ducens ad regnū: q2 vt dicit crisostom⁹. Iusticia hic capit pro omi virtute. Iusticia phariseoꝝ ꝛ scribaruꝫ erat imperfecta tripliciter prout ad presens sufficit. Primo q2 erat circa opera exteriora. de interioribus parum curabat. Ideo eis dicebat xp̄s cōminatiue. Math. xxiij. Ue vobis scribe ꝛ pharisei qui mūdatis qd̄ de foris est calicē ꝛ perapsideꝫ. Intus aūt pleni estis rapina ꝛc. Est methaphorica locutio. Uñ lex illa nō puniebat animū sed manū. i. op⁹ extrinsecū: q2 pene erant taxate ꝓ operibus ꝛ nō pro pctis cordis. nec ipi pharisei curabāt nisi de iusticia ꝛ bonitate opeꝝ exterioꝝ: et nō de iniusticia cordis ꝑpter q̄ a xp̄o dicūtur similes sepulchris dealbatis q̄ a foris apparēt speciosa. Sed iusticia xp̄ianoꝝ. i. vita ducēs ad regnum opꝫ q̄ sit pfecta intus. s. ꝛ extra. hoc est q̄ simus iusti desiderijs bona voluntate recta fide ꝛ mūdo corde. q2 vt dr̄ Math. xv. De corde exeunt cogitationes male. Ideo radicē opꝫ esse mundam: alias poma erunt vermiculosa. ad Roma. xi. Sicut radix scā ꝛ rami. ꝛ Mat. vij. Arbor bona bonos fructus facit. Debet etiā esse perfecta extra bona opera faciendo. quia nō sufficit habere bonaꝫ voluntatē vbi abest facultas operādi. Math. vij. Non oīs qui dicit mihi dn̄e domine intrabit in regnū celoꝝ. Sed q̄ facit voluntatē patris mei q̄ in celis est ꝛc.

¶ Secūdo eoꝝ iusticia erat defectiua quia erat ventosa. Nā oīa opa sua faciebāt vt viderent ab hominibus: vt habet Math. xxiij. Elemosynā faciebāt ꝛ orabāt ad ostētationē. Math. vi. Nō eritis sicut ypocrite tristes ꝛc. ideo dicit xp̄s. Cū facis elemosynā noli tuba canere ante te sicut ypocrite ꝛc. Iusticia vero ducens ad regnū celoruꝫ debet esse virtuosa qd̄ tunc fit: qn̄ a bona intētione ꝓcedit vtvcꝫ homo in sua iusticia pricipaliter intendat deo placere ꝛ ꝓximum edificare. Tertio eoꝝ iusticia ī hoc deficiebat: quia q̄tuꝫ ad se erat remissa: ad alios vero erat austera. Math. xxiij. Alligant onera grauia ꝛ importabilia. Auditis que dico dn̄i prelati ꝛ aīarum curam habentes. In factis auteꝫ subditoruꝫ ꝛ alienis excolebant culiceꝫ. hoc est mandabant eis minima seruare. Culex enim est paruum genus musce aculeo sugēns sanguineꝫ. Unde a xp̄o maledicebantur. Math. xxiij. dicente. Ue vobis scribe et pharisei qui relinquitis ea q̄ grauiora sunt legis misericordiā ꝛ iudiciuꝫ ꝛc. vnde tales faciunt magnas caudas de corio alieno: sicut lupus qui quādo abbas effectus est verberauit asinuꝫ qui comedebat petrocilium in orto sacerdotis: et ipse quotidie comedebat oues ꝛ agnos alienos. Iusticia vero ducens ad regnum oportet q̄ sit ad alios ple-

na misericordia. Austera vero in se vt omia
mandata dei impleat: quia vt dicitur Jaco
bi.ij.ca. Qui totam legem seruauerit offen-
dat autem in vno: factus est omnium reus
Et Math.v. Qui autem soluerit vnũ ď mã
datis istis minimis ꝛ docuerit sic homines
minim⁹ vocabit̃.i.nullus: q̃ non intrabit in
regnũ. Itẽ ꝙ iusticia sit mia plena: hoc oñ-
dit xp̃s i seipo: q̃ alioꝝ pctã portauit: adul-
tere pepcit: magdalenã iustificauit: petꝝ ne
gantẽ nõ abiecit. mot mot. Videam⁹ modi-
cũ quõ abũdat hodie iusticia xp̃ianoꝝ a lege
scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ. Dicatis dñi eccl'iastici
qui viuitis de bonis crucifixi: ꝛ facitis banq̃
ta ꝛ cõuiuia ad q̃ inuitatis cõpatrẽ ꝛ cõma
trẽ. bñ intelligẽti pauca sufficiũt [vous me
entendez biẽ] Et p⁹ fctm̃ dat̃ caputiũ cõma
tri de bonis eccl'ie. Notate ṽba ꝛ signate mi
steria. Et vos dñi mercatores q̃ estis locati
in locis obscuris vt carius vendat̃ mercanti
as [quou plaist]. Et vos iuuencule fardate
que recepistis a garsione spintera: zonam:
vel par caligaruz. Et vos dñi iusticiarij [et
toute maniere de billon] quid dicit cor vr̃m
loquat̃ vnus ꝓ oibus ꝛ dicat veritatẽ. nul-
lus loq̃t̃? Ha ego capio fidẽ testẽ ď vita vr̃a
q̃ nõ mẽtit̃. Loquamini dñe ysaia ꝓ omnib⁹
istis. quid dicetis? Audite ysaiã.lix. Aduer-
suz est retrorsum iudiciũ ꝛ iusticia longe ste
tit q̃ corruit in plateis veritas: et equitas
nõ potuit ingredi ꝛ facta est veritas in obli
uionẽ. Et vos osee scitis aliquid de iusticia
istoꝝ. Osee.iiij. Nõ est veritas ꝛ nõ est mĩa
et nõ est scientia dei in terra ꝛc. Peto dñi et
dñe cui seruitis. Vos dñi armigeri qui estis
in seruitio regis: si bene seruitis vos habe-
tis stipendia vestra. quo ad animã cui serui
tis? Et vos domicelle dicat vnus. certe fra-
ter mundo ꝛ diabolo in peccatis viuentes.
Que stipendia habetis? Audite vniuersi di
cam vobis: non ex doctrina alteri⁹ doctoris
q̃ȝ pauli apostoli. ad Roma.vi. Stipendia
pcti mors. ecce stipendia vr̃a ad om̃s demo-
nes perpetuis diebus damnari. Vos coriza
tis ꝛ bonũ vultũ facitis: manutenetis gor-
rã: ꝛ in fine dierũ vestroꝝ opȝ dãnari. vela
le cas seigneurs. Est cõis fama: ꝙ armige-
ri sunt valde mali. cõiter defraudãt paupe-
res. Le bon homme est deulx beu ꝛ bastu. lu
xuriantur ꝛc. Puto tñ ꝙ nõ sũt ita mali ꝙ

vellent locare equos suos in eccl'ia ꝛ ꝓpha-
nare rem sacrã. Audite dñi ecclesiastici nol-
letis accipere calicez sacruz ꝛ intus ponere
lutũ vel stercora: vel ad vsus prophanos ap
plicare: q̃ eẽt pctm̃ mortale ꝛ excõicatio. di
co vo. Dñi legiste vos habetis legẽ. C. de sa
crosanctis ecclesijs. l. placet. ꝙ ecclesie nõ de
bent ꝓphanari nec vsib⁹ ꝓphanis applica
ri. Habetis aliã legẽ. ff. de religiosis et sum-
ptib⁹ funeꝝ. l. Si quis sepulchrũ. q̃ ẽ res sa
cra nõ dȝ accipere ius alteri⁹ cõuersatõnis
nec ad ꝓphanũ vsum applicari. Et de cõse.
di.i.c.ligna. vbi habet̃ in sũma: ꝙ q̃ deo cõse
crata suut ñ dñt ad vsus ꝓphanos applica
ri. Ad hoc etiã est regula iuris li.vi. Semel
deo dedicatũ nõ est ad vsus hũanos vlteri-
us trãsferendũ. Quero nũc dñi ꝛ dñe qď est
magis ordinatũ vel ꝯsecratũ ad seruitiũ et
honorẽ dei vel eccl'ia aut sepulchrũ vel calix
ꝛ hmõi vel aĩa peccatoris. Breuiter loquẽdo
nõ est cõparatio. Aĩa em̃ est ad ymaginẽ ꝛ si
militudinẽ dei creata. Et vos facitis eã sta
bulũ porcorum. i. demonũ foueã latronum.
Vos quotidie eaȝ ꝓphanatis. Nunq̃d estis
excõicati ꝛ exclusi a regno celoꝝ? Casus est
patens. Vos mercatores maritati qui vadi
tis ad nundinas ꝛ patriaȝ alienaȝ seruatis
ne fidem matrimonij? quid facitis nihil di-
co. Nescio si vxores vestre faciant vobis de ta
li pane offam. Potestis bene sufflare in pal
ma manuum vestraruȝ. fama vestra volat
vsq̃ȝ ad.xl.leucas. In lege iudeoruȝ mulier
lapidabatur q̃ cõmittebat adulteriũ. Et vi
ro frangebantur dẽtes: ꝛ lapidib⁹ ꝑcutieba
tur cõtra mamillas. Vos cõcubinarij sacer
dotes q̃ tenetis cõcubinã a pot ꝛ a cullier. ꝛ
vos alij fornicatores filij diaboli per imita-
tionem: estis adhuc in stercore vestro? frater
ita. Et quare non corrigis te? frater quando
ero senex. Ponatis manũ ad pect⁹ gaudis-
seurs ꝛ dicatis veritatẽ: velletis ne senesce
re? Certe dicet aliquis frater ñ. de ore tuo te
iudico. dicit em̃ Grego. de pe.di.i.c. voluissẽt
Ad magnã ergo iusticiã iudicãtis ꝑtinet vt
nũq̃ȝ careãt supplicio q̃ dum viuerẽt nolue
rũt carcere pctõ. Sȝ dicet aliq̃s. frater puto
ꝙ deus qui tm̃ diligit nos nõ vult nos pri-
uare suo regno. ꝓpter em̃ suã magnã dilecti
onẽ quã ad nos hũit misit filiũ suũ recupa-
re nobis hereditatẽ celestẽ. vos bñ dicitis s

nō totū. Si facias q̄ vult ⁊ ei in oībus obe dias nō priuabit te regno suo:ꝫ vtite foliꝫ ſi oppoſitū in oppoſito. Habetꝗ legē. C. de in officioſo teſtamento in.l.fi. ⁊ extra de iure iurā.c.q̄ntauallis in antiquis. vide in glo. vnā autēticā in qua ponūt.xiiij. caſus quib⁹ exheredaꝰ quis. Cauſe vero ingratitudinis propter q̄s pr̄ pōt exhereditare filiū ſūt he. Prima ſi filius parētib⁹ manus intulerit. Scōa ſi grauē iniuriā eis fecerit.
Tertia ſi criminaliter eos accuſauerit.
Quarta ſi cum maleficis verſatur: ⁊ maleficus efficiatur.
Quinta ſi vite parētū fuerit inſidiatus.
Sexta ſi vxori vel ꝯcubine patris ſe miſcuerit fili⁹. Septima ſi ex dilapidatiōe filij graue diſpendiū parētes ſuſtinuerūt. Octaua ſi pro debito pr̄is fili⁹ fideiubere noluerit. Decima ſi filius patrē facere teſtamentū ꝓhibuit. Undecima ſi inter infideles contra voluntatē parentū ꝑſeuerauerit. Duodecia q̄n filia vitā luxurioſaꝫ duxit cū parētes ꝓ poſſe vellēt eā dotare.xiij. cā ſi parentib⁹ furioſiſ debitā curā ñ impēderit fili⁹.xiiij. ſi parētes de carcere educere neglexerit ipe fili⁹ Iſte eſt tenor gloſe illi⁹ capituli quītaual'is. Audite dn̄e: vna veſtrū hꝫ vnā filiā vult et monet eā honeſte ⁊ caſte viuere loq̄ ⁊ ꝯuerſari. quero nunc ſi oppoſitum faciat quid dicet bona mater: filia tu mea monita contēpſiſti: vitā reprobā tenuiſti mechādo furando ⁊ hmōi: q̄ū oportebit eam maritari poterit dicere. bonis meis priuaberis: nec hereditatē quācunꝗ poſſidebis vade miſera: cuncti me oſtēdunt digito ꝑpter te: recede a nobis. ¶ O dn̄i audeo dicere ꝙ talis filia non facit tantā iniuriaꝫ pr̄i ⁊ matri q̄ꝫtam facit blaſphemator ribaldus vel pauperū oppreſſor. Quod remediū ergo pater. Certe pctōr paup nō eſt aliud niſi vitā bonā amplecti: ⁊ preteritā malā corrigere. q₂ ſm ſniam verborꝫ premiſſorꝫ. Niſi abūdauerit iuſticia veſtra pluſq̄ꝫ ſcribarum.
¶ In ſcōa parte videbimus de punitiōe inobedientiū cū dr̄. nō intrabitis in regnū celoꝝ. Sed dicet pctōr. frater q̄d inde ſequiꝰ: cuſtodiat deus ſuū padiſum pro ſe ⁊ dimittat me ſp gaudere. Audite dicā hic duo. primo ꝙ nō ſemper gaudebis. q₂ dicit Apl'us Hebre.ix. ꝙ ſtatutū eſt hoibus ſemel mori. et phūs. mors eſt oībus aiabus cōis. Scd̄o ꝙ ſi dicas iſtud corde ⁊ voluntate deliberata hoc ſufficit. vt ſis dānatus ꝑpetuis dieb⁹ q₂ ſignū eſt ꝙ plus diligas bonū creatuꝫ q̄ꝫ īcreatū ⁊ ſummū bonū ad q̄d omia dn̄t ordinari q̄ eſt pctm̄ mortale. attēdite pctōres ſcitis ne q̄d ſequiꝰ ad iſtā. Nō intrabitis in regnū celoꝝ. certe ſequiꝰ ergo ibitis ad īfernum per illā figurā grām a.q̄ dr̄ liptota q̄ū minus dr̄ ⁊ plus ītelligiꝰ: vt iſte nō eſt iuuenis: ergo eſt ſenex ⁊c. Dicet aliq̄s. nō credo ꝙ de⁹ fecerit nos vt dānemur. Notate de⁹ ē ſicut magn⁹ rex q̄ facit patibuluꝫ ꝓ ſuſpēdēdo nō facit nec vult ꝙ ſis ſuſpēſus volūtate antecedēte immo ſi ei obedias ⁊ facis q̄ vult diligꝫ te. ſi ſis blaſphemator ⁊ traditor vult ꝙ ſis ſuſpēſus. Sic xp̄s fecit patibulū inferni pro pctōrib us ⁊ tñ volūtate antecedēte neminē vult perire ſed oēs ad gloriaꝫ eternā peruenire. ſed ſi q̄s fuerit ſibi inobediēs vult ꝙ ſuſpēdaꝰ in patibulo inferni. Iō caueas tibi: q₂ horrēdū ē icidere in manus dei oīpotētis: vt dicit Apl's. ad Heb.x. Sed q̄d dicūt nūc multi: O iſti p̄dicatores loquūtur nobis de inferno vt inferāt nobis timorē: putatis ꝙ ita ſit a parte rei. Dico tibi. obſtinate pctōr ꝙ nō ſolū iſta dico ꝙ inferam audientib⁹ timorē ſed q₂ ita eſt. Quod probo auctoritate rōne ⁊ exemplo. Job.xvij. Si ſuſtinuero infernus dom⁹ mea eſt. ⁊ pſ. Cōuertanꝰ pctōres in infernū ⁊c. Et eccl'i. ix. Corda filioꝝ hoim replenꝰ malicia ⁊ contemptu in vita ſua. ⁊ poſt hoc ad inferos deducenꝰ. Rōne diuine iuſticie que reddit vnicuiꝗ iuxta opera ſua. exēplo. Lu.xvi. Mortuus eſt diues ⁊ ſepultus in iferno qui a tāto tpe petit guttā aque. Nō eſt iocus nō eſt fabula. Il ny a ne ſi ne qua car il fault paſſer par la. Lu.xiij. Niſi pn̄iam egeritis oīs ſimul peribitis. Placet vobis audire Hiero. ad palmachiū ⁊ oceanū. Dicit eñ ſic. An putamus fratres ꝙ iocādo p̄dicēt prophete. ridendo loquanꝰ apl'i. inutiliter xp̄s iudiciū cōminet: Sꝫ ioci nō ſunt: vbi ſupplicia intercedūt. Si iocādo paſſi ſunt: credanꝰ iocādo locuti. hec ille: q̄d ergo pr̄ faciēdū ē: Certe opꝫ mala opa corrigere ⁊ bona facere: alias verificabiꝰ thema in ſnia verboꝝ premiſſoꝝ. Niſi abundauerit iuſticia vr̄a pluſq̄ꝫ ⁊c.
¶ Tertio habuim⁹ videre. de punitōe anobe

dientiū. de quo legitur horribile exemplū
qd narratur in promptuario discipuli.
¶De eudone epō horribile exemplum.
¶Apud ciuitatē meydeburgensē in saxo-
nia ↄtigit ꝓdigiū terribile nimis. Qd quē
admodū factū sit stilo veraci referā. Ut inno
tescat oībꝰ ꝙ malū ⁊ detestabile sit in statu
prelatōis turpiter viuere ⁊ patrimoniū xp̄i
male expēdere: ⁊ moniales deo dicatas vio-
lare. In predicta vrbe scholaris quidā eudo
nomine liberalibus litteris insudabat: qui
cum esset duri ingenij ⁊ nihil oīno proficere
possz: ꝙtūcunqꝫ a magistris suis vberibus
torqueret. Quadā vice post enormes plagas
scholas exiēs ecclesiā scti Mauritij intrauit
ibiqꝫ cū ingenti deuotōe prosternēs se: ⁊ re-
gine celi clementiā ⁊ beati mauricij procini
um pro illuminatōe sui ingenij implorauit
Hic in prece positꝰ aliquātulū obdormiuit.
Cui protinus mater mīe apparēs dixit. Au
diui orationē tuā: ⁊ ecce nō soluz scie munꝰ
tribuo tibi: immo etiaz post mortē archiepi
qui nūc preest ecclīam principis mei mauri
tij tue fidelitati cōmēdabo. Quaz si bñ rexe
ris: grande pmiū ↄsequeris: finaūt male in
aīa ⁊ corpore morieris. His dictis virgo ma
ria disparuit ⁊ iuuenis euigilās more solito
lectionē repetiuit. Cūqꝫ ad loquēdū os ape
riret: cepit disputādo oēs ↄcludere: ⁊ in om-
ni scia peritissimꝰ apparere. Stupebāt oēs
q eū audierūt dicētes. Un̄ isti tanta scia est
inspirata: nōne iste est eudo qui heri macta
batur vt pecus: et ecce hodie probatur esse
phūs. Post bienniū aūt archieps moriebat
⁊ eudo a cūctis electus efficit metropolita
nus. Cōfirmatus igitur ⁊ pallio decoratus
aliquādiu bene vixit. Et qꝛ honores mutāt
mores: cepit processu tēporis cōsiliū matris
dei negligere ⁊ proprie salutis imemor esse
et voluptatibus deseruire ⁊ ecclesie faculta
tes dilapidare. Et nō solū feminas secula-
res: sed ⁊ velatas violare. Insup qd deteriꝰ
est absqꝫ vllo timore ad oīa flagitioꝝ gene-
ra habenas laxare. Sicqꝫ facta est vita eiꝰ
oībus odiosa: oībusqꝫ detestanda. Proch do
lor cū multoruz annoꝝ curricula memoratꝰ
archiepiscopus aerez mundūqꝫ totuz suis
sceleribus corrupisset: quadā nocte quandā
abbatissam monialiū de regali cenobio: qd
tunc Hesterholt: nunc vero vallis lilioꝝ dr
ordinis cisterciē. secum in lecto hrēt vocez
audiuit in hec verba terribiliter intonantē
Fac finē ludo qꝛ lusisti satis eudo. His audi
tis cachinis multis ficticium suspicabat: ⁊
mane facto rursum delitijs inuoluit: factus
qꝫ durus vt lapis ad prodigiose vocis cōmi
nationē mime cōpungit. Sequēti nocte vo
cez similē audiens ⁊ paruipendens stultus
ille vt ante in sua malicia ꝑdurauit. Nocte
igitur tertia apud illaz abbatissam cubans
cū opus nephandum libidinose exercuisset
vox supradicta cū ingenti fragore intonuit
dicēs. Fac finē ludo ⁊c. Hac ergo audita ve
hemēter stupefactꝰ ingemuit aliquātulū: s
nō resipuit. Uerūtamen damnationē iam
proximus: miser ille coruinū quidē cras se-
pe cecinit: sed nequaqꝫ ad lauachrū penitē-
tie ꝓperauit. Mira dicturus sum: vera tn̄
que si saxones apud quos gesta sunt retice-
re vellent: elementa oīo clamarent: sicut se
quentia manifestāt. Post menses ergo tres
canonicꝰ qdā metropolitane eccle Meyde
burgēsis Fredericꝰ noīe multū venerabilis
maxime sctitatis: qdā nocte in choro sancti
mauritij existēs: ⁊ orōni feruentiꝰ insistens
deū ꝓ sctā vniuersali ecclia deprecabatur et
maxime ꝓ sua metropolitana: vt ↄditor oīz
iustꝰ iudex: aut citiꝰ modicū caput eudonez
archiepm ꝑ interitū de medio tolleret: aut
certe in meliꝰ cōmutaret. verba pondus ha
buerūt: ⁊ ecce ꝓtinꝰ secuta ē visio nimis ter
ribilis cūctisqꝫ mortalibꝰ metuēda maxime
tn̄ eccliaꝝ rectoribꝰ qui gregē dn̄icū sibi cō-
missū ꝑcedētes malis exēplis inficiētes ꝑ-
cipitāt sepiꝰ i infernū. Uidit itaqꝫ qꝛ vētꝰ va
lidꝰ oēs eccle lāpades pariter extinxit. Qui
propter hoc terrore nimio correptus loco ad
hesit steterūt come ⁊ vox est faucibꝰ itercluo-
sa. Tunc postmodū venerūt duo iuuenes du
os cereos gestātes ⁊ ad altare ꝓcedētes hic
inde iuxta cornua altaris steterūt ac totā il
lā aulā lumine repleuerūt. Post quos igres
si sunt alij duo quoꝝ vnus tapeta ante alta
re decēter strauit: alter vero duas aureas ca
thedras desup collocauit: post illos alter q
dā solus intrauit qvelut pugil strēnuꝰ ince
debat euaginatū tenēs gladiū: ⁊ stās i me
dio eccle valēter clamabāt dicēs. O omnes
scti quoꝝ reliquie hic habētis surgite venite
ad iudiciū dei. His audit apparuit maria

multitudo ⁊ prefulgida vtriusqꝫ secus. Alij militari habitu adornati. Alij etiā pōtificalib⁹ insigniti infulis: ⁊ hi oēs chorū i traue rūt: ſm ordinē ⁊ merita sua hincide se locauerūt. Tūc etiā apparuerunt. xij. viri gloriosi in quorum medio gradiebatur q̄dam sole ſpēdidior, regio diademate ⁊ sceptro adornatus: apl'i vero erāt. ⁊ iesus xp̄us. Quē mox vt viderunt deuote adorauerūt: ⁊ sup cathedram eū sedere fecerunt. Affuit etiā regia celorum quā charissima turba virginū seq̄batur. Scti vero oīs dei m̄rem honorātes geniculariter susceperunt. Cui xp̄us mox occurrēs: ⁊ manū ei⁹ apprehēdens iuxta se venerabil'r collocauit. Ecce postremo apparuit scūs mauritius dux gloriosus cum sua legione sex milib⁹ ⁊ sexcentis lxvi. q̄ vnanimiter se prosternentes adorauerunt xp̄um dicētes. O eq̄ssime iudex ⁊ cōditor seculoꝝ da iudiciū. His dictis surgētes steterunt reuerēter. Quibus dn̄s ait. Scio quid q̄ritis ⁊ adiecit, Date eudonē archiep̄m. Cōtinuo quidā ex astātibus abierūt ⁊ miserū eudonē de latere abbatisse trahētes miserabiliter adduxerunt: quē sctūs mauritius seuerius intuēs dixit. Dn̄e mi eq̄ssime iudex iudica iuste. Ecce iste eudo nō ē ep̄s sed lupus: nō pastor: sed raptor mactator ⁊ deuorator gregis tui. Iste est etiā cui dn̄a nostra mater tua scientiā donauit: cui hanc ecclesiam ad honorē noīs tui meiqꝫ ac socioꝝ meoꝝ factā cōmendauit, predicens ei, Si bene rexeris: vitā perhennē habebis: si aūt male in corpore ⁊ aīa morieris. Iste insup est q̄ amonitus semel ⁊ iteꝝ ⁊ tertio se corrigere noluit ⁊ nō solū hanc ecclesiā: sed ⁊ aīas sibi cōmissas pphanādo ad nihilū se redegit: imo sponsas tuas semp turpiter ⁊ temere violauit: ergo iudica iuste iudex equissime. His auditis dn̄s presidens iudicio sanctosqꝫ respiciēs di. Quid vobis videt' d' isto. Pugil āt supradict⁹ voce magna clamauit dicēs. Reus est mortis. Iudex vero ⁊ oēs qui aderant i sniam cōuenerūt: ⁊ quale genus mortis ille ipius sustinere deberet iter se tractauert Tūc iudex ait. Caput amittere meruit: qui sine capite viuendo in sordibus cōputruit. Quo dicto pugil confestim eudoni precepit vt ceruicem extenderet. Quod cum eudo fecisset ⁊ pugil gladiū ad ictū leuasset quidā clamauit dicens. Contine manū tuā donec ab eo reliquie auferantur. Tunc quidā cum calice affuit corā eudone stans donec pugil miserrimi hoīs colluꝫ cū pugno multis vicibus valide pcussisset. Et ecce post quemlibet pulsuꝫ hostia poluta p os eudōis exiēs in calicē corruit quas dn̄s reuerēter accipiens diligētissime lauit sup altare in calicē ponens: ⁊ cū sua turba decenter inclinauit abijt ⁊ recessit. Post hoc miserabilē eudonē pugil sepedict⁹ aggrediēs decollauit. Sicqꝫ tota illa cōgregatio disparuit. Canonic⁹ aūt supradict⁹ qui vidit hō iustus nō in sōnis sed oculis apertis stupēs ⁊ tremēs lumēqꝫ in cripta reperiēs oīs lampades ecclesie reaccēdit. Cūqꝫ adhuc de facto dubi⁹ ⁊ anxi⁹ secū miraret': tandē resumpta audacia ad locū iudicij paululū processit: viditqꝫ calicē cū hostijs in altari ⁊ caput a corpore longius proiectuꝫ necnō pauimētū sanguine madefactū. Tūc cepit exclamare ⁊ dicere. o triste spectaculuꝫ. o grande miraculuꝫ: ⁊ o vere tremendū iudiciū. O q̄ horrenduꝫ est incidere in manus dei viuētis: quos diu vt cōuertant' tolerat nō cōuersos duri⁹ dānat. Post hoc oēs fores ecclesie obserauit et nullū oīno ingredi permittēs donec sole iā orto oēs potiores clericos ⁊ laicos conuocauit. tūc ianuas reserās seuissimā dei vltiōeꝫ scꝫ eudonē archiep̄m in suo sanguine tabefactū oībus ondit: ⁊ cuncta q̄ viderat p ordinē enarrauit. Eadē vero die quidā ex ei⁹ capellanis bruno noīe cū legationē sibi cōmissam peregissꝫ p metropolim cōtinuo famulis ante se procedentibus studuit remeare. Interiꝫ graui oppressus somno arborē quādā vmbrosam videns de equo descēdit: ⁊ frenū fortiter alligans ad brachiū ibidē paululū obdormiuit. Et ecce globus imundoꝝ spirituū cū tubis ⁊ tipanis: gladijs ⁊ fustibus: cum lanceis ⁊ securibus ad eundeꝫ locum gradu concito properabant. Cūqꝫ oēs cōuenissent vni ex eis qui eorum princeps esse videbatur: et qui erat statura procerior et vultu terribilior solium construentes desuper posuerunt. Nec mora. Alter cuneus eque grandis clamans cachinnans ⁊ tripudians apparuit de quo q̄dā velociores aquilis celi precesserant ⁊ fortiter clamauerunt. Date locum, date locum, Ecce princeps no-

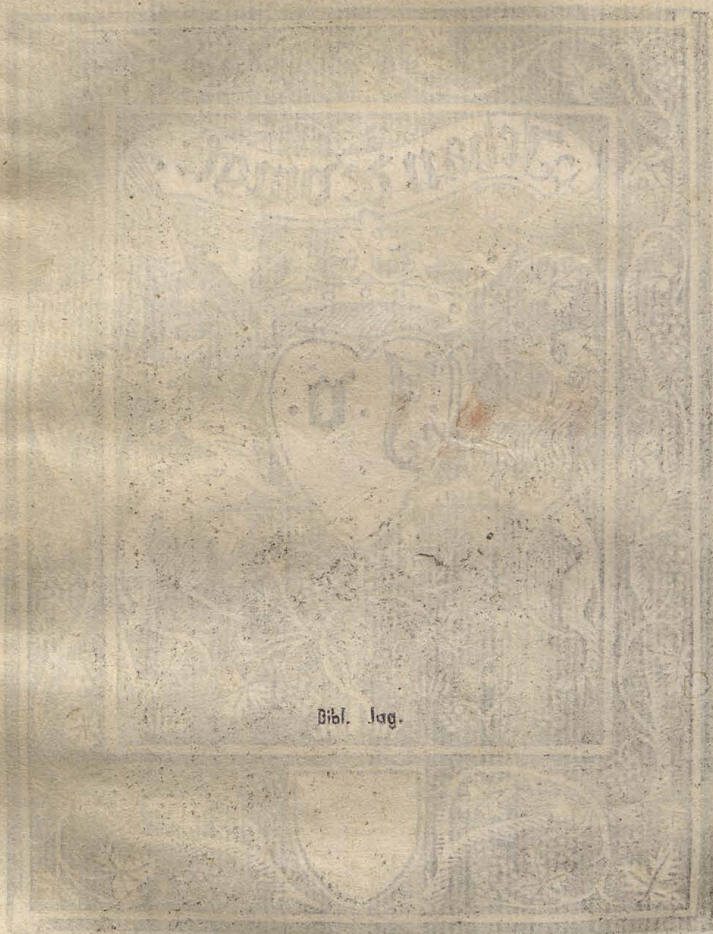
ster eudo appropinquat. his dictis satelli-tes sathane miseram eudonis animã in ef-figie corporali cathena ignita ad collũ con-stricta: et ad suum principẽ perduxerunt. Cui sathan protinus assurrexit. salutans eum verbis pacificis in dolo. bene inquit venisti O princeps fautor et dilatator regni nostri. Ecce parati sumus tibi et oĩbus amicis nr̃is fidelibus pro meritis reddere talionẽ. Cumq; eudo obmutesceret. sathan assistẽtibus ait Fatigatus est iste dilectus noster huc veniẽ-do: et ideo placet nobis vt cõsolet. date ergo ei mãducare. Illo rẽnuente et caput auertẽ-te ministri et bufones et serpẽtes ei violẽter impresserũt et liquorẽ sulphureũ postmodũ infuderunt. adhuc illo nõ loquẽte sathã pre-cepit dicẽs. Ad balneũ principũ talis prin-ceps deducat: post ilico reducet: et ecce nõ p-cul erat puteus cooperculũ habẽs. Quo ab lato flamma vorax vsq; ad celum erũpebat: que nõ solũ arbores et montes lapidesq;: im-mo aliquã iuxta nauẽ velut stipulã consu-mebat: in quẽ puteũ illã infelicẽ eudonis a-nimã precipitauerũt et postmodũ extrahen-tes i modũ ferri cãdentis totam igneã suo principi detulerũt. Cui surridẽs dixit. Non ne suaue balneũ habuisti vt princeps. Tunc eudo dãnatum se videns cepit blasphema-re et dicere. Maledictus o sathã tu et oĩs fa-milia tua oĩsq; suggestio tua et omne impe-rium tuũ. Maledictus deus qui me creauit. maledicta terra que me portauit. maledic ti parentes qui me genuerũt. et maledicta oĩs creatura in celo et in terra. Tũc oẽs demões vna cũ principe suo ceperũt manibus plau-dere et dicere. Vere dignus est iste nobiscum manere: q; optime sit nostrũ canticũ et offi-ciũ. Mittat ergo ad principalẽ scholam no-stram damnatorum vt videat: audiat: et discat: sentiatq;: et amplius inde nõ exeat in secu-la seculorum. Vix verba finierãt: et ecce vnani-miter i illã odiosam creaturã irruerunt eãq; impetuose in tartareũ illud baratrũ iactã-do immerserũt: ac si celũ et terrã et oẽs huius mundi montes adinuicẽ quaterent. Capel-lanus aũt supradictus hec vidẽs et audiens timuit vehemẽter. Tũc princeps tenebrarum digito eum ostendens dixit. Uidete ne effu-giat clericus: ille qui nos aspicit: q; semp ex-titit malorum suorum cooperator conscius et de-fensor. ergo sicut fuit auctor culpe: sic sit par-ticeps et vindicte: in illũq; puteum ad suum demergatur dñm. Quo dicto cum demones eum rapere vellẽt et ipse fugere conaretur: repente a somno exiliẽs euigilauit: sicq; eius equus territus tãdiu hincinde saltabat et cur-sitabat trahens miserum hominẽ: donec sua iunctura eius brachia penitus dissolueban-tur. Difficulter aũt equũ ascendens per me-tropolim venit et mox vt dñm suum mortu-um esse cognouit visionẽ verificã agnouit et terrorẽ terrori: iudiciũ iudicio: prodigiũ pro-digio cumulauit et omĩa que sibi in via acci-derant que viderat et audierat enarrauit et patefecit ostẽdens etiã a sua iunctura bra-chium depulsum: et repentinam caniciem in argumentum veritatis. Ciues igit viden-tes et audientes hoc horribile dei iudicium vehementer timuerũt. Et cadauer ipsius pro-culis ab vrbe in paludem iactauerũt. qd be-stie infernales cũ plausibus protinus exce-perunt: et rusticolas habitantes iuxta varijs terroribus et iniurijs affecerũt. Tandẽ cõsilio inito illã glebã maledictam de illa palude extrahentes in puluerẽ cõbusserũt et in albe-am flumen proiecerunt. Mira res tũc omĩs vt fertur pisces suũ meatũ relinquẽtes ad oceanum abierunt donec letanijs et ieiunijs placatus dñs post decenniũ vix tandem re-dierunt. Huius horrẽdi pdigij memoriam ingerit oculis super pauimentum marmo-reum candidum et pollutum in decollatõe eudonis cruor effusus: qui tam indelebiliter adheret pauimento: et essentia marmoris eẽ quodammodo videat. Super locum autem illum vbi decollatio facta est semper proster-nuntur tapeta et qñ super electum episcopũ. Te deum laudamus. iuxta morem canitur: tolluntur. et ibidem ad orationẽ prosternun-tur: vt eps electus videns hoc sibi caueat ne forte sicut ille perijt et ipse pereat. A dño fa-ctum est illud: ad terrorem episcoporum vti-q; illius ecclesie et omnium inutilium prela-torum: vt audientes contremiscant lese ma-iestatis terribile iudicium et seuerissimam dei vltionem. Et sic est finis terribilis horri-bilisq; miraculi. Etiam dicitur q; in eadem dyocesi modernis temporibus fuit eps no-mine Ludouicus qui in quadam ciuitate dyocesis et sui dominij choream habuit cum

mulieribus et virginibus et cum ceteris masculini sexus: ex permissione diuina ignis vt videbatur in inferiori parte pretorij vbi chorea fuit exarsit et nemo inter tot hoies abijt in illa chorea excepto epo cum quadam puella quam in ipsa chorea antedurit: et tn̄ aliq̄ persone de fenestris ceciderunt: nec tamen mortem incurrerunt.

¶ Finis adest fructuosorum sermonū quadragesimalium per celeberrimnm diuini verbi preconem fratrē Oliueriuz Maillardi ordinis minoruz parisius declamatorū. Opera Johannis de vingle. Ludguni terse nouiter impressorum: necnon diligenti examine castigatorū. Anno xp̄iane salutis. M.cccc.xcviij. die. vij. Decembris.

Iehan de vingle.
I. V.

¶ Tabula alphabetica ī sermones qua
dragesimales fr̄is Oliuerij Maillardi.

Tabula Alphabetica.

¶ Tabula alphabetica, sup quadragesimale Maillardi studiose collecta: & pene cuncta ptinens. Si in vna lr̃a non inuenias qd que ris: vide aliã. Xp̃s vero ad multas dictiones remittit: vt patere potest clare.

B An

Finis tabule.

ex sermonibus d. Jacobi Scepperi concionatoris Tremonien.
[illegible] an. MDLXI

Quod in assumptione matris virginis solemnitate herbae
sanctificantur primo fit ad imitationem Quemadmodum
[illegible] Michaelis et Mariae et [illegible]
[illegible] herbarum omnia complectitur, ita sancta virgo
origine excellentissimisque virtutibus [illegible]
per [illegible] gratia [illegible], atque [illegible]
Angelorum esse ad caelestia regna dominatur
evecta. Deinde et id hoc fit de ea, ut ut
meminerimus, nullam posse herbam ex sese ad hu-
militatem nostram facere neque fructum ullum, sive
~~tant~~ sive, ad nostri sustentationem conducere posse
sed omnem utrimque energiam seu effectum ex sola
divina benedictione Christi, qui est fructus ventris ejus

aillard

ermones

